

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

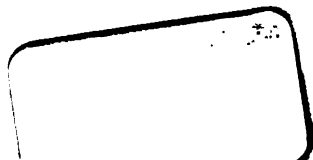
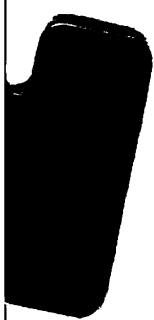
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

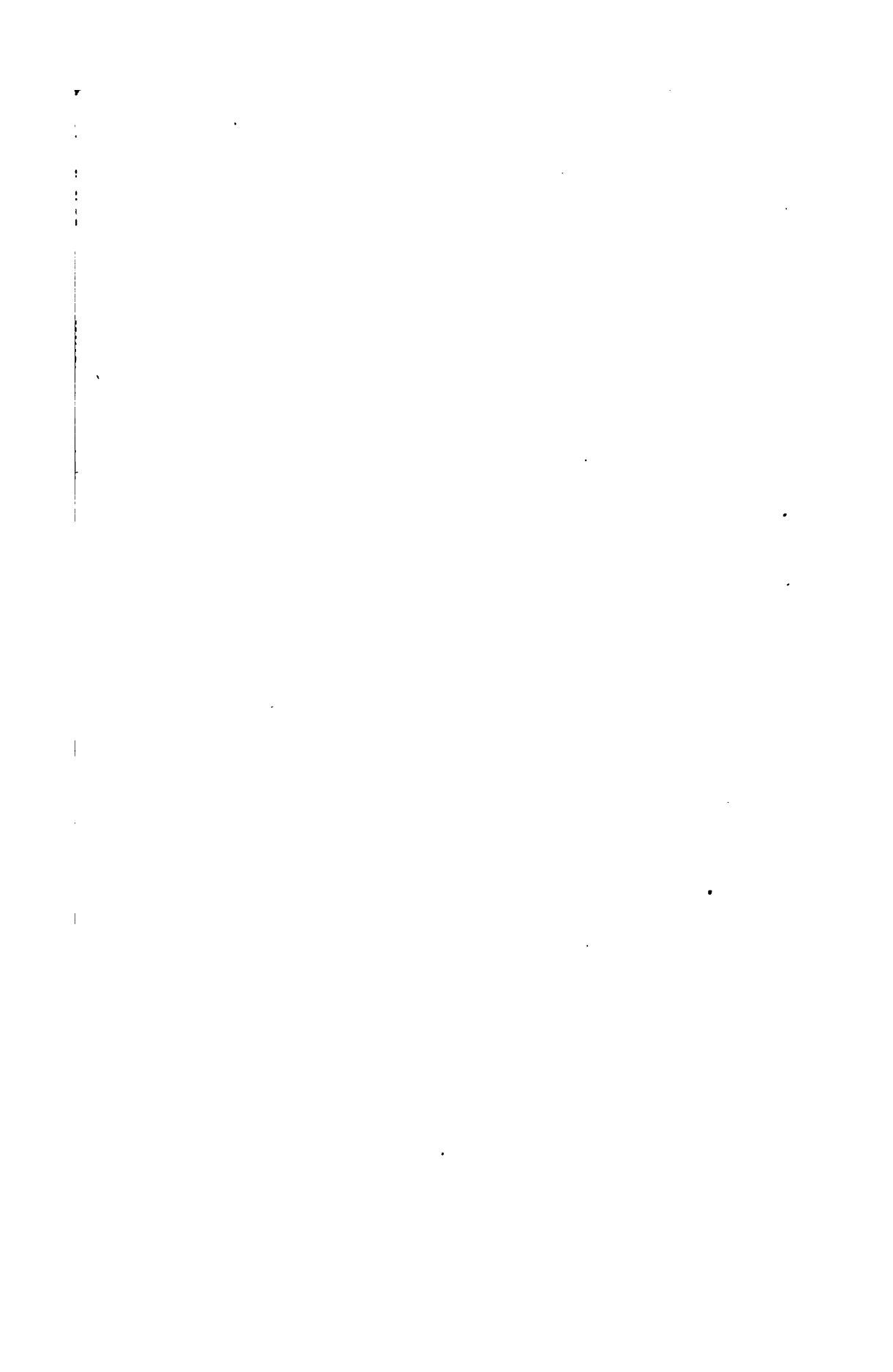

Arch. Clar.

SCHOLIA GRÆCA
IN
HOMERI ODYSSEAM

EX CODICIBUS AUCTA ET EMENDATA

EDIDIT

GULIELMUS DINDORFIUS.

TOMUS I.

OXONII:
E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

M.DCCC.LV.

*Clar. Press.
56. a. 8.*

PRÆFATIO.

SCHOLIA vetera in Odysseam etsi ex iisdem quibus scholia in Iliadem commentariis grammaticorum Alexandrinorum derivata esse constat, tamen a grammaticis, qui hæc excerpta composuerunt plurimisque recentiorum interpretum additamentis auxerunt, multo magis quam scholia in Iliadem compendifacta sunt, præsertim in altera Odysseæ parte, ubi scholia paullatim ita deficiunt ut ad postremas rhapsodias pauca recentiorum, paucissima antiquorum scholiorum excerpta relicta sint, jactura, ut videtur, irreparabili, quum jam Eustathii temporibus nulli usquam codices exstitisse videantur qui scholia multo quam nostri aut locupletiora aut emendatiora præberent, qualibus antiquiores grammatici usi sunt, velut Athenæus, Apollonius Sophista in Lexico Homérico, Stephanus Byzantius, Etymologicorum conditores, aliique grammatici, qui multarum rerum memoriam servarunt quæ in scholiis Odysseæ qualia nunc habemus desiderantur. Contra quæ Eustathius ex scholiis excerpsit, prioribus interpretibus modo non memoratis modo communi τῶν σχολιαστῶν vel τοῦ σχολιαστοῦ vel τῶν παλαιῶν nomine appellatis, ea tantum non omnia, etsi interdum minus recte scripta, in codicibus qui hodie supersunt inveniuntur: reliqua vel ipsius Eustathii sunt, in rhetorica potissimum interpretatione occupati, vel adventiciæ doctrinæ copiis constant, a proposito sæpe alienis, quibus Eustathius commentarios suos in Homerum exornavit et ad tantam qua laborant molem auxit. Licet igitur vix sperari possit fore ut scholia vetera multo quam nunc integriora unquam simus

habitura^a, tamen adhibitis quæ vel ab aliis parata erant vel a me primo allata sunt librorum manuscriptorum præsiidiis plurima, quæ in prioribus scholiorum editionibus vel manca vel corrupta ferebantur, in integrum restituere licuit. Quorum librorum index hic est.

M. Venetus Bibliothecæ Marcianæ 613 chartaceus seculi decimi tertii, Odysseam cum scholiis et Batrachomyomachiam complexus foliis 296. formæ quadratæ, a C. G. Cobeto ea collatus diligentia et peritia quæ a viro non solum Græce doctissimo, sed etiam legendis codicibus exercitatissimo exspectari poterat. Est autem hic codex omnium qui adhuc investigati sunt integerrimus in scholiis ad libros Odysseæ quattuor primos: quo magis dolendum est scholia vetera tantum non plane deficere in reliquis rhapsodiis, quanquam in his quoque brevioribus annotationibus scripturæque diversitate, quæ vel supra versus vel in margine est annotata, multa sunt quibus aliorum codicum notationes vel corrigi vel explicari potuerint.

H. Harleianus Musei Britannici 5674. membranaceus seculi decimi tertii, formæ majoris, nitide scriptus. Solam continet Odysseam cum scholiis. Textum accuratissime contulit Porsonus in usum editionis Homeri quæ Oxonii prodiit e Typographeo Clarendoniano a. 1800.:

^a In Bibliotheca Bernensi catalogus exstat Græce scriptus seculo quinto decimo librorum MSS. a Boistallerio, Gallorum regis ad rempublicam Venetorum legato, collectorum, quem C. G. Muellerus edidit in *Analectis Bernensibus* Part. I. Bernæ a. 1839. Eo in catalogo (sub nr. 52.) memoratur *Ἀριστάρχου καὶ ἄλλων τινῶν ἐρμηνεῖα εἰς Ὀδύσσειαν Ὀμήρου*, ex quo Muellerus collegit exstitisse illo tempore Aristarchi in Odysseam commentarios. Sed manifestum est nihil esse tribuendum illi inscriptioni, quam ut aliorum codicum inscriptiones finxit scriptor catalogi, qui haud dubie natione Græcus fuit, non alio argumento usus quam quod Aristarchi nomen præ ceteris clarum esse nosset et sæpe ab scholiastis memoratum videret. Ceterum Boistallerius idem est cujus codices non pauci in Bibliothecam Parisinam translati sunt, qui in Catalogo impresso Bibliothecæ Regiæ *Boistalleriani* appellantur. Inter hos Odysseæ quoque codex est cum scholiis, nunc numero notatus 2403., de quo infra dicemus p. xiii.

scholia non attigit, nisi quod diversas veterum exemplarium scripturas, quæ in scholiis memoratæ sunt plurimæ, excerptas collationi suæ inseruit. Post Porsonum scholia cum editione Buttmanni contulit et inedita plurima descripsit J. A. Cramerus in *Anecdotis Parisinis* vol. 3. p. 411—512., qui codicem a duabus manibus scriptum esse observat, quarum prior textum et brevia quædam scholia in margine posita scripserit, altera paullo recentior ductibusque literarum minutioribus usa scholia longiora addiderit, passim erasis prioris manus scholiis, ut novis locum faceret. Scholia sunt antiqua et optimæ notæ, qualia ad rhapsodias quattuor primas codicis Veneti M. esse supra dicebam, quocum plurima communia habet liber Harleianus. Recentiorum interpolatorum additamenta vix ulla deprehendi præter scholion ad Σ, 2., quod commune ei est cum codice Ambrosiano Q. et Etymologico Magno p. 222, 15. ubi quæ de *γαστριμαργία* exponuntur scholiis Homericis temere illata esse ab scriptore Christiano docet quæ ibi memoratur *ἡ χάρις τοῦ ἁγίου πνεύματος* et quæ sunt reliqua ex Christianorum doctrina petita. Hunc codicem quum nuper ipse inspexerim, nunc accuratorem ejus descriptionem dare possum. Foliis constat formæ quadratæ majoris 150., quæ numeris suis notavit manus recens. Præcedit folium unum, ipsum quoque membranaceum, cujus aversa in pagina manus seculi quinti vel sexti decimi Epitaphium scripsit aliunde notum, tribus distichis constans (*ἡ πολὺ Σειρήνων—δαίμων ἀπροϊδὴς ἐσκέδασεν φιλίην*) ab Jacobsio in *Anthologiæ Palat. Appendixem* receptum n. 210. vol. 2. p. 823. Primum antiquæ manus folium incipit ab Argumento versibus politicis scripto,

ἰπὸθεσις Ὀδυσσεΐας.^b

*Πρὸς τὴν Καλυψὼ Ζεὺς Ὀδυσσεὺς χάριν
πέμπει τὸν Ἑρμῆν Ἀθηναῖς πεισθεὶς λόγῳ*

^b Repetuntur hi versus fol. 2^a. ad marginem versus 8 et sequentium: unde factum ut ab Cramero tanquam scholion prosa oratione scriptum

αὐτὴ δὲ θᾶττον εἰς Ἰθάκην εὐθέως
 ἦκει παραινέσουσα τῷ Τηλεμάχῳ
 ὡς πρὸς πατρὸς ζήτησιν ἔλθειν σπουδάσοι,
 ἀρχῶ παρεικασθεῖσα Ταφίων Μέντη.
 ἐπιξενωθεῖσα δὲ τῷ Τηλεμάχῳ,
 Σπάρτην διελθεῖν καὶ Πύλον τούτῳ λέγει,
 ὡς πατρικὴν ἄφιξιν ἐκ τούτου μάθοι.
 αὐτῆς δ' ἐκειθεν ἐκδραμούσης αὐτίκα
 Τηλέμαχος πρόσεισι μνηστήρων ὄχλον
 καὶ πάντας ἄρδην θρασυκωτέροις λόγοις
 εἰς ἀγορὰν αὔριον ἠκέμαι^c λέγει.

Tum sequitur lemma ἄλλη:—cum υποθέσει quæ in editione mea primo loco posita est p. 7, 5—11. Post hanc rursus ὑπόθεσις Ὀδυσσεΐας cum Argumento eodem fere atque secundo nostro p. 7, 13—19. Inter lemma Argumentique initium versus ille positus est (p. 2, 22.) Ἄλφα θεῶν ἀγορῇ, Ὀδυσῆϊδι Παλλάδι θάρσος. Denique ἄλλως cum Argumento eo quod e libro Ambrosiano E. edidit Maius (p. 7, 12.—8, 3. ed. nostræ). In fine paginæ a manu recentiore φρά μαξίμου (sic), iterumque in ultimo folio (150.) μαξίμου. et rursus ab alia manu “*Antonii Seripandi et amicorum,*” cujus Seripandi nomen etiam Piadis codici Parisiensi 2681. inscriptum est. Altera folii primi pagina scholia continet hæc, p. 8, 13.—9, 5. 9, 16.—11, 9. 12, 31.—14, 26. 16, 16—19. 17, 16.—18. quemadmodum rursus post finem rhapsodiæ primæ folii septimi pagina utraque scholiis quibusdam longioribus ad

ederentur ad v. 15., non animadvertente propterea tantum illic scriptos esse quod aliquid ibi vacui spatii erat, quod non erat in initio paginæ scholiastarum annotationibus operto. Scripturæ diversitas nulla est, nisi quod versu 12. pro θρασυκωτέροις altero loco θρασυκωτέροις scriptum est, et rectius quidem, si adjectivum hoc, aliunde nondum cognitum, ab θράσος derivavit scriptor versuum, quemadmodum a μέρος μερικός, a πλάτος πλατικός formatur, quod ipsum quoque in libris sæpe πλατικός scriptum per v, quum a πλατός ductum esse videretur.

^c ἠκέμαι] Recentioris Græcitatæ vitium pro ἦκειν, de quo dixi in Thesaurus vol. 4. p. 122.

A et B Argumentoque rhapsodiæ secundæ impleta est, quæ margo codicis non capiebat. Nam textus poetæ, ut plerumque fieri solebat, prius scriptus erat, nulla habita scholiorum quæ postmodum accessura erant ratione: unde factum ut, licet scholia modo plura modo pauciora sint, tamen fere par sit cujusque paginæ versuum numerus 41., excepta prima pagina (fol. 2^a), quæ est versuum 39. In fine textus (fol. 150.) hi versus leguntur ab eadem manu scripti,

Φυγὼν Ὀδυσσεὺς τὸν μαχησμὸν Ἰλίου,
 πλῆθος Κικόνων, Λωτοφάγων τοὺς δόλους,
 Κύκλωπος δεινὸν^d ὄμμα τοῦ βροτοκτόνου
 τὴν Λαιστρυγόνων ἀμώτητα καὶ Κίρκης
 τρόπους ἀήλους καὶ μεμηχανευμένους,
 Ἄιδου τὸ φρικτὸν καὶ τὸν Σειρήνων φθόγγον,
 σπείρας τε πλεκτὰς καὶ Χαρύβδews στόμα,
 Σκύλλης τὸ δεινὸν καὶ βίαιον ὡς ἔφη,
 υἱοῦ χεροῖν τέθηκεν ἐν τῇ πατρίδι.

^d Κύκλωπος δεινὸν—Κίρκης τρόπους] Hoc δεινὸν Κύκλωπος et τρόπους Κίρκης scribendum foret, nisi versus sequeretur etiam deterior Ἄιδου τὸ φρικτὸν καὶ τὸν Σειρήνων φθόγγον, ubi καὶ τὸ Σειρήνων μέλος scribere poterat, sed illud prætulit, quia φθόγγον Σειρήνων dixit Homerus Od. M, 41, 159, Ψ, 326. Duo hujusmodi versus Sophoclis Electræ versui spurio 691., qui ipse quoque ex hoc metri genere est, nisi πεντάθλ' corrigendum,

δρόμων διαύλων πένταθλ' ἃ νομίζεται,
 ἀδscripti sunt in codice Mediceo inter scholia,
 πένθ, ἄλμα δίσκων ἄκοντα δρόμον πάλην,
 ταῦτ' ἐν μᾶ τις ἠγωνίζεθ' ἡμέρα,

quorum alter in codice sine elisionibus scriptus ταῦτα—ἠγωνίζετο, licet ipsa verborum collocatio metro hæc adstricta fuisse arguat, in priori autem ante ἄλμα litera ε̄ excidit, i. e. πέντε, quod ego restitui. Imperfecto ἠγωνίζετο utitur grammaticus, quia ludi illi celebrari pridem desierant. Peritioris poetæ de quinquertio versus memoriales servavit scholiasta Platonis p. 87.

πένταθλος οὗτος τοῖς νέοις ἀγωνία,
 πάλη σίγυγνος ἄλμα δίσκος καὶ δρόμος.

Fraus autem, qua duo isti trimetri scholiis vetustis Sophocleis illati sunt, cum simili comparari potest eaque multo insigniore interpolatione, de qua dixi in annot. ad Schol. Œdip. Col. 1375. p. 59. 60.

Scholia quum Cramerus ita cum Buttmanni editione contulisset ut sæpe aliquid dubitationis relinqueret, ego ea ipse locis plurimis iterum inspexi: unde supplementa nata sunt quæ in fine hujus Præfationis dabo. In universum autem monendum codicem non ea solum scholia continere quæ Cramerus attigit, sed eadem omnia quæ codex Ambrosianus Q. præbet, paucissimis exceptis iisque plerumque non tam scholiis quam glossematis. Nec pauca eorum habet quæ ex uno alteroque ceterorum librorum, sæpe minus vel plene vel recte scripta, innotuerant. Scriptura codicis, etsi non libera singularibus vitiiis, fortasse ex antiquiori exemplari traductis, librarium prodit nec negligentem neque imperitum, et plurimum prodest ad aliorum codicum vel errores corrigendos vel defectus supplendos.

Tertius ejusdem generis codex est Q. Mediolanensis Bibliothecæ Ambrosianæ (Partis superioris Q. 88.), chartaceus seculi, ut videtur, quarti decimi, ex quo ampliora in Odysseam scholia primus edidit A. Maius Mediolani 1819., repetita in scholorum collectione a Buttmano instituta Berolini a. 1821.: de quibus ipsius Maii verba infra posui^e, ex quibus apparet scripturam et hujus codicis et

^e "Tertius in fol. codex lineus—Part. sup. Q. 88.—haud antiqua manu exaratus universam Odysseam pretiosissimis et uberrimis scholiis instructam habet, quæ tamen scholia in postremis libris rarescunt. Hic codex ab Italo homine Camillo Bosio bibliothecæ nostræ olim donatus Græca nihilominus manu sine dubio scriptus fuit. Singuli vero codicum horum scriptores satis difficilibus litterarum compendiis delectati videntur. Jam ego ad hæc scholia exscribenda seu prolixa seu etiam contracta, nec non ad glossas versibus interjectas diligenter excerpendas, patienti complurium mensium opera incubui: neque sane labor modicus fuit trium codicum partes in unum volumen compingere, sua quodque scholium sede collocare, interpunctionem adjungere, laudatos, præsertim Homeri, locos ab innumeris mendis purgare, Eustathium et minora edita scholia pro re nata consulere, plagulas quotidie emendare, typis instare, sic omnia denique moderari ut quam citissima editio et politissima evaderet."

duorum aliorum ejusdem Bibliothecæ (B. et E.) sæpe tacite esse ab Maio correctam, præsertim in locis Homericis, quos scholiastæ citant plurimos, sed sæpe vitiose scriptos. Quod etsi Maium aut non fecisse mallems aut monito lectore fecisse, tamen hodie excussis aliis scholiorum codicibus, iisque partim melioribus, minoris momenti est quam Buttmanno esse videbatur, verenti, opinor, ne Maius diversas quibus scholiastæ usi sint lectiones vulgata substituta editionum scriptura passim obscura verit, quod vix usquam factum esse videtur.

Ambrosiano Q. aliqua ex parte similis est T. sive codex Hamburgensis, breviter descriptus a Chr. Peterseno in *Historia Bibliothecæ Hamburgensis*, quæ Hamburgi prodiit a. 1838., p. 195., uberius ab L. Prellero, qui scholia hujus codicis plurima edidit duabus in commentationibus, quas *Indici Lectionum* quæ in *Universitate Dorpatensi* per duo anni 1839. semestria habendæ erant præmisit, et de codice ipso ejusque ad alios libros ratione dixit quæ infra posui.

“Codex est bombycinus, forma majori, paginarum 228. Continet *Odyseam* usque ad Ξ , 67. cum scholiis. In fronte libri, postica involucri parte, leguntur hæc ‘*Manuscriptum hoc mutilum donavit bibliothecæ nostræ M. Reimarus 1687. m. Jan.*’ qui Reimarus est homo ceteroquin ignotus, antiquior gentilis, ut videtur, H. S. Reimari, qui erat gener Fabricii. Unde et quonam modo codex pervenerit ad Reimarum ignoratur. Quod ad ætatem ejus attinet, facilius assenserim iis qui seculo tertio vel quarto decimo cum assignant quam qui duodecimo. Textus satis diligenti manu scriptus est nec nisi usitatoribus literarum compendiis utitur. Singulæ codicis paginæ habent versus 25. vel 26. Desunt versus M, 221.—N, 309. Singulæ rhapsodiæ inscribuntur et titulis vulgaribus et versibus illis rudibus et inficetis, velut prima, *Ἄλφα, θεῶν ἀγορῆ, Ὀδυσσηίδι Παλλάδι θάρσος*, secunda, *Βῆτ’ ἀγορῆν ἔχει, ἦια γρηὸς, πλοῦς μετ’ Ἀθάνας*, et sic porro. Jam ad scholia

quod attinet, paucis præfandum de universa eorum conditione. Alia sunt interlinearia, quæ tamen pauca sunt et nil nisi glossæ, plurima sunt in marginibus. Modo omnia iis impleta sunt, modo rarescunt. Lectio eorum perdifficilis est et propter scripturam omnibus literarum compendiis frequentem et multis locis mendosam atque lacunosam, et propter id quod foliorum extremitates usu atque vetustate attritæ sunt et madore chartaceisque fasciis passim superinductis affectæ. Primis paginis scholia respondent textui, deinde ita dissident, ut qui hoc in quaque pagina continentur versus, eidem a scholiis pluribus paginis ante tractari soleant; tametsi manu fere eadem scripta sunt scholia atque textus. Sic est usque ad p. 151. ubi prorsus novum scholiorum genus incipit, ex Eustathii commentariis passim exscriptum, novicia manu additum, credo post renatas litteras, velut apud Maium *Iliad. Ambros. præf. p. 44.* memoratur codex *Odysseæ sæc. 16,* autographum Basilii Chalcondylæ, qui item excerpta ex Eustathio ad margines priorum librorum enotavit. Ab recentiore lectore ista adjecta esse vel ex scriptura cernas vel ex hoc, quod p. 151 sqq. excerpta ex Eustathio non nisi spatia ab antiquioribus istis scholiis relicta occupant. Mox vero hæc prorsus deficiunt, illa unice dominantur. Antiquiora maxime conspirant cum codd. Ambrosianis Q. E. B. et cum Palatino; neque non cum minoribus scholiis multa communia habent. Sed cum in ceteris nonnulla propria Hamburgensi sint, tum maxime in rhapsodiis *Θ. I. K.* longe hic reliquis uberior est. Ceterum plurima pars, ut solet esse in *Odyssea*, ejus generis est, quod in universum apte exprimit Heynius *Iliad. vol. 3. Præf. p. 61:* ‘Etiam hæc scholiorum classis antiquos grammaticos habet auctores, non vero criticos, sed ejus sectæ, quæ in quæstionibus et disputationibus versata est, quid in poetæ narrationibus ac sententiis notabile esset vel reprehensione aut defensione dignum; in hoc genere regnat Porphyrius. Intolerabilis horum hominum est lo-

quacitas in locis communibus, in declaranda poetæ prudentia, etsi vulgaribus vitæ usibus et sensu communi facile assequenda; eliciunt et accumulunt ethica et rhetorica, ad quæ sinistro iudicio poetam exigunt et æstimant; sensum poseos raro videas eos habere; rhetorico artificio poetica metiuntur et æstimant; tum vero argutantur in manifestis ac perspicuis, nodos quærent in scirpo et ineptiunt: etsi interponunt sæpe utilia et valde probanda.' Quamquam hoc genus non a solo Porphyrio repetendum est, sed longe altius, quum etiam Antisthenes et Aristoteles tales ἀπορίας et λύσεις scripserint, illis temporibus ingeniosas, nobis nonnunquam submolestas; de quibus multa nova præbet Hamburgensis. Criticæ notationes rarius obviæ, sed inter eas nonnullæ egregiæ. Ad locos scriptorum quod attinet in scholiis citatos, multa etiam in hoc genere nova afferuntur. Exscripsi ea quæ Hamburgensi propria sunt, præterque hæc si quod critici generis erat aut fragmentum scriptoris antiqui laudabatur, breviter hoc, etiamsi legebatur apud Buttmannum, significandum putavi, honori codicis prospiciens, nam solent talia scholiis maxime laudi esse. Denique si Buttmanni editio ex Hamburgensi emendari poterat, quod poterat sæpenumero, saniores lectiones paucis notavi. Vicia tacite sustuli neque ut in tali scriptore operæ pretium duxi lectiones aperte mendosas repetere, paucis exceptis, si quæ adeo mendose scripta erant ut desperandum videretur de lectione emendatiore, aut si quæ faciebant ad crisis locumve scriptoris antiqui."

Post Prellerum ego ipse codicem Hamburgensem comparavi eadem quæ nuper alio loco laudanda mihi fuit liberalitate concessum a Peterseno, præfecto Bibliothecæ eruditissimo, plurimaque erui quæ Prellerus omiserat, quum non tam exhaurire codicis copias quam ampla dare specimina propositum habuisset, codicem denuo excutendum futuro scholiorum editori relinquens (p. 4.). Quem laborem minime inutilem fuisse annotationes nostræ et

quæ in Appendicem (p. 733. seqq.) rettulimus ostendunt. Nam codex Hamburgensis non solum multum confert ad aliorum librorum vel vitia corrigenda vel lacunas explendas, sed etiam scholia multa solus servavit ex bonis et antiquis fontibus derivata, quod scriptorum qui citantur nomina confirmant, inter quæ unum est ceteris reconditius, Ariæthi in scholio ad K, 495., historiarum scriptoris ex perpaucis tantum fragmentis adhuc cogniti.

Aliquanto inferioris notæ est P., Heidelbergensis Bibliothecæ olim Palatinæ, nunc Academicæ. Est membranceus seculi quarti decimi foliis constans 468. formæ quadratæ majoris (in Wilkenii Catalogo p. 277.) Insunt *Odyssea* cum scholiis, *Batrachomyomachia*, *Argumentum Odysseæ* et alia nonnulla. Scholiorum specimina ex hoc codice edidit Creuzerus Melet. 1. p. 48—56., totum excussit Buttmannus. Scholia hujus libri valde inter se dissimilia sunt. Nam scholia rhapsodiarum Δ, E, Z, H. literis minutissimis et propter compendia lectu difficilibus scripta notæ sunt melioris et sæpe eadem quæ in codicibus H. Q. : sed reliquis rhapsodiis quæ a manu recentiore allita sunt scholia multo breviora sunt nec raro levia et futilia, nonnulla adeo ex Joannis Tzetzæ operibus transcripta, velut quæ *Argumento Odysseæ* subjecta sunt ex illius commentario in *Lycophronem* v. 818., aut scholiis inserta ad K, 2. et Λ, 90. ex eodem commentario ad v. 743. 683., et ad Λ, 8. ex Tzetzæ Allegoriis *Odysseæ*; nec meliora quæ de nomine *μῶλυ* ex Hippocrate et Galeno compilerator inseruit scholiis ad K, 305.

Libro Palatino rursus deteriores sunt Ambrosiani duo ab A. Maio usurpati, quos literis B. et E. notamus. Eorum prior (*Partis superioris* B. 99.) bombycinus est seculi quinti decimi, forma quadrata. Scholia habet plerumque breviora usque ad rhapsodiæ Φ initium, quorum pars aliqua cum scholiis codicum quos supra descripsimus consentit, alia plurima originis sunt multo recentioris, velut quæ passim ex Eustathio inseruit interpolator (vide ad B,

240. Θ, 204. 332. 529. I, 313. 356. 374. 387. 398. 400. 486. K, 20. 153. 242. 251. 491. Λ, 76. 121. 136. 224. 249. 254.) quod nisi per se satis manifestum esset, scholion ad Λ, 315. adscriptum extra dubitationem poneret his verbis finitum, καθὰ καὶ ἐν τοῖς τοῦ Περιηγητοῦ δεδήλωται, quibus Eustathius uti solet ubi commentarios suos in Dionysium Periegetam memorat. Alter quem dicebam liber Ambrosianus est E. (Partis superioris E. 89.), qui ipse quoque bombycinus est ejusdemque ac B. ætatis, ex Chio insula in Italiam translatus. Insunt rhapsodiæ Odysseæ novem primæ cum scholiis satis copiosis, partim bonis et antiquis, partim levibus et inutilibus. Folia plura amissa (in quibus scripti fuerunt versus A, 1—61. B, 20—97. 235—280. Γ, 21—108. Z, 308—331. H, 1—12. Θ, 26—71. 394—586. et rhapsodia I tota) postmodum sunt suppleta insertis foliis non bombycinis, sed chartaceis, scholiis vero, præterquam in initio, plerumque omissis.

R. Florentinus Bibliothecæ Laurentianæ plutei 57, 32. chartaceus seculi quinti decimi, qui inter alia, de quibus videndus Bandini Catalogus vol. 2. p. 384., scholia antiqua in quattuor primas Odysseæ rhapsodias continet. Est bonæ notæ liber, ex quo Cobetus excerpit quæ notatu digna erant.

D. Parisinus, nuper ab me inspectus, primum numero 287. notatus, tum 2794., nunc 2403. Ejus folio primo inscriptum "*Ex Bibliotheca Jo. Huralti Boistallerii. Emi a Nicolao Græco aureis 5.*" Codex est bombycinus seculi quarti decimi, manu eleganti et atramento nigerrimo scriptus, forma chartarum quadrata. Continet præter alia aliorum scripta Odysseam fol. 176.—308. cum scholiis copiosis ad rhapsodias tres primas, rarioribus ad Δ (ubi recentior manus incipit) usque ad K, prope nullis ad rhapsodias reliquas. Est optimæ notæ liber, qui non solum Porphyrii nomen scholiis multis, ubi ejus memoria in aliis codicibus excidit, adscriptum servavit, sed etiam multum confert ad aliorum codicum scholia vel

emendanda vel redintegranda, ut in primo statim ejus scholio (p 12, 31.—14, 26. ed. nostræ) videre licet, quod vitii et lacunis multis deformatum ex codice Harleiano ediderat Cramerus, ego emendatius exhibui ex D., qui id in initio scriptum habet fol. 176., ante textum Odysseæ, qui incipit fol. 177.

S. Parisinus 2894. bombycinus seculi quarti decimi, forma quadrata, paginis in duas columnas divisus, quarum quæque versus continet viginti duo. Insunt Ilias (fol. 1—208.), cum scholiis brevibus et glossematis, et Odyssea (fol. 209—333.). Scholia et glossemata in Odysseam, quæ desinunt post rhapsodiæ tertiæ versum 48. (fol. 219.^b) bona sunt et antiqua, etsi minus quam in codice Harleiano cognatisque libris copiosa. Margo sæpe detrita est et scriptura tam pallida ut nonnulla legi nunc omnino nequeant, plurima lectu difficilia sunt: unde factum ut Cramerus, qui excerpta ex scholiis et glossematis Odysseæ dedit in Anecdotis Parisinis vol. 3. p. 393—410. fere ea tantum afferret, quæ lectu faciliora essent, reliqua non attingeret, plura etiam non recte legeret. Quos errores ego infra corrigam vera codicis scriptura apponenda.

N. Venetus Marcianus class. ix. codex iv. ex quo nonnulla excerpit Cobetus. Constat duabus partibus, quarum prior, quæ in charta bombycina scripta est seculo decimo tertio, fol. 1—142. Odysseam continet, reliqua folia usque ad 190. in charta linea scripta seculo quinto decimo Hesiodi continent Opera et Dies Scutumque Herculis usque ad v. 327. *χαίρετε λυγκῆος γενεῇ τηλεκλειτοῖο* cum scholiis brevibus. Scholia Homerica ipsa quoque brevia sunt et plerumque futilia et vix quidquam continent cujus post excussos libros alios ullus esse usus possit. Longius scholion (haud dubie Porphyrii) quo ad quæstionem respondetur *διὰ τί Ὀδυσσεὺς τῇ μὲν Πηνελόπῃ οὐκ ἐδήλωσεν ὅς ἦν, τῷ δὲ Τηλεμάχῳ καὶ τοῖς οἰκέταις*, in Appendice posui ad p. 556, 7.

Denique excerptis quibusdam brevium scholiorum e libris Vindobonensibus tribus (5. 56. et 133.) usi sumus ab Altero propositis in editione Odysseæ Vindobonensi a. 1794, quæ exigui momenti sunt.

Litera V. scholia designavimus quæ Vulgata vel, comparatione facta cum Eustathii commentariis, minora, vel, quod nulla ratione nititur, Didymi appellari solent. Ampla hæc scholia quum in Iliadem tum in Odysseam primus integra (nam editio Romana a. 1517. ab Jano Lascari facta sola continet scholia in Iliadem) edidit Aldus Manutius duobus voluminibus, quorum prius (a. 1521.) scholia in Iliadem, alterum (a. 1528., recusum Parisiis a. 1530. ab Gerardo Morrhuo) in Odysseam continet, sæpius repetita ab typographis Basileensibus (a. 1531. 1535. 1538. 1541. 1551. 1557.), tum ab C. Schrevelio, qui multo plura quam editores Basileenses temere mutavit, in editione negligenter impressa Amstelodami a. 1656., denique ab Josua Barnesio in editione Cantabrigiensi a. 1711., duobus uso libris, de quibus dixit in Præfatione^e. Didymi nomen, in nullo, ut videtur, codice inventum neque scholiis in Iliadem in editionibus Romana et Aldina præscriptum, primum apparet in scholiorum in Odysseam editione Aldina sic inscripta “*Διδύμου τοῦ παλαιστάτου εἰς τὴν Ὀδύσσειαν ἐξηγήσεις. Didymi antiquissimi auctoris interpretatio in Odysseam*” haud dubie ab Asulano, cujus hæc est Præfatio “*Franciscus Asulanus Lectori s. d. Cum Didymi interpretationem in Iliada ederem: memini me summo studio laborasse ut cum ea ejusdem in Odysseam enarrationem conjungerem. Videbam enim ad cognoscendum principem illum, et poetarum omnium quasi fontem*

^e “Scholiorum quidem unicum nacti sumus exemplar MS. in Collegio Gonvillo-Caiensi, Cantabrigiæ, pervetustum sane illud, nec facile cuivis legendum, quod ad Odysseam tantum pertinet nec ultra τὴν ἠ΄ βαφφιδίαν, ejusdem versum 54. continuatur. Aloysii quoque Alemanni scholiis MSS. in totam Odysseam nos ipsi fruebamur, ex Florentinæ editionis, ad Etonensem Bibliothecam pertinentis, margine.”

Homerum, magno adjumento propter brevitatem, et hominis auctoritatem studiosis hoc futurum. Sed quod eo tempore non potui, tandem sum consecutus: nam in ea re sumptui ulli (corrige nulli) peperci: et ad omnium utilitatem nunc publicari. qua in re ut multa a nobis requirantur, industria certe et incredibilis cupiditas vos, vos, inquam, juvandi, qui bonis litteris dediti estis, nunquam desyderabitur. Vale." Scholia ipsa consideranti non potest dubium esse quin ex triplici commentariorum genere composita sint, in quibus ut reperiantur quæ ex Didymi ἐξηγήσει derivata sint, longe plurima tamen alius generis esse patet. Inter hæc primum copia sua locum occupant vetera in Odysseam glossemata, similia glossematis in Iliadem, quorum fontem antiquissimum nunc habemus codicem Marcianum 454. Quæ annotationes, etsi sæpe pueriles, tamen utilitate sua non carent, sive interpretationes ipsas spectamus sive antiquiorum, quæ sæpe in iis servata sunt, lectionum indicia: ut operæ pretium videatur vetera hæc in utrumque carmen glossemata colligere et ad vetustiorum librorum auctoritatem revocare, exclusis quæ in posteriorum temporum codicibus accesserunt Byzantinis. Interim ego in Odyssea, Buttmani exemplum secutus, ea tantum apposui quæ vel cum scholiis quodammodo conjuncta vel aliis de causis memoratu digna essent. Secundum annotationum ex quibus scholia Vulgata composita sunt genus excerpta continet ex scholiis antiquis amplioribus, in quibus grammaticorum Alexandrinorum de scripturæ diversitate verborumque interpretatione opiniones expositæ fuerunt, multo quidem illa et pauciora et breviora quam in codicibus Harleiano et Marciano 613., sed non inutilia ad illorum codicum scholia vel locupletanda vel corrigenda. Tertia denique eaque maxime memorabilis annotationum classis ampla complectitur ex veteribus historicis fabularumque scriptoribus excerpta in scholiis ad sex potissimum rhapsodias (Α—Π), quæ ab uno omnia grammatico facta esse ipsa eorum similitudo docet prope con-

stanter verbis “*ἡ ἱστορία παρὰ—*” (addito scriptoris nomine) finitorum, velut *ἡ ἱστορία παρ’ Ἀκουσιλάω, ἡ ἱστορία παρὰ Ἀντικλείδῃ, et sic porro παρὰ Ἀπολλοδώρῳ, Ἀσκληπιάδῃ, Δήμῳ, Διονυσίῳ, Ἡροδώρῳ, Ἡσιόδῳ, Λυκόφρονι, Μαρσύῳ, Μνασείῳ, Νικίῳ, Πινδάρῳ, Πλάτωνι, Προξένῳ, Τιμαίῳ, τοῖς τραγικοῖς, Φερεκύδει, Φιλοστεφάνῳ, Φιλοχόρῳ.* Simillima ex historicis veteribus excerpta etiam inter scholia in Iliadem in codice Marciano 454. aliisque libris reperiuntur, velut *ἡ ἱστορία παρὰ Ἄνδρῳ* ad II. A, 52., *παρὰ Ἀπολλοδώρῳ* ad A, 126. 195. *παρὰ Ἀσκληπιάδῃ* Z, 155. *παρὰ Θεοπόμπῳ* ad A, 38. *παρὰ Ριανῶ* T, 119. *παρὰ Φερεκύδει* Z, 153. Didymo huiusmodi narratio adscribitur in scholio ad II. A, 399. (ubi *ἱστορεῖ Δίδυμος* dictum ut *ἱστορεῖ Ἀπολλοδώρος* in scholio ad A, 42.) neque improbabile est hæc uno omnia opere *ἱστοριῶν* nomine inscripto comprehensa fuisse, sive id Didymi sive alius fuit. Ad Odysseam quod attinet, nonnulla horum excerptorum etiam ab Eustathio lecta fuerunt, alia in nostris quoque codicibus H. Q. (velut ad A, 520. N, 257. Ξ, 533. O, 16. 223. 225. Π, 471. Σ, 84.) iisdem similibusve verbis concepta reperiuntur, sed pars maxima unius adhuc legebatur editionis Aldinæ fide. Itaque magnopere optandum erat ut qualibus Aldus in hac ut in reliqua operis parte librorum præsiidiis quaque ratione usus esset investigaretur, quod nuper mihi contigit reperto in Bibliotheca Bodleiana codice horum scholiorum antiquissimo, cujus ope in clara luce collocari potest quomodo Aldus in scholiis his edendis versatus sit, quod non præstitit Barnesius licet duobus, de quibus supra dicebam, usus libris Bodleiano similibus, nec potuit præstare, quum codicis Cantabrigiensis vix tertia pars supersit, margo autem Alemanni plura continere videatur aliunde illata. Contra codex Bodleianus (Auctar. V, 51.) omni ex parte integer est, scriptus seculo undecimo vel ineunte duodecimo in membranis, foliis constans 171.^f formæ quadratæ, paginis præterquam in scho-

^f Editio Aldina foliis—nam hæc, non paginas numeravit editor—constat 127. formæ octavæ minoris. Paginæ sunt versuum triginta.

liis longioribus, quæ versibus integris scripta sunt, bipertitis, versuum undetriginta. Non habet textum Odysseæ, sed sola scholia et glossemata, quibus lemmata sua constanter sunt præfixa. Huic codici plane gemellus fuit is ex quo Asulanus hanc scholiorum collectionem primum edidit: qui quotiescunque ab libro Bodleiano discrepat, omnis scripturæ diversitas est ejusmodi ut non aliorum veterum librorum auctoritati tribuenda sit, sed aut scribæ, cujus apographum Aldus tythetis mandavit ^g negligentiam aut interpolatoris, sive is Asulanus sive alius ^h fuit, temeritatem prodat, similem ei quæ in Aldinis scholiastæ Aristophanis et Harpocratonis editionibus alibi ab me notata est¹, quam non compensant paucorum quorundam leviumque vitiorum, quæ codici Aldino cum Bodleiano communia fuisse conjicere licet, emendationes ab correctore illo factæ. Quod operæ pretium erit comparata per tres primas rhapsodias scriptura codicis Bodleiani (O.) cum editione Aldina (A.) ostendere, omissis quæ nihil ad hanc quæstionem conferunt manifestis tythetarum peccatis et *νὺ ἐφέλκυστικῶ*, quod Aldus interdum contra codicis auctoritatem vel addidit vel omisit. Lemmata scholiorum in editione Aldina literis capitalibus sunt impressa sine accentibus: quas servavi ubi opus erat.

Incipit A. fol. 2^b. *ὑπόθεσις τῆς Α' Ὀμήρου Ὀδυσσείας*, leviter mutato quod in O. est *Ὀδυσσείας ἃ ὑπόθεσις*. Fol. 3^a. scholia incipiunt cum inscriptione ab Asulano facta, quæ nulla est in O., *Σχόλια εἰς τὴν Α' τῆς Ὀδυσσείας Ὀμήρου ῥαψῳδίαν*.

^g Aldum non veteres membranas, sed recentes codices chartaceos, qui vili pretio haberi possent, tythetis suis tradidisse ostendi in Præfat. ad schol. Aristoph. vol. 1. p. viii.

^h Alius fortasse fuit qui scholia rhapsodiæ secundæ inde ab versu 102. usque ad finem additamenti ex Eustathio et aliunde compilatis auxit, de quo infra dicemus: quod interpolationis genus frequens est in scholiorum Homericorum codicibus inde ab seculo quarto decimo.

¹ Vid. Præfat. ad schol. Aristoph. l. c. et Præfat. ad Harpocrat. vol. 1, p. xi.

A.

V. 10. τῶν ἀμόθεν lemma in O. τῶν ἀμόθεν γε in A. ἡγοῦ O. διηγοῦ A. recte. 15. σπέσι. σπηλαίοις O. ἐν σπέσι. σπηλαίοις A. 18. ἐνθα τότε. χρονικὸν ἐπίρρημα καὶ ἐν τόπῳ (iota, quod nos subscribimus, codex ubique adscriptum habet, ut hic τόπῳ) O. ΕΝΘΑ. τότε. χρονικὸν ἐπίρρημα καὶ τόπῳ A. unde posteriores editores, quum ἐν excidisse nescirent, καὶ τόπον scripserunt. 32. παπαῖ O. ut ego. παπαῖ A. 34. ἀτασθαλίας. ἀμαρτίας O. post glossema versus 36. ἄλοχον. γαμετήν. Suum in locum transposuit A. 39. μνάσθαι. μνηστεύεσθαι O. ΜΝΑΣΘΑΙ (fortasse typhothetæ errore). μνηστεύεσθαι A. 48. δαῖς O. δις A. δεδακνῖα A. δεδαγκνῖη O. sine iota adscripto, quod habet in μεμαθηκνῖη. ἐρώσης A. Scribendum ἐπὶ ἐρώσης ex O. 49. δηθά. πολλά a m. multo recentiore habet O. Recepit A. 52. (p. 21, 18. ed. nostræ). θαλάσσης. ΟΛΟΟΦΡΟΝΟΣ A. quasi ὀλοόφρονος sequentium verborum lemma sit. Recte θαλάσσης ὀλοόφρονος sine interpunctione O. Eodem errore in scholio v. 60. (p. 22, 11.) verba ΙΕΡΑ ΡΕΖΩΝ tanquam lemma separavit, ubi iterum recte O. qui χαρίζεται habet pro χαρίζετο. 62. ὠδύσαο O. ὠδύσσαο A. 70. In margine O. ab eadem vel alia manu antiqua δου. οὔτινος. ἔσκε. ὑπῆρχε. quæ duæ sunt glossæ, altera δου, altera ἔσκε, ex quibus unam fecit A. ΟΟΥ. οὔτινος ἔσκεν ὑπῆρχεν. 71. (p. 24, 4.) κύκλωπος A. Recte τοῦ κύκλωπος O. 75. ἌΠΟ. πόρρω A. ἄπο. πόρρω, μακράν O. in margine ab eadem manu, ita ut prior versus in πόρρω desinat, μακράν vero in altero positum sit: unde factum ut omitteretur in A. 79. ἐριδαινέμεν. φιλονικεῖν O. ἐριδαινέμεν. φιλονικεῖν A. 97. ἀμβρόσια. ἄφθαρτα θεῖα. χρύσεια. τίμια.] Sic O. duobus versibus. In A. ΑΜΒΡΟΣΙΑ. τίμια. scriba Aldino a priore versu ad alterum aberrante. Male Barnesius ex cod. Cantabrig., ut ait, lemmati ἀμβρόσια adjunxit tanquam tria glossemata ἄφθαρτα, χρύσεια, τίμια. 99. (p. 28, 2.) τῆ ε̄ τῆς O., ut

- ego ex M. dedi. τῆ τῆς A. 105. (p. 28, 7.) Τάφος ἡ
 νῆσος A. Delendum ἡ, quod om. O. 107. (p. 28, 10.)
 Verba βολίοις τὸ πεσεῖν a Barnesio ex cod. prolata habet
 etiam O.: omisit A., quia intelligi non possunt. 108.
 (p. 28, 11.) τὸ τὰς βύρσας A. τὸ καὶ τὰς βύρσας O. Re-
 ctam scripturam τοῦ καὶ τὰς βύρσας ego ex M. S. dedi.
 116. θεΐη. ποιήση O. ΘΕΙΗ. ποιήσει A. 131. ΔΑΙ-
 ΔΑΛΕΟΝ. ποικίλον A. recte. δαίδαλον. ποικίλον O.
 138. ξέστην (hoc accentu). τὴν καλῶς ἐξεσμένην, ὅπερ ἐστὶ
 κατεσκευασμένην O. ΞΕΣΤΗΝ. τὴν καλῶς ἐξεσμένην καὶ κα-
 τεσκευασμένην A. 149. Post gl. ἴαλλον. ἐδίδοσαν, ἐξέ-
 τειναν A. habet ΝΩΜΗΣΑΝ. ἐμέρισαν. quæ gl. in O. ab
 alia manu antiqua adscripta spectat ad versum spurium
 a quibusdam post v. 147. insertum. 150. Scholion ad
 verba τοῖσι μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει (nam hoc lemma
 est), πιθανῶς—σχῆ in O. legitur post κανέοισι. κανισκίοις.
 Transposuit A. 151. πόσιος. ποτοῦ. || ἐδητός. βρώ-
 σεως. O. ΠΟΣΙΟΣ. βρώσεως. A., duabus glossis confusis,
 ut ad v. 97. 167. ib. μεμήλει. ἔμελεν O. μεμήλει. ἔμελ-
 λεν A. 167. θαλπωρή. χαρὰ, παραμυθία. ἐλπωρή. ἐλ-
 πῖς O., ut ex alio libro Barnesius. Nihil præter ΘΑΛ-
 ΠΩΡΗ. ἐλπῖς A. 168. ΦΗΣΙΝ A. i. e. φῆσιν, ut
 scriptum in O., non φησίν, quod recentiores scholiorum
 editores posuerunt, contra mentem scholiastæ, qui per
 φαίη, εἴπη explicat. 184. (in annotatione mea ad
 p. 35, 1.) βρεντέσιον O. βρεντίσιον A. 185. (p. 36, 1.)
 τὸ ἡ δὲ O. τὸ ἡ δὲ A. 193. οἰνοπέδιοιο. οἰνοφόρου O.
 ΟΙΝΟΠΕΔΟΥ. οἰνοφόρου A. 197. ζωός. ζῶν O.
 ΖΩΟΣ. ζῶν A. 202. (p. 37, 27.) οὐτέτι (i. e. οὔτε τι) O.
 Male ΟΥΚΕΤΙ A. 204. ἔχῃσι. κατέχει O. ΕΧΗΣΙ.
 κατέχῃ A. 213. πεπνυμένος. σεσοφισμένος. πεπαιδευ-
 μένος, συνετὸς εἰ] Sic O. in margine a manu paullo recep-
 tiore. ΠΕΠΝΥΜΕΝΟΣ. σεσοφισμένος. ΠΕΠΕΔΕΥ-
 ΜΕΝΟΣ. συνετὸς εἰ A. 218. κτεάτεσιν (altero σ su-
 perscripto). χρήμασι O. κτεάτεσι. χρήμασι A. 226.
 (p. 41, 11.) κομίσειεν O. κομήσειεν A. 232. (p. 41, 24.)

μέλλεν. αὐτῆ ἢ λέξις etc. et in marg. ab alia m. antiqua μέλλεν. ὄφειλεν O. Hinc ΜΕΛΛΕΝ. ὄφειλεν. αὐτῆ ἢ λέξις etc. A. 241. (p. 43, 25.) Quod post ἀρπακτικοί in O. addidit manus recentior ἢ ὄρνεα ἀρπακτικά omisit A. 246. (p. 44, 8.—10.) Κεφαλληνίας nomen ter duplici λ scriptum in O., simplici in A. ib. ἔστι δὲ O. ἔτι δὲ A. 259. (p. 46, 15.) θεσπρωτίας A. θεσπρωτείας O. 266. πικρόγαμοι. ἐπὶ κακῇ τῇ ἐαυτῶν τὸν γάμον τοῦτον μνηστευσόμενοι A. Sic etiam O., nisi quod μνηστευόμενοι. 276. (p. 50, 5.—7.) Scholion de ν. ἄψ a m. sec. habet O. In eo πάλιν male pro lemmate accepit A. 282. 283. Duas gl. ὄσσαν. τὴν ἐκ θεῶν κληδόνα. et ἦτε. ἦτις., quas habet O., omisit A. 291. χεῦαι. χῶσαι O. ΧΕΥΣΑΙ. χῶσαι A. 334. ἄντα παρειάων. προκαταλυψαμένη τῇ καλύμματι A. Recte προκαλυψαμένη in O. in quo sequitur glossa (v. 333.) πύκα ποιητοῖο. ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου, quam omisit A. 337. θελκτήρια. τὰ θέλγοντα καὶ ἀπατῶντα τοῖς ἀνθρώποις O. Recte τοὺς ἀνθρώπους scriptum in A. 342. ΤΕΙΠΕΙ. καταπονῆ A. τείρει. καταπόνει (hoc accentu) O. 349. ἀλφηστῆσιν. εὐρετικοῖς, ἐπινοητικοῖς, ἐντίμοις O. Et sic A., nisi quod ἐφευρετικοῖς scripsit. 352. (p. 62, 17.) συντελεσθῆναι A. συντελεσθῆ O. 372. κατακείετε. κοιμᾶσθε A. correcto quod in O. est κατακαίετε. κοιμᾶσθε. 380. νήποιον. ἀτιμώρητον, ἀνεκδίκητον O. Omisit A. 398. (p. 67, 20.) Verba ἀπὸ λείας πολεμικῆς ἐκτίσατο ab A. omissa, a Barnesio ex alio libro suppleta, habet etiam O. 406. εἶναι ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἰέναι O. a m. recentiore. Omisit A. 416. ἐξερέηται. ἐρωτήσῃ O. ἐξερέηται. ἐρωτήσαι A. 431. πρωθήβην. πρώτην ἀκμὴν ἡλικίας ἔχουσαν] Super ἔχουσαν in O. scriptum οντα. 432. τίεν. ἐτίμα] Hanc gl. O. habet in margine a m. antiqua. 442. (p. 71, 2.) ἐξηρητημένους A. ἐξηρητημένων O. 443. (p. 73, 13.) γεγονότων περιβολαίων O. γεγονότων περιβολαίων A.

B.

1. (p. 72, 10.) γεννωμένη O. γενομένη A. ib. (p. 72,

16.) του] Litera ū in O. deleta, linea per eam ducta, et accentus super o positus. Hinc τὸ A. ib. (p. 72, 25.) ἐριβόλακος] βόλακος A. In O. prior versus literis ἐρι finitur, proximus a βόλακος incipit. 10. (in annotatione nostra ad p. 75, 20.) ἀντὶ σκήπτρου A. ἀντὶ τοῦ σκήπτρου recte O. qui totum scholion a m. antiqua habet in margine.

11. κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο. ὑπὸ συνθηείας ἢ χάριν ἀσφαλείας O. ἔποντο om. A. et transponit ἀσφαλείας χάριν.

16. ΗΔΗ. ἠπίστατο A. ἡδη ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἠπίστατο O. in margine ab m. antiqua.

20. (p. 76, 26.—77, 2.) ὠπλίσατο. ἦτοι τὸν ἐν τάξει ἔσχατον ἢ ἐπιφονέων τοῦτο εἶρηται. ὄντως πύματον καὶ ἔσχατον διὰ τὸ τιμωρηθῆναι αὐτὸν ὑπὸ ὀδυσσεύς.] Sic hoc scholion scriptum in O. nisi quod literæ τον ἢ ἐπιφονέων usque ad πύματον καὶ ἔ-, quas librarius a priore ἔσχατον ad alterum aberrans omiserat, in margine suppleta sunt ab manu antiqua.

In A. ΠΥΜΑΤΟΝ Δ' ΩΠΛΗΣΑΤΟ ΔΟΡΠΙΟΝ. ἦτοι τὸν ἐν τάξει ἔσχατον ἢ ἔπη φρωνέον (sic) τοῦτο εἶρηται (typothetæ error pro εἶρηται. Recte posteriores editores εἶρηκεν correxerunt), ἢ πύματον τῶν ἐξ, ἢ δόρπον πύματον, οὐκέτι γὰρ ὁ κύκλωψ ἔφαγε. συναποβαλὼν τῷ φωτὶ καὶ τὸ ζῆν ὡς λέγεταίται (sic, literis λέγεταί in fine versus positus, ται in proximi initio: quo typothetæ peccato decepti editores ὡς καὶ λέγεται scripserunt, quum καὶ delere deberent.)

Est autem Aldina hæc scholii conformatio primum interpolationis ex Eustathio factæ exemplum, cujus temeritatis mox plura specimina videbimus. Primitivam scholii formam, servatam in O., confirmant codices nostri H.M.Q. Quæ in A. accesserunt ex Eustathii verbis compilata sunt p. 1431. extr. ἢ γὰρ πύματος ἦν ὁ Ἄντιφος τῶν ἐξ τοῦ Ὀδυσσεύς ἐταίρων, οὗς ὁ Κύκλωψ ἐθουήσατο πρὸς ἑσπέραν, ἢ πύματος ἀνθρώπων εἶτε καὶ ἀπλῶς πάντων ὧν εἰς γαστέρα ὁ Κύκλωψ κατέσπα. ὃς δόρπος εἶη ἂν καὶ καθ' ἕτερον τρόπον, ὡς πρὸς ταῖς τοῦ βίου δυσμαῖς καὶ πρὸς τῷ ἐν τροπολογία μέλανι ἑσπέρω θοινηθείς. οὐκέτι γὰρ ὁ Κύκλωψ ἔφαγε, συναποβαλὼν τῷ φωτὶ καὶ τὸ ζῆν ὡς λέγεται. In scholio Ion-

giore de voc. *δῶρον* O. et A. consentiunt, nisi quod pro μεθ' ὃ εἶδει πονεῖν (p. 77, 9.) quod est in A., recte μεθ' ὃ δεῖ πονεῖν scriptum in O. 39. ΚΑΘΑΠΤΟΜΕΝΟΣ. ἦτοι τὸν λόγον πρὸς αὐτὸν ποιούμενος, ἀμειβόμενος, ἀποτεινόμενος, ἢ καταπραῦνων καὶ προσαγόμενος] Sic A., verbis ἀμειβόμενος, ἀποτεινόμενος, quæ om. O., aliunde illatis, ut ex scholio codicis Harleiani intelligitur, quod plane consentit cum O. Apud Eustathium est p. 1432, 47. ὅτι ἐν τῷ “πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπε” καθάπτεσθαι λέγει τὸ ἀμειβεσθαι ἢ ἀποτεινέσθαι ἀπλῶς διὰ λόγον πρὸς τινα. 45. (p. 79, 7.) κακὸν ἔμπησεν O. ΚΑΚ' ΕΜΠΗΣ' A. 47. ΤΟΙΣΔΕΣΣΙΝ. ἐν τούτοις A. τοῖσδεσιν. ἐν τούτοις O. 70. (p. 86, 2.) τὸ γὰρ φίλοι O., ut est etiam in S.T. τὸ γὰρ φίλον A. fortasse typhotetæ errore. 81. ΔΑΚΡΥΑ ΑΝΑΠΡΗΣΑΣ. δακρύων πλήθος προϊέμενος A. Sic etiam O., nisi quod in lemmate δάκρυν', apostropho ab alia, ut videtur, manu addita atramento nigriore. 91. ἔλπει. ἐλπίζειν ποιῆ O. ΕΛΠΕΙ. εἰς ἐλπίδα ἄγει A. 95. περιμέτρον. περισσὸν μέτρον ἔχουσα (vitiose pro ἔχοντα, ut supra ad A, 431. ἔχουσαν pro ἔχοντα), μέγαν. φασὶ δὲ μὴ μνηστεύεσθαι ἰστοῦ ἐστῶτος O. In A. nihil præter ΠΕΡΙΜΕΤΡΟΝ. μέγα. Post hoc scholion sequuntur in O. glossemata ab A. omissa, 94. στησαμένη. στήσασα. 98. ἐκτελέσω. τελειώσω, πληρώσω. 97. ἐπειγόμενοι. σπεύδοντες. Gl. ad v. 98. μεταμῶνια. μάταια habent O.A., sed A. auctum verbis ex Eustathio sumtis, μὴ ὄνεῖν, μῶνια καὶ μῶλια, ὡς νίτρον λίτρον, πνεύμων πλεύμων. Tum rursus O. solus ὄληται. ἀπόληται. 99. ταφήιον. ἐντάφιον. τούτο δὲ ἦν τὸ κωλύον τὸν γάμον O. pro quibus A. ΤΑΦΗΙΟΝ. ἐντάφιον. κατὰ παράθεσιν τοῦ ἦ, ὡς πολεμήιον, rursus ex Eustathio. Proxima gl. 100. ὀλοή. ὀλεθρία. καθέλησι. καταλάβη. τανηλεγέος. μακροκοιμήτου. et 101. Ἀχαιῖάδων. Ἑλληνίδων omisit A.

102. Hinc usque ad finem rhapsodiæ licentius grassata est interpolatoris manus in A. illatis annotationibus non paucis ex Eustathii commentario compilatis: quas edi-

tores omnes, ne Buttmanno quidem excepto, patienter tulerant, ego vero ejeci, quod recte factum esse codex Bodleianus docet, in quo nullum est interpolationum illarum vestigium, nec potest esse quum ante Eustathii tempora scriptus esse videatur. Alia nonnulla ex alia scholiorum collectione intulit interpolator, velut scholia longiora ad v. 133. 146. 172. 199. 212. in codicibus nostris adscripta, quibus ipsis quoque omnibus caret O., cujus scholiorum et glossematum specimen hoc esto :

102. σπείρου. ἱματίου. ἀπὸ τοῦ ἐνσπείρεσθαι καὶ ἐγκείσθαι τοῖς μέλεσιν. κῆται. ἐν τῷ τάφῳ ἤ. κτεατίσας. κτησάμενος.

104. ἡματίη. καθ' ἡμέραν, δι' ἡμέραν.

105. ἀλλύσκεν. ἀνέλκεν. δαΐδας. λαμπάδας.

106. τρίτες. ὁ μὲν χρόνος βαρέως, τὸ δὲ μετεσχηματικὸς (recta scriptura μετεσχηκὸς servata in H.E.) τοῦ χρόνου ὀξύτωνως. ἔληθε. ἐλάνθανεν ἢ ἔλαθεν.

105. ἀλύσκεν. ἀνέλκεν.

109. ἀλλούσαν. ἀναλούσαν.

111. ὑποκρίνονται. ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνονται.

115. ἀνιήσειε (sic). ἀνιάσει. λυπήσει.

116. ἄ οἱ. ἄ αὐτῷ.

117. ἐπίστασθαι. εἰδέναι.

120. Τυρώ. Σαλμωνέως θυγάτηρ. ἔσχε δὲ ἐκ Ποσειδῶνος Νηλέα καὶ Πελίαν. Ἄλκμήνη. Ἡλεκτρύονος θυγάτηρ. Μυκῆνη. Ἰνάχου θυγάτηρ. εὐστέφανος. καλὴν στεφάνην ἔχουσα. στεφάνη δὲ κόσμος γυναικεῖος.

126. πολέος. πολλοῦ.

123. τεόν. τὸ σόν.

127. ἴμεν. πορευόμεθα, ἄπιμεν.

128. γήμασθαι. γαμηθῆναι.

130. ἀπῶσαι. ἀπωθῆσαι, ἐκβαλεῖν.

132. ζῶη (sic). ζῶη ἀντὶ τοῦ ζῆ. et quæ sunt reliqua hujusmodi usque ad finem rhapsodiæ, eodem fere modo a Barnesio e libris Cantabrigiensi et Etonensi edita. Interpolationes vero Aldinas (fol. 14^a—20^a ed. Ald.), quarum specimina aliquot supra dedimus, quum non videatur ope-

ræ pretium esse multarum paginarum dispendio repetere, lectoribus in editionibus Aldina vel Basileensibus legendas relinquimus: nam Barnesius eas cum suorum librorum scholiis et glossematis mixtas exhibuit.

Γ.

Inde ab rhapsodia tertia editionis Aldinæ ad librum Bodleianum ratio rursus eadem est quæ in rhapsodia prima: unde levis tantum scripturæ discrepantia est.

2. Φαίνη. φαίνη, λάμψη O. ubi λάμψη A. 3. ζείδωρον. τὴν τὸ ζῆν δαρουμένην O. ζείδωρον. τὴν τὰ πρὸς ζῶν δαρουμένην A. 6. κυανοχαίτη. μελανότριχι O. κυανοχαίτη. μελανοχρῶτι A. 23. πυκνοῖσι. συνετοῖς, σῶφροσιν O. ubi A. in lemmate ΠΥΚΝΟΙΣΙ. 65. (p. 124, 14.) ἔξωθεν τῶν O. τῶν ἔξωθεν τῶν A. 73. ὑπεῖρ ἄλλα. κατὰ τὴν θάλασσαν O. ΥΠΕΡ etc. A. 82. οὐ δήμιος. οὐ δημοσία A. Utrumque οὐ om. O. 99. ὑποστάς. ὑπομείνας. νῦν ὑποσχόμενος A. Verba νῦν ὑ. ab alia m. antiqua habet O. 101. ἔπισπες. εἶπες O. ΗΝΙΠΕΣ. εἶπες A. 122. τεός. ὁ σός O. Omisit A. 127. δίχ' ἐβάζομεν. ἐδιχογνωμούμεν O. Δ. Ε. ἐνδικονοοῦμεν A. 128. βουλή. σκέψει, γνώμη O. σκέψει in σκέψη corruptum in A. 149. 155. Gl. ad ἔστασιν et ἐρητύοντο a m. paullo recentiore habet O. in margine. 169. δολιχὸν πλόον ὀρμαίνοντας. διανοουμένους περὶ μακροῦ πλόου A. Verba περὶ μακροῦ πλοῦ (sic) O. in margine habet ab m. recentiore scripta viridi liquore. 170. παιπαλοέσσης. τραχείας νήσου. ἐπιψυρία νησιδίον ἐστι λυπρὸν etc. O., literis πι in ἐπιψυρία a m. recentiore per duas lineolas deletis. Hinc lemma ΕΨΥΡΙΑ explicandum, quod est in A. 172. (p. 135, 13.) τῆς νήσου habet O., om. A. 177. ἰχθυόεντα κέλευθα. τὴν θάλασσαν O. λέγοι (sic) addit A. ib. Γεραιστόν. Γεραστός λιμὴν Εὐβοίας O. Pro Γεραστός in A. est γεραιστός, quod lemmati convenit. 184. (p. 136, 17.) ἀπήντησε. φίλος γὰρ τὸ τέκνον A. Scribendum ἀπήντησε φίλος. τὸ γὰρ τέκνον ex O. Idem οὐδέτερον pro οὐδέτερον. 192. (p.

137, 10. 11.) Hoc scholion a m. recentiore habet O. et κατεπόντησεν τιν. 205. εἰ (αἰ A.) γὰρ ἐμοί. εἴθε γὰρ ἐμοί O. a m. paullo recentiore. 251. ἄρα οὐκ ἐν τῷ Ἄργει ἦν τῆς Ἀχαΐας O. In A. ἄρα et ἀχαϊκῆς. 267. (p. 143, 7. 8.) ψδός et ψδοί O. αἰιδός et αἰιδοί A. 268. εἴρυσθαι. φυλάσσειν O., non φυλάττειν ut A. 271. κύρμα. ἐγκύρηγμα, ἐπίτευγμα O. Hinc A. κ. ἐγχύρηγμα, ἐπίτευγμα. 274. Gl. duas ἀγάλματα. ἀναθήματα. et ἀνήψεν. ἀνέθηκεν habet O., om. A. 282. (p. 146, 20.) δὲ καίνυσθαι τὸ O. δὲ τὸ καίνυσθαι τὸν A. 284. κατέσχετο. ἐν τῷ λιμένι κατεσχέθη O. recte. τῷ om. A. 289. αὔτμενα. ἀρρενικῶς τὸν αὔτμενα ἀπὸ ὀρθῆς τοῦ αὔτμην. αὔτμη γὰρ ἢ πνοή ἢ σφοδρά A. Scribendum ἀπὸ ὀρθῆς τῆς αὔτμην. αὔτμην γὰρ etc. ex O. qui αὔτμη. αὔτμη γὰρ, literis ν a m. rec. superscriptis. 292. (p. 147, 3.) κυδωνίς A. κύδωνις O. 309. δαίνυ. κατεσκεύασε O. in marg. a m. paullo recentiore. 353. (p. 155, 24.) τῆς νεώς O. τῆς νηός A. 372. ὅτι νέφοντι τῷ Τηλεμάχῳ συνηκολούθει ἢ Ἀθηνᾶ A. Recte συνηκολούθησεν O, ut est in scholio codicum E.H.M.Q. p. 157, 22. 400. ὄρχαμον. ἡγεμόνα O. a m. paullo recentiore. 40. ΙΗΘΕΟΣ.—ἔστι δὲ ἄγαμος A. Recte O. ἡίθεος.—ἔστι δὲ ὁ ἄγαμος. 416. εἴσαν. ἐκάθισαν O., non ἐκάθησαν ut A. 463. (p. 165, 6.) διὰ τῶν περομένων A.O. ex quo editores posteriores διὰ τῶν περωμένων fecerunt, non animadvertentes διὰ τῶν πειρομένων scribendum fuisse, quod est in codice Hamburgensi.

Sufficient hæc ad ostendendam summam libri Aldini cum Bodleiano similitudinem, quæ etsi eadem in reliquarum quoque rhapsodiarum scholiis est, tamen codex Bodleianus sæpius, præsertim in Excerptis historicis, egregie adjuvat locorum corruptorum emendationem ubi veri vestigia vel obscurata in libro suo reperit vel ipse obscuravit Asulanus, aut alii errores commissi sunt inexplicabiles nisi quis libri Bodleiani scripturam cognitam habeat^k. Verum

^k Sic in scholio ad T, 518. (fol. 113^a, ed. Ald., p. 683. ed. nostræ)

hæc præstabit inter reliqua memorare Supplementa, quæ ex aliis codicibus nuper excerpta nunc proponam.

P. 7, 7. ἡ et εἰς Ἰθάκην om. H. 20. Hanc ὑπόθεσιν habent etiam D.H. 23. ἀποστελλομένην] πρὸς Τηλέμαχον addit D. 24. εἰκοσιετῆ] Scribendum εἰκοσαετῆ ex D., quæ usitata forma est, restituenda etiam Dioni Cassio 55, 9. pro εἰκοσιετούς, ut monuit Leonclavius.

P. 8, 1. τῷ Τηλεμάχῳ] ἐν τηλεμάχῳ D. qui λογισμὸν om. in lacuna. 11. ἐφυλλάξατο—κακοφωνίαν] Sic etiam S., non ἐδέξατο—κακοχηίαν, quod ei tribuit Cramerus.

P. 9, 9. 10. 11. 12. ὡς τὸ om. D.V. 10. ὄπου] Sic E.Q. ὡς που V. Recte Barnesius ὅς που ex Od. Λ, 449. 11. ἴζη E.Q. ἴζει V. recte. ἄνδρα E.Q. Scribe ἄνδρα μὲν ex V. 14. γυνή—ἄρσην] γυνή δὲ—ἄρσην δὲ D. recte.

P. 11, 10. 11. Est etiam in H. 12. κτισθῆναι E. τετειχίσθαι V., quod præferendum, quum sit etiam in H. 15. ὀνομάζει post πτολίπορθον habet D.

P. 12, 8. οἱ ἄνθρωποι post ἐπίσης D. 12. ἄλγεα, εἶτα om. etiam H. 14. ἀντικαταλλασσόμενος] ἀντί τοῦ καταλλασσόμενος H. 23. Hoc scholion est etiam in D., ut alia plurima quæ adhuc ex solo Ambrosiano E. inno-

hæc leguntur in ed. Aldina: ἤβξατο πᾶσι θεοῖς μεταστῆναι ἐξ ἀνθρώπων καὶ ἠλλάγη εἰς τὸ δμῶνυμον χλωρήϊς. ἦτοι ἐν χλωροῖς ὄρνεον διατρίβουσα etc. Vocabulum ὄρνεον, quod post δμῶνυμον desideratur, quomodo in locum alienum devenit scriptura codicis Bodleiani (fol. 153^a) ostendit

πᾶ-
σι θεοῖς μεταστῆναι ἐξ ἀνῶν καὶ ἠλλάγη εἰς τὸ δμῶνυμον
χλωρήϊς. ἦτοι ἐν χλωροῖς [ὄρνεον.
διατρίβουσα, ἢ ἄμα etc.

ubi ὄρνεον, quod signo l, quo hodie quoque typographi sic utuntur, ad versum superiorem refertur, versui inferiori intulit scriba Aldinus. Aliud ad eundem versum scholion in ed. Ald. (fol. 114^a. sive p. 683, 19, ed. nostræ) incipit τῇ Νυκτίως Ζεὺς μίγνυται, omisso Antiope nomine, quod in cod. Bodl. (fol. 154^b) unum cum lemmate versum explet, quem totum prætervidit scriba Aldinus,

ὡς δ' ὅτε παρθαρίου κούρη χλωρήϊς. ἀντίσπη

tuerant. 26. ὕστερον δὴ Buttmannus male scripsit pro ὕστερον δὲ, non animadvertens scholion quod Maius versui 12. ex E. adscripsit, φύγον αἰπὺν ὄλεθρον: χειμῶνος γεγονότος πολλοὶ τῷ τῆς θαλάσσης κύματι κατεκλύσθησαν, ab scholio superiore v. 8. inepte esse avulsum. Nam sic hæc procedunt, ὕστερον δὲ θελήσαντες ὑποστρέψαι πρὸς τὰς οἰκίας αὐτῶν χειμῶνος γεγονότος πολλοὶ τῷ τῆς θαλάσσης κύματι κατεκλύσθησαν:—Et sic hæc recte scripta sunt in D., nisi quod is ὑποστρέψαι post θελήσαντες omittit. 29. Gl. in H. (ad Ὑπερίονος) ὑψηλοῦ. ἐπίθετον τοῦ ἡλίου παρὰ τὸ ἄνωθεν ἡμῶν ἰέναι. 32. Λαιστρυγόσιν] λαιστρυγόνων D. Plura in hoc scholio non recte legit Cramerus quum ex H. ederet. Quæ tacite correxi ex codice ipso. Alia ex Parisino D. restitui.

P. 13, 5. αὐτῷ ἐν τῇ αὐτῇ νηϊ] ἐν τῇ αὐτῇ νηϊ αὐτῷ D. 6. τῇ αὐτῇ] αὐτῇ τῇ D. 9. πολλὰ—θυμὸν om. D. 11. τῶν ἐν τῇ Ὀδυσσεύς νηϊ] τῶν ἐν αὐτῇ τῇ νηϊ D., omisso Ὀδυσσεύς. Post δηλοῖ pergīt D. ἀκόλουθον δὲ, ἀλλ' οὐδ' ὧς ἐτάρους ἐρύσατο αὐτῶν γὰρ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο. οὐ πάντων δὲ δι' ἀβουλίαν ἀπολωλότων, ἀλλὰ τῶν μὲν διὰ ἀτυχίας, ὥσπερ οἱ εἰς τοὺς Κίκονας ἢ εἰς τοὺς Κύκλωπας ἐμπesόντες etc. 24—27. τὸν Ὀδυσσεῖα—τοῦ θανάτου om. D. 26. ἀπολεσθέντων] Hoc aoristo utuntur scholiastæ p. 430, 14. 551, 24. 29—32. ἐκ τοῦ παρ' ἑαυτὸν—ὑφισταμένου] Sic hæc redintegravi ex D quæ corrupta et defecta sunt in H. hoc modo, ἐκ τοῦ παρ' ἑαυτὸν . . . δύναται μόνος σοφὸς ρύεσθαι, εἰ τὸ παρ' ἑαυτοῖς αἴτιον μὴ πρόφασιν ἐνδοῦναι πείσειεν. ἀθανάτους δὲ οὔτε σοφία ποιῆσαι ἐπαγγέλλ . . . ὁ σοφὸς . . . σώσειεν ἂν θανάτου, ἀλλ' ἐκ μόνου ἄρα τοῦ π (quod et παρὰ et περὶ significare potest. περὶ est in D. qui infra quoque aliquoties π vel plene scriptum περὶ pro παρὰ præbet) τὴν ἡμέραν αἰτίας ὑφισταμένου. 29. εἰ] εἰς D. 30. οὔτε] οὐδὲ D. 33. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ D. Alterum οὐδὲ om. H. P. 14, 1—3. πολλὰ—ἐν τοῖς παρ' ἡμᾶς om. D. 4. τοὺς δυνηθέντας] τοὺς δὲ δυνηθέντας D. 5. τῆς παρ' ἑαυτῶν αἰτίας]

τοῦ παρ' αὐτῶν αἰτίας (sic) D. 6. αὐτοὶ γὰρ—ἀσεβήσαντες om. D. sine lacuna. Quæ in H. est lacuna post σφετέρησιν partim explenda verbis ἀτασθαλίησιν ὄλοντο. 7. ἔδειξεν H. ἐδίδαξεν D. 9. Lacunam quæ est in H. inter ὦν et οἶος explevi verbo κρατεῖν, quod est in D. 11. ἐφ' ἑαυτοῦ] ἐπ' αὐτοῦ D. ἐπ' ἄλλου ὁ σπουδαῖος D. ἐπὶ καλοῦ σπουδαῖος H. 12. αἰτίαν D. . . αν H. ἐφ' ἑαυτοῦ] ἐπ' αὐτοῦ D. 13. περιγεγόμενος] περιγινόμενος D. ἐφ' D. ἀφ' H. 14. τῆς φρονήσεως] ἐκ φρονήσεως D. 16. ἄλγεα—ἐταίρων] ἄλγεα καὶ τὰ ἐξῆς D. 18. τοῖς δυνατοῖς D. τοῖς om. H. τοῖς μὴ παρ' ἡμᾶς αἰτίοις] τῆς παρ' ἡμᾶς αἰτίας D. 19. μόνων ὀρεκτικὸς D. ὀρεκτικὸς μόνον H. 22. τῶν ἔξωθεν D. τῶν om. H. Verba πάντων κύριον, ἀλλ' ὦν μὲν τὸ ἐφ' ἡμῖν in H. omissa supplevi ex D. 23. τῶν θανάτων D. τῶν μὲν θανάτων H. 24. δι' αἰτίας ἔξωθεν] δι' ἔξωθεν αἰτίας D. 25. ἀνοίας τῆς ἡμετέρας] ἡμετέρας ἀνοίας D. 26. ἠρτημένοι] ἠρτημένοι δὲ D. P. 17, 10. οὐ σ. τὸ ὕ. μ. et δὲ om. etiam H. 11. καὶ σὺ etiam H. 20. ἢ ἐπὶ—ἄλλων θεῶν] Non omittit hæc verba H.

P. 18, 1. πέμψαντες] Sic etiam H., non πέμψαντε. 4. Brevius quod in annotatione ex V. posui scholion est etiam in H. 9. In διακτορεῖν cum E. consentit D. 20. In S. non κατήλθεν ut Cramerus ait, sed ἐντεῦθεν μετήλθεν.

P. 19, 6. δράκειν] δρακῶ apud Porphyrium. Hodie satis constat hujus formæ solum exstare aoristum ἔδρακον δράκω δρακεῖν δρακῶν. 7. αὐτῶν ex Porphyrio correxi pro αὐτῆς. 19. γλήνεα H., non τὰ γλήνεα.

P. 20, 2. ἡμερον] Sic potius H. quam ὁ μέρος, quod legit Cramerus. ἄνθρωπος] ἀνοσ ἀνοσ bis H. altero in priori, altero in posteriori versu scripto. 5. ἀρχομένης H. et Porphyrius, non ἀρχόμενος, quod posuit Cramerus. 14. μεταφορὰν Porphyrius. φορὰν H. 19. ὀρχήσεως συντόνου non solum Porphyrius, sed etiam H. ex quo Cramerus

βηταρμον attulit. 20. τὰς ἐν τῇ] Verba in H. oblitterata supplevi ex Porphyrio. 21. οὐχὶ H. οὐχ οἱ Porphyrius recte. 22. ἀφωρίσαντο] ἠφορίσαντο H. Correxī ex Porphyrio. ὄψεως] Sic H., non ὄψεων, ut Cramerus.

P. 21, 21. Post γραφὴν quod additur in Barnesii editione δλοόφρον, ὃ ἐστὶν δλοόφρων Barnesius ipse, ut alia quædam in hoc scholio, majoris perspicuitatis caussa addidisse videtur. Non legitur in H.P.Q.O.V. neque eo opus est, licet similiter loquatur scholiasta ad v. 275. p. 49, 24. 28. ὁ Χαίρις φησιν] φησὶν οὖν ὁ χάρις D.

P. 23, 4. σκέλεσθαι] σκέλλεσθαι D. recte. ὁ om. D. 5. ἐκ πυρὸς περισκελῆ] ἐκ τοῦ πυρὸς περὶ σκέλη D. 6. ὁ δὲ ἀπέδωκεν] Corrige οἱ δὲ ἀπέδωκαν ex D. 22. ὁ αὐτὸς] Scribe ἀντίθεος Πολύφημος ὁ αὐτὸς ex D. 25. ὁ] ὡς D. 28. πρὶν γ'] Sic H., non πέρι γ' ut Cramerus.

P. 24, 1. οἶον om. H. 17—24. Hoc scholion bis habet D., primum hoc loco et iterum paullo inferius. 18. ἰκάνω] Adde ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξί ex D. loco altero. 19. Σιληνός] Immo Σειληνός. ἔστι δὲ δύο βιβλία] Verba in E. omissa habet D. 21. ὅπερ ἐστὶ om. D. loco altero. 22. τὸν Ὀδυσσεά ἀποτεκεῖν] ἀποτεκεῖν τὸν Ὀδυσσεά D. loco altero.

P. 27, 9. οἰκεῖται :—D. hoc loco (fol. 179^b), sed reliqua habet infra fol. 180^b. 20. τὸν σφενδόνην D. ut Buttmanus. 23. πυρὸς σέλας ut ex schol. Iliadis correxi est in D. 23. περίστητ'] περίστατ' D. 24. κύκλον] κύκλους D.

P. 28, 7. ἡ recte om. D.O. 9. τοῖς κύβοις. ἀπὸ δὲ τοῦ παίξειν] κύβοις gl. in D. et scholion πεσσοῖσι παρὰ τὸ παίξειν etc. 10. Verba βολίοις τὸ πεσεῖν habet etiam D., sed omittit πεσσοὶ δὲ αἱ ψῆφοι. 11. διὰ τούτου τὸ βίαιον ἐμφαίνει τῶν μνηστήρων, τοῦ] διὰ τούτων τὸ βίαιον αὐτῶν ἐμφαίνει, ἐκ τοῦ D. 13. μέρη λόγου etiam D. 18. δλωσ D. ut E.

P. 29, 1. Recta scriptura τὸν παρατατικὸν—παθητικῶς est etiam in D. 6. ὄρᾱ] ἐφορᾶ D. recte.

P. 30, 6. ὑποφαίνει etiam D. Idem διὰ τούτου ut ex T. pro διὰ τούτο corrigendum esse dixi in Appendice p. 735.
8. Verba λόγου—τόπου in E. omissa habet D. 9. θρόνος—ἐπηρμένος om. D.S.T. 14. Habet S. in ἀνάκλιτον consentiens, pro quo ἀνάκλιντρον ex cod. Cantabr. affert Barnesius. 24. τὰ ὄρκια] τὸν ὄρκον D.

P. 31, 1. ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν δεσπότην πολεῖσθαι] Rectius θεράπαινα ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν δέσποιναν πολεῖσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἀναστρέφεισθαι in V. qui reliqua om. Ceterum scholion hoc sine sigla posuit Maius. Est fortasse ex Q. potius quam ex E., quum absit ab D., qui pleraque codicis E. scholia habet. 3. τῷ καθ' ἡμᾶς ζέστη] τὸ καθ' ἡμᾶς λεγόμενον ζεστίον D. Utrumque dixerunt medii ævi scriptores. 7. οὐδὲ etiam D. 21. ἐν—πυκτῷ D. ut correxi pro ἐπὶ—πυκτῷ. 27. καὶ ἄπερ εἰσὶν etiam D.

P. 33, 22. ταῦτα habet H.

P. 34, 4. πιστέον etiam H. 5. περισπᾶται] περι-σπαστέος H. quod præstat quum sequatur ἐγκλιτέον, non ἐγκλίνεται. 10. Hoc scholion in H. bis scriptum, in margine sinistro, ubi recte τῇ γὰρ, et in dextro, ubi male τῇ καὶ γὰρ ut in M. 16. Verba φροντιστής, ἐπιστρεφόμενος τῶν ἀνθρώπων, φιλόξενος sunt etiam in H. Idem (v. 18.) habet verba ex T. addita ἢ παρὰ πολλοῖς ἀνθρώποις ξενιζόμενος. In V. scholion est, ἐπιστροφὴν καὶ ἐπιμέλειαν ἐποιεῖτο τῶν ἀνθρώπων. ἢ οὗ λόγον ἐποιούντο πάντες ἄνθρωποι. ἢ ἐπερχόμενος καὶ ἐπιδημῶν. Idem est in H., præfixo ἄλλως et ποιούμενος scripto pro ἐποιεῖτο. 20. ἦτοι om. H. Idem μοχ οὐδέποτε κείται παρὰ τῷ ποιητῇ τοπικὸν τὸ ὄδε, fere ut E.Q.V. 26. Οἰνωτροῖς—Βρεντησίαι] οἰνότροις—βρεντήσιον H.

P. 35, 1. Τεμέση—Τέμψαν] Similiter in H. πόλις κύπρου, κατὰ δέ τινας τῆς ἰταλίας, ἢ νῦν βρενδῆσιον καλουμένη: —et juxta hæc verba, κάλλιον δὲ πόλιν λέγειν θετταλίας τὸ νῦν καλούμενον βροτῆσιον, ὅπου καὶ ὁ χαλκὸς γίνεται ὁ καλὸς

καὶ ἐπαινετός:— 3. 4. In H. τῆ φύσει λαμπρόν, ἀπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ αἰθοντος. ἢ μέλανα διὰ τὸ ἀκατέργαστον:— 7. Recte in annotatione conjeci Πορφυρίου nomen abesse ab H. 10.—19. Hoc scholion bis habet D., primum hoc loco, tum ad Γ, 81. unde scripturæ diversitatem siglis D^a et D^b notabo. 10. διαφέρει Νήριτον καὶ Νήιον] νήριτον καὶ νήιον διαφέρει D^a. ἰστέον ὅτι νήριτον καὶ νήιον διαφέρει D^b. ἐστίν] εἰσὶν H. 11. νήιτον D^a D^b. 12. Νήιον] νηὸς D^b. εἰλήλουθμεν] εἰληλούθαμεν D^a. D^b. 13. ὄν om. D^b. 14. ἐνδίδωσι] Scribendum ἐκδίδωσι ex D^a. D^b. προσηγόρευσε] προσαγορεύεσθαι D^a. προσαγορεύει D^b. 15. λιμένα] λιμένα ἐνταῦθα D^a. 15.— 17. νηῦς—λιμένι τὸ 'Ρεῖθρον om. D^a. πόλῃος] πόλιος D^b. 16. τῷ γὰρ “λιμένι] Scribendum τὸ γὰρ “ἐν λιμένι ex D^b. δηλοῖ—λιμένι 'Ρεῖθρον om. D^b. 17. τὸ 'Ρεῖθρον] τῷ ρεῖθρον D^b. 18. 19. Νήρικον] νήριτον D^a. D^b. 20. τῷ—'Ιθάκης habet H.

P. 37, 1. δὲ om. H. in quo ab δευτέραν π. novum scholion incipit alio loco collocatum. 18—20. διὰ δὲ—δραπετεύουσιν] Hæc habet H. post ἐπανηλυθέναι (v. 22).

P. 38, 1. μάντεες etiam H. 3. In scholio codicis E., quod in annotatione memoravi, pro δεσμεία—δέσμα in D. scriptum δεσμοὶ et δέσματα, utrumque recte. 4. καὶ ἔχει] κἀν ἔχη H. 18. ἔκτοτε] Est glossema ad ἐκ τοῦδ'.

P. 40, 19. καταλέλειπται. καὶ τὸ οὐκ etc. D., nomine Πορφυρίου in margine posito.

P. 42, 7. οἱ μὲν γὰρ ἐταῖροι οἱ π.—οἱ δὲ φίλοι οἱ οἰκείοι] ἐταῖροι μὲν γὰρ οἱ π.—φίλοι δὲ οἱ οἰκείοι D.

P. 43, 1. ὄς—στελέω] Sic etiam D.H. 2—7. καὶ “ἐγὼ—χεῖρες om. D. 6. φίλος δὲ] Sic etiam H. 8. πολύπευσεν] Finis scholii in D. 10. ἐταίρων αὐτοῦ] αὐτοῦ ἐταίρων H. 12. ἐταίραν λέγει etiam H. 13. ἴκμενον om. H. 16. διὸ—ἀδελφούς om. H.

P. 44, 2. ἀναγκαῖον] ἀναγκαῖ D. (quod ἀναγκαῖα esse potest) in ceteris cum E. consentiens in hoc proximoque

scholio. 23. In D. οὐδέποτε ἡ λέξις αὕτη δ. π. τῷ π. τίθεται ὡς etc. 30. 31. Habet D.

P. 45, 7.—46, 9. Hoc scholion in duo divisum est in D., quorum prius consentit cum iis quæ ex E. apposui in Appendicæ p. 737. (nisi quod ab initio recte scriptum in D. τὰ ἔπη ταῦτα ζητοῦμεν τίνα λόγον ἔχει, εἰ γὰρ νῦν etc.), alterum hoc est, ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός: πῶς οὐκ ἄτοπον etc. (p. 45, 14.) cujus in margine scriptum est Πορφύριος.

15. τῷ Ἀγχιάλου παιδί om. D. 16. τοῦ πατρὸς] τὸν πατέρα D. 17. φάρμακον—ὁμολογουμένως] οὐκ ἔδωκεν φάρμακον ὁ δὸς ἀγχιάλος ἡ κτῆσις ὁμολογουμένως D.

18.—46, 9. Pro his D. hæc habet, ἀλλ' ἔχει μὲν καὶ οὗτος ἀπολογίαν ὁμῶς τῷ Ἰλφ. οὐ γὰρ ξένφ, φησὶ, παρείχεν, ἀλλ' ἰσαδέλφῳ ἀνδρὶ δηλονότι τὰς χρείας οἰκειούμενος τοῦ γνησίου φίλου. ὦν γὰρ (adde ἡ κτῆσις, quod paullo ante in D. legitur inter ἀγχιάλος et ὁμολογουμένως) εἰς τὰς ἀνάγκας οὐκ ἀσεβῆς, τούτων ἡ μετάδοσις τοῖς ἄγαν φίλοις οὐ νεμεσητή:—Conf. infra p. 46, 25.—47, 11.

P. 46, 19. Ἰάσων ἄμα] ἄλλως. ἰάσωνα μὲν H. ἄλλως præscriptum quia hoc scholion positum est post p. 46, 24. Mox in H. exciderunt verba παραγενόμενος—Θεσπρωτίας librario a priore Θεσπρωτίας ad alterum aberrante.

21. διὸ—ἔμπειρος] διὰ—ἐνκείρα H. 23. ἐν] ἐν ᾧ, quod ex M. memoravi, est etiam in H., etsi ᾧ prope oblitteratum.

25. ἀνωτέρω—λελύκαμεν] Est scholion Porphyrii, cujus nomen supra ad p. 45, 7. servatum in D., ad quod scholion hic respicitur.

λελύκαμεν τὸ τοῦ, σταίη πῆληκα καὶ δύο δούρε, ὅπερ ἐστὶ τὸ πρῶτον ζήτημα, νῦν δέ] Scribendum ex H. λελύκαμεν τὸ πρῶτον ζήτημα τοῦ σταίη ἔχων πῆληκα καὶ δύο δούρε, νῦν δέ—

27. τὸ om. H. 28. ἀμφοτέρω] ἀμφοτέροι H.

P. 47, 22. παρὰ Μηριόνου om. D. Idem v. 22. κυχῶται τόξον.

P. 48, 34. Huic scholio in margine adscriptum Πορφύριου in D. Conf. p. 46, 26.—47, 11. ἐκέκτητο] Scribe ἐκέκτητο ex D.

P. 49, 24. ΜΕΤΕΡ ἀντὶ τοῦ μήτηρ om. D. Conf. notationem similem in schol. ad v. 52. 25. τοῦτο] καὶ ἄλλως. τοῦτο D. in proximis cum E.Q. consentiens.

P. 50, 9. εἰς τὸ] ἐν τῷ H. Idem, ἔδνα λέγει τὰ διδόμενα ὑπὸ τῶν νυμφίων, τὰ δὲ ὑπὸ τῶν πρώων (i. e. πατρώων, quod ex E.Q. affertur) κειμήλια. καὶ ἄλλως. τὰ ἔδρα καὶ παραμονὴν προξενούντα τῇ νύμφῃ:— 13. τὸ ἔδνα δασύνεται etc. etiam in H. 23. ἔμελλεν] ἤμελλεν H. ut infra p. 52, 8.

P. 51, 8. ἐσόμενον] γινόμενον Buttmani editio, calami lapsu. 9. παιδευθησόμενον παρὰ τὸν νέστορα D., ut est in alio scholio infra v. 16. πεισόμενον παρὰ τοῦ νέστορος E. 10. ἀπὸ] ὑπὸ D. 11. ἐπανεληλύθει] ἐπανελήλυθε D. κοινῶς— τοῦ πατρός om. D. in lacuna. 15. παρεκβάσει] παραβάσει D. 21. τῆς Ἀθηναίων τὴν] τὴν τῆς ἀθηναίων D. 32. κατακεκλειμένον πλήρει correxi pro κατακεκλιμένον πλήθει, quod est in D.H. 33. θεραπεύουσι] θεραπεύουσιν D. 34. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 35. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 36. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 37. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 38. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 39. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 40. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 41. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 42. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 43. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 44. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 45. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 46. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 47. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 48. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 49. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 50. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 51. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 52. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 53. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 54. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 55. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 56. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 57. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 58. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 59. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 60. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 61. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 62. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 63. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 64. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 65. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 66. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 67. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 68. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 69. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 70. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 71. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 72. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 73. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 74. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 75. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 76. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 77. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 78. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 79. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 80. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 81. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 82. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 83. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 84. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 85. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 86. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 87. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 88. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 89. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 90. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 91. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 92. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 93. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 94. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 95. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 96. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 97. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 98. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 99. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D. 100. θεραπεύουσιν] θεραπεύουσιν D.

P. 52, 1. ἐναυξόμενον] ἀυξόμενον D. 4. καὶ Ἐλένη om. D. 9. τε καὶ] τε περὶ ξανθὸν μενέλαον καὶ D. fere ut H. Πύλον excidit in D. in fine versus. ἡμαθόντα — κλέος ἐσθλὸν ἀνθρώποισιν ἔχουσιν] ἀμμαθόντα καὶ τὰ ἐξῆς D. 12. ἐξέτασιν clare scriptum in D. ἐξέττον in H. εἶχε] εἶλε D. 13. ἀφ'] ἐφ' D. εἶη ἂν θεία est in D. εἶη θεία in H. 15. ἢ τῶν] καὶ τῶν D. 17. δολίως ἐπιθέσθαι] ἐπιθέσθαι δολίως D. 18. μὴ τί γε correxi pro μήτοι γε, quod est in D. μὴ τοίνυν H. sine γε. 19. ἐκείνου] ἐκείνων D. 20. κωλυόμενος] καὶ κωλυόμενος D. προσενεχθῆ] προσενέχθη D. 24. ἡσφαλίσατο D. ἡσφάλισται H. 25. δρώσιν] δρώσα D. 27. ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος—ἐνὶ] ἐξ οὗ ὁ γὰρ δῖος Ὀδυσσεὺς—ἐπὶ D. 30. Τηλεμάχου] τοῦ τηλεμάχου D. ἐπειπεῖν addidi ex D. qui pergit, ὡς οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα (Od. β, 81.) etc. sine verbis alieno loco illatis quæ in H. esse dixi in annotatione.

P. 53, 1. φοβηθέντας] φοβηθέντα D. 3. ἐθέλεις—
 ἀνάψαι om. D. 6.—8. ἀλλὰ—λαΐόν ἐστι om. D.
 9. οὐδὲν] οὐδέον D. 11. οὐδ'] οὐχ D. ἔτι om. D.
 12. τάγ' ἴσασι] τὰδ' ἴσασι οἱ θεοὶ D. 15. καὶ νόστον
 om. D. 16. Hunc versum om. D. 19. δ' om.
 D. 20. αὐτῷ] αὐτοῦ D. idque post πατήρ. 21.
 ἐκδώσει] ἐκδώσειε D. μηδὲν ἐγχειρεῖν ἐποίει τῶν ἀτόπων
 εἰς τὸν οἶκον] μηδὲν τῶν ἀτόπων ἐγχειρεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον
 ποιεῖ D. 23. ὑπὸ τῆς μνηστευομένης τῶν γονέων] ὑπὸ
 τῶν γονέων τῆς μνηστευομένης D. 24. αὐτὸς ἕκαστος]
 ἕκαστος αὐτῶν D. Idem om. οὕτως. 28. περὶ τῶν]
 περὶ τῆς D. 29. ἐαυτοὺς μᾶλλον] μᾶλλον, quod in D.
 ante, in H. post αὐτοῖς (l. 28.) legitur, huc transposui.
 31. πάντα χρόνον] χρόνον πάντα D. 32. ἐπανήει D. ut
 ego correxi. Idem om. verba τε καὶ ἐπανήλθεν et τὴν
 πείραν.

P. 54, 2. ἐκδιηγῆτου, vocabulum corruptum, om. D.
 μετὰ τῆς—λέγων ὅτι] τῆς et ὅτι om. D. 3. κατὰ correxi
 pro καὶ, quod est in D.H. et servari potest si post ἀγροὺς
 addatur ἴδη, quod est in D. 5. ὑπερόριος, ἐν δὲ τοῖς
 ἀγροῖς] ὑπερίονος ἐπὶ τοῖς ἀγροῖς D. Deleatur comma post
 γενόμενος. 10. οἴκοι] ὄντος H. et mox om. ὡς, utrumque
 ut E.Q. 31. In H. duo sunt scholia, alterum νηπιάας
 ὀχέειν: ἀφροσύνας φέρειν, ἐπεὶ οὐκέτι τοιοῦτος εἶ:—, alterum
 alio loco, νηπιάας ὀχέειν: τὰ νέων φρονεῖν καὶ φέρειν, ἢ ὀχεῖ-
 σθαι ὑπὸ νεότητος etc.

P. 55, 2. ἄφρων] Scribendum ἄφρονα ex H.Q.V. et (cui
 ἄφρων male tribuit Cramerus) S. 8. προτροπή H. ut
 M. 9. ἀφείλοντο] ἀφείλαντο H. 11. τοῦ om. H.
 12. μόρον] φόνον S., non μόρον ut Cramerus. 14. πολ-
 λοὶ] πολὺ H. 16. 17. 22.—24. Habet H.

P. 56, 1. ὑποστρέφοντι] ὑποστρεφομένῳ S. 16. κακῶς
 D., ut Maius correxerat pro καλῶς.

P. 57, 12. τὸ αὐτὸ—οὐδέ] αὐτὸν τὸ—οὐ H.

P. 58, 25. αἰτιᾶται] αὐτίκα D. qui hoc scholion (Por-
 phyrii) præfixo ἄλλως infra habet post ἐμφαίνων p. 61, 18.

P. 59, 3. ἄντα παρειῶν om. D. 5. πρὸς μεθιόντας αὕτη παραγίνεται νεανίσκουσ D. Cramerus ex H. ediderat πρὸς θύραν τῆσ αὔλησ (hoc accentu) παραγίνεται νεανίσκουσ. 7. ἀπολέλοιπε plene scriptum in D. In H. literæ ἀπολε . . . supersunt. 11. τὰσ ἐλευθέρασ D. ὥστε τὰσ ἐλευθέρασ H. 12. δὲ D. τε H. 13. συνευωχουμένη H. συνευωχημένη D. 14. συνεστιωμένη D. συνεσθιομένη H. 18. ἀμφάδιον] ἀμφαδὸν D. 19. οὖν ὄντοσ ταῖσ γεγαμημέναισ H. ὄντοσ οὖν ταῖσ γεγαμηθείσαισ D. 20. τοῖσ ἀνδράσι] τοῖσ om. D. τοῖσ συμποσίοισ D. sine lacuna. τοῖσ . . . συμποσίοισ H. Fortasse igitur τοῖσ αὐτῶν συμποσίοισ scribendum. 21. οὐδὲν habet D., om. H. in lacuna. Conf. p. 66, 6. 22. τό τ' αὐτουργεῖν scripsi pro τὸ ταυτουργεῖν, quod est in H. τὸ ταυτουργεῖν δὲ D. ἐλευθέριον] Sic non solum D., sed etiam H., cui ἐλευθερίαν tribuit Cramerus. 23. πλυνοὺσ] πλυνῆ D. 24. ὑδροφορίαν H. ὑδροφορίας D. 25. ἰσοδουλικὰσ τὰσ] ἰσοδουλικοῖσ τὰσ D. Suspectum ἰσοδουλικὰσ, ubi δουλικὰσ dicendum erat, et supervacaneum τὰσ. Sensus requirit καὶ τινασ τοιαύτασ ὡσ δουλικὰσ νῦν ἀποβεβλημένασ διακονίασ. 28. καὶ τὸ παῦσαι ἄλλωσ H. ἄλλωσ καὶ τὸ παῦσαι D. ἄτοποσ D. ἄτο H. 29. ὡσ παρὰ D. ὥσπερ H. 31. ἡ κλίμαξ D. ἡ κλίμαξ ἢ H.

P. 60, 3. πάντασ H. πάντα D. ταύτην habet D., om. H. 12. καλῶ—ἡέλιοσ ὡσ om. D. 13.—15. ὡσ οὖν —ἀποψῆν τῶ κρηδέμνῳ τὰ δάκρυα] Hæc non integra. Nam neque ὡσ habet quod ei respondeat et suspectum est duplex τὰ δάκρυα, quorum prius (ante ἀποκαλύπτειν) si recte habet, altero loco αὐτὰ potius dici debebat. Atque id ipsum habet D. in quo scriptum est τῶ κρηδέμνῳ αὐτὰ ὥσπερ καὶ τηλέμαχοσ δακρύων etc., verbis mediis τὰ δάκρυα. τὸ οὖν usque ad πρὸ τῶν παρειῶν τὰ δάκρυα omissis. 21. ὥσπερ καὶ D. ὥσπερ ὁ H. 22. ἐ. πρὸ τῶν] τῶν om. D. 24. εἰ δὲ H. καὶ D. 25. κλαίειν ἐπὶ τῶν παρόντων om. D. ἐταιρίζουσα D.H., non ἐταιρίζουσα, ut apud Cramerum. 30. παυσασμένου] παυσομένου H. 32. καὶ ὀτρύνειαν om. D.

33. κατὰ κράτα καλυψάμενος] κατακαλυψάμενος D. κατὰ κρά-
τα om. H. 34. εἰ δὲ D. εἰ δὴ H. 35. τὴν κεφαλὴν D.
τὴν om. H. ἢ παρ' αὐτῷ] ἢ παρ' αὐτοῦ D. 36. παι-
δευσις . . . αἰσχύνῃ H. παιδευθεῖς αἰσχύνομαι D. sine lacuna.

P. 61, 1. κατάστασις] παράστασις D. παράστασις τῶν थे-
ραπεινίδων est p. 59, 8., sed κατάστασις τῶν θεραπεινῶν p.
61, 13. 2. ἐξαιρεῖ] ἐξαίρει D. 3. ἔπονται] αὐτῇ
ἔπονται D. recte. τῶν μεγίστων] Scribendum τῶν παι-
δισκῶν ex D., qui habet τῶν μεγίστων παιδισκῶν. 5.
περὶ] παρὰ D. 7. Scribendum πύκα ποιητοῖο] πυκνῶς,
ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου, ut est in S., quem non recte le-
git Cramerus, et O.V., nisi quod πυκνῶς om. O.V. Conf.
schol. ad v. 436, p. 70, 19. 12. τὸ δάκρυον] καὶ τὸ δά-
κρυον D. in quo hoc scholion legitur post verba ἀρεσκόμενον
αὐτῇ (p. 58, 22.) ubi D. pergit, τὸ δὲ ἅντα παρειάων σχο-
μένη etc. 15. 16. τὸ δὲ—παρασχούσα om. D. 15.
τὸ δὲ—πρὸ τῶν] ἅντα παρειάων: πρὸ τῶν H. 17. καὶ
om. D. σωφροσύνην] τὴν σωφροσύνην H. recte. 18.
ἐκφαίνων] ἐμφαίνων D. recte. ἐμφανίσ H.

P. 62, 1. καὶ om. H. 3. ἡ Πηνελόπη om. H. 4.
τῆς τῶν Ἀχαιῶν] τῆς αἰοιδῆς καὶ τῆς μνείας ταύτης τῆς τῶν
ἀχαιῶν H. recte. 6. μεν (sic sine accentu):—H., quasi
nihil exciderit. 8. Ἑλλάδα] ἐλλάδος H. 23.—28.
Horum scholiorum ordo et scriptura hæc est in H. ὑφ' ἐν
ἀναγνωστέον τὸν στίχον (versum dicit 355.). Ὀδυσσεύς γ' οὐκ
ἀπώλεσε (corrige γὰρ οὐκ ἀπώλετο) ἐν Τροίᾳ:—ἄτοπον γὰρ
τὸν μὴ δυνάμενον τὰς πράξεις τῶν μνηστήρων κωλύειν ἀτόπως
τούτοις ἐπιτιμῶν:—διαστόλως ἀναγνωστέον—ἀπώλετο:—
Pro διαστόλως in S. scriptum διὰ τ'. Veram scripturam
ἀδιαστόλως ego restitui. Porro S. οὐ γὰρ Ὀδυσσεύς ἐν τῷ
O. V.

P. 63, 2. ἐν τῇ ζ' τῆς Ἰλιάδος om. S. 7. λέγοντες]
ἀγνοοῦντες D. 17. In scholio S., quod in annot. me-
moravi, codex habet ἀπεβάλετο τὸ, non ἀπέβαλε τὸ, quod
Cramerus posuit.

P. 64, 1. ὕβριν] Sic etiam S., non ὕβρισθεισαν. 20.

ἐξ ἀναδοχῆς error Crameri. Recté ἐκ διαδοχῆς in codice.
21. ἐσθίοντες] Hoc Cramerus tacite substituit pro ἐστιόν-
τες. Scribendum ἐστιῶντες.

P. 65, 16. Est scholion Porphyrii, cujus nomen adscri-
ptum in D. 18. γε om. D.

P. 66, 2. ἀνέστραπται] ἀντέστραπται D. ut E. 5. γε
post Διός om. D. 5.—8. ἢ σύγε—ἀρέσθαι om. D.

P. 67, 27. Ἀθηνᾶς] Scribe τῆς Ἀθηνᾶς ex H.

P. 68, 3. In H. ἐρχομένοιοι: τινὲς γράφουσιν οἰχομένοιοι etc.
οἰχομένοιοι etiam S., non εὐχομένοιοι ut Cramerus. 6.
τοῦ τῆδε] τοῦ τῆ δὲ S., non τοῦ δὲ ut Cramerus. 11.
ἀγγέλλει] ἀγγεῖλοι D. 12. 13. οἶον — φησι om. D.
18. κτητικῶς] κτιτικῶς S., non ἀτικῶς. 21. τὸ ἦντινα]
τὸ ἦ τινα D. 22. ἐξεφαύλισεν] ἐξεφαύλισε δὲ D. δὲ]
ἐν D.S. Falsum est ἐν omisum esse in S.

P. 69, 5. τέσσαρα σημαίνει τὸ τάφος ἢ νῆσος etc. D.
17. ἐπιγένηται] Sic etiam D.S., non ἐπιγενέσθαι, quod Cra-
merus codici S. tribuit. 22. In Crameri annotatione
pro 2404. corrige 2403. 28. In S. ὃ ἐστι τῷ μεσαιτάτῳ
πανταχόθεν, omisso καί.

P. 70, 7. μέλλει] μεγάλη D. 16. ἀλείψει γυναικός]
In D. lemma εὐνῆ δ' οὐποτε. 17. ἔχουσιν ὑποψίας]
Scribe ὑπονοίας ἔχουσιν ex H.Q. 27. τὸ—πεπλεγμέ-
νον] οἱ—πεπλεγμένοι H. 28. τῷ κρικίῳ—τῆς θύρας H.
habet ante λέγεται v. 25.

P. 71, 1. ὑφ' ἡμῶν] παρ' ἡμῖν D. 2. εἶχεν] εἶχε τοῦτο
D. recte. τοῦτο εἶχεν O.V. ἐξηρητημένους] ἐξηρητημένων
O.V.S. 21. ἐταίρους] Sic S., non ἐτέρους.

P. 72, 2.—6. Alterum hoc Argumentum habet O., omi-
sit V. Ad Argumenta reliquarum rhapsodiarum quod at-
tinet, quæ exstant in O., habet eadem Aldus ad Γ, Δ, Ε,
Ζ, Ι, Ξ, omisit vero ad Η, Θ, Κ et ceteras rhapsodias, nisi
quod ante scholia rhapsodiæ Θ (fol. 50^b) relictum est lem-
ma Ὑπόθεσις τῆς Θ'. Videtur Aldus ὑποθέσεις omnes omit-
tere voluisse, quum jam textus Græci editionibus præfixæ
essent: ut pauca quæ servavit Argumenta casu potius

quam consilio servata esse videantur. Nam defuisse illa in veteri codice ex quo apographum Aldinum factum est minus probabile videtur.

7. Ad versum 1. duo sunt in S. scholia, alterum post ὑπόθεσιν fol. 213^b, ἡριγένεια ἡ ἡρῖν γεννώσα, τουτέστι τὴν πρῶταν, ἢ τὴν ἐν τῷ ἡρι γεννώσαν, ἥτοι τῷ ὄρθρῳ. alterum supra versum (fol. 214^a), ἡ τὸ ἡρ καὶ τὸν ὄρθρον γεννώσα, ἢ ἡ ἐν τῷ ὄρθρῳ γενομένη:—et rursus ἡ τὸν ὄρθρον γεννώσα.

P. 73, 12. εἴπωμεν δὲ καὶ om. H. 13. πολὺ] πολὺ μὲν H. 17. ἡὼς:—] Hic finitur scholion in D.H., sed D. infra post βάλλετο φᾶρος (p. 74, 16.) hæc habet, Πορφύριος. ἡ κροκόπεπλος καὶ ἡ ῥοδοδάκτυλος ἐπὶ τῆς δαίμονος λέγεται. ἐκ ποίας δὲ καταλήψεως ἡ κροκόπεπλος καὶ ἐκ ποίας ἡ ῥοδοδάκτυλος τὰ ἐπίθετα ἔλαβεν ἐξηγητέον. φημι τοίνυν ὡς διὰ μὲν τῆς τοῦ κρόκου χροιάς δηλοῖ τὸ ὀλίγον τῆς ἡμέρας φῶς πολλῷ τῷ τῆς νυκτὸς μέλανι κιννάμενον, ὅταν λέγη, ἡμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἡὼς, διὰ δὲ τῆς τοῦ ῥόδου χροίας δηλοῖ ὀλίγον τὸ τῆς νυκτὸς μέλαν πολλῷ τῷ τῆς ἡμέρας φωτὶ χρώμενον. καὶ τοῦτο δηλοῖ ἐκείθεν ὅταν λέγη, ἡμος δ' ἑωσφόρος εἶσι etc. (p. 73, 17.)

P. 74, 1. ἡ μὲν D. ut Buttm. pro εἰ μὲν. 3. σκεδάννυτο περι] Scribe σκεδάννυται παρὰ ex D. 4. συνήνησεν] Corrige συνήρησεν ex D. 6. ἔνθα] καὶ D. ἀλλ' οὐ om. D. 13. προόδου D. ut Buttm. pro προσόδου. Idem μοχ κοίτου—ὄρφανία καὶ τῷ τοῦ πατρὸς πένθει. 15. εἰς ἐκκλησίαν om. D. μαλακὸν δ'] Scribe μαλακὸν γάρ φησιν ex D.H. 17. περι δὲ—περιεβάλλοντο] θέτ' ὡμῶς: περιέθετο. τὸ γὰρ παλαιὸν ὡμοῖς ταῦτα περιεβάλλοντο D. 18. ὡς recte om. D. 22. τοῦτο] Non sic, sed τούτου H.

P. 75, 1. μὲν habet H. 2. οικειότεροι] οικειότερον H. 6. προφθάνειν] φθάνειν H. 7. σύνοδον τῶν πολιτῶν, συνειλεγμένων δὲ αὐτῶν] σύνοδον, ἀλλὰ συνειλεγμένων τῶν πολιτῶν D. 8. Delendum ἐγένοντο, quod Cramerus addidit. 17. καὶ ὁ Μένανδρος—βαστάζειν om. D. 18. πονεῖν] In H. est ποεῖν, sed unius literæ spatio inter o et e

relicto. 24. τῶν παλαιῶν etiam D.H. 25. Post αὐτοῦ D. pergit, ἄλλως. ὡς κυνηγὸς etc. (p. 75, 12.)

P. 76, 3. Gl. καθέδρα habet H. 5. πρεσβυτέρους] πρεσβύτας H. 6. νῦν:—H. (fol. 8^b.) τοῦτο δὲ εἰς] εἶξαν δὲ γέροντες: τοῦτο εἰς etc. H. (fol. 7^b.) 8. ἐαυτῶν] αὐτῶν H. 10. ἀξία D. ut E.Q. 17. πρόσκειται H. ut Buttm. 25. ἐπιφωνῶν] ἐπιφωνέων H. fol. 8^b. ubi post εἶρηκεν pergit ὄντως πύματον καὶ ἔσχατον διὰ τὸ τιμωρηθῆναι ἀπ' ὀδυσσέως:— Idem vero fol. 7^b. in margine textus hoc scholion habet, ἦτοι τὸν τάξει ἔσχατον ἢ ἐπιφωνέων—ὑπὸ τοῦ ὀδυσσέως:—

P. 77, 3. In D. hoc scholion sine lemmate incipit, δείπνον. τρισὶ τροφαῖς etc. 5. τοὺς λαμβάνοντας] αὐτοὺς λαμβάνοντας O.V. 6. τροφήν] τὴν τροφήν D.O.V. 8. τὸ καθ' ἡμᾶς λεγόμενον ἄριστον om. H.O.V. Verba καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον δείπνον addidi ex D.T. 11. τὰ πολεμικὰ] τὰ om. H. 12. δείπνον] δείπνον ἀπὸ τοῦ τὸ δόρυ παύειν, ἢ τὸ δεόμενον ὕπνου:—E., omissis verbis καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον ἰαύερπον—αἰρεῖσθαι τρίτα. 12. 24. Deleantur annotationes in Appendice p. 738. positæ ad 77, 12. et 24. 15. τρίτα addidi ex D. et Athenæo: om. ceteri. 19. γονέας] γονεῖς etiam D.

P. 78, 3. τινές] τινὸς D. 12. εἰς τὸ ὀνήμενος] τοῦ ὀνήμενος. Correxī ex H. cujus scholion hoc est, εἰς τὸ ὀνήμενος λείπει τὸ εἶη ἀντὶ τοῦ ὀνηθησόμενος καὶ ὄνησιν ἐαυτοῦ λάβοι. 15. αὐτοῦ] αὐτοῦ E. 18. In D. χαῖρε δὲ φήμη: δικαίως ἦδεται. ὁ γὰρ πρέσβυς ἀφορμὰς τοῦ λέγειν (deest verbum). ἢ δὲ κληδὼν τὸ θαρρεῖν ἀντιπαρεσκευάσεν:—Simile quid legitur in H. sed non satis clare scriptum. 23. δι' ἑκατέρας] In διὸ καὶ τέρας corruptum in S. Idem om. ὄν. 24. Adde scholion ex D. σκῆπτρον δὲ οἱ ἔμβαλε χειρὶ] διὰ τί τῷ προτέρῳ τὸ σκῆπτρον οὐκ ἐνέθηκε; διότι ὁ μὲν ἐρωτᾷ, ὁ δὲ δημηγορεῖν ἐθέλει, ἄλλως τε καὶ βασιλέως υἱός. Videtur scholion esse Porphyrii.

P. 79, 2. Non prima tantum verba, sed totum scholion habet S. 3. δ' ἐμέ] δέ με H. 4—6. Habent

H.S. τηρητέον] δὲ addit H. πρῶτον] πρώτην
 H.S. ὅπερ H. ut Cobetus. προείπε S. cum M. 12.
 ὁ μὲν om. D. 13. Post ἀκούει D. pergīt, ἄλλως. ὁ μοι
 κακόν. ἀριστοφάνης ὁ μοι κακὰ ἔμπεσεν ἀντὶ τοῦ ὅτι μοι. In
 S. est, ἀριστοφάνης ὁ μοι κακῶς (sic, omisso ἔμπεσεν). τὸ δὲ
 ὁ μοι ἀντὶ τοῦ ὅτι μοι. τινὲς δὲ ἀν' οἴκῳ. κῆδος λέγει οὕτως, ὁ
 μοι κακὸν ἔμπεσε κῆδος. ἐπειδὴ εἶπε etc. ut M. p. 79, 10.
 20. προκρίνων] Sic D.H.

P. 80, 9. παισίν om. D. 10. ὀλιγοστόν D. ut H.
 17. Πορφύριος. ἄλλως. præscriptum in D. ἀπάντων]
 πάντων D. 24. μέρος] Sic etiam D.

P. 81, 13—24. Habet D. 15—18. δῆλον—συνέτυ-
 χεν] Habet S. 15. δῆλον ἐκ τούτων] δῆλον δὲ ἐκ
 τούτων D. 16. ἔφη γούν] φησὶ νῦν D. εἰ δὲ—ποτὶ] εἰ
 γὰρ—πρὸς τὸ D. 17. τὴν om. S. 19. κατηράτο D.
 ut ego emendavi pro κατηγοράτο. 26. ἀποπροκίσει,
 χρήματα δώσει] Non debebant hæc verba scholio inseri ab
 Cramero. Nam sunt glossema separatim supra versum
 scriptum in S.

P. 82, 3. τὸ] τοῦ D.H. In H. in margine interiore, ὡς
 εἰς διδασκάλου, ὡς καθαριστοῦ:— 7. ἴρευον] ἰέρευον
 etiam D.H. Verba poetæ non omittit S. 9. Gl. ἐν
 ἀθροίσματι εὐωχούνται habet H. 16. ἐπιχειρήσωμεν]
 ἀμύνασθαι addit H. Idem post ὀλοθρευθείημεν ἂν pergīt,
 ἡμεῖς δ' οὐ νύ τι ἐλεγχθείημεν ἀσθενεῖς τε καὶ ἄποροι—ἀναιρε-
 θησόμεθα:—ἡμεῖς δ' οὐ νύ τι: τηλικούτοι τὴν ἡλικίαν ὡς καὶ
 ἐχθροὺς ἀμύνασθαι:— 27. Scholion ex T. in Appendice
 positum p. 739, sic est redintegrandum ex H. λευγαλέοι:
 ἀντὶ τοῦ λευαλέοι (sic) παρὰ τὸν λοιγὸν ἀντὶ τοῦ ἀσθενεῖς. ὁ
 δὲ νοῦς, ἧ καὶ εἰς τὰ μετέπειτα, κἂν προσθήκην ἡλικίας λάβω-
 μεν, ἀσθενεῖς φανησόμεθα καὶ οὐκ ἐπιστάμενοι τὰ τῆς μάχης.

P. 83, 4. καὶ om. D. 5. φησὶν etiam D. 7. οὐδ'
 ἔτι—διόλωλε om. D. 9. ἐπανατεινόμενος etiam D.
 10. ἀπὸ οἴκου] Sic etiam D. 12. τὴν et φησὶ om. D.
 consentiens in vitioso πάλιν, nisi quod id πάλιν scriptum
 est. 16. ἀτυχοῦντός τε ἄμα καὶ om. D. ἀτυχοῦντος Butt-

manni correctionem esse pro ἀδικούντος dixi in annotatione, cui typhotheta ad versum præcedentem aberrans numerum 15. præfixit pro 16.

17. παρηρησία] παρουσία D.
18. παραμέμικται etiam D., qui omittit verba γὰρ καὶ δέησις, addens γὰρ post οἰκεία.

22. αὐτὸ] Scribendum ἄνευ ex D.H.
23. πάσχοντος] παρέχον D. πάντη] πάντα D.
24. καὶ om. D.H. ἄμφω] καὶ ἄλλως præscriptum in D.

P. 84, 2. λείψεται] λήψεται H., non D. 9. ἀντὶ τοῦ μεμψάμενοι excidit in D., qui ἀκούουσιν habet pro ἐκλαμβάνουσιν, adscripto in margine Πορφύριος. Quod fortasse ad scholion v. 70. spectat.

10. ἐκπλαγέντες] ἐκπλαγῆναι D. παρανομήματι δηλονότι om. D. 12. ἔργα] Sic H.S., non ὄρα.

13. μὴ μεταβάλωσι] μήτε μεταβάλωσι S. Post πράγματα idem habet οἶον δημος, ut videtur: quod non intelligo.

17. καιροῦ] κοινού D. 18. εἰσφέρεισθαι] ἐκφέρεισθαι D. 19. In εὐκλειαν consentiunt D.H.

20. παρὰ—ἔχει] ἀπὸ—ἔχειν D. Idem om. γέρας. 23. γὰρ] μὲν D. πάσχει D., non πάσχειν.

24. αὐτῶ] αὐτὸν D. 27. παράδοξα] Scribendum παραδόξοις ex D. 28. ἐσθλὸς om. D.

P. 85, 1. ἐχθρὸν] τὸν ἐχθρὸν D. recte. 4. μοι om. D. 6. ταῦτα] αὐτὰ τὰ D. μετὰ τήν] πρὸς D., omisso τήν.

8. In D. αὐτὸς, ἄλλους τ' αἰδέσθητι καὶ τὰ ἐξῆς. τίς οὖν etc. 11. αὐτός om. D. in fine versus. 12. κύριος] Adde αὐτῶν ex D.

13. ἐξουσίαν] ἐκκλησίαν D. 15. παρ' ὑμῶν μὲν γὰρ] διότι παρ' ἡμῶν μὲν γὰρ D. 20. ὑπομιμνήσκει] Sic D.

21. τοὺς πατέρας] Corrige τοῦ πατρός ex D. 22. ὑπομιμνήσκει om. D. 30. ἐπιφύεσθαι etiam H.

P. 86, 16—20. Hæc in unum scholion conjuncta habet H. 22. περιουσίαν—ουσίαν habet etiam H. 27. φιλοφρόνως ἀπαιτοῦμεν om. D.H.

P. 87, 5, προέμενος] προίεις H. 7. δακρύων post τοὺς ὀφθαλμοὺς habet S. 8. δαιμονίως—τὸν λόγον] Habent D.H.

P. 88, 1. ἐξῆς] Sic etiam H., non εἰσι ut apud Cramerum. 19. Falsum est verba ἐμφαντικῶς τὸ ὄλον abesse ab S. Nec v. 22. recte legit Cramerus. Nam codicis ductus hoc potius significare videntur, ἀλλ' ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα διὰ τὸ πολυχρόνιον τῆς τοῦ ἔργου. Postrema διὰ τὸ π. τῆς τοῦ ἔργου satis clare scripta.

P. 89, 4. διὰ τὸ] Scribe διὰ τοῦ ex D.H. 5. Ἄλλως.] Hoc scholion non habet D. 7. νέοι om. H. 10—12. Habent D.S. 19. ἔμφυτον] Scribendum καὶ μὴν ἔμφυτον, quod non solum in M. est, sed etiam in S. 21. ὅς] ὁ S. 24. μακροχρονίου] Scribe μακροχρόνου ut est in codice.

P. 90, 8. μὲν] μὲν γὰρ H. 12—15. εἶπε—τέταρτον om. H. 20. παραδεξώμεθα] Sic etiam D.S., non προδηλώση, quod codici S. tribuit Cramerus.

P. 91, 1. Hoc scholion sic scriptum in H. ὅτι τὸ ὄδε ἀντὶ τοῦ οὔτως, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνονταὶ τὸ ὑποκρίνονται:— 5. ὅτεφ : ὡς] τὸ ὅτεφ ὡς D.H. 6. διηρέθη ὡς τοῦ ὄτεο τὸ ὄτεο καὶ ἐν π. D.H., nisi quod H. ὄτω habet pro τὸ ὄτεο. 11. 12. Habet D. 17. αὐτῇ gl. ad οἱ est in S. 18. τὰ om. H. 25. Ἠλεκτρώωνος] ἠλεκτρωῶνος H., non D. θυγάτηρ om. D.

P. 92, 1, 2. Habet H. 11. Ἀριστοφάνης] τοσοῦτον. μέχρι τοῦ. καὶ ἀριστοφάνης etc. H. 20. 21. et p. 93, 1. 2. om. O. Delenda hæc. Nam ex Eustathio illata sunt p. 1436, 33.

P. 93, 14. καὶ στικτέον—ὑπέχειν] Scribe ἐνταῦθα στικτέον—ὑπέχειν με ex O.V. In annotatione ad v. 27. lin. 4. τὸν αὐτῆς Cramer error est pro τοῦ αὐτῆς.

P. 94, 17. ἐναλλάσσονται] Scribe ἐναλλάσσοντες ut est in S.

P. 96, 7. ἠερόεντα om. H. 12. γὰρ non omittit S. 15. τετολμημένων] τολμωμένων S. 18. τὸ Ἄλιθέρης] τὸ δὲ ἀλιθέρης D.H.

P. 97, 1. τὰ καθήκοντα] Scribe καὶ τὰ καθήκοντα ex S. 14. Hæc sic redintegrandæ ex D. Πορφυρίου. ἐγγὺς ἐών :

τὸ ἐγγύς οὐ τοπικῶς νῦν, ἀλλὰ χρονικῶς. ἐν Ὠγουγία γὰρ νήσῳ ἦν. λύσις δὲ τοῦτο τοῦ ἀποροῦντος εἰς τὸ ἐγγύς. τάσσεται γὰρ τοῦτο καὶ ἐπὶ χρόνου καὶ ἐπὶ τόπου. Similiter, sed omissio Porphyrii nomine, B.E. ut dixi in Appendice p. 741. 19. τὴν εὖ πρὸς δείλην κειμένην est gl. in H. Idem scholion habet εὔσημον—περιγραφόμενα:— 30. ἐσπερίαν] τῆ ἐσπερία H.

P. 98, 4. καὶ om. O.V. 8. δὲ habet etiam D. ἐπὶ τὸ] ἐπὶ τοῦ H., non D. 19. Post ἐναίσιμοι H. pergīt, τινὲς ποτῶντο. οὐδὲ ἀκυρότερον ἐπὶ ὀρνίθων τὸ ποτῶντο: οὐδὲ τε: περισσὸς ὁ τῆ. ἐν δὲ τοῖς etc.

P. 99, 7. διήγειρες] ἀναπείθοις addit H. Est alius scholii initium, quod est etiam in O.V. ἦ] Scribe ἦ δὲ ex O.V. 8. τοῖς κυσί om. H.O.V. 10. ψιλοὶ δὲ Ἑλλάνικος παρὰ] ψιλοὶ δὲ τις παρὰ D, cum lacuna. 16. ἀπὸ] ἐκ H., ποῦ D. 22. τὸ ὑποθήσομαι ἀντὶ τοῦ συμβουλεύσομαι:—H. 24. περιττὸν, ἀπότομον] περὶ τὸν ἄτομον H. 25. ἐχρήσατο om. H. et potest abesse ut p. 207, 24. similibusque locutionibus in Indice ab me collectis p. 807., sed habet D.

P. 100, 1. γαμούντων:—H. κειμήλια] γαμήλια D. 2. ἤγουν τὰ ἐξώπρροικα om. D. 6. γαμήλια] μειλια H. 12. ἔμπης om. H. 13. οὔτε τὸν] οὐ τὸν H. 18. ὁ] ὁ δὲ H. 25. παροξυτόνως ἢ ὑμέας. ἔστι γὰρ ἄ. habet H.

P. 101, 2. σκευωρεῖν] σκαιωρεῖν D. ut E. 17. In H. non χρεῖω, sed χρειωῦ ut M.

P. 102, 9. ἐχυρὸν Crameri error est. Codex ἐχυρον, literis ἐν a tineā absumtis in initio versus. Scribendum igitur ἐνέχυρον. Habet hoc scholion etiam H., sed omissis verbis παραβαλόντες καί. 14. τὸ δὲ οἶκον ὀδυσοῦσῆος μετωνυμικῶς etc. H. Quod ex S. affert Cramerus παρωνυμικῶς eodem quem modo notabam errore nititur. Nam codex ωνυμικῶς, absumtis literis μετ. 19. In S. sine lemmate (post παρήμενον l. 16.): ῥίαν γὰρ παύεται καὶ λόγον ἔχει etc. Verbum παύεται in initio versus scriptum sub ωνυμικῶς, de

quo modo dicebam. Perierunt igitur hic quoque primæ literæ verbi quod *καταπαύεται* (i. e. *καταπαύετε*) fuit.

P. 103, 2. *ἔδειξεν*] οὖν addit H. 3. *ἔπρασε τὸ*
etiam S. 4. *εἰ δὲ καὶ*] Non *καὶ*, sed *δὲ* om. H. 6.
Scholion codicis S. in annotatione memoratum sequitur
quidem post *κακῶς*, sed interposito signo (:—), quo finis
scholii indicatur. 11. *ἀλλ' οὐ συναγαγόντως λύειν*] Scribe *ἄλλου συναγαγόντως λύειν* ex H. 13. *ἐπειδὴ οὗ-*
τοι] Sic etiam D.H. 15. In marg. v. 254. *ταῦτα ἐν*
ἤθει εἶπεν :— H.

P. 104, 2. *γράφειν Ἀρίσταρχον*] In S. non *γράφει ἀρί-*
σταρχος ut apud Cramerum, sed *γρ* (i. e. *γράφειν*) *ἀρί-*
σταρχον. 6. In scholio codicis S. in annotatione memo-
rato Cramerus post *βαθὺν* omisit verba *ἢ ἀναπεπταμένον*
καὶ μέγαν, et post *πλέουσιν* verba *ἢ ἐπεὶ* usque ad *τῷ ὕδατι*.
8. Quod in annotatione significavi verba *δίκην ἀέρος* in V.
ex Eustathio illata esse confirmat O., qui ea omittit.
12. In H. *ἐκλύουσιν, ἢ ἀναβάλλονται* :—In O. *διατρίβουσιν* :
ἐκλύουσι, δαπανοῦσι, χρονίζουσι. Barnesius qui idem scho-
lion e libro Cantabrigiensi edidit *δαπανοῦσι* posuit, et recte
quidem, sive codicis auctoritate sive ex sua ipsius cor-
rectione. Nam *δαπανίζουσι*, quod est in S., exemplo
caret. In H. est glossema *χρονίζουσι, πβιάζουσι* (sic).
16. In scholio codicis S. verba *ὁμοίος τῷ πατρὶ* supplevit
Cramerus. Nam in codice lacuna est et participii *τυγχά-*
νων literæ *ων* abscissæ sunt. 16. *Τηλέμαχε—διατε-*
θειμένον om. H. in scholio marginis exterioris, habet vero
in margine interiore, *τὸ δὲ οὐδὲ ὄπιθεν προτρεπτικῶς—δια-*
τεθειμένον :— 17. *κακὸς ἔση*] Adde *οὐδὲ ἄφρων* ex H.
τυγχάνεις] *τυγχάνοις* H. 20. *καὶ τοῖς ἡγουμένοις* ante
καὶ τοῖς ἐπομένοις D. 22. In annot. corrige typhothetæ
errorem *στηναγμοῦ* pro *στεναγμοῦ*. 23. Post *οἶος ἐκεί-*
νος D. pergit, *θαυμαστικῶς τοῦτο κατὰ ἀναφώνησιν* etc. In
H. hæc tantum leguntur, *τοῦτο κατὰ ἀναφώνησιν εἶρηται εἰς*
ἔπαινον Ὀδυσσεώς :—

P. 105, 14. *τροφήν*] Scribendum *ὄδον* ex D.H. 20.

νῦν τὰ ἐφόδια παρὰ τὸ ἰέναι] νῦν τὰ εἰς τὸ ἰέναι ἐφόδια H.
24. δὲ om. H.

P. 106, 6. Ad v. 293. δασέως τὸ ἀμφιάλω, τὸ δὲ κύριον
ψιλῶς:— H. 10. ἀποδημεῖν] ἐκδημεῖν S., non ἐνδημεῖν.
13. εὐχομένους etiam D. 15. εὐσεβές:— H. τὰ
ἄνω] τὴν ἄνωθεν D. 16. ἀρξαμένους] ἢ διὰ πυρὸς ἱερω-
μένων addit D. 17. ἀνασχίζοντας ἢ ἀνατείνοντας om. H.
ἔπειτα ἀνέλκοντας] ἐπὶ τὰ ἄνω ἔλκοντας H. ut est lin. 15.
18. κάτω] κάτωθεν H. 26. ἀπομιμείται] Scribendum
ἀπομεμίμηται ex D.H.

P. 107, 5. τουτέστιν et τῆς om. H. οὖς ἐξήτησας] καὶ
ἐκζητητους (sic) H. 12. H. in textu habet ἀέοντα et
in margine nihil præter ριανὸς γρ. ἀέκοντα. 13. Ἀρι-
στοφάνης] ὁ ἀριστοφάνης D. 14. συνήχθησαν:—D.
15. εἶναι] Sic H.

P. 108, 14. κατὰ κίνησιν D. ut Buttmannus. 23. ὀρ-
γὴν] ὀργῆς H. 25. In scholio quod in annotatione
posui codex S. non μετὰ ναυκλήρου φησὶ καὶ ὑμᾶς ut Cra-
merus, sed ἀντὶ ναυκλήρου δι' ὑμᾶς, et in fine ὁ ἐπιτυγχάνων
cum articulo. In H. hæc est scholii conformatio, τὸ
ἐξῆς, εἰμὶ μὲν ἔμπορος, ὃ ἐστὶν ἐπιβάτης ἐπὶ νεὼς ἀλλοτρίας.
ἔμπορος τὸν ἐπ' ἀλλοτρίας νεὼς πλέοντα ἐπιβάτην οὕτως εἴρη-
κεν ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἔμπορος εἰλήλουθας νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίας
ἀντὶ ναυκλήρου δι' ὑμᾶς ἐπιβάτης ἐσόμενος τοὺς κατηναλωκότας
μου τὸν πλοῦτον διὰ τὰ ἄνω ἢ οὐχ ἄλλῃς ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε
πολλά. οὐ μέντοι etc. (p. 109, 10—17.)

P. 109, 1. μου et διὰ etiam D. 12 τάττει] λέγει H.
14. τὸ et 17. δὲ om. H. 14. τὴν δι' ὑγροῦ διάβασιν]
Scribe τὴν διάβασιν τὴν διὰ τοῦ ὑγροῦ cum H.R.

P. 110, 10. ὄμηρον:—D. in quo sequitur, ἄλλως. ὁ μέντοι
(sic) ἔμπορος οὐκέτι etc. (p. 109, 10.) 15. ἰδίου] οἰ-
κείους H. ut R. Sic p. 123, 7. οἰκείων Q. ubi ceteri (etiam D.)
ἰδίον. 25. ὁ στίχος οὗτος om. H.

P. 111, 7.—13. Habet H. 15. περὶ θάλασσαν] παρὰ
θάλασσαν ἄμμος D. 20. σημείωσαι om. H. recte.

P. 112, 6, 7. Habet sine lemmate H. in margine

versus 339. 13. In H. ἀμφιφορεὺς παρὰ ιδιώταις κα-
 λεῖται τὸ λεγόμενον φλασκίον:— 18—20. Habet H.
 et præterea, μετὰ τὸν οἶνον τοῦτον ὄλον ὃν σὺ φυλάσσεις:—
 23. δοξάζουσιν error typothetæ pro δοξάζουσα. Post ελεύ-
 σεσθαι addit H. καὶ προσδεχομένη, omissio τὸν δυστυχή.
 25. δὲ om. H.

P. 113, 13, 14. οἰκείον γυναικὶ καὶ ὀδυσσέως τροφῆ H.
 19. Duo in S. glossemata τίνος ἔνεκεν ad τίπτε, et παρεγέ-
 νετο ad ἔπλετο adscriptum. 25. ἀναφώνησις τοῦτο
 γὰρ καὶ γέγονε] Delenda hæc annotatio, quam recte om. O.
 Nam sumta est ex Eustathio p. 1450, 30. ubi recte
 scriptum προαναφώνησις. 31. 32. τὸ αὐτὸ—μέντοι]
 Hæc quoque recte om. O. Nam sunt pariter ex Eusta-
 thio illata.

P. 114, 6. ἐπαγαγεῖν] ἐπάγειν H. 10. διαφθείρη] Sic
 etiam S., non διαφθείρει. καταδαπανᾷ om. etiam H.
 In O. nihil præter ἰάπτῃ: διαφθείρη. 29. In H. et O.
 ad Φρονίῳ Νοήμονα adscriptum ὠνοματοπεποίηκεν. Idem
 (non ὀνόματα πεποίηκεν, quod ei tribuit Cramerus) est in S.,
 sed addito πλαστὰ ὀνόματα. 31. τοὺς μέλλοντας est
 etiam in D.

P. 115, 6. πάντα sine δὲ etiam H. 25. ἐθάρρουν
 παρὰ] Scribendum ἐθάρρουν τὸ παρὰ ex D.H. 26. οὐ-
 τως—ἐγνώσθη om. H. 28. τοῖς] Scribe ἐν τοῖς ex H.

P. 116, 2. ὦ. τὰ περὶ τὸν πλοῦν gl. est in H. 10. 11.
 Scholion ex V. positum habet H., omittit vero O. Est
 igitur ut alia nonnulla secundæ rhapsodiæ scholia ex alia
 scholiorum collectione illatum editioni Aldinæ. 14.
 In H. ψιλωτέον τὸ ἴκμενον. ἴκμενον δίνυρον. καὶ ἀλλαχοῦ,
 ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων. ἢ τὸν ἰκνεῖσθαι καὶ φέρεσθαι ποι-
 οῦντα:— 17. ἰκμάδος] ἢ τὸν—ἐλαττον (p. 116, 27.
 117, 1.) addit D.

P. 118, 3—14. Argumenta om. H., inverso ordine ha-
 bent D.O.V. Alteri in D.O. præscriptum ἄλλως. 10.
 ἐκ Τροίας hoc loco O., non post ἀπόπλουν ut V. 15. ἄμα]

ἄμα δὲ D., qui hæc post ἀποπέμπει (l. 8.) habet. ποιεί
τὸν νεανίαν post εἰς τὴν πύλον H. 26. 28. Cum B.E.
consentit D., nisi quod l. 26. pro εἴρηται habet ἱστορεῖ.

P. 119, 9. Ποσειδῶνι θύουσιν et reliqua habet H. Idem
non τούτῳ, sed τῷ δαίμονι. 16. Αἵπυος] αἴχυος D.
22. αἰ νῆες ἦσαν] ἦσαν αἰ νῆες H. 25. ταλαιπωρεῖσθαι]
τεταλαιπωρεῖσθαι S. Scribendum igitur τεταλαιπωρηῖσθαι.

P. 120, 11. τὸ ὁμοιον] τὸ om. H. 17. ὦν post ἀπο-
θέσθαι H. 18. ἦθος] Præstat ἔθος, quod est in H.
ἀδαήμων] αἰδήμων H. 21. ἐστὶ non om., sed habet H.

P. 121, 9. ὁ ὀδυσσεὺς ὁ π. D. 14. προσεταιρίζομαι,
π. φ. glossemata sunt in H.: reliqua (προσκ. π. τὸ ἄ. εἰ.)
sunt in margine. 23. συμπλεκτικός om. H.

P. 122, 10. συνέσταλται] συνεσταλτέον (literis on com-
pendio expressis) H. Quod συσταλτέον esse potest. Præ-
tuli συνέσταλται, ut p. 167, 22. et alibi. 16. τέρπει]
Pergit D. ἢ παρέπεται τοῖς ἀγαθοῖς τῶν νέων τοὺς λοιποὺς
προλαμβάνειν ταῖς ἄ. κ. π. τὴν φ. (p. 122, 11. 12.): —
22. κῶσσι] κῶσας, ὃ σημαίνει τὸ δέρμα H. recte. 23. καθη-
κόντως] προσηκόντως D. 25. στρατείας] τῆς στρατείας
D. recte. 27. χρυσεῖφ] χρυσέφ H.

P. 123, 8. Gl. ἐπετύχετε et schol. τοῦ—εὐωχοῦνται habet
H. 15. ὅτι ὁ Τηλέμαχος om. D., ὅτι ὁ om. H. 17.
τῆ] τῆ τοῦ D.H. 19. ἢ τοι] Sic etiam H., non ὁ τοι.
25. διάκρισιν] κρίσιν etiam D.

P. 124, 6. Ἄλλως om. H.

P. 125, 10. et 14. D. ut H. 16—17. Hic D. in
margine Πορφυρίου. 16. κὰκ τῶν etiam D.

P. 126, 3. In D. ἢ τι κατὰ πρῆξιν: τοὺς πειρατὰς οὐδὲ
πράττειν ἔλεγον, ἀλλὰ πλανᾶσθαι ἐκ τόπου εἰς τόπον. οὐδὲ
γὰρ ἀνέχονται εἰπεῖν πρᾶξιν τὸ τοιοῦτον:— 17. ἀντὶ
τοῦ om. D. 21. 22. Habent D.H. In D. additum:
λέγεται δὲ τὸ ὄρος νῆιον ἀπὸ τοῦ ἔχειν ξύλα τοῦ γίνεσθαι
νῆας:—

P. 127, 6. τοῦτό φησι et γὰρ om. D. 18. ἦρκασεν]

ἤρπαξεν D. 19. Διώνη] διαίνη D. 20. D. addit, λέγεται δὲ ἀμφιτρίτη καὶ ἡ θάλασσα ὅτι τρίτη ἐστὶν ἀμφοτέρωθεν ἡ θάλασσα. Idem habet scholion proximum.

P. 128, 2. Ad v. 94. D. Πορφυρίου. ὀφθαλμοῖσιν ἐοῖσι: πρὸς ἀντιδιαστολὴν διὰ φαντασίας βλέποντος ὥσπερ κατὰ τοὺς ὕπνους ὄραν τι δοκοῦμεν καὶ διηγουμένων ἄλλων ἀναπλάσσοντες τὰ διηγήματα. τὸ δὲ θεᾶσθαι δι' ὀφθαλμῶν σημαίνει τὴν ἐναργῆ θέαν καὶ τὴν δι' αὐτοῦ κατάληψιν διὰ τῆς οἰκείας πρὸς τὸ ὀρώμενον αἰσθήσεως:— 8. ταῦτα—τὸ] Scribe ταυτὸν (ταὐτὸ D)—τῷ ex D.H.

P. 129, 9. ἀπό—ἐμνησας om. D.H.: sed H. supra versum ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀνέτλημεν.

P. 130, 24. γενναίως φέροντα] φέροντα γενναίως H., non D.

P. 131, 1. ὑπέρβατον] Recto accentu, qui ubique restituendus, et quem H. quoque constanter præbet, ὑπερβατὸν D. 24. ἀντίτ οὐ et ἀλλ' ἕνα—ἐξῆς om. H.

P. 132, 17. γένηται] νοῆται D.H. Falsum est in H. additum esse νῦν. κατὰ τὸ ὄρνιθες ὡς om. D.H. 25. καὶ ἄλλως H. 30. Πορφύριος præscriptum in D. qui ἐν Ἰλιάδι om.

P. 133, 7. καὶ ἄλλως om. D. In annot. col. 2. lin. 6. ante ἀέσαμεν excidit numerus 22. 20. γέγραπται habet D.

P. 134, 3. ad v. 164. in H. ἐπί: οὐκ ἀναστρεπτόν τὴν ἐπί.

P. 135, 3. ν'] π etiam D.O. 6. Ψυρίων] ψυρῶν D.O. 19. ὁ Ποσειδῶν post Γεραιστῷ habet D.

P. 136, 17. ἀπήνησε' φίλος γὰρ τὸ] Scribe ἀπήνησε φίλος' τὸ γὰρ ex O. οὐδέτερον] οὐθέτερον O.V. 22. σιδηρῶν θεμελίων] Sic etiam D.

P. 137, 15. μετῆκται δὲ ἐπίρρημα prava Crameri correctio est. Scribe μετῆκται δὲ τὸ ἐγχείρημα ex H. (qui verba μετῆκται—πυρὶ νῆας habet post ἐπιπόνως l. 17.) et D. 17. Delendum ἀξίως, quod om. D.H.

P. 138, 5. οὕτως D. ut Buttmannus. 16. ἐξηγητέον post ἐκείθεν H. 24. ἱστορεῖ Ἐφορος] ἱστορεῖ καὶ κλεοφόρος D. ex quo καὶ recipiendum. Ab his verbis scholion incipit in D. Præcedentia πολλάκις (sine γὰρ) μεθίστασαν τοὺς βασιλεῖς μαντεία (sic) leguntur post τοὺς

θεούς. Verba *περὶ τοὺς θεούς*, quæ M. a manu secunda habet, in *περὶ τοῦδε ὡς* mutari volebat Boeckh. ap. Buttm., alieno loco illata sunt.

P. 140, 1. οὕτως] οὗτος H.

P. 141, 10. φρονῶ—κλόνης est gl. in H. ὁ δὲ om. H.

P. 142, 12. τὸν] Scribe τὸ ex H. 17. τὸ δὲ ὅμοιον] ὅμοιον καὶ H. 31. ἐπέσχον] ἐπέειχον H.

P. 143, 5. αἰδοῖα ἔχοντα] ἔχοντα αἰδοῖα H. 6. τινες] μὲν τινὲς H. Scribendum τινὲς μὲν. Verbum καλοῦσιν post Χαριάδην habet H. 16. ἤρετο H., non εἶρετο. 19. τοῦ om. H. 23. καὶ τὸν om. H. 24. Δωριέα] δωρί H.

P. 144, 5. αὐτὸν, sine εἰς, H. P. 145, 18. καὶ om. H.

P. 146, 1. μεσοῦντος χειμῶνος Cramerus scripsit. Codicis compendia μετὰ τὸν χειμῶνα significant. 17. ἔπλασε] Scribe πέπλακε ex H. In O. V. est πέπλακε τὰ ὀνόματα. 21. κ. γὰρ τὸ φ. om. H. 25. Scholion a Porsono memoratum habet H. in altero margine, ὁμοία (δὲ addit T. in quo præcedit scholion ad v. 294.) περίφρασις ἐκείνη πρὸς λήμνου γαῖαν ἰκέσθαι:—

P. 147, 6. Cum Q. consentit H., nisi quod βλησσην habet. 11. Λισσὴν] λισσίν O.

P. 148, 3. μέγιστα] μάλιστα H. 22. καὶ om. H.

P. 149, 9. θάλασσαν] θάλατταν H.

P. 150, 17. εἶπεν] ἐποίησεν H.

P. 152, 14. τοῖς λόγου] τοὺς λόγου O.

P. 154, 14. βλασφημιῶν] δυσφημιῶν H.

P. 157, 5. διὰ τοῦ ο μικροῦ om. H. 20. οἱ μὲν γὰρ] γὰρ om. H., qui caret præcedentibus verbis Ἀχαιοὺς—Νέστορα. 22. ὑπὲρ] Scribe ὅτι ὑπὲρ ex H.

P. 158, 3. εὐλογί[εσθαι] Scribendum εὐ λογι[εσθαι]. 8. Scribe, ἀγελείη] γρ. κυδίστη. ὁ δὲ Ζηνόδοτος κυδέστη. H.M. Nihili autem est illud κυδέστη.

P. 161, 1. γὰρ] δὲ H. 2. βοῶν] σιν (non συν) H. et recte quidem si scholiasta dicere voluit ἔλθουσιν pro ἔλθη dictum esse. 3. Adde aliud ex H. scholion, ὡς τὸ “τεῖχος ἐτειχίσαντο (scribe ἐτειχίσσαντο ex Π. η, 448.)” καὶ “πο-ἀνιπτρα ποδῶν” (Od. τ, 343.) 5. μετασχῶσι] μετάσχωσιν H.

P. 162, 27. Ἄλλως. ἀμνίον om. H. Nam scholion ἄμνιον ὡς πῆνιον (σιϛ) — αὐτό φασι habet post λέξις p. 163, 3.

P. 163, 2: δ] δὲ H. 19. ἀντι—ἤρχε et δὲ om. H.

P. 164, 20. διπλᾶ] διπλὰ H., non διπλὴν ut Cramerus.

P. 165, 4. 5. τὴν—λέξεων habet H. ex quo τῶν κρεῶν addendum post διατομὴν. 6. διαπερονούμενον] διὰ τῶν

περομένων (male posteriores editores περωμένων) O.V. Scribendum διὰ τῶν πειρομένων. 26. τῆ om. H.

P. 167, 11. Φειαὶ] φαιαὶ H. Quod Φεαὶ esse potest. 15. Κρήθων H., non κρίθων.

P. 168, 6. Ὑπόθεσιν om. H.

P. 169, 2. Dele literam H. ὄρεσι] ὄρεσιν ὑψηλοτάτοις H.

P. 171, 3. In scholio quod in annotatione memoravi H. non καθ' ὄμηρον μὲν, sed κατὰ μὲν ὄμηρον. 5. υἱεῖ]

Scribe ὁμοίως, υἱεῖ ex H. 10. δὲ om. H. 12.—15.

Hæc sic conformata in H. τηλύγετος ἢ ὁ μονογενὴς ἢ ὁ τηλοῦ ἀποδημήσαντι τῷ πατρὶ γεννηθεὶς παῖς, ὡς τηλέμαχος—ἀγαμέμνωνι. ἢ ὁ τηλοῦ τῆς ἡλικίας—γενόμενος παῖς, μεθ'—τὸ γῆρας:— 15.—26. ὁ γὰρ—ἔφαινον om. H.

P. 172, 1. γόνον—'Αλεξάνδρου om. H.

P. 173, 2. θεράπεινα typhetha posuit pro θεράπειναν.

P. 174, 2. λέγει οὕτω] οὕτω λέγει H.

P. 175, 1. τὸ—αὐτῶν habet H., omisso δέ. 6. τὸ] Scribe τὴν ex H. 8. ἐρωτηματικὸν] Adde καὶ ἐν δευτέρῳ τάξει κείμενον ex H.

P. 176, 3. In annot. pro 1338. corrige 338.

P. 177, 13. ἦδη H., non γὰρ δή.

P. 178, 11. In H. non λαλύθασι, sed ληλύθασι. 20. ὀδοιπορήσασι δείπνον] ὀδοιπορήμασι H., omisso δείπνον.

P. 179, 6. παρὰ om. H. 14. δίδοσθαι recto accentu H. Deleatur Buttmani conjectura in annotatione memorata δεδόσθαι. 16. γὰρ etiam H.

P. 180, 12. ἐλευθέρους] ἐλευθέρω H. 18. διὰ] τῷ διὰ H.

P. 181, 2. ἀντὶ τοῦ νικᾶ καὶ σοί:— addit H. 4. ἀνθρώποις] Scribe τοῖς ἀνθρώποις ex H. 6. περι] τὰ ἦ H.

12. Cum Q. consentit H.

P. 182, 27. *θηλάζειν ἀπὸ*] τὸ θῆσθαι γίνεται ἀπὸ H.,
omisso τοῦ σημαίνοντος. 28. τὸ *θηλάσαι*—*εἶπεν* habet
etiam H.

P. 183, 3. 4. Habet H. post 5., præfixo ἄλλως. 11.
τὸ δὲ etiam H. 13. *οὔτοι*] Sic H. 18. In H.
præfixum ἄλλως. ὡς οὔτοι χαίρων.

P. 184, 8. τὸ] Scribe ὅτι τὸ ex H. 26. ὄναντο]
ὄνατο H.

P. 185, 3. *φράσας*] Recte φάσας H. idemque fortasse
est in Q. 6. ἄλλως præfixum in H. 9. νέον
om. H. *τουτέστι*] τὸν H. 10. *πρὸς*] ἀπὸ H.

P. 187, 5.—7. Habet H., omisso δέ. 13. Ad v. 136.
(*κλισμῶ*) in H. ἦν ἄνω (v. 123.) *κλισίην εἶπε, τοῦτον ὡν*
κλισμὸν καλεῖ. ἔστι δὲ θρόνος ἀνάκλιτρον ἔχων:— Conf.
p. 186, 3. 17. *οὔπω*—*εὐκότα* habet H.

P. 188, 1. *τοῦτον*] τοῦτο H. 3. Ἄλλως] καὶ ἄλλως H.
9. *ἐμφαίνονται* etiam H. 20. *αἰ* et 21. *δὲ* om. H. 21.
πέντε στίχοι etiam H.

P. 189, 7. *οἶετο*] In H. non *ἴετο*, sed *οἶετο*, quanquam
litera prima non satis clara. 12. *τινὲς* post *ἦθος* H.
16. *ἐμφανίζειν* etiam H.

P. 193, 21. *ἐπαγόμενος* H. ut ego scripsi, non *ἀγόμενος*.

P. 194, 7. *ἀνώτατα*] ἀνωτάτω H. recte. 19. ὑπο-
στικτέον] ὑποτακτέον H.

P. 195. annot. col. 1. Numeri tertiæ quartæque anno-
tationi præfixi 8. et 9. mutantur in 9. et 13.

P. 196, 1. Ἄριστάρχως] Scholiastam errare videri monet
Schmidt. ad Didymi Fragm. p. 192. Pæonem et Apollinem
eosdem esse Zenodotus Mallotes opinatus erat, ut anno-
tavit schol. Iliadis O, 262. et Eustath. p. 1014, 60. Non
esse eosdem Aristarcho perspectum fuisse ex schol. Il. A,
473. E, 898. colligitur.

P. 197, 24. ὁ *κυκλικὸς*] οὐ *κυκλικὸς* H. superscripto ὦς
(i. e. *κυκλικῶς*). 26. Ὀδυσσεὺς] Scribe ὁ Ὀδυσσεὺς ex
H. Q.

P. 201, 3. Hoc scholion H. habet post φησὶν 202, 8.

P. 203. *νεωτέρα. τεταμένον*—*τετάσθαι τὸν κέπλον* habet H.

- P. 206, 11. ἡμᾶς om. D. 23.—25. Habet D.
 P. 207, 2. πᾶν] # H. 5. ὁ Πίος] ὀπιος H.
 P. 209, 22. ὁ om. H.
 P. 212, 15. 16. Habet H. 22. Post Ἀριστάρχου
 duo puncta (:) in H.
 P. 216, 13. οὕτως οὖν οὕτως H. ut Q.
 P. 217, 8.—10. Scholion V. in O. a m. recentiore ad-
 scriptum non est veteris scholiastæ, sed e Lexico aliquo
 excerptum. Similia leguntur in Etym. M. p. 761, 50.
 P. 218, 18. πᾶν] πάντα H. 19. ἐκάθητο] Scribendum
 ἐπεκάθητο ex H.
 P. 223, 1. περὶ τῆς] περὶ τε H.
 P. 228, 18. καὶ] κακ H.
 P. 229, 5. τηρήσω] Pergit H. καὶ πορθμῶ τῷ διαπερά-
 ματι etc.
 P. 230, 26. αἶ] Sic H., non εἰ ut Cramerus.
 P. 234, 13. κανέφ] κανόνι H.
 P. 235, 25. In H. δόλιον κύκλον τὰ δίκτυα:—et gl. supra
 versum τὰ δίκτυα. Quod Cramerus præfixit οὐκ οὖν ἂν εἴ-
 ποι spectat ad p. 236, 16. 27. Πορφυρίου præscriptum
 in D.
 P. 236, 2. λέγουσιν] λέγει D. 4. περιεχόντων καὶ
 om. D. 5. τὸν ἄλλον] τῶν ἄλων D. χύτο] τύχοι D.
 9. λέγει] καὶ λέγων D. δύο om. D. 16. εἵπομι]
 εἴποι H. recte.
 P. 239, 16. ἄρα] Scribe ἄραν ex D. 17. ἀπὸ om. D.
 18. μογεῖ] Scribe μογή ex D. ὅπερ—ἀναπαύεται om. D.
 ἀπὸ om. D. 19. μολήσει] μολεῖ:— D. Scribendum
 μολῆ, si hoc præsentis usus est scholiasta.
 P. 240, 1. 245. male excusum pro 845. 18.—23.
 Habet H. 25. ἀνήρ:— O. Reliqua a m. recentiore.
 P. 241, 23. Struvii correctionem ἄθροισιν pro ἄθρησιν
 confirmat D.
 P. 244, 10. ἐπειρευσάντων] ἐπιρευσάντων D. 17. διὰ
 ἧ διὰ D.
 P. 245, 9. παραίνεσιν] Sic etiam D. 16. διατί τρί-
 αιναν ἔχει etiam H.

P. 248, 6. In D. σκῶψ ἐστὶν ἡ λεγομένη ἰδιωτικῶς κουκουβάγια παρὰ τὸ σκαιὰν ὀπήν ἔχειν ἢ παρὰ τὸ σκῶπτω σκῶψ.— Vocabulum κουκουβάγια ex Corona pretiosa memoravit Ducangius p. 682. Usitatus est κοκοβαΐα. Eustathius p. 1523, 57. σκῶπες αἷς κουκούβας οἱ Ῥωμαῖοι φασίν.

P. 250, 22. ἐκ τοῦ Ἡρακλείτου om. D. 24. καταθελξαντος αὐτοῦ τὸν ἔρωτα] καταθέλξαντα αὐτῆ τῆ ἐρωτήσει τῆς D., sed adscripto in margine σφάλμα.

P. 251, 1. προπεμφθείη] πεμφθείη D. 2. προσωμοιωμένος Ἐρμῆς] προσομοιούμενος ὁ ἐρμῆς D. 3. τάχιον οὐδὲν ἐν ἀνθρώποις λόγου] Fortasse poetæ versus, si τῶν post οὐδὲν addatur.

P. 255, 11.—15. In H. tria sunt scholia, ὡς μὲν ὄτ' ὠρίωνα : τούτου ἐρασθεῖσα—εὐφορίων (sine δηλοῖ):—ὡς μὲν τ' ὠρίωνα : πρὸς τὸ ξένον τῆς ἱστορίας. τιθωνῶ γὰρ αἰεὶ συνοικεῖ παρ' αὐτῶ :— ὁ μὲν—ἡ ἡμέρα :—

P. 270, 2. θυγατέρος etiam H.

P. 271, 3. τῆ ἄρκτω] τὸ σχ' H. quod τὸ σχεῖν legit Cramer.

P. 275, 12. μήχιστα] μήκιστα H.

P. 277, 9.—13. Habet H. 11. δέ] γὰρ H.

P. 279, 10. δύναται πρὸς ἀμφοτέρας χωρεῖν ἢ λέξις Cramer error. Recte codex δύναται πρὸς ἀμφότερα χωρεῖν ἢ ἔξ. Ἀμφότερα scholiasta dicit θεῶν et ἔμμορε.

P. 293, 6.—17. Utrumque Argumentum habent H.O.V., prius D. 7. ἀγαγούση] ἀγούση D. 18. καθεῦδε] Sic H. 20. ὁ γὰρ—βλάπτει habet H.

P. 294, 13. ἐγκλιτικὸν] Scribe ἐγκλιτικὴ ex H.

P. 301, 15. ἀπόζευξεν] ὑπόζευξεν H.

P. 307, 14. ὀρθὸν καὶ εὐφυνὲς μόνον] ὀρθὸν μόνον καὶ εὐφυνὲς μόνον (sic) H.

P. 314, 30. ἐπί τινων] ἐπιτιμῶν Schmidt. ad Didymi Fragm. p. 196.

P. 317, 19. ἄλλην] Scribe ἄλλη ex H. 20. Recte conieci Aristarchi nomen male huc illatum esse. Abest ab H.

P. 318, 3. λείπει] Sic correxi pro λόγος, quod est in H.

P. 319, 12.—21. Hæc paullo aliter digesta habet scholia
O. a manu aliquanto recentiore. 19. πλίχος γὰρ] πλιξ

μὲν O. 20. ὃ δέϊται] αἰδεῖται O. (οἱ et supra et infra scripto.)

P. 320, 26. Ὑπόθεσιν utramque habent D.O., om. V.

P. 321, 2. γενόμενον etiam D. 6. Ἀλκινόου] τοῦ
ἀλκινόου O. γ. τοῦ β.] τοῦ β. γ. D. 7. πυθομένης
D.O. αὐτήν] αὐτή D.

P. 322, 30 ἢ ῥά μοι] ἢ ῥ' ἄν μοι Schmidt. ad Didymi
Fragm. p. 196. ἢ ῥα ἄν per δρα ἄν explicat Hesychius.

P. 327, 9. ἔστω om. H.

P. 355. 22. Argumentum primum et secundum habent
D.O., sed ordine inverso, om. Ald. 28. τίς καὶ πόθεν
εἶη] τίς ἦν:— O.

P. 361, 2. ἐπειδὴ correxi pro ἐπεὶ μή.

P. 363, 8. ἀπεβίβασε] Egregie D. ἀπεφοίβασε, quo
verbo scriptor certaminis Homeri et Hesiodi, Strabo ali-
que nonnulli usi sunt. 25. Πορφύριος adscriptum in D.
οἱ om. D. 26. οὐ om. D. 27. ἀρμόττον] καὶ ἀρ-
μόττον D.

P. 364. In annot. ad l. 9. pro “ν, 67.” corrige “ν. 67.”

P. 365, 2. τοὺς βόας—ὡς ἡμίονοι] Scribe οἱ τοὺς βόας—ὡς
οἱ ἡμίονοι ex D. 3. τοῖς ἡμίονοις— τοὺς ἡμίονους D. ut
E., recte, si καὶ τοὺς ἡμίονους scribatur. προτρέχουσι]
Adde τῶν βοῶν ex D. 5. οὖν] γοῦν D.

P. 367, 1. ἐπιμελούμενος] ἐπιμελούμενος D. 2. Post
ἄξιον pergit D. δς καὶ γραμματεὺς καλεῖται. ἢ δὲ χρήσις παρὰ
τοῖς πολλοῖς—καλεῖσθαι (ut p. 366, 29.):—

P. 372, 3. καταπτῆξαι. δύναται δὲ] καταπτῆξαι δύναται ψη-
λαφῶν δὲ H.

P. 376, 18. οὐ κακῶς] οὐ delet Schmidt. l. c. p. 198. nisi
κακῶς in καλῶς mutandum sit. Sic οὐ καλῶς p. 723, 1.

P. 383, 26. ἄν ἄν διὰ] ὡς διὰ H.

P. 388, 21. τὸ δὲ δειλαί τοι] τοῦτο H. 22. κακὰ] κακὰ
εἶναι H. 30. Literis οἱ ποι in annotatione memoratis
finitur pagina in H. (fol. 48^a). scriba reliqua omittente.

P. 394, 25. πολὺ λίπος] πολύλιπος H.

P. 402, 16. λέγειν ἀκουστέον om. D. *cujus in margine adscriptum Πορφυρίου.* 18. ἐστὶ] Sic D. qui post τῷ

αἵματι pergīt, γένος δὲ οἱ ἔκγονοι καὶ οἱ ἐκ πλαγίου, οἷον ἀδελφοὶ καὶ ἀνεψιοὶ καὶ τοιοῦτοι. πηοὶ δὲ οἱ ἐξ ἀγχιστείας συγγενεῖς, οἵπερ εἰσὶ γαμβροὶ, πενθεροὶ etc.

P. 403, 5.—17. Utrumque Argumentum habet H., sed inverso ordine. Alterum est etiam in D.O.

P. 404, 15. τοῦ et καὶ om. D. 17. τέλος] τὸ τέλος D. ἢ τάξεως] καὶ τάξεως D. δὲ om. D. 18. Anno-

tationem de dogmate Epicuri quæ in H. legitur infra ad v. 28. p. 408, 6.—8. referendam esse ad v. 5. dixi illic in annotatione confirmatque D. qui ad v. 5. post εὐωχίαν

(p. 404, 18.) hoc scholion habet, τῶν ἐπικουρίων (scribe Ἐπικουρείων) ἡ δόξα. οὗτοι γὰρ ἐδόξαζον τέλος εἶναι τὴν ἡδονήν. ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι οὐ τοῦ παντὸς βίου τέλος εἶρηκε τὴν ἡδονήν, ἀλλὰ συμποσίου τινός:—Tum, adscripto in mar-

gine Πορφύριος, ἀπρεπὲς τέλος ὀρίζειν etc. (p. 404, 18.) 18. τροφήν] Scribe τρυφήν ex D. 19. τοῦ om. D. πρὸς οὓς γὰρ φησιν, αὐτοὶ ἦσαν φάσκοντες] πρὸς οὓς. αὐτοὶ γὰρ ἦσαν οἱ φάσκοντες D. recte, nisi quod delendum πρὸς οὓς,

ortum fortasse ex προσώπου.

P. 405, 33. ἀνελεήμονα] ἀνεήμονα H.

P. 406, 32. πρὸς δύσιν τῶν ἄλλων κειμένην om. O.

P. 412, 6. ἀπολομένων ἔστησαν] ἀπολλομένων κτήσαν H., quasi ἔκτισαν voluerit. ἀπολλομένων duplici ll etiam p. 412, 20. 461, 19. 548, 15. in H. et alibi.

P. 425, 32. ἔμβρνον est in H., sed omisso μέν.

P. 426, 1. γεγενημένον] Scribe γεγεννημένον ex H. ὑπέθηκεν—τέκνον supra versum habet H. Tum in margine ὄμηρος γὰρ—γεγεννημένον (p. 425, 30.—426, 1.) 24. φονεομένοις] φονευμένοις H. Fortasse igitur πεφονευμένοις.

P. 427, 23. ἐρωτᾶ correxi pro ἔρωται, quod est in H.

P. 429, 32. τυρῶδες correxi pro πυρῶδες.

P. 430, 15. δηλαδὴ] τὴν διὰ—Κύκλωπος, quod addit Q., est etiam in H.

P. 432, 27. τοῦτο—Εὐμαίφ om. H. 28. ἦτοι] ἦ H.

29. ὄνομα] Adde κύριον ex H.V.

- P. 436, 12. ἄτε scripsi pro ὡς ἄτε.
- P. 437, 8. ὄϊες] Sic H. in lemmate. Ἄρισταρχος]
 Adde γράφει ex H. οἴϊες] ὄϊες H. 24. τούτοις
 δὲ] Sic H., non τούτοις καί.
- P. 438, 6. ἀλλὰ καὶ εἰς] ἄλλα δὲ εἰς H. 25. ταῖνο-
 δα] τετανύποδα H.
- P. 441, 10. κολαστέος] κολάσεως H.
- P. 442, 12. Primam secundamque ὑπόθεσιν habent H.O.
 20. Ὅτι] Scribendum ἔτι ex H.O. 22. καὶ om. O.
 23. γὰρ om. O.
- P. 443, 2. Ἄιδην] αἰδου O. περὶ τοῦ νόστου om. O.
- P. 444, 5. Ἐρικοῦσαν, Φοινικοῦσαν] ἐρικώδη, φοινικώδη O.
 6. Verba in annotatione memorata hic etiam O. habet.
 20. τὸ] τῷ etiam H.
- P. 453, 15. τῆς ἡμέρας] τῆς γὰρ ἡμέρας H. 19. τῶν
 ἐν] τοῖς ἐν H. 29. αἰ νυκτεριναὶ—πόλεως om. H., qui
 incipit, ἄλλως. φησὶ τοὺς etc.
- P. 454, 1. χώραν ἐν ἧ γεννᾶσθαι om. H. in lacuna.
 πολλήν] πολὺν H. τὸν om. H. 2. ψιλὰ] ὑψη-
 λὰ H. 3. Post ἀποφέρεσθαι pergīt H. πλείων μὲν γὰρ
 ἐστὶν ἡ ἡμέρα, ὀλίγη δὲ ἡ νύξ, ὡς ἀνάπαλις etc.
- P. 461, 19. μδ', ὧν οἱ ἡμίσεις εἰσι] Sic ego correxi quod
 est in H. μὲν δωνοὶ ἡμεῖς εἰς.
- P. 462, 20. In H. duo sunt scholia, alterum in margine
 sinistro, κήδιστος: συγγενικώτατος, φροντίδος ἄξιος, φίλτατος
 ἐξ ἐπιγαμβρίας (sic):— alterum in dextro, sine lemmate,
 σοφώτατος. χωρὶς τοῦ τε, τιμιώτατος, κηδεμονικώτατος:—
- P. 464, 23. In annot. linea penult. *perditum* excusum pro
perditum. 25. Quæ ex B. in annotatione attuli verbis
 similibus perscripta leguntur in D. (fol. 251^a), ubi mani-
 festior etiam interpolatio. Nam scholion prius incipit,
 ἄκολον δὲ τὸν τῆς κρίνου φασὶ λέγειν καρπὸν, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ
 Ἄθηναῖος (p. 50.) ἐν τῷ ὁ συκάμινος συκάμινον ὄρῃς φέρει etc.
- P. 469, 5. δὲ om. H. 9. Λιθικοῖς] λιθιμοῖς H.
 10. ἐχθρὴν Ἐμπούσησι] ἴν' ἐχθρὴν ἐνπάσησι H.
- P. 471, 5. ὑγιῶς] ὑγειῶς H.
- P. 476, 5. ἄλσος] τὸ ἄλσος H. 6. καὶ εὐσκαφος]

ὡς ὑπόσκαφος H. 26. ὑπέρβατον] ὑπερβατὸν hic quoque recte H.O.

P. 478, 18. In fine hujus rhapsodiæ margo H. τέλος κ ὀδυσσεΐας. στίχοι φξβ. 21. Argumenta om. H. Utrumque habet O., sed ordine inverso.

P. 479, 15. Κερβερίων recte in O. 16. δύσιν] τὴν δύσιν O.

P. 480, 7. In O. οὐρανόθεν προτράπηται: διὰ τούτου τοῦ προτράπηται δοκεῖ etc. 9. ἀνατολήν] ἀνατολὰς O. 10. γὰρ ἀντὶ τοῦ om. O.

P. 481, 6. πρὸς ἀνακεφαλαίωσιν] προσανακεφαλαίωσιν O.

P. 484, 27. ἄρα] ἄν O.

P. 485, 18. ἔτη ὄλα] ὄλα ἔτη O.

P. 486, 16. γάρ] δὲ O. 18. ἡ ἐρίβινθοι—φέρων om. H. 19. κίνητρον] κίνητρον O.

P. 489, 23. ζητούση Barnesii emendatio est pro ζητούσιν.

P. 495, 2. 3. 4. Ἡλεκτρύωνος—Ἡλεκτρύωνα] ἠλεκτρυόνος et ἠλεκτρυόνα O. 9. Τηλεβοῶν] τηλεβόων O.V. 11. ἀριστεία] ἀριστεῖον O. 13. Ἀλκμήνην typhotæ error pro Ἀλκμήνη. 17. Dele punctum post βασιλέως.

P. 496, 14. ὑπερασπιστήν] ἀπιστεῖν O.V. (non ἀσπιστήν).

P. 497, 25. In H. super Χρόμιον scriptum ἀρίσταρχος χροάσιον ἢ συνήθεια.

P. 498, 5.—8. Habet H. 19. Ὅθρυν] Barnesii emendationem confirmat O., nisi quod falso accentu ὄθρυν habet.

P. 499, 12. ἐξ ἀπαιδίας σποράς] Pro ἐξ in O. est τῆς. Scribendum igitur τῆς ἀπαιδίας, deleto σποράς. διώξαι]

Sic O., ut Struvius pro διώξας correxerat. 19. δὲ αὐ-

τῷ] Scribe γὰρ αὐτῷ ex O. 20. Cum MS. Barnesii consentit O. 27. ἐκ Φυλάκης—πόλεως] Hæc verba

om. O.V., habet H. supra versum. Reliquam scholii partem (Τυρῶ ἦλθε—καὶ Ποδάρκους) om. H., qui brevem tantum annotationem in margine v. 290. habet, ἤθελε γὰρ αὐτὴν γαμηθῆναι Βίαντι.

P. 500, 8. Deleatur annotatio ad lin. 8. Nam ὁ ἰφικλῆς,

quod Cramerus ex H. enotavit, referendum ad lin. 23. ubi ἴφικλος est in Q., sed ὁ ἴφικλῆς in H. 19. Post ἀπαιτῆσαι aliquot literarum lacuna est in H.

P. 501, 9. ἡ δὲ—νεωτέροις om. etiam H.

P. 502, 21. ἐν Ἀιδου—ἡ σύγκρισις] ἐν αἰδου ἦτοι σύγκρισις etc. H. cum lacuna.

P. 505, 8. ἔρχεται, ut Buttm. conjecerat pro λέγεται, est in O.

P. 506, 2. μίτου O. ut Buttm., non μίλτου.

P. 507, 13. Εὐρύαλης] Adde ex H. ἦτις Φυλάκω τῷ Δημόνοιο γαμηθεῖσα ἔτεκεν Ἰφικλον. 25. Δημόνοιο] δημόνοιο O.

P. 508, 3. ὠμολόγησαν male excusum pro ὠμολόγησεν.

P. 509, 17. Hoc scholion habet H.

P. 510, 18. In H. scriptum, οὕτως ἀρίσταρχος ζηνόδοτος. ὁ δὲ ἀρίσταρχος πολλούς, delete ἀρίσταρχος ante ζηνόδοτος.

P. 511, 6. μὲν] μὲν καὶ H. 12. ἡ excusum pro ἦ. Numeros annotationibus præfixos 15. 16. 20. muta in 16. 17. 21.

P. 516, 4. σημαιομένην correxi pro σημαίνω.

P. 519, 28. ἔδοσαν etiam O.

P. 520, 20. κε correxi pro καὶ, quod usitato compendio scriptum in H.

P. 528, 14. Ὑπόθεσιν habent H.O. In H. incipit, ἡ ὑπόθεσις τῆς μὴ ἔχει οὕτως ὡς τὰς Σειρήνας etc.

P. 530, 6. τὸν ποιῶντα τὰ ἐρυθρὰ] τὸν ποιῶντα ἐρυθροῦς H. recte.

P. 531, 4. ἀντὶ correxi pro ἐπί. 20. Πορθάονος] πορθάονος H. 29. τοῦ σφ] Sic H., non τῆς σφῶ ut Cramerus.

P. 532, 8. περισπωμένως] Recte προπερισπωμένως in H. Idem om. τοῦ.

P. 533, 7. γινομένης] γεινομένης H. 8. Post καπνοῦ pergit H. φέρουσι δὲ τροφήν—ἐν φαίδρω δία φησίν:—ἄλλως. ἔδει—ἀμβροσία:—ἀμβροσίαν διὲ πατρί: ἦτοι μυθικῶς—ἄρμα ἐλαύνει:— 14. τῷ om. H. loco altero. ὄν om. H. loco priore, sed habet altero. 21. τῆν] Scribe τῆν γὰρ ex H.

P. 534, 10. Φινέα] φηνέα O. hic et infra. 15. μέλλοι O. ut Buttmanus correxit pro μέλλει. Inter μέλλοι et αὐτοῦ in O. octo fere literarum lacuna est, quam manus recentior verbo ἐσθίειν explevit, quod non sufficit. Nam paullo plura exciderunt, ut animadvertit Buttmanus. 18. διαπλεύσαι (male διαπλείσθαι excusum in annotatione) Buttmanus. πλεύσαι O.V. 25. Ἀργοί] ἀργῶι O.

P. 535, 9. ἦ] ἡ H. 11. Post ποιήσασα H. pergit, καὶ ἄλλως. πᾶσι τοῖς—ἥρωας (l. 7—9.):—

P. 536, 4. λείπει—καταβαίη habet H. 16. In πετρῶν consentit H.

P. 537, 3. Ἐκάτης] Adde ex O. φωνὴν δὲ εἶχεν ὄσον σκυλάκιον (codex σκυλλάκιον) νεογνόν. τὸ μὲν μέγεθος θαυμαστή] Scribe ταύτης τὸ μὲν μέγεθος θαυμαστόν ex O. 9. εἶδεν] Scribe εἶδεν αὐτὴν ex O.V. 11. Διονυσίφ] διονύσσωι O. 18. σκυλάκος] σκυλάκου H. Scribendum σκυλακίου, ut σκυλάκιον est in verbis paullo ante ex O. memoratis.

P. 538, 19. πρὸς δέ] Novi scholii initium in H., qui δὲ om.

P. 539, 19. Habet H. 27. λείπει δέ] ἄδε ᾗ H. 29. πλησίον] πλησίω ἀλλήλοιν Schmidt. ad Didymi Fragm. p. 204. Et πλησίω etiam Schneidew. in Ephemer. Gotting. a. 1848. p. 802.

P. 540, 8. ἀναποτικόν om. H.O. Τυρρηνικοῦ] τυρσηνικοῦ H. 19. ἀνάπωσις] ἀναποῦ H.

P. 542, 9. Cum V. consentit O., nisi quod τριακοσίαις habet, non τριηκοσίαις. 12. τοῦ ν'] Sic H., non τοῦ μ. 14. ἦτοι] ἦγουν H. 22. Σκύλλην] Scribe Σκύλλαν ex H. 23. ἐπιτήδειον] συνεργόν, ἐπιτήδειον H.

P. 543, 7. ἐκαρτέρησιν typhothetæ error pro ἐκαρτέρησεν.

P. 544, 6. ἠγαλύνετο, ἐθερμαίνετο H. in margine. 16. μὲν ἀπὴν] ἀπὴν μὲν H. 25. εὐκόλως ἐλαύνοντες gl. est in H. Et scholion, ταχέως τὴν θάλατταν διαπεραιούμενοι.

P. 546, 7. Μάνδρωνα] Hoc accentu H., non μανδρῶνα.

P. 547, 16. τῆς ego addidi.

P. 548, 16. Σίνωπος] οἰνωπὸς (hoc accentu) H.

P. 549, 15. Verba ἀλάλησθαι ἐνεστῶτος χρόνου loco non suo inserta transfer post ἀλάληται (l. 17.), ubi leguntur in H. 21. Ante θέλουσι in H. lemma est θεῶν ἀέκητι. Inter ὀρμισθέντας et θεοὶ nihil spatii relictum in H., etsi verba manifesto defecta sunt.

P. 552, 14. Ἡλιος] ὁ ἥλιος H. recte. 16. καὶ πῶς—
ἅμα δέ habet H. post ἄγγελος l. 18. πάντα μὲν scripsi pro
πάντα δέ. πῶς ὁ] πῶς οὖν ὁ H.

P. 553, 11. 12. habet H. 13. ἀντλίας] ἀντλίας τὸ
μῦρον (sic) H. 19. ἐβρόντησε] ἐβρόντησεν ὁ ζεύς H.

P. 554, 29. ἀνήρ] Adde ἐξ ἀγορᾶς ex H.

P. 561, 5. In verbis ex H. in annot. memoratis codex non θεῖη ut Cramerus, sed θείη sine iota subscripto. 15. ἔσχεν ego addidi. 16—22. habent O.V. in fine scholiorum rhapsodiæ præcedentis. Φόρκυν] φόρκινος O. Ἀρυμνίφ] ἀρυμνίφ O. cum V. 18. κᾶτα Barnesii correctio est pro κάτω, quod est in O.V. Cum structura verborum φανὲν αὐτῷ καταλιπεῖν comparandum quod in excerpto ex Acusilao legitur p. 639, 14. ἀρέσαν αὐτοῖς τοῦτο καταλιπόντες τὰ σφέτερα ἦθη παραγίνονται etc. 20. προσορμίσας O. ut Buttm. pro προσορμήσας.

P. 564, 3. γυμνασίαν] πατρὶ δὲ τραχεῖ καὶ μικροῖς, verba loco alieno illata, addit H.

P. 566, 12—15. in unum scholion conjuncta habet H. 14. δὲ ν in H. ita scriptum ut δὲ in fine versus, ν in initio proximi positum sit.

P. 568, 9. τίσασθαι] Zenodotus haud dubie scripserat τισάσθω, quod animadvertit G. Ribbeckius in Schneidewini Philol. vol. 8. p. 705. etsi Barnesii interpolatione σφεΐας (pro σφέας) deceptus Zenodotum Ζεὺς σφεΐας τισάσθ' ἱκετήσιος scripsisse conjecit cum inaudita literæ ω synaloepha. Scripserat Zenodotus Ζεὺς σφέας τισάσθω ἱκετήσιος—pro nomine σφέας monosyllabo. 13. περὶ τὴν ἀγωγὴν] περι ἀγωγὴν H. cum sex circiter literarum spatio post περι, quod sine accentu scriptum. 14. ἦ ὡς] ἦ ὡς μέλλων ὡς H. 26. Hoc scholion sic corrigendum ex H. ὅτι ὁ

ποιητῆς ἄρρενας μὲν θεοὺς θηλείαις οὐδέποτε εικάζει, θηλείας δὲ ἄρρεσιν:—

P. 571, 6. πρόσωνται] παρώσωνται O.V. non παρήσωνται, quod est in editionibus Basileensibus. 23. ἐγκλιτικὴ H. ut ego, non ἐγκλιτέον ut apud Cramerum.

P. 572, 15. εὐεπήραστον] Rectam scripturam εὐεπηρέαστον posui in Indice p. 820.

P. 574, 1. Hæc corrupta.

P. 576, 17. In H. lemma ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς.

P. 577, 4. ἢ ὡς σὺ σαυτῷ εὐνοεῖς] ἢ ὡς ὅς αὐτῷ συνήθης H. 15. ἀπήγατο:—O. reliquis, Ἀρέθουσαι (sine δὲ) τέσσαρες—Ἰθάκη a m. recentiore adscriptis.

P. 578, 21. τῷ ὑφορβῷ om. O.

P. 586, 1. δὲ] δὴ H.

P. 588, 12. In lemmate annotationis meæ typhotheta Κάστρω posuit pro Κάστῳ.

P. 590, 29. In annotatione in Appendice posita p. 791. δια literis Græcis excusum pro Latinis *dia*.

P. 592, 2. οὐδὲ χρήματα] αἰτήσας addit Struvius. 19. νέμων] κατανέμων O.V.

P. 597, 5. In H. καταπάσας αὐτὰ, οἱ δὲ, μάζας—καταπάσας αὐτὰ τῷ ἀλεύρω:—παλύνας ἀλφίτου ἀκτὴν: ἐπιπάσας ἵνα καὶ ἐκ τοῦ ἄρτου—τῶν ἀπαρχῶν:—Et gl. τῷ δῶρῳ ἦγουν τῷ σίτῳ.

P. 598, 12. ἠλιθοποιός male excusum pro ἠλιθοποιός, quod restituit Struvius. In Indice p. 822. l. 19. pro “ἠλιθοεργός—464,” quæ ex Buttmani editione remanserunt, scribe “ἠλιθοποιός 598, 12.”

P. 601, 16. 17. In O. a m. prima nihil est præter παρεκέσκετο: παρέκειτο. Recentior corrector lemma in παρεκέσκετο mutavit et glossemati παρέκειτο hanc annotationem substituit, παρείχε τὰς ἀμοιβὰς καὶ ἐναλλαγὰς. ἢ παρεκέσκετο παρέκειτο: ἀμοιβὰς, ἄδος. ἐναλλασσομένη:—ἀμοιβὰς non pro accusativo pluralis habuit, sed pro nominativo singularis, ἀμοιβὰς ἀμοιβάδος etc. declinando, quod genitivi terminatione ἄδος significat, ex qua interpolator Al-

dinus εἶδος fecit, a Buttmano ulterius in ἐσθῆς depravatatum, ut error errorem parere solet.

P. 602, 18. Ἄργοι] ἀργῶ H. ἀργῶι O. ut p. 534, 25. ἡ δὲ ἰ. παρὰ Ἀκουσιλάφ om. H. 21. Primum et tertium Argumentum habet H., sed ordine inverso. Secundum tertiumque habet O. ordine tamen inverso. In Aldina scholiorum editione hanc reliquasque rhapsodias Argumentis carere supra dixi.

P. 603, 6. δς] καὶ O.

P. 604, 8. Glossam Hesychii de voc. τηῦσιν illatam in V. habet etiam O. manu antiqua, quemadmodum codex Harleianus unam hujusmodi interpolationem habet ex Etym. M. factam: v. supra p. v. 20 Hoc scholion cum duobus aliis ex Pherecyde excerptis (ad v. 223. 225.) habent O.V. in fine scholiorum ad hanc rhapsodiam.

P. 605, 1. πασῶν] πάντων (sic) O.

P. 606, 14. θήσει] θῆ σοι Struvius.

P. 607, 7. ὁ δέ] Novi scholii initium est in H. δέ particulam dicit post ὑποζεύξω positam. Tum sequitur ἀντὶ τοῦ οὔτις, quod spectat ad v. 82. ubi est οὐδέ τις.

P. 609, 21. παρὰ] περὶ H.

P. 610, 16. τὰ ἐργαλεῖα] Scribe τὰ τῆς νεῶς ἐργαλεῖα, quod non solum est in B., sed etiam in H. 18. Σαριοῦσαν] Recte judicavi hoc nomen corruptum esse. In O. σαριοῦ scriptum est in fine lineæ, trium fere literarum spatio relicto, post quod linea proxima incipit σαν γήμας etc.: unde neglecto lacunæ indicio Σαριοῦσαν factum est. 24. μαντεία] μαντία O. 25. et p. 611, 17. ἡ] Scribe ἡ δὲ ex O.

P. 611, 3. Uncum non post ἱστορία, sed post lemma Μελάμποδος ponere debebat typhotheta. ἑτέρα ἱστορία autem præscriptum est quia hæ ἱστορίαι non, ut nunc in libris editis, scholiis interpositis interruptæ, sed continua serie in libris antiquis legebantur, ut paullo ante dixi. 5. αὐτῶ] αὐτῶ sine iota O. 12. ταῖς quod ego addidi habet O. 13. ἀπαγγειλαμένου] Scribe ἐπαγγειλαμένου, ut est in H.O.V. et haud dubie etiam in Q.

P. 614, 25. ἀπό—σίτος om. H.

P. 617, 7. ἡλίου] Scribe τὸ ἡλίου cum O.V. et, ut opinor, Q. Nam articulus in Maii editione typhotetæ culpa excidisse videtur. In margine O. a manu seculi quinti decimi hæc adscripta sunt, ἔνθα φασὶν εἶναι τὸ ἡλίου σπήλαιον. λέγουσι γὰρ ἐκεῖ πρῶτον εὑρεθῆναι τὸ λεγόμενον ἡλιοτρόπιον, δι' οὗ ἐπιγινώσκωμεν πότε ὁ ἥλιος εἰς χειμερινὴν τροπὴν μεθίσταται καὶ πότε εἰς μ', γινόμενος ἰσημερινὰν ἀποτελεῖ.

P. 621, 8. Utramque ὑπόθεσιν habet O., priorem etiam H. 15. Πηνελοπείη] Scribe Πηνελόπη τὴν παρουσίαν αὐτοῦ ex O. 18. Ἀμφίνομος] Scribe ἀφικόμενος Ἀμφίνομος cum O. 23. τὴν ἑωθινήν—ἀκρατισμόν habet etiam O.

P. 622, 7—10. Delenda hæc ἀνήοτατο, quam O. in margine inferiore habet a manu multo recentiore. Illata est ab interpolatore ex Etym. M. p. 748, 52. cum aliis huiusmodi additamentis, quæ recte ab me ejecta esse in annotatione ad p. 630, 5. nunc planissime cognoscimus ex O., qui ea omnia ab manu recentissima in margine adscripta habet. 8. ταφών. Ἰωνική] Recte ταφών Ἰωνικῶς in Etym. M.

P. 624, 25. ἦ] ῆ H.

P. 629, 5. ἀντικείμενα] Scribendum ἔτι κείμενα cum Struvio. 14. νοθεύονται ιη'] ιη' νοθεύονται H.

P. 630, 5. In scholio ex Etym. M. illato, quod in anot. memoravi, et O., ut modo dixi, ab manu recenti habet, μορίου post στερητικῶν suppletum in V., omittit O., in reliquis cum V., non cum Barnesio, consentiens.

P. 633, 12. Hoc scholion in fine rhapsodiæ habent O.V. 15. 16. διὰ a Buttm. additum et ἑαυτοῦ pro αὐτοῦ scriptum confirmat O.

P. 634, 7. Utramque ὑπόθεσιν habet O., priorem etiam H. 19. ἐπειγομένης] Corrigenendum ἐπιγενομένης ex O.

P. 635, 17. Margo O. a m. recenti, κύνεον. γίνεται παρὰ τὸ κύνω, ὃ σημαίνει τὸ φιλῶ κύνω, ἐξ οὗ καὶ κύων. τὸ γὰρ ζῶον ἀσπάζεται τὸν οἰκείον δεσπότην. Hæc nominis κύων etymologia proposita in Etym. M. p. 549, 33.

P. 637, 6. ὅτι τὰ] Scribe ὅτι τε τὰ ex O.V.

P. 639, 12. 23. Hæc scholia in fine scholiorum ad hanc rhapsodiam habet O., suo loco inseruit V. 13. κεφαλ-
ληνίαν O., non κεφαλληνίαν ut V. 23. ἱστορία om. O.V.
24. λαμπετήεντα O. ut H.Q.V. Λαμπετήην Barnesius ex
sua ipsius conjectura posuisse videtur.

P. 640, 2. et 3. Cum scriptura ex veteribus editionibus
a Buttmano memorata consentit O. 3. ἐφέρετο]
ἤλαυνεν etiam O. 8. κατελέσας ὁ Ζεὺς] κατελέσαντα
τὸν δία etiam O. 9. μεταβάλλων αὐτὰς] μεταμορφῶν αὐ-
τὰς O. literis μορφῶν αὐτὰς a manu recentiore scriptis.
10. ἀποδακρύνοντα] ἀποδακρύνονται δὲ etiam O., sed δὲ supra
versum scripto. 11. ἀπὸ] ἐπὶ O. τοῦ δένδρου H.O.
V., non τῶν δένδρων, quod solus habet Q.

P. 641, 10. Scholion ad φλίψεται (quod corrector codi-
cis in θλίψεται mutavit) in H. adscriptum διὰ τοῦ θ, ὡς καὶ
Ζηνόδοτος, sic corrigendum videtur, φλίψεται διὰ τοῦ φ,
ὡς καὶ Ζηνόδοτος, ut Aristarchus cum Zenodoto consense-
rit, θλίψεται autem alius editionis scriptura sit. Antiquam
lectionem in Lexicon suum rettulit Hesychius, φλίψεται
per ἀποθλιβήσεται interpretatus. 12. ἀκόλους: ψωμούς
O. Tum a m. recentiore, οὗς οὐκ ἂν τις κωλύση διὰ τὴν
βραχύτητα:—Recte κολούση B.Q. Conf. Etym. M. p. 50,
14. 20—22. οἱ μὲν—δύνανται a m. recentiore habet O.

P. 643, 1—3. et p. 646, 17. 18. Hæc scholia a m. recen-
tiore habet O.

P. 652, 17. Primam et secundam ὑπόθεσιν habet O.,
omittit tertiam, quæ ex veteribus textus editionibus pro-
pagata est.

P. 653, 1. καταξενίας] κατὰ ξενίας O. 21. ὑποστήσα-
σαν] ὑποστᾶσαν Struvius.

P. 654, 4. In O. a m. recentiore, ἀζηχῆς. πολλά. διηνε-
κῆς. ἀδιάλειπτον, ἰσχυρόν.

P. 656, 13. πῦρ] κέεται πυρί addit H. Verba male illata
e textu, ubi κέατ' ἐν πυρί legitur.

P. 657, 30. Hoc scholion in fine rhapsodiæ habent O.V.

P. 658, 6. η] Scribe η δὲ ex O.V.

P. 659, 10. Habet O.V. 16. Glossemata ad ἀναλτον (v. 113.) ἀκόρεστον. et ἀνάξομεν (v. 114.) ἀναχθῆναι ποιήσομεν. et ἀεκαζόμενος (v. 135.) μὴ θέλων a m. recentiore habet O.

P. 669, 17—21. Ὑπόθεσιν habent H.O. 17. ποιείται τῶν ὄπλων] τῶν ὄπλων ποιείται H.O. 18. ἐκ—ὑποκρίνεται] φησὶ ψευδῶς ἐκ κρήτης εἶναι O. 21. Addit O. ἄλλως. ὀδυσσεύς τῶν ὄπλων μετάθεσιν ἐκ τοῦ ξενῶνος, καὶ ὀμιλίαν πηνελόπης καὶ νίπτρα. τέως γινώσκεται ὑπὸ τῆς τροφῆς διὰ τῆς οὐλῆς. 25. ἐνθάδε καλῶς et ὅτε (sine καὶ) etiam O. Eadem verba, præfixo ἄλλως, habet O. post proximæ rhapsodiæ ὑπόθεσιν, ubi ἀνδρῶνος scriptum pro ξενῶνος.

P. 670, 4. Hoc scholion Crameri culpa perversum est, qui nihil præter καλοῦς στερίσκει ex H. annotaverat. Recte in codice scriptum τοῦ κάλλους στερίσκει, quibus verbis grammaticus verbum ἀμέρδει explicat, cui præterea glossema adscriptum est ἀφανίζει. 23. οὐδὲ] οὔτε H.

P. 672, 17. συνεπόθει est fortasse error typhoteticus editionis Mediolanensis pro συνεπάθει, quod Struvius restituit.

P. 675, 2. In H. non ταλῶ, sed ταλω sine accentu.

P. 676, 22. ψευδόμενοι] οἱ ψευδόμενοι O. recte. 27. εἶσω] Adde καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα ex O., qui hoc scholion a m. recentiore habet.

P. 677, 3. παρέλαβον O. ut ego correxi pro περιέλαβεν.

P. 678, 11. In H. ad verba τὸν δ' οὐχ ὑποδέχομαι (v. 257.) in margine γρ. τόνδ' ὑποδέχομαι (sic).

P. 680, 21. Hoc scholion etiam in O. in fine libri positum.

P. 683, 2. 4. ἀμαλεύς etiam O. 19. De nomine Ἀντιόπη, quod ante τῇ Νυκτέως excidit, dixi supra p. xxvii. 21. τὸν typhotetæ error pro τοῦ. 29. Delendum ὄρνεον, quod unde venerit supra aperui p. xxvii.

P. 684, 8. Cum vulgata ante Buttmannum scriptura consentit O.

P. 686, 8. ἰστᾶσι habet etiam O. 22. Ὑπόθεσιν habent D.O.

P. 687, 30. *ὁποῖον—ἔτεος* om. etiam O., qui præcedentia verba ab alia antiqua manu habet.

P. 692, 19—22. Iterum ab alia manu antiqua habet O. Idem dicendum de p. 694, 2. 3.

P. 695, 15. Utramque *ὑπόθεσιν*, sed inverso ordine, habet O., neutram H. Altera est etiam in D. 17. ἀνατεῖναι] ἐντεῖναι O. 20. ἐαυτῆς] ἐπ' αὐτῆς O.

P. 696, 2—4. Delenda annotatio ex Etym. M. p. 551, 36. compilata, quam in O. adscripsit manus recentior. 25. Hoc scholion in O. legitur in fine libri post glossema verbi ἀμφέθετο (v. 431.) hoc modo,

ἀμφέθετο . ἐπεῖχεν. ἠτρέπισεν. δώδεκα
ἴφιτος αὐται ἵππους διζήμενος. αἶοι ὄλοντο θήλειαι.
ἴφιτος εὐρύτου etc.

Hinc in editione Aldina excusum ΑΜΦΕΘΕΤΟ. ἐπεῖχεν, ἠτρέπισεν. ΔΩΔΕΚΑ ΙΦΙΤΟΥ ΑΥΤΑΙ. ἵππους διζήμενος αἶσον ὄλον τε θήλειαι. ἴφιτος εὐρύτου etc. non intellecto δώδεκα ante θήλειαι inserendum fuisse et lemmate, quod usque ad θήλειαι pertinet, partim pro scholiastæ annotatione habito, levibusque vitiis, αὐται pro αὐτε et αἶοι pro αἶοι, altero non correcto, altero ulterius depravato.

P. 698, 18. O. ut vulgo, nisi quod *μεγίστη* cum iota ad scripto. 19. ἱρὸν—στασιασταί] ἱερὸν—στασιασταί, μυθηταί O.

P. 699, 3. *μυνάμενος*] Syllabæ primæ *ει* a m. recentiore superscriptum in O. ἄλλοι] ἀλλὰ (sic) O.

P. 700, 6. *παρὰ τὸ* om. O., habet vero *σκέπτεσθαι* ut Buttm. pro *σκέπεσθαι*. 26. Est scholion manus recentioris in O.

P. 702, 1. Recte omnia scripta exhibet O. *ὄλος καὶ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα*: "Ὀμηρος μὲν ἓνα τῶν etc., nisi quod pro *Εὐρυτίωνα* habet *εὐρντίω*., unde mirabile istud *εὐρύτω* editionis Aldinæ ortum. 2. Πειρίθου γάμφ]

πειρίθω γάμου O. 3. ἀδράστου etiam O. 4. καὶ om. O. 5. ἀρπάσαι] ἀρπάξαι O. 8. δεξάμενος etiam O. 9. καιρίως] κυρίως O. 16. θεῶν] Scribe τῶν θεῶν cum O.V. 16. πῶν] σπίσας O. quasi *σπέισας* scribere voluerit.

P. 703, 2. Ἰξίονος nomen per totum hoc scholion in editione Aldina ἰξίωνος et ἰξίωνα per ω scriptum pariterque in margine codicis O. ab alia manu: nam in textu codex constanter per ο scriptum habet^k. 7. ἴση Barnes. pro ἴσφ. Corrige typhothetæ errorem in annotatione. 8. γευσάμενον γὰρ] Adde αὐτὸν ex O.V. 12. παῖς Ἰξίονος] Scribe τοῦ ἰξίονος παῖς ex O. 19. ἐθέλει γύναιον] In O. est ἐθέλησ γύναιον cum sex fere literarum lacuna, quam obscuravit interpolator Aldinus ἐθέλησ, quod haud dubie ἐθέλησαντα fuit, conjunctum cum verbi alicujus infinitivo, in ἐθέλει mutato.

P. 706, 3. Utramque ὑπόθεσιν habet O. 7. In O. accusativo casu μνηστηροφονίαν τὴν τῶν σωμαίων συγκομιδὴν. et καθήρει pro καθαίρει. 14. Cum V. consentit O. (quorum uterque scholion hoc in fine libri habet), nisi quod ἄκρου (male ἄκρους scriptum in ed. Ald.) omittit, quod in Ald. haud dubie e loco inferiore suppletum est. 16. ἔκπωμα] πῶμα O.V.

P. 707, 4. ἐπιζαρηῆσαι etiam O. 22. In O. scriptum (literis αι super ἔσεσθε a m. recentiore positus) ἔσεσθε^{αι}. ἀντὶ τοῦ ἐννοήσαντες, adscripto inter ἔσεσθε et ἀντὶ a m. recentiore ἀναγνωστέον ἵνα ᾗ δεισάντ ἔσεσθαι, et ab eadem in margine exteriori δείσαντες ἔσεσθαι. Verba autem ἀντὶ τοῦ ἐννοήσαντες sub præcedentis lineæ verba κ' ὕμμι κακὰς

^k Frequens hic error librariorum est nomina declinationis tertiæ quæ in paralexi casuum obliquorum ο breve habent in ωος terminantium. Sic Philammōnem nunc ubique Φιλάμμωνα scribi videmus, velut apud Æschinem p. 81, 4. Aristotelem Rhet. 3, 11. Apollodorum 1, 3, 3. Pausaniam 2, 37, 2. et 3, 4, 33. 3. 10, 7, 2. Harpocrat. s. v. Φιλάμμων, schol. Hom. Il. B, 595. et Phœbammōnem Φοιβάμμωνα in Walzii Rhetor. vol. 8. p. 492.—518. non alia de causa quam quod nomina hæc similia esse viderentur Ἄμμωνος nomini, quod syllabam penultimam longam habet. Recta scriptura Φιλάμμωνος, quam extra dubitationem ponit Euripidis senarius Rhesi v. 916. ab verbis Φιλάμμωνος παῖ incipiens et patronymicum Φιλαμμονίδης apud Theocritum 24, 10., servata est in antiquissimo Æschini codice Coisliniano, in glossa Harpocratonis apud Photium s. v. Φιλάμμων, et Φοιβάμμωνος in codice Parisino seculi decimi (ap. Walzium p. 492.) et apud Tzetam Histor. 6, 793.

ἐπὶ χεῖρας ἰήλω collocata sunt. Ex his explicari potest confusa editionis Aldinæ scriptura, quæ in annotatione memorata est.

P. 710, 11, 12. Deleatur annotatio ex Etym. M. p. 771, 18. illata, quam O. a manu recenti habet. 16. ἀράχνη] Fortasse legendum ἄχνη, collato Apollon. Arg. 4, 1531. μν-
δύωσα δ' ἀπὸ χροῶς ἔρρεεν ἄχνη. STRUV. Opusc. vol. 2. p. 195.

P. 711, 14. ἔκαυσε γὰρ] Adde ἂν cum Struvio.

P. 712, 5. et 14. ὄντε O. ut Bentleius correxerat pro οὔτε. βουσόον autem in O. priore loco βούσοον, altero βούσ σόον scriptum. 23.—25. Annotationem iterum ex Etym. M., ut jam in annotatione significatum est, compilatam O. a m. recenti in margine habet. 24. ἔσπεσθα ὄμως] ἐσπέ-
σθαι ὄμηρος recte in O.

P. 715, 7. Ὑπόθεσιν utramque, sed ordine inverso habet O. τοῦ Ὀδυσσέως] Scribe τῆς Ὀδυσσέως ex O.

P. 716, 3. (in scholio ab Aldo omissa) ἐβάδιζον] Scribe ἐπορεύοντο ex O. 4. ἀνεπάλλοντο] ἐπάλλοντο O. recte. 6. δῆθεν ἐκινούντο] Scribendum δὲ ἄγαν ἐκινούντο ex O. 7. ταχέων typhotetæ est pro ταχέως. 16. ἀντὶ τοῦ om. H. 26. Non habet H. 31. 32. Deleatur annotatio ex Etym. M. p. 168, 15. illata quam a m. recenti habet O 31. ἀτύ] τὸ ταρασσῶ addit O., ut est in Etym. M.

P. 717, 2. ψηφολόγητον] ψηφολογητὸν H. 3. ἀμφ' αὐτὸν] ἀμφὶ μὲν H. 21. μάζα] Rectus accentus μάζα est. 24. εἴ τις οὐ φυλάξει] Scribe ἦτις οὐ φυλάσσει ex H. 25. Verba ex H. in annotatione memorata adscripta sunt ad ὄφρα ἴδωμαι in margine. 27. τ'] γ' H. 31. 32. ἀντικρυς et ἐγνώριζεν om. H. 33. ὁμοίου] ὁμοίου H.

P. 718, 5. Post ἔρωτος excidit V. ἀλλοτριῶσαι, cui Cramerus apposuit "sic," est secunda persona verbi ἀλλοτριῶμαι ex more recentioris Græcitatatis pro ἀλλοτριῶ. 17. ἀνεστραμμένως] ἀνεστρεμμένως H.

P. 719, 1. σκληρόν] Adde τὸ μὴ τέρεν ex H. 8.—10. Hoc scholion etiam O. habet, sed a m. recentiore.

P. 720, 1. In fine annotationis excidit Buttmani nomen. Ἐρμῆν] ἐρμῖν O. (qui hoc scholion in fine libri habet ut V.), sed in margine ἐρμῖ. 18. οἱ ζ' etiam O. 19. "τῷ εἰ] Corrige τῷ "εἰ 20. ὡς] ὥστε O.

P. 721, 8. φθάσαν] φράσαν O., sed superscripto θ. τῷ πρώτῳ editionis Aldinæ interpolatio est. In O. est καὶ πρῶ, ex quo colligi potest nomen aliquod scriptoris restituendum esse a πρώτος formatum. 14. Verba in Q. omissa habet H.

P. 723, 1. οὐ καλῶς—τριάκοντα om. H. 2. ῥ. γὰρ πεποίηκεν] ῥ. πεποιήται H. recte. καὶ ἐπιτομήν om. H. 10. Hoc scholion suo loco habet H. 26. προσδέχου] προόρα, προσδέχου H.

P. 724, 3. Utramque ὑπόθεσιν habet O., sed ordine inverso. 7. κατασκευὴ περὶ τῆς] διασκευὴ τῆς O. 8. νεκρομαντείας] νεκρομαντίας O. 9. ἐαυτοῦ om. O. 10. παραχῆν—γεγεννημένην—ἀναιρέσει] παραχῆς—γινόμενης—ἀπωλεία O. 12. Νεκύαν] νεκυῖαν O.

P. 725, 13. Dele punctum post ναῦς. 17. τὴν λία etiam O. 18.—20. Triascholia in H.,—'Αρκαδίας:—, —ἰθύτητες:—, —πομπαῖος:—

P. 726, 6. In marg. v. 4. in H. ὕπνου δωρητικός. ὅτε ἀντὶ τοῦ γάρ. συνέχονται γὰρ—δυσόρατα. προπαροξυτόνως δὲ etc. (l. 15.) 24. φάγοι] Scribe φάγη ex H.

P. 727, 24. δὲ δρομείς καὶ] καὶ δρομείς H., omisso δέ.

P. 728, 14. οὔτῳ] οὔτε H.

P. 730, 4. ἄνω μολίσκειν] μολεῖν εἰς ὕψος H. 7. ἀποψύξει] Scribe ἀποψύξη ex H.

P. 731, 6. ἀγαθὰ] Scribe ἀγαθὰ τινα ex H. 11. ἐπίστιχος] ἐπὶ στῖ' H. 12. συμφύτους τόπους addit H. 17. In H. τὸ νόρικον λέγει τὴν νῦν etc. 27. καὶ om. H.

P. 732, 4. ἐπισπαστον] ἐπισπαστὸν H. in textu, et in margine ὅπερ αὐτὸς ἐαυτῷ τις ἐφέλκεται. 18. In H. ἀνποστρόφους ἤγουν ἐπιστροφῆς μὴ μνησθέντας.

In Indice scriptorum p. 796. col. 2. l. 1. "Ἐλλάνικος β, 185. γ, 4." scribe Ἐλλάνικος (ὁ γραμματικός) β, 185. (ὁ ιστο-

ρικός) γ, 4." P. 805. col. 1. s. v. Πίνδαρος adde "a, 327." quod scholion a Cramero neglectum ego primum edidi e codice Harleiano. Ibid. s. v. Πορφύριος¹ adde locos ex codice Parisino D. supra memoratos in Addendis ad p. 45. 48. 73. 80. 125. 128. 132. 183. 235. 363. 402. 404. 408. Ex ejusdem Porphyrii Quæstionibus Homericis alia plura, quæ nunc sine nomine posita leguntur in scholiis Odysseæ, excerpta esse nemini obscurum esse potest qui operis illius rationem cognitam habeat, quam G. H. Noehdenius adumbrare cœpit in Commentatione de Porphyrii scholiis in Homerum, Gottingæ edita a. 1797: de quo hic in universum monuisse satis habeo. Idem de antiquioribus grammaticis dicendum, Aristonico, Didymo, Herodiano, Nicanore, quorum annotationes multas etsi non difficile est in scholiis Odysseæ quantumvis decurtatis dignoscere, tamen de singulis quibusque locis nolui conjecturam facere in ea quæ hodie est scholiorum in Odysseam conditione sæpe nimis incertam nec multum profuturam. Aristonici, qui Aristarchi notarum criticarum rationes exposuit in libro *περὶ σημείων*, et Nicanoris, qui *περὶ στιγμῆς τῆς παρ' Ὀμήρῳ* scripsit, nomina passim servata in scholiis Iliadis codicisque Marciani subscriptionibus plane evanuerunt ex scholiis in Odysseam, in quibus ne *στι* quidem particula, ab qua Aristonici scholia pleraque in Iliadem incipiunt, præterquam paucis quibusdam in locis^m est relicta. Didymiⁿ nomen quinque in

¹ Nomen Porphyrii scholiis in D. aliisque codicibus plerumque ita præscriptum ut duæ ultimæ syllabæ nota tachygraphica expressæ sint, quæ modo Πορφύριος modo Πορφυρίων significat. Sic Πορφύριος clare et sine compendio in D. præfixum scholio p. 132, 31: sed Πορφυρίων non minus clare scholio alius manus p. 235, 27.

^m V. Indicem p. 833. s. v. *στι*, ubi numerus paginæ 252. mutetur in 258. et addantur 124, 22. 146, 24. 161, 2. 401, 3. 565, 18. 568, 26. Solo librarii errore *στι* excidisse videtur p. 251, 27. ante verba *εὐτελείς κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν διάνοιαν οἱ στίχοι*. quemadmodum *στι* in aliis libris omissum ex M. addidi p. 123, 15. et ex H. addendum esse p. 157, 22. 184, 8. supra monui.

ⁿ Didymus ἐν ἐπιμερισμῷ τοῦ "μῆνιν ἄειδε θεά" citatur ab schol. p. 237,

his scholiis reperitur, centenis in scholiis tacetur, quorum pleraque ex ejus libro *περὶ τῆς Ἀριστάρχου διορθώσεως*, alia ex Hypomnematis excerpta sunt °. Neque Herodiani nominis frequens mentio est in excerptis ex *προσφθία Ὀδυσσειακῆ* aliisque ejus scriptis, quorum sola *ἡ καθόλου* diserte memoratur p. 496, 20.

Reliquum est ut Preli Academici Delegatis, viris illustribus ac summe reverendis, qui hanc quoque Homericorum scholiorum editionem patrocinio suo dignam haberunt, debitæ persolvantur gratiæ, imprimisque ΤΗΟΜÆ GAISFORDIO, cujus unius viri partim opera partim consilio studium grammaticorum Græcorum, qui sunt inexhaustus exquisitoris doctrinæ fons, si quis recte iis et cum judicio uti didicerit, tanta novissimis his viginti annis incrementa cepit quanta non sunt ab alio quoquam intra par temporis spatium in communem utilitatem allata.

5. ex more loquendi recentiorum grammaticorum, de quo dixit *Lehrs.* ad *Herodian.* p. 425.

° Excerpta ex *Didymo* nuperrime composuit *M. Schmidtus* in *Didymi Chalcenteri Fragmentis* p. 183.—211.

Scribebam Lipsiæ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΤΩΝ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΡΑΨΩΔΙΩΝ.

- ♦—
- A. **Θ**ΕΩΝ ἀγορά. Ἀθηναῖς παραίνεσις πρὸς Τηλέμαχον. Μνη-
στήρων εὐνοχία.
- B. Ἰθακησίων ἐκκλησία, καὶ Τηλεμάχου ἀποδημία. 5
- Γ. Ἀφιξίς Τηλεμάχου εἰς Πύλον. Ἄλλως. Τὰ ἐν Πύλῳ.
- Δ. Ἀφιξίς Τηλεμάχου εἰς Σπάρτην. Ἄλλως. Τὰ ἐν Λακεδαίμονι.
- E. Ἀπόπλους ἢ ἀνάπλους Ὀδυσσεώς παρὰ Καλυψοῦς. Ἄλλως.
Καλυψοῦς ἄντρον. Ὀδυσσεώς σχεδία, ἢ, Τὰ περὶ τὴν
Σχεδίαν. 10
- Z. Ὀδυσσεώς ἀφιξίς εἰς Φαίακας.
- H. Ὀδυσσεώς εἴσοδος πρὸς Ἀλκίονον.
- Θ. Σύστασις τοῦ Ὀδυσσεώς πρὸς τοὺς Φαίακας. Ἄλλως. Τῶν
παρ' Ἀλκίῳ προδιήγησις.
- I-M. Ἀλκίονου ἀπόλογος ἢ ἀπόλογοι, ἢ, Τὰ τοῦ Ὀδυσσεώς παρὰ 15
Ἀλκίῳ.
- I. Τὰ περὶ Κίκωνα καὶ Λωτοφάγους καὶ Κύκλωπας. Ἄλλως.
Κυκλώπεια.

1. Has inscriptiones, quarum in codicibus Ambros. et Palatino nullae comparent, ad fidem potissimum dedi Barnesii, nisi quod inscriptionem Ἀλκίονου ἀπόλογος vel ἀπόλογοι, quam Barnesius inscriptionibus rhapsodiæ Θ immiscuit, Wolfio præeunte ad rhaps. I cum sqq. retuli. Quanquam de hac re mihi quidem nondum satis constat. Cf. Arist. Poet. 16. cum ej. Rhet. 3, 16. BUTTM. Inscriptiones has, quarum una (rhapsodiæ N.) ex codice H. annotata est,

ab antiquioribus grammaticis factas esse docet Ælianus Var. Hist. 13, 14. qui postquam de inscriptionibus singularum partium Iliadis dixit, ταῦτα, inquit, ἐπὲρ τῆς Ἰλιάδος ἐπὲρ δὲ τῆς ἑτέρας, τὰ ἐν Πύλῳ, καὶ τὰ ἐν Λακεδαίμονι, καὶ Καλυψοῦς ἄντρον καὶ τὰ περὶ τὴν Σχεδίαν, Ἀλκίονου ἀπόλογος, Κυκλωπία, καὶ Νεκίαν, καὶ τὰ τῆς Κίρκης, Νίπτρα, μνηστήρων φόνον, τὰ ἐν ἀγρῶ, τὰ ἐν Λαίρτου.

18. Κυκλώπεια Buttm. Scribebatur Κυκλωπεία.

- Κ. Τὰ περὶ Αἰόλου καὶ Λαιστρυγόνων καὶ Κίρκης. Ἄλλως.
Κίρκης νίπτρα.
- Λ. Νεκρομαντεία, ἢ, Νεκυία.
- Μ. Τὰ περὶ Σειρήνας, καὶ Σκύλλαν, καὶ Χάρυβδιν, καὶ βόας
Ἑλίου. 5
- Ν. Ὀδυσσέως ἀπόπλους παρὰ Φαιάκων καὶ ἄφιξις εἰς Ἰθάκην.
- Ξ. Ὀδυσσέως πρὸς Εὐμαιὸν ὁμιλία, ἢ, Πρὸς τὸν συβώτην ἀνά-
βασις.
- Ο. Τηλεμάχου ἐπάνοδος. Μνηστήρων λόγος. Τηλεμάχου πρὸς Εὐ-
μαιὸν ἄφιξις. 10
- Π. Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως ὑπὸ Τηλεμάχου.
- Ρ. Ἐπάνοδος Τηλεμάχου εἰς Ἰθάκην.
- Σ. Ὀδυσσέως καὶ Ἴρου πνυγμή.
- Τ. Ὀδυσσέως καὶ Πηνελόπης ὁμιλία. Τὰ νίπτρα, ἢ, Ὅ ὑπὸ Εὐ-
ρυκλείας ἀναγνωρισμὸς. 15
- Υ. Τὰ πρὸ τῆς μνηστηροφωνίας.
- Φ. Τόξου θέσις.
- Χ. Μνηστηροφωνία, ἢ, Μνηστήρων φόνος, ἢ, Μνηστηροκτονία.
- Ψ. Ὀδυσσέως ὑπὸ Πηνελόπης ἀναγνωρισμὸς.
- Ω. Σπονδαί, ἢ, Νεκυία. 20

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΜΜΕΤΡΟΙ.

- * Ἄλφα, θεῶν ἀγορῆ, Ὀδυσσίδι Παλλάδι θάρσας.
Βῆτ' ἀγορῆν ἔχει, ἦϊα γρηὸς, πλοῦν μετ' Ἀθάνας.
Γάμμ' ὑπὸ Νέστωρ δέκτο, συνῶρτο δ' ὄς υἷι, θεὰ ἔπτῃ.
Δέλτα, μὰθ' ἀμφὶ πατρός παρ' Ἀτρεΐδα λοχῶμενος υἱός. 25
Ε, πλεῖ ἐπὶ σχεδίης Ὀδυσσεὺς πόντῳ κεαθείσης.
Ζῆτα δὲ Ναυσικάα κόμισ' ἐν Σχερίῃ Ὀδυσῆα.

20. Νεκυία] Νέκυια Buttm. hic et infra. Quem accentum probat Lobeck. ad Phrynich. p. 494. Vide quæ ad *, 1. dicuntur.

21. ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΜΜΕΤΡΟΙ] Acrosticha hæc, quæ in editionibus veteribus leguntur et in pluribus codicibus exstare videntur, verbis et numeris scripta sunt aliquanto deterioribus quam Stephani gram-

matici ἀκρόστιχα εἰς τὴν Ἰλιάδα κατὰ ραψῳδίαν, quæ in Anthologia Palatina leguntur 9, 385. et ab Eustathio ad singulas Iliadis rhapsodias apposita sunt: qui ἐπιγραφὰς ἐμμέτρους appellat, omisso auctoris nomine.

25. θεὰ ἔπτῃ] Pronunciavit θε' ἔπτῃ, imperite.

Ἦτα δ' ἐὺ φρονέουσ' Ὀδυσσεῖ Σχερίης βασιλῆες.
 Θῆτα δ' ἄθλοισ Φαίηκες Ὀδυσσῆος πείρηθεν.
 Λωτοφάγων, Κικόνων σὺν Κυκλώπεσσι Ἴωτα.
 Κάππ' ἔχει Αἰόλου, Λαιστρυγόνος, ἔργα τε Κίρκης.
 Λάμβδα δ' ἐν Ἀἰδεω ψυχαῖς ἐνετύγχαν' Ὀδυσσεύς. 5
 Μῦ Σειρήνας ἔχει, Πλαγκτὰς, βούς τ' Ἡελίοιο.
 Νῦ, Ἰθάκης ἐπέβη, Φαίηκων πομπῆ, Ὀδυσσεύς.
 Ξῦ δ' Ὀδυσῆα ξείνισεν Εὐμαιοσ ἀγρῶ ὑφορβός.
 Οὐ, ἐπέβη Ἰθάκης Λακεδαίμονοσ ἐξ Ὀδυσσείδησ.
 Πι δ' ἄρα Τηλέμαχοσ ἀναγνωρίζει πατέρα ὄν. 10
 Ῥῶ βάλεσ αἰπόλε τε μνηστῆρ τε, κύων δν ἀνέγνω.
 Σιγμ' ἔριν Ἰρου, εὖχοσ Ὀδυσσεύσ, δῶρά τ' ἀνάκτων.
 Ταῦ δ' ἀναγνωρίζει ἐξ οὐλῆσ γρηῦσ Ὀδυσῆα.
 Ὶ, βρονταῖσ Ζεὺσ θάρσυν' Ὀδυσσέα καὶ σχεῖθ' Ἀχαιοῦσ.
 Φι δὲ βιον προτίθησιν ἄεθλοσ Πηνηλόπεια. 15
 Χι, Ὀδυσσεύσ μνηστῆρασ ἐκαίντο ηηλεί χαλκῶ.
 Ψι δ' ἀναγνωρίζει πόσιν ὄν ποτε Πηνηλόπεια.
 Ω δ' Ὀδυσσεύσ σὺν πατρὶ καὶ υἱεὶ μάρνατ' Ἀχαιοῖσ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ΜΕΤΑ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν ἕκαστοσ τῶν Ἑλλήνων εἰσ τὴν ἰδίαν²⁰ ἀπῆλθε σκηνήν. καὶ διὰ τῆσ νυκτὸσ ἀδήλωσ ἐσφάγη ὁ Αἴασ, καὶ εὐρέθη πρῶτοσ κείμενοσ. στάσισ οὖν γέγονε μεγάλη ἐν τῷ στρατῷ καὶ πάντεσ ὑπεόουον δόλω φονεῦσαι τοῦτον τὸν Ὀδυσσέα. μελλόντων δὲ εἰσ ἀλλήλοσ τῶν Ἑλλήνων χωρεῖν καὶ ἐμφυλίον κρίνεσθαι πολέμου πρῶτοσ Ὀδυσσεύσ ἐλκύσασ τὰ ἑαυτοῦ πλοῖα ἀφώρμησε τῆσ 25

2. Θῆτα δ' ἄθλοισ] Fort. Θτῆ ἄθλοισ.

14. Ζεὺσ θάρσυν' Ὀδυσσέα] Fort. θάρσυν' Ὀδυσῆ Ζεὺσ—.

19. Nugax hoc argumentum, quod e cod. Palat. transcripsi, e nugacissimi scriptoris Jo. Malalæ de Ulysse narratione (Chronogr. 5. p. 144 sqq. ed. Hod.) breviatum esse dicas. Obstat tamen quod extrema de Alcinoο, Telegono etc. ibi non

extant, sed cum iis quæ apud Dictyem lib. 6. p. 5. 6. et 15. ed. Dacer. leguntur fere conspirant. Atqui Malalas sua etiam illa e Dictyese hausisse testatur p. 134. quæ tamen in Dictyese nostro Latino non inveniuntur. Illis itaque qui criticam horum auctorum tractant, non inutilis fortasse erit hæc lacinia. BUTTM.

Τροίας καὶ μετ' ἐκείνον ἅπαντες ἐφεξῆς. καὶ τοῦτο γέγονεν αἴτιον τοῦ διαλυθῆναι τὸ στράτευμα τῶν Ἑλλήνων καὶ καταλιπεῖν τὴν Τροίαν μετὰ τὴν αὐτῆς ἄλωσιν.

Ὡς οὖν Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν ἰδίαν ἠκείγεται πατρίδα περιπλεύσας εἰς χώραν λεγομένην Μαρώνειαν καὶ συγχωρούμενος τῶν νεῶν ἀποβῆ- 5 ναι διακρίνεται τούτοις πόλεμῳ, καὶ λαμβάνει τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἅπαντα. ἐκεῖ δὲ τὴν Ἐκάβην καταρωμένην τῷ στρατῷ καὶ θορύβους κινούσαν λίθων βολαῖς ἀνεῖλε καὶ παρὰ τὴν θάλασσαν καλύπτει ὀνομάσας τὸν τόπον Κυνὸς σῆμα. καὶ παραγίνεται εἰς χώραν λεγομένην Λωτοφάγων, ἐκεῖ δὲ πάλιν πολεμήσας ἠττήθη. καὶ φυγὼν κατα- 10 λαμβάνει νῆσον λεγομένην Σικανίαν, τὴν νυνὶ λεγομένην Σικελίαν. ἡ δὲ νῆσος αὕτη τρίγωνος οὔσα ἀπὸ τριῶν ἀδελφῶν ἐκρατεῖτο ἀλλήλοις συνεργομένων, οὓς οἱ τῆς χώρας ὠνόμαζον Κύκλωπας. ὁ μὲν γὰρ πρῶτος ἐκαλεῖτο Κύκλωψ, ὁ δὲ δεύτερος Πολύφημος, καὶ ὁ τρίτος Ἀντιφάτης. οὗτοι γεγόνασι παῖδες Σικανοῦ ἄνδρες δυνατοὶ καὶ 15 ἄγριοι κατακρατοῦντες τῆς χώρας καὶ τοὺς ἐμπίπτοντας ἀναιροῦντες. ὡς οὖν Ὀδυσσεὺς περὶ τῶν Ἀντιφάτου ἦλθεν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ διαφθειρομένους εἶδε, ἔφυγεν εἰς ἕτερον μέρος τῆς νήσου καὶ περιπίπτει τῷ καλουμένῳ Κύκλωπι. καὶ συλληφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ πολλοὺς μὲν τῶν 20 ἐταίρων ἀπολλύει, αὐτὸς δὲ ἐν τῷ σπηλαίῳ κατακλεισθεὶς ἐμηχά- νατο πῶς ἄφειλε σωθῆναι. καὶ προσαναγὼν αὐτῷ λύτρα χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου πλῆθος τὸν ὑπ' ἐκείνου διέφυγε θάνατον. καὶ διὰ νυκτὸς ἐπιβὰς τῇ ὄλκαδι περιπίπτει τῷ λεγομένῳ Πολυφῆμῳ καὶ καταπονηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ καὶ πολλοὺς ἀποβαλὼν δώροις αὐτὸν καὶ οἶνω προσ- 25 ενεχθέντι μετέβαλεν. ἦν γὰρ ἀήθης τῆς τοῦ οἴνου γεύσεως. ἀπολυ- θεὶς δὲ λοιπὸν ἔφυγεν ἀρκάσας τὴν ἐκείνου θυγατέρα ἣν εἶχε μονογενῆ. ταῦτα Σίσυφος ὁ Κῶος ἐξέθετο. οἱ γὰρ ἄλλοι ποιητικῶς ἔγραψαν ὅτι τρεῖς ὀφθαλμοὺς εἶχον οἱ Κύκλωπες, σημαίνοντες τοὺς τρεῖς ἀδελφοὺς ἀλλήλοις συγκειμένους, ὁ δὲ Πολύφημος ἓνα, ὃν καὶ

2. διαλυθῆναι Butt. διαλεχθῆναι P.

17. περὶ τῶν Ἀντιφάτου ἦλθεν] Verba non integra. Apud Malalam p. 146. (115, 1. ed. Bonn.) hæc sic narrantur, καταντήσας σὺν ταῖς ναυσὶν αὐτοῦ καὶ τῷ στρατῷ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὸ διαφέρον μέρος τῷ Ἀντιφάτῃ συνέβαλε πόλεμον μετὰ τοῦ Ἀν-

τιφάτου καὶ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ τῶν λεγομένων Αἰστρυγόνων. Sensus igitur verborum fuit ὡς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν Ἀντιφάτην ἦλθε —.

27. Σίσυφος ὁ Κῶος] Commenticius scriptor, quem ut alios ejus farinae multos præter Malalam nemo novit. Vid. Vossium et Fabricium. BUTTM.

ἐτύφλωσε μετὰ πυρός, ὅτι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐκκαυθεὶς ἔρωτι ἀφεί-
 λατο. ἐκείθεν δὲ εἰς τὰς Αἰολίδας νήσους ἔλθων πρὸς Κίρκην καὶ
 τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Καλυψὶν τὰς θυγατέρας Ἄτλαντος ὑπ' αὐτῶν
 ἐδεξιώθη, αἱ τὰς νήσους κρατοῦσαι ἰέρειαι Ἡλίου καὶ Σελήνης ὑπῆρ- 5
 χον. ἡ οὖν Κίρκη ἰέρεια οὔσα Ἡλίου καὶ μυστικὰς ἠπίστατο πρά-
 ξεις καὶ τοὺς ὄρωμένους ὑπ' αὐτῆς ἀνούσιον εἰς φαντασίαν μετέβαλε
 καὶ παραμένειν αὐτῇ λυσσῶντας ἐρωτικῶς παρεσκεύαζεν. ἡ δὲ Κα-
 λυψὶν ἔχουσα πλῆθος ἀνθρώπων τούτους ἐν ὄπλοις ἐγύμναζεν ὡς καὶ
 φορᾶν αὐτὴν ἦν τῇ ἀδελφῇ. ἡ δὲ Κίρκη τὸν Ὀδυσσεῖα ὑποδεξαμένη
 ἐθεράπευεν ἐλπίδι τοῦ κρατεῖν αὐτὸν ἐν τῇ νήσῳ καὶ σὺν αὐτῇ βασι- 10
 λεύειν. οὗτος δὲ γνωρίσας τινὰς τῶν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς στρατείας
 ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν τίνος χάριν ἐν ἐκείνῃ διάγουσι τῇ νήσῳ. οἱ δὲ
 εἶπον ὅτι ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκριφέντες προσεέλασαν τῇ νήσῳ καὶ
 πόμα μαγικὸν παρὰ τῆς Κίρκης λαβόντες ἔρωτι κεκράτηνται αὐτὴν
 καὶ τῆς ἰδίας ἐπελάβοντο πατρίδος. ὕπερ Ὀδυσσεὺς μαθὼν τοῖς 15
 ἰδίοις ἐκέλευσε μηδεὸς ἄψασθαι τῶν ἀπὸ τῆς Κίρκης αὐτοῖς φερο-
 μένων βρωμάτων ἢ πομάτων. ἡ δὲ Κίρκη θαυμάσασα πῶς εὔρεν αὐ-
 τὸν εἰδῶτα τὰς αὐτῆς μαγγανείας ὑπῆλθε τὸν ἄνδρα δάροις πολλοῖς
 καὶ ἤτησεν αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτῇ τὴν ὄραν τοῦ χειμῶνος, ὁμόσασα
 αὐτῷ ἐν τῷ ἱερῷ ὡς οὔτε αὐτὸν οὔτε τινὰ τῶν σὺν αὐτῷ βλάψει. οὕτω 20
 τοῖνυν Ὀδυσσεὺς διατρίψας μετ' αὐτῆς καὶ μύγεις αὐτῇ ἐγκύμονα κα-
 ταλείψας αὐτὴν ἀποπέλει τῆς νήσου. ἐκείθεν δὲ ἀνήχθη εἰς ἑτέραν
 νῆσον, ἧς ἐκράτει Καλυψὶν τῆς Κίρκης ἀδελφῆ. μεθ' ἧς πάλιν χρονί-
 στας παραγέγονεν εἰς τὴν λίμνην τὴν καλουμένην Νεκροπομπὸν, ἐν ἣ
 διὰ φασμάτων ἔγνω τὰ μέλλοντα συμβαίνειν αὐτῷ. ἐκείθεν εἰς τὰς 25
 Σειρηρικὰς ἐκρίπτεται πέτρας, καὶ τὴν καλουμένην Χάρυβδι καὶ
 Σκύλλαν, ἧτις ἐν στενωπῷ τόπῳ κειμένη ὑποδέχεται τὰ τοῦ ὠκεανοῦ
 ρεύματα καὶ τοὺς παρεμπεσόντας βυθίζει. ἐκεῖ δὲ πάντας τοὺς
 ἐταίρους μετὰ τῶν πλοίων ἀποβαλὼν αὐτὸς περικαθίσας σανίδι ἐν
 τοῖς ρεύμασι τῆς θαλάσσης ἐφέρετο. τοῦτον ἐωρακότες τινὲς Φοῖνι- 30
 κες πλέοντες ἐν τοῖς ὕδασι φερόμενον ἀναλαβόντες ἤγαγον ἐν Κρήτῃ

4. ἐδεξιώθη ex Malala p. 117, 18. ut vidit Butt. collata Malalæ nar-
 correctum. ἐδέχθη P., quod ἐδέχθη
 esse posse monet Butt. m.

6. ἀνούσιον Butt. ἄνωσον P.

9. Latet in mendosis hisce, διά-
 φορον πινε ἔχθραν eam fuisse sorori,

ut vidit Butt. collata Malalæ nar-
 ratione p. 118, 1. ἡ δὲ ταύτης ἀδελφῆ
 Καλυψὶν διαφθουμένη αὐτῇ ἔχθραν εἶχε
 πρὸς αὐτὴν μεγάλην etc.

24. Νεκροπομπὸν] νεκροτὸν P. Cor-
 rectum ex Malala p. 121, 8.

πρὸς Ἴδομενέα γυμνόν. ὃν ἑωρακὼς Ἴδομενεὺς ὑπεδέξατο καὶ κρατή-
 σασ τὴν ὥραν τοῦ χειμῶνος ἐξέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἀλκίουν εἰς
 Φαιακίαν τὴν νυκτὶ λεγομένην Κέρκυραν, δεδωκὼς αὐτῷ ναῦς δύο καὶ
 ἄνδρας ἐπιλέκτους πεντήκοντα. παραλαβὼν οὖν τοῦτον Ἀλκίους ὁ
 βασιλεὺς καὶ θεραπεύσας αὐτὸν πέμπει πρότερον κατασκόπους εἰς 5
 Ἰθάκην ἐν σχήματι πραγματείας ὀφείλοντας τὰ περὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ
 καὶ τὴν γυναῖκα μαθεῖν. οἱ δὲ γνόντες τὰ περὶ τούτων ἐπαγγέλθον
 πρὸς Ὀδυσσεά εἰς Φαιακίαν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα. συμπαρα-
 λαβὼν οὖν Ὀδυσσεὺς ναῦν παρ' Ἀλκίου μετὰ πλείονων στρατιωτῶν
 καταλαμβάνει τὴν Ἰθάκην. καὶ τοῖς μνηστῆρσιν ἐπελθὼν ἐν τῷ ἰδίῳ 10
 οἴκῳ εὐωχουμένοις ἅπαντας ἀνείλε, καὶ καθάρας τὸν οἶκον ἐκ τῶν
 ἐπιβουλεμάτων αὐτῷ δόλον ἀνακτᾶται καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν
 γυναῖκα. καὶ βιώσας χρόνους πολλοὺς ὑπὸ τοῦ ἰδίου παιδὸς Τηλε-
 γόνου τοῦ ἀπὸ τῆς Κίρκης αὐτῷ γενομένου καταλείπει τὸν βίον. τὸν
 γὰρ ἀπὸ τοῦ υἱοῦ θάνατον ἔκ τινων μαντευμάτων ἐλπίζων, τὸν Τη- 15
 λέμαχον ἐφυλάττετο καὶ συνεῖναι αὐτῷ παρηγεῖτο. ὅτε οὖν ὁ Τηλέ-
 γονος τὴν Ἰθάκην κατέλαβε καὶ ἑαυτὸν τῷ πατρὶ κατεμήνυε μὴ
 προσδεχομένων αὐτὸν τῶν φυλάκων κἀντεῦθεν κραυγῆς γενομένης ὡς
 ἔτι νυκτὸς οὔσης, νομίσας Ὀδυσσεὺς τὸν Τηλέμαχον εἶναι, ἀνίστα-
 ται μετὰ ξίφους. καὶ συμπεσὼν Τηλεγόῳ πλήττεται ὑπ' αὐτοῦ τῷ 20
 κέντρῳ τῆς τρυγόνος. καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ Ὀδυσσεὺς ἀναιρεῖται.
 μαθὼν οὖν Τηλέγονος ὅτι τὸν πατέρα ἀνείλε πενήθσας αὐτὸν πικρῶς
 ἀνεχώρησε τῆς Ἰθάκης.

9. ναῦν παρ' addidit Buttm.

12. δόλον] Corruptum.

23. Sequitur in cod. Palat. aliud,
 et justum quidem argumentum
 Odysseæ, quod exhibitum etiam a
 Clarkio ante Odysseam, cum ad
 verbum transcriptum sit e Tzetzæ
 Comm. ad Lycophr. 818., hic repe-

tere nolui. BUTTM. Idem argu-
 mentum post scholion ad ψ, 310.
 edidit Maius ex codicibus Ambro-
 sianis duobus (altero Q, altero E.
 81., qui diversus est ab E. 89. quo
 in scholiis usi sumus) cum immem-
 orabili scripturæ diversitate.

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΥΣΣΕΙΑΝ.

Α.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΘΕΩΝ ἀγορὰ γίνεται περὶ τοῦ τὸν Ὀδυσσεά εἰς Ἰθάκην πεμφθῆ-
ναι ἀπὸ τῆς Καλυψοῦς νήσου· μεθ' ἣν ἡ Ἀθηναῖα εἰς Ἰθάκην παρα-
γίνεται πρὸς Τηλέμαχον ὁμοιωθεῖσα Μέντη βασιλεῖ Ταφίων. γινο-
μένης δ' ὁμιλίας παραινέσασα ἡ Ἀθηναῖα Τηλεμάχῳ παραγενέσθαι
διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ζήτησιν ἐς Πύλον μὲν πρὸς Νέστορα, εἰς Σπάρ-
την δὲ πρὸς Μενέλαον, ἀπαίρει ἔμφασιν δοῦσα ὡς θεὸς εἶη. καὶ τῶν 10
μνηστῆρων γίνεται εὐαχία. Μ.Ρ.Υ.

ΑΛΛΩΣ.

Ἡμέρα ἐν ἣ θεῶν ἀγορὰ, Ποσειδῶνος ἐν Αἰθιοπία ὄντος, Ἀθηναῖα
Διὸς ἐπιτρέψατος εἰς Ἰθάκην κατελθοῦσα ὁμοιοῦται Μέντη Ταφίων
βασιλεῖ, καὶ ξεινοθεῖσα παρὰ Τηλεμάχῳ παρορμᾷ αὐτὸν κατὰ τῶν 15
μνηστῆρων καὶ ὑποτίθεται αὐτὸν διαπλεῦσαι εἰς Πύλον πρὸς Νέ-
στορα, κάκειθεν εἰς Σπάρτην πρὸς Μενέλαον. καὶ αὕτη ἀφανὴς γί-
νεται τοῖς μνηστῆρσι· Τηλέμαχος δὲ ἐσπέρου γενομένου εἰς ὕπνον
ἐτρέακη. Q.

ΑΛΛΩΣ.

20

Ἀπὸ τῆς ἐναγωνίου καὶ πολεμικῆς Ἰλιάδος ἐπὶ τὴν ἠθικὴν μετα-
βῶμεν Ὀδύσειαν· οὐδὲ γὰρ αὕτη τελείως ἀφιλοσόφητος. αὐτίκα
τοῖν ἐν ἀρχῇ τὴν Διὸς Ἀθηναῖν ὑπὸ Διὸς ἀποστελλομένην εὐρίσκο-
μεν εὐλόγως, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἄγαν νεότητος ἤδη τὴν εἰκοσιετῆ ἡλι-
κίαν ὑπερκύπτων μετέβαινεν εἰς ἄνδρας καὶ τις αὐτὸν ὑπέδραμε τῶν 25
γυνομένων λογισμὸς ὡς οὐκέτι χρὴ διακαρτερεῖν ἐπὶ τετραετῇ τῶν

5—11. Habet hoc argumentum Eustathius p. 1380. Similis argu-
menti expositio est in scholio ad
v. 15.

6. ἡ Ἀθηναῖα Eustathius. ἡ om.
M.P.V.

12. ΑΛΛΩΣ hic et alibi Argumen-
tis præfixi ut diversa distinguerem.

μνηστήρων ἀσωτίαν. τοῦτον τοίνυν τὸν ἀβροζόμενον τῷ Τηλεμάχῳ λογισμὸν Ἀθηναῖς ἐπιφάνειαν ἠλλογόρησεν. ὁμοιωθεῖσα γὰρ γέροντι ἦκει. Ε.

1. Εἰπέ μοι ἄνδρα, Μοῦσα, τὸν πλανηθέντα μετὰ τὸ πορθῆσαι τὴν Τροίαν καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης πλάνης ἰδόντα ἄστεα πολλὰ, καὶ νοῦν ἔχοντα ἐκ τοῦ ὁμιλῆσαι ἀλλοδαποῖς ἀνθρώποις. ἃ γὰρ εἶχον ἐκεῖνοι πολιτευόμενοι, ταῦθ' οὗτος τῇ πείρᾳ μαθὼν νοῦν γινῶναι λέγεται. νοῦν γὰρ ἐνταῦθα τὴν πείραν νοητέον. ἔργον οὖν νοῦν, ἀντὶ τοῦ ἐμπορικὴν γινῶσιν εἶχεν. Ε.

ἄνδρα μοι] ἔδει μὲν ἐν τῷ ἄνδρα δύο εἶναι ὀξείας, ὡς τὸ “ἄνδρά 10 τε καὶ οἶκον,” ἀλλ' ἐφυλάξατο ὁ Ἀρίσταρχος διὰ τὸ μὴ ἐν τῇ εἰσβολῇ τῶν λέξεων κακοφωνίαν ποιῆσαι. M.S.

ἄνδρα μοι ἔνεπε, Μοῦσα] γελοῖοι οἱ τὸ “ἄνδρα μοι” ἀνδρείον ἀκούοντες. ἔσται γὰρ, ἀνδρείον καὶ πολύτροπον ἔνεπε. τὰ γὰρ ἐπιθετὰ πρὸς τὰ κύρια ἢ προσηγορικὰ τάττεται. τὸ οὖν ἄνδρα κυρίως 15 παρ' αὐτῷ τίθεται, τὸν ἀντιτιθέμενον τῇ γυναικί, ὥσπερ ὁ ἄρρη, ὡς ποτε ἔφη “ἀνὴρ ἢ γυνή” “ἦτ' ἐπὶ τύμβῳ ἀνέρος ἐστήκει τεθνεῖατος ἢ γυναικός” (Π. ρ, 434.) καὶ “ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ἄλεο” (Π. ω, 725.), καὶ “ὅς γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῶν” (Od. λ, 449.), καὶ τὸ “ἄνδρα γέροντα” (Od. σ, 53.), ὡσεὶ ἔφη ἄρρενα γέροντα καὶ 20 “ρεῖα λαθὼν φύλακας ἀνδρῶν δμῶάς τε γυναικάς” (Π ι, 477.), καὶ συγκριτικῶς ὡς πρὸς τὰς γυναικάς· αὐτὸς γὰρ ἔφη “οὐ γὰρ πω τοῖον εἶδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν οὔτ' ἄνδρα οὔτε γυναικα” (Od. ζ, 160.), καὶ ἀνδροτῆς δὲ ἢ τοῦ ἀνδρὸς δύναμις ἢ ποιούσα “ἀνδροτῆτα

10—12. ἔδει—ποιῆσαι] Sic M. In S. est ἔδει μὲν ἄνδρα μετὰ ὀξείας εἶναι, τὸ “ἄνδρά τε οἶκον,” ἀλλ' ἐδέξατο ὁ Ἀρίσταρχος διὰ τὸ μὴ ἐν τῇ συμβολῇ τῶν λέξεων κακοφωνίαν ποιῆσαι. Chæroboscus p. 20, 10. ed. Gaisf. καὶ εὐλόγως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ὀδυσσεΐας ὁ Ἀρίσταρχος οἶκον ἠβουλήθη δοῦναι εἰς τὸ “ἄνδρα μοι” δύο ὀξείας, ἀλλὰ μίαν εἰς τὸ AN, φάσκων “ἐν ἀρχῇ ποιήσεως παράλογον οὐ μὴ ποιῆσαι.”

15. ἢ addidi ex R.

τάττεται] Hoc vult. Si ἄνδρα hic esset instar epitheti, aliud desideraretur substantivum. Cf. schol. sq. Quæ hic sequuntur pessime

quoad sensum permista sunt: melius habet schol. sq. BUTTM.

16. ἀντιτιθέμενον] ἀντιθέμενον Q.

17. ἢ] εἶ, οὐ p. 9, 7. Est ἀνὴρ οὐδὲ γυνή ex Π. ω, 707.

ἐστήκει] ἔστηκε R.

18. νέος ἄλεο] νέος ἄχετο H. ἄχετο νέος ceteri. Correxī ex Homero.

20. τὸ ἄνδρα Buttm. Libri τὰν ἄνδρα.

23. τοῖον εἶδον] Legitur nunc τοῖον εἶδον.

24. ἀνδροτῆς—ἀνδροτῆτα enotatum ex R. Scribebatur ἀνδρότῆς—ἀνδρότῆτα. Veram scripturam ἀνδροτῆτα esse hodie constat.

καὶ ἦβην" (Π. χ, 363.). ἐπ' ἄλλων γὰρ τῶν μὴ σωζόντων ἔξιν φησὶ
 " κτενείε δέ με γυμνὸν ἔοντα αὐτως ὥστε γυναῖκα" (Π. χ, 124.),
 οὐχ ὡς ἄνδρα καὶ ἄρρενα, ὥσπερ ἐν ἄλλοις, " Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοὶ"
 (Π. β, 235.) καὶ " μὴ σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείῃ"
 (Od. κ, 301.), μὴ σε θηλύνη. H.M.Q.R. 5

ἀνὴρ σημαίνει τέτταρα, τὸν φύσει, ἤτοι τὸν ἀντιτιθέμενον γυναικί,
 ὡς ποτε ἔφη " ἀνὴρ εἶ, οὐ γυνή" καὶ " μὴ σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ
 ἀνήνορα θείῃ." οὐ γὰρ εὐρίσκεται δύο ἐπίθετα ἀνευ κυρίου ἢ προση-
 γορικοῦ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν ἀνδρεῖον, ὡς τὸ " ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος"
 (Π. δ, 498.) ἢ καὶ τὸν ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα, ὡς τὸ, " ὅπου νῦν γε 10
 μετ' ἀνδρῶν ἴζη ἀριθμῶ" καὶ τὸν γήμαντα, ὡς τὸ, " ἄνδρα ᾧ ἔδοσάν
 με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ" (Π. τ, 291.) καὶ τὸν φύσει, ὡς τὸ
 " ἄνδρες κίκλησκον καλλιζωνοὶ τε γυναῖκες" (Π. η, 139.). ἀνὴρ δὲ γέ-
 γογε παρὰ τὸ ἀνύειν δύνασθαι, γυνή παρὰ τὸ γενναῖν, ἄρσην παρὰ τὸ
 ἀρόσαι. E.Q. 15

Ἀπορία. πολύτροπον] οὐκ ἐπαινεῖν φησιν Ἀντισθένης Ὁμηρον τὸν
 Ὀδυσσεῖα μᾶλλον ἢ ψέγειν, λέγοντα αὐτὸν πολύτροπον. οὐκ οὖν τὸν
 Ἀχιλλέα καὶ τὸν Αἴαντα πολυτρόπους πεποιηκένας, ἀλλ' ἀπλοῦς καὶ
 γενναῖας· οὐδὲ τὸν Νέστορα τὸν σοφὸν οὐ μὰ Δία δόλιον καὶ πα-
 λίμβολον τὸ ἦθος, ἀλλ' ἀπλῶς τε Ἀγαμέμνονι συνόντα καὶ τοῖς ἄλ- 20
 λοις ἄπασι, καὶ εἰς τὸ στρατόπεδον εἶ τι ἀγαθὸν εἶχε συμβουλεύ-
 οντα καὶ οὐκ ἀποκρυπτόμενον τοσοῦτον ἀπεῖχε τοιοῦτον τρόπον ἀποδέ-
 χεσθαι ὃ Ἀχιλλεὺς ὡς ἐχθρὸν ἠγεῖσθαι ὁμοίως τῷ θανάτῳ ἐκεῖνον
 " ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἶπῃ" (Π. ι, 313.).

Λύσις. λύων οὖν ὃ Ἀντισθένης φησὶ, Τί οὖν; ἄρά γε πονηρὸς ὁ 25
 Ὀδυσσεὺς ὅτι πολύτροπος ἐκλήθη; καὶ μὴν διότι σοφὸς οὕτως αὐ-

4. κακὸν addidi ex H.
 6. ἀντιτιθέμενον] ἀντιθέμενον E.Q.
 Correctum ex scholio superiore.
 Pars hujus scholii, ἀνὴρ, νῦν τὸν φύ-
 σει· οὐ γὰρ εὐρίσκεται—καλλιζωνοὶ τε
 γυναῖκες est etiam in V.

7. εἶ, εἶ] Vid. ad p. 8, 17.

16. Ἀντισθένης] Antisthenes in-
 ter multa quæ Homerum spectan-
 tia scripsit, aliquot etiam libellos
 soli Odysseæ et Ulyssi atque ejus
 ingenio explicando destinaverat.
 Vid. Diog. 6, 15—17. Ex his igi-

tur excerpta sunt ea quæ leguntur
 ad h. l. et ad ε, 211. η, 257. ι, 525.
 BUTTM. De Antisthene, v. Ebert.
 Diss. Sicul. 1. p. 125—128.

17. οὐκ οὖν] οὐκ οὖν R.

22. ἀποκρυπτόμενον] ἀποκρυπτόμενον Q.
 τοιοῦτον] τοιοῦτον τοιοῦτον H.

24. εἶπῃ] βάλει H.

25. λύων] λέγων Q.

26. ἐκλήθη] ἐπρέθη H.

μὴν H. μὴ ceteri.

αὐτὸν προσεῖρηκε] αὐτὸν προσεῖρηκε R.
 πρὸς αὐτὸν εἶρηκε H.

τὸν προσεῖρηκε. μήποτε οὖν ὁ τρόπος τὸ μὲν τι σημαίνει τὸ ἦθος, τὸ δὲ τι σημαίνει τὴν τοῦ λόγου χρῆσιν; εὐτροπος γὰρ ἀνὴρ ὁ τὸ ἦθος ἔχων εἰς τὸ εὖ τετραμμένον· τρόποι δὲ λόγων αἱ ποιαὶ πλάσεις. κέχρηται τῷ τρόπῳ καὶ ἐπὶ φωνῆς καὶ ἐπὶ μελῶν ἐξαλλαγῆς, ὡς ἐπὶ τῆς ἀηδόνος, “ἦτε θαμὰ τροπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν” (Od. τ, 5 521.). εἰ δὲ οἱ σοφοὶ δεινοὶ εἰσι διαλέγεσθαι, καὶ ἐπίστανται τὸ αὐτὸ νόημα κατὰ πολλοὺς λέγειν τρόπους· ἐπιστάμενοι δὲ πολλοὺς τρόπους λόγων περὶ τοῦ αὐτοῦ πολύτροποι ἂν εἶεν. εἰ δὲ οἱ σοφοὶ καὶ ἀγαθοὶ εἰσι, διὰ τοῦτο φησι τὸν Ὀδυσσεῖα Ὅμηρος σοφὸν ὄντα πολύτροπον εἶναι, ὅτι δὴ τοῖς ἀνθρώποις ἠπίστατο πολλοῖς τρόποις συν- 10 εἶναι. οὕτω καὶ Πυθαγόρας λέγεται πρὸς παιδας ἀξιωθεὶς ποιήσασθαι λόγους διαθεῖναι πρὸς αὐτοὺς λόγους παιδικούς, καὶ πρὸς γυναῖκας γυναῖξιν ἀρμολίους, καὶ πρὸς ἄρχοντας ἀρχοντικούς, καὶ πρὸς ἐφήβους ἐφηβικούς. τὸν γὰρ ἐκάστοις πρόσφορον τρόπον τῆς σοφίας ἐξευρίσκειν σοφίας ἐστίν· ἀμαθίας δὲ τὸ πρὸς τοὺς ἀνομοίως 15

2. τὴν τοῦ λόγου H. τὴν τοῦ om. ceteri.

ἀνὴρ addidi ex H.

3. τρόποι δὲ λόγων H. τρόπου δὲ λόγου ceteri.

αἱ ποιαὶ Buttmanus. αἵτιοι αἱ libri.

4. τῷ τρόπῳ] τῷ τροπῷ Porsonus, quod nec necessarium nec probabile, quum verbum τροπῷ in antecedentibus non sit memoratum et verba κέχρηται τῷ τρόπῳ καὶ—manifesto referantur ad superiora μήποτε οὖν ὁ τρόπος—. Grammaticus postquam duplicem vocabuli τρόπος usum explicuit, ad tertium transit, quem exemplo verbi τροπῷ (nam sic grammatici sæpe scripserunt pro τροπῷ) ab τρόπος derivandi probat. Quod verbum explicando adjectivo πολύτροπος alio modo adhibet Eustath. p. 1381, 45. ὅτι δὲ τὸ πολύτροπον ἐπαινουμένην τινὰ σημαίνει καὶ πολυειδέη ἐνέργειαν δηλοῖ καὶ τὸ περὶ ἀηδόνος ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεχθέν, τὸ “τροπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν” ἐν γὰρ τῷ “τροπῶσα πολυηχέα φωνήν” πολύτροπον εἰς φθὴν τὴν ἀηδὸνα φησίν. Ceterum pars hujus

scholii (inde ab verbis κέχρηται τῷ τρόπῳ usque ad τὸ μονότροπον) præscripto Πορφυρίου nomine inter scholia Iliadis libri decimi relata est in codice Leidensi Vossiano apud Valcken. Anim. ad Ammon. p. 243. nonnulla cum scripturæ diversitate, quam sigla “Leid.” notatam apponimus.

ὡς Porsonus. καὶ ὡς Leid. καὶ ceteri.

5. τροπῶσα] τροπῶσα Leid. πολυηχέα φωνήν] μελιηδέα γῆρην ἀοιδὴν Leid. quæ ex μελιηδέα γῆρην et μελίγηρην ἀοιδὴν memoriae errore confusa esse vidit Porsonus.

6. καὶ ἐπίστανται] ἐπίστανται καὶ Buttm.

7. λέγειν τρόπους] τρόπους λέγειν H. Leid.

8. τοῦ αὐτοῦ H. Leid. τοῦ om. ceteri.

πολύτροποι] πολλοὶ τρόποι Leid. εἰ δὲ οἱ σοφοὶ H. εἰ δὲ σοφοὶ R. Leid. οἱ δὲ σοφοὶ ceteri.

13. ἄρχοντας] τοὺς ἄρχοντας Leid.

14. σοφίας ἐστίν om. H. Leid., de quo recte judicat Buttmanus “Omissa hic vides verba nostri

ἔχοντας τῷ τοῦ λόγου χρῆσθαι μονοτρόπῳ. ἔχειν δὲ τοῦτον καὶ τὴν
 ἰατρικὴν ἐν τῇ τῆς τέχνης κατορθώσει, ἡσκηκείας τῆς θεραπείας τὸ
 πολύτροπον διὰ τὴν τῶν θεραπευομένων ποικίλην σύστασιν. τρόπος
 μὲν οὖν τὸ καλίμβολον, τὸ τοῦ ἥθους πολυμετάβολον. λόγου δὲ πο-
 λυτροπία καὶ χρῆσις ποικίλη λόγου εἰς ποικίλας ἀκοὰς μονοτροπία 5
 γίνεται. ἐν γὰρ τὸ ἐκάστῳ οἰκείον. διὸ καὶ τὸ ἀρμόδιον ἐκάστῳ τὴν
 ποικιλίαν τοῦ λόγου εἰς ἐν συναγείρει τὸ ἐκάστῳ πρόσφορον. τὸ δ' αὖ
 μονοειδὲς ἀνάρμοστον τὸν πρὸς ἀκοὰς διαφόρους πολύτροπον ποιεῖ τὸν
 ὑπὸ πολλῶν ἀπόβλητον ὡς αὐτοῖς ἀπόβλητον λόγον. H.M.Q.R.

πολύτροπον] πολλῶν τρόπων ἔμπειρον ἢ ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὴν 10
 διάνοιαν. P.

2. ἱερὸν πτολίεθρον] διὰ τὸ κτισθῆναι ὑπὸ θεῶν. ἢ διὰ τὴν πρὸς
 Δία εὐσέβειαν. E.V. ἢ πᾶν τὸ τινὸς περιεκτικὸν καὶ φυλακτικὸν
 ἱεροῦ τῶν θεῶν. E.

ἔπερσε] διὰ τί Ὀμηρος οὐ τὸν Ἀχιλλέα ὀνομάζει, ἀλλὰ τὸν 15
 Ὀδυσσεῖα πτολίεθρον, καὶ ταῦτα πόλεις ἀπείρους τοῦ Ἀχιλλέως
 πορθήσαντος; καὶ λέγομεν, ἐπεὶ ὁ Ἀχιλλεὺς πολιδριὰ τινα ἐπέσχεν,
 ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς διὰ τῆς οἰκείας φρονήσεως τὴν περίφημον Τροίαν
 ἐπόρθησε, δι' ἣν οἱ Ἕλληνες πολλῆς κακοπαθείας μετέσχηκαν κατα-

scholii, σοφίας ἐστίν, quæ tamen ab-
 esse non possunt: nam quod apud
 Valckenarium post τρόπον incisum
 est, ut ἐστὶ intelligatur ad τῆς σο-
 φίας, id mihi quidem non satisfacit;
 quamvis idem hæream in re-
 petito illo σοφίας, pro quo priori
 loco aut τοῦ λόγου oportuit aut ni-
 hil".

P. 10. l. 15. ἀμαθίας δὲ τὸ πρὸς
 τοὺς ἀνομοίους ἔχοντας τῷ τοῦ λόγου
 χρῆσθαι μονοτρόπῳ H. Legebatur ἀ-
 μαθίας δὲ εἶναι τὸ πρὸς τοὺς ἀνομοίους
 ἐντυγχάνοντα τοῦ λόγου τὸ μονότροπον
 consentiente Leid., in qua scrip-
 tura desideratur infinitivus quocum
 construatur ἐντυγχάνοντα.

! ἔχειν δὲ—ἀπόβλητον λόγου] Hæc
 tam necessario cum præcedentibus
 coherent, ut facile appareat illo-
 rum ad Iliadem scholiorum com-
 pilatorem e scholio ad Od. α, 1.
 sumpsisse quæ sibi viderentur ad

illum Iliadis versum (qui non est
 308. πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, ut vide-
 batur Valckenario, sed 500. παρα-
 τροπῶσ' ἄνθρωποι, ut monuit Porso-
 nus) explicandum facere. Sed ho-
 mo ineptus qui subsistere poterat
 in allato Odysseæ versu τ, 521.
 multa etiam e proximis quasi som-
 nolentus allevit donec experrectus
 tandem finem exscribendi itidem
 sine ratione fecit. BUTTM.

ἔχειν δὲ τοῦτον—] Hæc non inte-
 gra esse animadvertit Buttm.

3. ποικίλην H. Legebatur ποικιλίας.
 4. πολυμετάβολον] τὸ πολυμετάβο-
 λον R.

5. ποικίλη H.R. Legebatur ποι-
 κίλου.

6. τὸ ἐκάστῳ R. Legebatur τῷ
 ἐκάστῳ.

7. τὸ ἐκάστῳ correxī pro τὸν ἐκά-
 στου.

12. κτισθῆναι E. τετειχίσθαι V.

σχεῖν αὐτὴν θέλοντες, διὰ τοῦτο οὐ τὸν Ἀχιλλέα, ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσεά
ὀνομάζει πολίπαρθον. Ε.

3. νόον ἔγνω] Ζηνόδοτος “ νόμον ἔγνω ” φησίν. ἄμεινον δὲ τὸ νόον
δι’ ὧν Ὀδυσσεὺς αὐτὸς εἰσάγεται λέγων (Od. ζ, 121.) “ ἢ φιλό-
ξεινοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.” Μ. 5

νόον ἔγνω] νοῦς τριχῶς λέγεται, θεωρητικὸς, φυσικὸς, πραγματι-
κός. θεωρητικὸς, ὡς ὅταν ὁ φιλόσοφος τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν περι-
σκοπῇ φυσικὸς, ὡς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐπίσης νοῦν ἔχουμεν πρακτικὸς,
ὡς ὅταν τις ἰδὼν πολλὰς πόλεις καὶ χώρας κάκεινον γενόμενος ἔμ-
πειρος ἐξ ἐκείνων γνῶσιν συνάξῃ. ἐκ γὰρ τῆς ἐμπειρίας ἡ γνῶσις 10
συνάγεται. Ε.

4. ὃν κατὰ θυμόν] ἐνταῦθα στικτέον εἰς τὸ ἄλγεα, εἶτα “ ὃν κατὰ
θυμόν ἀρνύμενος.” Q.S.V. τὸ ἐφ’ ἑαυτῷ περιποιῶν καὶ σώζων ἑαυ-
τὸν καὶ τοὺς ἐταίρους. ἢ ἀντικαταλασσόμενος τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν
καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον τιμωρίαν ὑπὲρ τῶν ἐταίρων οἷον αὐτὸς ἀπολέ- 15
σθαι θέλων ἵνα σώσῃ τοὺς ἐταίρους. διαληπτέον δὲ ἐπὶ τὸ νόστον.
Q.V.

5. ἀρνύμενος] ἀντικαταλλάσσω, ἀντιδιδούς τὰ ἄλγεα διὰ τὴν ἦν
ψυχὴν καὶ διὰ τὸν νόστον τῶν ἐταίρων. ἢ ἀντιδιδούς τὴν οἰκίαν ψυ-
χὴν διὰ τὸν νόστον, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ νόστου, τῶν ἐταίρων, οἷον αὐτὸς 20
ἀπολέσθαι. Β. ἀντιποιούμενος, ἀντικαταλασσόμενος καὶ περιποι-
ούμενος. Ρ.

8. οἱ κατὰ βοῦς] μυθικῶς μὲν λέγει ὅτι οἱ τοῦ Ὀδυσσεῶς ἐταῖροι
τὰς βοῦς τοῦ Ἥλιου ἔφαγον καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἔδυνήθησαν ὑποστρέψαι
εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν ἀλληγορικῶς δὲ βοῦς Ἥλιου τὰς ἡμέρας νοεῖ, 25
ἄς οἱ τοῦ Ὀδυσσεῶς φίλοι κακῶς διεβίβασαν, ὕστερον δὲ θελή-
σαντες ὑποστρέψαι πρὸς τὰς οἰκίας αὐτῶν. Ε.

ἐμνήσθη τούτων, ἐπεὶ ἐκ προαιρέσεως ἀδικήσαντες ἀπώλοντο. V.

Ἐπερίονος] ἐπιθετικῶς τοῦ ἡλίου, ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰέναι.
Ἡσίοδος δὲ Ἐπερίονος αὐτὸν ἐγενεαλόγησεν. V. 30

Ἀπορία. διὰ τί μιᾶς ὑφ’ Ἥλιου νεὼς ἀπολωλείας, ἔνδεκα δὲ παρὰ
Λαιστρυγόσιν, ὁ ποιητὴς ἔφη

12. ἄλγεα om. Q.V.

εἶτα om. Q.

13. τὸ ἐφ’ ἑαυτῷ] H. e. quantum
quidem in ipso erat: ne videlicet
objiciatur, non servasse illum so-

cios. BUTTM.

25. ἀλληγορικῶς] Conf. schol. ad
μ. 353.

26. δὴ Buttm. pro δέ.

30. Ἡσίοδος] Theog. 374.

οἱ κατὰ βούς ἱπερίονος Ἡελίοιο

ἦσθιν, αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ,

ὡς δὴ πάντων ὑφ' Ἡλίου ἀπολωλότων. φαμέν οὖν ὅτι ἑταῖροι ἦσαν μὲν πάντες οἱ ἐπακίοντες ἐξ Ἰλίου μετὰ Ὀδυσσέως, ἰδίως δὲ οἱ συμπλέοντες αὐτῷ ἐν τῇ αὐτῇ νηϊ καὶ ἡ μὲν σκουδὴ ὑπὲρ τῆς πάντων 5 σωτηρίας, δυνατὴ δὲ μᾶλλον ἢ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ νηϊ συμπλεόντων. καὶ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν “κοινὴ καὺς κοινὴ σωτηρία,” ἀλλ' οὐκέτι κοινὰ νῆες καὶ κοινὰ σωτηρίαί. τὸ γοῦν

πολλὰ δ' ἔγ' ἐν τότῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν,

ἀρνύμενος ἦν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων,

10

ἰδίως τῶν ἐν τῇ Ὀδυσσέως νηϊ δηλοῖ, ὧν καὶ μάλιστα ὡς ἂν σὺν αὐτῷ ὄντων τῆς σωτηρίας φροντίζειν ἐδύνατο, ἐπεὶ τοῦ μόνου εἰς οἶκον ἀνακομισθῆναι τὸν Ὀδυσσεά αἴτιος γέγονεν ὁ Ἥλιος, τοὺς περιλειπομένους ἀποκτείνας. ὥσπερ οὖν εἴ τις λέγει τοῦ τοὺς Τρῶας ἀπολέσθαι αἴτιον Ὀδυσσεά γενέσθαι τὰ περὶ τὸν ἴππον μηχανῆ- 15 σάμενον, καίτοι τῶν πλείστων προαπολωλότων ὑπὸ Ἀχιλλέως, Νεοπτολέμου, Αἴαντος καὶ τῶν λοιπῶν ἀριστέων (ὁ γὰρ τὴν πρᾶξιν τελέσας ἐπώνυμος τοῦ παντὸς ἔργου γίνεται), οὕτως κἀνταῦθα αἰτίου τοῦ μόνου ὑποστρέψαι τὸν Ὀδυσσεά γεγονότος Ἡλίου δικαίως εἶπεν “αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.” . . . ἔπειτα οὐ 20 πάντων δι' ἀβουλίας ἀπολωλότων, ἀλλὰ τῶν μὲν διὰ δυστυχίας, ὥσπερ οἱ εἰς τοὺς Κίκονας ἐμπесόντες, ἢ εἰς τὸν Κύκλωπα, ἢ εἰς τοὺς Λαιστρυγόνας, ἢ εἰς τὴν Σκύλλαν, τῶν δὲ δι' ἀβουλίαν, ὥσπερ μόνου εὐρίσκονται οἱ εἰς τὸν Ἥλιον ἀκουσίως ἀσεβεῖν ἐλόμενοι, τὸν Ὀδυσσεά σαφῶς φάναι ὅτι ὑπὲρ τούτων μάλιστα ἐσπούδασεν, ὑπὲρ 25 τῶν μὴ ἔξωθεν αἰτίας ἀπολεσθέντων, ἀλλὰ τῶν σωθέντων ἂν, εἰ μὴ ἀφρονες ἦσαν καὶ παραίτιοι αὐτοῖς τοῦ θανάτου. ὡς γὰρ ἑαυτὸν σώζει ἐκ παντὸς τοῦ παρ' ἑαυτὸν ρύομενος θανάτου, οὕτως καὶ τοὺς ἑταίρους ἐκ τοῦ παρ' ἑαυτὸν δύναται μόνος σοφὸς ρύεσθαι θανάτου, εἰ τὸ παρ' ἑαυτοὺς αἴτιον μὴ πρόφασιν ἐνδοῦναι πείσειεν· ἀθανάτους δὲ οὔτε 30 σοφία ποιῆσαι ἐπαγγέλλεται οὐθ' ὁ σοφὸς σώσειεν ἂν ἐκ παντὸς θανάτου, ἀλλ' ἐκ μόνου ἄρα τοῦ παρὰ τὴν ἡμετέραν αἰτίαν ὑφισταμένου, εἰ πεισθεῖεν αὐτῷ οἱ συνόντες· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦ πείσαι ἐκ παντὸς κύριος

3. δὴ correxi pro διὰ.

14. εἴ τις λέγει.] Aptius ἂν τις λέγοι.

20. Ante ἔπειτα lacuna est in H.

tot literarum capax quot in antecedente versu literæ sunt verborum κἀνταῦθα αἰτίου—Ἡλίου δικαίως.

ὁ σοφός. πολλὰ ὁ μὲν ἔπαθεν ἀρνύμενος ἦν τε ψυχὴν καὶ νόστον
 ἑταίρων ἐν τοῖς παρ' ἑαυτῷ σωστικοῖς ἔργοις τῶν κινδύνων, ἀλλ' οὐκ
 ἐν τοῖς μὴ παρ' ἡμᾶς ἀποβαινόντων. καὶ ὁμοίως ἐν τοῖς παρ' ἡμᾶς
 αὐτὸς μὲν ἔσωσεν ἀρετῇ κειθόμενος τοὺς δυνηθέντας ἂν μὴ διὰ τύχην
 ἔξωθεν τινα καθ' εἰμαρμένην ἀποθανεῖν, ἐκ δὲ τῆς παρ' ἑαυτῶν αἰτίας, 5
 καίπερ πολλὰ προθυμηθεῖς, οὐκ ἔσωσεν· αὐτοὶ γὰρ σφετέρησιν
 ἦσαν εἰς τὸν Ἥλιον μόνου ἀσεβήσαντες. ἔδειξεν οὖν ὅτι τῶν
 συμβαινόντων τὰ μὲν παρὰ τύχην καὶ τὴν ἔξωθεν αἰτίαν, ὣν ὁ σοφός
 οὐ κύριος, τὰ δὲ παρ' ἡμᾶς καὶ τὴν ἡμετέραν ὄρμην, ὣν κρατεῖν οἶός
 τε ὁ σπουδαῖος. καὶ θανάτου οὖν τοῦ μὲν ἔξωθεν καὶ παρὰ τὴν τύ- 10
 χην οὐτ' ἐφ' ἑαυτοῦ οὐτ' ἐπ' ἄλλου ὁ σπουδαῖος κύριος, τοῦ δὲ παρὰ
 τὴν ἡμετέραν αἰτίαν ἐκ παντὸς προνοήσεται ὁ σπουδαῖος καὶ ἐφ'
 ἑαυτοῦ καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῷ διαφερόντων· καὶ περιγεγόμενος ἐφ' ἑαυτοῦ
 ἀποτακτῆσει τὰ πολλὰ ἐπὶ ἄλλων, ὅταν μὴ τὴν αὐτὴν αὐτῷ τῆς φρο-
 νήσεως ἔχωσιν ἔξιν. ἀκουστέον οὖν τὸ 15

πολλὰ δ' ὄγ' ἐν πότῳ πάθεν ἄλγεα ἢ κατὰ θυμὸν,
 ἀρνύμενος ἦν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων

ἐν τοῖς δυνατοῖς καὶ παρ' ἡμᾶς τοῦ θανάτου αἰτίοις, ἀλλ' οὐ μέντοι
 τοῖς μὴ παρ' ἡμᾶς αἰτίοις· τῶν γὰρ ἐφ' ἡμῖν μόνων ὀρεκτικὸς ὁ σπου-
 δαῖος, καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἐξ ἡμῶν αἰτίων θανάτου φυλακτικὸς, ἀλλ' 20
 οὐ τῶν ἔξωθεν κατὰ τὴν εἰμαρμένην αἰτίαν ἀποβαινόντων. οὔτε γὰρ
 πάντων ἀπαξᾶπλῶς τῶν ἔξωθεν αἰτία, οὔτε πάλιν τὸ ἐφ' ἡμῶν πάντων
 κύριον, ἀλλ' ὣν μὲν τὸ ἐφ' ἡμῖν, ὣν δὲ κρατεῖ τὰ ἔξωθεν. καὶ τῶν θα-
 νάτων οἱ μὲν δι' αἰτίας ἔξωθεν γίνονται, οἱ δὲ δι' ἡμετέρας ἀμαρτίας,
 καὶ ἐκ τῆς ἀνοίας τῆς ἡμετέρας ἤρτηνται, ὡς οἱ γε πλεῖστοι τῶν διὰ 25
 κακίας εἰς κόλασιν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπαγομένων ἤρτημένοι ἀπ' αἰτίας
 τῆς ἐκ τῶν ἑκουσίων ἀμαρτημάτων. Η.

10. ἀμόθεν] παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν ἔστιν ὄνομα ἀμός ἰσοδυναμοῦν
 τῷ τίς. καὶ ἀπὸ τούτου γίνεται τὸ ἀμόθεν. δηλοῖ δὲ τὸ ἀπὸ τινος
 μέρους τούτων. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀμόθεν γίνεται καὶ τὸ οὐδαμόθεν. ἀπὸ δὲ 30
 τοῦ ἄμως ἐπιρρήματος γίνεται τὸ ἀμωσγέπως καὶ τὸ οὐδαμῶς. Ε.
 ἔστι δὲ ἡ λέξις τῶν Ἀττικῶν ἀμόθεν ἀπὸ μέρους, ὡς καὶ τὸ ἐναντίον
 οὐδαμόθεν. τὸ δὲ ἀμόν παρὰ τοῖς Ἴωσι τὸν ἕνα δηλοῖ καὶ οὐδαμόν
 τὸν οὐδαμινόν. Μ.

τῶν ἀμόθεν γε] τῶν περὶ τὸν Ὀδυσσεῖα ὀπόθεν θέλεις πράξωιν ἀπὸ 35
 τινος μέρους ἀρξάμενη διηγοῦ ἡμῖν. ἀμόθεν ποθέν. ἔστι λέξις τῶν
 Ἀττικῶν. ἢ ἀπὸ τινος μέρους ὀπόθεν θέλεις. S.V.

των—εἰπὲ καὶ ἡμῖν] ὦν σὺ οἶδας, ἵνα καὶ ἡμεῖς γινώμεν. V.

12. ἔσαν] ἐπορεύθησαν. H.

13. κεκρημένον] ἐπιδεόμενον, χρεῖαν ἔχοντα. H.

ἠδὲ γυναικός] οἰκείως προσέθηκεν, ἵνα καταφρονήσῃ καὶ θεᾶς ἐρώσης. H.V. 5

14. Καλυψὼ θυγάτηρ ἦν τοῦ Ἄτλαντος. ὄρος δὲ ἦν μέγα, ὅπερ καὶ λέγουσι βαστάζειν κίονας κατέχοντας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. H.Q.

16. περιπλομένων ἐν αὐτῶν] συστρεφομένων, τελεουμένων τῶν χρόνων, εἰς ἑαυτοὺς ἀνακυκλουμένων. H.

17. ὑπερβατόν, ἵνα συντάσσηται οἰκόνδε νέεσθαι καὶ ἐν τοῖς ἑαυ- 10 τοῦ φίλοις. H.

18. ἔθα] τότε. H.V. χρονικὸν ἐπίρρημα καὶ ἐν τόπῳ. V.

20. ἀσπερχές μενέαινε] διόλου ὠργίζετο, ἐχολοῦτο. H.

[21. ἀντιθέφ' Ὀδυσῆϊ] Ὀδυσσεὺς δὲ λέγεται παρὰ τὸ ὀδός καὶ τὸ ὕω, τὸ βρέχω. λέγουσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ ὀδῷ ἐγενήθη. ἐγὼ δὲ καὶ 15 Νικόλαος λέγει ὅτι Ὀδυσσεὺς λέγεται παρὰ τὸ ὀδυσεύω, τὸ μισῶ. οὕτω γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ συμβεβηκός, ὡς καὶ ἐκ τῶν ραψωδιῶν ἕξεστι μαθεῖν. Vind. 56.]

22. ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας] μυθικῶς μὲν φασὶ τὸν Ποσειδῶνα εἰς Αἰθίοπας κατὰ καιρὸν ὄρισμένον παραγινόμενον παρ' ἐκείνων τιμᾶσθαι, 20 ἀλληγορικῶς δὲ Ποσειδῶν λέγεται τὸ ὕδωρ. ἐπεὶ δὲ τὸ ὕδωρ, ἦτοι ὁ ὠκεανός, τὴν πᾶσαν χθόνα κυκλοῖ, καὶ ὅτι ὁ Νεῖλος κατὰ καιρὸν ὄρισμένον ἀρδεύει τὴν τῶν Αἰθίοπων γῆν καὶ αὔξει τὰ δένδρα, κατὰ τοῦτο λέγουσι τὸν Ποσειδῶνα ἦτοι τὸ ὕδωρ τιμᾶσθαι παρ' αὐτῶν ὡς πολλῶν ἀγαθῶν ἐκείνοις παρεκτικόν. E. 25

μετεκείαθε] ἢ μετὰ πρὸς τοὺς Αἰθίοπας. τὸ κει δίφθογγον διὰ τὸ μέτρον. H.

23. διχθὰ δεδαΐαται] ἀπὸ μεσημβρίας διερχόμενος ὁ Νεῖλος

1. Addidi τῶν in lemmate et ὦν 15. ex H. adscripsit vide Præfat. p. correxi pro ὡς. V. sq.

4. προσέθηκεν] προστέθεικεν V. 14. 16. παρὰ τὸ scripsi pro παρὰ τῆς et παρὰ τοῦ. Etymologia inepta, quacum conf. schol. ad v. 75.

7. De iis que Cramerus versui 15. ἐγενήθη scripsi pro ἐγενήθη.

15. ἐγενήθη scripsi pro ἐγενήθη.

26. In P. est γράφεται δίφθογγον διὰ τὸ μέτρον.

28. ἀπὸ μεσημβρίας δ. δ N. διαμερί-

26. In P. est γράφεται δίφθογγον διὰ τὸ μέτρον.

28. ἀπὸ μεσημβρίας δ. δ N. διαμερί-

διορίζει τοὺς Αἰθίοπας, ἐκ μὲν ἀνατολῆς ἔχων τοὺς Ἴνδους, ἐκ δυσμῶν δὲ νομάδας καὶ Βλέμνας. ἀρέσκει δὲ τῷ Ἀριστάρχῳ παρὰ τοῖς ἀνατολικῶν Αἰθίοσι διατρίβειν τὸν Ποσειδῶνα ἐκ τοῦ ἐκ Σολύμων φάσκειν αὐτὸν ὄραν τὸν Ὀδυσσεά. Μ. Αἰθίοπες ἀνατολικοὶ καὶ δυσμικοί. κατοικοῦσι δὲ ἀμφότεροι πρὸς τῷ ὠκεανῷ. τούτου χάριν 5 φησὶν “ἔσχατοι ἀνδρῶν.” Ε. νενέμηνται, μεμερισμένοι εἰσίν. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐκ ἀνατολᾶς εἰσιν, οἱ δὲ ἐπὶ δυσμᾶς. τινὲς δὲ πρὸς τοῦ Νείλου σχίζεσθαι αὐτοὺς λέγουσιν. Η.Ρ.Ο.Υ.

27. ἀθρόοι] δασυντέον τὸ α' καὶ πρὸ τέλους ἢ ὀξεῖα, ἐπειδὴ σημαίνει ὁμοῦ. Η. 10

28. τοῖσι δέ] ἐν τούτοις δὲ τοῖς θεοῖς. V.

29. ἀμύμονος Αἰγίσθοιο] ἢ τοῦ καλοῦ πρὸ τοῦ μοιχεῦσαι, ἢ τοῦ κατὰ γένος ἀγαθοῦ. Η.Ρ.Υ.

30. τηλεκλυτός] οὗ πόρρω ἢ δόξα διέρχεται. Ρ.Υ.

ὄξυτονητέον τὸ τηλεκλυτός ὡς ἀγακλυτός. εἰ μὲν πτωτικὸν κατ' 15 ἀρχὴν συνθεθεῖν, βαρύνεται, ὡς τοξόκλυτος· εἰ δὲ ἄλλο τι τῶν ἐπέρ μίαν συλλαβὴν, ὄξυνεται. διὸ σημειούμεθα τὸ ναυσικλυτός ὄξυνόμενον· τὸ δὲ δουρικλυτός ἐν παραθέσει ἐστίν. Η.Ο.

31. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα] γράφεται, ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα. Η.Ρ. 20

32. ὦ πόποι] ὦ παπαῖ. ἔστι δὲ ἐπίρρημα σχετλιασμοῦ δηλωτικόν. Η.Υ. πόποι οἱ θεοὶ κατὰ τὴν τῶν Δρυόπων φωνήν καὶ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ φεῦ. Ε.

33. ἐξ ἡμέων] ταῦτα οὐ συμφωνεῖ τῇ πάσῃ μυθοποιίᾳ καθ' ἣν εἰσάγει τοὺς θεοὺς πολλῶν αἰτίους συμφορῶν. δυνατὸν μὲν οὖν λείπειν 25

ζει (nam sic scriptum) τοὺς Αἰθίοπας habet etiam S.

3. ἐκ Σολύμων] Vide ε, 283. et compara Eustath. p. 1386, 36.

9. δασυντέον] δασυντέον Η.

πρὸ τέλους ἢ ὀξεῖα] Cf. sch. ad β, 185.

ἐπειδὴ σημαίνει τὸ ὁμοῦ] Vide Pier-sonum ad Mœrin p. 19. Sed hanc regulam parum constanter servasse videntur antiqui; dixere enim ἄλλος et ἀδελφός cum leni. Alibi tamen (ad δ, 405.) rem repetit scho-liastes. PORS.

16. ὡς τοξόκλυτος addidi ex Η.

Conf. schol. II. κ, 109.

18. ἐν παραθέσει] Vocem ναυσι-κλυτός non item ut alteram δουρικλυ-τός dicit esse ἐν παραθέσει, quoniam, si ita esset, Homeri sermo requireret νησι κλυτός. Vid. schol. η, 39. Sed ipsa grammaticorum de hac re qualiacunque præcepta neque ex hoc scholio neque ex illo extricare valeo. Conf. ad ζ, 22. et quæ scripsi in Lexil. I. 24, 9. BUTTM.

21. παπαῖ] παπαῖ Η.Υ.

σχετλιασμοῦ δηλωτικόν] σχετλιαστι-κόν Η.

τῷ προσώπῳ διὰ τὸ τότε μὲν τὸν ποιητὴν λέγειν, νῦν δὲ τὸν Δία. μᾶλλον δ' ἂν τῇ λέξει λυόιτο· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν ἀτασθαλίησιν ὡς καὶ τῶν θεῶν αἰτίων, οὐ μὴν ἀπάντων γε, καθάπερ οἱ ἄνθρωποι νομίζουσι. Q.

οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ] σημειοῦται Ἀρίσταρχος λέγων τὸν καὶ σύνδεσμον 5 περιττεύειν. H.M.Q.

οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν ἀτασθαλίησιν] τὸ ἐξῆς, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν ἀτασθαλίαις, ὅ ἐστι ταῖς ἐαυτῶν, ἐν ἴσῳ τῷ αὐτοὶ αἰτιοὶ εἰσιν. οἱ δὲ περισσὸν τὸν καὶ σύνδεσμον ἢ στικτέαν, οἱ δέ. V.

34. ὑπὲρ μόνον] οὐ σύνθετον τὸ ὑπὲρ μόνον. μόνον δὲ τὴν μοῖραν. 10
 “ἢ ῥα καὶ σὺ κακὸν μόνον ἠγγλάζεις” (Od. λ, 618.). καὶ πῶς ἀλ-
 λαχοῦ φησι “μοῖραν δ' οὐτινά φημι” (Il. ζ, 488.); ῥητέον ὅτι τῆς
 μοῖρας τὸ μὲν ἐστὶ μονότροπον, τὸ δὲ ἀμφίβολον, ὡς ἐν Ἰλιάδι ἀπε-
 δείξαμεν ὡς ἐν τῷ “μήτηρ γὰρ τέ μέ φησι διχθαδίας κῆρας φερέ-
 μεν” (Il. ι, 410.) M.Q. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ πεπρωμένον. Q. 15

36. γῆμ' ἄλοχον] γαμήλιος ὢν ὁ θεὸς ἀναγκαίως τῶν γάμων προ-
 νοεῖται. ἢ τὸ πᾶν προκατεσκεύασται πρὸς τῷ μέλλοντι λεχθῆναι ὑπ'
 Ἀθηνᾶς. Q.

38. Ἑρμείαν πέμψαντες] ἔνιοι πέμψαντε γράφουσι δυϊκῶς, ἢ ἐπὶ
 τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας· γαμήλιοι γὰρ οὗτοι· ἢ ἐπὶ θεῶν καὶ θεαι- 20
 νῶν ἢ ἐπὶ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν. οὕτως δὲ καὶ Ἀριστοφάνης

9. σύνδεσμον om H.Q. qui huic scholio adjungunt verba τὸ δὲ ὑπὲρ μόνον (ὑπὲρ μόνον H.) οὐ σύνθετον.

περιττεύειν] Conf. ad λ, 453.

10. οὐ σύνθετον τὸ ὑ. μ. om. Q.

Habet S., addito μόνον δὲ τὴν μοῖραν, sed omissa reliqua scholii parte. ὑπὲρ μόνον probasse Aristarchum, ὑπὲρ μόνον vero ὡς δύο μέρη λόγου ἔστα, Heliodorum, qui interpretatus sit ὑπὲρ τὸ καθῆκον, annotavit Apollon. Lex. s. v. ὑπὲρ μόνον. Conf. etiam schol. Π. β, 155.

μόνον δὲ] δὲ om. Q.

11. ἢ ῥα καὶ σὺ M. ἢ ῥα καὶ γὰρ Q. In loco Homericō nunc est ἢ τινα καὶ σὺ, pro quo scholiasta legisse videri potest ἢ ἄρα καὶ σὺ, ut monet Buttm.

κακὸν μόνον] μόνον κακὸν M.

καὶ πῶς ἀλλοχοῦ M. πῶς om. Q.

13. ἐστι] οὕτε Q.

ἀπεδείξαμεν] ἀπέδειξεν Q.

14. μήτηρ—φερέμεν] μοῖρα—φέρεσθαι M.

19. ἔνιοι πέμψαντε γράφουσι δυϊκῶς M. nisi quod γράφουσι compendio γρ expressum hic ut alibi non raro γράφει et γράφουσι et γράφεται. ἐκπέμψαντε (ἐκπέμψατε Q.) δυϊκῶς γὰρ H.Q.

20. ἢ ἐπὶ—ἄλλων θεῶν om. H.

21. οὕτως—Ζηνοδοτος] πέμψαντε δυϊκῶς ἀριστοφάνης καὶ ζηνοδοτος H. “πέμψαντε qui scripserunt, ἡμεῖς interpretati sunt ἐγὼ καὶ ἄλλοι θεοὶ, ut ψ, 443, scholia ἀποκηδήσαντε φερέμεθα explicant ἐγὼ τε καὶ ὑμεῖς.” DUENTZER. Zenodot. p. 68.

φῆσι καὶ Ζηνόδοτος. H.M.Q. ἡ Μασσαλιωτικὴ γράφει, πέμφαν-
τες Μαίης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἷόν. H.M.

Ἄργειφόντην] ἢ τὸν ἀργὸν καὶ καθαρὸν φόνου, ἢ τὸν φονεύσαντα
Ἄργον τὸν πολυόμματον, ὃς ἐφύλασσε τὴν Ἴω, ἢ τὸν φονέα τῆς ἀρ-
γίας, ἢ ὅστις τοὺς ἀργούς καὶ ἀπράκτους λογισμοὺς ἀναιρεῖ. S. 5

ὁ Ἑρμῆς πεμφθεὶς πρὸς τὸν Αἴγισθον ἀντικρυς τοῦτο δηλοῖ τὴν
ἐκ θεῶν ἀνθρώποις λόγου τοῦ κατ' ἀρετὴν ὄψεσθαι, φύσιν ἔχοντος ἀπο-
τρέπειν μὲν τῶν κακῶν, ἐπὶ δὲ τὰ ἀγαθὰ παρορμᾶν. μυθικῶς μὲν
Ἑρμῆς διάκτορος καὶ Ἀργειφόντης λέγεται ἐκ τοῦ διατορεῖν καὶ ἀγ-
γέλλειν τὰ τῶν θεῶν καὶ Ἀργειφόντης ὅτι Ἄργον ἀνείλε τὸν παν- 10
όπτην, ὃν ἡ Ἥρα φύλακα τῆς Ἰοῦς ἐπέστησε τῆς Ἰνάχου παιδός.
ἀλληγορικῶς δὲ ὁ προφορικὸς λόγος Ἑρμῆς λέγεται παρὰ τὸ ἐρμη-
νευτικὸς εἶναι, καὶ διάκτορος ὅτι διεξάγει τὰ τῆς ψυχῆς καὶ νοῦ
ἐνθυμήματα, Ἀργειφόντης δὲ ὡς ἀργὸς καὶ καθαρὸς φόνου. παιδεύει
γὰρ καὶ ῥυθμίζει καὶ πρᾶννει τὸ θυμικὸν τῆς ψυχῆς. ἢ ὅτι τὸν Ἀρ- 15
γον κίνα ἀναιρεῖ, τουτέστι τὰ λυσιπῶδη καὶ ἄτακτα ἐνθυμήματα.
καὶ παρὰ τὸ ἀργενᾶ ἦτοι καθαρὰ φαίνειν τὰ τῆς ψυχῆς ἐνθυμή-
ματα. E.

39. κτείνειν] γράφεται, κτεῖναι. H.

40. ἐντεύθειν ἐκ τοῦ διηγηματικοῦ μετῆλθεν ἐπὶ τὸ μμητικόν, 20
διὸ καὶ ἐπιφέρει "ὡς ἔφαθ' Ἑρμείας." τὸ δὲ Ἀτρεΐδαο οὐ κατὰ
τοῦ Ὀρέστου, ἀλλὰ κατὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος τέτακται. H.

Ἀτρεΐδαο] μετὰ τοῦτο ὑποστικτέον. ἢ τοῦ τοῦ Ἀτρεΐδου Ἀγα-
μέμνονος, τοῦ Ὀρέστου. P.V.

1. φῆσι addidi ex M. "Aristo-
phanem et Zenodotum, quibus dua-
lis forma diserte tribuitur, legisse
censeo

Ἑρμείαν πέμφαντε διάκτορον Ἀργει-
φόντην:

sic enim, nisi quod mendose ibi
scriptum πέμφαντες, habet cod.
Vind. 307." BUTTM.

πέμφαντες M. πέμφαντε H.

2. Μαίης ἐρικυδέος] μαίας ἐρικυδέας H.

4. τὴν Ἴω] τὴν Ἰω S. Correxī ex
V. ubi scholion compendifactum
est τὸν ἀργὸν φόνου καὶ εἰρηκὸν, ἢ τὸν
φ. "A. τὸν πολυόμματον κίνα, ὃς ἐφύ-
λασσε τὴν Ἴω.

9. διατορεῖν] διακτορεῖν E. A ver-

bo διακτορεῖν ficto vocem διάκτορος
repetere non potuit grammaticus.
Reponendum itaque διατορεῖν, cui
verbo a voce διάτορος, τρανός, σαφής
significatio nuntiandi tribui potuit.
Sic διακτορία apud Theophrastum
male scriptum esse pro διατορία de-
monstravi in Lexil. I. 54. not. alt.
Derivatium autem nomen διακτέρου
a voce διάτορος ut alibi ita vide in-
fra ad ε, 43. BUTTM.

11. Ἰοῦς] Ἰοῦς E.

20. In S. ad v. 42. κατῆλθεν ἐπὶ
τὸ μμητικόν, διὸ καὶ ἐπιφέρει "ὡς ἔφαθ'
Ἑρμείας."

23. τοῦ τοῦ (id est τοῦ υἱοῦ τοῦ)
Buttm. τοῦτο V. τοῦ P.

41. μέλλοντα ἀντὶ ἐνεστώτος ἐπήγαγε ἀκαταλλήλως. H.S.

42. ἀλλ' οὐ φρένας] κακ τούτου δῆλον ὅτι δύο περὶ ἕκαστόν εἰσιν εἰμαρμέναι, αἰρεῖται δὲ ἕκαστος ἢν βούλεται. H.V.

44. γλαυκῶπις Ἀθήνη] ὅταν ἐπὶ τοῦ δράκοντος λέγῃ “σμερδαλέον δὲ δέδορκε,” τὸ ἄγαν στίλβον τῶν ὀφθαλμῶν ἀκου- 5 σόμεθα. καὶ γὰρ δράκων παρὰ τὸ δράκειν εἴρηται. “σμερδαλέον δὲ λέοντε” (Π. σ, 579.) ἐπὶ τῆς ἐκφοβούσης αὐτῶν ὀράσεως ἐκδεξόμεθα· καὶ γὰρ ὁ λέων παρὰ τὸ λεύσσειν ὠνόμασται. αὐτὸς γὰρ ἠρμήνευσε τί τὸ σμερδαλέον, ἐκ' αὐτῶν εἶπὼν (Π. υ, 172.) “γλαυκίῳν” καὶ ἡ ἀσπίς δὲ τῆς Ἀθηναῖς διὰ τὴν μαρμαρυγὴν “δεινὴ τε 10 σμερδῆ τε” (Π. ε, 742.) δεινὸν γὰρ καὶ φοβερὸν τὸ ἄγαν λαμπρὸν καὶ στίλβον. γλαυκίῳντες δὲ οἱ λέοντες καὶ ἡ Ἀθηναῖ γλαυκῶπις ἀπὸ τοῦ γάλακτος, ὃ ἐστὶν ἄσκιον· καὶ διὰ τοῦτο τὸ λευκὸν ὑπ' αὐτοῦ εἴρηται· μέλαινα γὰρ ἡ σκιά, “σκίοντο δὲ πᾶσαι ἀγυαί” (Od. β, 388.) ὅξυ δὲ τὸ λευκὸν, καὶ τὸ μέλαν ἀμβλύ. ἡ οὖν ὀξὺ ὀρῶσα 15 φρόνησις γλαυκῶπις. ἀπὸ δὲ τοῦ γάλακτος καὶ τῆς στιλβηδόνας γλαυκὴ καὶ ἡ θάλασσα εἴρηται, καὶ ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη γλήνη, ὡς τὸ “ἔρρε κακὴ γλήνη.” (Π. θ, 164.) καὶ τρίγληνα τὰ ἐλλόβια, ἀπὸ τοῦ ἐν λευκότητι ἀποστίλβειν. καὶ “ὅς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει,” (Π. ω, 192.) τὰ μὴ ῥερνπωμένα ἱμάτια, ἀλλὰ στιλπνὰ διὰ 20 καθαρότητος. καὶ ζοφουμένη θάλασσα “μελάνει δὲ τε πόντος” (Π. η, 64.) λέγεται. ἀτάραχος γὰρ οὔσα καὶ διειδῆς “λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ “γαλήνη.” (Od. κ, 94.) καὶ γὰρ ἡ γαλήνη ἀπὸ τοῦ γάλακτος εἴρηται· καὶ ἐπεὶ τὸ μέλαν σκυθρωπὸν, τὸ δὲ λευκὸν ἀντίκειται τῷ μέλανι, ἰλαρὸν ἂν εἴη, γέλως δὲ ἡ ἰλαρότης· “γέλασσε δὲ πᾶσα 25 περὶ χθὼν (φησὶ) χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς” (Π. τ, 362.) τυτέστι λαμπρυνθεῖσα φαιδρὰ ἐγένετο. οὕτω δεῖ νοεῖν καὶ τὸ “κόρυθες καὶ θώρακες λαμπρὸν γανῶντες” (Π. υ, 265.) ἀπὸ τῆς αὐγῆς τῆς λαμπύσης καὶ διὰ τῆς στιλβηδόνας φαιδρνομένης. καὶ γαίῳν δὲ τῷ κῦδεϊ (Π. α, 405.) ὁ διαχεόμενος καὶ λαμπρυνόμενος διὰ τὴν δόξαν. 30 ἐπεὶ δὲ φῶς ἐστὶν ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὅταν μὲν ἡμερον λάμπωσι,

1. μέλλοντα] Spectat fortasse ad ἐπιθήσεται a quibusdam pro εἰμαρμέναι lectum.

3. δύο—εἰμαρμένα] Conf. schol. ad v. 34. et Π. ι, 410. BUTTM.

5. Indicavi lacunam, cui explendae non sufficiunt verba ἦταν—σμε. δὲ (Π. χ, 95.), quae addidi ex Por-

phyt. Quæst. Hom. c. 9. In reliqua quoque scholii parte plura apud Porphyrium paullo aliter scripta.

14. σκίοντο—ἀγυαί] σκίονται—αὶ ἀγυαί. H.

28. αὐγῆς ex Porphyrio pro γῆς.

31. λάμπωσι] βλέπωσι Porphyr.

φάεα αὐτὰ καλεῖ “ κύσσε δέ μιν κεφαλὴν καὶ ἄμφω φάεα καλά” (Od. π, 15.) καὶ ἡμερον ζῶον ἄνθρωπος φῶς, ζωῆς δὲ ἔτι μετέχων, ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φωτός· ὅταν γὰρ ἀποθάῃ, “ κατὰ δ’ ὅσ’ ἐρεβενὴν νύξ ἐκάλυψε.” (Il. ε, 659.) ὅταν δὲ ἐξαγριωθῶσιν ὑπ’ ὀργῆς καὶ ἐκκαυθῶσιν, ἔτι μὲν ἀρχομένης τῆς ὀργῆς “ πυρὶ λαμπετόωντι 5 ἐίκτην,” (Il. α, 104.) κρατησάσης δὲ “ πῦρ ὀφθαλμοῖσι δέδορκε” καὶ γὰρ τὸ φῶς ἀπὸ πυρός, καὶ τὸ ὕφαιμον δὲ ὄραν διὰ τὸ πυρὶ εὐοικεῖναι τὸ αἷμα σμερδαλέον εἶρηται (Od. ζ, 137.)

σμερδαλέος δ’ αὐτῆσι φάνη κεκακωμένος ἄλμη

τούτέστιν ὕφαιμον βλέπων διὰ τὸ πυρωποῦς ἔχειν τοὺς ὀφθαλμούς ἐκ 10 τῆς ἀλάς· καὶ ἐπὶ τοῦ πυρός δίκην βλεπομένου εἰπών (Il. ο, 605.)

μαίβετο δ’ ὡς δ’ ἄρης ἐγχείσπαλος, ἢ ἑλοὺν πῦρ

εἴρεισι μαίβηται

ἐπάγει “ τὼ δὲ οἱ ὅσσε λαμπέσθην” λοιπὸν δὲ καὶ κατὰ μεταφορὰν σμερδαλέα μὲν τὰ οἰκήματα τοῦ Ἄιδου ἔφη, ἀπὸ τοῦ ὕφαιμα εἶναι 15 καὶ φόνων πλήρη, ἐπὶ τὴν ὄψιν ἀναφέρων· ἐπὶ φωνῆς δὲ λαμπρᾶς καὶ διαφανοῦς (Il. β, 334.)

σμερδαλέον κονάβησαν αὐσάντων ὑπ’ Ἀχαιῶν.

καὶ “ σμερδὸν βοόων.” (Il. ο, 687.) καὶ γὰρ ἐπ’ ὀρχήσεως συντόνου μεταφέρων “ μαρμαρυγὴν” ἔφη “ θηῆτο ποδῶν.” (Od. θ, 265.) τὰς ἐν 20 τῇ κινήσει στιλβηδόνας, ἃς ποιεῖ καὶ τὸ πῦρ κινούμενον· καὶ οὐχ οἱ φιλόσοφοι πρῶτοι τὸ λευκὸν ἀφωρίσαντο τὸ διακριτικὸν ὄψεως, ἀλλὰ πρὸ αὐτῶν Ὅμηρος μαρμαίρειν λέγων τὸ λάμπειν, ὃ ἔστι μερίζειν καὶ διαιρεῖν, ἀφ’ οὗ τὸ διακρίνειν ὅθεν τὸ μὴ μερίζον, ἀλλὰ σκοτεινόν, ἀμαυρόν. καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ μερίζειν καὶ διακρίνειν καὶ διαιρεῖν 25 κέκληται τὸ σκοτεινόν, μαρμαίρειν δὲ δηλοῖ τὸ φῶς δάος καλέσας “ δάος μετὰ χερσίν ἔχουσα,” ἀφ’ οὗ αἱ δεκτικαὶ τοῦ φωτός δαῖδες· οὕτως ἐβουλόμην τὰς Ὀμηρικὰς λέξεις καὶ τοὺς ἐξηγητὰς σκοπεῖσθαι, καὶ τοὺς τούτων τὸν τρόπον ἐξηγησαμένους ἀποδέχεσθαι. Η.

46. εὐοικότι] πρέποντι, ὁμοίω. Η.

30

47. ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος] ἐμφαίνει τοὺς μνηστῆρας. Η. V.

ὡς ἄλλοιτο] γράφεται, ἀπόλοιτο. Ρ.

ρέζοι] ἐπιτελοῖ, παρὰ τὸ αἷμα πράττων. V.

1. κύσσε—μετέχων om. Porphyg.

est alio in versu Il. ο, 648.

4. δὲ ex Porphyrio pro γάρ.

22. Inter ἀλλὰ et καὶ διαιρεῖν lacuna est in H. tot fere verborum

6. κρατησάσης] κρατούσης Porph.

cuna est in H. tot fere verborum

11. βλεπομένου] μαινομένου Porph.

capax quot ego ex Porphyrio ad-

18. κονάβησαν] κονάβησε Η., quod

dididi usque ad μερίζειν.

48. δαΐφρονι] πολεμόφρονι. H.V. δαΐς γὰρ ἡ μάχη. ὅταν δὲ ἐπὶ τῆς Πηνελόπης λέγῃ, δεδαηκυῖα κατὰ φρένας, τουτέστι μεμαθηκυῖα, ἐξ οὗ τὴν συνετὴν καὶ σώφρονα βούλεται δηλοῦν. V.

δαΐεται] διακόπτεται. τὸ γὰρ καίεται ἐπὶ ἐρώσεως. V.

49. δηθὰ] πολλά. V.

δυσμόρφ] δύσμορόν φησι τὸν Ὀδυσσεά ὡς μεγάλη κακὰ παθόντα τῇ πλάνῃ. H.

φίλων ἄπο] ἀντὶ τοῦ ἄποθεν διὸ ἐγκλίνεται, ὡς τὸ “ἄπο πλυνοὶ εἰσι πόλης.” (Od. ζ, 40.) H.

50. ἀμφιρύτῃ] τῇ ἀμφοτέρωθεν περιρρεομένη. H.

ὄθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης] μέση τῆς περὶ αὐτὴν θαλάσσης. ἢ τὸ βάθος. V.

52. Ἄτλαντος θυγάτηρ] Ἡσιόδος δὲ ἐν Θεογονίᾳ φησὶ τὴν Καλυψὶ θυγατέρα Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος. V.

ὀλοόφρονος] Κλεάνθης δασύνει, τοῦ περὶ τῶν ὄλων φρονούντος, ἴδιον οὕτως **. ἄμεινον δὲ ψιλοῦντας ἀκούειν τοῦ τὰ ὀλέθρια καὶ δεινὰ φρονήσαντος· εἷς γὰρ τῶν Τιτάνων ὁ Ἄτλας ἱστορεῖται. H.

ὀλοόφρονος] ὀλεθρίου· ἐπεὶ πολέμιος τοῖς θεοῖς· καὶ γὰρ τοῖς θεοῖς ἐπολέμει. οἱ δὲ τὸ ἐξῆς, θαλάσσης ὀλοόφρονος. οἱ δὲ ἐδάσυναν, ἢ ἡ περὶ τῶν ὄλων φρονούντος. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἄτλας τὸν κόσμον βαστάζων παραδίδοται. ἢ ἐγγράπτο κατὰ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν· εἰτὰ τις μὴ νοήσας προσέθηκε τὸ ος. H.P.Q.V.

53. ἔχει δέ τε] νῦν, ἐπιμελεῖται, ὡς καὶ ἐκεῖ, “καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον” (Od. δ, 737.). ἢ κρατεῖ καὶ βαστάζει. P.V.

56. αἰμυλλίοισι] παραλογιστικοῖς. ἢ εὐνοϊκοῖς καὶ ὄϊον συγγενικοῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐμπειρίας συνετοῖς καὶ προσηνέσιν. V.

58. ἰέμενος καπνὸν ἀποθρῶσκοντα] τρόπον ἐρμηνείας ἀντίστροφον ὁ Χαῖρις φησιν εἶναι, ὅταν ἀναστρέφωσι τὸν σχηματισμὸν αἱ λέξεις·

2. Πηνελόπης] Immo de Euryclea conjuge Laertæ 9, 356. BUTTM.

13. Θεογονία] 359.

15. δασύνει] Conf. ad λ, 322. et Eustath. p. 1389, 55.

16. Post ὄτως in H. est voc. obscurum, in quo literæ ῥσθ apparent. Fort. νοήσας.

18. ὀλεθρίου] ὀλέθριος H. præfixo Ἄλλως.

καὶ γὰρ τοῖς θεοῖς ἐπολέμει om. V.

21. ἐγγράπτο] ἐγγέγραπτο Q. γέγραπτο H.P.V.

εἰτα—ος om. Q.

26. ἢ addidit Buttmann. Dnas proponit derivationes, priorem ab αἶμα, alteram ab αἶμων.

28. ὁ Χαῖρις (nam sic codicis vitium ὁ χάρις correxerit Cobetus) habet M., om. Q.

φησιν M. φασιν Q.

ὡς τὸ, “χασσάμενος πελεμίχθη” (Π. δ, 535.) ἀντὶ τοῦ ἐχάσσατο. καὶ “κοισάλος ἄρνυτ’ ἀέλλης” (Π. γ, 13.) ἀντὶ τοῦ κοισάλου· καὶ, “παρφήκεν δὲ πλέων νύξ τῶν δύο μοιράων” (Π. κ, 252.), παρὸν οὕτως φάναι, τὸ πλέον τῆς νυκτός, ὃ ἐστὶ δύο μοῖραι. τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον ἀνθάδε, Ὀδυσσεὺς δὲ καπνὸν ἀποθρώσκοντα ἰμειρόμενος ἰδεῖν ἧς γαίης θανέειν ἴεται. τινὲς δὲ λείπειν φασὶ τὸ τοῦτου τυχόν. Μ. Q.

59. ἧς γαίης] ἐνταῦθα στικτέον. τὸ γὰρ ὄλον, ὃ πρότερον ἐπιθυμῶν καπνὸν τῆς πατρίδος ἰδεῖν νῦν εὔχεται διὰ τὰ κατέχοντα τελευτήσαι. V.

60. οὐ νύ τ’ Ὀδυσσεὺς Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ βέζων] ἐκεῖνος μὲν τὰ παρ’ αὐτοῦ ἐπιθύων, σὺ δὲ οὐ κεχαρισμένως ἐλάμβανες. H. V.

62. τί νύ οἱ] μία μόνη ὀξεῖα. τὰ γὰρ παράλληλα ἐγκλιτικά, καὶ μάλιστα ὅτε εἰς φωνῆν λήγει, προφάσει τῶν δύο βραχειῶν οὐκ ἔγειρει τὸν τόνον. H. M.

τί νύ οἱ] τί αὐτῷ τὸ τοσοῦτον ὀργίσθης, ὃ Ζεῦ; H.

ᾠδύσαι] ὀργίσθης ἢ προσέκρουσας. τῷ γὰρ ᾠδύσαι ἐπὶ τοῦ προσκρούσαι ἐχρῶντο οἱ παλαιοί. E.

63. καλῶς τὸν Δία νεφεληγερέτην φησί. Ζεὺς γὰρ λέγεται ὁ ἀήρ· τῶν δὲ ἀναθυμιάσεων πυκνὸν μὲν ἐν τῷ ἀέρι ἐγείρονται αἱ νεφέλαι. καὶ διὰ τοῦτο νεφεληγερέτην τὸν Δία φησί. E.

66. περὶ μὲν νόον] ὑπερθεῖ τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων καὶ συνέσει καὶ εὐσεβείᾳ. H. V.

67. οὐρανόν] οὐρανῷ τὴν κεφαλὴν ἀναλογεῖν λέγει. θεοὺς δὲ φησι τὰς αἰσθήσεις. E.

68. γαιήοχος λέγεται ἢ ὁ ἔχων ἤτοι συνέχων τὴν γῆν, ἢ ὁ ὀχούμενος ἢ βασταζόμενος ὑπὸ τῆς γῆς. E.

1. ὡς τὸ] καὶ ὡς τὸ M. καὶ τὸ Q. χασσάμενος πελεμίχθη ἀντὶ τοῦ ἐχάσσατο] χασάμενος πελεμιχθεὶς ἐχάσσατο M. χασάμενος πελεμιχθεὶς ἀντὶ τοῦ ἐχάσσατο Q. Post ἐχάσσατο addendum videtur πελεμιχθεὶς.

2. καὶ om. Q.
κοισάλος ἄρνυτ’—κοιισάλου M. κοιισάλος αἰνυτ’—κοιισάλου Q.

3. δὲ om. Q.

4. νυκτός, ὃ ἐστὶ δύο μοῖραι] νυκτός δύο μοῖρας Q.

δὴ om. Q.

6. ἴεται Buttmanus. Libri ἰμειρέται.

τυχόν om. Q.

14. μία μόνη ὀξεῖα M. μία ὀξεῖα τὸ τίνοι H.

15. ὅτε—λήγει H. ἴται—λήγη M.

ἀσκελές σημαίνει τὸ ἄγαν σκληρόν. σκέλλειν γάρ ἐστι τὸ σκληροποιεῖν, καὶ ὁ σκελετὸς κατεσκευασμένος διὰ τὴν ἀσαρκίαν. καὶ Ἀσκληπιὸς κατὰ στέρησιν μετὰ ἡπιότητος, καὶ διὰ τῆς ἰατρικῆς μὴ ἔων σκέλεσθαι. ἐνίοτε δὲ ἀσκελές τὸ ἐπὶ πᾶσι σημαίνει. καὶ ὁ Σοφοκλῆς “σίδηρον ὄπτων ἐκ πυρὸς περισκελῆ θραυσθέντα καὶ ραγέντα 5 πλεῖστ’ ἂν εἰσίδοις.” ὁ δὲ ἀπέδωκεν ἀσκελέως ἀδιαλείπτως κατὰ μετάληψιν· τὸ γὰρ ἀσκελές ἄβατον, ἀπόρευτον. Πορφύριος. Ε. Q. ἀσκελές, ἀμετακινήτως, κατὰ στέρησιν τῶν σκελῶν ἢ ἀδιαλείπτως καὶ ἄγαν σφοδρῶς. V.

αἰέν] αἰεὶ καὶ διὰ παντός. V. 10

69. ὄν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν] ὄν τῆς θυγατρὸς ἐστέρησεν. μίαν θυγατέρα εἶχεν ὡς ὀφθαλμόν. P.

ἀλάωσεν] τοῦ λάειν, ὃ ἐστι τοῦ βλέπειν, ἐστέρησε. H. οὐκ ἦν δὲ μονόφθαλμος ὁ Κύκλωψ καθ’ Ὀμηρον, ὡς καθ’ Ἡσιόδον. φησὶ γοῦν (Od. ι, 389.) 15

πάντα δὲ οἱ βλέφαρ’ ἀμφὶ καὶ ὀφρύας.

οὐχ ὡς Θεόκριτος

ὄνκαά μιν πλατεῖα μὲν ὀφρὺς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ.

μονόφθαλμος οὖν ἦν καθ’ Ὀμηρον, τοῦ ἐνὸς αὐτοῦ ὀφθαλμοῦ προτυφλωθέντος. H.M. 20

70. ἀντίθεον] τοῖς θεοῖς ἑαυτὸν ὁμοιοῦντα, ἢ τὸν θεομάχον. H.

ἀντίθεον Πολύφημον] ὁ αὐτὸς ἑαυτὸν διὰ τὴν ἄνοιαν ἐξισάζων τοῖς θεοῖς. ἔστι γὰρ εἰς ἐκείνων περὶ ὧν λέγει, “οἱ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων” (Od. θ, 225.). κοινῶς γὰρ περὶ αὐτῶν λέγει ὁ Πολύφημος, “οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχοιο ἀλέγουσιν 25 οὐδὲ θεῶν μακάρων” (ι, 275.). E.M. ἀντίθεον νῦν τὸν ἐναντιούμενον θεοῖς, τὸν ἀσεβῆ. V.

ᾄου] παροξυτονητέον τὸ ᾄου· τὸ γὰρ οὐ διήρηται, ὡς τὸ “ἔης τὸ πρὶν γ’ ἐράασθε.” (Il. π. 208.) καὶ καθόλου τὰ μὲν ἄρθρα διαροῦνται, αἱ δὲ ἀντωνυμῖαι πλεονάζουσιν. καὶ τὰ μὲν βαρύνονται, αἱ δὲ 30

4. Σοφοκλῆς] Antig. 475.
5. ἐκ πυρὸς περισκελῆ] ἐκ τοῦ πυρὸς περισκέλλειν E.Q.
13. οὐκ—Κύκλωψ] τὸ δὲ ὀφθαλμ. κλάπων H.
14. Ἡσιόδον] Theog. 145.
16. ὀφρύας] Adde εὔσεν αὐτμή.
17. Θεόκριτος] II, 31. ubi non

πλατεῖα, sed λασία.
19. μονόφθαλμος oblitteratum in H.
24. περὶ αὐτῶν λέγει] λέγεται περὶ αὐτῶν E.
28. παροξυτονητέον τὸ ᾄου] παροξυτονητέον τὸ εὐ H.
τὸ γὰρ εὐ om. H. Idem ἔης πέρι γ’ ἐράασθαι. Et ἐράασθαι etiam M.

ἐπὶ τέλους ἔχουσι τὸν τόνον, ὄλον ὄου ἄθρον, ἐοῦ ἀντωνυμία, ἔης ἄρ-
θρον, ἔης ἀντωνυμία. H.M.

70. ἔσκειν] ὑπῆρχεν. V.

71. Θώσα] μήτηρ Πολυφήμου Κύκλωπος κυρίως οὕτως λεγο-
μένη. V. 5

νύμφη] γράφεται, μήτηρ. P.

72. Φόρκυος θυγάτηρ] ἐνάλιος γὰρ θεὸς ὁ Φόρκυς. V.

μέδοντος] μέδοντος ἐν σπέσι, ἦτοι τοῦ Ποσειδῶνος· ἦτοι ὄντινα
ἔτεκεν ἐν σπέσι τοῦ μέδοντος τῆς ἀλὸς τῆς ἀτρυγέτου, ἦτοι τοῦ Πο-
σειδῶνος. Q. βασιλεύοντος. συνήθως γὰρ καὶ τοὺς ὑπάρχους βασι- 10
λεῖς ἔλεγον. ἢ συναπτέον, μέδοντος ἐν σπέσσι, ὥστε καὶ ἐν σπηλαιῶσι
τοῦ Ποσειδῶνος γεννηθῆναι τὸν Κύκλωπα. P.V.

74. ἐκ τοῦ δῆ] ἐκ ταύτης δὴ τῆς αἰτίας. V.

75. πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἰῆς] τούτου δ' ἕνεκεν ἐνεποδίσθη μὴ
οἴκοι εἶναι μέχρι δεῦρο. οὐ γὰρ δὴ πέρα τούτου οὐδὲ ἐκεῖνός τι ἐβού- 15
λευσε κατ' αὐτοῦ, πλὴν τοῦ διατρίβειν μόνον ἐν τῇ πλάτῃ. E.

“Ὀμηρος μὲν ἐτυμολογῶν τὸν Ὀδυσσεῖα πεποιήκε τὸν Αὐτόλυκον
λέγοντα “ πολλοῖσιν γὰρ ἐγὼ δὴ ὀδυσσάμενος τοδ' ἰκάνω.” (Od. τ,
407.) Σιληρὸς δὲ ὁ Χῖος ἐν δευτέρῳ μυθικῶν ἱστοριῶν, (ἔστι δὲ
δύο βιβλία) Ἀντίκλειαν φησι τὴν Ὀδυσσεῖος μητέρα ἐγκύμονα οδευ- 20
ουσαν παρὰ τὸ Νήριτον, ὅπερ ἐστὶ τῆς Ἰθάκης ὄρος, ὕσαντος πολὺ τοῦ
Διὸς ὑπὸ ἀγωνίας καὶ φόβου καταπεσοῦσαν τὸν Ὀδυσσεῖα ἀποτεκεῖν,
καὶ διὰ τοῦτο ταύτης τῆς ὀνομασίας τυχεῖν, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ὁδὸν
ἔσεν ὁ Ζεὺς. E.M.T.

85. Ὀγυγίην] ἐν τῇ κατ' Ἀντίμαχον Ὀγυλίην γράφεται διαφέ- 25

3. ἔσκειν] Legitur nunc ἐστὶ.

8. μέδοντος ἐν σπέσι] Hanc fuisse
Aristophanis rationem discas e
schol. v, 96. ubi improbatur illa,
quanquam oratione per corruptio-
nem obscura. BUTTM. Vide quæ
ibi dicuntur.

10. ὑπάρχους] ὑπάρχοντας P.

17. Ὀμηρος—ἰκάνω om. E.

τὸν Αὐτόλυκον scripsi pro πρὸς τὸν
Αὐτόλυκον.

18. πολλοῖσιν—ὀδυσσάμενος—τόδ']
πολλοῖσιν—ὀδυσσάμενος—τόδ' M. Cor-
rexī ex Homero, sed intactum re-
liqui ἐγὼ δὴ hic scriptum pro vul-

gato ἔγωγε.

19. Σιληρὸς ὁ Χῖος] Eodem auctore
et iisdem fere verbis hæc narrat
Tzetzes ad Lycophr. 786. De Ὀ-
δυσσεῖος nominis etymologia conf.
schol. ad v. 21. BUTTM. Σιληρὸς
δὲ—μυθικῶν M. Σιληρὸς ὁ Χῖος ἐν τῇ
δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν μυθικῶν E.

ἔστι δὲ δύο βιβλία om. E.

22. τὸν Ὀδυσσεῖα—ἐπειδὴ] ἀποτε-
κεῖν τὸν ὀδυσσεῖα καὶ διὰ τοῦτο τούτου
τοῦ ὀνόματος ἀποτυχεῖν T.

25. κατ'] κατὰ τὸν M.

γράφεται] γρ. P. γράφει H.Q.

ρουσι δὲ οἱ τόποι. τὴν μὲν γὰρ Ὀγγυίαν ἐντὸς εἶναι πρὸς ἑσπέραν, τὴν δὲ Ὀγγυλίαν κατὰ Κρήτην Ἡσιόδός φησι κείσθαι. λέγεται δὲ ὀνοματικῶς ἢ Καλυψοῦς νῆσος. H.M.P.Q.

τὰ παλαιὰ πάντα ὠγγύγια καλοῦσιν ἀπὸ τινος ἀρχαίου Ὀγγύγου βασιλεύσαντος Ἀθηῶν. ἴσως δὲ καὶ οὕτως ἐκαλεῖτο ἢ νῆσος 5 αὕτη. E.

87. ὡς κε νέηται] γράφεται, ὡς κεν ἴκηται. P.

88. Ἰθάκηδ] γράφεται καὶ χωρὶς τοῦ δε, Ἰθάκην ἐσελεύσομαι. H.

89. θεῖω] τινὲς γρ. θήσω. H.M. 10

92. ἀδινᾶ] ἦτοι λεπτὰ πρὸς σύγκρισιν τῶν βοῶν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀδινῶς, ἵνα ἦ πυκνῶς καὶ συνεχῶς. E.Q.V.

εἰλίποδας λέγει βόας ὡς ποιῶντας τὴν τῶν ποδῶν κίνησιν ὥσπερ ἐλικοειδῆ· ἔλικας δὲ ὡς ἐλικοειδῆ κέρατα ἔχοντας. P.Q.

ἦτοι ἐλικοειδῆ κέρατα ἔχοντας ἢ μέλανας· ἐλικὸν γὰρ κατὰ διά- 15 λεκτον τὸ μέλαν. ὅθεν καὶ ἐλικώπιδα κούρην τὴν μελανόφθαλμον. Q.

93. πέμψω δ' ἐς Σπάρτην] εἰς τὸν Μενέλαον, διὰ τὸ ὕστερον τῶν ἄλλων τοῦτον ἐλθεῖν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. E. τινὲς “πέμψω δ' ἐς Κρήτην τε.” καὶ ἢ Ἀθηρᾶ ἀλλαχοῦ (284.) “πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ κεῖθεν δ' ἐς Κρήτην παρ' Ἰδομενεῖα ἄνακτα· δ' γὰρ 20 δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.” H.M.Q.

1. Ὀγγυίαν] ὠγγύην H.

2. Κρήτην] Quae post Κρήτην sequuntur om. Q., a m. sec. habet H. De Ogylo Stephanus Byz. Ὀγγυλος νῆσος μεταξὺ Πελοποννήσου καὶ Κρήτης· τὸ ἔθνικόν Ὀγγύλιος.

Ἡσιόδου] Hesiodica locum videntur habuisse in illa Γῆς περιόδῳ quam citat Strabo 7. p. 302; eoque, sive separatim hoc fuerit carmen sive alius pars (cf. Heyn. ad Apollod. 1, 9, 21.), alia etiam fortasse geographica retuleris quae sub Hesiodi nomine leguntur ap. Strab. l. c. p. 300. 327. schol. Apollon. 4, 892. Etymol. v. Βύβλος. BUTTM.

λέγεται—νῆσος M. τὸν δ' ὠγγύλιαν ἢ ὠγγύλην νῆατην τὴν δὲ οἱ καυλοὺς καλοῦσιν H. τὸν δ' ὠγγύλιαν ἢ ὠγγύλην νῆσον δὲ ταύτην οἱ καυλοὺς καλοῦσιν P.

8. χωρὶς τοῦ δε] Similis dubitatio de ἀγορῆν et ἀγορήνδε est ρ, 52.

10. τινὲς γρ. M. τινὲς om. H.

θήσω est etiam in P. adscriptum, sed omisso τινὲς γρ., ut glossa potius esse videatur quam varia lectio. Conf. ad β, 334.

14. ἔλικας] Conf. schol. ad δ, 320.

18. τινὲς—ἐλθὲ om. H.Q. habet vero H. ad γ, 313. Conf. etiam schol. ad β, 359. δ, 702.

20. Post ἐλθὲ exciderunt verba καὶ εἶρεο Νέστορα δῖον.

δ' ἐς Κρήτην] Immo δὲ Κρήτηνδε, ut corrigit Buttm. Vulgata lectio v. 285. est κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ Ξανθὸν Μενέλαον· ἔς γὰρ etc. Κρήτην autem pro Σπάρτην et (v. 285.) Κρήτηνδε pro Σπάρτηνδε Zenodoti lectiones sunt, de quibus v. schol. ad γ, 313.

ἄτοπος δοκεῖ εἶναι Τηλεμάχου ἢ ἀποδημία πρῶτον μὲν κίνδυνον προξενούσα τῷ νέφ, δεύτερον ἐπανάστασιν τῶν μνηστήρων ἀπειλοῦσα, τρίτον οὐκ ὠφελούσα τὴν ζήτησιν τοῦ πατρός. ἀλλ' ἔδει τὸν ἐν γυναιξὶ τεθραμμένον, λύπαις τεταπεινωμένον, ῥητορειῶν οὐ πεπειραμένον οὐδεπώποτε, πολύτροπον γενέσθαι παραπλησίως τῷ πατρὶ, καὶ 5 τοῦτο κερδᾶναι τῇ πλάσῃ, καὶ κοινωνεῖν τῷ πατρὶ τῶν κατορθωμάτων ἐν τῇ μνηστροκτονίᾳ. ἀσφαλίζεται δὲ τὰ κατ' οἶκον πρῶτον μὲν ἐπαναστήσας τὸν δῆμον κατὰ τῶν μνηστήρων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, δεύτερον ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀνεξικακεῖν διδάξας τοὺς μνηστήρας εἰπών, “καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω” (β, 223.). ἔτι μάλᾳ καὶ τῆς ἐπιβουλῆς 10 τῶν μνηστήρων ὁ κίνδυνος ἠκόνησεν αὐτοῦ τὴν προθυμίαν. Ε.Μ.

95. ἔχχσιν] ἐν τῇ κατὰ Ῥιανὸν γράφεται λάβησι. Η.Μ.

96. τὸ λέγειν τὴν Ἀθηνᾶν καλὰ πῆδιλα φορεῖν οὐκ ἄλλο δηλοῖ ἢ ὅτι τῆς φρονήσεως αἱ ἐνεργητικαὶ δυνάμεις στιβαραὶ καὶ ἄλκιμοί εἰσι. τὸ δὲ ἐπέχειν ἔγχος ἐν ᾧτινι δαμάζει τοὺς ἥρωας τὸ πληκτι- 15 κὸν ὑποσημαίνει τῆς φρονήσεως. ὁ γὰρ φρόνιμος διὰ τοῦ οἰκείου λόγου πλήττει τὸν ἀτακτοῦντα. τὸ δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ἐξ οὐρανοῦ κατελθεῖν οὐκ ἄλλο αἰνίττεται ἢ ὅτι ἡ φρόνησις ἐκ τοῦ νοῦ κατέρχεται. Ε.

97. ἀμβρόσια, χρύσεια] προηθετοῦντο κατ' ἓνια τῶν ἀντιγράφων οἱ στίχοι, κατὰ δὲ τὴν Μασσαλιωτικὴν οὐδ' ἦσαν. καὶ ταῖς ἀλη- 20 θείαις μᾶλλον ἀρμόσει ἐπὶ Ἑρμοῦ ἴδιον γὰρ αὐτοῦ τοιοῦτοις ὑπο-

1. δοκεῖ εἶναι] εἶναι δοκεῖ Ε.

Τηλεμάχου] τηλεμάχῃ Μ.

10. ἔτι μάλᾳ—προθυμίαν om. Ε.

12. κατὰ Ῥιανὸν Porsonus. καὶ ἁριανὸν Μ. κατὰ ἄρινον Η.

18. ἡ φρόνησις ἐκ τοῦ νοῦ] Conf. schol. ad v. 101.

19. προηθετοῦντο κατ' ἓνια τῶν ἀντιγράφων] Verba κατ' ἓνια τῶν ἀντιγράφων, nisi ex alio scholio illata sunt in quo dictum erat hos versus κατ' ἓνια τῶν ἀντιγράφων οὐδ' εἶναι (quemadmodum in scholio ad v. 185. scriptum est προηθετοῦντο ὑπ' Ἀριστοφάνους, κατ' ἓνια δὲ τῶν ἀντιγράφων οὐδ' ἐφέροντο), imperitiam produnt grammatici nescientis προηθετεῖν non esse τῶν ἀντιγράφων, sed certarum quarundam ἐκδόσεων, duorum potissimum qui Aristar-

chum antecesserunt criticorum, Zenodoti et Aristophanis, ut notavit Pluygers. de schol. Hom. p. 2. De usu verbi προηθετεῖν dicitur ad α, 185.

20. οἱ στίχοι] Versus dicit 97—101., quorum de tribus postremis conf. schol. ad v. 99. Brevius ex hoc scholio excerptum est in S. προηθετοῦντο κατ' ἓνια τῶν ἀντιγράφων οἱ στίχοι. ἴδιον γὰρ ἀγγέλων τοιοῦτοις ὑποδήμασι χρῆσθαι, καὶ ἡ τοῦ δέρατος ἀνάληψις πρὸς οὐδὲν ἀνάκειται. Ad hanc ἀθέτησιν spectat scholiastæ annotatio ad ε, 43.

21. ἀρμόσει—ἀναγκαῖον] ἀρμόσειεν καθ' Ἑρμοῦ. ἴδιον γὰρ ἀγγέλων τοιοῦτοις ὑποδήμασι χρῆσθαι. καὶ ἡ τοῦ δέρατος . . λέξις πρὸς οὐδὲν ψιλῶς κεῖται Τ.

δήμασι κεκρῆσθαι. καὶ ἡ τοῦ δόρατος ἀνάληψις πρὸς οὐδὲν ἀναγκαῖον. Μ.Τ.

τά μιν] ὑπὲρ, αὐτήν. τὸ μὴν τριγενές ἐστίν, ἀρσενικόν, “καὶ μιν φωνήσας” (Π. α, 201.), θηλυκόν, ὡς ἐνθάδε, οὐδέτερον, “αὐτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν” (Π. α, 237.). Ρ. 5

98. ἀπείρονα γαῖαν] τὴν πέρας μὴ ἔχουσαν διὰ τὸ εἶναι στρογγυλοειδῆ. ἢ σφαιρικὴν καὶ κυκλικὴν ἢ καθ’ ὅσον πρὸς ἡμᾶς ἀπείρος ἐστίν, εἰ καὶ τῇ φύσει πεπέρασται· τεταρτημόριον γὰρ μόνον τῆς γῆς οἰκεῖται· ἢ ἀντὶ τοῦ περικαλλῆς, καθάπερ τοῖς διαγράφειν τὰ κατ’ αὐτὴν βουλομένοις ἐστὶ πρόδηλον. λαμβάνεται γὰρ τὸ ἀπειρον καὶ 10 ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ εἶδος διαφέροντος καὶ ἄγαν καλοῦ, ὡς παρ’ Ἡσιόδῳ ἐν Γυναικῶν καταλόγῳ ἐπὶ τῆς Ἀγήνορος παιδὸς “Δημοδόκης, τὴν πλείστοι ἐπιχθονίων ἀνδρῶν μνηστεύοντο, καὶ πόλλ’ ἀγλαὰ δῶρ’ ὀνόμηναν ἴφθιμοι βασιλῆες ἀπειρέσιον· κατὰ εἶδος.” ἰστέον δὲ ὅτι ἀπειρος ὁ κύκλος καὶ ἡ σφαῖρα λέγεται ἢ διὰ τὸ μὴ πέραςι διαφόροις 15 ἀφορίζεσθαι κατὰ στέρησιν τοῦ α, ἢ διὰ τὸ πολλὰ πέρατα ἔχειν κατ’ ἐπίτασιν τοῦ α. οὗ γὰρ ἂν ἔλθῃ τις, τοῦτο αὐτὸ πέρας ἴσως ἔχον διὰ τὸ ἰσοπέρατον εἶναι διὰ τὴν ἐκ τοῦ μέσου πρὸς τὸ περίξ ἴσῃ ἀπόστασιν κατ’ ἰσότητα τοῦ α. οὕτως Ἀριστοφάνης Δαναΐσι “δακτύλιον χαλκοῦν φέρειν ἀπείρονα,” ἔφη δηλῶν τὸν σφενδόνην μὴ 20 ἔχοντα πέρας καὶ διὰ τοῦτο ὁμοιομερῆ ὄντα. ὁμοίως καὶ Αἰσχύλος τὰς ἐν κύκλῳ ἐστώσας καὶ ἀπείρονα σχήματι φησὶν ἴστασθαι· “ἡμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας κύκλῳ περίσθητ’ ἐν λόχῳ τ’ ἀπείρονοι εὐξασθε”· τουτέστιν ἐν τάξει κατὰ κύκλον. ὁ γὰρ λόγος ἐστὶ 25 τάξις, ἐπεὶ καὶ λοχαγὸς ὁ ταξίαρχος. Ε.

ἄμα πνοιῆς ἀνέμοιο] ἄμα, ὁμοίως· ἀλλαχοῦ δὲ χρονικὸν ἐπίρρημα, ὡς τὸ, ἄμα γίνεται τὸδε καὶ ἄμα τὸδε. Ε.

6. τὴν πέρας—] Conf. prolixius appositum hoc Porphyrii scholium in schol. Ven. ad Π. ξ, 200, in quo eadem quæ hic habemus veterum poetarum fragmenta partim emendatius partim mendosius leguntur. BUTTM.

13. ἀνδρῶν] Recte ἀνθρώπων in schol. Π.

μνηστεύοντο] ἐμνήστευον schol. Π. Scribendum μνήστευον cum Heynio. πῶλλ’] Scrib. πολλά καὶ ex schol. Π.

17. οὗ γὰρ—ἰσοπέρατον schol. Π.

οὗ γὰρ ἂν ἔλθοι τις τοῦτο ἐπ’ αὐτὸ πέρας—ἰσοπέραστον. Ε.

19. Ἀριστοφάνης] Fragm. 247.

20. φέρειν] φέρων schol. Π.

τὸν σφενδόνην Buttman. τὴν σφενδόνην Ε. De δακτυλίῳ ἀπείροσι dixit Boeckh. Inscr. vol. I. p. 235.

21. Αἰσχύλος] Fragm. 407.

23. πυρὸς σέλας] πυρὸν γέρας Ε. Correxī ex schol. Π.

περίσθητ’ Hermannus. Legebatur παρίσταται.

99. εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος] ἀθετοῦνται μετὰ ἀστερίσκων, ὅτι ἐν τῇ ε' τῆς Ἰλιάδος καλῶς. M.V.

101. ὀβριμοπάτρη λέγεται ἡ Ἀθηναῖα διότι τῆς φρονήσεως πατήρ ὁ νοῦς ἐστὶ. πάντων δὲ κρεῖττον καὶ ἰσχυρότερον ὁ νοῦς. E.

103. δῆμφ] τόμφ ἐν Ἰθάκῃ ὅπου ἦν τὸ Ὀδυσσεύς βασιλεῖον. 5 P.V.

105. Ταφίων] Τάφος ἡ νῆσος τῶν Ἐχινάδων, ἣν κατῴκουσιν Τηλεβόαι. V.

107. πεσσοῖσι] τοῖς κύβοις. ἀπὸ δὲ τοῦ παίξιν ἐσχημάτισται ἢ παρὰ τὸ πίπτειν [βολίους τὸ πεσεῖν] πεσσοὶ δὲ αἱ ψῆφοι. V. 10

108. ῥινοῖσι] διὰ τούτου τὸ βίαιον ἐμφαίνει τῶν μνηστήρων, τοῦ καὶ τὰς βύρσας ὑποστρωννύειν τοῖς θρόνοις. M.Q.S.V.

109. αὐτοῖσι] Νικίας δύο μέρη λόγου ποιεῖ, αὖ, καὶ, τοῖσι. Ἀρίσταρχος δὲ ἐν, ὃ καὶ ἄμεινον. E.M.Q.

110. οἱ μὲν, κήρυκες, οἱ δὲ, θεράποντες. οἱ μὲν, οἱ δὲ, σχῆμα 15 γοργότης. Ms. Barnes.

112. προτίθεντο, ἰδὲ] ἄμεινόν φησιν Ἡρωδιανὸς ἀναγινώσκειν, καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ— καὶ γὰρ ὁ λόγος οὕτω μᾶλλον ἀκόλουθος· οἱ μὲν οἶνον ἔμισγον, οἱ δὲ σπόγγοισι νίζον, οἱ δὲ κρέα ἐμέριζον. καὶ

2. τῇ ε' τῆς M. τῇ τῆς V. Minus accurate scholiasta solum Iliadis librum quintum nominat, ubi v. 746. 747. iidem sunt qui hic 100.

101. Verum v. 99. εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ἰξέει χαλκῶ legitur Il. κ, 135. Nam ut ἀθέτησιν ad duos tantum versus 100. 101. referamus, servato v. 99., dissuadet scholiastæ annotatio ad v. 97. Ceterum ad v. 100. 101. quod attinet, comparanda scholiastæ annotatio ad Il. ε, 746. 747. ἡ διπλῆ ἐπιέντευθεν εἰς τὴν Ὀδύσειαν μετακίεσται, ex quo colligi potest quæ Aristarchi de iis sententia fuerit.

5. τόμφ—] Conspirat Stephanus v. Δήμος: sed recte utrumque reprehendit Barnesius comparans versus v, 97. BUTTM.

10. Verba βολίους τὸ πεσεῖν, quæ e ms. inseruit Barnesius, ita videntur emendanda β' ἀρίστη πεσεῖν. BUTTM.

αἱ ψῆφοι] Legebatur οἱ ψῆφοι.

11. τοῦ M.S. τὸ Q.V.

13. μέρη λόγου M. μέρη τοῦ λόγου E.Q.

17. Ἡρωδιανός] Observandum est grammaticos minus antiquos Herodiano tribuere omnia quæ ex ejus libris excerpta sua ætate legébant. Non dubito quin νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ— Aristarchi lectio sit aut felix conjectura. COBET. Aristarchi hanc scripturam fuisse certo colligi potest ex scholio ad γ, 10.

18. καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ— Buttmann. καὶ προτίθεντο E.M. In textu M. habet προτίθεν: τ: :::: adscripto a m. rec. τσ.

καὶ γὰρ M. οὐ γὰρ E.

ὁ λόγος Cobetus. ἕλος M. ἕλος E.

οὕτω correxi pro τό.

ἀκόλουθος M. ἀκόλουθον E.

19. οἶνον] οἶνον E.

ἄλλως τὸν παρατατικὸν τοῦ τίθημι ἐνεργητικῶς οἶδε λεγόμενον ὁ ποιητῆς, οὐ παθητικῶς, “παρὰ δέ σφι τίθει” (Od. α, 142.). ἀκόλουθον πληθυντικὸν, νίζον καὶ πρότιθεν. E.M. προετίθεσαν. M.V.

νίζον] ἀπένιπτον. V.

ἰδὲ] ἀντὶ τοῦ καί. V.

5

113. καλῶς πρῶτος Τηλέμαχος Ἀθηναίων ὄρᾳ ὡς αὐτὸς μόνος ἀπὸ τῶν ἄλλων φρονιμώτερος, τῶν μνηστήρων περὶ συμπόσια ἀσχολουμένων. E.

115. ὀσσύμενος] τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων. S. ἀνειδωλοποιούμενος καὶ φανταζόμενος, προσδοκῶν ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέ- 10 πων. V.

117. δώμασιν] γρ. καὶ κτήμασιν ἐν ταῖς εἰκαιότεραις, κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι. τὸ ὅλον δὲ ἐπὶ Ὀδυσσέως χρῆ ἐξακούειν, Ὀδυσσεὺς ἔχοι. M.

119. βῆ δ' ἰθύς] ἐπορεύθη ὡς ἐπὶ τὸ πρόθυρον οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ 15 πρὸ τοῦ οἴκου ἐν τῷ τυκτῷ καλουμένῳ δαπέδῳ (δ, 627.) Q.V.

120. ξεῖνον δητὰ] καὶ τοῦτο διὰ τοὺς μνηστῆρας, ἵνα τὸ σκῆπτρον ἰδόντες ὡς βασιλέα αὐτὸν ὑπονόησωσι. S.

121. ἐδέξατο] ἐλάβετο μὲν τῆς δεξιᾶς σπενδόμενος ὡς φίλῳ. ἐδέξατο δὲ τὸ ἔγχος ὑπονῶν μὴ ἄρα τῶν ἐχθρῶν τις εἴη. E.S. 20

124. δείκνου] τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀρίστου. V.

μυθήσεαι] γράφεται, μυθήσεο. P.

ὅττεό σε χρῆ] περὶ ὅτου σε χρῆ, τοῦτο λέξεις. H. a m. sec. καὶ ἄλλως. ἐν τῇ κατὰ Ῥιανὸν ἄμεινον ἐγγράπτο ὅττευ σε χρῆ, ὡς ἀλλαχοῦ (Od. ρ, 121.) “ὅττευ χρῆζων.” H. (a m. sec.) M. 25

126. ὑψηλοῖο] γράφεται, ποιητοῖο. P.

127. πρὸς κίονα] νοητέον δὲ ἀπεξύσθαι τοὺς κίονας καὶ ἐνταῦθα

1. τὸν παρατατικὸν—παθητικῶς] τῶν παρατατικῶν—παθητικῶν E.

2. ἀκόλουθον] Scribendum videtur φ ἀκόλουθον, vel ἀκόλουθον ὄν.

3. πρότιθεν correxi pro προτίθετο. προετίθεσαν] Hoc quoque glossema, quod in M. textui superscriptum, veteri aptum est lectioni πρότιθεν.

12. δώμασιν] Sic M. in textu.

γρ. καὶ κτήμασιν] δώμασιν super-

scriptum in M.

15. ἐπορεύθη] ἐπ' εὐθείας S.

16. πρὸ τοῦ οἴκου ἐν τῷ] πρὸ τῆς ἐν τῷ S.

19. ὡς φίλῳ Buttm. τῷ φίλῳ E. φίλιαν S.

24. καὶ ἄλλως om. M.

κατὰ Ῥιανὸν Cramerus. καὶ ἀριανὸν H.M.

ὅττευ σε] ἔτευ σε M.

27. τοὺς κίονας] τὰ ξύλα E.

ἀποτίθεσθαι τὰ δώρατα. E.V. οικονομικῶς δὲ εἶπεν, “ἐνθαπερ ἄλλα ἔγχεα Ὀδυσσεύς,” ἵνα μὴ ἀπορήσῃ τις ἔμπροσθεν ὅτι, ποῦ εὐρέθησαν τὰ δώρατα πρὸς φόνον τῶν μνηστήρων. E.

128. εὐξόου] ἀπέξεον τὰς κίονας καὶ ἐν αὐταῖς ἐπετίθου τὰ δώρατα. E. 5

130. αὐτὴν δ' ἐς θρόνον] ὑποφαίνει διὰ τοῦτο καὶ ἄλλο τι καθήκον, ὅτι τοῦ ἰδίου θρόνου παρεχώρησε τῷ ξένῳ ὁ Τηλέμαχος. πάντα οὖν ἐλέγχει τὸ σῶφρον τοῦ νέου, τὰ τοῦ λόγου καὶ τὰ τοῦ τόπου, τό τε ἔγχεος ἀναλαμβάνων καὶ τοῦ θρόνου παραχωρῶν. θρόνος δὲ ἀπὸ τοῦ ἄνω θεωρεῖν, ἦτοι ὁ ἐπηρμένος. E.M.T. 10

ὑπὸ λίτα] προπερισπαστέον ἐνικὸν γὰρ ἐστὶ μεταπλασθὲν ἀπὸ τοῦ λίτον. P.Q.

λεπτὸν περιβόλαιον ἢ λινοῦν ὕφος. P.

132. κλισμόν] δίφρον ἀνάκλιτον ἔχοντα, καθέδραν. V.

ἔκτοθεν ἄλλων] τὸ γὰρ μεταβῆναι εἰς ἕτερον οἶκον ὑποψίαν ἂν παρέσχε τοῖς μνηστήρσιν ἐπιβουλῆς, ὅποτε καὶ ἐξῆς διὰ τὸ ἰδιολογεῖν αὐτὸν πολυπραγμονεῖ τίς ὁ ξένος. E.Q.

135. ὀρυμαγδῷ] κυρίως μὲν τῷ ἐν ὄρει ψόφῳ. ἐστὶ γὰρ κατὰ τὸ ἔτυμον ὀρομαγδῷ, νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ θορύβῳ. V.

134. ἀθήσειεν] ψιλωτέον τὸ ἀθήσειεν. ὅταν γὰρ ἐν συναλοιφῇ τὸ 20 φιλούμενον ἐν ἀρχῇ φωνῆν ἐπικρατήσῃ, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπικρατεῖ, οἷον ὡ ἐταῖρε, ὤταῖρε. Q.

ὑπερφιάλοισι] ὑπερσπόνδοις οἷον οἱ Πριάμου παῖδες, οἱ ὤμοσαν τοῖς Ἑλλήσιν μὴ καταλύσαι τὴν ἀγάπην, ἐκεῖνοι δὲ παρέβησαν τὰ ὄρκια. ὤμοσαν δὲ μετὰ φιάλης ὄρκον εἰπόντες ὥσπερ τὸ ὕδωρ χέεται 25 ἐκ τῆς φιάλης, οὕτως ἢ ψυχὴ τοῦ ἀβετήσαντος τὸν ὄρκον. E.

2. ἔμπροσθεν] Non sibi constant hæc scholia in usu hujus vocis, quam hic quidem et ad 139. habes de inferiori poematis parte, sicut ἐπισθεν ad γ, 366. δ, 456. de superiori: sed ad β, 107. γ, 442. ἔμπροσθεν etiam de superioribus. BUTTMANN. Dixit de hoc usu Bernhard. ad Dionys. P. p. 839.

6. ὑποφαίνει M. ἀποφαίνει E.T.

8. λόγου καὶ τὰ τοῦ τόπου om. E. in lacuna.

14. κλισμόν] Conf. schol. ad 145.

et δ, 123. BUTTM.

18. ὀρυμαγδῷ] Sic etiam H. in marg. ὀρυμαγδῷ κυρίως. Vid. Porson. ad 1, 235.

20. ἀθήσειεν] Spectat scholium ad derivationem formæ ἀθήσαι a pleniori ἀθήσαι, docetque spiritum asperum vocis ἠδύς absorptum esse a leni in syllaba ἀ. BUTTM. M. in textu ἀθήσειεν, litera η priori duobus punctis subnotata et adscripto in marg. γρ. καὶ ἀθήσειεν.

25. ὄρκια Buttmann. pro ἔρη.

136. ἀμφίπολος] ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν δεσπότην πολεῖσθαι. καὶ ἔστιν ἐπὶ γυναικὸς, πρόσπολος δὲ ἐπὶ ἀνδρός. E.

προχόφ] ἀγγεῖω προχυτικῶ, ἀπὸ τοῦ χέειν τὸ ὕδωρ. τῷ καθ' ἡμᾶς ξέστη. V.

λέβητος] τοῦ καθ' ἡμᾶς χερνίβου. V. 5

138. νίψασθαι] πρὸ τῶν βρωμάτων ἐνίπτοντο, ἵνα εὐαγῶς ἐπὶ τὰς σπονδὰς ἔλθωσι, μετὰ δὲ ἄριστον οὐκέτι· καὶ γὰρ οὐδὲ ποικίλοις ἔχρῳντο βρώμασιν. ἄλλως τε ἄσεμνον ἀπονίπτεσθαι μετὰ σπονδῆν. E.H.M.Q.

ἐτάνουσεν] ἐπιμήκεις γὰρ αἱ ἀρχαῖαι τράπεζαι. ξεστὴν τὴν κα-10 λῶς ἐξεσμένην, ὅπερ ἐστὶ κατεσκευασμένην. H.

139. σῆτον δ' αἰδοίη] σωφρόνως ἔφρασε κοσμίους ὀνόμασιν ἐπὶ δὲ τῶν ἀσελγῶν ἔμπροσθεν (147), “παρενήγεον ἐν κανέοισι.” E.H.M.

140. εἶδατα] καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω, ἔδασ, τὸ ἐνικόν, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ἰῶτα εἶδασ, τὸ πληθυντικὸν τὰ εἶδατα. P. 15

χαριζομένη παρ' ὄντων] ἐκ τῶν ὄντων ἀφθόνως παραβάλλουσα. τινὲς δὲ, παρὰ μενόντων καὶ μὴ ταχέως σηπομένων, ἵνα ἐκ τούτου τὰ ἐν τῷ ταμείῳ ἀπόθετα δηλώσῃ. E.M.Q. ἐκ τῶν παρεόντων ἐπιδιδούσα. V.

141. πίνακας] τὰς σανίδας. (Od. μ, 67.) “ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακας 20 νεῶν” καὶ (II. ζ, 169.) “γράψας ἐν πίνακι πτυκτῶ.” H.

142. κύπελλον ἐτυμολογεῖται παρὰ τοῦ ἐν αὐτῷ χεῖσθαι τὸν πηλὸν ἢ τὸν οἶνον, χύπελλον καὶ κύπελλον. E.Q.

143. θάμ' ἐπάχθετο] τὸ σπουδαῖον τοῦ κήρυκος καὶ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ ξένου δηλοῖ. E.Q. 25

145. κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε] κλισμοὶ μὲν εἰσιν οἱ ἔχοντες κλινηρα ἐξέχοντα πρὸς τὴν τῶν ὤμων ἀνάπαισιν. ἐν αὐτοῖς γὰρ ἐπερείδουσι τοὺς ὤμους οἱ καθήμενοι. οἱ δὲ μὴ ἔχοντες ταῦτα, θρόνοι. E.P.Q.

147. παρενήγεον] παρεσάρενον. ἐκ τούτου δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἐδεσ-30 μάτων ἐκφαίνει. τὸ δὲ ὀνειάτα δηλοῖ τὰ ὄνησιν ἐμποιοῦντα, τὰ ἐδέσματα. E.P.V.

7. οὐδὲ H.M. δὲ E.Q.

13. ἀσελγῶν H.M. ἀσεβῶν E.

18. ταμείῳ M. κελλαρίῳ E.Q.

20. Versus 141. 142. spurios esse judicat Athenæus 5. p. 193 E.,

defendit Eustathius.

21. ἐν—πτυκτῶ] ἐπὶ—πτυκτῶ. H.

27. κλινηρα Buttin. καὶ ἄπερ T.

καὶ ἄπερ εἰσιν E.Q. Conf. schol. ad 132.

149. ἴαλλον] ἐδίδοσαν, ἐξέτειναν. νόμησαν] ἐμέρισαν. (150.) αὐτὰρ ἐπεὶ] ἐπειδὴ δέ. V.

150. ἐξ ἔρον ἔντο] τὸ ἐξ μετὰ τοῦ ἔντο συντακτέον, ὡς οὕτω λέγεσθαι, ἐξέτο καὶ ἐξέβαλλον ἔρον τῶν βρωμάτων. H.

151. ἄλλα μεμήλει] πιθανῶς, ἵνα ὁ Τηλέμαχος καιρὸν σχῆ. V. 5

152. μολπῇ] ἢ μετ' ᾠδῆς παιδιά. V.

ἀναθήματα] πληρώματα, κοσμήματα. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοῖς θεοῖς ἀνατιθεμένων. E.V.

154. ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη] προανεφώνησεν, ἵνα ὁ Φῆμιος σωθῆ ἔν τῇ μνηστροφονίᾳ. V. σύνεσιν μαρτυρεῖ τοῦ ἀοιδοῦ προαπαλλάσσω αὐτὸν δικαίως τῆς μνηστροφονίας. E.P.Q.

155. φορμίζων] τὰς χορδὰς ῥυθμίζων. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ φροίμιον καὶ φροιμίζω, φορμίζω, κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ καὶ ἐκβολὴν τοῦ ι. E.

158. ξεῖνε φίλε] προκαταλαμβάνει τὴν κατηγορίαν, ἵνα μὴ νομισθῆ παρὰ τῷ ξένῳ τῆς ἀταξίας αἴτιος εἶναι. E.Q.

160. ῥεῖ' ἐπεὶ ἀλλότριον] τὸ ἐξῆς, ἐπεὶ ρεῖα. ἡρέμα παραδηλοῖ ὅτι οὐκ ἀρέσκειται τοῖς δρωμένοις, κωλύειν δὲ ἀμήχανος. E.Q.

161. λεύκ' ὄστεα] προληπτικῶς, ἵνα μὴ παραμυθούμενος αὐτὸν ὁ ξένος πολλάκις ψεύσεται. “στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν 20 ἐπῶν.” E.

162. ἐπ' ἠπειροιο] ἐπὶ τῆς γῆς. V.

κυλίνδει] παρὰ τῷ ποιητῇ βαρύνεται αἰεὶ. δῆλον ἐκ τοῦ “προκυλινδόμενος” καὶ “ἤτε κυλινδομένη.” M.

163. Ἰθάκηνδε] κἂν τὴν Ἰθάκην, φησὶν, εἶδεν ὁ Ὀδυσσεὺς τῆς 25

1. νόμησαν] Hæc glossa spectat ad versum a grammaticis rejectum, de quo vid. Barnesium. Qui tamen, cum dicit appositam esse a scholiorum compilatore hanc glossam “ad v. 148.” non recte dicit, ut apparet ex ordine quo eam ex ed. ant. posui. Nam in Schreveliana edit. glossa quæque ad numerum sui versus revocata est, cum in edd. ant. glossæ singulæ sæpe contra verum etiam versuum ordinem disjectæ sint. Ceterum versum Νόμησαν etc., si admittitur, recte poni post v. 147. et ego cen-

seo. BUTTM.

7. πληρώματα, κοσμήματα] τῆς εὐωχίας τὸ κόσμημα V.

9. προανεφώνησεν] Vid. not a d B, 20. BUTTM.

10. σύνεσιν—ἀοιδῷ P. ἀνάγκη—τῷ ᾠδῷ E.Q.

11. δικαίως om. E.Q. Iidem post μνηστροφονίας addunt καὶ προκαταλαμβάνων τὴν κατηγορίαν etc. quæ iterum leguntur suo loco ad 158.

20. στέργει—ἐπῶν] Sophoclis versus Antig. 277. Legitur etiam in M. præscripto γρωμικὸς στίχος.

πλάνης ἐπαναζεύξας, ἤϊξαντο ἂν ἅπαντες οἱ μνηστῆρες ἐλαφρότερος κτήσασθαι πόδας πρὸς τὸ φυγεῖν αὐτοὺς τὴν τοῦ Ὀδυσσεὺς ὄργην, παρὸ πλουσιώτεροι γενέσθαι. Q.

164. ἐλαφρότερος ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔλαφος, ἐλαφρός, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ η ἐλαφρός. Q. 5

165. ἢ ἀφνειότεροι] κοιμιστέον τὸ ἢ διασαφητικὸς γάρ ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ἤπερ, οὐ διαζευκτικὸς. εὔζονται μᾶλλον ταχεῖς εἶναι ἤπερ πλούσιοι. H.Q.

166. οὐδέ τις ἡμῖν] τοῦτο τὸ ῥητὸν οὕτως συντακτέον οὐδέ τις φῆσι καὶ εἶπη ἐπιχθονίων ἀνθρώπων τὸν Ὀδυσσεῖα ἐλεύσεσθαι πρὸς 10 ἡμᾶς, εἶπερ, ἦτοι ἐπειδὴ, ὦλετο τοῦδε, καὶ τούτου, τὸ νόστιμον ἡμαρ, ἦτοι ἢ ἡμέρα τῆς ἐκείνου ἐπιστροφῆς. M.Q.

167. θαλπυρῆ] χαρά. γράφεται ἐλπυρῆ κατ' ἐπίουσι τῶν ἀξιολόγων πάνυ, ἵνα λείπη ὁ καί· οὐδεμία ἡμῖν ἐλπίς ἐστὶν ἐκείνου, εἰ καὶ τις εἴποι αὐτὸν ἐλεύσεσθαι. E.M. 15

168. φῆσιν] τὸ φῆσιν σὺν τῷ ι, ὡς τὸ (Il. α, 129.) “δῶσι πόλιν Τροίην.” προπερισπαστέον ἐν παρολιῇ γάρ ἐστὶν ἢ σιν. H.M.Q. φαίη, εἶπη. V.

170. πόθεν εἶς] ἐγκλιτέον τὴν εἶς. ἀλλ' οὐκ ἐγειρεῖ τὴν θεν συλλαβὴν· πυρριχιακὴ γάρ ἐστι. M. 20

171. ὀπποίης δ' ἐπὶ νηός] ξένης ἢ ἰδίας. M.Q.

Ἄρισταρχος ὀπποίης τε. ἄλλως. οἰκειότερον ταῦτα ὑπὸ Εὐμαίου ἂν λέγοιντο. διὸ ἐν τισιν οὐκ ἐφέροντο. H.M.

172. εὐχετόωντο] ἐκαυχῶντο. V.

173. οὐ μὲν γὰρ τί σε] ἠθικὸν τοῦτο, ὡς τὸ “οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς 25

3. παρὸ hoc ævo valuit etiam μᾶλλον ἢ: vid. ad 321. Adde schol. δ, 143. et λ, 58. ubi παρὸ est pro nudo ἢ: eademque voce utuntur glossographi quoties particulam ἢ comparandi significatione distinguere volunt. Vid. infra schol. θ, 491. et glossem. ad Aristoph. Plut. 1173. 1185. BUTTM.

10. φῆσι καὶ εἶπη ἐπιχθονίων M. φησὶν ἂν εἶπη ἀπὸ τῶν ἐπιχθονίων Q.

13. γράφεται—λείπη] κατ' ἐπίουσι δὲ τῶν πάνυ ἀξιολόγων ἐλπυρῆ, ἵνα λείπει E.

16. τὸ φῆσι—ἢ σιν M. ἐν δὲ τῷ φῆσιν. ἐν παρολιῇ ἐστὶν ἦσαν διὰ καὶ προπερισπαστέον ὡς τὸ δώσει πόλιν Τροίην H. ἐν δὲ τῷ φησὶν ἐν παρολιῇ ἐστὶν ἢ σι· διὰ καὶ προπερισπαστέον Q.

20. πυρριχιακὴ scripsi pro πυρριχαικῆ.

22. τε om. M.

ταῦτα om. H. Versus scholiasta dicit tres 171—173. qui leguntur infra ξ, 188—190. ubi vid. schol. ὑπὸ] ἀπὸ H.

ἔσσι" (Od. τ, 163). ὡς εἰ ἔλεγε πεζὸν μὲν γὰρ σε ἀδύνατον ἐηλυθέναι. E.M.Q.

174. εὔ εἰδῶ] τὸ εἰδῶ Τυρανίων μὲν βαρύνει, Ἀρίσταρχος δὲ περισπᾶ, ᾧ καὶ πειστέον. M.Q.

175. ὁ δεύτερος ἢ περισπᾶται· ἐρωτηματικὸς γάρ ἐστι. καὶ τὸ ἔσσι ἐγκλιτέον. E.M.

μεθέπεις] γράφεται, μεθέπη. H. ἀντὶ τοῦ πρὸς ἡμᾶς ἔρχη. τὸ δὲ ἴσαν ἐγίνωσκον. M.

176. ἴσαν] γράφεται, ἔσαν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. H.

177. ἐπεὶ καὶ κείνος] ἐκ πλήρους ὁ καί· τῇ γὰρ ἐκεῖνος οὐ χρῆται, εἰ μὴ ἀναγκασθῆ ὑπὸ μέτρου· οὕτως Ἀρίσταρχος. E.H.M.Q.

ἐπίστροφος] τὸ ἐπίστροφος ἤγουν ἐπιστρεπτικός ἦν τῶν ἀνθρώπων. εἰς ἑαυτὸν ἔστρεφε τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ τῆς ἰδίας ἀρετῆς καὶ φρονήσεως καὶ εὐγενείας. B. ἐπιμελής. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. ἢ οὐ λόγον ἐποιοῦντο πάντες ἄνθρωποι. ἢ ἐπερχόμενος καὶ ἐπιδημῶν. ἄλ-15 λως. ἐπίστροφος ὁ φροντιστής, ὁ ἐπιστρεφόμενος τῶν ἀνθρώπων φιλόξενος, ἤγουν ἐπιστροφὴν καὶ ἐπιμέλειαν ποιούμενος τῶν ἀνθρώπων· ἢ οὐ λόγον ἐποιοῦντο πάντες ἄνθρωποι. ἢ παρὰ πολλοῖς ἀνθρώποις ξενιζόμενος. E.

182. νῦν δ' ἄδε] ἦτοι ἄνωγας ὡς ὄρεσ, ὡς ἰδιώτης, οὐχ ὡς ἐπέβαλε βασιλεῖ. M.Q. τὸ δὲ ἄδε οὐδέποτε κεῖται παρὰ τῷ ποιητῇ τοπικῶς, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ οὕτως. E.M.Q.V. τὸ δὲ ἀλλοθρόους ἀντὶ τοῦ ἀλλογλώσσους. "ἐπεὶ οὐτ' ἦν ὁμὸς θρόος οὐτ' ἴα γῆρυς" (Il. δ, 437.). Q.

183. ἐπ' ἀλλοθρόους] γράφεται, ἐς ἀλλοθρόους. H.

25

184. ἐς Τεμέσσην] πόλιν ἐν Οἰνωτροῖς ἢ νῦν Τέμψον καλουμένη, ἢ

4. πειστέον] πιστέον M.

5. ὁ δεύτερος ἢ] In verbis ἢ καὶ πατρῷός ἐστι.

ἐρωτηματικὸς (ἐρωτηματικῶς E.) γάρ] Herodiani praeceptum: v. Lehrs. Quaest. Epic. p. 54. et conf. schol. d, 372. ο, 168.

9. ἔσαν Porsonus. ἔσαν H.

10. πλήρους] πλήθους Q. (ἐκ πλήρους est in schol. ad δ, 519. ε, 104.) Hoc dicit scholiasta, καὶ plene scribi, non coalescere cum pronomine, κάκεινος: nam forma trisyllaba ἐκεῖ-

νος Homerum non uti nisi metro postulante.

τῇ γάρ Cobetus. τῇ καὶ γάρ M. τῷ καὶ γάρ E.H.Q.

18. ἢ παρὰ—ξενιζόμενος om. E.

20. ἦτοι om. M.

ὡς ἰδιώτης] ὡς om. M.

21. τὸ δὲ ἄδε—τοπικῶς M. οὐδέποτε κεῖται τὸ ἄδε τοπικὸν παρὰ τῷ ποιητῇ E.Q.V., illatis in E.Q. post ἄδε verbis οὕτως ὡς ὄρεσ.

26. Οἰνωτροῖς correxi pro Οἰνώτροις.

Βρεντησία. Q. Τεμέση πόλις Κύπρου κατά δέ τινὰς τῆς Ἰταλίας, ἃ νῦν Βρενδέσιον καλοῦσι καὶ Τέμφαν. Vind. 56.

αἶθωνα σίδηρον] ἢ μέλανα διὰ τὸ ἀνέργαστον, ἢ λαμπρὸν ἀπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ αἶθοντος. E.V.

185. νῆς δέ μοι ἦδ'] προφασίζεται νόσφιν εἶναι τὴν ναῦν, πρὸς 5 τὸ μὴ καὶ τοὺς ἐταίρους ἐθέλειν ξενίσαι τὸν δὲ πλοῦν μακρόν τε καὶ ἀναγκαῖον εἶναι, πρὸς τὸ μὴ κατασχεθῆναι παρ' αὐτοῦ. Πορφυρίου. E.H.M.R. περισπαστέον δὲ τὸ ἦδε. ἔστι γὰρ ἀντωνυμία ἀναφορική. προηθετοῦντο δὲ ὑπὸ Ἀριστοφάνους· κατ' ἓνια δὲ τῶν ἀντι-

1. 2. Βρεντησία et Βρενδίσιον formæ sunt vitiosæ pro Βρεντέσιον, sed fortasse relinquendæ his scholiasticis. Βρεντέσιον Eustath. p. 1409, 2.

Τεμέση—Τέμφαν] Hujus scholii fragmenta sunt in E. τὸ νῦν Βρεντήσιον καλούμενον κατὰ δέ τινὰς Ἰταλοῦς, in V. Τεμέση πόλις Κύπρου, κατὰ δέ τινὰς τῆς Ἰταλίας, ἃ νῦν Βρεντίσιον καλοῦσι. De Τεμέσης nominis formis dixit L. Dindorfius in Thesauro.

5. νόσφιν] νόσφι E.

6. καὶ τοὺς ἐταίρους] καὶ ἐτέρους E.

7. Πορφυρίου habet E., om. M. et, ni fallor, H.R.

8. ἀναφορική] ἤτι superscr. in R., quod significat ἀναφορητική. De ἦδε dixit etiam Eustath. p. 1409, 23.

9. προηθετοῦντο] Versus dicit 185. 186. νῆς—ἰλήεσσι. Verbum προαθετεῖν aliquoties etiam in Venetis Iliadis scholiis occurrit et diserte quidem ubique de Aristophane vel de Zenodoto. In omnibus autem illis locis præcedit admonitio de ἀθετήσει quam communis opinio sequatur, quæque Aristarchi auctoritate nitatur. Vide locos a Wolfio citatos in Proleg. p. 271. Aristarcho igitur, ut vere observat idem, προηθέτουσιν illi. Atque sic in nostris quoque infra ad β, 322. quanquam non nominato Aristarcho: ἀθετεῖται ὡς περιττός. προηθέται δὲ καὶ Ἀριστοφάνης. Eo magis mirum quod hic et ad γ, 199. δ, 276. verbum hoc legimus sine prævia

tali observatione: nam quod hic quidem subjicitur, in quibusdam exemplis versus hos non esse positos, id aut factum erat auctoritate Aristophanis aut jam ante illum. Altero autem loco, ad γ, 199. ubi schol. Q. ita: παρὰ Ἀριστοφάνει προηθετοῦντο, in schol. Harl. simpliciter scriptum Ἀριστοφάνης ἠθέτει: quanquam dici potest, Aristarchum ibi, ut qui Aristophani fortasse astipulatus sit, non memorari: sed in loco ad δ, 276. ubi verba προηθετεῖτο παρ' ἐνίοις (nam sic videtur scribendum) ad Aristarchum et Zenodotum referri possunt damnatio Aristarchi auctoritate tam parum stabilita videtur, ut scholiastes versus defendat potius contra ἐνίους illos. Videtur itaque his locis verbum προηθετεῖτο spectare non ἀθέτησιν aliquam posteriorem, sed omnino justam illam et continuam poematum Homericorum recensionem, quæ ab Aristarcho instituta est. Προηθέτουσιν itaque hos versus illi, antequam Aristarchus de omnibus Homeri versibus ita pronuntiasset, ut judicium ejus ab eo tempore instar omnium esset. BUTM. Accedit nunc Athenocles Cyzicenus, qui ipse quoque antiquior Aristarcho grammaticus est: qui Odysseæ versus ξ, 507. προηθετηκέναι dicitur ab scholiasta codicis H.

ἓνια] ἐνίαν Q.R.

γράφων οὐδ' ἐφέροντο. H.M.Q.R. τὸ ἦδε ἀναφορικῶς εἶρηκεν ἀντὶ τοῦ δεικτικῶς. V.

186. 'Ρεῖθρῳ] ὄνομα κύριον τοῦ ἐν 'Ιθάκῃ λιμένος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ἐπειδὴ ἔκρουεν ἔχει καταρρέομενον ὑπὸ πολλῶν ὑδάτων, ἢ ἀπὸ τοῦ συρρεῖν εἰς αὐτὸν ὑδάτων χειμάρρους πολλοὺς ἀπὸ 5 τοῦ Νηρίτου. Νήριτον γὰρ τὸ Νήιον τινὲς λέγουσιν' οἱ δὲ φασὶν ἕτερον εἶναι τὸ Νήιον τοῦ Νηρίτου. 'Αρίσταρχος δὲ Νηίου φησι παρακεῖσθαι τῷ 'Ρεῖθρῳ, ἀφ' οὗ ἐξῆκτον τὰ πρυμνήσια. H.M.T.V.

ὑπὸ Νηίῳ ὑλήεντι] διαφέρει Νήριτον καὶ Νηίου. δύο δὲ ἐστὶν 10 ὄρη τῆς 'Ιθάκης· “ τοῦτο δὲ Νηρίτον ἐστὶν ὄρος καταειμένον ὑλῆ” (Od. ν, 351.) καὶ “ ἡμεῖς δ' ἐξ 'Ιθάκης ὑπὸ Νηίου εἰλήλουθμεν” (Od. γ, 81.). ὕπερ κάθυγρον ὄν εἰς τὸν ὑποκείμενον λιμένα πλεῖστον ρεῦμα ἐνδίδωσι. ὅθεν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος 'Ρεῖθρον προσηγόρευσε τὸν λιμένα. “ νηῦς δὲ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλῃος ἐν 15 λιμένι 'Ρεῖθρῳ ὑπὸ Νηίῳ ὑλήεντι.” τῷ γὰρ “ λιμένι 'Ρεῖθρῳ” δηλοῖ, ἐν καλῷ λιμένι 'Ρεῖθρῳ, ὡς εἴ τις ἔλεγεν ἐν καλῷ λιμένι τὸ 'Ρεῖθρον. τὸ δὲ Νήρικον πόλισμά ἐστι τῆς κατανατικῆς 'Ηπειροῦ· “ ὡς ὅτε Νήρικον εἶλον εὐκτίμενον πτολίεθρον, ἀκτὴν 'Ηπειροιο.” (Od. ω, 377.) E.M.Q.T. τῷ πρὸς ὑποδοχὴν νεῶν εὐθέτω ὄρει 'Ιθάκης. V. 20

188. εἶπερ τε γέροντ' εἶρηαι] διχῶς αἱ 'Αριστάρχου, εἶπερ τε καὶ

1. οὐδ' ἐφέροντο] Non exstitisse in exemplari Zenodoti conjicit Nauck. Aristoph. p. 27.

3. κύριον om. V., in quo prima sunt scholii verba ὄνομα—ἔχει.

λιμένος M. λιμένος τὸ 'Ρεῖθρον V.

4. ἔχει—πρυμνήσια] Sic hæc scripta in M. In V. est ἔχει ἢ ἀπὸ τοῦ συρρεῖν εἰς αὐτὸν χειμάρρους πολλὰς ἀπὸ τοῦ Νηίου ὄρους, reliquis omissis. In T. ad ὑπὸ Νηίῳ scholion hoc est, ὅτω καλουμένῳ 'Ρεῖθρῳ παρὰ τὸ πολλοὺς χειμάρρους ρεῖν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Νηρίτου. Νήριτον γὰρ τὸ Νηίου τινὲς λέγουσιν' οἱ δὲ φασὶν ἕτερον εἶναι τὸ Νηίου τοῦ Νηρίτου. 'Αρίσταρχος δὲ Νηίου φησι παρὰ τὸ κεῖσθαι τῷ 'Ρεῖθρῳ. ἔστι δὲ ὄνομα τοῦ ἐν 'Ιθάκῃ λιμένος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ἀπὸ τοῦ συρ-

ρεῖν εἰς αὐτὸν χειμάρρους πολλὰς ἀπὸ τοῦ Νηίου ὄρους. In H. infra post εἰλήλουθμεν pergitur, κατανατικῆ (hoc male vel scriptum vel lectum pro ὅτω καλουμένῳ, quod est in T.) 'Ρεῖθρῳ. καταρρέομενον ὑπὸ πολλῶν ὑδάτων παρὰ τὸ πολλοὺς χειμάρρους ρεῖν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Νηρίτου. Νήριτον γὰρ τὸ Νηίτον τινὲς λέγουσιν' οἱ δὲ φασὶν—πρυμνήσια (ut M.):—

7. τὸ νήιον T. τὸ νήιτον H.M.

δὲ νήιον φησι M.T. δὲ φησιν νήιον H.

10. Νηίῳ] νήιτον H.

12. Νηίου] νήιτου H.

15. ἦδ' om. E.Q.

πόλῃος] πόλῃος E.Q.

18. et 19. Νήρικον Buttm. correxit pro Νηρίτου.

εἴπερ τι. M. εἰς ἀξιοχρεων δὲ μάρτυρα τὴν πίστιν ἀναφέρει. δευτέραν πίστιν τῆς καθαρᾶς φιλίας ποιεῖται τὴν ἀκριβολογίαν τῆς κακοδουλείας. M.Q.

192. παρτιβεῖ] ἐνεστὼς χρόνος, ἀπὸ τοῦ τιθῶ, διὸ περισπᾶται. P. 5

193. ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς] ἀλωὴν καὶ τὴν πολυδενδρον γῆν φησιν “ἐνθα δὲ οἱ πολύκαρπος ἀλωή” (Od. η, 122.). καὶ τὴν ἀμπελόφυτον “σταφυλῆσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν” (Il. σ, 561.). ὁμοίως καὶ τὴν σιτοφόρον γῆν. Q. ἀλωή λέγεται καὶ ἡ πολυδενδρος γῆ, καὶ ἡ ἀμπελόφυτος, καὶ ἡ σιτοφόρος, καὶ ἡ δασεῖα. B.E. 10

ἐρπύζοντ’—οἶνοπῆδοιο] μετὰ ὀδύνης καὶ ἀνίας ἡρέμα βαδίζοντα διὰ τὸ γῆρας. M. βαδίζοντα εἰς τὸν γονιμώτατον τόπον τῆς γῆς οἶνοφόρου. ἐσήμασε τὸν ἵπὸ τοῦ γῆρας μετὰ ὀδύνης καὶ ἀνίας ἡρέμα καὶ βαρέως βαδίζοντα. Q.

194. νῦν δ’ ἤλθον] διὰ τούτων εὐελπιν ποιεῖ τὸν νέον. τὸ δὲ 15 ἐξῆς, ἔφαντο γὰρ δὴ αὐτὸν τὸν σὸν πατέρα ἐπιδήμιον εἶναι. λείπει δὲ τὸ ὥστε. M.P.

195. ἀλλ’ ἔτι που] διὰ τοῦτο εὐελπιν ποιεῖ τὸν νέον. διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν “ἠσφ ἐν ἀμφιρύτῃ” δυσχερὲς αὐτῷ τὸ ἐκφυγεῖν ἵκεσήμενον ὡς ἐν ἠσφ ὄντι· οἱ γὰρ ἐν γῆ εὐχερῶς δραπετεύουσιν. E.Q. 20

196. οὐ γὰρ πω τέθνηκεν] οἶδα, φησὶν, ὅτι οὐ τέθνηκεν· φόβη δὲ αὐτὸν καὶ ἐπαυληλυθένας. P.M.Q.

198. χαλεποὶ δέ μιν] χαλεποὶ ἄνδρες, ἤγουν ὁ Κύκλωψ καὶ οἱ μετ’ αὐτοῦ. ἀρκάσας Ὀδυσσεὺς τὴν θυγατέρα τοῦ Κύκλωπος, ὁ Κύκλωψ μετὰ πολλῆς ἰσχύος νῆας ποιήσας κατὰ τοῦ Ὀδυσσεὺς 25 ἐφέρετο, καὶ οὕτως οὐκ εἶα αὐτὸν πρὸς τὴν οἰκίαν ἐπιστρέφαι. P.

202. οὐκέτι] οὐδαμῶς. V.

οὔτ’ οἰωνῶν σάφα εἰδώς] ἡρέμα παρεδήλωσεν ἡ Ἀθηναῖ ἦτις ἦν.

1. δὲ om. Q.

3. κακοδουλείας] Tam absona haec vox ut fere suspicer scriptum olim fuisse ἀποδημίας, respicique versus 259 sqq. ubi cf. schol. BUTTM.

15. διὰ τούτων M. διὰ γὰρ τοῦτο P., qui prima tantum hujus scholii verba habet διὰ—γὰρ δὴ αὐτόν. ποιεῖ P. ποιεῖται M.

16. ἐπιδήμιον] ὥστε ἐπιδήμιον M. Delevi ὥστε ex proximis verbis illatum.

18. εὐελπιν ποιεῖ] δύσελπιν ποιεῖται E.Q. Correxī ex scholio precedente.

26. ἐπιστρέφαι Buttm. ἐπιστρέψαντες P.

οἱ γὰρ ἄνθρωποι καὶ μαντείας καὶ τῶν οἰωνῶν δεόμενοι, τὸ δὲ θεῖον ἐξ αὐτοῦ προγινώσκει τὸ μέλλον. Ε.Θ.

204. δέσματα Ἀττικῶς ὡς γράμματα, ἀλλ' εἴπερ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι, φράσσεται ὡς κε νέηται. καὶ ἔχει ἔμφρασιν ἢ γραφή. Η.Μ.

δέσματα] ἐκτέταται, ὡς τὸ ὄνειρατα, προσώπατα. Ἀττικὸν δὲ ἔστι τὸ τοῖς οὐδετέροις χρῆσθαι ἀντὶ ἀρσενικῶν. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ δέω δέσματα, ὡς ἀπὸ τοῦ ξέω ξέσματα. Ε.Η.Μ.

207. εἰ δὴ ἐξ αὐτοῦ] πειραστικῶς πυνθάνεται πῶς Ὀδυσσεὺς ὦν οὐκ ἀνδρίζεται. λείπει δὲ εἰς τὸ τόσος τὸ ὦν, ἢ ἢ τηλικούτος ὦν. Ε.Θ.

πονῶ πονήσω ἐν ψυχῇ· πονῶ πονέσω ἐπὶ σώματος. Ε.

208. αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε] Ἀριστοφάνης καὶ Ἀρίσταρχος “αἰνῶς μὲν.” καὶ ἔχει τι εἶδος ἢ γραφὴ αὐτῆ. Η.Μ.Θ.Ρ. τὸ δὲ, τοῖον ἐμσγόμεθα, ἀντὶ τοῦ τοίως, ὡς νῦν καὶ ἡμεῖς, ἐγὼ καὶ σύ. Η.Μ.Θ.

209. ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμσγόμεθα] οὕτως ὡς ἡμεῖς ἐμίχθημεν σήμερον, καὶ μετὰ τοῦ σοῦ πατρὸς ἐμσγόμεθα. Θ.

212. ἔκτοτε] ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου. V.

1. μαντείας correxi pro μάντεις, quod Buttm. in μάντεων mutari volebat.

3. δέσματα — γράμματα] Hæc manifeste corrupta. Nam nec δέσματα operæ pretium erat cum γράμματα comparari et desideratur nomen grammatici qui ἀλλ' εἴπερ pro οὐδ' εἴπερ legit. Fortasse igitur hæc sic sunt in ordinem redigenda ut post lemma οὐδ' εἴπερ τε σιδήρεα δέσματα pergatur Ἀρίσταρχος γράφει,—. Nomen Aristarchi ante ἀλλ' εἴπερ excidisse etiam Cobetus conjecit. Ceterum illud ἀττικῶς abest ab H. in quo duo ad hunc versum scholia leguntur, alterum manus primæ δέσματα ὡς γράμματα ἐκτέταται ὡς τὸ ὄνειρατα, προσώπατα. Ἀττικὸν δὲ ἔστι τὸ τοῖς οὐδετέροις ἀντὶ ἀρσενικῶν κεχρησθαι, alterum manus recentioris, γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ δέω δέσματα, ὡς ἀπὸ τοῦ ξέω ξέσματα.

δέσματα ὡς γράμματα. ἀλλ' εἴπερ usque ad ἢ γραφῆ. Ego scholion alterum, ἐκτέταται—ξέσματα exhibui ut scriptum est in M., nisi quod ὡς ἀπὸ τοῦ ξέω ex H. scripsi pro ὡς τὸ ξέω, quod est in M. In E. legitur δέσματα ἀντὶ τοῦ δεσμεῖα ἀττικῶς· τὰ γὰρ ἀρσενικὰ οὐδετέρος λέγουσιν ἀπὸ τοῦ δέω δέσμα καὶ ἀπὸ τοῦ ξέω ξέσματα. ἐκτέταται δὲ ὡς τὸ ὄνειρατα, προσώπατα. Brevius excerptum est in V. δέσματα δεσμοί. ἔθος δὲ Ἀττικοῖς τὰ ἀρσενικὰ οὐδετέρος λέγειν. ἀπὸ τοῦ δέω δέσματα καὶ ἀπὸ τοῦ ξέω ξέσματα. Similiter Eustath. p. 1411, 23.

11. πονῶ—σώματος] Hæc quomodo huc venerint non exputo. BUTTM.

13. μὲν (μὴν Nauck. Aristoph. p. 84.)] Legebatur μὲν ἔχει. εἶδος] εἰκὸς Buttm.

14. τοῦ om. Q.

ἐγὼ] ἐγὼ τε Q.

ἐμὲ κείνος] πλήρης ἢ ἐμέ ἀντωνυμία· πρὸς γὰρ ἀντιδιαστολήν παρείληπται. Μ.

214. τοιγὰρ ἐγὼ τοί] τὸ πρῶτον τοί οὐκ ἔστιν ἀντωνυμία· οὐδέποτε γὰρ ἀρκτικὸν τὸ τοί· ἀλλ' ἔστιν ἀντὶ τοῦ δῆ. Β.Μ.

ἀτρεκέως] ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ τρέχω· ὁ μὴ παρατρέχων τὴν ἀλήθειαν. ἢ ἀπὸ τοῦ α καὶ τοῦ τρῶ τὸ φοβοῦμαι. ὁ γὰρ τὴν ἀλήθειαν λέγων οὐ δέδιεν. γίνεται γοῦν ἀτρεῆς καὶ ἀτρεκής. Ε.

καταλέξω] γράφεται, ἀγορεύσω. Η.

215. μήτηρ μὲν τέ μέ φησι] ἢ μὲν μὲν ἀπόλυτος, ἢ δὲ ἐγὼ ἀντι-
διαστολήν ἔχει πρὸς τὴν μητέρα. Η.Μ. εἰ μηδεὶς τῶν γεννωμένων δύναται γινῶναι τὸν πατέρα, πόθεν ἢ γινῶσις τοῖς παισὶ τοῦ πατρός; τὸ γὰρ “μήτηρ μὲν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔγωγε οὐκ οἶδα ὅπως μὲν ἔχη,” ἐπὶ τοῦ Τηλεμάχου· ὅτε γὰρ ἀπεδήμησε παῖς ἦν μαζῶ, διὸ μόνου τοῦ ὀνόματος παρὰ τῆς μητρὸς γίνεται ἀκροατῆς
ἀκούων ὅτι τοῦ Ὀδυσσεύς ἐστὶ παῖς· εἰ δὲ καθόλου “οὐ γὰρ πῶ τις
ἔὸν γόνου ἀνέγνω,” πόθεν ἢ γινῶσις; ἔδει γὰρ φάναι, ἐγὼ γὰρ οὐκ
εἶδον τὸν γεγεννηκότα, ἀλλὰ μὴ καθόλου ποιεῖσθαι τὴν ἀπόφασιν ὡς
μηδενὸς εἰδότες τὸν αὐτοῦ πατέρα. ὀρθῶς οὖν ὁ Σέλευκος εἶρηκεν ὅτι
δεῖ λαβεῖν τὸ, εἰ μὴ μήτηρ φαίη τοῦ ἔμμεναι. καὶ γὰρ εἰ καὶ 20
ἐτεθνήκει ἅμα τῶ γενέσθαι τὸν παῖδα, ἢ μήτηρ διδάσκει τοῦ πατρὸς
τοῦνομα· κἂν περιῆ καὶ παρῆ ἢ μήτηρ, δείκνυσιν ὅτι τούτου ἐστὶ
παῖς· ὥστε τὸ “οὐ γὰρ πῶ τις ἔὸν γόνου αὐτὸς ἀνέγνω” προσλαβόν-
τας δεῖ τὸ, εἰ μὴ μήτηρ φαίη τοῦ ἔμμεναι, δοκιμάζειν εἰ μὴ ὀρθῶς
εἶρηται. ἀλλὰ καὶ οὕτως ζητοῦσι τίς ὁ νοῦς τοῦ μὲν ξένου ἐρωτή- 25
σαντος “ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, εἰ δὴ ἐξ
αὐτοῦ τόσος παῖς εἰς Ὀδυσῆος· αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα
καλὰ ἔοικας κείνῳ.” τοῦ δὲ ἀποκρινομένου “τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε,
μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω· μήτηρ μὲν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ
ἔγωγε οὐκ οἶδα· οὐ γὰρ πῶ τις ἔὸν γόνου αὐτὸς ἀνέγνω.” τίς γὰρ ἢ 30
διάνοια τοῦ λέγοντος, οὐδεὶς τὸν πατέρα ἀνεγνώρισε; οὐ γὰρ αὕτη ἢ

4. ἀρκτικὸν Butt. ἀρκτικὸς Μ.
ἀρσενικὸν Β.

14. ἀπεδήμησε] ἀπεδήμηι Η.

18. ποιεῖσθαι Η. ποιεῖται Q. et
fortasse R.

20. λαβεῖν] προσλαβεῖν Butt., ut
mox legitur προσλαβόντας.

21. ἐτεθνήκει Η.Ρ. ἐτέθνηκεν Q.

23. προσλαβόντας Butt. pro
προσλαβόντες.

ἀκολουθία, ὅτι μὴ περὶ παρόντος ἐστὶν ὁ λόγος εἰ γνωρίζεις τοῦτον, ἀλλὰ περὶ ἀπόντος, περὶ οὗ οὐκ, εἰ μὴ γνωρίζεις, ἔχρησεν λέγειν, ἀλλ', εἰ μὴ πεπίστευκεν. ὁ γὰρ λόγος, εἰπέ μοι εἰ τοῦ Ὀδυσσεως εἶ παῖς, ὁ δ' ἔφη, οὐκ οἶδα· παρὰ γὰρ τῆς μητρὸς ἀκήκοα Ὀδυσσεως εἶναι· οὐ γὰρ αὐτὸς εἴρακα. πρὸς δὲ τὸ, παρὰ μητρὸς ἤκουσα, οὐκ ἔχει 5 λόγον τὸ, οὐ γὰρ τις δι' ἑαυτοῦ τὸν πατέρα ἐγνώρισε. ἔσται οὖν τὸ ἀνέγνω ὡς πρὸς τὴν ἀκοὴν ἐπίστευσε. κἄν οὕτω λαμβιῶνται, ἔσται ὁ λόγος, ἢ μήτηρ μὲν ἔφη ἐκείνου εἶναι, ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα· οὐ γὰρ τις δι' ἑαυτοῦ περὶ τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς τὴν πίστιν ἔσχεν. ἐθαδε δὲ πάλιν ἀκοῦσαι, εἰ μὴ παρὰ πατρὸς πύθοιτο καὶ σεβαστικῶς ἐκδέξατο 10 τὸν λόγον· οὐδεὶς γὰρ αὐτοῦ τὸν πατέρα ἀνεζήτησε καὶ ἀηρένησεν, εἰ ὄντως εἴη ὁ λεγόμενος, λεγούσῃ δὲ τῇ μητρὶ πᾶς πεπίστευκεν ἀνευ ζητήσεως διὰ τὸ σέβας τὸ πρὸς τοὺς τεκόντας. H. Q. R.

οὐ γὰρ πῶ τις ἐὼν γόνου] καὶ ἀλλαγῶ “ τόνδε τ' ἐμὸν πατέρα φάσ' ἔμμεναι” (Od. δ, 387.). ὁμοίως Εὐριπίδης “ μήτηρ φιλότεκνος 15 μᾶλλον πατρός· ἢ μὲν γὰρ αὐτῆς οἶδεν ὄνθ', ὁ δ' οἶεται.” καὶ Μένανδρος “ αὐτὸν γὰρ οὐδεὶς οἶδε τοῦ ποτ' ἐγένετο, ἀλλ' ὑπονοοῦμεν πάντες ἢ πιστεύομεν.” τινὲς δὲ ταῦτα τὸν Τηλέμαχόν φασι λέγειν ἐπεὶ μικρὸς καταλέλειπται. E. M.

Πορφυρίου εἰς τὸ αὐτό. καὶ τὸ, οὐκ οἶδα, οὐκ ἀπιστοῦντός ἐστιν, 20 ἀλλ' αὐτὸν τὸν Ὀδυσσεά φησὶν ἀγνοεῖν οὐχ ἐωρακῶς. οὐδὲ γὰρ ἂν δύναιτό τις τοὺς γονέας ἐξ αὐτοῦ γινῶναι. E.

217. ὄφελον] τὸ ὄφελον ἀντὶ τοῦ εἶθε, ὡς δὴ ἐγωγ' ὄφελον. ἠυχόμεν ἐγὼ εἶναί τινος υἱὸς μάκαρος ἀνδρὸς, ὃν ὁ θάνατος κατέλαβεν ἐν τοῖς ἰδίοις κτήμασι καὶ μὴ ἐν πλάνῃ καὶ ξένοις τόποις. Q. 25

218. ἐπὶ γῆρας] οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν ἐπί. ὑπὸ νεότητος δὲ εἰς

1. περὶ om. Q.

5. πρὸς δὲ τὸ H. πρὸς ὁ τὸ Q.

6. ἔσται H. ἔστω Q.

7. οὕτω] οὕτω δὲ H.

9. παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς] Scribendum videtur περὶ τοῦ ε. π. et mox παρὰ μητρὸς πύθοιτο. Sed nimis impedita totius hujus loci argumentatio ut pro certo quicquam pronuntiem. BUTTM. περὶ τοῦ ε. πατρός est in H.

10. καὶ σ. ἐκδέξατο τὸν λόγον Buttman. Legebatur κἄν σ. ἐκδέξῃ

λόγον.

12. ei addidit Buttm. legiturque in H., ex quo enotatum ei εἴη.

13. σέβας H. σέβειν Q.

14. τόνδε τ' M. τὸν δ' E.

15. Euripidis fragmentum iterum ad δ, 387. adscriptum in M. φιλότεκνος] φιλότεκνον M., sed φιλότεκνος loco altero.

16. οἶδεν ὄνθ'] οἶδ' ὄντας E. M. οἶδεν αὐτῆς ὄντα M. loco altero. Correxerit ex Eustathio p. 1412, 14.

17. τοῦ Eustathius. εἰς E. M.

μειρακιώδη πρηνένευκεν ἀφέλειαν, εὐδαίμονα λέγων τὸν ἐν ἰδίαις οἴκοις τελευτῶντα. B.E.

221. γλαυκῶπις] γίνεται μὲν καὶ ἀπ' ἄλλων, γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ γλαύσσω, τὸ βλέπω. B.

225. τίπτε δέ] τί σε ἀνογκαῖον ἔχει; εἰ γὰρ ἦν, φησὶν, ἔρανος, 5 φειδωλῶς ἤσθιον ἂν ὡς ἴδια ἐσθίοντες. P.

226. εἰλαπίνη λέγεται ἢ πολλῶν ἀνδρῶν εὐωχία, ἐν ἣ κατὰ εἶλας καὶ συστροφῆς εὐωχοῦνται. E.H.V.

ἐπεὶ οὐκ ἔρανος] ὡς τοῦ ἐράνου κοσμιωτέρου καὶ εὐτελεστέρου ὄντος· καὶ εἰκότως· ὁ μὲν γὰρ γάμος καὶ αἱ ἄλλαι εὐωχίαι φιλιὰ 10 τιμὴ γίνονται, ὁ δὲ ἔρανος ὡς ἕκαστός τι κομίσσειεν. ἔρανος οὖν λέγεται τὸ ἀπὸ συμβολῆς δεῖπνον. E.V.

εἰλαπίνη ἢ πολλῶν εὐωχία, ἐν ἣ κατὰ εἶλας πίνουσιν· ἔρανος ἢ ἐκ καινοῦ εὐωχία. Ἡσιόδος “ἐκ κοινοῦ πλείστη τε χάρις,” τὸ κόσμον τῶν ἐράνων δηλῶν. εἰ γὰρ ἦν ἔρανος, φειδωλῶς ἤσθιον ὡς ἴδια ἐσθίον- 15 τες. B.M.Q.

227. ὡς τέ μοι] τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι. τὸ δὲ ἐξῆς, ὅτι μοι δοκοῦσιν ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως. Q.

228. κемеσσήσαιτο] τὸ συναβροισθῆναι τοὺς μνηστῆρας οὕτως ὡς ἔτυχε καὶ εὐωχεῖσθαι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ὀδυσσεῶς μέμφαιτο ἂν τις 20 ἀνὴρ συνετός. Q.

231. μεταλλάς] πολυπραγμονεῖς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μετάλλων. B. ζητεῖς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μέταλλα ψηλαφῶντων. P.

232. μέλλεν μὲν ποτε] αὕτη ἢ λέξις οὐδέποτε κεῖται παρὰ τῆ ποιητῆ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ χρονικῶς, ἀλλ' ἐκάστοτε ἀντὶ τοῦ ἔφκει. 25 E.H.Q.V.

234. νῦν δ' ἐτέρως βούλοντο] ἀντὶ τοῦ ἐβουλεύσαντο. τινὲς δὲ γράφουσι, ἐβάλοντο θεοί, ἀντὶ τοῦ μετέβαλον. ἔχει μέντοι λόγον καὶ

5. τίπτε—] In præcedentibus verbis τίς δὲ ἤμας Aristarchus τίς δαί scripserat: v. Toll. ad Apollon. Lex. s. v. δαί p. 215.

7. ἀνδρῶν om. E.V.

9. ὡς τοῦ ἐράνου] ὡς γάμου E.

14. Ἡσιόδου] Op. 721.

πλείστη τε χάρις] Lectio non pejor quam vulgata (πλείστη δέ) qua disjunguntur membra versus. BUTTM. τε etiam Eustath. p. 1412, 62.

19. ὡς addidit Buttm.

24. αὕτη—] Idem scholion in E. adscriptum ad δ, 274.

27. ἀντὶ τοῦ M. ἦτοι E.H.Q.

28. ἐβάλοντο] Vera scriptura ἐβέλοντο est, ad quam spectat Hesychii glossa ἐβέλοντο: ἐβούλωντο, ἐβουλεύσαντο. Quæ forma verbi (βέλεται et βέλεσθε) etiam duobus aliis in locis Homeri oblitterata erat (Il. λ, 319. Od. π, 387.). Eam qui non

τὸ ἐβούλοντο ἦτοι ἐβουλεύσαντο, ὡς τὸ, “Τρωσὶ δ’ ἐβούλετο νίκη,”
(Π. η, 21.) E.H.M.Q.

ἐβούλοντο] Ἰωνικὴ συστολή. τινὲς ἀντὶ τοῦ, οἱ θεοὶ κακὰ ἔβα-
λον. P. ἤβουλοντο, ἤθελον. V.

236. ἐπεὶ οὐ κε θανόντι] ἐπεὶ ἐὰν Ὀδυσσεὺς μετὰ τῶν ἰδίων φίλων 5
ἐδαμάσθη ἦτοι ἀπέθανεν ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ, οὐκ ἂν ἀκαχοίμην,
ἦτοι ἐλυπούμην. Q.

238. ἢ φίλων] τοὺς ἐταίρους ἀπὸ τῶν φίλων διαυρεῖ ὁ ποιητής.
οἱ μὲν γὰρ ἐταῖροι οἱ προσοικειωθέντες κατὰ φιλίαν, οἱ δὲ φίλοι οἱ
οἰκεῖοι καὶ κατὰ γένος προσήκοντες ὥσπερ καὶ ὁ ἔτης καὶ ὁ γείτων. 10
ἔται μὲν γὰρ οἱ συνέστιοι, γείτονες δὲ οἱ πλησίον μένοντες· “γεί-
τονες ἢ δὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμιο” (Od. δ, 16.). Καὶ ὅτι ἐταίρους
τοὺς συνδιαίτους καὶ ἠγαπημένους οἶδε, καὶ φησι, “ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος
ἔην φίλος εἰλαπιναστής” (Π. ρ, 577.)· καὶ ἐρίφρας ἐταίρους τοὺς διὰ
τὰς χρείας φίλους. καὶ “Ἐκτορι δ’ ἦεν ἐταῖρος” (Π. σ, 251.) παρα- 15
λπῶν ἐνταῦθα τὸ εἶδος. ὁμοίως δ’ αὖ “σοὶ δ’ ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν
ἀπέσσεται, ἦν σὺ μενοιῶς” (Od. β, 285.)· καὶ “τοῖος γὰρ τοι ἐταῖ-

intellexissent hoc loco ἐβάλοντο
scripsisse videntur.

1. ἦτοι (ἦγουν H.) ἐβουλεύσαντο
om. M.

δ’ ἐβούλετο] δὴ βούλεται M. δὴ βού-
ληται H.

νίκη om. H.M.

3. Ἰωνικὴ συστολή] Hoc qui scri-
psit, aut veram in libro suo scriptu-
ram habuit ἐβάλοντο, aut ου diphthon-
gum corripi credidit, hoc quidem
absurde. In M. qui ἐβούλοντο in
textu a correctore habet, super-
scriptum est Ἰωνικόν.

8. Magnam hujus scholii partem
levi cum scripturae diversitate ha-
bet M. non tamen huic versui ad-
scriptam, sed ad δ, 12. ἐταῖροι οἱ
προσοικειωθέντες κατὰ φίλιαν, φίλοι δὲ
οἱ οἰκεῖοι καὶ κατὰ γένος προσήκοντες.
ἔται μὲν γὰρ οἱ συνέστιοι, γείτονες δὲ οἱ
πλησίον μένοντες. ἐταίρους δὲ λέγει καὶ
τοὺς συνδιαίτας (sic) καὶ ἐρίφρας ἐταί-
ρους τοὺς κατὰ χρείαν φίλους. καὶ συν-
ευχαρηγῆς μὲν καθὼς λέγει, τοῖος γὰρ τοι
ἐταῖρος ἐγὼ πατρίδος εἰμὶ ὅστις νῆα

θοήν. καὶ διακρίνων λέγει, ἢ μετὰ οἷς
ἐτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ ἢ ἐφίλων
ἐν χερσίν. οὐκ ἂν, φησὶν ἐλυπήθη εἰ ἐν
τῇ Τροίᾳ ἀπέθανεν μετὰ τῶν ἐταίρων
αὐτοῦ πολεμῶν ἢ εἰ κατεργασάμενος τὸν
πόλεμον ἐν χερσὶ τῶν οἰκεῖων ἐτελείτη-
σεν:—Eodem loco scholion hoc ha-
bet T., sed plenius et tale fere
quale hic in E.Q. legitur.

τοὺς ἐταίρους (ἐτέρους E.Q.) — οἱ
μὲν] τοὺς ἔτας . . . οἱ μὲν T.

9. οἱ ante οἰκεῖοι addidi ex T.

10. ὥσπερ—συνέστιοι T. ὥσπερ ὁ
ἔτης. ἔται γὰρ καὶ οἱ συνέστιοι E.Q.

12. Μενελάου κυδαλίμιο om. T.

Verba καὶ ὅτι ἐταίρους novum
scholium ordiuntur pendentque a
σημειῶνται (vid. not. ad ζ, 8.).
BUTTM.

13. τοὺς et καὶ ἠγαπημένους om. T.
καὶ φησι om. T.

14. ἔην φίλος T. φίλος om. E.Q.

15. καὶ Ἐκτορι—μενοιῶς] Hæc
addidi ex T.

ἐταῖρος addidi ex M.T.

17. καὶ τοῖος T. καὶ τὸ τοῖος E.Q.

ρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι, ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω καὶ ἄμ' ἔψομαι αὐτός" (Od. β, 286.), καὶ "ἐγὼ δ' ἀνά δῆμον ἑταίρους αἰψ' ἔβελοντήρας συλλέξομαι" (291.). καὶ μεταφέρων ἐκ τοῦ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς λέγει "ἤδη μὲν τοι εὐκνήμιδες ἑταῖροι" (Od. β, 402.) καὶ ἐκ τοῦ κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς "εὔρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ κερηκομόωντας 5 ἑταίρους" (Od. β, 408.) φίλος δὲ υἱός, καὶ φίλη μήτηρ, καὶ φίλα γνῖα, καὶ φίλαι χεῖρες. καὶ διακρίνων φησὶν "εἰ μετὰ οἷς ἐτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ ἢ ἐφίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν." (Od. α, 237.) οὐκ ἂν, φησὶν, ἐλυπήθην εἰ ἐν τῇ Τροίᾳ μετὰ τῶν ἑταίρων αὐτοῦ ἀπώλετο πολεμῶν, ἢ εἰ κατεργασάμενος τὸν πόλεμον 10 καὶ ἐπανελθὼν ἐν ταῖς χερσὶ τῶν οἰκείων ἐτελεύτησε. καταχρώμενος δὲ καὶ τοῦ φόβου τὴν φύζαν ἑταίραν λέγει, "φύζα φόβου κρυόντος ἑταίρη" (Π. ι, 2.)· καὶ ἄνεμον, "ἴκμενον οὔρον ἱεὶ πλησίστιον ἐσθλὸν ἑταῖρον" (Od. λ, 7.). καὶ πάλιν ὅλην τὴν οἰκειότητα δηλῶν φησιν "ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν, πηούς τε φίλους τε" (Π. γ, 163.), 15 τὸν ἄνδρα, τοὺς συγγενεῖς, τοὺς οἰκείους· διὸ ἐπιζητεῖ ἢ Ἑλένη τοὺς ἀδελφούς. E.Q.T.

ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε] κατειργάσατο, μεταφορικῶς. τολύπη γὰρ εἶδος βοτάνης θανασίμου· καὶ τὴν τῶν ἐρίων ἤδη κατειργασμένην εἴλησιν τολύπην λέγομεν. E.V. 20

239. τύμβον μὲν ἐποίησαν] διὸ ἂν αὐτῶ ἐποίησαν τύμβον διὰ τὸ ἀποθανεῖν ἐν τῷ πολέμῳ. πρὸς τὸ πρῶτον δὲ ὑπήντησεν. B.

241. ἄρπυιαι] αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαί, ἢ αἱ τιμωρητικαὶ θεαί. B. νῦν τοὺς ἀνέμους τοὺς ἀρπακτικούς, ἢ τὰ ἀρπακτικὰ ὄρεα. E. δαίμονες, ἢ ἄνεμοι ἀρπακτικοί. V. 25

ἀνηρείψαντο] ἤρπαξαν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἱερεῖα κατεργαζομένων. P.

1. ὅς—στελέω T. ὡς—τελέω E.Q.
2. καὶ ἐγὼ] καὶ om. T.
3. καὶ μεταφέρων — κερηκομόωντας ἑταίρους addidi ex T.
6. φίλος δὲ υἱός T. φίλος γὰρ υἱός E.Q. Quo factum ut Buttmanus ante hæc verba excidisse crederet φίλοι δὲ οἱ οἰκεῖοι.
7. φησὶν om. T.
9. ἐλυπήθην] ἐλύπησεν T.
10. αὐτοῦ addidi ex T. πολεμῶν] πολεμίῳ T.

- τὸν πόλεμον om. T.
11. καὶ ἐπανελθὼν T. καὶ om. E.Q.
12. ἑταίραν λέγει T. ἐτέρη λέξει E.Q.
- φύζα φόβου T. φύζα λέγει φόβου E.Q.
13. ἴκμενον addidi ex T.
14. ὅλην T. ὅλων E.Q.
16. διὸ—ἀδελφούς] Hæc addidi ex T.
18. τολύπη—θανασίμου om. V.

242. ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς τὸ “οἴχετ’ αἴστος” κατὰ ἀναφώνησιν. B.

244. ἄλλα θεοί] ἀναγκαῖον μὲν ἢ λύπη τοῦ πατρός’ τῆς δὲ λύπης τὸ δεινὸν ὁ τῆς ἀπωλείας τρόπος. E.

245. ὅσοι γὰρ] διὰ τούτου ἀπολογία τοῦ μὴ ἐπιχειρεῖν ἐμφαίνει τὸ πλῆθος ἐξαριθμούμενος. διὰ δὲ τοῦ ἄριστοι δηλοῖ ὅτι οὐ πρὸς 5 ἰδιώτας, ἀλλὰ πρὸς πόλεις ὅλας ἐστὶν αὐτῷ ὁ ἀγών. ὅπερ ἐπισημαίνεται καὶ διὰ τοῦ “Ἰθάκην κατακυραεύουσιν,” ὥστε εἰκότως κρατεῖται. E.

246. Δουλιχίῳ] νήσῳ κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν. Ζακύνθῳ, νήσῳ καὶ αὐτῇ τῆς Κεφαλληνίας. Σάμῃ. τὴν Σάμον Σάμην εἶπε. ἔστι δὲ 10 καὶ αὐτὴ κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν. V.

Σάμῃ τε] τὴν Σάμον Σάμην καλεῖ. τρεῖς δὲ Σάμοι, Ἰωνικὴ, Κεφαλληνικὴ, Θρακικὴ. B. Σάμος αὕτη κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν. Vind. 56.

249. στυγερὸν γάμον] αὐτῇ στυγερὸν διὰ τὴν πρὸς τὸν Ὀδυσσεά 15 πίστιν ἢ Τηλεμάχῳ στυγερὸν, εἰ βούλοιο ἰδεῖν ἄλλῃ συνοῦσαν τὴν μητέρα. E.

ἢ ἐμῆ, φησὶ, μήτηρ οὔτε ἀπαρνεῖται τὸν στυγερὸν τῶν μνηστῆρων γάμον τῶν βιαζόντων αὐτὴν, οὔτε τέλος αὐτῷ δίδωσι, τὸν ἰσθὸν, ὃν ὡς ἐγγυητὴν ἐκείνοις δέδωκε, παρ’ ὅλην μὲν ἡμέραν ὑφαίνουσα, παρὰ δὲ 20 τὴν τῆς ἡμέρας τελευταίην ἐκλύουσα καὶ ἀφανίζουσα, ὡς μὴ πέρασ λάβῃ τὸ ἔργον τὸ τοῖς μνηστῆρσιν αὐτοῖς καταθύμιον. Q.

251. τάχα] αὕτη ἢ λέξις οὐ τίθεται παρὰ τῷ ποιητῇ διστακτικῶς ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἀλλ’ ἐκάστοτε ἀντὶ τοῦ ταχέως. V.

252. ἐπαλαστήσασα] τὸ ἐπαλαστήσασα δηλοῖ τὸ ἐπὶ τοῖς λεχ- 25 θεῖσιν ὡς ἀλάστοις καὶ δεινοῖς οὔσι δεινοπαθήσασα. ἐὰν δὲ ἢ χωρὶς τοῦ ε, παλαστήσασα, ἔσται τῷ παλαιστῇ, ὃ ἐστὶ τῷ ἀγκῶνι τῆς χειρὸς, νύξασα. E.Q.V. ἀναστενάξασα, δεινοπαθήσασα. ἢ μετὰ τῶν παλαμῶν τύψασα αὐτόν. P.

Παλλὰς] ἐπιθετικῶς ἢ Ἀθηνᾶ, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ ἢ ὅτι 30 Πάλλαντα ἀνείλεν, ἓνα τῶν γιγάντων. V.

254. δεύει] ἐν τῇ κατὰ Ἀριστοφάνην ἐγγράφῳ δεύει, ἢ ἢ πρὸς

4. ἐπιχειρεῖν Butt. pro ἐπιχαί-
ρειν.

9. Κεφαλληνίαν scripti pro Κεφα-
ληρίαν hic et infra.

13. Κεφαλληνίαν] Codex κεφαλ-

λήνην.

27. De verbis παλαιστής, παλα-
στή et παλαστήσασα vid. Phrynich.
et Lobeck. p. 205. BUTTM.

ἀγκῶνι] ἀγνωστῇ Q.

τὸν Τηλέμαχον ὁ λόγος, ἀλλὰ μὴ πολλοῦ δεῖ, καὶ τὸ πολλὸν συναπτήται τῷ δεύῃ. μήποτε δὲ ἄμεινον ἢ διὰ τοῦ εἰ γράφειν. καὶ ἔστιν οἶον τῆς ἀρχαίας γραμματικῆς ἐν τι καὶ τοῦτο τῶν ὑπολειμμένων. H.M.Q.R.

ἢ πολλὸν δεύει] ἐπὶ πολὺ λείπει τούτους τιμαρίαν ὑποσχεῖν. 5 δεύει, ἐνδεῖ, λείπει. V.

255. εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν] τὰ ἔπη ταῦτα ὄντινα ἔχει λόγον ζητοῦμεν τὸ “εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι σταίῃ ἔχων πῆληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε τοῖος ἐὼν οἶόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ’ ἐνόησα οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε.” εἶτα μετ’ ὀλίγον “τοῖος 10 ἐὼν μνηστῆρσιν ὀμιλήσειεν Ὀδυσσεύς.” ἄτοπος ἢ εὐχὴ τῆς Ἀθηναῖς εὐχομένης, εἰ ἔλθῃ ὁ Ὀδυσσεύς καὶ στῆ ἐν τοῖς μνηστῆρσι τερπόμενος, ἅπαντας ὠκυμόρους γενέσθαι. πῶς γὰρ ἦν φοβερός ὁ εἰς ποτὰ καὶ τέρψιν δείκνων τρέψας τὴν διάνοιαν; πῶς δὲ οὐκ ἄτοπον τῷ Μέντῃ μὲν ὠμοιωμένην τὴν Ἀθηναῖν, τῷ Ἀγχιάλου παιδί, λεληθότως 15 ἀσεβείας κατηγορεῖν τοῦ πατρός; εἰ γὰρ ὁ Ἴλος θεοὺς σεβόμενος τὸ θανάσιμον φάρμακον οὐκ ἔδωκεν, ὁ δούς Ἀγχιάλος ὀμολογουμένως ἂν εἶη ἀσεβής. τὸ μὲν πρῶτον ζήτημα οὕτως ἂν λυθεῖ. εὐχεται γὰρ αὐτὸν ἰδεῖν ἐν τοῖς μνηστῆρσιν ἔχοντα πῆληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε, τῇ ἡλικίᾳ καὶ τῇ τοῦ σώματος βίῳ τοῖον ἔοντα, οἶον τὰ πρῶ- 20 τα ἐνόησα παρὰ τῷ Ἀγχιάλῳ ξενιζόμενον. τὸ δὲ λέγειν, πίνοντά τε τερπόμενόν τε, οὐ τῆς εὐχῆς ἐστὶ μέρος, τῆς δὲ πρὸς τὸν Ὀδυσσεῆα πατρικῆς ξενίας ὑπόμνησις. ἐπεὶ γὰρ ὠμοίωται Μέντῃ καὶ ἠρώτηται ὑπὸ τοῦ Τηλεμάχου, “ἢ ἐ νέον μεθέπεις, ἢ καὶ πατρώϊός ἐσσι ξένος” (175.), καθόλου δὴ λέγει, “ξείνοι δ’ ἀλλήλοισ πατρώϊοις εὐχόμεθ’ εἶναι” (187.). 25

1. πολλοῦ scripsi pro πολλούς.
 συναπτήται H.M. συναπτῆται R.
 συναπτή Q.

2. μήποτε Buttm. pro ποτέ.
 3. τῆς ἀρχαίας γραμματικῆς] Nam ΔΕΥΕΙ et δεύει esse potest et δεύῃ.

7. εἰ γὰρ] In M. superscriptum εἶθε, in margine γρ. καὶ εἰ γὰρ, hoc est, ut monet Cobetus, γρ. αἰ γὰρ vel γρ. καὶ αἰ γὰρ: quæ vera lectio est. τὰ ἔπη—] Excerpta quædam ex hoc scholio habet E.

Ζητούμεν] ἐξαιτούμεν H.Q.
 11. ἄτοπος ἢ—ἔλθῃ ὁ Ὀδυσσεύς ad-
 didi ex M. qui præcedentia scholii

verba om.

13. πῶς γὰρ ἦν φ.] καίτοι πῶς ἦν φ. E.
 πῶς γὰρ φ. M. πῶς γὰρ ἂν ἦ φ. H.Q.

14. πῶς δὲ οὐκ M. Aberat δέ.

16. Ἴλος M. Ἴλλος E.Q.

17. οὐκ et ὁ δούς Ἀ. addidi ex M.
 ὀμολογουμένως ἂν εἶη] ὕτως M.,
 omisso ἂν εἶη.

18. πρῶτον H. Legebatur αὐτῶν.
 εὐχεται—ξενιζόμενον] εὐχεται αὐτὸν
 μετὰ τῶν ἔπλων φασῆναι καὶ τοῖον τῇ
 ἡλικίᾳ οἶον οἶδεν (COPT. εἶδεν) αὐτὸν εἰς
 τὴν αὐτοῦ οἰκίαν M.

25. ἀλλήλοισ] ἀλλήλοισ (sic) Q.
 Recta scriptura ἀλλήλων est.

κατὰ μέρος δὲ ἐξηγεῖται, ὅτι ἐν οἴκῳ ἡμετέρῳ πολλάκις αὐτὸν εἶδον πίνοντά τε τερπόμενόν τε. τὸ οὖν “ τοῖος ἐὼν οἶόν μιν τὰ πρῶτ’ ἐνόησα οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ ” οὐκ ἔχει ἀναφορὰν πρὸς τὸ “ πίνοντά τε τερπόμενόν τε, ” ἀλλὰ πρὸς τὸ τῆς ἡλικίας ῥωμαλέον, οἶος ἄφθη ἔλθων τότε. καὶ ἔστι τὸ ἐξῆς, εἰ γὰρ νῦν ἔλθων δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι τοῖος ἐὼν 5 μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεὺς, ἔχων πῆληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε, πάντες τ’ ἀκύμοροι γενοῖατο πικρόγαμοί τε. ἔνθαδε μὲν οὖν τοιοῦτου ἀφθησομένου χρεία· ἐπὶ δὲ οἴκῳ τῷ ἡμετέρῳ ἐνόησα πίνοντά τε τερπόμενόν τε. H.E.M.Q.

ἐν πρώτῃσι θύρῃσι] ἐν αὐταῖς ταῖς πρώταις ταῖς αὐλείαις θύραις. 10 προοικονομεῖ πῶθεν ἔσται ἡ μνηστηροκτονία. S.

258. πίνοντά τε τερπόμενόν τε] τὸν ἀγαθὸν πᾶς δείκνυσι καιρὸς, οἶος ἂν ᾗ ἐν τοῖς ἔργοις. V.

259. ἐξ Ἐφύρης] Κορίνθου. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις Ἐφύρη ἡ λεγομένη Βαγνητία. B. πόλις Θεσπρωτίας. δύο δὲ εἰσιν, ἡ τε Θεσ-15 πρωτικὴ ἡ νῦν καλουμένη Κόρινθος ἡ τῆς Ἡλιδος, καὶ ἡ κατὰ τὴν Ἡπειρον. E. πόλεως Θεσπρωτίας. Ἐφύραι δὲ τρεῖς εἰσιν, ἡ τε Θεσπρωτικὴ, ἡ νῦν Κόρινθος, καὶ ἡ τρίτη Ἡλιδος. V.

Ἴλου] Ἰάσων ἅμα τῇ Μηδεῖᾳ ἐν Ἐφύρᾳ τῆς Θεσπρωτίας παραγενόμενος ἴσχει Φέρητα, οὗ ὁ Ἴλος, οἵτινες ἐβασίλευσαν Θεσπρω-20 τίας, ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλοδώρος ὁ Ἀθηναῖος· διὸ φαρμάκων ἐστὶν ἔμπειρος. H.T.

Ἴλου] τινὲς Ἴρου γράφουσιν, ἐπεὶ καὶ Πρόξενος ἐν Ἡπειρωτικοῖς Ἴρόν φησι Μερμέρου παιδα. H.M.

ἀνωτέρω μὲν γράψαντες λελύκαμεν τὸ τοῦ, σταίη πῆληκα καὶ δύο 25 δοῦρε, ὅπερ ἐστὶ τὸ πρῶτον ζήτημα. νῦν δὲ σκοπήσωμεν πῶς καὶ τὸ δεύτερον τὸ τοῦ, παρ’ Ἴλου Μερμερίδαο. καὶ φαμεν οὕτως ἰόντες ὅτι ἀμφοτέρω εἶχον τὸ θανάσιμον φάρμακον, ὃ τ’ Ἴλος καὶ ὁ Ἀρχι-αλος· καὶ εἰ ἦν ἀσεβὲς τὸ δίδόναι, ἀσεβὲς ἦν καὶ τὸ κεκτῆσθαι· εἰ δὲ μὴ ἀσεβὲς τὸ κεκτῆσθαι, οὐδ’ ἀσεβὲς τὸ δίδόναι. ἀλλ’ ὁ μὲν 30

5. ἔστι Butt. pro ἐπί.

8. ἐπί] ἐγὼ H.

18. Ἡλιδος] Legebatur Ἡλιδος.

23. Ἴρου] Ἴροι H.

ἐπεὶ M. . . παῖς H.

ἐν] ἐν δ (sic) M.

25. τὸ τοῦ Butt. Aberat τό.

27. Hic quoque τὸ τοῦ scripsi pro simplici τοῦ.

28. ἀμφοτέρω Butt. pro ἀμφοτέρας.

30. εἰ δὲ μὴ ἀσεβὲς τὸ κεκτῆσθαι addidit Butt.

Ἴλος οὐκ ἔδωκε, τοὺς θεοὺς φάμενος εὐλαβεῖσθαι, ὁ δὲ Ἀγχίαλος ἔδωκεν, οὐδὲ εὐλαβήθη πρὸς τὴν δόσιν, ὅτι οὐδὲ τὴν κτήσιν. οὐτ' οὖν αὐτὸς οὔτε ὁ Ἴλος τοὺς θεοὺς εὐλαβήθησαν, ἀλλ' ὁ μὲν εἰς τὰς ἑαυτοῦ ἀνάγκας οὐκ ᾤετο εἰ ἐκέκτητο ἀσεβεῖν, τὸ δὲ ἄλλοις διδόναι πλημμέλειαν ἔχειν· ὁ δ' Ἀγχίαλος τὸ δοῦναι Ὀδυσσεῖ φίλον ὄντι, ὃν ἴσον ἑαυτῷ τιμᾶν τις ἔχρην, οὐκ ᾤετο πλημμελὲς εἶναι. ὦν γὰρ ἡ κτήσις οὐκ ἄδηλος οὐδὲ ἡ τούτων μεταδοσις πλημμελής, εἰ φίλοι εἶεν οἱ λαμβάνοντες· καὶ ὦν ἡ κτήσις εἰς τὰς ἀνάγκας οὐκ ἀσεβής, τούτων ἡ μεταδοσις τοῖς ἄγαν φίλοις οὐ νεμεσητή. διὸ τῷ μὲν Ἴλῳ οὐ μεταδόντι ἀπολογία, ὅτι μὴ ἄγαν αὐτὸν εἶχε φίλον, τῷ δὲ Ἀγγι- 10 ἄλῳ μεταδιδόντι οὐδεμία ἀσέβεια· φιλέεσκε γὰρ τὸν Ὀδυσσεά αἰνῶς.
E.Q.

260. καὶ κεῖσε] ἐκ πλήρους ὁ καὶ σύνδεσμος. M.

261. φάρμακον διζήμενος] προκατεσκεύασεν, ἵνα μὴ ζητῶμεν πῶς ἀπὸ μᾶς πληγῆς ἀναυροῦνται οἱ μνηστῆρες. E.Q.V. 15

ᾄφρα οἱ εἶη] γρ. ἦν που ἐφεύροι. Ζηνόδοτος, ᾄφρα δαιήη. ἐλέγχεται δὲ ἐκ τοῦ ἐπομένου “ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν.” οὐ γὰρ ἔπεται τὸ διδάσκειν τῷ δοῦναι, ἀλλ' ἡ χρῆσις τῇ δόσει παρέπεται. H.M.

262. ἰοὺς χρισθαί] ἐζήτηται πῶς ἐν τῇ Ἰλιάδι οὔτε τοὺς ἥρωάς φασι χριστοῖς χρῆσθαι βέλεσι· τῶν γὰρ τοξευθέντων πολλοὶ σῶζον- 20 ται· οὔτε τὸν Ὀδυσσεά τόξῳ χρῆσθαι φασιν. ἀμέλει ἐν τῇ Δολωνείᾳ παρὰ Μηριόνου κίχραται τόξον (Π. κ, 260.), καὶ πάλιν “τὸ δ' οὔποτε διὸς Ὀδυσσεὺς ἐρχόμενος πόλεμόνδε ἦρεϊτό” (Od. φ, 38.). ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσειᾷ καὶ περὶ τῶν χριστῶν ἰῶν φησι, καὶ “αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν” (ι, 156.)· 25 καὶ “εὖ μὲν τόξον οἶδα εὐξοον ἀμφαφάασθαι” (θ, 215.). δῆλον οὖν ὅτι προκατασκευάσματα τῆς μνηστορηκτονίας εἰσὶ καὶ τοῦ λέγειν, “ᾄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοὶ, τόφρ' ὄγε μνηστήρων ἓνα γ' αἰεὶ ᾄ ἐνὶ οἴκῳ βάλλε τιτυσκόμενος, τοὶ δ' ἀγγιστῖνοι ἔπιπτοι”

5. τὸ δοῦναι Buttm. pro τῷ δοῦναι.

6. γὰρ addidit Buttm.

8. καὶ ὦν Buttm. pro καθ' ὦν.

13. καὶ κεῖσε] κάκεισε M. in textu contra mentem scholiastæ, cuius cum observatione conf. schol. ad 175.

16. Hujus scholii media tantum verba Ζηνόδοτος—δῶκεν habet H.

18. τῷ δοῦναι] τὸ δοῦναι M.

20. χριστοῖς addidi ex H.M.

21. Δολωνείᾳ M. Δολωνία E.Q. Δολωνία H.

22. παρὰ M. Legebatur καὶ παρὰ κίχραται] κίχραται H.M. χραταί E.Q.

τόξον H.M. τόξω E.Q.

24. χριστῶν H.M. χρισθέντων E.Q.

(χ, 116.). ἦν γὰρ τὸ βέλος οὐ μόνον διὰ τοῦ σιδήρου, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ φαρμάκου ἀναυροῦν ὄθεν οὐδὲ δέονται δευτέρας πληγῆς. E.H.M.Q.

Διὰ τί οὐδαμοῦ τῆς ποιήσεως χριστοῖς βέλεσιν εἶπε χρῆσθαι τοὺς πολεμίους εἶτε τοὺς πολεμοῦντας, ἀλλ' οἱ πολλοὶ τῶν τοξονομέ- 5 νων διασώζονται καὶ τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, ὡς περ Διομήδης μὲν καὶ τὸν πόδα καὶ τὸν ὤμον βληθεὶς, Εὐρύπυλος δὲ τὸν μηρὸν, Γλαῦκος δὲ τὴν χεῖρα; καὶ διὰ τί ἐν μὲν τῇ Ἰλιάδι οὐδὲ ὡς τόξω χρώμενον ποιεῖ τὸν Ὀδυσσεά, ἀλλ' ὅτε ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν ἐξορμᾷ σὺν Διομήδῃ “Μηριόνης δ' Ὀδυσσῆι δίδου βιδὸν ἠδὲ φαρέτρην” (κ, 260.), 10 ὡς ἂν μηδὲ τόξον ἔχοντι οἰκεῖον, ἐν μέντοι τῇ Ὀδυσσεΐα “φάρμακον ἀνδροφόνου διζήμενον” ἀπελθεῖν πρὸ τοῦ ἀπόπλου τοῦ εἰς τὴν Ἴλιον αὐτὸν φησιν “ὄφρα οἱ εἴη ἰοὺς χρίεσθαι” καὶ τυχεῖν . . . παρὰ Ἀγχιάλου, “ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός” καὶ ὁμοίως αὐτὸν ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα τόξω χρώμενον ποιεῖ ἐν τῷ ἀπόπλῳ λέγει γὰρ “αὐτίκα καμ- 15 πύλα τόξα καὶ αἰγαένας δολιχαύλους εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν” (ι, 156.). αὐτὸς τε παρὰ τοῖς Φαίαιξιν ὑπάρχων αὐχεῖ ἐφ' ἑαυτοῦ λέγων “εὔ μὲν τόξον οἶδα εὔξοον ἀμφοφάσθαι, πρῶτός κ' ἄνδρα βάλωμι” καὶ τὰ εὔξῃς (θ, 215.). ῥητέον οὖν ὅτι ταῦτα πάντα πρὸς κατασκευὴν τοῦ μεγίστου ἀγῶνος, τῆς μνηστοροφονίας, αὐτὸς μὲν γυμναζόμενος 20 ἐν . . . ἵνα φανῆ τηρήσαι τὴν ἰδίαν ἔξιν· αὐχεῖ δὲ πάντων προφερέστατος εἶναι τῶν ἀνθρώπων (Od. θ, 221.), ἵνα μὴ ἐξαίφνης εἰρηδόμενος τοξότην αὐτὸν ἄριστον ἐν τῇ μνηστοροφονίᾳ γενέσθαι. ἀπιθάνου δὲ ὄντος πάντας τοὺς τιτρωσκομένους εἰς ὀτιδήποτε οὖν μέρος τοῦ σώματος παραχρήμα διωφθεῖρεσθαι, πεφαρμακευμένους προκατασκευ- 25 ἀζει τοὺς οἰστοὺς, ἵνα συμβαίῃ λέγειν αὐτῷ “βάλλε τιτυσκομένους, τοὶ δ' ἀγχιστίνου ἔπιπτον” (χ, 116.). ὅταν οὖν τὰ βέλη ἐν τῇ Ἰλιάδι κοινοτέρως πικρὰ καὶ πευκεδανὰ λέγη καὶ ἔχευεुकῆ, πάντως διὰ τοῦ φαρμάκου κεχρῖσθαι ἀκουστέον· οὐδαμοῦ γὰρ τοῦτο ἐν τῷ Ἰλιακῷ πολέμῳ ἐπεσημήνατο, διὰ δὲ τὸ τὰς ἐξ αὐτῶν πληγὰς ἐπαθύνουσι 30 οὔσας, καθὰ καὶ τὸν πόλεμον πευκεδανὸν ἔφη καταχρηστικῶς, ἐπώδυνον βουλόμενος ἐμφανίσαι “ἠέ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο” (Π. κ, 8.). T.

263. ἐπεὶ ῥα θεοῦς] φασί, καὶ πῶς αὐτὸς κέκτητο εὐσεβῆς ὢν;

4. οὐδαμοῦ τῆς ποιήσεως] Iliadem dicit.

34. φασί Buttm. pro φησι. Conf. schol. ad ε, 47.

ἀλλ' ὁ μὲν Ἴλος εἰς τὰς ἰδίας ἀνάγκας οὐκ ᾤετο τὴν κτῆσιν ἀσφα-
βῆ. E.

θεοὺς αἰὲν ἔοντας] δόξαι φέρονται περὶ τοῦ κόσμου, ὧν ἡ μὲν γενη-
τὸν καὶ φθαρτὸν τοῦτον ὑποτίθεται, ἡ δὲ γενητὸν μὲν, ἀφθαρτον δέ·
ἡ δὲ ἀγένητον μὲν, φθαρτὸν δέ· ἡ δὲ ἀγένητον καὶ ἀφθαρτον, ἧς 5
δόξης φαίνεται εἶναι καὶ Ὅμηρος· διὸ καὶ τοὺς θεοὺς, ἧτοι τὰ στοι-
χεῖα, αἰὲν ἔοντας λίγει. E.

264. φιλέεσκε γὰρ] καὶ ὀδεν ὅτι κατ' ἐχθρῶν χρήσεται. V.

267. θεῶν ἐν γούνασι] ταῖς τῶν ἀστέρων κινήσεσιν, ἀπὸ μετα-
φορᾶς τῶν γονάτων. ἀπὸ γὰρ τῆς τῶν ἀστέρων κινήσεως γίνονται 10
τοῖς ἀνθρώποις τὰ εἰμαρμένα. P. hic et ad v. 400.

268. ἡ κεν νοστήσας] καλῶς εἰς ἀμφιβολίαν κατέστησεν ἐπε-
γεύρουσα τὸ μειράκιον. δῆλον δὲ ἐκ τῆς ἐπιφορᾶς, σὲ δὲ φράζεσθαι
ἄνωγα, δηλονότι μὴ περιμένοντα ἐκείνον. E.Q.

270. ὄππως καὶ μνηστῆρας ἀπόσσει] τὸ τὴν Ἀθηῶν παροτρύνει 15
τὸν Τηλέμαχον εἰς ἀποσόβησιν τῶν μνηστήρων οὐκ ἄλλο αἰνίττεται
ἢ ὅτι Ἀθηναῖ λέγεται ἡ φρόνησις, ὑπὸ δὲ τῆς οἰκειᾶς φρονήσεως ὁ
Τηλέμαχος παροτρύνῃ τοὺς μνηστῆρας ἀποσοβῆσαι. E.

272. αὔριον] ψιλωτέον· τὸ αὔριον ἡ γὰρ αὐ δῖφθογγος πρὸ συμ-
φάνου ψιλούται, αὐλός, αὔρα· αὔω τὸ φλογίζω· αὔω δὲ, τὸ ξηραίνω, 20
δασύνεται. E.

εἰς ἀγορῆν] ἵνα ἔχη μαρτυροῦτὸ π λῆθος τῇ ἐκείνων δικαίᾳ κολά-
σει. M.Q.

275. μητέρα δ' εἶ οἱ] τῇ ἀρχαίᾳ συνηθείᾳ ἐγγράπτο ΜΕΤΕΡ
ἀντὶ τοῦ ΜΗΤΗΡ. τοῦτο ἀγνοήσας τις προσέθηκε τὸ α. ἡ δὲ ὑπο- 25
στίζειν εἰς τὸ μητέρα καὶ μιμνῆσθαι τὸν διασκεπτόμενον. E.H.M.
Q.V. τὸ μὲν ἀκόλουθον ἦν οὕτως· μητέρα δὲ, εἶ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται
γαμῆεσθαι, ἀπέπεμψον εἰς μέγαρον πατρός· ἡ δὲ ἐσχημάτισε τὸν
λόγον, τὴν δὲ μητέρα εἰ αὐτῇ ἐφορμᾶται ὁ θυμὸς γαμῆεσθαι, αὐτῇ
ἀπίτω ἐς τὸ μέγαρον. οὐ γὰρ ἂν ἐτοίμως ἐδέξατο ὁ νεανίσκος ἐκδι- 30

8. χρήσεται Butt. pro στήσεται.

22. τῇ δ. δικαίᾳ κολάσει M. τῶν
ἐκείνων δικαίων κολάσεων Q.

24. Prima hujus scholii verba τῇ
ἀρχαίᾳ—σκεπτόμενον habent etiam
H.V. et H. duo in scholia divisa,
alterum τῇ ἀρχαίᾳ—τὸ α. alterum

δεῖ ὑποστίζειν εἰς τὸ μητέρα δὲ καὶ μι-
μῆσθαι τὸν διασκεπτόμενον.

25. ἡ δὲ—μιμῆσθαι M. ἡ στικ-
τέον μητέρα δὲ, ὑποκρινόμενον E.Q. et
qui ὑποκρινάμενον V.

28. ἀπέπεμψον—γαμῆεσθαι addidi
ex M.

ᾧσαι τὴν μητέρα. E.M.Q. μήτηρ μὲν Πηνελόπης Ἀστεροδία, ἀδελφοὶ δὲ Πολύμηλος, Δαμάσικλος καὶ Λαοδίκη ἢ ἀδελφὴ αὐτῆς. H.M.

276. ἄψ] ὀπίσω· καὶ ἀποκοπῇ τοῦ ω ὅπισ, καὶ συγκοπῇ τοῦ ι ὅπς, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς α, καὶ τοῦ π καὶ ς εἰς ψ, ἄψ. B. ἐπίρ-5 ρημα συντακτικὸν καὶ καιροῦ παραστατικὸν, πάλιν, εἰς τοῦπίσω, καὶ ἐκ δευτέρου. V.

μέγα δυναμένιοι] ἐν τῷ γάμῳ τῆς θυγατρὸς, οἷον πολλὴν οὐσίαν ἔχοντος καὶ μέγα ἰσχύοντος εἰς τὸ ἐκδοῦναι. Ἔδνα δὲ λέγει τὰ ὑπὸ νυμφίων διδόμενα παρὰ τὸ ἔδραν καὶ παραμονὴν προξενεῖν τῇ νύμφῃ. 10 τὰ δὲ ὑπὸ πατέρων κειμήλια· ἔδνα τὰ διδόμενα δῶρα ὑπὸ τοῦ γαμουῦντος τῇ γυναικί· φερναὶ δὲ τὰ ὑπὸ τῆς γυναικὸς, παρὰ τὸ φέρειν εἰς εὐνήν. E.Q. δασύνεται τὸ ἔδνα ὡς τὸ ἔεργον. M.

277. οἱ δὲ γάμον] συνεκδοχικῶς οἱ περὶ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα Ἀστεροδίαν. ἀδελφοὶ δὲ αὐτῆς Πολύμηλος, Ἀμάσικλος καὶ 15 Λαοδίκη. E.

ἔδνα] ἀπὸ τοῦ ἦδω, τὸ εὐφραίνω, τὰ ἦδον ἔμποιοῦντα. B. δῶρα τὰ διδόμενα ὑπὸ τοῦ γαμουῦντος τῇ γαμουμένη. εἴρηται δὲ τὰ ἔδνα τὰ τὴν ἔδραν καὶ παραμονὴν προξενίζοντα τῇ νύμφῃ. V.

278. ἔπεσθαι] ἀκολουθεῖν. H.

20

279. σοὶ δ' αὐτῷ] τὰ μὲν γὰρ πρῶτα περὶ τῆς κτήσεως ἦν καὶ τῶν μνηστήρων καὶ τῆς μητρὸς, τὰ δὲ ἐξῆς πρὸς αὐτὸν μόνον, ὅσα ἔμελλεν ὠφελήθησθαι ἐκ τῆς ἀποδημίας συντυχῶν τοῖς πρεσβυτέροις ἀνδράσι. E.M.Q. οὗτος δὲ ὁ στίχος ἐν τῇ κατὰ Ῥιανὸν οὐκ ἦν. H.M.

25

1. Ἀστεροδία] Scribendum potius Ἀστεροδία. Nympha quædam Ἀστεροδία est apud Apollon. Rh. 3, 242. Eodem modo peccatum in nomine Εὐρυδείας, quod Εἰουδείας scriptum in schol. ad π, 118.

2. Δαμάσικλος] Rarum nomen. Ἐριμήδην τὴν Δαμασίκλου ex Pherecyde memorat schol. Apoll. Rh. 1, 102. ἀμάσικλος H., in quo hoc scholion adscriptum ad 329. Ceterum conf. schol. ad 277. et ad δ, 797.

11. κειμήλια] Eustath. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν πατέρων ἐπιμέλια (ex II. 1, 147.)

Sed κειμήλια repetitum etiam in schol. horum codd. ad β, 195. ubi in schol. vulg. est μέλια. BUTTM.

13. ἔεργον] Respicit ad Od. η, 88. ubi ψιλῶται, πικρὸν δέμον ἐντὸς ἔεργον.

15. Ἀστεροδίαν—Λαοδίκη] Conf. schol. adv. 275.

24. οὗτος—ἦν] Non videtur omitti posse hic versus. Fortasse igitur loco mota est Rhiani mentio, pertinebatque ad v. 283. ἐκ Διὸς, ἣ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀσθρόποισι. COBET. In H. hæc verba versui 279. superscripta sunt a manu se-

282. ὄσσαν] τὴν ἐκ θεῶν κληδόνα. V.

283. ἐκ Διὸς] τὰς γὰρ φήμας εἰς Δία ἀναφέρουσιν. ὅθεν καὶ πανομφαίου Διὸς ἱερὸν, εἰς ὃν πᾶσα φήμη καὶ κληθῶν ἀναφέρεται· ὄσσαν δὲ τὴν ἐκ θεῶν κληδόνα περὶ ἀγνοουμένων εἰώθασι καλεῖν. E.T. κληδόνα καὶ φήμην περὶ ἀγνοουμένων. V. νῦν κληδόνα, του-5 τέστι κλέος καὶ δόξαν. H.V.

284. πρῶτα μὲν ἐς Πύλον] πέμπει αὐτὸν παιδευθησόμενον, καὶ ἅμα ἔνδοξον ἐσόμενον, ἐπεὶ διὰ πατέρα ἀπεδήμησεν. V.

πέμπει αὐτὸν παιδευθησόμενον παρὰ τὸν Νέστορα· οὗτος γὰρ εἶχε τὴν ἀπὸ γῆρας ἐμπειρίαν· εἶτα εἰς Σπάρτην πρὸς Μενέλαον· οὗτος 10 γὰρ ἀπὸ τῆς ὀκταετοῦς πλάνης ἐπανελήθει νεωστὶ· κοινῶς δὲ δοξα-σθησόμενον διὰ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ πατρός. E.

τῆς Ὀδυσσεΐας οὐκ ἐχούσης ἐξ αὐτῆς ποικιλίαν ἰκανὴν, τὸν Τη-λέμαχον ἐξελεῖν εἰς Σπάρτην καὶ Πύλον ποιεῖ, ὅπως ἂν τῶν Ἰλιακῶν ἐν παρεκβάσει πολλὰ λεχθείη διὰ τε τοῦ Νέστορος καὶ τοῦ Μενε-15 λάου. E. παιδευθησόμενον αὐτὸν ὡς Νέστορα πέμπει. περὶ δὲ τῆς ἀποδημίας Τηλεμάχου εἶπομεν εἰς τὸ “πέμψον δ’ ἐς Σπάρτην τε” (93.), καὶ νῦν δὲ λεκτέον ὡς ὑπόθεσιν αὐτὴν πεποιήκειν ὁ ποιητὴς ποικιλίας λόγων καὶ ἐξάλλαγῆς ἰδεῶν, ἵνα μὴ μονότροπος ᾖ τῆς ποιήσεως ὁ τρόπος. H.Q. 20

οὐκ ἀποδέχονται τινὲς τῆς Ἀθηνας τὴν ὑποθήκην ἐκπεμπούσης Τηλέμαχον, ὅτε ᾖ ἐν μεγίστοις κινδύνοις ἢ οἰκία, πρὸς τὴν ἄπρακτον ζήτησιν τοῦ πατρός, τῶν μνηστήρων ἐτοιμῶν ὄντων καὶ βίαν προσ-φέρειν τῇ Πηνελόπῃ διὰ τὴν πολυχρόνιον μνηστεΐαν, τῆς δὲ οἰκίας οὐκ ἐχούσης τὸν προϊστάμενον ἄνδρα· καὶ ὅμως ὑπ’ αἰτίας οὔσης τῆς 25 συμβουλῆς οὐκ ὀκνεῖ ἢ Ἀθηναῖα λέγειν·

σοὶ δ’ αὐτῆ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἶ κε πίθῃαι,

ἐπαινοῦσα ὡς σοφὴν τὴν τοιαύτην παραίνεσιν. ἢ δεικτέον τὸ σοφὸν τῆς εἰς ἀποδημίαν ἀποστολῆς, ἢ ἀλόγου οὔσης ὑποθήκης ἄτοπος ὁ τοιαῦτα θεοῖς ἀνατιθεῖς νοήματα. φαίνεται τοίνυν Ὅμηρος ἀδύνατον 30 νομίσαι ἄνδρα ὑπὸ γυναικὶ τεθραμμένον, εἰ καὶ σωφρονεστάτη εἴη, καὶ ἐν οἴκῳ κατακεκλειμένον πλήρει ὑβριστῶν ἀνθρώπων, ἐν θεραπαι-

cunda, ἐν τῇ κατὰ ἄριαν ὡς ᾖ κει-θήσῃ (hoc glossesema est verbi πί-θῃαι) ὁ στίχος.

κατὰ Ἰωνοῦ κατ’ ἄριαν M.
2. ἴθεν—Διὸς ἱερὸν, εἰς δ’ T. ἴθεν—

Διὸς, εἰς δ’ E.

4. ὄσσαν—κληδόνα E. omissio εἰώ-θασι καλεῖν. κληθῶν δὲ καὶ φήμη T.

9—12. Ex Heracliti Alleg. c. 62.

17. εἰς τὸ addidit Buttm.

νίσι τε ἀσελγέσιν ἐνανξόμενον καὶ νήσφ μικροπρεπεῖ καὶ ἀβασι-
λεύτῳ πολὺν χρόνον, κινδύνων τε ξενικῶν μὴ εἰληφότα πείραν, μηδὲ
μετασχόντα ἀνδρῶν καὶ ἀγωνιάσαντα, ἐν ὅσαις ἀθημονίαις γέγονε
Τηλέμαχος προσιέναι μέλλων Νέστορί τε καὶ Μενελάῳ καὶ Ἑλένῃ
φαίνεται οὖν μήτοι ἂν δυνηθῆναι νομίσαι ἀρετῆς ἄλλως πως με- 5
τασχεῖν· διὸ πρόφασιν μὲν ἔχει ἢ ἀποδημία περὶ ἐξετάσεως τοῦ
πατρὸς, σκοπὸς δὲ ἔστι τῇ συμβουλευούσῃ Ἀθηναῖ καίδευσις, ἀφ' ἧς
ἤμελλεν ἔσεσθαι ὃ προὔθετο μάλιστα ἢ θεός· καὶ ἐρεῖ (93.)

πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόντα,
νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἦν που ἀκούσῃ,
ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχρισιν.

10

εἰ μὲν ἢ πρόφασις ἐξέτασιν εἶχε πατρὸς ἐπανόδου, σκοπὸς δ' ἦν
ταύτης καίδευσις, ἀφ' ἧς τὸ κλέος ἐν ἀνθρώποισι γίνεται, εἴη ἂν
θειά ἢ παραίνεσις καὶ τῇ Ἀθηναῖ πρέπουσα, μένον δ' ἐν Ἰθάκῃ ἀκαί- 15
δευτος ἢ τῶν μνηστήρων εἶχετο καὶ προὔδωκεν ἂν τὸν οἶκον, ἢ ἐπιτι-
θέμενος αὐτὸς ἀπάλετο ἂν, μόλις τοῦ Ὀδυσσεύς δι' ὑπερβολὴν φρο-
νήσεως καὶ ἐμπειρίας δυνηθέντος αὐτοῖς δολίως ἐπιθέσθαι, ἄξιός τε
οὐκ ἂν τοῦ πατρὸς ἐγένετο μὴ τί γε παρὰ τῶν συστρατευσάντων
πυθόμενος περὶ τῶν ἐκείνου πράξεων· διὸ καὶ συνεῖναι αὐτῷ ἐλθόντι
κωλυόμενος πεκαίδενται ἤδη, καὶ οἶδε πῶς προσενηχθῆ τῷ πατρὶ ἀφ' 20
ᾧ ἀκήκοε περὶ αὐτοῦ διηγημάτων. τόν τε περὶ τῆς μητρὸς φόβον
καὶ ὅλως τῶν περὶ τοῦ οἴκου· τὸ μὲν τι ἢ Πηνελόπῃ ἐξέλυσε ἰκανῇ
οὔσα περιγενέσθαι τῷ φρονήματι τῆς τῶν μνηστήρων ἀνοίας, τὸ δέ τι
καὶ ἢ Ἀθηναῖ ἠσφαλίσατο, τὸν δῆμον ἐπαναστῆναι συμβουλεύσασα
κατὰ τῶν μνηστήρων διὰ τῆς κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ᾧν δρωσιν εἰς τὴν 25
οἰκίαν μνηύσεως (β, 27.)

εἴ οὖν Ὀδυσσεὺς διὸς ἔβη κοίτης ἐνὶ νηυσὶν,
οὐδέποθ' ἡμετέρῃ ἀγορῇ γένητ' αἰδὲ θέωκος.

ὥστε πῶς ἔλαβε τὸ μέγεθος τῆς τῶν μνηστήρων ἀδικίας, καὶ δημηγορή-
σαντος Τηλεμάχου τοσαύτη ἐπιστροφή γίνεται ὥστε ἐπειπεῖν ὡς οἶκος 30

5. ἄλλως πως scripsi pro ἄλλως τέ
πως.

9. τε καὶ] τε παρὰ ξανθὸν μινέλαον
καὶ H.

27. εἴ οὖν] εἴ οὖν ὁ γὰρ H.

29. ὥστε πῶς ἔλαβε] Verba non
integra.

30. Post οἶκος in H. illatum

scholion ad v. 283. 284. spectans,
νῦν κληθῆσα, τουτέστι κλέος καὶ δέξαν.
πρῶτα μὲν ἐς Πύλον πέμψει αὐτὸν παι-
δευσόμενον, ἐπεὶ διὰ πατέρα ἀπεδή-
μησεν: — Tum scholia plura se-
quuntur ad v. 272—275. (fol. 5^b.
et 6^a), post quæ infertur tanquam
lemma δ' ἔλε λαὸν ἀπαντα.

ὃ ἔλε λαὸν ἅπαντα. καὶ φοβηθέντας τοὺς μνηστῆρας λέγειν (β, 85.)

Τηλέμαχ' ἠψαγῆρη, μένος ἄσχετε, ποῖον εἵπας
ἡμέας αἰσχύνων, ἐθέλεις δὲ καὶ μῶμων ἀνάβηαι,

καὶ ἄλλους ὃ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας φάσαι (β, 166.)

πολλῶσι δὲ καὶ ἄλλοισι κακὸν ἔσται,
οἱ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐθείεων, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
φραζόμεσθ' ὅς κεν καταπαύσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
παύσωνται· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τότε λείων ἔστι·

ἣ δὲ πρόφασις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ρηθεῖσα τῆς ἀποδημίας οὐδὲν καινοτο-
μεῖ· τί γὰρ φησιν; (β, 210.)

ταῦτα μὲν οὐδ' ἡμέας ἔτι λίσσομαι αἰδ' ἀργεῖων·
ἥδη γὰρ τάγ' ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
ἀλλ' ἔγχε μοι δότε τῆα θεήν.

καὶ εἰπὼν τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἀποπλεῖν μέλλει ἐπάγει (218.)

εἰ μὲν κεν πατὴρ βίωτων καὶ νόστω ἀκούσω,
ἦ τ' ἂν τρυχόμενος περ ἔτι τλαίην ἐναιυτόν

καὶ τὰ ἐξῆς. οὕτως τοίνυν ἡ ὑπόθεσις ὡς καὶ αὐτῶν ἐπὶ συμφέροντι
γενομένης τῆς ἀποδημίας πεπεισθαι δοκούντων ὅτι τέθηκε, καὶ
πρῶτα μὲν ὅτι οὐκ ἀποδημήσει ἐλπίζόντων, ἔπειτα ὃ εἰ καὶ ἐκτε-
λέσειε τὴν ὁδὸν, ὅτι πεισθήσεται ὅτι τέθηκεν αὐτῷ ὁ πατήρ, πει-
σθεῖς δὲ τὴν μητέρα ἐκδώσει, μὴδὲν ἐγχειρεῖν ἐποίει τῶν ἀτόπων εἰς
τὸν οἶκον· ἔπειτα ὃ οὐκ ἦν σκοπὸς βιάσασθαι τὸν γάμον· οἱ γὰρ
ἄλλοι ἡμίοναυ' ἂν τὸν βεβιασμένον· ἀλλ' ἀποκριθῆναι ὑπὸ τῆς μνη-
στευομένης τῶν γονέων αὐτὸς ἕκαστος ἡξίου, ἵν' οὕτως οἱ λοιποὶ παύ-
σωνται τῆς μνηστείας. πολὺν δὲ χρόνον ἡ ἀποδημία λανθάνει τοὺς
μνηστῆρας· αἰσθάνονται γὰρ ὀπηνίκα Νοήμων ὁ τὴν ναῦν χρήσας
Τηλεμάχῳ πάρεστιν ἐρωτῶν αὐτοὺς περὶ τῆς ἐκείνου ἀπουσίας, καὶ
φοβερὸς αὐτοῖς ἀποδημήσας γίνεται, ὡς βουλευσασθαι περὶ τῶν καθ'
ἑαυτοὺς μᾶλλον ἢ περὶ τοῦ γάμου. ὥστε καὶ περιέσπασε μᾶλλον
ἡ ἀποδημία εἰς ἄλλα ἀπὸ τῆς κατὰ Πηνελόπην βίας, ἐξεῖλε δὲ καὶ
αὐτὸν ἀπὸ τῶν κινδύνων, οὓς πολλάκις ἂν ὑπέστη μετ' αὐτῶν πάντα
χρόνον διατρίβων. ὡς γὰρ τὰ τελευταῖα, ὅτε ἐπαγήει τε καὶ ἐπαῆλ-
θεν, ἐπιβουλεύοντες διετέλουν, οὕτως ἂν παρόντι καθ' ἡμέραν τὴν
πεῖραν προσλαβόντες ἔδρασαν ἂν τι τῶν ἀνηκέστων. διὰ πάντων οὗ

7. φραζόμεσθ'] φραζόμεθα H.

16. ἐναιυτόν] εἰς ἐναιυτόν H.

21. ἐκδώσει] ἐκδώσει H. Conf.

Eustath. p. 1442, 30.

32. ἐπαγήει] ἐπαγήει H.

φαίνεται ἡ ἀποδημία ἀναγκαία καὶ κρείττων καὶ πολλῶ ἀσφαλε-
 στέρα τῆς ἐν Ἰθάκῃ ἐκδιηγήτου μετὰ τῆς τῶν μνηστήρων διατριβῆς·
 τὸ γὰρ λέγειν ὅτι, ἵνα ἐντύχη τῷ πατρὶ κατὰ τοὺς ἀγροὺς, διὰ τοῦτο
 αὐτὸν ἡ Ἀθηναῖα ἀποδημῆσαι πεποιήκε, ψεῦδος. καὶ γὰρ καὶ μὴ ἀπο-
 δημήσας ὑπερόριος, ἐν δὲ τοῖς ἀγροῖς γενόμενος, ἐπέτυχεν ἂν τῷ 5
 πατρὶ· καὶ οὐχ ἵνα ἐντύχη τῷ Ὀδυσσεῖ, ἀποδημῆσαι αὐτὸν πεποιή-
 κεν ἡ Ἀθηναῖα, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ τῆς ἀποδημίας διὰ τοῦτο θάττον εἰς
 τὴν πατρίδα ἐπανήγαγεν. H. a m. sec.

285. κείθεν δ' ἐς Σπάρτην τε] πῶς εἰς Σπάρτην ἐλθὼν οὐ συν-
 τυγχάνει Ἰκαρίῳ; ἢ ἐπεὶ καθ' Ὅμηρον ἐν Ἰθάκῃ οἰκεῖ ἢ ἀπέχθον- 10
 ται αὐτῷ αὐτὸς τε καὶ ἡ μήτηρ ὡς ἀναγκάζονται αὐτὴν γαμηθῆναι, ὡς
 αὐτὴν φησι “μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆς γήμασθαι” (τ, 158.) E.
 M.Q.

289. εἰ δέ κε τεθνηῶτος] ἐναντίον τοῖς προειρημένοις ὅπου μαν-
 τεύεται τὴν παρουσίαν αὐτοῦ. ἀναγκαιῶς ποικίλας ἐκφέρει τὰς γνώ- 15
 μας, ὑπὲρ τοῦ μὴ πάντα προσανέχειν αὐτὸν τῇ Ὀδυσσεῶς παρουσίᾳ.
 E.Q.

τεθνηῶτος διὰ τοῦ η. H.

291. χεῦσαι] γρ. χεῦσαι. H. γρ. δὲ οὕτως, χεῦσαι καὶ κτερεῖ-
 ζαι, ἀπαρέμφατα δεχόμενα τὸ προαιρετικὸν ῥῆμα ἀπάξω, θέλησόν τι 20
 ποιῆσαι χεῦσαι, καὶ θέλησόν τι ποιῆσαι κτερεῖζαι, καὶ ἄλλως τὸ
 ἀπαρέμφατον ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. H.

κτερεῖζαι] γρ. κτερεῖζον. H.

κτερεῖζον] τὰ κάτω τῆς ἔρας νενομισμένα τοῖς νεκροῖς ἐπιτάφια,
 ἢ τὰ ἐναγίσματα, ἢ καθάρματα. κυρίως δὲ τὰ ἐπὶ τοῖς κτεινομένοις 25
 ἐντάφια, ἀπὸ τοῦ ἰκετήριόν τι εἶναι. E.

294. φράζεσθαι] γενναίως χρῆται τῇ συμβουλῇ. οὐ γὰρ σπει-
 σασθαι τοῖς μνηστήρσιν αὐτὸν ἀξιοῖ καὶ τέρπεσθαι τοῖς ἰδίοις ὅπως
 οἱ πολλοὶ ὑπ' ἀργίας συμβουλεύειν εἰώθασιν, ἀλλὰ τιμωρίαν παρὰ
 τῶν ἀδικησάντων λαβεῖν. E.Q. 30

297. νηϊάας ὀχέειν] ἀφροσύνας φέρειν, ἐπεὶ οὐκέτι τοιοῦτος εἶ

2. τῆς τῶν] τῆς om. H.

9. πῶς—] Conf. schol. ad δ, 1.

10. οἰκεῖ M. Legebatur ὄντος.

11. ὡς addidi ex M.

12. μάλα M. μάλιστα E.Q.

16. προσανέχειν — τῇ — παρουσίᾳ]

ἐπανέχειν—τῆς—παρουσίας Q.

19. γρ. χεῦσαι] Quum hoc ipsum
 in textu legatur, corrigendum γρ.
 χεῦσαι. et in altera annotatione γρ.
 καὶ οὕτως, χεῦσαι καὶ κτερεῖζαι.

31. ἀφροσύνας—ὀχέειν, ἢ om. Q.V.

εἰς τὸ νηπιάας ὀχέειν, ἢ τὰ νέων φρονεῖν καὶ φέρειν· ἢ ὀχεῖσθαι ὑπὸ τῆς νεότητος, τουτέστιν ἄφρων εἶναι. Q.S.V.

τηλίκος] τηλικούτος, μικρός, ἀνήλικος, πᾶν νέος. S.

ἔσσί] τὸ ἔσσί γίνεται ἐκ τοῦ ἔω, ἐμί, ἔς. οὐδέποτε δὲ ῥῆμα μονοσύλλαβον βραχυκαταληκτεῖ πλὴν τοῦ θές, δός, ἔς. γίνεται δὲ 5 προσθήκη τοῦ ἐτέρου σ, ἔσσο. ἐπεὶ δὲ πάλιν λέξις Ἑλληνικὴ οὐδέποτε καταλήγει εἰς δύο σύμφωνα τὰ αὐτὰ, προσθήκη τοῦ ι γίνεται ἔσσί. E.

298. ἢ οὐκ αἰεῖς] ἐξ ὁμοίων ἢ προτροπή. καὶ οὗτοι γὰρ ὅσον ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ Πηνελόπην ἐμοίχευσαν καὶ τὴν βασιλείαν ἀφείλοντο. γνησίου δὲ νοθεσίας ἐστὶ σύμβολον ἢ μετὰ τὴν ἐπίπληξιν προτροπή. E.M. 10

300. Ἀγισθον] οὐκ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸν Κλυταιμνήστρας ὑπὸ τοῦ παιδὸς μέρος. E.H.M.S.

ὃς οἱ πατέρα] ἄνευ τοῦ σ Ἀρίσταρχος, ὃ οἱ πατέρα. M.

ἔκτα] πολλοὶ συστέλλουσι τὸ α τοῦ ἔκτα, νομίζοντες ἀποκοπὴν εἶναι τοῦ ἔκτα· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἐκτείνει. M.Q. 15

301. μάλα γὰρ σ' ὀρώ καλὸν τε μέγαν τε] αἰσχρὸν γὰρ τοῖς τῆς τύχης δάροις μὴ συνπυργεῖν. M.S.

302. ἄλκιμος ἔσσο] ταῦτα λοιπὸν εἰδυῖα τὸ φιλότιμον τῶν νέων λέγει. M.S.

305. καὶ ἐμῶν ἐμπάξω μύθων] διδασκαλικῶς ἐπιλέγει πάλιν περὶ 20 τῶν αὐτῶν ἀντὶ τοῦ ἐπιστρέφου καὶ φρόντιζε. M.S.

307. ξεῖν', ἦτοι μὲν ταῦτα φίλα] μιμούμενος πατρικὸν ξένον ἐπιτιμήσει ἐχρήσατο. ὁ δὲ συνετῶς οὐκ ἐδυσχέρανε, ἀλλὰ καὶ χάριν ὁμολογεῖ. E.S.

312. κειμήλιον ἔσται ἐξ ἐμεῦ] ἀντὶ τοῦ δοθήσεται παρ' ἐμοῦ· καὶ 25 οἱ ξένοι παρεῖχον, ὡς Βελλεροφόντης Οἰνεῖ τὸ δέπας. H.

313. διδοῦσι] ἀπὸ τοῦ διδῶ. οἶδε δὲ αὐτοῦ τὴν κλίσιν ὁ ποιητὴς· “δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστὰ διδοῖς” (Il. ι, 164.)· οἶδε δὲ καὶ τὸ διδωμι. E.Q.

316. δῶρον δ' ὃ τοι καὶ μοι] γράφεται, ὅτι κεν μοι. P. 30

2. τῆς om. Q.V.

ἄφρων] ἄφρονα Q.V.

4. τὸ ἔσσί γίνεται ἐκ τοῦ ἔω, ἐμί, ἔς] Copiosior de his formis disputatio est Eustathii p. 76, 22.

8. προτροπή] τροπή E.

9. ἀφείλοντο] ἀφείλαντο M.

10. γνησίον—προτροπή addidi ex M.

11. ὑπὸ τοῦ παιδὸς μέρος] ὑπὸ παιδὸς μέρος E. Conf. schol. ad γ, 303.

28. οἶδε δὲ καὶ τὸ διδωμι] οἶδε καὶ τὴν δύναμιν Q.

30. δ' ὃ τοι καὶ μοι] Sic P. in textu, sed ab correctore.

317. αὔτις ἀνερχομένη] ὑποστρέφοντι ἐκ τῆς Ἰταλίας. V.

318. ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς] ἀξίως ἀμείβεται, ἢ τοῦναντίον παρ' ἐμοῦ καλὸν δῶρον λάβοις ἂν, ὥστε ἄξιον ἀμοιβῆς γενέσθαι. καὶ γὰρ οἱ ξενισθέντες ἐδίδοσαν δῶρα· Βελλεροφόντης δὲ χρυσοῦν ποτήριον (Π. ζ, 220.). Q.V.

320. ὄρνις δ' ὡς ἀνόπαια] εἶδος ὄρνιθος, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνω πέτεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνω ἔχειν τοὺς ὄπας. B. ἢ διὰ τὸ ὡς ὄρνις ταχέως ὀρμησαι. καὶ Ἀρίσταρχος δὲ φησιν ὄνομα ὀρνέου ἢ ἀνόπαια, ὡς “φῆνη εἰδομένη” (γ, 372). ἔνιοι δὲ ἀνὰ τοὺς ὄπας, ὃ ἔστι τοὺς ὀφθαλμούς. Ἄλλως. ὡς ὄρνις ὑψιπέτης ἢ τὰ ἄνω παίουσα, ἢ ἀνὰ τοὺς ὄπας ὀρ- 10 μῶσα· ἢ πανόπαια, ἢ ἢ ἢ χελιδών. Κράτης δὲ τὴν τετρημένην κεραμίδα. M. ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀνόπαια προπαροξυτόνως ἀναγινώσκει ὄνομα ὄρνιθος λέγων, ὃ δὲ Ἡρωδιανὸς ἀνοπαῖα ἀντὶ τοῦ ἀοράτως, ἢ ἢ οὐδέτερον πληθυντικόν, ὡς τὸ “πυκνὰ μάλα στενάχω” (Π. σ, 318.)· διὸ καὶ προπερισπαστέον φησίν. οἱ δὲ, ἀνὰ ὄπην, ἢ καὶ 15 καπνοδόχος καλεῖται. κακῶς δὲ ὁ Ἡρακλείδης φησὶν ἐν ταῖς ὁμοίτησι μὴ ἐπιφέρεσθαι τῷ ὄρνις τὸ κύριον· ἔλαβε γὰρ αὐτὸν τὸ “ὄρνιθι λυγρῇ ἐναλίγκιος” (Π. ξ, 290.). E.H.Q.R. ἢ ἄρπη εἰκυῖα. εἶδος ὀρνέου· ἢ διὰ τῆς ὄπης· ἢ ἀάρατος, διὰ τὸ ὡς ὄρνις ταχέως ὀρμησαι. καὶ Ἀρίσταρχος δὲ φησιν ὄνομα ὀρνέου ἢ ἀνόπαια, 20 ὡς “φῆνη εἰδομένη.” ἔνιοι δὲ ἀνὰ τοὺς ὄπας, ὃ ἔστι τοὺς ὀφθαλμούς. H.V. Ἄλλως. οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ, ταχέως ὄρμησεν· ἔστι γὰρ εἶδος ὀρνέου· οἱ δὲ προπαροξυτόνως ἀντὶ τοῦ ἀοράτως. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῆς καπνοδόχου, ἢν ὄπην λέγουσι Φωκεῖς. ἔνιοι δὲ ἀνὰ τοὺς ὄπας ὃ ἔστι τοὺς ὀφθαλμούς. E.Q.

5

25

7. Addidi ταχέως ὀρμησαι e lin. 20. ejectis duobus quæ in M. temere post ὄρνις illata sunt scholiis, altero (ad v. 386.) περιρρομένη—θαλάσσης, altero (ad v. 390.) καὶ κεν—πάνυ κακόν, quæ suis locis vide.

11. πανόπαια, ἢ ἢ—τετρημένην scripsi pro πάνοπα ἵνα ἔστιν—τετρημένην, collato Etym. M. p. 111, 22.

κεραμίδα] Eustath. p. 1419, 28. ἢ διὰ τῆς ὀπαιᾶς φασὶ κεραμίδος.

14. οὐδέτερον] οὐδετέρως R.

15. ἀνὰ ὄπην—καλεῖται] ἀνὰ τὴν ὄπην· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι οἴκω ἐν μέσῳ τῆς ἑροφῆς ὄπην εἶχον, ἢν καὶ καπνοδόχην ἐκάλου. R.

16. κακῶς Maius pro καλῶς.

17. τῷ ὄρνις correxi pro τὸ ὄρνις.

18. ἢ ἄρπη] ἢ ἄρπη H. ἢ ἄρπη εἰκυῖα om. V.

21. δέ om. H. Conf. lin. 9. ὀρνέου ἢ ἀνόπαια restitui ex scholio superiore pro ὀρνέου· ἢ ἀνόπαια.

24. ἀνὰ τοὺς pro ἀντὶ τοῦ correctum ex scholio præcedenti.

321. *θήκε μένος*] τὸ μένος ἐπὶ ψυχικῆς προθυμίας λαμβάνεται, τὸ δὲ θάρσος ἐπὶ τῆς ἀνδρείας. διαφέρει δὲ θάρσος θράσους. τὸ μὲν γὰρ θάρσος εὐλογόν ἐστι παράστημα τῆς ψυχῆς, τὸ δὲ θράσος τούναντίον. Ε. ἔθηκε δὲ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Τηλεμάχου μένος καὶ προθυμίαν τῆς τοῦ πατρὸς ἀναψιλαφήσεως καὶ τοῦ φόνου τῶν μηγ-5 στῆρων νῦν παρὸ πρότερον. Q.

324. *αὐτίκα*] καλῶς τὸ αὐτίκα· οὐ γὰρ ἔδει ἐγγρορίζοντα παρέχειν αὐτοῖς ὑποψίαν τῆς συνουσίας τοῦ ξένου. Ε.Η.Ρ.Σ.

325. *αἰδῶς*] οὗτος ὁ αἰδῶς ἀδελφὸς ἦν Χαριάδου τοῦ Κλυταιμνήστρας φδοῦ, συνάρας ἀπὸ Λακεδαίμονος Πηνελόπη. Ε.Η. 10

326. *εἶατ' ἀκούοντες*] δασυντέον τὸ εἶατο· ἔατο γὰρ ἐστι. τὸ δὲ ἴατα προσελθὼν τηρεῖ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ἕως εἴως, ἕνεκα εἵνεκα. οὐδὲ μάχεται τὸ εἴλωσ παρὰ τὸ ἔλωσ γεγονός. οὐ γὰρ δισσὸν τὸ τῆς χρήσεως, οὐδὲ ἐστι τις ἔλωσ, ἀλλ' αὐτόθεν παρὰ τοῦ ἔλωσ ἐσχηματίσθη ποιητικῷ πλεονασμῷ. Ε.Η.Μ.Q. 15

327. *ἐπετείλατο*] φησὶν ὅτι ἡ Ἀθηναῖα προσέταξε τῷ Φημίφῳ ἵνα τὸν ἐκ τῆς προνοίας νόστον τῶν Ἀχαιῶν εἰς οἰκείαν αἰδῶν ἔχη. οὐκ ἄλλο δὲ τοῦτο αἰνίττεται ἢ ὅτι Ἀθηναῖα λέγεται ἡ φρόνησις, ὑπὸ δὲ τῆς οἰκείας φρονήσεως συνῆκεν ὁ Φήμιος τὸ αἰεῖδεν τὸν νόστον τῶν Ἀχαιῶν. ἀποροῦσι δὲ τινες λέγοντες, διὰ τί ὁ Φήμιος τοῦτο ποιεῖ; 20 καὶ ταῦτα τῆς Πηνελόπης ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ φδοῖ δακνομένης. καὶ φα-

9. Χαριάδου] χαρίον Ε. Recta scriptura, licet obscuris literarum ductibus, est in H., ex quo affertur οὗτος δὲ χαριάδου ἀδελφὸς ἦν τῆς κλυταιμνήστρας φδοῦ etc. "Charium Clytemnestræ cantorem nominari ceptum in Posthomeriis, cum Charidemo ejusdem hominis nomine in schol. ad γ, 267. conciliandum sic puto, ut ibi pro Χαριδημων cum Eustathio p. 1466, 54. scribatur Χαριμῶδην, id quod compendio scriptum in illud facile abiit. Nam Χάριος et Χαριμῶδης non nisi duplex forma est ejusdem nominis ut Θεσπιδος et Θεσπιμῶδης et similiter multa alia." *Heinrich*. ap. BUTTM.

10. πηνελόπη Η. ἰθάκη Ε.

11. δασυντέον τὸ εἶατο] Nam alii εἶατο scribebant.

12. τὸ αὐτὸ Μ. αὐτοῦ τὸ Ε.Η.Q.

13. εἴλωσ] εἴλω Μ.

παρὰ τὸ ἔλωσ Η.Μ. ἀπὸ τοῦ ἔλωσ Ε.Q.

14. Ex perversa hujus scholii oratione hic qualiscunque sensus est eliciendus. Diphthongum *ei* asperum non admittere nisi ubi poetica sit ectasis litteræ *e*, ut in *εἶατο*, *εἴως*, *εἵνεκα*. Neque adversari huic regulæ vocem *εἴλωσ*: quamvis enim hæc non ex alio ejusdem sensus vocabulo *ἔλωσ* productione facta sit, derivari tamen illam ab nomine urbis Ἐλος, ita ut ex hoc statim, pleonasmo illo alias poetico, formatum sit appellativum *εἴλωσ*. Conf. Lex. de Spirit. Valck. p. 240. BUTTM.

παρὰ τοῦ ἔλωσ Buttm. pro παρὰ τοῦ ἔλωσ. αὐτόθεν παρὰ τοῦ ἔλωσ om. Η.

17. ἔχη] ἐθή Butt. m.

μὲν ὅτι οἰκονομικῶς ὁ Φήμιος τοῦτο ποιεῖ, ἵνα τῆς τοιαύτης ἀοιδῆς τοῦ Φημίου ἢ Πηνελόπη ἀκρωμένη τοῦ οἰκείου ἀνδρὸς μνημονεύη καὶ ἀποσοβῆ τοὺς μνηστῆρας. Ε.

ἐπετείλατο] ἐπετέλεσεν. οὐκ ἄρα Πινδαρική λέξις τὸ τέλλεται δηλοῦν τὸ ἐπιτελεῖται, γίνεται, “ φίλια δῶρα Κυπρίας ἄγ’ εἴ τι, 5 Ποσειδάων, ἐς χάριν τέλλεται,” ἀλλ’ οἶδεν αὐτὴν καὶ ὁ ποιητής. Καὶ ἄλλως. ἐπετείλατο ἀντὶ τοῦ ἐπετέλεσεν. ταῦτα δὲ ἦδε νουθετῶν τοὺς μνηστῆρας ἐκ τῶν περὶ Κασάνδρας καὶ Αἴαντος μὴ ὀρέγεσθαι ἀσεβῶν γάμων. Η.

328. ὑπερωῖθεν] κωλύεται τὰ περὶ Ὀδυσσέως λέγειν ὁ φῶδς, 10 ἐπεὶ τάχα ἀκούσας ὁ Τηλέμαχος οὐκ ἂν ἀπεδήμησε, καὶ οἱ μνηστῆρες ἀπηλλάττοντο τῆς Πηνελόπης, οὕτω δὲ ἢ πᾶσα οἰκονομία τῆς ὑποθέσεως διελύετο. Η.Θ.

329. Πηνελόπεια] ὥσπερ ἐν ἀρχῇ τῆς Ἰλιάδος τὸ περιμάχητον πρόσωπον Ἐλένης ἐνεφάνισεν ἡμῖν ὁ ποιητής, οὕτω καὶ νῦν τὴν περι- 15 μάχητον σωφροσύνην Πηνελόπης. καὶ Ἐλένη γὰρ ἐπιφοιτᾷ τῷ ἀρίστῳ (Od. δ, 121.), καὶ Ἀρήτη τοὺς Φαίακας οὐ φεύγει (η, 141.) Ε.Η.Θ.

330. κλίμακα δ’ ὑψηλὴν] καὶ πῶς ἤρχετο *πρὸς ἐραστάς; ἀλλ’ ἐνικᾶτο τῷ διὰ τῆς Ὀδυσσέως μνήμης πένθει, καὶ παύειν ἄλλως τὸν 20 φῶδον οὐκ ἐδύνατο. ἄλλως τε περὶ τὸν ἐχέφρονα πόσιν φιλόστοργον ἦθος ἀποδείκνυσι, τῶν ἐραστῶν ἕκαστον ἐκπαιδεύουσα πρὸς σωφροσύνην. οὐ γὰρ ἀπλῶς βιάσασθαι τὴν γυναῖκα τοῖς μνηστῆρσιν ὄριστο, ἀλλὰ νόμφ γαμεῖν τὸν ἀρεσκόμενον αὐτῇ. Ε.Η.Θ.

332. αἰτιᾶται ἐκ τῶν ἐπῶν τούτων Δικαίαρχος τὴν παρ’ Ὀμήρῳ 25 Πηνελόπην

1. οἰκονομικῶς] H. e. Phemius, e consilio Homeri ad œconomiam Odysseæ spectante, ita facit. BUT.

4. Πινδαρική] Olymp. 1, 119.

10. φῶδς H. ἀοιδῆς Q.

11. ἀπεδήμησε Buttm. pro ἐπεδήμησε.

14. Versui 329. in M. et Vin-
dob. 5. adscriptum ἐξ ποσιν ἐμβε-
βαυία τριδάκτυλος ἐξεφαάνθη. quocum
conferenda Boissonadii annot. ad
Greg. Cor. p. 407. “ Ex eodem co-
dice (Parisino 1409.) liceat prom-
mere aliud ænigma, Ἰουλιανοῦ τοῦ

παραβάτου εἰς τὸν παρόντα Ὀμηρικὸν
στίχον ἐξ πῶδας ἔχοντα, ὃν οἱ τρεῖς εἰσι
δάκτυλοι, Κοῦρη Ἰκαρίοιο περιφρων Πη-
νελόπεια ἐξ ποσιν—ἐξεφαάνθη. Idem
ænigma, sed anonymum et lem-
mate carens, dedit Huetius in
Huetianis p. 74. ab Isaaco Vossio
acceptum et recte explicavit. Ver-
sum priorem sic laudavit Huetius,
καλὴ Πηνελόπεια, γυνὴ κλεινοῦ Ὀδυσσεύς.”

20. πένθει.] πάθει Ε.

21. φῶδον H. ἀοιδὸν Ε. Q.

25. Δικαίαρχος] Haud dubie ἐν
Ἑλλάδος βίβλ. Habet hoc scholium

ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
στῆ βα παρὰ σταθμῶν τέγεος πύκα ποιητοῖο
ἅπαντα παρειάνω

καὶ τὰ ἐξῆς. οὐδαμῶς γὰρ εὐτακτον εἶναί φησι τὴν Πηνελόπην, πρῶτα μὲν ὅτι πρὸς μεθύοντας αὕτη παραγίνεται νεανίσκουσ, ἔπειτα 5 τῷ κρηδέμῳ τὰ κάλλιστα μέρη τοῦ προσώπου καλύψασα τοὺς ὀφθαλμοὺς μόνους ἀπολέλοιπε θεωρεῖσθαι. περιέργουσ γὰρ ἢ τοιαύτη σχηματοποιία καὶ προσποιήτουσ, ἢ τε παράστασισ τῶν θεραπεινίδων ἐκάτερθεν εἰσ τὸ κατ' ἐξοχὴν φαίνεσθαι καλὴν οὐκ ἀνεπιτήδευτον δείκνυσι. φαιμέν οὖν ὅτι τὸ καθόλου ἔθουσ ἀγνοεῖν ἔοικεν ὁ Δικαίαρ- 10 χοσ. σύνθηθεσ γὰρ παρὰ τοῖσ ἀρχαίοισ τὰσ ἐλευθέρασ γυναικάσ εἰσ τὰ τῶν ἀνδρῶν εἰσιέναι συμπόσια. μαρτυρία δὲ τούτων ἢ τε παρὰ τοῖσ Φαίαιξιν Ἀρήτη συνευχουμένη τοῖσ τοσούτοισ κεκλημένοισ εἰσ τὸν γάμον δαιτυμόσι, καὶ Ἑλένη συνεστιωμένη νέοισ ἐξελλθοῦσι ξένοισ περὶ τὸν Τηλέμαχον σαφῶσ ἐδήλωσεν ὅτι παρθένοισ μόνον ἦν αἰ- 15 σχρόν, (Od. ζ, 287.)

ἦτ' ἀέκητι φίλων πατρὸσ καὶ μητρὸσ ἐόντων
ἀνδράσι μίσσηται πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν·

ταῖσ δὲ γαμηθείσαισ μὴ εἶναι αἰσχρόν. ἔθουσ οὖν ὄντουσ ταῖσ γεγα- 20 μημέναισ ἀναμίγνυσθαι τοῖσ ἀνδράσι καὶ φαίνεσθαι ἐν τοῖσ συμπο- σίοισ, οὐδὲν ἄτοπον ἐλθεῖν τὴν Πηνελόπην, ἵνα παύσῃ τὸν φῶδον, “ὅσ Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε λυγρόν.” τό τ' αὐτουργεῖν ἐλευθερίον μάλιστα εἶναι ἐδόκει τοῖσ παλαιοῖσ, ὡσ καὶ ἐπὶ πλυνούσ μὴ ὄνειδοσ εἶναι τὰσ τῶν βασιλέων ἀπιέναι θυγατέρασ, καὶ εἰσ ὑδροφορίαν καὶ 25 τινασ τοιαύτασ ἰσοδουλικὰσ τὰσ νῦν ἀποβεβλημένασ διακονίασ. τῆδε καὶ τὸ παῦσαι ἄλλωσ οὐκ ἐνῆν τὸν φῶδον μὴ αὐτῇ δεηθείσῃ καὶ μετὰ δακρύων ἰκετευούσῃ, οὐ γὰρ ἔπεισεν ἂν δι' ἀγγέλων τοῦτο κελεύουσα· ὥστε ἢ μὲν παρουσία ἐκ τούτων οὐκ ἄτοποσ, ἀλλὰ καὶ σωφροσύνην ἐμφαίνουσα· αἰεὶ γὰρ ἐβούλετο ὑπόμνησιν ποιεῖν τοῖσ μνηστῆρσιν ὡσ 30 παρὰ γνώμην αὐτῆσ ἢ μνηστεία καὶ ὁ γάμοσ ἀπεχθῆσ, ἢ δὲ τοῦ ἀν- δρὸσ μνήμη ἀνεξάλειπτοσ. τὰ γὰρ τῆσ ἐπιβουλήσ οὐχ ἢ κλίμαξ ἄχρι τοῦ ὑπερφύου διεῖργεν, ἀλλ' ἕκαστοσ τῶν μνηστήρων αὐτὸσ κρι- θῆσεσθαι νυμφίουσ ὑπολαμβάνων ἐκώλυε τὸν πέλασ βιαιόν τι δρᾶν, ἵνα τῶν προκειμένων μὲν αὐτὸσ μὴ σφαλῇ, ἐπεικειῇ δὲ πρὸσ ἐκείνην

et cod. Paris. 2403. CRAMER. 11. σύμθηεσ—] Conf. Eustath. p. Codicis Parisini ab H. dissensum 1420, 54. notavimus in Præfatione.

ἐπιδείκνυσιν, ἵνα προκριθῆ· ὁ γὰρ σκοπὸς ἦν οὐ τὴν Πηνελόπην ὑβρίσαι, ἀλλὰ νόμῳ λαβεῖν γυναῖκα, καὶ κύριον ἀπάντων γενέσθαι τῶν ἐκείνης. πάντες οὖν πάντας διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν φυλάξειν ἔμελλον· τὸ δὲ

ἄτα παρειῶν σχομένη λιπαρὰ κρήδεμα

5

οὐκ ἔτι τὸ αὐτὸ τῷ (Il. γ, 141.)

αὐτίκα δ' ἀργενῆσι καλυψαμένη ἰδύνησι

ἄρματο

τὸ δὲ κρήδεμον οὐκ ἦν προσώπου περίβλημα, ἀλλὰ κεφαλῆς, ὡς που φησὶ (Il. ξ, 184.)

10

κρηδέμῳ δ' ἐφύπερθε καλύφατο διὰ θεῶν,

καλῶ, κηγατέφ'· λευκὸν δ' ἦν ἥελιός ὤς.

ὡς οὖν τὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καλύπτραν, ἣν κρήδεμον ἔφη, ταῖς χερσὶν ἐφελκυσταμένη τὰ δάκρυα ἀποκαλύπτειν ἐβούλετο καὶ ἀπυῶν τῷ κρηδέμῳ τὰ δάκρυα. τὸ οὖν

15

ἄτα παρειῶν σχομένη λιπαρὰ κρήδεμα

οὐ τὴν περιβάλλουσαν δηλοῖ τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς παρειάς, μόνους τοὺς ὀφθαλμοὺς δεικνύσαν, ἀλλὰ τὴν ἐφελκυσάσαν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ κρήδεμον, καὶ γυμνώσασαν μὲν τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον δεῖξασαν, κρατοῦσαν δὲ ἐν ταῖς χερσὶ πρὸ τῶν παρειῶν τὰ δάκρυα, ὥσπερ καὶ Τηλέμαχος δακρύων τὴν χλαῖναν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἀνίσχει· διόπερ ἢ μὲν σχομένη εἴρηται, ὅτι ἐλκύσασα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν εἶχεν, ὁ δὲ ἀνασχεῖν, ὅτι κάτωθεν ἐπάρας πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐποίησεν. εἰ δὲ καλύπτει τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον, αἰδουμένη κλαίειν ἐπὶ τῶν παρόντων τοῦτο ποιεῖ, οὐχ ἑταιρίζουσα διὰ τῆς ἐπιτηδευτῆς. καὶ Ὀδυσσεὺς (Od. θ, 84.)

πορφύρεον μέγα φᾶρος ἰλὼν χερσὶ στιβαρῆσι

κακκεφαλῆς εἴρυσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·

αἶετο γὰρ Φαίηκας ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.

παυσασμένου μὲν τοῦ ᾄδου

30

δάκρυ' ἰμορξάμενος κεφαλῆς ἀπὸ φᾶρος ἔλκεεν·

αἰτὰρ δ' ἄψ' ἔρχετο καὶ ἰτρήθειαν ἀεΐδειν,

ἄψ' Ὀδυσσεὺς κατὰ κράτα καλυψάμενος γοάσκεν.

εἰ δὲ Ὀδυσσεὺς ἀπὸ τῶν ἠδεδῆτο κλαίων φαίνεσθαι ἐν συμποσίῳ καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκάλυπτε καὶ τὸ πρόσωπον, πῶς οὐκέτι μᾶλλον ἢ παρὰ αὐτῷ παιδευσίς αἰσχύνῃ ἐπὶ ἀνδρῶν οὐ

36. παιδευσίς] Nullum hic in H. finis scholii indicium, sed vacuum spatium dimid. lin. CRAMER.

σφόδρα καθεστηκότων. ἢ τε τῶν θεραπεινίδων κατάστασις ἦν μὲν ἐξ ἔθους ταῖς παλαιαῖς, ἐξαιρεῖ δὲ τὴν Πηηελόπην τῆς βλασφημίας ἢ προσθήκη· οὐ γὰρ ἐξ ἐκείνων ἔπονται τῶν μεγίστων “ αἱ πᾶσαι ἀναδειγς ἐπέβησαν” (Od. χ, 424.), ἀλλ’ ἀμφίπολος αὐτῇ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη, τουτέστι σῶφρων. τῇ οὖν περὶ τὰς θεραπεινίδας κοσμοτότητι 5 τὸ τῆς Πηηελόπης εἶδος διασαφεῖται. Η.

333. πύκα] πυκνῶς, ἐπιμελῶς, κατεσκευασμένως. S.

334. παρειῶν σχομένη] ἀμφιβολία “ σχομένη,” ἀναπετάσασα ἢ καλυψαμένη. S.

ἅντα παρειῶν] τὸ “ ἅντα παρειῶν σχομένη” οὐ πάρεργον, 10 ἀλλὰ δηλαδὴ καθελούσα τῆς κεφαλῆς μετὰ χειρῶν εἶλε· καὶ ἄλλως παρ’ Ὀδυσσεῶς ἔμαθε κρύπτειν ἐν συμποσίοις τὸ δάκρυον. ἀλλ’ οὐδὲ τῆς στάσεως τῶν θεραπεινῶν ἢ κατάστασις· ὑποφαίνει γὰρ τῆς δεσποίνης τὴν κατάστασιν. Ε.

τὸ δὲ ἅντα παρειῶν οὐ πάρεργον οὐδὲ ἑτερορρηγές· ἀλλὰ πρὸ τῶν 15 παρειῶν παρασχούσα, τουτέστι προκαλυψαμένη τῷ καλύμματι τοῦ προσώπου, φησὶν ὁ ποιητῆς, καὶ πρὸ τῶν λόγων σωφροσύνην αὐτῆς ἐκφαίνων. Ε.Ω.

κρήδεμνα] κρήδεμνον τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς περιβόλαιον, κρηῖδεμνον καὶ ἐν συλλήψει κρηῖδεμνον. S. 20

337. πολλὰ γὰρ] ἔθος Ὀμηρικὸν ἀπὸ τοῦ γὰρ ἄρχεσθαι. M.S.

οἶδας] τῷ οἶδας οὐκ ἐχρήσατο ὁ ποιητῆς. Ζηηόδοτος γράφει ἦδεις, Ἀρίσταρχος δὲ οὐ δυσχεραίνει τῇ γραφῇ. ἐν οὐδενὶ γὰρ τῶν

13. ἢ κατάστασις] πάρεργος ex superioribus intelligendum esse monet Buttm.

γὰρ addidit Buttm.

15. τὸ δὲ—παρασχούσα om. E.

19. κρηῖδεμνον] Conf. Etym. M. p. 537, 28.

22. τῷ] τὸ H.

23. ἦδεις] ἦδεις M. εἶδεις H. tanquam ab εἶδω, quem accentum probasse Tyrannionem ex scholio ad α, 174. novimus. ἦδης edidit Bekkerus. Eustathii annotatio hæc est (ad α, 20. εἶσθα γὰρ οἶος θυμὸς—.) τὸ δὲ “ εἶσθα γὰρ οἶος θυμὸς” ἐλέγχει Ζηηόδοτον καὶ τοὺς κατ’ αὐτὸν κακῶς γράφοντας τὸ εἶσθαι παρὰ τῷ ποιητῇ. ἐν τέλει μὲν γὰρ στίχου ἢ καὶ ἐπιφορῆ φωνήστος εἶη ἀν γινέσθαι συγχρηθεῖ-

σαν τοιαύτην γραφὴν, ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἀν γένετο διὰ τὸ κακωμέτητον. Αἰλιος μέντοι Διονύσιος γράφει ὅτι καὶ τὸ εἶσθα καὶ τὸ εἶσθαι ἀμφω Ἑλληνικὰ, καθὰ καὶ ἦσθα καὶ ἦσθαι. ἀπαξ δὲ, φασὶ, παρ’ Ὀμήρῳ τὸ οἶδας ἐν τῷ “ πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτῆρια οἶδας.”

23. Ἀρίσταρχος δὲ] Sic M. (qui hoc scholion a m. sec. habet, quæ etiam alia bonæ notæ scholia addidit). καὶ ἀρίσταρχος H., quod significaret Aristarchum οὐ δυσχεραίνειν conjecturæ Zenodoti.

ἐν οὐδενὶ γὰρ τῶν ποιήσεων] Hæc ex alio scholio excerpta videntur, sic, ut opinor, corrigendo, ἐν οὐδετέρῳ τῶν ποιήσεων etc. Mox verba οἶδας, διὸ καὶ absunt ab M.

ποιήσεων ἐχρήσατο τῷ ὄδῳ· διὸ καὶ σημειωτέον τὸν στίχον.
H.M.

340. ταύτης δ' ἀποπαύε' αἰοιδῆς] δέδιε γὰρ ἡ Πηνελόπη μὴ θάνατον Ὀδυσσεώς ἕσας ἀναπτερώσῃ τοὺς μνηστῆρας. E.H.R. τῆς τῶν Ἀχαιῶν ἵποστροφῆς καὶ τῆς τοῦ Ὀδυσσεώς πλάνης. Ἀρίσταρχος 5 μὲν . . . H.

344. καθ' Ἑλλάδα] Ἑλλάδα τὴν Θεσσαλίαν φησί. Ἑλλὰς γὰρ πόλις Θεσσαλίας· “φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδα” (Π. ι, 478.). E.M.

346. φρονέεις] τινὲς φρονέεις γράφουσι ἀντὶ τοῦ φρονεῖς, δι-10 δάσκεις. M. λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ κωλύειν καὶ μέμφεσθαι. γράφεται δὲ καὶ φρονέεις ἀντὶ τοῦ συνετίζεις. E.

ἐρίηρον αἰοιδῶν] τὸν ἄγαν ἀρμόζοντα τὴν φωνὴν αὐτοῦ πρὸς τὸ μέλος τῆς κιθάρας. E.

349. ἀλφηστῆσιν] ἐπινοητικοῖς, ἐφευρετικοῖς, ἀπὸ τοῦ ἀλφῶ, τὸ 15 εὔρισκω, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἄλφα. B.E.

352. νεωτάτη ἀμφιπέληται] περὶ τινων λέγεται συντελεσθῆναι. V.

353. ἐπιτολμάτω] ἵπομενέτω. διὰ τῆς τόλμης ἵποφαίνει τὸ τοῦ πάθους μέγεθος. E.

354. οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς] ὡς πεπαιδευμένος ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἦδη 20 καὶ συμβουλεύει τῇ μητρὶ, οὐκ ἐξαίρετον λέγων δυστυχεῖν τὸν πατέρα. τοιαῦτα δὲ φησιν εἰς ῥαθυμίαν τοὺς μνηστῆρας προκαλούμενος, ὥστε μένειν ἀπαραφυλάκτως τὸν Ὀδυσσεά. E.Q. ἀποπον δὲ καὶ τὸν μὴ δυναμένον τὰς πράξεις τῶν μνηστῆρων κωλύειν ἀποτόμως τούτοις ἐπιτιμᾶν. ὑφ' ἐν δέον ἀναγνωσθῆναι τὸν στίχον, οὐ γὰρ Ὀδυσ- 25 σεὺς οἷος ἀπώλεσε νόστιμον ἡμᾶρ. E.H.

355. ἐν Τροίῃ πολλοὶ] ἀδιαστόλως ἀναγνωστέον. ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς οὐκ ἐν Τροίᾳ ἀπώλετο. Q.V.

3. δέδιε] ἐδεδίε H.R. in quibus hoc scholion adscriptum ad κλίμακα δ' ἠφελῆν v. 330.

ἡ Πηνελόπη om. E.

5. Post Ἀρίσταρχος μὲν indicavi lacunam. Totum scholion H. habet supra versum a m. secunda.

8. φεῦγον] φεῖγων E.

δι' (καθ' E.) Ἑλλάδα] Hoc scholiasta memoriae errore posuit pro δι' Ἑλλάδος εὐρυχόριον. Ceterum vide schol. ad δ, 726.

11. κωλύειν] λύειν E. Correctum ex Eustathio.

12. καὶ φρονέεις] καὶ φθονέεις E. Correctum ex scholio praecedente. Scriptura ipsa absurde est excogitata.

16. εὔρισκω] ψηλαφῶ B.

24. ἀποτόμως Butt. pro ἀτόπως.

27. ἀδιαστόλως ego correxi. διαστολῶς Q. διαστῆλῃ V.

ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς οὐκ ἐν Q. οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐν V.

356. ἀλλ' εἰς οἶκον] ἀθετοῦνται ἐνταῦθα· ἐπὶ δὲ τοῦ Ἑκτορος καλῶς ἐν τῇ ζ' τῆς Ἰλιάδος. H.M. ἐπὶ τοῦ Ἑκτορος εὐπρεπῶς εἶχον οἱ στίχοι πρὸς Ἀνδρομάχην (Π. ζ, 490.) καὶ ἐν τῇ τοξείᾳ τῶν μνηστήρων (Od. φ, 350.). τινὲς οὖν ἀθετοῦσιν. ἐν δὲ ταῖς χαριεστέραις γραφαῖς οὐδ' ἦσαν. H.Q.R.

ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα] ὅσοι μεταγράφουσιν, ἀλλὰ σύ γ' εἰσελθοῦσα, καὶ (360.) “ ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν θάλαμόνδε βεβήκει,” λέγοντες ὡς ληρῶδες οἶκοι τὴν Πηνελόπην οὔσαν προστάσσεσθαι οἴκαδε ἀπελθεῖν, ἀγνοοῦσιν ὡς Ὅμηρος τὸν οἶκον ποτὲ μὲν καθολικῶς λαμβάνει, ἄλλοτε δὲ μερικῶς ἐπὶ τοῦ ἀνδρῶνος ἢ τῆς γυναικωνίτιδος, ὡς ἐκεῖ “ σιγῇ δ' 10 ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἄλτο θύραζε, κλήϊσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς” (Od. φ, 387.) Ἀρίσταρχος δὲ ἀθετεῖ, ἄμεινον λέγων αὐτοὺς ἔχειν ἐν Ἰλιάδι καὶ ἐν τῇ τοξείᾳ τῶν μνηστήρων. E.H.M. Q.R.

357. ἡλακάτην] οὕτως μὲν αὐτὸ τὸ ἐργαλεῖον, ἡλάκατα δὲ τὰ 15 ἔργα. S.

360. οἰκόνδε βεβήκει] τὴν αἰφνίδιον σύνεσιν ἐκπλαγεῖσα τοῦ παιδός. τὸ δὲ “ ἔνθετο θυμῷ” τὸ παιδευτικὸν ὅτι οὐ χρὴ εἶργειν τὴν τῶν λόγων δύναμιν. H.Q.R.

361. μῦθον] γρ. λόγον. P.S.

364. βλεφάροις] βλέφαρον παρὰ τὸ αἰρεσθαι ἐν τῷ βλέπειν. S.

365. ὁμάδῃσαν] ἐθορύβησαν κοινολογούμενοι περὶ τῆς Πηνελόπης, ὅτι συνετὴ γυνή, ὅτι εὐμορφος· ὅθεν Τηλέμαχος μὴ ἐνεργῶν ἐξή-

2. ἐν τῇ ζ' τῆς Ἰλιάδος om. M. In H. hoc scholion textui superscriptum.

4. τινὲς—ἦσαν om. Q.R. Scripsi autem οὐδ' ἦσαν pro οὐκ ἦσαν. Nam sic loquuntur scholiastæ, ubi ἀθετήσεις aliorum librorum auctoritate confirmant. Vid. ad schol. α, 97.

6. σύ γ' εἰσελθοῦσα] σύ γε ἐλθοῦσα M.

7. καὶ ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν ego correxi. καὶ πάλιν ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν H.R. καὶ πάλιν θαμβήσασα E.Q. Nihil præter πάλιν est in M. λέγοντες ὡς ληρῶδες M. ἀγνοοῦντες ὡς ληρῶδες H.R. ἀγνοοῦντες ὡς σκληρῶδες E.Q.

8. προστάσσεσθαι H.R. προτάσ-

σεσθαι ceteri.

9. ἀγνοοῦσιν M. ἀγνοοῦντες ceteri. τὸν οἶκον post ποτὲ μὲν R.

μὲν om. H.

12. Ἀρίσταρχος—μνηστήρων om. E. Conf. schol. Π. ζ, 490.

17. παιδός—λόγων δύναμιν] παιδός, ἦσαν διὰ τὴν τοῦ Τηλεμάχου φρόνησιν. (et ad v. 362.) οἶκ ἀπέβαλε τὸ παιδευτικόν, ὅτι οὐ χρὴ εἰς τὴν τῶν λόγων δύναμιν S.

18. εἶργειν Butt. Libri εἰς.

20. γρ. λόγον] Posui hoc, ut appareat in hoc etiam codice interdum glossas introduci cum sigla γρ. Vid. et ε, 267. et cf. not. ad β, 334. BUTTM.

23. εὐμορφος] ὄρατα S.

λεγξε τὴν ὕβριν. E.Q.S. ἐθορύβησαν ὄμαδος γὰρ ὁ θροῦς. γίνε-
ται δὲ ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἄδειν. B. διὰ τὴν Πηνελόπην ἐθορύβησαν οἱ
μηστῆρες, ὅτι συνετὴ γυνὴ καὶ φρόνιμος. P.

ἀνὰ μέγαρα σκιοέντα] τὰ μεγάλην ἀποτελοῦντα σκιὰν διὰ τὸ
ὑψος. ἢ τὰ σκιοῦδη, τὰ κωλυτικὰ καύσωνος καὶ χειμῶνος, πρὸς ἀντι-
διαστολὴν τῶν ὑπαίθρων οἰκημάτων, οἷα τῶν ἀσκεπῶν ἡλιακῶν. E.

366. κλιθῆναι] ἤτοι μετὰ ταῦτα τοῦ κοιμηθῆναι ἤϋξαντο, ἐπεὶ
ἐθαύμασαν αὐτὴν ἰδόντες. B.

370. καλὸν ἀκούμεν ἔστιν αἰδοῦ] μικρὸν ἀνῆκεν ὁ αἰδὸς καὶ
εὐθὺς πᾶσα ἀκοσμία. ἄμεινον οὖν ἡγεῖται τοῦ αἰδοῦ ἀκούειν αὐτοὺς 10
ἢ παρέχειν αὐτοῖς σχολήν. E.Q.

371. τοιοῦδ' οἶος] τοῦτο κατὰ τὸν Πυθαγόρου λόγον. ἐκεῖνος γάρ
φησιν ὡς ἔξω γενόμενος τοῦ σώματος ἀκήκοα ἐμμελοῦς ἀρμονίας. E.

θεοὶς ἐναλίγκιος] ἢ ταῖς μούσαις, ἢ ταῖς τῶν ἀστέρων ἀπηχῆ-
σεσι. P. 15

373. ἀπηλεγέως] ἀποτόμως, ἀπαγορευτικῶς, ἀφροντίστως. ἀπὸ
τοῦ ἀπό καὶ τοῦ ἀλέγω τὸ φροντίζω. E.

374. ἐξίεναι μεγάρων] προλέγων πολλάκις ἀναπολόγητον αὐτοῖς
παρίστησι τὴν κατηγορίαν, ὡς καὶ τῷ Αἰγίσθφ. E.Q.

375. ἀμειβόμενοι] ἐρχόμενοι κατὰ διαδοχὰς ἀλλήλων. H. ἐξ 20
ἀναδοχῆς ἀλλήλους καὶ ἀμοιβῆς ὑποδεχόμενοι καὶ ἐσθίοντες. S. ἐκ
διαδοχῆς ἀλλήλους καὶ ἀμοιβῆς ἀποδεχόμενοι εἰς τοὺς οἰκείους οἴ-
κους, οὐκ εἰς τὸν ἑμὸν. B. ἤγουν κατ' ἀμοιβῆν ἀποδεχόμενοι καθ'
ἐκάστην ταῖς ἰδίαις κατασκευάσεσι. P.

378. κείρετ'] ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν ἀπελθόντων ἐν χωρα- 25
φίφ καὶ κατανεμομένων τὰ ἐν αὐτῷ. E.

ἐπιβώσομαι] ἐπιβοήσομαι, κατὰ τροπὴν τοῦ ο καὶ η εἰς ω μέγα·
ἐπιμαρτύρομαι, ἐπικαλέσομαι. E.

379. αἶκε πόθι Ζεὺς] διχῶς, αἶκε καὶ εἶκε. αἶ δὲ χαριέστεραι
διὰ τοῦ α. M. 30

1. ὕβριν] ὕβρισθεῖσαν S.

2. ἐθορύβησαν] ἐθορυβήθησαν P. Cor-
rectum ex scholio præcedente.

4. μεγάλην—χειμῶνος] μεγάλα τὰ
—χιμῶνος E. Correctum ex Eustathio.

5. ὑψος] πολὺ τοῦ ὑψους Eustath.

9. αἰδὸς] κιθαροδὸς Q.

12. τὸν Buttm. pro τοῦ.

13. ἐμμελοῦς Maius pro ἐμμελῶς.

17. ἀλέγω Eustath. λέγω E.

23. ἀποδεχόμενοι. correctum ex
schol. præcedente pro ἀπερχόμενοι.

25. χωραφίφ] χωράφιον, prædium,
ager cultus. Vid. Ducangium.

BUTTM.

30. διὰ addidit Cobetus.

δῶσι] ὡς “δῶσι πόλιν Τροίην” (Π. α, 129.) M. διαμερίζεται δῶ· τὸ δὲ σι κατ’ ἐπέκτασιν. B.

καλίντιτα] παλίντροπα, παλιντιμῶρητα, τὰ εἰς τιμωρίαν ἀντιστρόφως εἰσπραττόμενα. S. ὑπὲρ ὧν ἐξ ἐτέρου τιμωρία γίνεται. V.

380. νήπινοι] πολύπονοι· ἐκτὸς ἐκδικήσεως· ἦτοι ἀβοήθητοι, εἰρω-5 νικῶς. E.

381. ὀδᾶξ] μετὰ τῶν ὀδόντων ἀπὸ τοῦ δῆκω, δῆξω, δῆξ καὶ δᾶξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀδᾶξ, ἦτοι δακόντες τὰ χεῖλη. E.

383. Ἄντινος] πρῶτος τῶν μνηστήρων. B.

385. ὑψηλόρη] μεγαλορρήμονα, ἐν τῷ λέγειν ὑπερήφανον. S. ἀπὸ 10 τοῦ ὑψηλῶς ἀγορεύειν.

386. ἀμφιάλφ] περιρρομένη πανταχόθεν ὑπὸ θαλάσσης. M. τῇ ἀμφοτέρωθεν ρεομένη ἐν θαλάσση. B.

389. εἴπερ μοι καὶ ἀγάσσαι] ἐν ἐνίοις γρ. νεμεσήσαι. εἰ καὶ μέλλεις θαυμάζειν. M.

15

Ἄντινοε] πῶς Ἀντινόου εἰπόντος “μὴ σέ γ’ ἐν ἀμφιάλφ’ Ἰθάκη βασιλῆα Κρονίων ποιήσειεν, ὃ τοι γενεῆ πατρώϊόν ἐστιν,” ὁ Τηλέμαχος ὥσπερ τούναντίον ἀκούσας φησὶ “καὶ κεν τοῦτ’ ἐθέλοιμι Διός γε διδόντος ἀρέσθαι;” εἰ μὲν γὰρ εἰρήκασι, βασιλῆά σε ποιήσειαν οἱ θεοὶ, ἀκόλουθον ἦν φάσαι, “καὶ κεν τοῦτ’ ἐθέλοιμι,” ὡς καὶ αὐτοῦ 20 ἐθέλοντος τὸν Δία δῆθεν πιστεῦσαι αὐτῷ τὴν βασιλείαν καὶ συνευχομένον· τῷ φαμένῳ δὲ, μὴ ποιήσειέ σε μηδὲ δοίη σοι ὁ θεὸς τὴν βασιλείαν, * * * * ἀλλ’ οὐ τούναντίον ὅτι βασιλεῦσαι εὔχεται, ᾧπερ τί παραστῆσαι βούλεται ὁ Τηλέμαχος; ῥητέον οὖν ὅτι ἐστὶ

1. Τροίην] τρωίην M.

3. καλίντιτα] Conf. schol. ad 394.

5. ἐκδικήσεως] Sic corrigendum erat quod in E. est διοικήσεως. non δικήσεως, quod voluit Buttm. Quod vocabulum affertur quidem ex Sirac. 47, 29. ἕως δίκης ἐλθῆ ἐπ’ αὐτούς, sed hic quoque corruptum est ex ἐκδίκησις, quod legitur eodem in libro 7, 17. et 12, 6.

12. περιρρομένη—θαλάσσης] Hæc in M. scholio ad v. 320. sunt inserta.

14. νεμεσήσαι] Eadem scripturæ diversitas annotata in H., qui in

textu habet εἴπερ μοι καὶ ἀγάσσαι, sed literis περ μοι καὶ ex correctione positus. In marg. ἐν ἐνίοις νεμέσσησαι, in alio scholio εἰ καὶ μοι νεμεσήσαι, quod εἰ καὶ μοι νεμεσήσαι scribendum, ut legitur apud Eustathium p. 1425, 17.

18. Διός γε] θεοῦ E.

19. ἀρέσθαι] ἐδέσθαι H.

23. Post βασιλείαν indicavi lacunam. Sensus verborum quæ exciderunt fuit ἀκόλουθον ἦν φάσαι, οὐκ ἂν τοῦτ’ ἐθέλοιμι.

24. ᾧπερ H. ὥσπερ E., quod in ὥστε mutari volebat Buttm.

τὸ “ τοῦτο” δεικτικόν, καὶ οὐ κοινῶς ἐπὶ τὸ προειρημένον ὑπὸ τοῦ Ἀντινόου ἀναφέρεται, ἀλλ’ ὅτι ἡ περίοδος τοῦ λόγου ἀνέστραπται. ἔστι γὰρ αὕτη “ οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένον, αἰψά τέ οἱ δῶ ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός· καί κεν τοῦτ’ ἐθέλωμι Διὸς γε διδόντος ἀρέσθαι” ἢ σύ γε τοῦτο νενομίκας ἐν ἀνθρώποισι κάκι- 5 στον τετύχθαι, οὐδὲν ἦν ἄτοπον. οὕτω καὶ νῦν τοῦτον ἐχόντων τὸν τρόπον τῶν ἐπῶν, ἀνεστραμμένης τῆς περιόδου ἀκουστέον

καὶ κεν τοῦτ’ ἐθέλωμι Διὸς γε διδόντος ἀρέσθαι·

ἢ φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;

ἐπεὶ γὰρ ὡς ἐν εὐχῇ προήγαγε τὸν λόγον Ἀντίνοος

10

μὴ σέ γ’ ἐν ἀμφιάλφ’ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων

ποιήσειεν,

ἀπευχόμενος διὰ τὸ μῖσος τὴν τεύξιν τῆς ἀρχῆς, Τηλέμαχος οὐχ ὡς ἐχθροῦ προσποιεῖται τὴν ἀπευχὴν τοῦ ἀγαθοῦ, ἀλλ’ ὡς φίλου ὄντος ἀπευχὴν τινὸς κακοῦ, οὐκ ἐλέγχων ὅτι ἐξ ἀπεχθείας πεποιήται τὴν 15 τοῦ ἀγαθοῦ ἀπευχὴν ὁ Ἀντίνοος, προσποιούμενος δὲ ὡς ἀπὸ φίλου γεέσθαι κακοῦ παραίτησιν δι’ εὐχῆς διορθοῦσθαι προσποιεῖται, ὅτι δὲ μὴν τοῦτο θέλει Διὸς γε διδόντος ἀρέσθαι, τὸ βασιλευῖσθαι δηλονότι, ὃ σύ μοι ἀπηύξω κηδόμενος ἴσως ἐμοῦ· ἐπερωτᾷ δὲ,

ἢ φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;

20

καὶ ἐπάγει, καὶ μὴν οὐκ ἔστι κακόν·

οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένον.

διὰ τί δέ; αἰψά τέ οἱ δῶ, καὶ τὰ ἐξῆς. εἶτα περὶ μὲν τῆς βασι- 25 λείας φησὶ μὴ ἀμφισβητεῖν, περὶ μέντοι τοῦ κρατεῖν τοῦ ἑαυτοῦ οἴκου. ἀλλ’ ἦτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσι καὶ ἄλλοι

πολλοὶ ἐν ἀμφιάλφ’ Ἰθάκῃ νέοι ἠδὲ παλαῖοι,

τῶν κέν τις τὸδ’ ἔχσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεὺς

1. τὸ τοῦτο H. τοῦτο τὸ E.

οὐ κοινῶς om. H., ἐπὶ om. E.

2. τοῦ λόγου om. H.

ἀνέστραπται] ἀνέστραπται E.

3. μὲν] μὴν H.

4. τιμηέστερος] τιμίστερος H.

5—22. ἢ σύ γε—βασιλευμένον H.

In E. nihil præter ἢ φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι; καὶ ἐπάγει, καὶ μὴν οὐκ ἔστι κακόν· οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένον.

6. οὐδὲν ἦν ἄτοπον] Hæc verba nec cum antecedentibus cohærent, nisi

ἢ σύ γε in ei σύ γε mutetur, nec cum sequentibus: ut aliquid excidisse videatur.

8. τοῦτ’ ἐθέλωμι—ἔσεισθαι] τοῦτο θέλωμι—ἔσεισθαι H.

13. Delevi δὲ post Τηλέμαχος lectum.

17. ὅτι δὲ μὴν] ἢ aut delendum aut saltem in καὶ mutandum.

21. οὐκ ἔστι] οὐκέτι H.

23. δέ om. H.

25. Ἄ. εἰσι] εἰσὶν ἄ. E.

26. πολλοὶ—Ὀδυσσ.] καὶ τὰ ἐξῆς E.

ὡς τῆς βασιλείας μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν βασιλέα ἐπὶ τῇ τύχῃ κει-
μένης, τῶν δὲ κτημάτων ὧν δέδωκεν ὁ βασιλεὺς ἀφείλοντα κύριον
εἶναι ᾧ δέδωκε. πᾶς οὖν ὁ λόγος ῥητορικός καὶ ἐνθυμηματικός. διὸ
καὶ τῆς περιόδου ἀνεστραμμένης προενήκεται. E.H.

* Ἄλλως. ὁ μὲν ἤρχετο μὴ τυχεῖν αὐτὸν τιμῆς, ὁ δὲ σαρκάζων αὐ- 5
τόν φησι, βούλομαι βασιλεύειν, καὶ εἰ διδάσιν οἱ θεοὶ, λάβοιμι ἄν
ἀλλ' ἐπειδὴ εἰσιν ἐπιτήδειοι εἰς βασιλείαν ἕτεροι, αὐταρκες ἐμοὶ τῶν
ἐμῶν ἄρχειν. ἡρέμα δὲ πως παραδηλοῖ τῷ Ἀντινόφ' ὅτι, κὰν αὐτὸς
ἐκβληθῇ τῆς τιμῆς, οὐκ ἀπονητὶ κρατήσῃ ὁ Ἀντίνοος ἢ ἕτερός τις
τῶν μνηστήρων εἶναι γὰρ καὶ ἄλλους ἐπιτηδείους εἰς τὸ ἄρχειν. 10
E.H.Q.

καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλοισι] τὸ ἰδιωτεύειν Διὸς βουλομένου· οὐδὲ γάρ
ἐστι πάνυ κακόν. M.V.

394. ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες] ὁ λέγει τοιοῦτόν ἐστι· βασιλεῖς εἰσι
πολλοὶ ἐν τῇ ἀμφιάλφ' Ἰθάκῃ, ἦτοι ἐπιτήδειοι εἰς τὸ ἄρχειν· ἀφ' ὧν 15
τίς τὸ βασιλεύειν ἔχει ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς Ὀδυσσεύς, διὰ
τὸ θανεῖν ἐκεῖνος; ἐὰν ἡμῖν ὁ Ζεὺς δώσει ἔργα παλίντροπα, ἦτοι
ἐναντία τῶν πράξεων τῶν μνηστήρων, καὶ βοηθήσῃ, ἐγὼ ἔσομαι ἀναξ
τοῦ ἐμοῦ οἴκου καὶ οὐχ ὑμεῖς. H.Q.

398. ληΐσατο] ἀπὸ λείας πολεμικῆς ἐκτήσατο. λεία γὰρ κυρίως 20
ἢ τῶν πολεμικῶν λαφύρων συναγωγή. P.V.

403. μὴ γὰρ ὄδ' ἔλθοι ἀνήρ] οἱ μὲν λόγοι μέτριοι, τὰ δὲ ἔργα
μαχόμενα. S.

βίηφι] γρ. βίηται. P.

404. ναιεταώσης] τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ, ᾧκισμένης οὗ- 25
σης, ἦτοι ἡμῶν ζώντων. B.

405. ἐρέσθαι] περὶ τοῦ ξένου, ἦτοι Ἀθηναῖς τῆς μεταβληθείσης εἰς
τὸ εἶδος τοῦ Μέντου. Q.

2. ὧν] ἐξ ὧν H.
ἀφείλοντα] ἀφείλονταν H.
3. ᾧ Butt. ὧν H. ὧν E.
4. ἀνεστραμμένης H. ἀνεστραμμένης
E.
προενήκεται Butt. προσενήκεται
H. προσήκεται E.
5. τυχεῖν] κατέχειν H.
6. βούλομαι] ἔτι βουλόμενος H.
καὶ εἰ] καὶ om. H.
7. ἐπειδὴ] ἐπεὶ H.

12. 13. Hoc scholion in M. legi
ad v. 320. supra dixi.
12. οὐδὲ] οὐδὲν M.
16. ἔχει] ἔξει Butt.
17. δώσει] Aut δε scribere debe-
bat, aut, qua forma scholiastæ in-
terdum utuntur, δώση, nisi Homericum
δεσσι servare vellet, quod legi-
tur v. 379. Ibidem non παλίντροπα
est, sed παλίντιτα.
18. βοηθήσῃ H. βοηθήσει Q.

406. εἶναι] ἀντὶ τοῦ ἵεναι, ὡς Ἡσίοδος “καὶ τῶ προσίοντι προσ-
εἶναι,” ἐπειτοίγε δισσολογία εὐρίσκεται. Q.R.S.

408. πατὸς φέρεῖ ἐρχομένοιο] τινὲς γράφουσιν, οἰχομένοιο. ἄμει-
νον δὲ εὐφημίζεσθαι τὴν ἄφιξιν τὸν Εὐρύμαχον ὑποθωπεύοντα Τη-
λέμαχον πρὸς τὸ μαθεῖν περὶ τοῦ ξένου. E.Q.R.S. 5

409. τόδ' ἰκάνει] τὸ τόδε ἀντὶ τοῦ τῆδε, ὃ ἔστιν ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ
αὐτόθι. H.S.

411. γνώμεναι] ὥστε γνωρισθῆναι παρ' ἡμῶν. S.

ἐφκει] οὐ γὰρ κατὰ τὴν πρόσοψιν ὁμοίος ἦν τῶ κακῶ. S.

413. Εὐρύμαχ', ἦτοι] ἡ μὲν ἐρώτησις ἀπλῆ περὶ τοῦ ξένου εἴ τι 10
ἀγγέλλει· ὁ δὲ ἐν κεφαλαίῳ δηλώσας τὸ κεχαρισμένον Εὐρύμαχῳ
ταῦτα ἐπάγει, οἶον, ἐάν τις ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς ἀγγελία ἢ μαντεία· αὐ-
τὸς δὲ προσέχειν οὐδενί φησι. διόλου οὖν ἔργον ἐστὶ Τηλεμάχῳ ἐν
ραθυμίᾳ αὐτοὺς διαφυλάσσειν. E.H.Q.S.

ἦτοι νόστος] ἡ μὲν οἴκαδε ἐπάνοδος καὶ ὑποστροφὴ τοῦ ἐμοῦ πα- 15
τρός. S.

ἐμοῖο] ἀγνοοῦντές τινες “ἐμεῖο” γράφουσιν ὁμοίως ἐν Ἰλιάδι,
“μνησαι πατὸς σεῖο” (ω, 486.), δέον κτητικῶς. H.M.S.

414. ἔτι πείθομαι] γρ. ἐπιπέθομαι. M. a m. rec.

415. ἐμπάξομαι] διὰ φροντίδος ἔχω, ἀντιποιούμαι. S. 20

ἦντινα μήτηρ] τινὲς ψιλοῦσι τὸ “ἦντινα μήτηρ,” ἴν' ἦ, εἴτινα.
ἄμεινον δὲ ἐστὶ δασύνειν. ἐξεφαύλισεν ὡς γυναικεῖον ὃν ταῖς τοι-
αύταις μαντείας πιστεύειν. E.Q.S.

416. ἐς μέγαρον] δεόντως περὶ τοῦ προσώπου τάληθῆ λέγει εἰς
τὸ τὴν ὑποψίαν ἀνελεῖν τοῦ πεποιθεσθαι παρ' αὐτοῖς περὶ Ὀδυσσεώς. 25
H.Q.

1. Ἡσίοδος] Op. 351.

3. τινὲς γράφουσιν οἰχομένοιο] In H.
est γρ. πρὸς οἰχομένοι (sic) φέρεται.

6. τὸ τόδε—αὐτόθι] τόδε ἀντὶ τοῦ δέ,
ὃ ἔστιν ἐνταῦθα· τὸ δὲ τόθι ἀντὶ τοῦ
αὐτόθι. S.

11. ἀγγέλλει S. ἀγγεῖλοι E.Q. ἀγ-
γέλι. H.

12. ταῦτα Buttm. pro πάντα.
ταῦτα—μαντεία] πάντα ἐποίει. οὐ-
τω μὲν τις ἐλπίς ἐφ' ἡμᾶς ἀγγέλλουσα
μαντείας S.

ἐάν] ἂν H.

ἔλθῃ—ἀγγελία ἢ μαντεία correxī

pro ἐλπίς—ἀγγελοῦσα μαντείας, quod
est in E.H.Q.

13. διόλου—διαφυλάσσειν om. S.

17. τινὲς] Intelligendus Zeno-
dorus: v. Wolf. Proleg. p. 209. et
Heyn. ad Π. ω, 486. vol. 8. p. 696.
ἐν om. H.

18. κτητικῶς] ἀτικῶς H.S.

21. τινὲς—εἴτινα est etiam in H.

τινὲς ψιλοῦσι post ἦντινα S.

22. ἐστὶ δασύνειν] εἰς τὴν S.

ἢ Struvius pro ἐν, quod om. S.

25. τοῦ πεποιθεσθαι παρ' αὐτοῖς] An
τοῦ πεπίσθαι παρ' αὐτῶν? sc. τῶν μάν-

καλέσασα θεοπρόπον] τοῦτο δὲ λέγει ἐπεὶ ἡ Πηνελόπη τοὺς μάν-
τεις καλοῦσα ἠρώτα περὶ τοῦ Ὀδυσσέως. Β.

θεοπρόπον] τὸ ἐκ θεοῦ λεγόμενον, ἐξ οὗ καὶ θεοπρόπος ὁ τὰ τοῦ
θεοῦ λέγων. S.

417. ἐκ Τάφου] πόλις μία τῶν Ἐρχινάδων. S. Τάφος σημαίνει 5
τέσσαρα τήν νῆσον, ὡς τὸ “Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει”
τάφος ἢ ἐκπληξις, ὡς τὸ “ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς” (Π. ι, 193.)
τάφος ὁ ἐπιτάφιος δεῖπνος, ὡς τὸ “δαίνυ τάφον Ἀργείοισι” (Od. γ,
309.) τάφος καὶ τὸ μνημεῖον. E.

418. δαίφρονος] τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος. S.

420. ἔγνω] ἔγνω καὶ ἐβουλεύσατο μὴ εἰπεῖν αὐτοῖς τὴν βουλήν
ἣν συνέθετο αὐτῷ ὁ Μέντης. P.

421. ἰμερόεσσαν] τὰς πίστει πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν λαμβάνουσιν
ἐμφρόνων δὲ ἦν τὸ μὴ πιστεύειν ἐχθρῷ. E.Q.

422. ἐπὶ ἔσπερον] οὕτως εἶπε τὴν ἐσπέραν. ἄκρως δὲ κατηγορεῖ 15
τῆς τῶν ἀργῶν ἀπραξίας. ὑπὸ γὰρ ἀργίας προσδέχονται πότε νῦξ
ἐπιγένηται. E.Q.S.

423. ἔσπερος] μετέπλασε τὴν ἐσπέραν εἰς τὸ ἐσπερινὸν δεῖπνον.
S.V.

424. δὴ τότε κακκείοντες] κατακοιμηθησόμενοι, ἔφεσιν ἔχοντες 20
κοιμηθῆναι. E.Q.

ἔνοι “δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ἕκνου δῶρον ἔλοντο.” μεταποιηθῆ-
ναι δὲ φασιν ὑπὸ Ἀριστοφάνους τὸν στίχον. ἐν δὲ τῇ Ἀργολικῇ
προστίθεται. E.H.M.Q.R.

425. θάλαμος] ὁ κοιτῶν, ὁ ἐνδύτατος οἶκος, παρὰ τὸ θάλλειν 25
ἅμα. S.

426. περισκέπτῳ] ὑψηλῷ, ὅθεν ἔστι περισκέψασθαι, ἢ πανταχόθεν
ὄρωμένῳ, τῷ μεσαιτάτῳ. E. ἐν τῷ περισκέπτῳ τῆς αὐλῆς, ὃ ἔστιν
ἐν τῷ μεσαιτάτῳ καὶ πανταχόθεν ἐκ τῆς αὐλῆς σκοπούμεν. Q.S.

τεων. An παρ' αὐτοῦ sc. τοῦ Μέντου.
Nam videtur mihi hoc scholium
spectare potius ad v. 417. BUTTM.
8. δαίνυ] δαίνυ E. Conf. schol.
ad γ, 309.

15. οὔτως S. ἔπως E.Q.

16. πότε νῦξ ἐπιγένηται] τότε νῦξ
ἐπιγέσθαι. ἔσπερον δὲ εἶπε τὴν ἐσπέ-
ραν. S.

22—24. Hoc scholion est etiam
in cod. Paris. 2404. CRAMER.

23. Ἀργολικῇ] ἀργολογικῇ H.M. et
Paris. 2404.

24. προστίθεται] Quid? Videtur
aliquid excidisse.

27. περισκέπτῳ] Cf. sch. ad ξ, 5.

28. ἔστιν—πανταχόθεν] ἔστι τῷ
πανταχόθεν S.

427. μερμηρίζων] εἰς πολλὰ μέρη μερίζων τὴν ψυχὴν, καὶ ἐνθυμούμενος περὶ τῆς ἐσομένης ἐκκλησίας. E.Q.S. διανοούμενος, μερμυῶν, εἰς πολλὰ μέρη διαιρῶν τὴν ψυχὴν. V.

428. δαΐδας] δαῖς ὄξυτόνως ἢ λαμπὰς, δαίς δὲ βαρυντόνως ἢ μάχη. S. κεδνὸν εἰδυῖα] προσφιλεῖ, συνετὰ φρονοῦσα. S. 5

429. Εὐρύκλει', Ὀππος] ἀκριβῶς διέξεισι τὰ περὶ αὐτῆς, ἐπεὶ πολλὰ μέλλει δι' αὐτῆς γίνεσθαι. Q. Ὀππος προπερισπαστέον, διὰ τὴν ἀντέκφρασιν πρὸς τὸν ὀφθαλμόν. V. πεπλασμένα εἰσὶ τὰ παρόντα ὀνόματα. Εὐρύκλεια ἢ εὐρὸ καὶ μέγα κλέος ἔχουσα, ἢ θυγάτηρ τοῦ Ὀππος, τοῦ περιβλέπτου, ἀπὸ τοῦ ὄψ ὁ ὀφθαλμός, τοῦ υἱοῦ τοῦ 10 Πεισήνορος, ἤγον τοῦ ἰσχυροῦ, τοῦ τοὺς ἀνδρας κείθοντος, ἢ τοὺς ἀνδρείους, ἀπὸ τοῦ κείθειν τὴν ἠρορέην. P.

430. κτεάτεσσιν] ἐκ τῶν ἰδίων κτημάτων. S.

431. εἰκοσάβοια] εἴκοσι νομίσματα ἐγκεχαραγμένους ἔχοντα βούς· ἢ εἴκοσι βοῶν τιμὴν. E. vel Q. 15

433. ἀλέεινε γυναικός] τοῦτο πρὸς τὸ δεῖξαι τὸ σῶφρον ἐκ γένους. ἅμα δὲ στοχαζέται τῶν πολλῶν ὁ Ὀμηρος, τίνας ποτὲ ἔχουσιν ὑποψίας. E.Q.

436. πύκα] πυκνῶς, καλῶς κατεσκευασμένου. S.

438. γρηός] γρ. γραίης. 20

πυκιμηδέος] τῆς συνετὰ βουλευμάτα εἰδυίας. S. καὶ τοῦτο πεπλασμένον . . . τῆς, ἤγον τῆς πυκνὰ καὶ συνετὰ μῆδεα ἐχούσης. P.

440. τρητοῖσι] τορνευτοῖς, ἱμαντοδέτοις. Q.

441. ἐπέρυσσε κορώνη] ἐπεσπάσατο τῷ κόρακι λεγομένῃ. E.V.

κορώνη τὸ ἄκρον τοῦ τόξου, εἰς δ' ἢ νευρὰ τίθεται. λέγεται δὲ καὶ 25 ὁ κρίκος τῆς θύρας· καὶ τὸ ζῶον καὶ ὄρνειον ἄλλο θαλάσσιον, δ' καλεῖται αἴθνια, λάρος· καὶ εἶδος στεφάνου τὸ ἐκ τῶν ἰῶν πεπλεγμένον καὶ ὁ κόραξ. τῷ κρικίῳ, ᾧ ἐπισπάμεθα τὴν θύραν, ἦτοι τῷ λεγομένῳ κόρακι, καὶ τῷ ἐπισπαστρῷ τῆς θύρας. Q.

1. εἰς] καὶ εἰς E.Q.
 μέρη μερίζων S. μερμηρίζων E.Q.
 12. ἠρορέην Butt. pro ὄρέην.
 16. τὸ σῶφρον] Telemachi scilicet. BUTTM.
 17. ἔχουσιν ὑποψίας] ὑποψίας ἔχουσιν Q.
 21. Quæ punctis notavi legere non potui: sed videtur esse ἔστιν, ut vox τῆς sit delenda. BUTT-

MANN. Fort. συνετῆς.
 22. ἐχούσης] εἰδυίας P.
 24. κορώνη] Conf. schol. ad η. 90.
 27. λάρος] Vid. schol. ad ε, 66. BUTTM.
 τὸ Butt. pro ὁ.
 29. ἐπισπαστρῷ] ἐπισπαστρῷ Q., in quo consentit V. Correxī ex Eustathio.

442. ἐτάνυσεν ἱμάντι] τὸ λεγόμενον ὑφ' ἡμῶν κλειῖθρον. δύο δὲ εἶχεν ἱμάντας ἐξηρημένους διὰ τινων τρήσεων, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν, εἰς τὸ δύνασθαι καὶ ἀνοίξαι καὶ κλείσαι. νῦν οὖν τὸ κλειῖθρον παρέτεινε καὶ παρήγαγε τῷ ἱμάντι. κλειῖθρον δὲ ἐστὶν ἕξωθεν ἐφελκόμενον διὰ τοῦ ἱμάντος, ὃς συνέχει τὴν θύραν, ἀνοίγει δὲ ἑξ ἑξ ἑκαστοῦ κλεῖς καθιεμένη καὶ εἰς τὸ ἕτερον μέρος ἀποδιωθοῦσα τὸ κλειῖθρον, ὥστε κλεισθὲν μηδὲνα ἕσωθεν ἀνοίγειν. E.H.M.Q.S.V.

* Ἄλλως. ὡς ἐνημμένον τινὸς ἱμάντος τῷ κλειῖθρῳ πρὸς τὸ παρολισθεῖν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἕξωθεν ἐπικλείοντος. E.

ἐτάνυσεν] ἤγουν ἐκρέμασεν τὴν κληῖδα τῷ χάρφ. P. 10

443. οἶος ἄωτφ] τῷ ἄνθει τῆς οἶος, ὃ ἐστὶ τῇ σισύρα, ἤγουν τῷ ἐξ ἀπαλῶν ἐρίων γεγονότι περιβολαίφ. H. τῷ ἄνθει καὶ τῷ καλλίστφ τοῦ προβάτου. λέγει δὲ τῶν ἐξ ἀπαλῶν ἐρίων γεγονότων περιβολαίων. V. ἤγουν τοῖς πέπλοις τοῖς ἀπὸ τῶν ἀπανθισμάτων τῶν μαλλίων τῶν προβάτων κατεσκευασμένοις. P. 15

444. πέφραδ' Ἀθήνη] ἐβουλεύσατο, εἶπεν, ἐσήμανεν αὐτῷ. S.

B.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Συναγωγὴν ἐκκλησίαν Τηλέμαχος παραγγέλλει τοῖς μνηστῆρσιν ἐξιέναι τῆς οἰκίας τοῦ Ὀδυσσεύς. καὶ λαβῶν παρὰ μὲν Εὐρύκλειας τὰ πρὸς τὴν ἀποδημίαν ἐπιτήδεια, παρὰ δὲ τῆς Ἀθηναῖς ἑταίρους τε καὶ ναῦν, εἰς πλοῦν ἀνάγεται ἡλίου δύναντος. E.H.M.P.Q.S.V.

1. ὑφ' ἡμῶν H. ἐφ' ἡμῶν V. ἐφ' ἡμῖν S. παρ' ἡμῖν E.Q.

2. εἶχε] τὸδε ἔχει S.
ἱμάντας S. τοὺς ἱμάντας ceteri.
ὄν—ὄν] ἐν—ἐν Maii editio.

3. καὶ ἀνοίξαι] καὶ om. S.
τὸ κλειῖθρον] τῷ κλειῖθρῳ S.
νῦν οὖν] νῦν μὲν E.Q.

4. κλειῖθρον δὲ—ἱμάντος solus habet S.

5. ὃς συνέχει—ἕσωθεν ἀνοίγειν] Hæc soli habent M.S. Post ἀνοίγειν pergit S. ἱμάντες, τοῖς ἱμαντοδέτοις δὲ ὄν ἐκτετρημένων ἢ τῶν ἱμάντων, δηλαδὴ τῶν ἐνηλάτων, ἕκτασις γίνεται τῷ κρικίφ, φ' ἐπισπόμεθα τὴν θύραν, τῷ λογομίνφ κράκι, τῷ ἐπισπαστφ τῆς θύρας. Quæ partim supra leguntur in

scholio ad v. 441.

15. μαλλίων] μαλλίων, sic duplici ll scribenda videtur hæc vox ubique vellus et floccos significat, ut infra ad δ, 135. ubi vel ex accentu patet pro μαλλίων scribendum esse μαλλίων. Contra μέλιων uno λ et proparoxytone non nisi de capillis in usu fuisse videtur: cf. Schneid. et Ducangium. BUTTM.

18—22. Hoc argumentum apud Eustathium p. 1429.

20 et 21. τοῦ et τῆς habent M. et Eustathius, om. ceteri.

20. καὶ λαβῶν] λαβῶν δὲ S.

21. ἑταίρους] ἐτέρους S.

22. Post δύναντος H. add. περὶ τοῦ μὴ εἶναι εἰμαρμένην καὶ τύχην καὶ

ΑΛΛΗ ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

“Αμα ἔω Τηλέμαχος συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἴθακησίους κελεύει τοὺς μνηστῆρας ἀπαλλάττεσθαι τῆς οἰκίας, καὶ ναῦν αἰτήσας παρ’ αὐτῶν, ὅπως εἰς Πύλον καὶ Σπάρτην πορευθῆ, ἀποτυγχάνει. παρὰ δὲ Νοήμονος λαβὼν καὶ ἐφόδια παρὰ Εὐρύκλειας τῆς τροφοῦ 5 αὐτοῦ λάβρα τῆς μητρὸς ἀποπλεῖ. H.M.S. et MS. Barnes.

1. Τὸ ἦμος τροχαϊκόν ἐστι καὶ διὰ τοῦτο ψιλοῦται. ἀπὸ μέρους καλῆ ἡριγένεια, ἢ ἡ τῷ ἦρι γεννωμένη, τουτέστι τῷ ὄρθρῳ, ἢ ἡ τὸ ἦρ γενῶσα, τουτέστι τὴν πρωΐαν. E.

ἡριγένεια] ἦρ γενῶσα, τουτέστι τὴν πρωΐαν, ἢ ἐν τῷ ἦρι γεννω-10 μένη, ὅπερ ἐστὶν ὄρθρος. Q.V. ῥοδοδάκτυλος δὲ ἀπὸ τῆς πρωϊνῆς ἀνατολῆς καὶ τοῦ χρώματος τοῦ περι τὸ διάστημα τὸ πρωϊνὸν τὴν ἡμέραν δι’ ἐπιθέτου κεκόσμηκεν. V.

ῥοδοδάκτυλος ἦως] ἦτοι ῥοδόχρους. ἀπὸ μέρους καλῆ, ἀπὸ τῆς πρωϊνῆς ἀνατολῆς. S. ἦως διάφορα σημαίνει· τὴν τε σωματοειδῆ 15 θεὸν διὰ τοῦ φάναος τὸν ποιητὴν “ἦως δ’ ἐκ λεχέων παρ’ ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο ὄρνυθ’, ἵν’ ἀθανάτοισι φῶος φέροι ἠδὲ βροτοῖσι” (Π. λ, 1.) καὶ τὸν ὄρθρον φερωνύμως κληθέντα ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦσθαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κοίτης καὶ περὶ τὰ οἰκεία τρέπεσθαι ἔργα, ὡς ὅταν φησὶν “ἦως μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ’ αἶαν” (Π. θ, 1.)· καὶ τὸ ἀπὸ πρωΐας 20 μέχρις ὥρας ἕκτης διάστημα, ὡς τὸ “ὄφρα μὲν ἦως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμαρ” (Π. θ, 66.)· καὶ τὴν ὅλην ἡμέραν, καθ’ ἃ σημαίνονμενον ἡμέρα νοεῖται ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου δρόμος μέχρι δύσεως, ὅποτε τὴν ὑπὲρ ἡμᾶς ποιεῖται φορὰν ὁ θεὸς οὗτος, τὸ παρ’ ἡμᾶς διεξιῶν ἡμισφαίριον, ὡς τὸ “οἶ ρ’ ἐξ’ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ ἦοι 25

γένεσιν κατὰ τοὺς ἄφρονας Ἕλληνας, καὶ αὐτὸς ὁ μέγιστος ποιητὴς αὐτῶν Ὀμηρος μάρτυς. πεποιθῆται γὰρ οὕτως ἐν τοῖς ἔπεσιν αὐτοῦ ὁ Ζεὺς διαλεγόμενος πρὸς τοὺς ὁμοίους αὐτῷ δαίμονας περὶ τῆς Αἰγίσθου μοιχείας, καὶ τῆς ἐπὶ τῷ θεῷ ποιητῆς “ὦ πόποι, οἶαν δὴ νῦ θεοὺς αἰτιώωνται, ἐξ ἡμέων γάρ φασι” καὶ τὰ ἐξῆς. ἕως τοῦ “ἄλγε’ ἔχουσιν”— quae ad a, 32—35 spectant. CRAMER.

1. Ἄλλη ὑπόθεσις addidi ex H. In M.S. est Ἄλλως.

3. τοὺς μ. ἀ. τῆς οἰκίας M.S. τῆς οἰκίας μ. ἀ. ceteri.

6. αὐτοῦ addidi ex M.S.

ἀποπλεῖ M.S. ἐκπλεῖ ceteri.

8—9. ἡριγένεια] ἐστὶν, ἢ ἦρ γενῶσα, τουτέστι τὴν πρωΐαν, ἢ τὴν ἐν τῷ ἦρι γενῶσαν, ἦτοι τῷ ὄρθρῳ S.

17. ὄρνυθ’—βροτοῖσι addidi ex H. M.

23. ὅποτε—ἡμισφαίριον habent M. V., om ceteri.

25. ἀμοιβοὶ] ἀμοιβῆ H.P.

τῇ προτέρῃ, τότε δὲ Ζεὺς ἄρσε μάχεσθαι.” (Π. ν, 793.)· καὶ “ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτ’ ἐμαίμετο φαίδιμος Ἐκτωρ” (Π. φ, 5.)· καὶ τὸ συν-ἀμφότερον ἡμέραν τε καὶ νύκτα, καθ’ ὃ σημαινόμενον καὶ παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς νοεῖται, ὡς τὸ “ἠὼς δὲ μοί ἐστιν ἦδε· δυωδεκάτῃ ὅτ’ ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα” (Π. φ, 80.)· καὶ τὴν ἡλίου πάροδον, καὶ τὸν τό-5 πον ὅθεν ἀνατέλλει ὁ ἥλιος κατὰ Ἀρίσταρχον “ὦ φίλοι, οὐ γὰρ ἴδμεν ὅπῃ ζόφος, οὐδ’ ὅπῃ ἥελιος φαεσίμβροτος εἶσ’ ὑπὸ γαῖαν, οὐδ’ ὅπῃ ἀνεῖται” (Od. κ, 190.)· νῦν γὰρ, καθά φησιν ὁ Κράτης, τῶν τεσσάρων τοῦ κόσμου μέμνηται μερῶν, ἄρκτου, μεσημβρίας, ἀνατολῆς καὶ δύσεως, ἅπερ ἀλλήλοισ ἐξ ἀντιθέτου ἀντίκειται, ἡ μὲν ἄρκτος τῇ 10 μεσημβρία, ἡ δὲ ἀνατολὴ τῇ δύσει. E.H.M.P.Q.V.

εἶπωμεν δὲ καὶ τί τὸ διάφορον τῆς ῥοδοδακτύλου πρὸς τὴν κροκόπεπλον. διὰ μὲν τοῦ κρόκου τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ὀλίγον δὲ τῆς ἡμέρας δηλοῖ, ἐν οἷς καὶ μετὰ τὸν ἑωσφόρον αὐτὴν ἀνατέλλειν φησιν, “ὄντε μετὰ κροκόπεπλος” (Π. ψ, 227.). διὰ δὲ τοῦ ῥόδου τὸ πολὺ μὲν 15 τῆς ἡμέρας, ὀλίγον δὲ τῆς νυκτὸς δηλοῖ, ἐν οἷς τῷ ὄρθρῳ αὐτὴν ἐπάγει, “ἤμος δ’ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς” καὶ τὸ “ἤμος δ’ ἑωσφόρος εἶσι φῶς ἐρέων ἐπὶ γαῖαν, ὄντε μετὰ κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλλα κίδνατο ἠώς” (Π. ψ, 226.)· γεννήσας δὲ ἐκ τῆς κροκοπέπλου τὸν ὄρθρον ἐπάγει τὴν ῥοδοδάκτυλον. ἐν δὲ τῷ “ἠὼς μὲν κροκόπεπλος 20 ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ’ αἶαν” τὸ ἐκίδνατο παρατάσιν ἔχει, οὐ συντέλειαν. ἐπεὶ γὰρ σφαιροειδοῦς ὄντος τοῦ κόσμου καὶ τῆς γῆς οὐχ ἅμα πᾶσι κατὰ τὸ αὐτὸ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει οὐδὲ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἡμῶν ἐνίσταται, εἰκότως τὸ ἐκίδνατο ἔφη, τὴν ἐν παρατάσει ἄλλοτε πρὸς 25 ἄλλους ἐπιβολὴν παριστὰς τῆς πορείας. καὶ ὅτι σὺν τῷ ἀποτε-

1. τότε—μάχεσθαι habent M.P., om. ceteri.

Ζεὺς] ὁ Ζεὺς T.

ἄρσε M. ἤρχε P.

3. παρὰ om. ed. Mediol.

6. οὐ γὰρ πῶ ἴδμεν ὅπῃ ζόφος] Sic E.P.Q., nisi quod P. habet οὐ γὰρ πῶ. Schol. vulg. integriori sermone οὐ γὰρ πῶ ἴδμεν ζόφος, οὐδ’ ὅπῃ ἠώς, οὐδ’ ὅπῃ ἥελιος: quæ omnia fortasse non negligenda sunt, ob digamma læsum in vulgata apud Homerum, οὐ γὰρ τ’ ἴδμεν, ὅπῃ ζόφος, οὐδ’ ὅπῃ ἠώς. Quamvis enim facillimum sit τε

omittere, ex illis tamen indicis fortasse colligas lectum etiam olim fuisse

ὦ φίλοι, οὐ γὰρ πῶ ἴδμεν ζόφος οὐδ’ ὅπῃ ἠώς:

eo sensu formulæ οὐ πῶ, qui est μ, 208. ὦ φίλοι, οὐ γὰρ πῶ τι κακῶν ἀδασίμωνές εἰμεν, et alibi. BUTTM. Scripsi οὐ γὰρ ἴδμεν ex M., qui πῶ super γὰρ scriptum habet. οὐ γὰρ πῶ ἴδμεν H.

8. Κράτης] σοκράτης E.P.Q. σοκράτης H.

9. καὶ δύσεως] καὶ om. M.

λέσματι καὶ τὸν κύριον τοῦ ἀποτελουμένου εἶναι βούλεται. ἡ μὲν γὰρ θεὸς κροκόπεπλος, ὡς ἂν οὔσα ἔνους τε καὶ ἔμψυχος καὶ ἐν σώματι· τὸ δὲ ἀπ' αὐτῆς φῶς σκεδάννυτο περὶ τὴν γῆν. ὁ δὲ λαβὼν τὴν σωματοειδῆ θεὸν ἐν τῷ κροκόπεπλος συνήνησεν αὐτὴν τῷ σκεδαννυμένῳ ἀπ' αὐτῆς φωτί, εἰπὼν αὐτὴν, ἀλλ' οὐχὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς φῶς 5 σκεδάννυσθαι. ἔνθα δῆπου ἡ σωματοειδὴς ἐπεπόρευτο, ἀλλ' οὐ τὸ ἀπ' αὐτῆς φῶς ἡμερινόν. ἀλλ' οἶδεν, ὅπου τὸ ἀποτελέσμα, ἐκεῖ καὶ τὸ ἀποτελοῦν. E.Q.

2. ἄρνυτ' ἄρ'] τὸ διὰ τῆς προτροπῆς τῆς θεοῦ πρόθυμον τοῦ νέου διὰ τοῦ ἄρνυτο ἐσήμανε. M.Q.S. ἄρνυτο, ὡς τὸ “ ἄχθησαν δ' ἀνὰ 10 δῶμα” (II. α, 570.). σπανίως γὰρ ὁ ποιητὴς αὖξει τὴν ἄρχουσαν, εἰ μὴ που διὰ τὸ μέτρον. M.S.

3. εἴματα ἐσσάμενος] λιτὴν τῆς προόδου τὴν ἀφήγησιν ἐκ τοῦ κοιτῶνος πεποιήται, οἰκείως τῇ ὀρφανίᾳ καὶ τῷ πένθει τοῦ πατρός· οὐχ οἶός ἐστιν Ἀγαμέμνων προῖόν εἰς ἐκκλησίαν “ μαλακὸν δ' ἔν- 15 δυνε χιτῶνα, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος” (II. β. 42.). B.H.M.Q.

περὶ δὲ ξίφος] σημαίνει ὅτι τὸ παλαιὸν ὤμοις τὰ ξίφη περιεβάλλοτο καὶ ὡς ἐν Ἰλιάδι φησὶν ὁ ποιητὴς “ τῇ ῥα δύο τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην, ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασιγάνου ἀργυροῦλου” (II. ξ, 404.). E. 20

4. λιπαροῖσιν] λιπαροῖς καὶ πλουσίοις, μεταφορικῶς. S.

5. βῆ δ' ἴμεν] διὰ τοῦτο φοβερὸς μὲν ἐστὶ τοῖς ἐχθροῖς, προσφιλῆς δὲ τοῖς πολίταις. H.

6. αἶψα] ταχέως. S.

αἶψα δὲ] ὁ δὲ ποτὲ μὲν παραπληρωματικὸς, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀντὶ 25 τοῦ γὰρ αἰτιολογικῶς λαμβάνεται. M.S.

κηρύκεσσι] φύσει μακρὸν τὸ ρυ, κῆρυξ δὲ θέσει. S.

λιγυφθόγγοις] ἡδυφάνοις. S.

κέλευσε] παρεκελεύσατο. S.

1. ἡ μὲν Buttm. pro ei μὲν.

6. ἀλλ' οὐ τὸ Buttm. pro ἀλλὰ τὸ.

10. ἄρνυτο—ἄχθησαν—που] ἄρνυτο—ἄχθησαν—πω M.

13. προόδου Buttm. pro προσόδου.

ἐκ] Legebatur ὡς καὶ, nisi quod καὶ om. M.

14. κοιτῶνος M. κοίτου ceteri.

ὀρφανίᾳ H.M. ὀρφανείᾳ B.Q.

πένθει τοῦ πατρός M. πατρός πέθει ceteri.

15. εἰς ἐκκλησίαν om. B.Q.

μαλακὸν δ'] μαλακὸν γὰρ φησὶν H.

25. 26. Hoc scholion in S. refertur ad ἀγορήνδε v. 7.

26. αἰτιολογικῶς S. αἰτιολογικῷ M.

7. κηρύσσειν] οὐδὲν μὲν ἀντιπράττουσιν οἱ στίχοι πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν, οἰκειότεροι δὲ μᾶλλον εἰσιν ἐν Ἰλιάδι (β, 51.).
M.Q.S.

8. οἱ μὲν ἐκήρυσσον] οὔτοι μὲν οἱ κήρυκες κηρύσσοντες ἐκάλουν, οἱ Ἀχαιοὶ δὲ συνηθορίζοντο πάντες ταχέως. S. 5

9. αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν] οὐ γὰρ ἔδει προφθάνειν αὐτὸν τὴν σύνοδον τῶν πολιτῶν, συνειλεγμένων δὲ αὐτῶν ἀπιέναι. E.M. μετὰ ταῦτα ἀφ' οὔ δὴ συνήχθησαν, ὁμοῦ δὲ κατὰ ταυτὸν ἐγένοντο. S.

10. βῆ ῥ' ἴμεν] τὸ ἐξῆς βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν οὐκ οἶος· τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου διορθωτέον. M.S. ὀρμήσας ἐπορεύθη εἰς δημηγο-10
ρίαν αὐτός. S.

καλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος] ὡς κυνηγὸς πρόεισιν ὁ νέος οὐκ ἄποθεν τῶν τοῦ πατρὸς ἐπιτηδευμάτων. καὶ γὰρ ἐκεῖνος περὶ τὸν Ἄργον ἐσπουδακῶς φαίνεται (Od. ρ, 291.), καὶ τὸ σύμβολον τοῦ σώματος ἀπὸ κυνηγεσιῶν οὐλὴν ἔσχε καὶ ἐν τῇ χλαυδίᾳ αὐτοῦ "ἐν 15
πρωτέροισι πόδεσσι κύνων ἔχε ποικίλον ἔλλον ἀσπαίροντα λάων" (Od. τ, 228.). οὕτω γὰρ οἱ εὐγενεῖς τῶν νέων ἐπαιδεύοντο. καὶ ὁ Μένανδρος, "ἐλεύθερόν τι τολμήσει πονεῖν, θηρᾶν λέοντας, ὄπλα βαστάζειν." ἢ ἀντὶ τοῦ μὲν σκῆπτρου τὸ δόρυ κατέχει ὡς οὐ συγχωρούμενος εἶναι βασιλεὺς, κύνας δὲ ἔχει ἐπομένους, δηλονότι διὰ τὴν ἐπι-20
βουλίην τῶν μνηστήρων, οὐδὲ ἀκολουθούς ἔχει θεράποντας. E.H.M.
Q.R.

11. ἅμα τῷγε δὺν κύνες] τοῦτό τινες σημειοῦνται πρὸς τὸν ἄγροικον τῶν παλαιῶν βίον. ἢ ὡς φιλακόλουθον τὸ ζῖον ἔπεται οὐ κατὰ προαίρεσιν αὐτοῦ. E.M.Q. ἢ ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις εἶνα κίνα 25

1. μὲν om. Q.

2. οἰκειότεροι] οἰκειότερον M.

εἰσιν ἐν] εἰσὶ τῇ S.

7. σύνοδον—ἀπιέναι] σύνοδον, ἀλλὰ συνειλεγμένων τῶν πολιτῶν ἀπιέναι E.

12. κυνηγός] κυναγός H.

13. ἄποθεν] ἄποθεν R.

14. σύμβολον] συμβάλλον R.

15. οὐλὴν additum ex Eustath. p. 1430, 53. a quo ἢ ἀπὸ τοῦ κυνηγεσίου οὐλὴ dicitur σύμβολον σώματος εἰς ἀναγνωρισμὸν.

καὶ om. E.Q. In R. est δὲ, in-terpunctione ante ἔσχε posita.

18. τι] τε M.

τολμήσει Butt. pro τέλης εἶ (εἶ M.).

πонеῖν] ποιεῖν H.R. ποιεῖν M.

θηρᾶν λέοντας Butt. pro θήραν λέγοντας.

20. κύνας δὲ] δὲ in libris post συγχωρούμενος lectum huc transposuit Butt. In V. breve ex hoc scholio excerptum est, Ἀντὶ σκῆπτρου τὸ δόρυ κατεῖχεν ὡς οὐ συγχωρούμενος εἶναι βασιλεὺς.

23. σημειοῦνται addidit Cobetus.

24. τῶν παλαιῶν M. παλαιῶν E.Q.

κομῆν πρὸς φυλακὴν, ὡς καὶ Ἡσίοδος. ὁ δὲ Τηλέμαχος διὰ τὸ ἀσφαλέςτερον καὶ τὴν ἐπήρειαν τῶν ἐχθρῶν δύο ἐκέκτητο. Μ.

14. θῶκφ] τοῦτον οἱ Ἀττικοὶ θᾶκον καλοῦσιν. ἔστι δὲ καθέδρα. Η.Μ.

γέροντες] γέροντας νῦν τοὺς πρεσβυτέρους ἀκουστέον, ὧν ἂν εἴη καὶ 5 ὁ διαλεγόμενος νῦν. τοῦτο δὲ εἰς ἔλεγχον τῶν μνηστῆρων. ἦτοι δὴν ἐτίμων οἱ γέροντες διὰ τὸ γένος, τοῦτον ὕβριζον αὐτοὶ καὶ ἀπηξίουν βασιλέα εἶναι ἐαυτῶν. Ε.Η.Μ.Θ.

15. τοῖσι δ' ἔπειθ'] εἰκότως δημηγορεῖ. δέδιε γὰρ ἄμφω τῶν παίδων, τοῦ μὲν τῇ ἀπουσίᾳ, τοῦ δὲ τῇ ἀταξίᾳ. ἅμα δὲ τῷ γέροντι τοῦ 10 δημηγορεῖν ὁ Τηλέμαχος ἤρξατο. καὶ οὐκ ἐπαίρεται τῇ τιμῇ τῶν γερόντων ὁ νέος, ἀλλὰ μιμεῖται τὸ ἠθικὸν τοῦ πατρός. τοιοῦτος γὰρ καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐν τῷ λέγειν, οὐ ταχέως ἀρχόμενος, ἀλλὰ “στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας” (Π. γ, 217.) Ε.Η. Μ.Θ.

16. καὶ μυρία ἦδη] ἐπειδὴ ὑπὸ τοῦ γήρως κυφοὶ γίνονται καὶ οἱ 15 τυχόντες, καὶ οὐ διὰ τὸ γῆρας δεῖ θρασύνεσθαι, πρόσκειται “καὶ μυρία ἦδη.” Ε.Σ.

18. εὐπωλον] καλοῖς ἵπποις χρωμένην ἢ ἐν ἣ καλῶς ἀναστρέφεται τις. Ρ.Θ. τὴν εὐ οἰκουμένην, τὴν καλοὺς ἵππους ἔχου-20 σαν. Σ.

20. πύματον] ἦτοι προφαγῶν ἄλλους ἐν πρώτοις ὕστατον ἔφαγεν αὐτόν. Β.

ὅτι τάχα ἐτιμωρήθη ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεὺς καὶ οὐκέτι ἄνθρωπον ἔφαγεν. ἢ τὸν ἐν τάξει ἔσχατον. ἢ ἐπιφωνῶν τοῦτο εἶρηκεν. Η.Μ.Θ. 25 ἦτοι τὸν ἐν τάξει ἔσχατον. ἢ ἐπιφωνῶν τοῦτο εἶρηκεν, ὄντως πύματον καὶ ἔσχατον, διὰ τὸ τιμωρηθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Ὀδυσσεὺς. ἢ πύματον

1. Ἡσίοδος] Ορ. 602.

3. καλοῦσιν] λέγουσιν Η., qui hoc scholion supra versum habet a m. sec., omissis verbis ἔστι δὲ καθέδρα.

5. γέροντας—διαλεγόμενος νῦν et δὲ post τοῦτο om. Ε.Θ.

6. τοῦτο δὲ—ἐαυτῶν om. Η.

8. ἐαυτῶν Μ. αὐτόν ceteri.

10. ἀταξία Η.Μ. ἀξία Ε.Θ.

τοῦ δ.] τῷ δ. Η.

11. ἐπαίρεται] ἐπήρηται Η. Fort. ἐπῆρται.

17. πρόσκειται Butt. pro πρόκει-ται.

25. ἐπιφωνῶν τοῦτο] ἐπιφωνῶν τοῦτον Θ.

26. ἐπιφωνῶν] ἐπιφρονέων V. In MSS. ἐπιφρονέων, ἐπι φρονέων; unde Barnesius fecit ἐπιφωνέων; rectius ἐπιφωνῶν hic et in scholio Q. Confer ἀναφρονεῖν et προαναφρονεῖν in schol. α, 154. β, 127. 284. 367. BUTTMANN.

τῶν ἔξ· ἢ δόρπον πύματον· οὐκέτι γὰρ ὁ Κύκλωψ ἔφαγε, συναποβα-
λὼν τῷ φωτὶ καὶ τὸ ζῆν, ὡς λέγεται. V.

δόρπον] τὸ καθ' ἡμᾶς δεῖπνον. τρισὶ δὲ τροφαῖς ἐχρῶντο. καὶ τὴν
μὲν πρώτην ἐκάλον ἄριστον, ἣν ἐλάμβανον πρώτας σχεδὸν ἔτι σκο-
τίας οὔσης· καὶ ὀνομάσθη ἄριστον ἢ παρὰ τὸ τοὺς λαμβάνοντας εἰς 5
ἀριστείαν ἔρχεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ προσφέρεσθαι ταύτην πρώτην τροφήν,
παρὰ τὸ ἄειρε ὀνομασμένης τῆς λέξεως· “ μὴ μοι οἶνον ἄειρε μελί-
φρονα, πότνια μήτηρ” (Π. ζ, 264.) τὴν δὲ δευτέραν δεῖπνον, τὸ καθ'
ἡμᾶς λεγόμενον ἄριστον, καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον δεῖπνον, μεθ' ὃ δεῖ
πνεῖν, ὅπερ ἐστὶν ἐνεργεῖν λαμβάνοντες γὰρ ταύτην τὴν τροφήν πάλιν 10
περὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἐπόνουν. τὴν δὲ τρίτην δόρπον, τὸ καθ' ἡμᾶς
λεγόμενον δεῖπνον, καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον ἰαύερπον, ὅταν εἰς τὸ
ἰαύειν πορευώμεθα, ὅπερ ἐστὶ κοιμᾶσθαι. Αἰσχύλος δὲ καὶ τῆς
τάξεως τῶν ὀνομάτων μάρτυς ἐστὶ λέγων “ ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα
θ' αἰρεῖσθαι τρίτα.” E.H.M.T.V.

15

22. δύο δ' αἰὲν ἔχον] διχῶς Ἀρίσταρχος, “ δύο δ' ἄλλοι ἔχον” καὶ
“ δύο δ' αἰὲν ἔχον.” H.

23. ἀλλ' οὐδ' ὧς] περισπαστέον τὸ ὧς. H.

ἀλλ' οὐδ' ὧς τοῦ λήθετο] τὸ συμβαῖνον εἰς τοὺς γονέας παρεφύ-
λαξεν. οὐ γὰρ οὕτως ἢ τῶν ζώντων παρουσία εὐφραίνει ὡς ἢ τοῦ 20
ἐνὸς ἀπώλεια λυπεῖ. οὗτός οὖν τρεῖς ἔχων οὐ παύεται τὸν ἀπολωλότα
ὀδυρόμενος. E.H.M.Q.S.

24. τοῖς ὄγε] τινές, τοὺς ὄγε. H. τοῦ ὄγε] ὑπὲρ τούτου. M.

26. οὔτε ποθ' Ἀρίσταρχος “ οὔτε πο.” τούτο δὲ εἰς τὴν ἀναρχίαν,
ὅθεν καὶ ἐθρασύνθη τὰ μειράκια, μηδενὸς ἐπιπλήσσοτος ἐκείνους. 25
H.M.S.

28. νῦν δὲ τίς] τὸ τίς πνευματικὸν ἐνθάδε τυγχάνου φυλάσσει τὸν
ἴδιον τόνον. H.M.Q.S.

1. ἢ πύματον τῶν ἔξ.—ὡς λέγεται]
Hæc ex Eustathio interpolata.

3. τὸ (sic etiam T.)—τρισὶ M.
Legebatur τὸν—τρισσαῖς.

6. ἀριστείαν ἔρχεσθαι] τὴν ἀριστεία
προέρχεσθαι V.

9. μεθ' ὃ] καθὸ T.

12. ἰαύερπον] Hoc ineptissimum
utique etymon plane non assequa-
ris nisi rationem habeas cognatio-
nis quæ est inter Græcum δ et lit-
teram i vel j (dj). BUTTM.

13. Αἰσχύλος] Fragm. 181.

14. ἐστὶ addidi ex H.

15. θ' addidi ex Eustathio, qui
sua debet Athenæo 1. p. 11.

19. γονέας H. γονεῖς ceteri.

21. ἐνὸς H.M.S. ἀπελθόντος E.Q.

24. οὔτε ποθ' Cobetus pro οὔτε πέ-
πωκας, quod habet M. et omisso
οὔτε S. In H. est οὔτε πέπτωκας.

27. ἐνθάδε] καὶ ἐνθάδε Q.

28. ἴδιον om. S.

29. ἡ ἐ νέων ἀνδρῶν ἢ] οὔτοι μὲν ἐγκλίνονται διαζευκτικοὶ ὄντες, οἱ δὲ ἐξῆς περισπῶνται· ἐρωτηματικοὶ γάρ. H.S.

30. ἔκλυεν] τινές, πολεμίων στρατοῦ· ἄμεινον δὲ, τοῦ ἐπὶ Ἴλιον στρατεύσαντος. οὗτος γὰρ ἅμα μὲν ὡς περὶ δημοσίων πραγμάτων ἐρωτᾷ, ἅμα δὲ καὶ τὰ αὐτῷ διαφέροντα πολυπραγμονεῖ. H.Q.S. 5

31. ἡμῖν] ἀπολύτως ἢ ἀντωνυμία, διὸ τὴν προτέραν ὀξυντέον. H.S.

ἴτε] γρ. καί, ὅτι. ἴτε] ὅστις. ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἡνίκα. Ἄλλως. τὸ ὅτε ἀντὶ τοῦ ἡνίκα· κρεῖττον τὸ ὅστις. H.

32. ἡ ἐ ἀντὶ τοῦ η. H.S. 10

33. ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι] ἕως τοῦ εἶναι ἢ στιγμῆ. τὸ δὲ ὀνήμενος ἠθικῶς ἀναπεφώνηται, ἄξιος ὀνήσεως. H.Q.S. εἰς τὸ ὀνήμενος λείπει τὸ εἶη, ἀντὶ τοῦ, εἶη ὀνηθησόμενος. ἢ δὲ στιγμῆ εἰς τὸ εἶναι. τὸ δὲ ὀνήμενος ἠθικῶς ἀναπεφώνηται. B. ἀντὶ τοῦ ὠφελῶν αὐτὸς ἑαυτὸν εἶη καὶ ὄνησιν αὐτοῦ λάβοι. E. 15

οἱ] ἀπολύτως ἢ οἱ. H.

34. μενοιῶ] κατὰ διάνοιαν ἐνθυμεῖται, μεριμνᾷ, λογίζεται. H.

35. φήμη] τῇ κληθῶνι, τῇ μαντείᾳ. λέγει δὲ τὸν λόγον τοῦ Αἰγυπτίου, ὃν ὡς μαντεῖαν ἐκδεξάμενος ὁ Τηλέμαχος ἐχάρη οἰωνιζόμενος ἐκ τούτου ὅτι τὰ κατὰ σκοπὸν αὐτῷ πάντα εἰς τέλος ἀχθήσε- 20
ται. E.

37. μέση ἀγορῇ] μέσον τῶν συνειλεγμένων. S.

στῆ δὲ μέση ἀγορῇ] ὅτι δι' ἑκατέρας τῆς ποιήσεως Ὀμηρικὸν ὃν τὸ ἔθος τετήρηται. H.S.

39. ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπε] ἦτοι τὸν λόγον πρὸς 25 αὐτὸν ποιούμενος ἢ καταπραῖνῶν καὶ προσαγόμενος. H.S. τὴν ἀπότασιν τῶν λόγων ποιούμενος. S.

καθαπτόμενος] πρὸς ἐκεῖνον τὸν λόγον ἀποτεινόμενος. τὸ γὰρ καθαπτομαι ἐπὶ δύο λαμβάνεται, ἐπὶ καλοῦ τε καὶ κακοῦ, ἐπὶ καλοῦ μὲν ἀντὶ τοῦ πρὸς σὲ ποιῶμαι τὸν λόγον ἐπὶ κακοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ 30 ὑβριστικῶς διατίθεμαι, ὅπερ καὶ γενικῇ συντάσσεται. B.

40. ὦ γέρον] ἀπὸ τοῦ καιροῦ πεποιήται τὴν . . . ὡς Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ τ καὶ Διομήδης ἐν τῇ ξ. H.M.S.

6. Hujus scholii prima tantum verba in M. supersunt ἀπολύτως ἢ ἀντωνυμία, reliquis abscissis.

12. ὀνήσεως] ἔσται addit S.

20. σκοπὸν Buttm. pro σκοπῶν.

32. πεποιήται τὴν . . . ὡς] πεποιήται ὡς H. τὴν habet S., sed sine lacuna.

τάχα εἴσεαι] γρ. τάχα μαθήση. H.

41. ἤγειρα] Ζηνόδοτος γρ. ἤγειρε. ἐλέγχεται δὲ διὰ τοῦ “μά-
λιστα δ' ἐμέ” ἐχρῆν γὰρ εἶναι αὐτόν. H.M.

42. ἔκλυον] γελοίως γράφει Ζηνόδοτος, ἦιον, ἀπὸ τοῦ αἶειν, ὃ
ἐστὶν ἀκούειν. H.M. τηρητέον ὅτι πρὸς τὸ πρῶτον τῇ τάξει πρῶ-5
τον ἀπήνησεν, ὅπερ σπανίως ποιεῖ. M.

45. ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ] μετὰ τοῦτο ὑποστικτέον. S.V.

ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν] Ἀριστοφάνης, ὃ μοι κακὰ ἔμπεσε. τὸ δὲ,
ὃ μοι, ἀντὶ τοῦ, ὅτι μοι. B.H.M. κῆδος λέγει οὕτως, ὃ μοι κακὸν
ἔμπεσε κῆδος. M. ἐπειδὴ εἶπε κακὸν ἐνικῶς, ὡς λαμβανόμενος 10
ἑαυτοῦ ἐπάγει, οὐχ ἔν κακὸν, ἀλλὰ δύο. M.

46. δοιά] ὁ μὲν Ἀριστοφάνης κακὰ πληθυντικῶς γράφει· ὁ δὲ
Ἀρίσταρχος τὸ δοιά ἀντὶ τοῦ διχῶς ἀκούει. E.

Ἀρίσταρχος τὸ δοιά ἀντὶ τοῦ διχῶς. συναπτέον αὐτὸ τοῖς ἄνω
καὶ στικτέον. H. 15

47. πατήρ δ' ὡς ἦπιος ἦεν] οἱ ἀρχαῖοι τὴν βασιλείαν ἐμέριζον εἰς
τρία ἐπιθετα. τὸν μὲν πρῶτον βασιλέα ὠνόμαζον πατέρα, τὸν ἀπη-
νῆ καὶ θυμῶδη, δεσπότην τὸν φειδωλὸν καὶ φιλόχρυσον κάπη-
λον. B.

48. νῦν δ' αὖ] οὐχ ὡς προκρίων τοῦ πατρὸς τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ τὴν 20
κατηγορίαν αὖξων τῶν νέων. ἄλλως τε τοῦτο μὲν ἀμφίβολον, ἐκεῖνο
δὲ πρόδηλον. M.Q.

1. τάχα μαθήση] Est glossema.

2. Prima tantum verba Z. γράφει
ἤγειρεν habet S.

3. εἶναι M. εἰπεῖν H.

4. γελοίως] γελοῖος H.

γράφει om. M.

ἦιον M. quod Zenodotus pro ἔ-
κλυον sive posuit sive scriptum in
libro corrupto invenit ἦιονα H.,
quod substantivum esse videbatur
Porsono ab Zenodoto pro ἀγγελῆν
illatum. Illud autem ἦιον scholiasta
ridiculum vocat propterea quod
verbi αἶειν imperfectum ἦιον inauditum
est. Nam ἦιον ubi apud Epi-
curo legitur est ab verbo εἶμι. Ni-
hilo melior altera scriptura ἦιον'
(nam hoc accentu id scribendum
foret), inaudita *πικρῆ* significa-

tionem. Nam ἦιον de litore dicitur.

6. πρῶτον—ἔπερ Cobetus. πρῶτην
—προεῖπε M.

7. κακὰ H. κακῶ (sic) M. κακὸν
B. et ἔκπεσε pro ἔμπεσε.

9. Post ὅτι μοι in H. est τινὲς δὲ
ἀνα (sic, sine accentu) οἴκῳ, post
quæ finis scholii indicatur duobus
punctis cum lineola (:—). Idem
signum mox post ἔμπεσε κῆδος.

10. λαμβανόμενος ἑαυτοῦ] *Se ipsum
reprehendens*, i. e. *corrigenis*. Vid.
ad schol. Demosth. vol. 8. p. 89, 7.
Idem p. 211, 15. αὐτὸς ἑαυτοῦ ἐλά-
βετο. ἐπιδιόρθωσιν dicit Eustath. p.
1433, 52.

12. κακὰ] κακῶς E.

13. ἀκούει Butt. pro ἀνύει.

20. προκρίων M. πρὸ ἐκείνων Q.

50. ἐπέχραον] Ἀριστοφάνης, ἐπέχρων. Η. ἐπήλθον μετὰ βλάβης καὶ ἐπηρείας ἐπηρέαζοντες. S. ὡς πολλάκις Τελχῖνες. M.

51. τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες] τουτέστι τῶν ἐνθάδε ἀρίστων υἱοί. B.H. καὶ μὴν δώδεκα μόνοι ἦσαν ἀπὸ τῆς Ἰθάκης· ἀλλ' ἐκείνων ἔδει μάλιστα κατηγορεῖν, οὓς ἔστι συλλαμβάνεσθαι τῷ πολίτῃ βια- 5 ζομένῳ ἄλλως τε καὶ τῶν ἄλλων μείζονες ἦσαν, ὡς αὐτὸς φησιν
ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι·

ἴδιον οὖν τὸ ἀδίκημα ἐποίησεν, ὡς καὶ τῶν ἄλλων τούτοις ἀκολουθησάντων ὡς ἂν ἡγεμόσι καὶ ἀριστέων παισίν. ἐν πᾶσι γὰρ τὸ ἡγεμονικὸν ὀλιγώτερον τῶν ἀρχομένων, καὶ τῷ ἡγεμονοῦντι, κἂν ὀλίγον ᾖ, 10 πείθεται τὸ ἡγεμονούμενον πλῆθος. H.M. Καὶ ἄλλως. Ἀριστοφάνης προστίθῃσιν

ἄλλοι θ' οἱ ἡσίοισιν ἐπικρατεύουσιν ἄριστοι
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὕληντι Ζακύνθῳ,

οὐκ ὀρθῶς· περὶ γὰρ τῶν ἐν Ἰθάκῃ φροντίζει μόνων, οὓς ἀπελάσας, 15 οὐκ ἂν ἐφρόντισε τῶν λοιπῶν. H.M.

ἐκατὸν δέκα καὶ ὀκτὼ σχεδὸν τῶν ἀπάντων ὄντων μνηστήρων, ἀπὸ τούτων δὲ ἐκ τῆς Ἰθάκης “δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι” (π, 251.) ῥηθέντων, ζητεῖ Ἡρακλείδης πῶς ὁ Τηλέμαχος κατασμκρύνει ἐν τῇ δημηγορίᾳ συστέλλων τὸ πλῆθος εἰς μόνους τοὺς Ἰθακησίους. τί 20 γὰρ ἔφη “μητέρι μνηστήρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ, τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες, οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι;” τὸ γὰρ πολὺ φορτίον τῆς μνηστείας περιήρηκε συστείλας τὸ πλῆθος εἰς τοὺς ἐνθάδε, τοὺς ὄντας ἐλάχιστον μέρος τοῦ παντὸς πλῆθους. φαίη δ' ἂν τις ἐν Ἰθάκῃ δημηγοροῦντα τὸν Τηλέμαχον τῶν ἐξ Ἰθάκης εἰκότως κατηγορεῖν. ῥη- 25

2. ὡς πολλάκις] μητέρι μὲν ὡς πολλάκις M. Delevi μητέρι μὲν, quæ verba lemma scholii sunt ex μητέρι μοι corruptum.

3. ἀρίστων Η. ἄριστοι Β.

4. καὶ μὴν—βιαζομένῳ] Hæc verba sunt etiam in B.

5. ἔδει—σ. τῷ ποιητῇ] δεῖ—σ. μᾶλλον τῷ ποιητῇ S.

9. ἀριστέων] ἀρίστων M., sed superscripto ea.

παισίν M. πᾶσιν Η.

10. ὀλιγόν M. ὀλιγοστὸν Η. In scholio proximo est ὀλιγιστον.

11. καὶ ἄλλως om. M.

13. ἄλλοι—Ζακύνθῳ] Ex Od. α, 245. ubi legitur ὄσοι γὰρ ἡσίοισιν etc.

14. Δουλιχίῳ] δουλιχίῃ M.

Σάμῃ] σάμῃ Η.

15. μόνων] μόνον M.

ἀπελάσας] ἀπέλασας M.

16. τῶν λοιπῶν] τὸ λοιπὸν M.

17. τῶν α. ὄντων H.R. ὄντων τῶν α. Q.

19. ῥηθέντων Η. ῥηθέν^τ R. ῥηθέντες Q.

κατασμκρύνει] σμκρύνει Q.

21. ἔφη] φησι R.

24. μέρος R. Legebatur μετὰ.

θέντων δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀπολογία μᾶλλον ἦν τοῖς πατράσι τῶν Ἰθακήσιων, ὅτι οὐχ οἱ ἡμέτεροι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι, καὶ δεῖ πρότερον ἐκείνους κωλύειν πλείους ὄντας· τοῖς γὰρ πολλοῖς ἀκολουθήσειν καὶ τοὺς ἐλάττους. εἰ γὰρ ἀπλῶς ἔφη “μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐβελούση,” κοινῶς ἂν κατηγορήσεν ἀλλοδαπῶν καὶ ξένων ἐν ἀλλοτρίοις ἀκροαταῖς. ἡ δὲ ἐπαγωγή ἡ “τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἴες οἱ ἐνθάδε γ’ εἰσὶν ἄριστοι” ἴδιον τὸ ἀδίκημα ἐποίησεν, ὡς καὶ τῶν ἄλλων τούτοις ἀκολουθησάντων, ὅτι τῶν ἀρίστων ἐν Ἰθάκῃ ἦσαν παῖδες οἱ Ἰθακήσιοι μνηστῆρες. ὡς ἂν οὖν ἡγεμόσιν οἱ ἄλλοι εἶποντο. ἐν πᾶσι γὰρ τὸ ἡγεμονοῦν ὀλιγώτερον τῶν ἀρχομένων, καὶ τῶ ἡγεμονοῦντι, κἄν τὸ ὀλίγιστον ἦ, πείθεται τὸ ἄλλο πλῆθος εἰς τε τὰς ἐπιθέσεις καὶ τὰς ἀποχὰς τῶν πραττομένων. H.M.Q.R.

52. οἱ πατὴρς μὲν] διαβάλλει τὴν μνηστείαν ὡς πρόφασιν οὖσαν τῆς ἀρπαγῆς τῶν χρημάτων. ἐξὸν γὰρ κατὰ νόμους μνηστεύεσθαι παρανόμως ἡμῖν ἐνοχλοῦσιν. H.Q. δῆλον ἐκ τούτων ὅτι ὁ Ἰκάριος 15 Ἰθακήσιος ἦν. ἔφη γοῦν “εἰς οἶκον.” εἰ δὲ ἦν ξένος, ἔφη ἂν ποτὶ ἄστῃ ἢ πρὸς τὴν γαῖαν. εἰ δὲ ἦν Σπαρτιάτης, πῶς εἰς Σπάρτην ἐλθὼν Τηλέμαχος οὐ συνέντευχεν αὐτῷ; πῶς τε ὁ φιλοδέσποτος Εὐμαιὸς κατηγορεῖτο τῆ δεσποίνῃ λέγων “ὡς ἄφελλ’ Ἑλλῆνης ἀπὸ φύλον ὀλέσθαι πρόχῃν” (ξ, 68.); Ἰκάριος γὰρ καὶ Τυνδάρεως ἀδελφοί, καὶ 20 περιείχετο τῆ κατάρῃ ἢ Πητελόπῃ, ὡς θυγάτηρ ἐκείνου τοῦ Ἰκαρίου. πῶς τε Ἀθηναῖ ἐν Σπάρτῃ ὄντι τῶ Τηλεμάχῳ φησὶν “ἦδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται Εὐρυμάχῳ γήμασθαι” (ο, 16.); ὡς γὰρ ἐν Ἰθάκῃ οἰκοῦντων ποιεῖται τὸν λόγον. H.M.Q.

53. ὡς κ’ αὐτὸς] γρ. ὅς. P. ὅς] γρ. ὡς. H. 25
ἐδνώσαιο] ἔδνα ἐπιδώσει, ἀποπρોકίσει, χρήματα δώσει· καὶ κυρίως μὲν ἔδνα ἐστὶ τὰ διδόμενα ὑπὸ τοῦ γαμοῦντος τῇ γαμουμένη·

15. παρανόμως H. παρανόμοι Q.

δῆλον ἐκ τούτων] ἐκ τούτου δῆλον S.

δ addidi ex M.S.

16. ἦν] μὲν M.

ἔφη γοῦν] φ^α γοῦν M. i. e. φασὶ γοῦν, quod est in S.

εἰ δὲ—ποτὶ S. Legebatur εἰ γὰρ—πρὸς τό. Quæ post ἄστῃ leguntur usque ad finem scholii non habet S.

17. πῶς εἰς Σπάρτην—] De hac

quæstione vid. schol. ad δ, 1.

19. κατηγορεῖτο correxi pro κατηγορεῖτο, quod est in H. κατηγορεῖτο Q. διατερεῖτο M.

25. ὡς θ. ἐνείνου τοῦ Ἰκαρίου M. εἴπερ ἐκείνη τοῦ Ἰκαρίου ἦν θ. H.Q.

26. ἀποπρોકίσει, χρήματα δώσει addidi ex S.

27. ὑπὸ P. ἀπὸ ceteri.

νῦν δὲ καταχρηστικῶς κεῖται ἡ λέξις ἀντὶ τοῦ χρήματα ἐπιδοίη.
H.P.Q.S.V.

55. οἱ δ' εἰς ἡμετέρου] ἀπὸ κοινοῦ τὸ πατρός· ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς ἡμέτερον Ἀττικῶς, ὡς “ἀλλ' ἄγ', ὅστυσον Μενελάου” (Π. δ, 100.) ἀντὶ τοῦ Μενέλαον. M. λείπει τοῦ πατρός οἴκον. Gl. M. 5

56. βοῦς ἱερεύοντες καὶ οἷς] πάντα πληθυντικῶς λέγει, αὔξων τὴν κατηγορίαν, καίτοι μίαν βοῦν ἔθνον. “ἱρεον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην” (Od. ρ, 181.) M.S.

57. εἰλαπινιάζουσι] κατὰ συστροφὰς πίνουσιν, ἐν ἀθροίσματι εὐωχοῦνται, ἐορτάζουσι. S. 10

58. τὰ δὲ] τὰ ἐπὶ συντριβῇ ἡμέτερα θελήματα τούτων. B.

τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται] ταῦτα δὲ πολλὰ ὄντα καταναλίσκεται. S.

κατάνεται] τελειοῦται. ἀπὸ τοῦ ἀνώ, ἄνω, ῥῆμα. B.

59. οἶος Ὀδυσσεὺς] οὐκ ἐσμὲν τοιοῦτοι οἶος ἦν ὁ Ὀδυσσεύς. ἐὰν 15 ἐπιχειρήσωμεν, ὀλοθρευθείμεν ἄν. Q.

ἔσκειν] ὑπῆρχεν. S.

ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι] βλάβην ἀποσοβῆσαι. S.

60. ἡμεῖς δ' οὐ νύ τι] ἐλεγχθείμεν ἂν ἀσθενεῖς ὄντες καὶ ἄποροι δυνάμει καὶ ἐπιχειρήσαντες ἀνελεῖν αὐτοὺς τάχα ἀναυρεθησό-20 μεθα. Q.

ἡμεῖς δ' οὐ νύ τι] οὐχ οἶοί τε ἐσμέν. S.

ἀμυνόμεν] ὥστε βοηθεῖν. S.

ἢ καὶ ἔπειτα] οἱ μὲν γράφουσι περισπωμένως, οἱ δὲ ὀξυτόνως· καλῶς δὲ ἔχουσι καὶ τὰ δύο. H. ὄντως γὰρ καὶ μετὰ τὸ ἐπιχει-25 ρῆσαι. S.

61. λευγαλέοι] ἀσθενεῖς, ἀδύνατοι, πικροὶ ἑαυτοῖς ὑπάρχομεν. S.

1. ἐπιδοίη] ἐπιδώσει S. In H. post ἐπιδοίη legi dicitur ἔδνα λαβῶν δώσει τὴν θυτὴν θυγατέρα.

3. οἱ δ' εἰς ἡμετέρου] Sic M. etiam in textu. Etiam alibi in hoc codice εἰς ἡμετέρου pro εἰς ἡμέτερον reperi. COBET. ἡμετέρου H. in textu, et sic ter repetitur in scholiis, bis diserte. Vid. Herod. 1, 35, 7, 8, 4. et Wesselingium ad priorem locum. PORSON. Vid. et schol. η,

301. et Bekkeri cens. Homeri Wolfiani p. 159. BUTTM.

τὸ] τοῦ M.

4. ἀλλ' ἄγ', ὅστυσον] ἀλλά γ' ὅστυσον M. Inepte autem scholiasta exemplum comparat plane diversum.

7. ἱρεον—ἀγελαίην] ἱερεον δὲ θυσίας σιάλους καὶ βοῦν ἀγγελην M. Verba poetæ omittit S.

καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκὴν] καὶ εἰδότες, μεμαθηκότες, ἐπιστάμεθα τὸν τρόπον τῆς βοθηείας, τῆς δυνάμεως. S.

63. οὐ γὰρ ἔτ' ἀνοσχετὰ] εὐθετα, καὶ πλεονάζει ἢ ἀνά στέρησις, ἢ ἢ σχετικά. S. αἰτιᾶται ὁ Ἡρακλείδης καὶ τὸ τῆς Τηλεμάχου δημηγορίας ἀνοικονόμητον. δέον γὰρ, φησὶν, ἀξιοῦν καὶ ἰκετεύειν 5 συνάρασθαι αὐτῷ πρὸς τὴν τῶν μνηστήρων τοῦ οἴκου ἀπαλλαγὴν, ὃ δὲ ἐπιπλήσσει λέγων “οὐ γὰρ ἔτ' ἀνοσχετὰ ἔργα τετεύχασται, οὐδ' ἔτι καλῶς οἶκος ἐμὸς διόλωλε.” καὶ τὸ ὅτι, εἰ μὴ πάρεστιν ὁ πατήρ, ταῦτα πάσχειν ἐπανατεινόμενος, “οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκειν ἀρῆν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι· ἡμεῖς δ' οὐ νύ τι τοιοῦ ἀμυνόμεν” (58 10 —60.). καὶ ἔτι πικροτέρου πρὸς τοὺς Ἰθακησίους ὄντος τοῦ λόγου, καὶ τὴν ἀπειλὴν “ἄλλους τ' αἰδέσθητε” φησὶ “περικτίονας ἀνθρώπους, θεῶν δ' ἵποδείσατε μῆριν.” ἀγνοεῖ δὲ ὁ κατήγορος τὴν δύναμιν τῆς δημηγορίας. συμπλέκεται γὰρ βασιλικὸν φρόνημα δεήσει καὶ ἰκεσία. καὶ ἔστιν οὐχ ἀπλῶς ὁ λόγος ἀτυχοῦντος, ἵνα δέησις ἢ μόνη, ἀλλὰ 15 βασιλέως ἀτυχοῦντος τε ἅμα καὶ ἀδικουμένου ὑφ' ὧν ἦκιστα ἐχρῆν ὃ δὲ λόγος πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας. διὸ ἡ μὲν παρρησία τῆς ἐπιπλήξεως βασιλικῆ, ἡ δὲ δέησις (παραμέμκται γὰρ καὶ δέησις) οἰκεία τῷ δυστυχοῦντι, “λίσσομαι ἡμὲν Ζητὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος.” H.Q.R.

20

64. νεμεσσήθητε] μεμπτὸν ἠγγήσασθε. S.

65. ἄλλους τ' αἰδέσθητε] ἐλέγχει τὸ πλῆθος, ὅτι ἐχρῆν καὶ αὐτὸ τῶν παρ' αὐτοῦ λόγων πάσχοντος διακωλύσαι τὰ τολμώμενα. πάντα δὲ προβάλλεται τὸν ἔλεον καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἔξω αἰδῶ. Q. ἄμφω γὰρ ταῦτα συνίστησι τὸν βίον, ὡς Ἡσιόδου

25

5. φησὶν R. ἔφη ceteri.

7. ἀνοσχετὰ] ἀνόσχετα R.

οὐδ' ἔτι καλῶς] οὐδέ τι καλῶς R.

8. καὶ τὸ ὅτι, εἰ—] Deleta particula ei scribendum videtur, καὶ τὸ, ὅτι μὴ πάρεστιν ὁ πατήρ, ταῦτα πάσχειν ἐπανατεινόμενος, quod participium pendet adhuc a verbo ἐπιπλήσσει jungendumque est ita : καὶ ἐπανατεινόμενος τὸ ταῦτα πάσχειν ὅτι μὴ πάρεστιν ὁ πατήρ : h. e. illud maxime urgens atque ostendens se hæc pati propter absentiam patris. BUTTM.

9. ἐπανατεινόμενος R. ἐπανατεινά-

μενος H.Q.

ἔπ' ἔστ' R. ἔστιν H.Q.

10. οἴκου—τι] Legebatur τοῦ οἴκου—τοι.

ἀμυνόμεν] ἀμύναμεν Q.

12. ἀπειλὴν Cobetus pro πάλην.

φησὶ R. ἔφη ceteri.

15. ἀτυχοῦντος Buttin. pro ἀδικούντος.

18. βασιλικῆ R. Legebatur βασιλικῆς.

παραμέμκται] παραμεμύνηται Q.

24. καὶ τὴν Buttin. Aberat καί.

25. Ἡσιόδου] Op. 195. Conf. Eustath. p. 1434, 33.

καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθόνος ἴτην
Αἰδῶς καὶ Νέμεσις, τὰ δὲ λείφεται ἄλγεα λυγρὰ
θητοῖς ἀνθρώποις. Η.

περικτίονας] γείτονας ἀπὸ τοῦ πέριξ, τὸ πλησίον, ἦτοι τοὺς περὶ
ἐκείνους ὄντας, πλησιαστάς, πέριξ κατοικοῦντας. Β.Ε. 5

67. ἀγασσάμενοι] ἀπὸ τοῦ ἀγῶ γίνεται ἄγαμαι, ὃ σημαίνει δύο,
τὸ θαυμάζω καὶ τὸ μέμφομαι. ὡσαύτως καὶ τὸ θαυμάζω δύο ση-
μαίνει, τὸ κατηγορῶ καὶ τὸ ἐπαινῶ. Β.

τινὲς τὸ ἀγασσάμενοι ἀντὶ τοῦ μεμψάμενοι ἐκλαμβάνουσιν. οὐκ
ἔστι δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸ ἐκπλαγέντες, ὡς ἐπὶ τινὶ μεγάλῳ παρανο- 10
μήματι δηλονότι. Ε.

ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα] θαυμάσαντες τὰ κακὰ ἔργα, τῶν ἀδικούν-
των τὴν τόλμαν. ἢ νεμεσήσαντες ἐπὶ τοῖς κακῶς πραττομένοις, μὴ
μεταβάλωσι τὰ πράγματα. S.

68. λίσσομαι ἤμην Ζηνὸς] ἰκετεύω ὑμᾶς καὶ διὰ τοῦ Διὸς οὐρα- 15
νόν. S.

λίσσομαι] καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ καιροῦ. τὴν γὰρ προεστηκυῖαν τῶν ἐκ-
κλησιῶν θεῶν ἐπικαλεῖται. τινὲς δὲ ἀθήθησαν Θέμιδος ἄγαλμα εἰσφέ-
ρεσθαι εἰς τὰς ἐκκλησίας. παρατηρητέον δὲ ὅτι καὶ ἐν Ἰλιάδι (υ, 4.)
παρὰ Διὸς ἔχει γέρας τοῦτο Θέμις Η.Μ.Ω. 20

Θέμιστος] Αἰολικῶς, τῆς Θέμιδος. V.

69. λυεὶ ἠδὲ καθίζει] διαλύει καὶ συνίστασθαι ποιεῖ. S.

70. σχέσθε, φίλοι] βαρύτης γὰρ ὀνειδίζειν μὲν ἂ πάσχει, ἰκε-
τεύειν δὲ συγχωρεῖσθαι αὐτῷ τὸν πατέρα, ὃν πάντας μὲν ἔδει ποθοῦν-
τας δακρύνειν, αὐτὸς δὲ ἐν ἰκετηρίᾳ τίθεται τὸ κἂν μόνῳ αὐτῷ συγ- 25
χωρηθῆναι τὸ πένθος. καὶ εὐθὺς ἀπολογισμὸς περιδοξὸς ἐφ' οἷς
δρῶσι παραδοξα,

εἰ μὴ πού τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς

6. ἀγῶ Lobeck. Rhemat. p. 49.
ἀγῶ Β. ἀγῶ per καταπλήττομαι ex-
plicat Arcad. p. 151, 17.

11. δηλονότι Butt. pro δήλον.

12. ἔργα] ἔρα S.

17. καὶ τοῦτο om. Q.

18. εἰσφέρεσθαι] ἐκφέρεσθαι Q.
Verbum simplex est in scholio S.

19. ἐν Ἰλιάδι] εὐκλεία Q., εὐκλείαν

ex H. affert Cramerus.

20. γέρας τοῦτο] τοῦτο γέρας Q.

21. Θέμιστος] Αἰολικῶς τῆς Θέμιδος,
καὶ διὰ τοῦ νόμου. τινὲς ἀθήθησαν εἰς τὴν
ἐκκλησίαν φέρεσθαι Θέμιδος ἄγαλμα S.

23. Hoc scholion H. habet a
m. sec., sub qua manus antiquioris
vestigia apparent.

πάσχει] πάσχειν H.

καὶ ἔχθρὸν τιμωρούμενοι ἐμὲ δι' ἐκεῖνον ἀμύνεσθε. συμπλέκει δὲ τοὺς Ἰθακασίους τῇ ἀδικίᾳ τῶν μνηστήρων, καίπερ κατ' ἀρχὰς χωρίσας τοὺς μνηστῆρας ἀπ' αὐτῶν, κατ' ἰδίαν τούτων κατηγορῶν, “μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον, τῶν ἀνδρῶν φίλοι μοι υἴες, οἱ πατὴρ μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασιν νέεσθαι, οἱ δ' εἰς ἡμετέρου πωλεύμενοι” (50). ἐκθεὶς γὰρ ταῦτα περὶ ἐκείνων, μετὰ τὴν διήγησιν καὶ ἐπίδειξιν τοῦ ὅτι παῖδες εἰσὶ τῶν ἐν Ἰθάκῃ ἀρίστων, ἀκόλουθον τὸ τῆς κοινοποιίας ἐπήγαγε “νεμεσσήθητε καὶ αὐτοὶ, ἄλλους τ' αἰδέσθητε, θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν, σχέσθε, φίλοι.” τίς οὖν ἡ τούτων ἀδικία; οὐ μόνον ὅτι οὐκ ἀμύνονται τούτους ὀτρύνοντες· πῶς οὖν ὀτρύνουσιν; ὅτι εἰ παῖδας ὄντας αὐτῶν οὐκ ἐπέχουσιν· οὗς γὰρ αὐτός τις κωλύειν δυνάμενος, διὰ τὸ εἶναι κύριος, ἐξ πλημμελεῖν, αὐτὸς ἂν εἴη ὁ δοὺς τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀδικίας. καὶ πάλιν χωρίσας ἀπ' αὐτῶν τοὺς μνηστῆρας “ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη,” φησὶν, “ὑμᾶς ἐσθέμεναι” παρ' ὑμῶν μὲν γὰρ ἔστιν ἀπολαβεῖν, παρὰ δὲ τούτων οὐκέτι. 15 εἶτα πάλιν κοινῇ

οὖν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ·

τῷ μεταξὺ διαιρεῖν τε καὶ κοινοποιεῖν τὸ ἀδίκημα καὶ παρρησίᾳ κέχρηται βασιλικῇ καὶ δεήσει πάλιν ταπεινὰ πράττοντος, καὶ ποτὲ μὲν τὸ δίκαιον ὑπομιμνήσκει καὶ νέμεσιν, ποτὲ δ' αὖ καὶ αἰσχύνην τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ τὴν παρὰ θεῶν μῆνιν, καὶ τοὺς πατέρας ὑπομιμνήσκει. διὰ πάντων γοῦν τούτων μικτὴν τε ὁμοῦ καὶ ποικιλίας πλήρη ποιήσας τὴν δημηγορίαν δεινοῦ ῥήτορος δυνάμει κεκρημένος φαίνεται. Η. πῶς τοὺς μνηστῆρας φίλους καλεῖ; ἡ ὁ λόγος πρὸς τοὺς Ἰθακασίους, οἷον ἀντίσχεσθέ μου. διὸ καὶ Ἀριστοφάνης 25 γράφει “μή μ' οἷον ἐάσατε,” ὃ ἔστι καὶ ὑμεῖς συμπενηθήσατε. Ἀρίσταρχος δὲ τὴν μὲν γραφὴν οὐκ ἀμείβει, τὸ δὲ οἷον ἀκούει πρὸς τὸ πένθος τοῦ πατρός· ἐπιτρέψατέ μοι μόνον ἐν τῷ πένθει εἶναι, καὶ μὴ ἄλλα ἐπισωρεύετε κακά. ἡ καὶ ἐφ' ἑαυτοῦ φησὶν, ἐμὲ μόνον ἐάσατε σχολάζειν τῷ πένθει καὶ μὴ ἐπιφύεσθε. πάνδεινον γὰρ τὸ μηδὲ πέν- 30 θεῖν ἐξουσίαν ἔχειν. Η. Μ. Q. R. T. ἐπιφθόνως λίαν ἐν μέρει χάριτος αἰτεῖται τὴν ἐξουσίαν τοῦ πένθους, ὃν ἔδει πάντας δακρύειν αἰτῶν καὶ

20. 22. ὑπομιμνήσκει] ὑπομνήσκει
H.

26. συμπενηθήσατε M. ὑποσυμπα-
θήσατε ceteri.

29. ἐφ'] ἀφ' Q.

ἐάσατε] φησὶ addit R.

30. ἐπιφύεσθε] ἐπιφύεσθαι M.:

unde correxi ἐπιφύεσθε. ἐπιφέρεσθαι
R. ἐπιφέρεσθε ceteri.

μηδὲ M. μὴ ceteri.

μόνος πενθεῖν ἀδεῶς. M.T. ἀνάσχετε ἀπὸ τῆς ἀδικίας ταύτης. S. βοηθήσατε. τὸ γὰρ φίλοι ἀνάρμοστον κατὰ τῶν μνηστήρων, ἴν' ἢ ἀπόσχεσθε. S.T.V.

πρὸς τοὺς Ἰθακησίους ὅλους· ἐὰν ὁ πατήρ μου δυσμενέων καὶ ἐχθραίνομενος ὑμῖν ᾦν, ἐάσατέ με πάσχειν. τὸ δὲ μὴ παρέλκον. B. 5

72. δυσμενέων κὰκ' ἔρεζεν] ἔκακοποιεῖ. Gl. M. τὸ ἔρεζεν διὰ τοῦ ζ καὶ τὸ δυσμενέων μετοχή. πεφεισμένως δὲ τῷ λόγῳ χρήται οὐκ ἄντικρυς εὐεργέτην καλῶν τὸν πατέρα. M.Q.

73. τῶν μ' ἀποτινύμενοι] ὑπὲρ ὧν καὶ ἔνεκα τούτων με τιμωρούμενοι πράττονται, δυσχεραίνοντες, ἐχθρωδῶς διακειόμενοι. S. 10

74. τούτους ὀτρύνοντες] οὐχ ὅτι ἄτρυνον αὐτοὺς εἰς τὸ φανερὸν ἐκείνοι, τοῦτο ἐγκαλεῖ Τηλέμαχος, ἀλλ' ὅτι παιδᾶς ὄντας αὐτῶν τοὺς μνηστῆρας οὐκ ἐπέϊχον. οὐς γὰρ τις κωλύειν δυνάμενος, διὰ τὸ εἶναι κύριος αὐτῶν, ἐὰ πλημμελεῖν, οὗτος ἂν εἴη ἄντικρυς ὁ τὴν τῆς ἀδικίας ἐξουσίαν αὐτοῖς δεδωκώς. E. 15

75. ὑμέας] ἀντικειμένου λύσις. τῷ γὰρ “τούτους ὀτρύνοντες” ῥᾶδιον ἀπαντῆσαι ὅτι οὐκ ὀτρύνομεν οὐδὲ κοιωνοῦμεν τῆς εὐωχίας. πολλῶ ὄν, φησὶν, αἰρετώτερον ὑμᾶς ἐσθίειν ἢ περ τοῖς μνηστῆρσιν ἐπιτρέπειν. Q. οἱ γὰρ μὴ ἐνιστάμενοι τῇ βίᾳ τῶν μειρακίων σχεδὸν ἐπιτρέπουσι καὶ ἐπὶ τὰ ἀμαρτήματα προκαλοῦνται. P.Q. 20

πρόβασιν] τὴν κτήσιν τῶν τετραπόδων, ἀφ' ἧς προβαίνει ἡ οὐσία. τὰ κτήματα καὶ τὴν πρόσδοον. E. περιουσίαν, πρόσδοον, ἀπὸ τοῦ προβαίνειν ἐκ τούτου τὴν οὐσίαν. S.

77. ποτιπτυσσοίμεθα] προστερνίζοίμεθα, παραβάλοιμεν ἢ ἀχώριστοι γινοίμεθα φιλοφρονούμενοι καὶ προσπλεκόμενοι. B. προσλα-25
λοίμεθα, φιλοφρόνως ἀπαιτοῖμεν, παρακαλοῖμεν, προσομιλοῖμεν. E.

ποτιπτυσσοίμεθα, φιλοφρόνως ἀπαιτοῖμεν, μετὰ τοῦ ρ. δηλοῖ δὲ τὸ στερνίζοίμεθα, ἢ ἀχώριστοι γενοίμεθα. καὶ ἔδει μὲν ἡμᾶς ὑποστίζειν εἰς αὐτὸ, τὸ δὲ μύθῳ τοῖς ἐξῆς ἀποδιδόναί. ἀλλ' οὐδέποτε ὁ εἰκοστός χρόνος τοῦ ἠρωϊκοῦ στιγμῆν ἐπιδέχεται. H.M.Q. 30

6. διὰ τοῦ ζ addidi ex M., qui ἔρεζεν in textu, sed ξ a m. sec. adscripto.

7. πεφεισμένως—ἄντικρυς M. πεφασμένον—ἄντικρυς Q., si recte legit Maius.

27. ποτιπτυσσοίμεθα H.M. etiam in textu.

28. στερνίζοίμεθα] προστερνίζοίμεθα, ut in scholio superiore, Buttman.

30. στιγμῆν ἐπιδέχεται] Conf. hanc notam cum regula a Bentleio tradita ad Lucan. 1, 231. PORSO. Et Friedlaender. Nican. p. 128.

79. ἀπρήκτους] πρὸς ἃς οὐδὲν ἔστι πράξασθαι. B.E.M.Q. ἀπράκτους ὀδύνας, ἢ πρὸς ἃς οὐκ ἔστι τι πράξαι. S. νῦν δὲ ἔωντες ἐτέρους φθείρειν ταῦτα ἐμβάλλετε μοι ὀδύνας. οὐ γὰρ δυνησομαι καταπρᾶξαι ἐπὶ τῷ ταῦτα ἀναλαβεῖν. E.

81. ἀναπρήσας] ἀντὶ τοῦ ἀνομβρήσας καὶ δακρύων πλήθος προέ-5 μενος. Ζηνόδοτος δὲ γράφων “δάκρυα θερμὰ χέων” ἐκλέλυκε τὴν μεγαλειότητα τοῦ στίχου. H.M.Q.R. δακρύων πλήθος προέμενος, ἢ πληρώσας δακρύων τοὺς ὀφθαλμούς. S. δαιμονίως ἑαυτῷ ἐπιμαρτυρεῖ ὁ ποιητὴς ὅτι πρὸς τὸ οἰκτρότατον προῆκε τὸν λόγον. M.Q.R.

82. ἀκὴν ἔσαν] ἦσυχαι ἦσαν σιωπῶντες. S. 10

οὐδέ τις ἔτλη] οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα. S.

85. Τηλέμαχ' ὑψαγόρη] μεγάλη κατηγορία προδιαβάλλει τὸν λόγον ὡς συκοφάντην καὶ δεινὸν εἰπεῖν ἀποφαίνων τὸν Τηλέμαχον. M.Q.

μένος ἄσχετε] ἀκατάσχετε τῇ δυνάμει· εἰρωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἀδύ-15 νατε. B.E.P.Q.V.

86. μῶμον ἀνάψαι] περιποιῆσαι, περιθεῖναι ἡμῖν. S.

87. μηστῆρες Ἀχαιῶν] γρ. καὶ ἀχέων, ἦγουν τῶν θλίψεων. ἢ ὀξεία παρὰ τῷ ποιητῇ ἐκτείνει. M.

88. ἀλλὰ φίλη μήτηρ] τὸ μὲν πρῶτον ἔγκλημα “μητέρι μοι 20 μηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελοῦσῃ” ἐκὼν παρήκεν· οὐ γὰρ ἦν τοῦτο λῦσαι· ὡς νομίμης δὲ γενομένης τῆς μηστείας, τὴν ἐξαπατῶσαν αὐτοὺς αἰτίαν φησὶν εἶναι. λέληθε δὲ αὐτῶν ὁμολογῶν τὴν βίαν· ἀπὸ γὰρ τῆς ὑπερθέσεως φανερὰ ἢ τῆς γυναικὸς προαίρεσις. H. M.Q. 25

περὶ κέρδεα] οὐκ ἀναστρεπτόν τὴν περι' ἔστι γὰρ περίοιδεν. M.

1. ἄς] ὄς M.
 2. ἄς] ὄς S.
 5. προέμενος correxi ex scholio proximo. προῖμενος M. προεῖς Q.R.
 6. γράφων] γράψας Q. γράφει R.
 7. στίχου] στοιχείου R.
 9. προῆκε] προῆξε M.
 12. προδιαβάλλει—συκοφάντην M. προδιαβάλλων—συκοφαντικὸν Q.
 20. πρῶτον] γὰρ M. μοι om. H.Q.
 21. τοῦτο λῦσαι] τούτως λύσις M.,

- recte, si τούτου λύσις scribatur.
 22. νομίμης H. νομίμως M. νομίμου Q.
 δὲ] καὶ M.
 τῆς addidi ex M.
 23. αὐτοὺς M. αὐτὸν H.Q. αὐτῶν] αὐτὸν H.M.
 24. ἀπὸ] ἐπει Q. προαίρεσις] πρόφασις Q.
 26. περίοιδεν] περὶ οἶδεν M. περιοιδε per περισσῶς οἶδε explicat Eustath. p. 801, 41.

89. τάχα δ' εἶσι τέταρτον] ἡ διπλῆ πρὸς τὸ ἐξῆς δοκοῦν ἀσυμφώνως λέγεσθαι “ὡς τρίτες μὲν ἔληθε δόλφ, ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος” (106.)· διὸ καὶ τινες μετεποίησαν “ὡς διέτες μὲν ἔληθε δόλφ· ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦλθεν ἔτος” οὐδὲν δὲ ἐναντίον ἔχει τὰ ἔπη. τὸ γὰρ τάχα ἀντὶ τοῦ ταχέως, τὸ δὲ εἶσιν ἀντὶ τοῦ δίεσι καὶ τὸ 5 τέταρτον. H.M.

τάχα δ' εἶσι] προπερισπαστέον τὸ εἶσι· σημαίνει γὰρ τὸ διελεύσεται, πληρωθήσεται. τὸ δὲ τάχα ἀντὶ τοῦ ταχέως. M. κυρίως τὸ τάχα. ἔστι γὰρ τοῦ ἀπεγνωκότος περιγενέσθαι τῆς Πηλεόπης. M.Q. 10

90. ἐξ οὗ ἀτέμβει] ἀφ' οὗ στερίσκει, λυπεῖ, ξηραίνει ἐπιθυμίαν. S.

91. πάντας μὲν ῥ' ἔλπει] ὑπὲρ τοῦ διαφυγεῖν τὸν παρόντα ἔλεγχον τῆς μητρὸς κατηγορεῖ. M.S.

ἔλπει] ἐλπίζειν ποιεῖ, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐλπίδας ἰπισχρεῖται, ὁμολογεῖ. S. 15

92. ἀγγελίας προεῖσα] ἀπαγγελίας προπέμπουσα. S.

93. ἡ δὲ δόλον] διόλου σχεδὸν ὁμολογεῖ τὴν βίαν. S.

ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε] ἐμφαντικῶς τὸ ὄλον, ὡς καὶ τὰ πρῶτα δολίως ἀπατώσης αὐτοῦς. M. 20

94. μέγαν ἰστὸν ἐνὶ μεγάροισιν] οὐ ποιητικῶς κόσμου χάριν προσέρριπται τὸ μέγαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ πολυχρόνιον τῆς τοῦ ἔργου κατασκευῆς. καὶ τὸ ἄφαρ νῦν ἀντὶ τοῦ ἐξαίφνης. H.M.Q.S.

1—6. Eadem fere in schol. ad 107. Conf. etiam schol. ad v, 377.

1. ἐξῆς—λέγεσθαι M. εἶσι δοκοῦν εἶναι ἀσύμφωνον λέγεται H.

2. τρίτες] τρίτον ἔτος H. ἀλλ' ὅτε] ἀλλ' ὅτε δὴ H. ἄλλοι δὲ M. τέτρατον] τέταρτον H.M.

3. διὸ καὶ τινες μετεποίησαν] Zenodotus, ut conjicit Osann. Anecd. p. 130: de quo non infrequens in scholiis verbum est μεταποιεῖν vel μεταγράφειν. Idem tamen etiam de Aristophane dicitur, velut ad α, 424.

4. ἔχει om. M.

5. εἶσιν ἀντὶ τοῦ δίεσιν M. εἶσιν διέρχεται H.

8. κυρίως—πηλεόπης M. κυρίως—πηλεόπης. τὸ δὲ εἶσι προπερισπαστέον· σημαίνει γὰρ ὃ διελεύσεται, πληρωθήσεται Q.

14. μητρὸς correxi pro μηρούσης, quod est in M. Nam in S. verba τῆς μ. κ. desunt.

18. ὁμολογεῖ τὴν βίαν] Conf. schol. ad 88.

19. 20. Scholion simile in S. ὡς καὶ τὰ πρῶτα δολίως ἀπατώσα αὐτοῖς ἐβουλεύσατο, omissis ἐμφ. τὸ ὄλον.

22. ἀλλὰ—τοῦ ἔργου] ἀλλ' ὡς παρέκτασις μᾶλλον ἀπὸ τῆς πολυχρονοῦ τοῦ ἔργου S.

23. καὶ τὸ] καὶ ὁ Q. νῦν om. Q.

95. λεπτόν και περίμετρον] ὁ λεπτοῦφής και ὑπέρμετρος, εικότως, ἵνα δυστήρητον ἔχη τὴν τοῦ ἔργου προκοπήν. H.M.S. "Ἄλλως. πολὺν, μέγαν, περισσὸν μέτρον ἔχοντα. S.V.

96. κοῦροι] διὰ τὸ κοῦροι ὀνειδίζει αὐτοὺς, ὡς οὐ δέον ταύτην τὴν ἡλικίαν τὴν μὴ προσήκουσαν μνάσθαι. "Ἄλλως. Διονύσιος ὁ Θραξ 5 ἰδίᾳ μὲν τὸ κοῦροι, ἰδίᾳ δὲ τὸ "ἐμοὶ μνηστῆρες" διαστέλλει. καὶ ἡμῖν δὲ οὕτω δοκεῖ, ἢ ἧ, ὧ νέοι, ἐμοὶ μνηστῆρες. Δημήτριος δὲ ὁ Ἰξίων μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν ἔστιξεν, ἵνα, φησὶ, τὸ ἀπρεπὲς αὐτῶν ὀνειδίζηται. M.Q.R.

ἐπεὶ θάνε] τὸ μὴ διηγῆσασθαι τὴν ἀπάτην, ἀλλὰ καὶ τὰς 10 φωνὰς αὐτὰς θεῖναι ἐξ ὧν ἠπάτησεν, φαντασίαν ἔχει τῆς ἀληθείας. H.

97. μίμνετ'] τὸ ἐξῆς, μίμνετε εἰσόκε φᾶρος ἐκτελέσω Λαέρτη ἥρωϊ ταφήιον. τὸ δὲ "μή μοι μεταμῶλια νήματ' ὄληται" διὰ μέσου. M. φησὶ δὲ μὴ ἐξείναι μνηστεύεσθαι ἰστοῦ ἐστῶτος. E. 15 φᾶρος] ἱμάτιον. S.

98. μεταμάνια] γρ. μεταμῶλια ἢ μεταμῶνια. P.
μεταμῶνια] μὴ πῶς μοι ἡμελημένα. S.

99. Λαέρτη ἥρωϊ] ἔμφυτόν πῶς ἐστὶ ταῖς γυναίξιν πρὸς τοὺς γονεῖς τῶν ἀνδρῶν ἀπεχθῶς ἔχειν. δείκνυσιν οὖν ληληθῶτως τὴν πρὸς 20 Ὀδυσσεᾶ φιλοστοργίαν, ὃς ταυτὸ παρήγει μεμνησθαι πατρός και μητρός. M.S.

100. μοῖρ' ὀλοὴ καθέλησι] μερὶς ὀλεθρία καταλάβη. S.

ταηλεγέος θανάτιο] μακροχρονίου, ἐκ τοῦ λέγω τὸ κοιμῶμαι. S.
τοῦ μακρὰν ἀφροντισίαν παρέχοντος. ἢ τοῦ μακροκοιμήτου, ἀπὸ τοῦ 25 ταναὸν τὸ μακρὸν και τοῦ λέγω τὸ κοιμῶμαι. B.E.

101. κτεατίσσης] προικοδοτήσσης. S.

102. ἄτερ σπείρου] ὡς ἀξίου ἱματίου σπανίζοντος· οὐ γὰρ παν-

1. ὁ λεπτοῦφής και ὑπέρμετρος] λεπτοῦφῃ και ὑπέρμετρον H.

3. πολὺν om. V.

4. διὰ τὸ—μνάσθαι] Hæc sunt etiam in S.

7. νέοι addidi ex M.

15. In V. hæc adjecta sunt scholio ad 95. sic scripta, φασὶ δὲ μὴ μν. ἰστοῦ ἐστῶτος. Gnomēn hæc verba sapiunt sic fortasse conceptam:

ἰστοῦ δ' ἐστῶτος μὴ μνηστεύεσθαι ἀμεινω. BUTTM.

17. μεταμῶνια] Sic P. in textu.

19. ἔμφυτων] και μὴν ἔμφυτων M. πρὸς] ἀπὸ M.

21. ὃς—μητρός] δ—μητέρας M.

25. ἀφροντισίαν] Hæc forma legēbatur apud Themist. orat. p. 230, 2. cui ἀφροντισία restitui ex cod. Ambros.

τελῶς ἐσπάνιζε. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνσπείρεσθαι καὶ ἐγκεῖσθαι τοῖς μέλεσιν, ὡς Ὁμηροῦ ἀπανταχοῦ φησιν. E.Q.

103. ἀγήνωρ] ὁ ἄγαν ἀνδρείος. S.

104. ἡματίη] δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. S.

105. νύκτας] γρ. νύκτωρ. H.P.

ἀλλύεσκεν] ἀνέλυεν. S.

δαΐδας παραθεῖτο] δᾶδας, φῶτα παρατιθέμενος. S.

106. τρίετες] ὁ μὲν χρόνος βαρέως, τὸ δὲ μετεσχηκὸς τοῦ χρόνου ὀξυτόνως. E.V. τρίετες προπαροξυτόνως. H.

107. ἀλλ' ὅτε τέταρτον ἦλθεν ἔτος] πῶς οὖν ἄνωθεν ἔλεγεν "τάχα 10 ὃ εἶσι τέταρτον"; ταῦτα δὲ πρὸς τὰ μικρῶ πρόσθεν εἰρημένα περὶ τῆς ἀσυμφωνίας. εἶπε γὰρ ἔμπροσθεν "ἦδη γὰρ τρίτον ἐστίν" διὸ καὶ τινες μετεποίησαν "ὡς δίετες μὲν ἔλθε δόλω' ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦλθεν ἔτος." οὐδὲν δὲ ἐναντίον ἔχει τὰ ἔπη. τὸ γὰρ τάχα ἐκεῖ ἀντὶ τοῦ ταχέως, τὸ δὲ εἶσιν ἀντὶ τοῦ διέρχεται καὶ τὸ τέταρτον. 15 E.M.Q.

καὶ ἐπήλυθον ὥραι] αἱ ὥραι τοῦ τετάρτου ἔτους. πῶς οὖν ἔμπροσθεν ἔλεγε "τάχα ὃ εἶσι τέταρτον"; οἶον τελειωθήσεται. H.V.

108. καὶ τότε δὴ . . .] προοικονομία εἰς τὰ ἐξῆς, ἵνα καὶ τὴν τῶν θεραπειῶν ἀναίρεσιν ἐτοίμως παραδεξώμεθα. E.H.M.Q.V. 20

1. ἀπὸ] ἀντὶ E. Q. Correctum ex H. in quo annotatum κοινότερον Ὁμηροῦ πᾶν εἶμα σπείρων λέγει ἀπὸ τοῦ ἐνσπείρεσθαι.

2. μέλεσιν] μέλεσιν ἱματίου E.Q. Delevi ἱματίου ex superioribus verbis repetitum. Ceterum conf. schol. ad δ, 244.

5. γρ. νύκτωρ] Non est varia lectio, sed glossema: conf. ad 334. et ad α, 361. BUTTM.

8. τρίετες] Conf. Ammon. in v. BUTTM. Vid. Lehrs. Quæst. Ep. p. 136.

11. Delevi verba οἶον τελειωθήσεται post τέταρτον addita, de quibus Buttm. "Verba, οἶον τελειωθήσεται, glossa sunt præpostere huc intrusa. Solvunt enim quæstionem quæ in proximis expenditur adhuc. Illis igitur seclusis interrogationis sig-

num post τέταρτον ponendum. Ad rem conf. schol. v, 377." Recte leguntur in scholio proximo.

δὲ om. M.

12—15. εἶπε—τέταρτον om. M.

12. ἔμπροσθεν] V. 89. ubi vid. schol.

13. δὴ—ἦλθεν] δὲ—ἦλθεν E.Q.

17. αἱ ὥραι H. αἱ om. V.

πῶς οὖν ἔμπροσθεν] ὡς συνέμπροσθεν V.

18. τελειωθήσεται] ταῦτα δὲ πρὸς τὰ μικρῶ πρόσθεν εἰρημένα περὶ τῆς ἀσυμφωνίας addit H. Quæ leguntur in scholio præcedente.

19. προοικονομία] ποιητικὴ οἰκονομία V. Brevius scholion in S. προοικονομία εἰς τὰ ἐξῆς, ἵνα καὶ τὴν τῶν θεραπειῶν ἀναίρεσιν συντόμως προηλώσῃ.

20. παραδεξώμεθα H.V. πᾶδεξώμεθα M. ὑποδεξώμεθα E.Q. δηλοῦται δὲ ἡ δουλικὴ ἀπιστία addit V. ex Eustath. p. 1437, 14.

111. ὄδε] τὸ ὄδε ἀντὶ τοῦ οὕτως· τὸ δὲ ὑποκρίνονται ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνονται. B.

114. τῷ ὄτεφ] περὶ τῆς γνώμης Ἰκαρίου δεδήλωται καὶ ἐν ἄλλοις “ἤδη γὰρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται Εὐρυμάχῳ γήμασθαι.” (Od. ο, 16.) H.M. ὄτεφ] ὡς Πηνέλεφ. τὸ γὰρ τῷ μετὰ τὸ γενέσθαι ὄτεφ διηρέθη, ὡς τὸ ὄτου ὄτεο, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ τ “εἰρήσεται ὄτεο σε χρῆ” (Od. α, 124.). E.M.Q.

καὶ ἀνδάνει] καὶ ἀρέσκει. S.

115. εἰ δ' ἔτ' ἀνήσει] γράφεται καὶ, εἰ δέ τ' ἀνήσιν, ἀντὶ τοῦ ἀνακείθει ἢ λυκεῖ. E.

εἰ δ' ἔτ' ἀνήσει γε πολὺν χρόνον υἴας Ἀχαιῶν, ἡμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν (127.). οὕτως τὸ ἐξῆς. τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου. δυνατὸν δὲ καὶ Ὀμηρικῷ ἔθει αὐτὸ ἀπολύσασθαι. εἶωθε γὰρ ὁ ποιητῆς τῷ εἰ μηδὲν ἀνταποδιδόναί, ὅλον “ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας” (Il. α, 135.). H.M.Q.

116. τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν] ταῦτα λογιζομένη κατὰ τὴν ψυχὴν. S. αἱ οἱ] τινὲς, ὅ οἱ αὐτῆ. H.

118. κέρδεα] τὰ πανουργεύματα, οὐχ ὡς ἡμεῖς τὴν φιλοχρηματιάν. ἀπὸ κοινῷ δὲ τὸ ἐπίστασθαι. H.M.S.

119. τάων αἱ πάρος ἦσαν] ἐπανέλαβε τὸν λόγον, ἐπεὶ μεταξυλογίᾳ 20 ἐχρήσατο. “τάων,” ἐκείνων τῶν γυναικῶν. M.S.

αἱ πάρος ἦσαν] πρὸ ἡμῶν ὑπῆρχον. S.

εὐπλοκάμυδες Ἀχαιαὶ] εὐκομοὶ θυγατέρες τῶν Ἑλλήνων. S.

120. Τυρῶ] Σαλμωνέως θυγάτηρ. ἔσχε δὲ παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος Νηλέα καὶ Πελίαν. Ἀλκμήνη Ἡλεκτρώωνος θυγάτηρ. Μυκῆνη 25 Ἰνάχου θυγάτηρ καὶ Μελίας τῆς Ὀκεανοῦ, ἧς καὶ Ἀρέστορος Ἄργος, ὡς ἐν τῷ Κύκλω φέρεται. B.E.H.Q.

εὐπλόκαμος] γρ. εὐστέφανος. H.M.

6. διηρέθη] διεκρίθη Q.
ὡς τὸ—τοῦ τ] εἰς τὸ ὄτου καὶ ὄτεω
καὶ ἔμπαλον ἐν τούτῳ M.

7. εἰρήσεται] Legitur μωθήσαι.

12. τὸ ἐξῆς] τὰ ἐξῆς M.

13. δυνατὸν δὲ καὶ] Sic correxi.
δυνατὸν ἰ καὶ M. Legebatur λείπει καὶ
αὐτὸ] αὐτῷ M.

ὁ ποιητῆς τῷ] ὁ ποιητῶν M.

14. εἰ (οἱ Q.) μηδὲν] εἰ μηδὲ M.

17. τινὲς, ὅ οἱ αὐτῆ] Absurde. αὐτῆ
videtur glossema esse ad οἱ ad-
scriptum.

19. ἀπὸ—ἐπίστασθαι om. H.

21. τάων—γυναικῶν om. M.

24. παῖδας om. H.

25. θυγάτηρ addidi ex H.

26. Ἀρέστορος Butt. pro Ἀριστοτέρος.

28. εὐστέφανος] Sic Apollon. Lex.

8. v. στεφάνη.

εὐστέφανος] καλὴν στεφάνην ἔχουσα. στεφάνη δὲ κόσμος γυναι-
κεῖος. E.

121. ὁμοῖα] πικρῶς καθαψάμενος τῆς Πηνελόπης διαχέαι αὐτὴν
βούλεται τοῖς ἐγκωμίοις. ἅμα δὲ καὶ τὴν μνηστείαν εὐλογόν φησι
περὶ ἐναρέτου γυναικὸς γινομένην. E. 5

122. τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε] τοῦτο δὲ οὐ πρεπόντως οὐδὲ
προσηκόντως ἐβουλεύσατο. S.

ἦδη] πάντα μὲν ἠπίστατο, τοῦτο δὲ μόνον ἠγνόει, ὅτι μέλλομεν
κατεσθίειν τὸν σὸν οἶκον. B.

123. τόφρα] ἐπὶ τοσοῦτον. S. μέχρι τοσοῦτου. Q. Ἀριστοφά- 10
νης, τε τὸ ἦοι μνηστῆρες ἔδονται. M. Ἀριστοφάνης, βίότης τε τεὸς
ἢ οἱ μνηστῆρες ἔδονται. Q.

124. ὄφρα κε κείνη] καὶ μὴν προτρέπεται ὁ λόγος ἐπὶ πλέον σω-
φρονεῖν τὴν Πηνελόπην. ἀλλ' οὐχ οὗτος ὁ νοῦς, ἀλλ' ἐρεθίζει τὸν
Τηλέμαχον ἀπόσασθαι τὴν μητέρα, εἰ διὰ τὸ ἰδίᾳ συμφέρον παρορᾷ 15
τὰ τοῦ Τηλεμάχου. E.M.

ὄντινά οἱ νῦν] κατ' εἰρωνείαν τοῦτο λέγει. S.

126. ποιεῖται] ἀντὶ τοῦ γίνεται. B. περιποιεῖται. S.
ποθὴν] ἐπιθυμίαν. S.

127. ἡμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα] τοῦτο πρὸς κακοῦ τοῖς μνηστῆρσιν. 20
ἔξδον σωθῆναι ἄλλην τραπομένους ὅμως πάνυ ὁμοῦ εὐρεθέντες πανωλε-

1. στεφάνην] κεφαλὴν E.

10. Ἀριστοφάνης, τε—οἱ μνηστῆρες
ἔδονται.] Exhibui corruptas codicum
scripturas, quarum altera sola usus
Buttm. hæc annotavit " Porsonus
ex scholio Harl. sibi ut videtur non
intellecto hoc tantum refert ' Ari-
stophanes videtur legisse μνηστῆρες
ἔδονται.' Simul monet in textu co-
dicis supra τεόν scriptum esse τὸν
σόν. Hinc colligo grammaticos of-
fendisse in verbo ἔδονται sine sub-
jecto posito, ejusque rei binas attu-
lisse medelas. Quarum lenissima
videbatur ut scriberetur βιότης τε
τεός, et forma ἔδονται, lingua scilicet
antiqua, passive acciperetur : altera
audacior, qua pro verbis καὶ κτήματ'
propinabant nominativum μνηστῆ-

res præcedentibus jungendum aut
sic, βίωτον τεὸν οἱ μνηστῆρες, aut sic,
βίωτον τὸν σὸν μνηστῆρες." Recte, ut
videtur, conjicit lectionem pro-
pterea mutatam esse quod sub-
jectum verbi ἔδονται desideraretur,
sed in reliquis ab vero aberrat.
Quod in M. est τὸ ἦοι significat
τεὸς ἢ τοσί. Aristophanes fortasse
scripserat τόφρα γὰρ ὄν βιότιο τεοῦ
μνηστῆρες ἔδονται (ut Aristoph. comi-
cus Nub. 121. dixit οὐκ ἄρα—τῶν
ἐμῶν ἔδει). Alia tentavit Nauck.
Aristoph. p. 39.

13. ὄφρα—ἀλλ' οὐχ M. τιθεῖσι
θεοί: φρονεῖν τὴν πηνελόπην φησίν. ἀλλ'
οὐχ E.

15. εἰ διὰ τὸ—παρορᾷ τὰ τοῦ] εἰ δὲ
τὸ—προορᾷ τοῦ M.

θρίαν ἔπαθον. καὶ εἶη ἂν ὁ τελευταῖος οὔτος τοῦ Ἀντινοῦ λόγος ὡς
οἶά τις κατὰ τῶν μνηστήρων προεκθετικὴ ἀναφώνησις. V.

130. δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι] καὶ οὔτος τεχνικῶς ἄγαν τὴν ἀν-
τίρρησιν ποιεῖται. περὶ γὰρ τῆς ἀπάτης καὶ τῆς ὑποσχέσεως σιωπᾷ.
παρατηρήσας δὲ ὅπῃ μάλιστα ἀπερυσθιάσει Ἀντινοῦ πρὸς τοῦτο τὴν 5
ἀντίρρησιν ποιεῖται. ἔστι γὰρ πρόσφορον ἐν πλήθει τὸν ὑπὲρ τῆς
φύσεως λόγον ἀντικαταστήσαι. ὄρα δὲ καὶ τὴν ὑκαλλαγὴν τοῦ ῥή-
ματος· ὁ μὲν γὰρ ψιλῶς εἶπεν ἀπόπεμψον, ὁ δὲ οὐκ ἂν φησιν ἀπώ-
σασθαι. καὶ ὁ μὲν μητέρα, ὁ δὲ, ἢ μ' ἔτεχ', ἢ μ' ἔθραψε. καὶ ἐπὶ
τούτοις τὸ μῦθον ἐνέψω. H.Q.V. 10

131. ἢ μ' ἔτεχ'] διὰ τῶν ῥημάτων ἔδειξε τοὺς ἐν τῷ τίκτειν καὶ
προσφέρειν κινδύνους. ἔστι δὲ κινητικὰ ταῦτα. ἐν γὰρ πρεσβυτέ-
ροις καὶ γονεῦσιν ὁ λόγος. E.H.M.

132. κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν] καὶ στικτέον. λέγει γὰρ ὅτι
κακὸν ἔστι πολλοῖς ὑπέχειν τιμωρίαν ἀποπέμψαντι τὴν θυγατέρα τῷ 15
Ἰκαρίῳ. Q. Ms. Burnes.

133. Ἰκαρίῳ] κατ' ἓνια τῶν ὑπομνημάτων ἢ τούτων ἐξήγησις
ἡμάρτηται. φασὶ γὰρ, ἔθος ἦν, εἴ τις ἐκὼν ἐξ οἴκου γυναῖκα ἀπέπεμ-
ψε, χρήματα ἀποτίνειν τοῖς ταύτης συγγενέσι καὶ τῷ πατρί. φησὶν
οὖν ὅτι κακὸν ἔστι καὶ ὁδὸν ἀλυσιτελὲς εἶν ἐκδιώξω τῶν οἴκων τὴν 20
μητέρα· πολλὰ γὰρ ἀποτίσω τῷ Ἰκαρίῳ. ἄμεινον δὲ οὕτω διαστέλ-
λειν, κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν. καὶ οὐ περὶ χρημάτων φησὶν,
ἀλλὰ περὶ τῶν ἐπαγομένων. ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα
δὲ δαίμων δώσει. εἶτα καθ' ὑπερβατὸν, αἰὲν αὐτὸς ἐκὼν Ἰκαρίῳ ἀπο-
πέμψω τὴν μητέρα. ἐπεὶ εἰ περὶ χρημάτων ἔλεγε, σμικρολόγος ἂν 25
ἐφαίνετο. B.M.V. ἐκὼν] γρ. ἐγών. H.

134. ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι] εἰ ἐπανέλθοι ὁ Ὀδυσ-
σεύς. οὐ γὰρ ἀπεγνώκει αὐτὸν παντελῶς. τινὲς δὲ, ἐκ γὰρ τοῦ πα-
τρὸς, τοῦ αὐτῆς πατρὸς· καὶ στίξουσι τῷ Ἰκαρίῳ. B.E.H.Q.

3. οὔτος (οὔτως Q.) τεχνικῶς ἄγαν
τῆν] οὔτος τεχνικῶς ἄγαν μερικὴν V.

5. ὅπῃ] ὅτι H.Q.
ἀπερυσθιάσει H. ἀπερυσθιάσει Q.
ἀπηρυσθιάσει (sic) V.

10. μῦθον om. Q.V.

11. διὰ Buttm. ἴδια E. ἴδια H.
ἴδια M.

ῥημάτων M. χρημάτων E.

12. γὰρ H.M. τοῖς E.

16. Ἰκαρίῳ] μῦθον ἐνέψω (ex 137.)
addit Q.

20. ἐάν] εἰ V.

ἐκδιώξω] διώξω B.

27—29. In H., qui hoc scholion
a m. sec. habet, hic ordo verborum,
ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς: τινὲς ἐκ γὰρ τοῦ
πατρὸς, τὸν αὐτῆς πατρὸς, καὶ στίξουσι

τοῦ πατρός] τὸ δὲ τοῦ πατρός οὐ περὶ Τυνδάρεω, ἀλλὰ περὶ Ὀδυσσέως· οὐ γὰρ ἀπεγνώκει αὐτὸν, ἐπειδὴ φησιν “ἰσσομένοσ πατέρ’ ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν” (α, 115.). ἄλλωσ τε κατὰ Καλλίμαχον “χαλεπὴ μῆνις ἐπιχθονίων.” διὸ Ἀρίσταρχοσ ἀθετεῖ τὸν “ἔσσεται, ὡσ οὐ τοῦτο ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνίψω.” περισσοσ γάρ ἐστί πρὸσ ταύτην τὴν ἀπόδοσιν. M.V.

135. ἀρήσετ’ Ἐρινῦσ] ἐπικαλέσεται. S.

137. ἔσσεται] ἀθετεῖται μὲν ὑπὸ Ἀριστάρχου, στικτέον δὲ ὅμωσ μετὰ τὸ ἔσσεται, ἵνα τὸ ὡσ κέηται ἀντὶ τοῦ οὔτωσ. H.M.

ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνίψω] μετὰ ἀπειλήσ ἐπιπλήξω, λοιδορήσω. εἶπω 10 μετὰ ἐπιπλήξεωσ. ἐνιπὴ ἢ ἐπίπληξι. S.

139. ἔξιτε] ἐξέλθετε, ἐξέρχεσθε. S.

δαίτασ] ἀπὸ τοῦ δαῖσ δαιτόσ προπερισπωμένοσ, εἶτε ἀπὸ τοῦ δαίτη δαίτησ παροξυτόνωσ. S.

140. ὑμὰ κτήματα] τὴν ὑμετέραν κτήσιν. S.

15

ἀμειβόμενοι] ἐξ ἀμοιβήσ εἰσ ἐνόσ ἐκάστου οἶκον πορευόμενοι. E. ἐναλλάσσονται κατὰ διαδοχήν. S.

142. νήποινον] ἀνεκδίκητον. S.

143. κείρετ’] φθείρετε. S.

ἐπιβόσσομαι] ἐπιβοήσομαι, ἐπικαλέσομαι, ὡσ τὸ ὀγδώκοντα τὰ 20 ὀγδοήκοντα. S. ἐπικαλέσω. ἐπὶ κατάρασ καὶ εὐχάσ τραπόμενοσ πρὸσ τὰ ἐξῆσ εὐκαταφρόνητοσ ἔσται πρὸσ ἐπιβουλάσ. H.Q.

αἶεν ἔοντασ] ἐπὶ τὸ ἔοντασ στικτέον. ἢ γὰρ ἐξῆσ περίοδοσ καθ’ αὐτήν ἔστιν· αἶκε Ζεὺσ δῶσι, νήποινοὶ κεν ἔπειτα. Q.

144. αἶ κε] ἢ ἀντὶ τοῦ εἶθε ἢ ἀντὶ τοῦ ἐάν. M. αἶκε ποτε Ζεὺσ 25 δῶσι] γρ. ποθί. H.

καλίντιτα] καλιντιμώρητα. S.

τῆ Ἰκαρίω· εἰ ἐπαέλθοι ὁ πατήρ, οὐ γὰρ ἀπεγνώκει αὐτὸν παντελῶσ.

1. τὸ δὲ τοῦ—Ὀδυσσέωσ om. V.

3. Καλλίμαχον] Fragm. 262.

4. τὸν Buttm. pro τό.

5. ἔστι πρὸσ] ἔστιν οὐ πρὸσ V.

8. ἀθετεῖται] Vid. schol. ad 134.

9. κέηται H. κείται M.

19. φθείρετε] φθείρει S.

22. εὐκαταφρόνητοὶ ἔστε Q. Suspi-
cor scripsisse hominem εὐκαταφρό-
νητοσ ἔστι· h. e. eo quod ad preces et

imprecationes descendit illud efficit Telemachus, ut eum contemnant proci, neque insidias timeant e postremis ejus verbis (πρὸσ τὰ ἐξῆσ), intra domum eos fortasse perituros esse. BUTTM. Correxī εὐκαταφρόνητοσ ἔσται ex H. Idem πρὸσ τὰσ ἐξῆσ habere dicitur.

26. γρ. ποθί] αἶκε ποθί in textu habet M. a correctore, cum gl. εἶπωσ ποτέ.

145. νήποινοί κεν ἔπειτα] ἀνεκδίκητοι τὸ μετέπειτα. S.

146. τῷ δ' αἰετῷ εὐρύοπα Ζεὺς] ἡ μὲν ἐξ ὄρους ἀφίξις τὴν ἐξ ἀγρῶν ἐπάνοδον Ὀδυσσεῶς καὶ τοῦ παιδὸς σημαίνει· καὶ ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ ἡρεμαία πτῆσις τὴν μετὰ ἡσυχίας κάθοδον· ὁ δὲ κατὰ τὴν ἀγορὰν αὐτῶν θόρυβος τὴν κατὰ τὴν πόλιν γενομένην ταραχήν· ὁ δὲ 5 τιναγμὸς τῶν πτερῶν τὴν ἀποβολὴν καὶ ἐλάττωσιν τῶν κρειττόνων τὸ δὲ καταδρῖναι τὰς παρειὰς τὸν τῶν μνηστήρων ἐσήμενε φόνον. διὰ δὲ τὸ ἀνατολικὸς ὄρμησαι, ὅτι οἱ μὲν δύο νικησοῦσιν, οἱ δὲ μνηστήρες ἐν ζόφῳ γενήσονται. E.H.Q.V.

τῷ δ' αἰετῷ] τινὲς τὸ τῷ περισπῶσιν ἐπὶ τοῦ Τηλεμάχου ἀκού-10 οντες. H.Q.S.

147. ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς] ἐξ ὕψους, ἐκ τοῦ ἀνωτέρου μέρους. S. προέηκε] ἔπεμψε. S.

148. τῷ δ' εἴως] καὶ οὕτω οἱ δύο αἰετοί. S. τὸ εἴως ἀντὶ τοῦ τέως· διὸ αὐτὸ ὑποστιγμὴν ἀποτελεῖ, ἀλλὰ στιγμὴν τῷ “πετεύγεσιν.” 15 H.M.S.

τῷ δ' εἴως μὲν] οἱ αἰετοὶ σημαντικοὶ δεξιῶν ἦτοι ἀγαθῶν. δεξιὰ γὰρ τὰ ἀγαθὰ οἶδεν Ὀμηρος. αἰετὸς δὲ παρὰ τὸ ἔτεον, τὸ ἀληθές. E.

μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο] ὡς ἡσυχῇ τὸ ἔργον τὰ πρῶτα διαχειριζόμενοι. V. 20

149. πλησίω ἀλλήλοισιν] ἐπεὶ οὐκ ἀποστατοῦσιν ἀλλήλων ταῖς βουλαῖς. V.

τιταινομένω] ἐξέτεινον. S.

πετεύγεσιν] Ἀττικὸν ἰδίωμα. S.

150. ἀλλ' ὅτε δὴ μέσση ἀγορῆν] ἀλλ' ὅπότεν μέσον τοῦ ἀθροίσμα-25 τος, ἐν ᾧ πολλαὶ φῆμαί εἰσι, παρεγένοντο. S.

πολύφημον] ἐν ᾗ πολλαὶ φῆμαί εἰσιν, ἐν ᾗ πολλαὶ κληδόνες εἰσιν, ἥτις πολλὰς φήμας περὶ τοῦ Ὀδυσσεῶς ἔχει. ἡ τὴν πολλὴν εὐφημίαν ἐν τοῖς λόγοις ἔχουσαν. S.

151. ἐνθ' ἐπιδινηθέντες] ἐκεῖσε δὲ ἐνταῦθα συστραφέντες ἐν τῷ 30 καταράσσειν τὰ συνεχῆ αὐτῶν πτερά. S.

152. ἐς δ' ἰκέτην] ἀφίκοντο. M.S.

ᾄσσαντο δ' ὄλεθρον] προεμαντεύοντο, προεδήλουν αὐτοῖς ἀπώλειαν. S.

6. ἀποβολὴν καὶ H. ἀπώλειαν καὶ V., om. E.Q.

κρειττόνων] ἀρχόντων V.

8. τὸ] τοῦ E.Q. Fort. τοῦ.

ἀνατολικούς] κατὰ ἀνατολὰς V.

15. ὑποστιγμὴν] στιγμὴν S.

στιγμὴν] στιγμὴ ἐν S.

ἔσαντο] ἐν τῇ Ῥιανῷ, ἔσατο, ἀντὶ τοῦ ἔσαν καὶ κληθὸν ἐποίουν. H.

153. δρυφαμένω δ' ὀνίχεσσι] κατασπαράξαντες, ἀποξύσαντες δὲ τοῖς ὄνυξι καὶ τοὺς αὐχένας. S.

154. δεξιῶ ἦιξαν] ἀνατολικοί. δεξιά γὰρ τὰ ἀνατολικά λέγει ὁ Ὅμηρος. “εἴτ' ἐπιδέξι' ἴωσι πρὸς ἧώ τ' ἠέλιόν τε, εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ ποτὶ ζόφον ἠερόντα.” (Il. μ, 239.). E.Q.S.

αὐτῶν] Ἀριστοφάνης οὕτως γράφει, ἀντὶ τοῦ ὥσπερ ἦλθον καὶ ἀπέστησαν. H.M.

καὶ πόλιν αὐτῶν] πόλιν πλάττει ἰδίαν τοῖς ἀετοῖς ὁ Ὅμηρος. 10 εἶποι δ' ἂν τις καὶ πόλιν αὐτῶν τὰς τῶν ὀρνῶν κορυφάς. B.

156. ἄρμηκαν δ' ἀνὰ θυμὸν ἄπερ τελέεσθαι ἔμελλον] οἱ γὰρ κακοὶ τὰς πράξεις κακὰς καὶ τὰς ἐλπίδας ἔχουσι. τὰ δὲ τοιαῦτα τῶν σημείων τοῖς μὲν ἀγαθοῖς τὸ θαρρεῖν, τοῖς δὲ πονηροῖς ἀποτροπῆν ποιεῖ τῶν τετολμημένων. E.H.Q.S.V. τὸ δὲ ἄρμηκαν σημαίνει τὸ διενό- 15 ησαν, διελογίζοντο. τὸ δὲ ἄπερ ἀντὶ τοῦ καθάπερ. H.

ἔμελλον διὰ τοῦ ο' τοῦτο γὰρ Ὅμηρῳ σύνθηες. H.M.S.

157. Ἀλιθέρης] τὸ Ἀλιθέρης ψιλωτέον, εἰ καὶ παρὰ τὸ ἄλς ἐγένετο, εἰς ἰδιότητα τοῦ ὀνόματος. E.M. ὁ διάπυρος ἐν τῇ ἀλί. μαρτυρεῖ δὲ αὐτῷ καὶ χρόνον καὶ φύσιν εἰς ἔπαινον. B.E.M. 20

158. Μαστορίδης] ὁ τοῦ Μάστορος υἱός. S.

ὀμηλικίην ἐκέκαστο] ἐκ τῶν ὀμηλικῶν ἐκεκόσμητο. S.

159. ὄρνιθας γυνῶνας] διὰ τῶν ὄρνιθων ἐπιγυνῶνας. S.

1. ἔσατο corruptum. ἔσαντο Porson.

5. ἀνατολικοί] δεξιῶ καὶ ἀνατολικοί S.

τὰ om. E.Q.

λέγει] καλεῖ S.

6. εἴτ' ἐπ' εἴτε τ' E.Q.

7. ἠερόντα om. E.Q. ἠερόντα (quod in Odysseæ versu in textu habet M.) S. addito Ἀριστοφάνης, quod remansit ex scholio proximo.

8. αὐτῶν—ἀπέστησαν] Scholion in H.M. sine lemmate positum recte huc rettulit Cobetus. Idem οὕτως, quod ex αὐτῶς corruptum videri potest, recte in αὐτίς mutare videtur.

12. γὰρ om. S.

15. Verba διενόησαν (nam sic scriptum), διελογίζοντο habet etiam S.

17. ἔμελλον] ἔμελλεν M. in textu.

18—20. Hæc in M. sic disposita, μαρτυρεῖ αὐτῷ—ἔπαινον. ψιλωτέον δὲ τὸ ἀλιθέρης—ὀνόματος.

18. ἄλς Butt. pro ἄλις.

19. διάπυρος Butt. pro διὰ πυρός. διάπυρος ἐν τῇ ἀλί] Manifestius etymon in voce θέρος, quæ Æolica est forma pro θάρρος, et unde Theraitæ quoque nomen est audaci homini: vid. Etym. M. in v. et schol. Ven. ad Il. β, 212. BUTTM.

20. μαρτυρεῖ αὐτῷ—ἔπαινον habet etiam H.

ἐναίσιμα] μαντευτικά, τὰ ὑπὸ τῆς αἴσης πεπρωμένα, τὰ καθήκοντα μαντεύσασθαι. S.

160. ὃ σφιν εὐφρονέων] τὸ ὃ προκαταρκτικόν ἐστίν ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ. H.M.S. ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς ἐδημηγόρησε καὶ τὸ μετὰ ταῦτα εἶπε. S. 5

161. ὅττι κεν εἶπω] ὅπερ ἂν εἶπω καὶ λέξω. S.

162. πιφασκόμενος] προμηνύων, προλέγων, διαβεβαιούμενος. S.

163. τοῖσι γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται] τούτοις μεγίστη βλάβη ἐπέρχεται. S.

164. δὴν ἀπάνευθε φίλων] ἐπὶ πολὺν χρόνον χωρὶς ἰδίων. S. 10

165. ἐργὺς ἐὼν] ἀλλὰ μὴν ἐν Ὀγγυγία ἐστίν, ὥστε οὐκ ἐργὺς ἐστίν. λύοιτο δ' ἂν ἐκ τῆς λέξεως· τὸ γὰρ ἐργὺς καὶ ἐπὶ χρόνου καὶ ἐπὶ τόπου τάσσεται· νῦν οὖν ἐπὶ χρόνου παρέρχεται. B.E.H.Q. τὸ ἐργὺς οὐ τοπικῶς νῦν, ἀλλὰ χρονικῶς. ἐν Ὀγγυγία γὰρ ἦν. H.S.

τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει] τούτοις τὸν διὰ τοῦ φόνου 15 θάνατον κατασκευάζει. S.

166. πολέσιν] πολλοῖς τοῖς πατράσι τῶν Ἑλλήνων δηλονότι, ἧτοι τῶν μνηστήρων. S.

167. Ἰθάκην εὐδείελον] τὴν εὖ πρὸς δείλην κειμένην ἢ εὐσημον, εὐπεριόριστον· τοιαῦται γὰρ αἱ νῆσοι ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἡπείρων 20 τῷ ὕδατι περιγραφόμεναι· ἢ τὴν λαμπράν, ἀπὸ τοῦ εὖ καὶ τοῦ ἔλη, ἢ θερμάσια. B.E.Q. τὴν πρὸς δυτικὸν μέρος εὖ ἔχουσαν. ἀναλογεῖ γὰρ τὸ ἀνατολικὸν καὶ ἐφ' ὃν μέρος τοῦ κόσμου τῇ πρώτῃ τῆς ἡμέρας, τὸ δὲ δυτικὸν καὶ ἐσπερινὸν τῇ δείλῃ καὶ ἐσπέρῃ. ἢ εὐδείελον τὴν εὖ ἔχουσαν τοῦ ἀέρος κατὰ τὴν δείλην μᾶλλον τῆς ἡμέρας ἢ τὴν πρώτην. 25 ἢ εὐδείελον τὴν πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος κειμένην, παρὰ τὸ ἐνδεῆ εἶναι τῆς ἔλης ἧτοι τῆς θέρμης. E. εὐπεριόριστον ἢ εὐδηλον καὶ φανεράν, καθὸ νῆσός ἐστιν. πᾶσαι δὲ αἱ νῆσοι συγκρινόμεναι ἡπείροις εὐδηλότερα ἔχουσι τὰ ὄρια. ἢ τὴν πρὸς δύσιν καὶ δείλην κειμένην (δείλη γὰρ ἢ δύσις), τουτέστιν ἐσπερίαν. H.P.Q.S. MS. Barnes. 30

19. εὐδείελον] Conf. schol. 1, 21.
20—30. εὐπεριόριστον—δύσις] εὐδείελον, ἧτοι εὐδειεὴν καὶ ἀπεριόριστον. καὶ τὴν εὖ πρὸς δῆλην κειμένην, ἢ εὐδηλον καὶ φανεράν, καθὸ νῆσός ἐστι, πᾶσαι δὲ αἱ νῆσοι συγκρινόμεναι ταῖς ἡπείροις εὐδηλότερα ἔχουσι τὰ ὄρια ἢ τὴν

εἰς τὴν δύσιν καὶ δείλην κειμένην, δείλη γὰρ ἢ δύσις S.

28. εὐδηλότερα S. εὐδηλότατα ceteri.

29. πρὸς] εὖ πρὸς Barnes.

30. τουτέστιν ἐσπερία (correcti ἐσπερία) habent H.S., om. ceteri.

169. καὶ γὰρ σφιν] καὶ γὰρ λώϊον αὐτοῖς ἐστὶ τὸ ἄφαρ παύσα-
σθαι. B.Q.S.

λωίτερον] γρ. λώϊον. H.

170. ἀκείρητος] ἄπειρος καὶ ἀμαθής. S.

μαντεύσομαι] αἱ χαριέστεραι μαντεύομαι, ὡς συνεχῶς, ἤγουν ὁ
ἄπειρος αὐτὸς μαντεύομαι. H. προλέξω. GI.M.

172. ὡς οἱ ἐμυθεόμην] συναπτέον ἕως τοῦ “πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς.” δύναται δέ τις καὶ ἐπὶ τὸ ἐμυθεόμην στίζειν, τοῖς ἄνω αὐτὸ
ἀποδιδούς, καὶ ἄφ’ ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκειν “ὅτε Ἴλιον ἐσανέβαι-
νον,” ἵνα ὑποστίζωμεν μετὰ τὸ Ἀργεῖοι καὶ Ὀδυσσεύς, ἣ δὲ ἀπόδο-
σις, φῆν κακὰ πολλά. E.Q.S.V.

178. εἰ δ’ ἄγε] τὸ εἶα καὶ ἄγε καὶ φέρε ἐπιρρήματα παρακε-
λευσματικά. τὸ εἰ ἀντὶ τοῦ εἶα. B.

180. ἀμείνων] γράφεται, ἀμείνω, χωρὶς τοῦ ν, ὅπερ καὶ κάλ-
λιον. H.

182. φοιτῶσ’] τινὲς ποτῶντ’. ἀκυρότερον γὰρ ἐπὶ ὀρθῶν τὸ φοι-
τῶν. M.Q.S.

οὐδέ τε πάντες ἐναΐσιμοι] μαντικοὶ, τὸ εἰμαρμένον σημαίνοντες·
τοῦτο γὰρ τὸ ἐναΐσιμοι. ὁ δὲ τε σύνδεσμος περισσός. ἐν δὲ τοῖς
εἰκαιτέροις γράφεται οὐδέ τι. H.M.S.

183. ὄλετο τῆλ’] τὸ τῆλε σημαίνει καὶ τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν,
ὡσπερ νῦν, καὶ τὴν ἐκ τόπου “τῆλ’ ἐξ Ἀσκανίης” (II. β, 863.), καὶ
τὴν εἰς τόπον “τῆλέ με εἵργουσι ψυχαί” (II. ψ, 72.). Q.

1. ἐστὶ om. S.

3. γρ. λώϊον] Est glossema. Vid.
ad 334. BUTTM.

8. δύναται δέ S. δέ om ceteri.

14. κάλλιον] Mirum, nominati-
vum in ἠ hic commendari, qui alias
ut Zenodoteus longe rejicitur. Vid.
schol. II. α, 80. et al. Nam cum
ταῦτα illud strui nequit. BUTTM.

16. ποτῶντο Butt. pro ποτῶντο
(ποτῶντ’ M.)

ἀκυρότερον scripsi pro οὐδέ ἀκυ-
ρότερον. οὐδέ ex verbis poetæ illa-
tum servari potest si scribatur τινὲς
“ποτῶντ’ οὐδέ.”

γὰρ om. Q.

ἐπὶ ὀρθῶν] Quod addunt libri τὸ

ποτῶντο mutavi in τὸ φοιτῶν.

18. οὐδέ τε] Sic M. in textu a
pr. m., οὐδέτι a correctore. οὐδέ τι
H. in textu, sed οὐδέ τε in lemmate
scholii. οὐδέ τι S.

19. τοῦτο γὰρ τὸ ἐναΐσιμοι S.

ὁ δὲ — περισσός M. S. περισσός
ὁ δὲ H. Ex Q. ad lemma οὐδέτι
enotatum γράφε, οὐδέ τε. ἔστι δὲ ὁ
τέ περισσός. ubi γράφε in γράφεται
mutandum.

τοῖς εἰκαιτέροις] Nominativum τὰ
εἰκαιτέτερα habes infra ad τ, 83. In-
telligenda τὰ ἀντιγραφα. Sic et ad
ρ, 160. ἐν τοῖς χαριέστεροις et ἐν τοῖς
κοινοτέροις. BUTTM.

15

20

ὡς καὶ σὺ] τὸ ὡς ἀναφορικόν ἐστι, καὶ συναπτέον αὐτὸ τοῖς ἐπάνω. ἢ ἀντὶ τοῦ εἶθε, καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς αὐτὸ ἀναγνωστέον. Q.V.

184. θεοπροπέων] ἐκ θεῶν μαντευόμενος. κατ' εἰρωνεῖαν τοῦτο. S.

185. ὧδ' ἀνείης] ἀπὸ τοῦ ἀνίημι, ὡς τιθείης. κυνηγετικὴ ἢ λέξις, 5 ὅτε τις κύνα τοῦ δεσμοῦ ἀνεῖς ἀφήσει κατὰ θηρός. V. ἀνέπειβες, διήγειρες. ἢ μεταφορὰ τῆς λέξεως εἰληπται ἀπὸ τῶν κυνηγετῶν τοὺς ἰμάντας ἀφιέντων τοῖς κυσί. E.R.

ἀνείης] δασυντέον. ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ἀνακείβοις, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν τῶν ἐφιέντων τοὺς ἰμάντας τοῖς κυσί. ψιλοὶ δὲ Ἐλ-10 λάνικος παρὰ τὴν ἀνίαν ἐκδεχόμενος τὸ λυποίης. εἰ δὲ τοῦτο, ἐχρῆν γράφειν ἀνίφης. τοιαύτη γὰρ ἡ δευτέρα συζυγία. H.M.Q.R.V.

186. ποτιδέγμενος] προσδεχόμενος. S.

πόρησιν] παράσχη. S.

189. παρφάμενος] παραπείσας, παραλογισάμενος, συμβουλευέσας 15 ἐκ τοῦ παραιῶ καὶ τοῦ φημί, ἀπὸ τῆς παρά προθέσεως καὶ τοῦ αἰ-νος, ὁ λόγος. E. παραπείσας, ἀπατῶν. S.

190. ἀνιρῆστερον] λυπηρότερον. Ἄττικόν, ὡς τὸ πτωχέστερον. S.

192. θάην ἐπιθήσομεν] ζημίαν, ἤγουν θάνατον ἐμβαλοῦμεν. S.

σοὶ δὲ, γέρον, θάην ἐπιθήσομεν] ἦτοι ἐπιβαλοῦμεν θάην, τουτέστι 20 ζημίαν, ἥτινα τίμων, τουτέστιν ἀποτίνων καὶ ἀποδιδούς, ἀσχαλεῖς ἦτοι δυσχερανεῖς. H.Q. γρ. ἐπιθήσομαι. H.

195. μητέρα ἦν ἐς πατρός—οἱ δὲ γάμον τεύξουσι] τὸ σχῆμα περιττὸν, ἀπότομον. V.

μητέρα ἦν ἐς πατρός] ἠδέως τῷ σχήματι ἐχρήσατο· εἰπὼν γὰρ, 25 “ἐς πατρός” μετέβη εἰς πληθυντικὸν “οἱ δὲ γάμον τεύξουσι,” δηλον-ότι οἱ μνηστῆρες, καὶ ἐντρεπίσουσιν ἕδνα ὅσα δεῖ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ

5. κυνηγετικὴ—θηρός] Hæc ex Eustathio compilata videntur p. 1441, 9. unde ἀφήσει correxi pro ἀφήση.

6. ἀπέπειβες, διήγειρες om. E.

7. εἰληπται om. R.

8. ἀφιέντων ante τοὺς ἰμάντας habet E., omisso τοῖς κυσί.

9. δασυντέον] Nempe in accuratis editionibus addiderant spiritum etiam in media voce, ut ἀνείης, φιλιππεύς. PORSON. δασυντέον V. Cf. ad a, 27. BUTTM. δασυντέον δὲ τοῦτο R.

10. δὲ] δὲ καὶ H.R.

Ἑλλάνικος] De Hellenico hoc grammatico, idemne sit an diversus ab historico, vide Sturzium disputantem in Comm. de Hellenico §. 10. BUTTM.

16. φημί Buttm. pro φῆς.

21. ἀσχαλεῖς Buttm. pro ἀσχαλεῖς (ἀσχαλεῖς H.).

24. ἀπότομον Buttm. in Præfat. p. xiii. pro ἄτομον.

27. οἱ μνηστῆρες] Immo auctor pri-

παιδί δίδοσθαι παρὰ τῶν γαμούντων. κειμήλια δὲ τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς τῆς νύμφης διδόμενα, ἔργου τὰ ἐξώπρικοα. E.Q.

196. οἱ δὲ γάμον] οὔτοι οἱ μνηστῆρες, οἱ ἐν τῷ δώματι τοῦ πατρὸς. S.

ἀρτυνέουσιν] ἐτοιμάσουσιν. S.

ἔεδνα] τὰ παρὰ τοῦ νυμφίου, γαμήλια δὲ τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς τῆς νύμφης διδόμενα. M.S.V.

197. πολλὰ μάλ' ὅσσα ἔοικε φίλης] πλεῖστα πάνυ ὅποσα καὶ ἄ ἐστι προσφιλεστάτη παιδί δίδοσθαι. S.

199. μνηστῆρας ἀργαλέης] ἔξωθεν ληπτέον, πρὸ τοῦ γῆμαι τὴν σὴν 10 μητέρα. B.

ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν] προειπὼν “ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης,” οὔτε Τηλέμαχον οὔτε τὸν μάντιν οὐκέτι ἐπήγαγεν οὔτε ἄλλον τινα, καίτοι ὁ λόγος ἀπήτει, ἀλλ' ἦν εἶχεν ἀπέχθειαν πρὸς τὸ πλῆθος. H.M.Q.V.

206. εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν] ἔνεκα τῶν ἀρετῶν αὐτῆς ἐρίζομεν. τὰ κοσμοῦντα αὐτὴν πάντως λέγει. S.

εἵνεκα τῆς ἀρετῆς] ὁ Ἀρίσταρχος λέπειν φησὶ τὸ ἄρθρον, ἢ ἧ, εἵνεκα τῆς ταύτης ἀρετῆς Ἰακὸν δὲ τὸ ἔθος εἶναι. Ἀριστοφάνης δὲ ὑπόπτει τὸν στίχον, νεωτερικὸν λέγων ὄνομα τὸ τῆς ἀρετῆς. πι-20 θανὸν δὲ συναθετεῖν αὐτῷ καὶ τὸν πρὸ αὐτοῦ καὶ τὸν μετ' αὐτόν. H.M.Q.R.

207. ἐπιεικὲς ὀπιέμεν] πρέπει μνηστεύεσθαι, γαμεῖν. S.

209. ἀγαυοὶ] γρ. ἀγαυοί. οἱ δὲ, Ἀχαιοί. H.

210. ταῦτα μὲν] λείπει ἢ εἰς πρόθεσις, ἢ ἧ εἰς ταῦτα. παροξυ-25 τόνως δὲ ὑμέας ἀντανυμία. ἔστι γὰρ ἀντιδιασταλτικὴ. M.

ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας] περὶ τούτων οὐκέτι ὑμᾶς λιτανεύσω οὐδὲ δημηγορήσω. S.

morum hujus scholii verborum volebat πατὴρ καὶ ἀδελφοί. Illud tamen et in schol. Vulg. ubi leguntur verba, εἰπὼν, ἐς πατρός, usque ad τῶν γαμούντων. Videntur itaque jam olim excidisse quaedam propter repetitionem eorundem verborum, in hunc modum: οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, δηλονότι πατὴρ καὶ ἀδελφοί. τινὲς δὲ λαμβάνουσι τὸ, οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, δηλονότι οἱ μνηστῆρες. BUTTM.

1. κειμήλια] Vid. ad a, 276. BUTTM.

6. γαμήλια] μείλια V.

τῆς νύμφης M.S. τῆ νύμφη V.

13. τὸν μάντιν M. τὴν μαντείας ceteri. ἔμπης—μάντιν om. Q.

14. ἦν om. V.

18. εἰ δὲ Q. Verba ὁ Ἀρίσταρχος—ταύτης ἀρετῆς habet etiam S.

19. Ἰακὸν H.R. Ιακὰ M. Ιαὶ Q.

21. αὐτόν Buttm. pro αὐτό.

212. ἀλλ' ἄγε μοι δότε] τὴν ὑπόνοιαν ἀποτριβόμενος αἰτεῖται παρὰ τῶν μνηστήρων τὰ πρὸς τὴν πορείαν. πῶς γὰρ ἐδύνατο σκευωρεῖν κατ' αὐτῶν πολίτας ὀπαδοὺς ἔχων; E.H.V.

213. διακρήσσωσι κέλευθον] τὸ κρήσσω, τὸ περῶ, γίνεται ἀπὸ τοῦ περάω περῶ, ὁ μέλλων περάσω καὶ κατὰ συγκοπὴν πράσω, καὶ 5 κρήσω τροπῇ τοῦ α εἰς η. ἐπεὶ δὲ ὁ μέλλων θεματοποιεῖται προσλαμβάνει καὶ ἕτερον σ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀφ' οὗ γέγονε μέλλοντος. B.

214. εἴμι γὰρ εἰς Σπάρτην] πορεύσομαι εἰς τὴν Σπάρτην. S. ἡμαθόντα] ὡς τὸ “ὀλοόεντος ἐχίδνης,” ἀντὶ τοῦ ὀλοόεσης. E. 10

215. νόστον πευσόμενος] τὴν ὑποστροφὴν ἀκουσόμενος τοῦ πατρὸς τοῦ ἐπὶ πολὺν χρόνον. S.

216. ἦν τίς μοι εἴπησι βροτῶν] λείπει τὸ ἰδῶν. S. ὄσσαν] θείαν φήμην, ἢ ἀπὸ μαντείας ἀκούσω. S.

219. ἦτ' ἂν τρυχόμενός περ] καταπονόμενος, δαμαζόμενος καρ- 15 τερήσω, ὑπομείνω. S.

222. χεῖω] Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Ὀροάνδου χεῖω γράφει, καὶ Ἀρίσταρχος, Ἡρωδιανὸς δὲ χεῖω, ἰν' ἣ ἔνεστὼς ἀντὶ τοῦ μέλλοντος. H.M.

ἐπὶ κτέρεα] τὰ κάτω τῆς ἕρας νενομισμένα εἰς νεκρούς· ἢ ἀπὸ 20 τοῦ ἰκετήριόν τι εἶναι. E.

226. ἐπέτρεπεν οἶκον] ἐπίτροπον, οἰκονόμον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἐποίησε. B.

3. σκευωρεῖν H.V. σκαιωρεῖν E.

9. Versibus 214—223. adpictæ sunt in M. decem δπλαῖ, sic

) εἴμι γὰρ—

) νόστον—

) ἦν τις—etc.

Totus locus videtur spurius ac recte ab antiquis criticis ἀβελισμένος. Pro δπλαῖς aut ἰβελαιῖ erant scribendi, aut saltem ἀστερίσκοι. COBET.

10. ἄλεοντος] φολόεντος Butt. ex Nicandri Ther. 129.

' 10. Addidi τοῦ.

12. τοῦ] Excidit ἀπόντος.

17. Ὀροάνδου correxi ex scholio II. α, 120. Ἰραάνδρου H. Ἰραάνδρου M.

χεῖω Porsonus. χεῖω H. χεῖω M.

χεῖω siscipsit Ptolemæus, pro futuro habuit. Sed videndum ne χεῖω scripserit, quod M. in textu habet cum γρ. χεῖω. Inter χεῖω et χεῖω variatur in loco parallelo α, 291.

Χεῖωμιν futuri significatione dictum etiam II. η, 336. τύμβων δ' ἀμφὶ πύρην ἕνα χεῖωμιν ἐξαγαγόντες, ubi nulla in scholiis annotata est scripturæ diversitas. Verba proxima καὶ Ἀρίσταρχος, Ἡρωδιανὸς δὲ χεῖω fortasse sic sunt corrigenda, Ἀρίσταρχος δὲ καὶ Ἡρωδιανὸς χεῖω—

τοῦ om. H.

20. νενομισμένα εἰς Butt. pro νενομισμένους.

229. κέκλυτε, Ἰθακήσιοι] ὄρων τοὺς μνηστῆρας ἀπηρυθριακότας οὐ πρὸς αὐτοὺς ἀποτείνεται, ἀλλὰ πρὸς τὸ κοινόν. E.Q.V.

232. καὶ αἴσυλα ῥέζοι] ἀπρεπῆ. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ῥέζοι· τὸ γὰρ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι ἐστίν. Q.

ἢ ῥέζων. H.

5

236. κακορραφίησι] κακοβουλίας, κακομηχανίας. τινὲς δὲ κακοφραδίησι γράφουσι. H.M.S.

237. σφὰς γὰρ παρθέμενοι] τῶν οἰκείων καταφρονήσαντες, εἰς ἔχυρον θέμενοι, ἀντὶ τοῦ ὡς μὴ ἐπικείμενοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς, ἀλλὰ παραβαλόντες καὶ παρατιθέμενοι αὐτάς. S. εἰς τιμωρίαν¹⁰ ὑποθέμενοι τὰς ἰδίας κεφαλὰς, ἢ ὡς ἐνέχυρον τιθέμενοι, ὡς μὴ ἐπικείμενοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς, ἀλλὰ παρατιθέμενοι. ἔξυτονητέον δὲ τὴν σφὰς· κτητικὴ γὰρ ἀντὶ τοῦ σφετέρας. B.M.Q.S.

238. οἶκον Ὀδυσσῆος] μετωνυμικῶς τὰ ἐν τῷ οἴκῳ· τὸ δὲ ἐναντίον “μετὰ δαίμονας ἄλλους” (Il. α, 222.), τὸν τόπον τῶν θεῶν.¹⁵ ὁμοίως καὶ τὸ “σύεσσι παρήμενον” (Od. ν, 407.). Q.S.

240. ἄνεφ] σὺν τῷ ι τὸ ἄνεφ. εὐθειᾶ ἐστὶ πληθυντικὴ ἀπὸ τοῦ ἄνεως. H.M.

241. κατερύκετε] Ῥιανὸς γράφει καταπαύετε. καὶ λόγον ἔχει διὰ τὸ καὶ τὸν μάστιγιν εἰπεῖν “φραζώμεσθ ὡς κεν καταπαύσομεν, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ πανέσθων” (168.), καὶ τὸ “ἡμέας ὀτρύνων καταπανέμεν.” H.M.Q.S.

4. ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι] ὅτι ὅτως rotius dici debuisse censet Lehrs. Aristarch. p. 162. maleque nunc scribi ὁς, recte ὡς ε, 11. ubi hæc verba repetuntur. Ego utrobique ὁς prætulī cum plena post ῥέζοι interpunctione, quam probat schol. ad ε, 11. et Friedlaender. de Nican. p. 35.

6. τινὲς δὲ κ. γ.] τινὲς δὲ γ. κ. H. τινὲς κ. γ. S.

10. εἰς τιμωρίαν — παρατιθέμενοι] “Ἄλλως. τὰς ἰδίας κεφαλὰς εἰς τιμωρίαν ὑποθέμενοι. S.

12. ἔξυτονητέον δὲ τὴν σφὰς M.S. τὸ δὲ σφὰς ἔξυντίων B.Q.

13. κτητικὴ—σφετέρας addidi ex M.S.

14. μετωνυμικῶς] παρωνυμικῶς S.

17. τὸ om. M.

εὐθειᾶ—πληθυντικῆ] εὐθείας τε πληθυντικῶν M.

19. Scholion in codicibus male ad καταπανέμεν relatum v. 244. Animadvertit errorem Bekkerus in censura Homeri Wolfiani p. 169. 170.

γράφει (hoc etiam Porsonus) καταπαύετε Bekkerus pro γὰρ καὶ (καὶ om. S.) παύεται.

ἔχει διὰ om. Q., nisi fallit Maii editio.

20. τὸ om. H.

φραζώμεσθ] Libri φραζώμεσθ. καταπαύσομεν] καταπαύσομεν M. S.

21. ἡμέας] ἡμέας M.

243. ἤλεε] ἤλιθιε καὶ ἀνόητε τὰς φρένας, μάταιε. S.

245. ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι] ἔδειξεν ὅτι γαστριμαργίας ἔνεκεν ἔπρασσε τὸ πᾶν. τινὲς γράφουσιν, ἀνδράσι καὶ παύροισιν. ἄμεινον δὲ καὶ πλεόνεσσι γράφειν, ἵν' ἢ ἐπὶ τῶν κωλύοντων· εἰ δὲ καὶ πλείονες κωλύοιεν, φησὶ, περιέσσονται εὐωχούμενοι. H.M.Q. 5

247. κατὰ δῶμα ἔω] τινὲς τὸ ἔω ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ λέγουσι κακῶς. M.S.

251. εἰ πλεόνες οἱ ἔποιντο] εἰ πολλοὶ αὐτῷ ἔποιντο, ἢ εἰ πολλοὺς ὀπαδοὺς ἔχοι. τινὲς δὲ γελοῖως γράφουσιν “εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο.” δύναται καὶ οὕτως νοεῖσθαι, εἰ σὺν πολλοῖς μάχοιτο. H.M.Q. 10

252. ἀλλ' ἄγε, λαοί] καὶ τοῦτο τῆς προπετείας αὐτῶν, ἀλλ' οὐ συναγαγόντως λύνει. S.

253. τοῦτ' ὄτρυνέει] διασυρτικῶς, ἐπειδὴ οὗτοι ἦσαν οἱ ὑπὲρ Ὀδυσσεὺς εἰπόντες. E.Q.S.

254. πατρώϊοι] πάτριον τὸ τῆς πατρίδος, πατρῷοι ἐπὶ φίλων 15 ἐμφύχων, πατρικοὶ δὲ οἴκοι, κτήματα. S.

255. δηθὰ] ἐπίρρημα. τὰ δὲ ἐπιρρήματα ἀπὸ πασῶν τῶν πτώσεων γίνονται. S.

256. τελέει δ' ὄδον] τάχα ὡς μὴ δυναμένου τοῦ Μέντορος καὶ τοῦ Ἀλιθέρου παρασχεῖν αὐτῷ τὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸ πλέειν. Q. 20

257. αἰψήρην] ἀντὶ τοῦ ταχέως, ὡς τὸ “τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών” (Π. δ, 182.), ἀντὶ τοῦ εὐρέως. H.M.S. γρ. λαίψήρην, ταχεῖαν. P.

260. ἰὼν ἐπὶ θινὶ θαλάσσης] αἰγιαλῷ. Gl. M. εἰ κατὰ δοτικὴν γρά-

2. ἔδειξεν] ἂν add. Q.

3. ἔπρασσε τὸ M. ἐπράσσετο ceteri.

4. δὲ καὶ π. M. καὶ om. ceteri.

εἰ δὲ καὶ] καὶ om. H.

6. ἔω] Sic bis uterque codex pro ἔω.

ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ (αὐ, i. e. αὐτῶν, M.) ante τινὲς habet S.

κακῶς] Verba ab hoc loco aliena τὰ τῆς δευτέρας συζυγίας, εἰ μὲν καθαρμειαὶ ἢ καὶ τὸ βῶ ἐπάγιοτο ἐκτείνεται. εἰ δὲ τὸ λ ἔστί, ἕτερον τῶν συμφώνων συστέλλεται addit S.

8. εἰ πλεόνεσσι ἔποιτο lemma scholii habent H.M., qui in textu εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο. Scripsi cum Buttmanno εἰ πλεόνες οἱ ἔποιτο, quod

postulat explicatio scholiastæ. In S. πλεόνεσσι ἔποιτο: οἱ πολλοὶ αὐτῷ ἔποιτο. ἢ εἰ πολλοὺς ὀπαδοὺς ἔχοι. τινὲς δὲ γελοῖως γράφουσι (excidit μάχοιτο) δύναται καὶ οὕτω νοεῖσθαι.

9. γράφουσι hoc loco M., post μάχοιτο H.Q.

εἰ πλεόνεσσι ego addidi.

10. καὶ M. δὲ καὶ Q.

12. συναγαγόντως] Corruptum.

13 ἐπειδὴ] ἐπειδὴ καὶ E.Q.

14. εἰπόντες] ἅπαντες Q.

21. αἰψήρην] λαίψήρην H, in scholio et ab correctore in textu.

24. εἰ—γράφεται] ἔαν—γράφεται H.Q.R.

φεται τὸ θινί, βραχὺ διαστελοῦμεν ἐπὶ τὸ ἰόν καὶ τὰ ἐξῆς συνάλο-
μεν· εἰ δὲ διὰ τοῦ α, ὡς Δίδυμός φησι γράφειν Ἀρίσταρχον, μετὰ
τὸ θαλάσσης διαστελοῦμεν. βραχὺ δὲ διασταλτέον καὶ μετὰ τὸ
άλός. H.M.Q.R.S.

262. κλυθί μεν] ὁ μὲν Τηλέμαχος ἀπλῶς θεὸν ἐπικαλεῖται· 5
ἀγνοεῖ γὰρ τίς ἦν θεῶν ὁ φανείς αὐτῷ· ὁ δὲ ποιητῆς “εὐχετ’ Ἀθη-
ναίῃ” φησίν. B.P.Q.S.V.

263. ἡεροειδέα πόντον] μέλανα, ἢ βαθύν, ἢ ἀκαπεπταμένον καὶ
μέγαν. ἢ διὰ τὸ μόνον αέρα ὄρασθαι τοῖς πλέουσιν· ἢ ἐπεὶ τὸν
αέρα καθορᾶν ἔστιν ἐν τῷ ὕδατι. ἢ ὅτι αἲρι ὁμοία ἢ θάλασσα τὴν 10
χροιάν. B.E.H.Q.V.

265. διατρίβουσιν Ἀχαιοί] ἐκλύουσιν, ἀναβάλλονται, δαπανί-
ζουσι. S.

267. ὡς ἔφατ’ εὐχόμενος] εἰκότως ἄρα ἤκεν ἐπὶ τὴν εὐχὴν μηδὲ
τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον ἔτοιμα ἔχων ὁ νέος. Q.S. 15

270. Τηλέμαχε] προτρεπτικῶς, ὡς περὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐμφράνας
διατεθειμένον· οὐδὲ ὕστερον κακὸς ἔση, εἰ Ὀδυσσεὺς παῖς τυγχάνει
καὶ τῆς πατρῆας σπορᾶς ἔχεις τι σύμβολον. Q.V.

271. εἰ δὴ τοι σοῦ πατὴρ ἐνέστακται] ὁ στίχος καὶ τοῖς ἐπομέ-
νοισι καὶ τοῖς ἡγουμένοις δύναται συνάπτεσθαι. M.S. 20

εἰ δὴ τοι] εἰ δὲ ἡ σὴ ψυχὴ δέδεκται τι τῆς ἐκείνου προθυμίας
δίκην σταλαγμοῦ· μέγας γὰρ ἦν ἐκεῖνος εἰπεῖν τε καὶ πράξαι· τάχα
καὶ τὴν προκειμένην ὁδὸν οὐχὶ ματαίως πορεύσῃ. τὸ “οἶος ἐκεῖνος”
κατὰ ἀναφώνησιν εἴρηται εἰς ἔπαινον τοῦ Ὀδυσσεὺς τοῦ πατρὸς
Τηλεμάχου. B.E.Q. 25

1. βραχὺ] βραχέως Q.
τὰ ἐξῆς συνάλομεν] Id est τὸ ἐπὶ
θινί τοῖς ἐξῆς συνάλομεν, ut monet
Friedlaender., qui de scholio hoc,
quod Nicanoris esse videtur, dixit
p. 106. Libri τὰ ἐξῆς συνάλομεν.

εἰ δὲ διὰ τοῦ α] ἐὰν δὲ διὰ τοῦ α H.
ἐὰν δὲ αἰτιατικὴ (→ R) Q.R. In H.
annotatum ἐπὶ θινί καὶ ἐπὶ θίνα διχῶς.

2. γράφειν Ἀρίσταρχον] γρ’ ἀρίσταρχ’
M. γράφει ἀρίσταρχος S.

3. δὲ om. Q.

8—11. μέλανα — χροιάν] ἢ θά-
λασσα γὰρ αἲρι παρεκάζεται, ἴθην καὶ
διὰ λογίζεται (?), ἦγον ἀεροειδής· ἐπεὶ
μόνον αέρα ὄρασιν οἱ πλέοντες. Ἄλλως.

τὸν μ. ἢ βαθύν. ἢ διὰ—πλέουσιν. ἢ ὅτι
αἲρι ὁ. ἢ θ. ἦν χ. S.

8. μέλανα] δίκην αἲρος addit V.
cum Eustathio.

ἢ utrumque et καὶ om. B.E.Q.

9. ἢ ἐπεὶ] ἢ om. B.E.Q.

11. τὴν χροιάν post ὁμοία B.E.Q.

16—20. προτρεπτικῶς—σύμβολον]
οὐδὲ ὕστερον κακὸς ἔση· οὐδὲ ὁμοίως τῷ
πατρὶ παῖς τυγχάνων καὶ τῆς πατρῆας
σπορᾶς ἔχεις τί σύμβολον· τὸ οὐδὲ ἴπι-
θεν προτρεπτικῶς, ὡς περὶ τὴν ἐκκλησίαν
ἐμφράνας διατεθειμένου. S.

22. σταλαγμοῦ Butt. pro στη-
ναγμοῦ.

τάχα Butt. pro τάχιστα.

273. ἀλή] ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀχρήστων καὶ ριπτομένων εἰς τὴν θάλασσαν. S.

275. οὐ σέ τ' ἔπειτα] γρ. οὐ σέ γ' ἔπειτα, χωρὶς τοῦ τέ. H.M.

276. παῦροι γάρ τοι παῖδες] τὸ αἴτιον τοῦ διστασμοῦ. V.

278. οὐδ' ἀνοήμων] ἐπὶ τὸ ἀνοήμων ὑποστικτέον, ἐπὶ δὲ τὸ προλέ- 5
λοιπεν ἢ ὑποστικτέον ἢ στικτέον. Q.

279. μῆτις Ὀδυσσοῦ] τὰ μὲν περὶ τοὺς λόγους εὐδοκίμως πέ-
πρακται τῷ Τηλεμάχῳ. ἐπαινοῦσα τὸν Ὀδυσσεά λεληθότως τὸν
κεανίαν ἐπὶ τὰ ἔργα προτρέπεται. H.Q.S.

281. τῷ] γρ. καὶ τῷ, μετὰ ὀξείας. H.

10

282. οὔτι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι] συνετοί, προσηγορικοί. ἄκρως
δογματίζει Ὅμηρος ὅτι ὁ ἄδικος καὶ ἀσύνητος. E.H.V.

287. στελέω] ἐκπλεῦσαι ἐτοιμάσω, εἰς πλοῦν εὐτρεπίσω. H.

289. ὄπλισσόν τ' ἦια] ἐν μὲν τῇ συνηθείᾳ ἐφόδια τὰ πρὸς τροφήν
ἐπιτηδεῖα ἀπὸ τῆς οὐδοῦ λέγεται, παρὰ δὲ Ὅμηρῳ ἦια τὰ ἐφόδια 15
οἰκείως ἀπὸ τοῦ ἰέναι εἴρηται. ὅταν δὲ λέγη “θῶων παρδαλίον τε
λύκων τ' ἦια πέλονται” (Il. ν, 103.), καταχρώμενος λέγει ἀπὸ τοῦ
ἐλώρια. E.H.P.Q.

* Ἄλλως. τὰ εἰς τὸ ἰέναι ἐπιτηδεῖα ἦτοι ἐφόδια, ἰῆια, καὶ ἀπο-
βολῆ τοῦ πρώτου ι, ἦια. E.Q. νῦν τὰ ἐφόδια, παρὰ τὸ ἰέναι. ση- 20
μαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὰ ἄχυρα, ἀπὸ τοῦ κινεῖσθαι τῷ ἀνέμῳ,
“ἦτων θημῶνα τινάξῃ” (Od. ε, 368.) καὶ τὸ ἐπορευόμενον “ἦια
πολλὰ θεοὺς γονοῦμενος” (Od. δ, 433.) καὶ τὰ ἄλευρα “ἐν δὲ καὶ
ἦια κωρύκῳ” (Od. ε, 266.). E.H.M.P.Q.S. στικτέον δὲ μετὰ τὸ
ἦια, μετὰ δὲ τὸ πάντα βραχὺ διασταλτέον, καὶ μετὰ τὸ ἀμφιφο- 25
ρεῦσιν. M.Q.S.

ἦια] ἀπὸ τοῦ αἰττεῖν δύναμαι. οἱ γὰρ ἐσθίοντες καὶ πορεύεσθαι
δύνανται. S.

3. οὐ σε τ' M. in textu. οὐ σ' ἐγ' (sic) H. in textu.

γρ. οὐ σέ γ' γ' om. M.

4. διστασμοῦ] Forma prava pro δισταγμαῦ, de qua dixi in Thesauro. Annotatio ipsa conficta haud dubie ex verbis Eustathii p. 1445, 6.

8. ἐπαινοῦσα] ἐπαινοῦσα ἐν ᾧ ἀμφοτέρως H.S.

10. καὶ τῷ] καὶ τὸ τῷ H.

11. ἄκρως addidi ex H.

12. δογματίζει Ὅμηρος] δόγμα ἐμή-
ρου E.

14. τροφήν] ἔδδο P. cum Eustathio.

18. ἐλώρια] ἐλλώρια H.P.

20. ἴω—ἰέναι addidi ex M.S.

21. δὲ om. S. ἀπὸ—ἀνέμῳ om. M.S.

λέξις] καὶ τὰ ἄλευρα· πολλάκις δὲ addunt E.P.Q.

22. τινάξῃ] τινάξει H.

290. ἀμφιφορεῦσι] τοῖς Μεγαρικοῖς. ἄλφιστα δὲ τὰ ἄλευρα παρὰ τὸ ἄλφω, τὸ ψηλαφῶ. μύελον δὲ, ὡς ἰσχυροποιοῦντα τοὺς ἄνδρας. E. πᾶν δίωτον τὸ ἀπὸ δύο μερῶν βασταζόμενον εἶδος κεράμου. S.

ἄλφιστα] τὰ ἐκ κριθῶν ἄλευρα καὶ τὰ ἐκ σίτων. S.

291. πικιοῖσι] τοῖς μὴ ἀπ' ἀλλήλων ἀραιουμένοις. S. 5

294. ἐπιόψομαι] Ἀττικὸν λῖαν φησὶν ὁ Ἀριστοφάνης τὸ ἐπιόψομαι ἀντὶ τοῦ ἐποπτεύσομαι, περιβλέψω. M.Q.

297. παρέμιμνεν] ἐχρόνισε, παρέμεινε. S.

298. φίλον τετιμημένος ἦτορ] οὐκ ἐσκυθρωπακῶς, ἀλλὰ καὶ φροντίζων ὡς ἀποδημεῖν μέλλων. E.S. 10

300. ἀνιεμένους, δασέως ἀπὸ τοῦ ἴημι. σημαίνει δὲ ἐκδέροντας, γυμνοῦντας “κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀέσχε” (Π. χ, 80.). παρατηρητέον δὲ διόλου ὅτι οὔτε σπένδοντας οὔτε εὐχομένους θεοῖς πεποιήκεν αὐτούς, ὅποτε οὐδὲ ὁ συβώτης παρήκε τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβές. τὸ δὲ ἀνιεμένους ἐκ τῶν κάτω μερῶν ἐπὶ τὰ ἄνω 15 ἔλκοντας καὶ ἐκδέροντας κάτωθεν ἀρξαμένους. E.R.

ἀνασχίζοντας ἢ ἀνατείνοντας ἐκ τῶν κάτω μερῶν, ἔπειτα ἀνέλκοντας καὶ ἐκδέροντας κάτω ἀρξαμένους ἢ διὰ πυρὸς ἱερωμένους. B.

ἀνιεμένους δασέως, ἀπὸ τοῦ ἴημι. Q.

σιάλους] λιπαροὺς καὶ εὐτραφεῖς χοίρους. σιάλος γὰρ ὁ σεσι-20 τισμένος χοῖρος. B.

302. ἐν τ' ἄρα] μεγάλην ὕβριν ἐμφαίνει τὸ δεξιούσθαι ἐπὶ καταγέλῳτι. M.S.

304. ἐν στήθεσσι] τὸ ἀπενεγκεῖν αὐτὸν αὐτοὺς εἰς δημηγορίαν αἰνίττεται. S. 25

305. ἀλλὰ μάλ' ἐσθιέμεν] ἄκρως ἀπομιμνῆται φωνὰς ἀσώτου μειρακίου. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα πάντα ἀπορροῖψαι τῆς ψυχῆς παρακελεύεται,

1. τοῖς Μεγαρικοῖς] Sic recentiores glossatores interpretari solent vocabulum ἀμφιφορεύς, velut apud Aristoph. Pl. 808. ubi videnda Hemsterh. annotatio.

6. ἐποπτεύσομαι] ἐποπτεύσω Nauck. Aristoph. p. 23.

9. οὐκ ἐσκυθρωπακῶς om. S.

καὶ et ὡς, addidi ex S.

10. ἀποδημεῖν] ἐνδημεῖν S.

11. δασέως ἀπὸ τοῦ ἴημι. σημαίνει δὲ om. E.

13. παρατηρητέον—] Conf. schol. v, 250.

διόλου om. E.

εὐχομένους R. et Eustath. p. 1446,

36. εὐαχουμένους E. De impietate procorum vid. schol. v, 250.

19. δασέως] Conf. schol. ad 185.

26. ἀπομιμνῆται] μιμνῆται H.

μόνη δὲ τῇ γαστρὶ σχολάσαι. τοιαῦτα δὲ τὰ τῶν παροίων ῥήματα.
E.H.Q.

ἐσθιέμεν] ἀπαρέμφατον ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. B.M.S.

307. ἐξαίτους] ἔξαιρέτους, ἐκ τοῦ αἰρῶ τὸ βούλομαι καὶ προκρίνω. B.
τουτέστιν ἔξω τῆς αἰτίας ἤτοι ἐπιθυμητοὺς, οὓς ἐξήτησας. Q. 5

310. ὑπερφιάλοισι] ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μὲν
φιάλου ἢ ποτηρίου πίνειν ἐν συμποσίῳ τοὺς πάντας. τοὺς δὲ ἀκαι-
σχύντως καὶ ἀπαιδευτῶς ἐν τῇ φιάλῃ προσκαθημένους ὑπερφιάλους
ἀνόμαζον. S.

311. δαίνυσθαι] ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς, ἐπεὶ μετὰ τῶν φίλων 10
ἔφαγον, μὴ ἀδικεῖν αὐτοὺς, οἱ δὲ τούναντίον εἰργάσαντο. S.

ἀκέοντα] οὕτω γράφει Ῥιανός. γράφεται δὲ καὶ ἀέκοντα. M.

313. ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα] τοῦτο σημειοῦται Ἀριστοφάνης, ὅτι
ἱκανὰ ἔτη ἐγεγόνει ἀφ' οὗ οἱ μνηστῆρες συνήχθησαν. τοῦτο δὲ πρὸς
τὸ ἐν τῇ Νεκυίᾳ (λ, 116.), ὅτι δεῖ εἶναι “οἱ τοι βίοντον κατέδουεν,” 15
οὐ “κατέδουσιν.” E.H.M.Q.R.S.

314. νῦν δ' ὅτε] τὸ ἐξῆς, νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμι, πειρήσω ὡς κ'
ἕμμι. B.S.

315. πυνθάνομαι] ἀντιστροφή ἐστὶν ἀντὶ τοῦ πυνθανόμενος ἀκούω. B.
ὁ μὲν θυμὸς ἀπὸ τοῦ θύειν, ὁ δὲ χόλος ἀπὸ τῆς χολῆς. θυμὸς δὲ 20
καὶ χόλος, λαβὼν τὴν ἐπὶ τὸ δρᾶσαι κακὸν ἀγανάκτησιν, χύεσθαι
λέγεται, ὡς τὸ “σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος” (Il. α, 243.),
ἧγουν ἀμυχὰς ποιήσεις σπαράσσων τὴν ψυχὴν καὶ “χωόμενος δ'

3. τοῦ om. S.

5. ἐξήτησας Butt. pro ἐξήτησας.

7. φιάλου] Scribendum φιαλλου,
aut, quod probabilius, τῆς αὐτῆς φιά-
λης.

12. ἀκέοντα] Sic M. in textu. Ex
quo sequitur quod in scholio scrip-
tum est γράφεται δὲ καὶ ἀέκοντα mu-
tandum esse in γράφεται δὲ καὶ
ἀέκοντα, ut ego feci cum Cobeto.
Eadem in H. annotatio esse vide-
tur, de quo sic refert Porsonus
“ἀέκοντα βιανός γρ. ἀέκοντα, sed ἀέ-
κοντα citatur etiam in scholiis (320.)”

13. ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα] Hoc lem-
ma est in M.S., in ceteris ὡς τὸ
παρίσθεν.

Ἀριστοφάνης] Dubium non est
quin pro Ἀριστοφάνης hic et fortasse
alibi Ἀριστάρχος sit reponendum.
Nam hujus σημεία, non Aristophan-
is, in Homero sola a grammaticis
cognoscebantur. COBET.

14. τοῦτο δὲ—κατέδουσιν om. E.
Q.R.

πρὸς] καὶ M.S.

15. εἶναι H., si recte legit Cra-
merus. εἰδέναι M.S., quod in γρά-
φειν mutabat Cobetus.

οἱ τοι] ἤτοι M.S. ἦτε H.

17. ὅς κ' ἕμμι om. B. ὡς κ' ἕμμι S.

19. ἀντὶ τοῦ π. (π. om. B.) δ.]
Hoc etiam in V.

21. Scholion Porphyrii. COBET.

ὁ γέρον πάλιν ᾄχετο" (Π. α. 380.). δηλοῖ δὲ τὸ οὐχ ἀπλῶς ὀργιζόμενος, ἀλλὰ μετὰ ἀγανακτήσεως ἀμυντικῆς· διὸ καὶ καταρᾶται καὶ κατὰ τοῦτο ἀμύνεται. καὶ "χωόμενος κατὰ θυμὸν ἐϋζώνιοι γυναικὸς" (Π. α, 429.) Ἀχιλλεὺς τῇ ὀργῇ δηλοῦσθαι ποιεῖ τὴν τιμωρητικὴν διαγνακτῆσιν ἐπιβουλεύει γοῦν διὰ τῆς μητρὸς τοῖς Ἑλ-5 λήσι. ταυτὸν οὖν ἐστὶ θυμὸς καὶ χόλος· μῆνις δὲ καὶ μένος ὀργῇ ἐναπόθετος καὶ ἔμμοσος· ζαφελὴς οὖν χόλος ἢ μῆνις, ζαφελὲς γὰρ τὸ ἀναφαίρετον. ὅτι δὲ τὸ μένος σθένος "πάντως οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι" (Π. θ, 450.), καὶ πρὸς τὸν Δία "εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπικτόν" (Π. θ, 32.). ὡς οὖν παρὰ τὸ σθένος 10 μένος, οὕτω καὶ χόλος μένον μένος καὶ μῆνις. καὶ ὅτι ἐπιτηρητικὸς ὁ κότος εἰς τὸ δρᾶσαι τι πονηρὸν, Ζεὺς γὰρ "αὐτὸς ἐπισσείησιν ἐρεμῆν ἀγίδα πᾶσι τῆς ἀπάτης κοτέων" (Π. δ, 167.), καὶ τὸ "ἔχει κότον ὄφρα τελέσῃ" (Π. α, 82.). καὶ ἔστιν ἢ μὲν κατὰ κίνησιν πρόσκαιρος ὀργῇ χόλος, θυμὸς ἢ δὲ κίνησις μετὰ ἀγανακτήσεως 15 καὶ δραστηκῆς ἐνεργείας χῶεσθαι λέγεται καὶ σκίζεσθαι. ὥστε ἀπόθετος μὲν χόλος μένος, καὶ μῆνις δὲ τὸ ἀμύνεσθαι ἐπιτηροῦσα κότον καὶ ὅπως ὀρμῇ ἐπηρητημένη μετὰ λύπης ὀρέξεως ἢ ὀργῇ, καὶ ὅπως κατὰ αὐξῆσιν τοῦ θυμοῦ γίνεται. ὅπερ οὖν τὸ ἄχθεται πρὸς τὸ ἄχχεται ἔχει περιττεῖον τῇ ἀγανακτῆσει, τοῦτο καὶ τὸ χῶεσθαι πρὸς τὸ 20 χολοῦσθαι. Ε.

316. κακὰς ἐπὶ κῆρας] οὐκ ἀπέχεται τωθαζόμενος, ἀλλ' εἰς ἄπειρον ὀργῆν ἦλθεν, ὥστε καὶ γυμοῦν τὴν ἐπιβουλήν. Ε. S.

318. ἀλή] θαλασσία, ἢ ματαία· οὕτω γάρ ἐστι καὶ βέλτιον. Η.

319. ἔμπορος] ἀντὶ ναυκλήρου δι' ὑμᾶς ἐπιβάτης ἐσόμενος τοὺς 25

6. οὖν] γοῦν Ε.

13. τῆς] τῆσδ' vulgo.

14. κατὰ κίνησιν Butt. pro κατακίνησις.

15. ἀ. καὶ Butt. Aberat καί.

16. ἀπόθετος—κότον] F. ἀπόθετος μὲν χόλος, μένος καὶ μῆνις· μῆνις δὲ τὸ ἀμύνεσθαι ἐπιτηροῦσα, κότος. Sed sequentia quoque laborant; in quibus tamen μετὰ λύπης ὀρέξεως est idem quod μετὰ ὀρέξεως τοῦ λυπεῖν. BUTTM.

22. Exciderunt quæ de versibus 316. 317. ἠθετημένοις hoc loco dicta fuisse apparet ex scholio v. 325.

ἄπειρον ὀργῆς] ἄπειρον ὀργῆς τοσοῦτον S.

23. γυμοῦν] γυμοῦναι (sic) S.

25. Ex scholiis de voc. ἔμπορος hæc sunt excerpta in S., τὸ ἐξῆς εἰμι μὲν ἔμπορος, ὃ ἐστὶν ἐπιβάτης ἐπὶ νεὺς ἀλλοτρίας, μὴ ἔχων ἐμὴν ναῦν. ἔμπορος ἦγον ἐπιβάτης ἐπὶ νηὺς ἀλλοτρίας· μετὰ ναυκλήρου φησὶ καὶ ὑμᾶς ἐπιβάτης ἐσόμενος τοὺς καταναλωκτάς μου τῶν πλοῦτον, διὰ τὰ ἄνω εἰς ἄλλοις ὡς τὸ πάριθεν ἐκείρετε πολλὰ· ἔμπορον δὲ τὸν ἐπ' ἀλλοτρίας νηὺς πλέοντα ἐπιβάτην, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ, "ἔμπορος εἰλήλουθαι νηὺς

κατηναλωκότας μου τὸν πλοῦτον διὰ τὰ ἄνω (312.), “ἢ οὐχ ἄλις ὡς τὸ πάροικεν ἐκείρετε πολλά.” E.Q.R. Ἄλλως. ἀλλοτρίας νηὸς ἐπιβάτης μὴ ἔχων ἰδίαν ναῦν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ “ἔμπορος εἰλήλουθας νηὸς ἐπ’ ἀλλοτρίας” (Od. ω, 300.). οὐ γὰρ κατὰ συνήθειαν τέτακται παρ’ Ὀμήρῳ, ἀλλ’ ἐπὶ τῶν ἐπ’ ἀλλοτρίας νηὸς παρόντων, 5 οὔσπερ συνήθως ἐπιβάτας νῦν λέγομεν. ὅπερ γὰρ παρὰ τῷ ποιητῇ τῶν ἐπὶ τοῖς ἄρμασιν οἱ μὲν μαχόμενοι παραβάται, οἱ δὲ τὰς ἡνίας ἔχοντες ἡνίοχοι, τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐν τριήρεσιν οἱ ἐπιβάται καὶ ἐπίκωποι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. ἐπίκωποι δὲ οἱ τὰς κόπας ἔχοντες καὶ τὰ πηδάλια. E. Ἄλλως. οὐ μέντοι ὁ ἔμπορος ἀπὸ τοῦ πορίζειν πεποιήται 10 παρ’ Ὀμήρῳ, ἀλλ’ ἀπὸ τοῦ πόρου, τουτέστι τῆς πορείας. τὸν δὲ πόρον κυρίως ἐπὶ τοῦ ὕδατος τάττει, ὡς τὸ “πόρους ἀλὸς ἐξερεείνων” (Od. μ, 259.), καὶ τὸ “Θρύον Ἀλφειοῦ πόρον” (Il. β, 592.). καὶ τὸ “ἀλλ’ ὅτε δὴ πόρον Ἴξον εὐρρεῖος ποταμοῖο” (Il. ξ, 433.), τὴν δι’ ὑγροῦ διάβασιν. ὡς οὖν τὸ μὴ ἐν ἰδίῳ οἴκῳ γαμεῖν, ἀλλ’ ἐν ἄλλο- 15 τριῷ ἐγγαμεῖν λέγουσιν, οὕτως τὸ ἐπ’ ἀλλοτρίας νεὸς τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι ἐμπορεῦσθαι. καλεῖται δὲ ἔμπορος ὁ τοιοῦτος. E.H.Q.R.

ἔμπορος, οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος] τὸ ἐξῆς· εἶμι μὲν ἔμπορος, ὃ ἐστὶν ἐπιβάτης, ἐπὶ νηὸς ἀλλοτρίας, ἀντὶ ναυκλήρου, φησὶ, δι’ ὑμᾶς ἐπιβάτης ἐσόμενος. ἐπήβολος δὲ σημαίνει, ὡς φησὶν ὁ Πορφύριος, 20 ἐπιτυχῆ καὶ ἐγκρατῆ καὶ δεσπότην ἀπὸ τοῦ βάλλειν, ὃ ἐστὶ τοῦ σκοποῦ τυγχάνειν· ἔμπορος δὲ τὸν ἐπ’ ἀλλοτρίας νεὸς πλέοντα ἐπιβάτην, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ “ἔμπορος εἰλήλουθας νηὸς ἐπ’ ἀλλοτρίας.” B.Q.

ἐπ’ ἀλλοτρίας.” ἄλλως. ὡς τὸ μὴ ἐν ἰδίῳ οἴκῳ γαμεῖν, ἀλλ’ ἐν ἀλλοτριῷ ἐγγαμεῖν ἐστὶν, οὕτως καὶ τὸ ἐπ’ ἀλλοτρίας νηὸς τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι καὶ ἐμπορεῦσθαι, τοιοῦτος ἔμπορος “ἐπήβολος” δὲ ἐπιτυχάνων τοῦ σκοποῦ. Et in H., ἐπιβάτης ἐπὶ νεὸς ἀλλοτρίας. ἔμπορος τὸν ἐπ’ ἀλλοτρίας νεὸς πλέοντα ἐπιβάτην οὕτως εἶρηκεν—εἰλήλουθας ἀντὶ ναυκλήρου δι’ ὑμᾶς ἐπιβάτης ἐσόμενος etc. In R. scholia ab his verbis incipiunt, ἔμπορον τὸν ἐπ’ ἀλλοτρίας νεὸς πλέοντα ἐπιβάτην οὕτως εἶρηκεν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ, ἔμπορος εἰλήλουθας νηὸς ἐπ’ ἀλλοτρίας:—Tum sequuntur ἀντὶ τοῦ ναυκλήρου—ἐκείρετε πολλά· οὐ μέντοι ὁ ἔμπορος—ἔμπορος ὁ τοιοῦτος.

P. 108. l. 25. ναυκλήρου—ἐσόμενος] τοῦ ναυκλήρου—γενόμενος R.

1. μου R.S. μὲν E.Q.

διὰ R.S. διὰ E.Q.

10. οὐ μέντοι ὁ ἔμπορος H.R. ὁ μέντοι ἔμπορος οὐκ E.Q.

12. τάττει] λέγει R. omissis proximis ὡς τὸ—καὶ τὸ.

13. Θρύον] θρόν E. θείον Q.R.

καὶ τὸ “ἀλλ’] τὸ om. R.

14. τὴν δι’ ὑγροῦ διάβασιν] τὴν διάβασιν τὴν διὰ τοῦ ὑγροῦ R.

16. ἐγγαμεῖν additum ex H.S., om. Maii editio fortasse tythothetæ culpa. ἀλλ’ ἐν ἀλλοτριῷ ἐγγαμεῖν om. R.

17. καὶ ante ἐμπορεῦσθαι lectum post καλεῖται posuit Buttm., ego deleui, addito quod R. præbuit δὲ post καλεῖται.

οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος] Ἀττικὴν εἶναι τὴν λέξιν φησὶν ὁ Πορφύριος· δηλοῖ δὲ τὸν ἐπιτυχῆ, ἀπὸ τοῦ βάλλειν, τουτέστι τοῦ σκοποῦ τυγχάνειν. ἐξ οὗ καὶ τὸ “σὺ δ’ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεσσι” (Π. α, 297.), τουτέστιν ἐπιτυχῶς λάμβανε. καὶ ἡ βουλὴ δὲ οἰονεὶ βολή τις οὔσα ὅθεν ἔφη “σὴ δ’ ἤλω βουλῆ πόλις Πριάμοιο ἀνακτος” (Od. χ, 230.), 5 ὡς εἰ ἔφη τοῖς σοῖς ὄκλοις ἢ τοῖς σοῖς τόξοις ἢ βέλεσιν. ἐκ τούτου λύσεις καὶ τὸ “ἢ δὲ Φεράς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὔρω” (Od. ο, 297.)· μετῆκται γὰρ ἀπὸ τῶν πόρρω τὴν ἐπιβολὴν ποιουμένων ἢ καὺς οὖν ἐπιβολὴν ἐποιεῖτο ὥστε τυχεῖν τῶν Φεραῶν. χρώνται δὲ ταύτῃ τῇ λέξει καὶ οἱ μετ’ Ὀμηρον. Ἄρχιππος “νῦν δ’ ὡς ἐγενομένη χρη- 10 μάτων ἐπήβολος” ἀντὶ τοῦ ἐπιτυχῆς καὶ κύριος. τί οὖν αἱ λέξεις σημαίνουσι δεδήλωται. E.Q.R.

320. τὸ, ὡς νῦ που ὑμῖν εἰσατο κέρδιον εἶναι, σὺν βαρύτητι εἶρηται, λέγοντος τοῦ Τηλεμάχου ὅτι ἐν ἀλλοτρίῃ πλευσσοῦμαι νητ’ οὐ γὰρ εἶμι, φησὶν, ἐπιτυχῆς ἰδίας νεὸς οὐδὲ κέκτημαι ἰδίου ἐρέτας 15 τοῦτο γὰρ ὑμῖν ὠφελιμώτατον εἶναι ἐφάνη, τουτέστι τὸ ἐμὲ μὴ ἔχειν ἰδίαν ναῦν, ἀλλ’ ἔμπορος πλεῖν. ἀναφέρει δὲ εἰς ἐκεῖνο ὅτι εἰς πεῖαια αὐτὸν κατέστησαν. προεῖπε γὰρ “Ἀντίνο’, οὕτως ἔστιν ὑπερφιάλοισι μετ’ ὑμῖν δαίνυσθαι τ’ ἀκέοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἔκχλον. ἢ οὐχ ἄλις ὡς τὸ πάροιθεν ἐκέριτε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ κτήματ’ ἐμὰ μνηστῆρες, 20 ἐγὼ δ’ ἔτι νήπιος ἦα;” ἔστιν οὖν δυνάμει τὸ νῆμα, ἀντὶ τοῦ νεοκλήρου δι’ ὑμᾶς ἐπιβάτης γέγονα τοὺς καταγαλωκότας μου τὸν πλοῦτον. H.Q.R.

321. σπάσεν] Ἀρίσταρχος, σπάσατο. H.Q.R.

322. βεῖα—] ὁ στίχος οὗτος ἀβετεῖται ὡς περιττός. προηθῆται δὲ 25 καὶ Ἀριστοφάνης. M.Q.R.

323. πιθανόν, ἵνα ἀπιστούντων καὶ κραιπαλόντων λάθῃ ἢ ἔξοδος. M.

1. Πορφύριος] Quest. Homer. cap. 1. ἐπήβολος per εἰδός, γινώσκων, νοήμων, ἐπιτήδειος, ἐπιτυχῆς explicat glossator cod. Monac. 51. apud Boeckh. ad Platon. Min. p. 148. Articulum δ ante Π. addidi ex R.

2. τὸν ἐπιτυχῆ—οἰονεὶ] τὸ ἐπιτυχῆς. ἔστι δὴ ἐκ τοῦ βάλλω, τὸ ἐπιτυγχάνω, ἐξ οὗ καὶ τὸ βουλῆ, οἰονεὶ R.

6. βέλεσιν. ἐκ τούτου λύσεις καὶ τὸ R. βίλεσι λύσειν ἐνταῦθεν καὶ τὸ V. in excerptis ex hoc scholio. βέλεσι

καὶ τὸ E.Q.

10. Ἄρχιππος] Nomen fabulae, Πλάτῃ, addit Porphyrius.

13. τὸ] τὸ δὲ H.R.

15. Ἰδίου] οἰκείου R.

17. ἔμπορος πλεῖν] ἔμπορον ἀποπλεῖν V.

20. πάροιθεν] πρόσθεν R.

22. καταπ—] καταπ— R. hic et p. 109, 1.

25. ὁ στίχος οὗτος om. Q.R.

περιττός] περιστός R.

προηθῆται] Vid. ad α, 185.

οἱ δ' ἐπελώβειον] ἐφύβριζον ἀπὸ τοῦ λωβὸς ὁ τοῦ ὀπίου. οἱ γὰρ παλαιοὶ τοὺς λωβόους τῶν ὀπίων ἔκοπτον τοῖς ὑπ' αὐτῶν τιμωροῦμένοις εἰς ἀτιμίαν αὐτῶν ὅθεν καὶ λώβη ἢ βλάβη καὶ λωβεύω τὸ βλάπτω διὰ ὕβρεως. Β.

ἐκερτόμεον] κερτομῶ τὸ ὑβρίζω, ἀπὸ τοῦ τέμνειν τὸ κῆρ. ὁ γὰρ 5 ὑβριζόμενος λυπεῖται. Β.

325. ἢ μάλα Τηλέμαχος] ὁ μὲν πρῶτος ἢ περισπᾶται, οἱ δὲ ἐξῆς ἅπαντες ἐγκλίνονται, πλὴν τοῦ δευτέρου, ὃς ὀξύνεται διὰ τὸ τινάς. Μ.

ἢ μάλα] βεβαιωτικὰ ταῦτα τὰ ἔπη τοῦ μὴ εἰρῆσθαι ὑπὸ Τηλεμάχου τοὺς προηθητημένους στίχους (316. 317.) “πειρήσω ὡς κ' 10 ἕμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω ἢ Πύλονδ' ἐλθὼν ἢ αὐτοῦ τῶδ' ἐνὶ δήμῳ.” ἀποροῦντες γὰρ λέγουσιν “ἢ μάλα Τηλέμαχος,” οὐκ ἂν ἀπορήσαντες οἱ προακηκούτες. Ε.Μ.

326. Πύλου ἡμαθόντος] ἄμαθον ἔχοντος. ἰστέον ὅτι ἄμαθος ἢ ἐν τῷ πεδίῳ κόνις, ψάμαθος δὲ ἢ περὶ θάλασσαν. Β.Ε. 15

328. ἢ καὶ εἰς Ἐφύρην] τὴν ἐν Θεσπρωτίᾳ, οὐχ, ὡς ἔνιοι, τὴν Κόρινθον· ἐκείνη γὰρ καὶ μετωνομάσθη Κίχυρος. Μ.

334. οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον] οὕτως ἂν ἡμῶν ἠΐξησε τὸ κατὰ τὴν μνηστείαν ἔργον ἢ ἐν εἰρωνείᾳ, οὕτως ἡμῖν μεῖζονα παρέξει κακὰ· μερισόμεθα γὰρ αὐτοῦ τὰ κτήματα. Μ. σημείωσαι 20 ὅτι πόνον τὴν ἐνέργειαν καὶ κακοπάθειαν λέγει ὁ ποιητής, οὐδέποτε δὲ τὴν ἀλγηδόνα. ἢ πόνον τὴν περὶ τὸν γάμον σπουδὴν. Μ.Ω.

ὀφέλλειεν] γρ. ἐπαυξήσειε. Η.

9. βεβαιωτικὰ Μ. βεβαίωται Ε.

10. προηθητημένους (id est supra ἠθητημένους) Μ. προθεθειμένους Ε.

κ' ἕμμι] χ' ἕμμι Μ. χ' ἕμιν Ε.

11. κῆρας Μ. χεῖρας Ε.

ἢ Πύλονδ' —δήμῳ om. Ε., sola verba ἢ ἐς Πύλον ἐλθὼν (nam sic scriptum est) habet Μ.

12. οὐκ ἂν—προακηκούτες om. Ε.

18. οὕτως ἂν—] Post hoc scholion in Μ. aliud brevius, οὕτως τὸν αὐτοῦ πόνον ἂν ἔχει ἀνεξηθήσεται ἡμῖν. In Β. εἰς τὸ μερίζεσθαι τὰ κτήματα. τοῦτο δὲ ἐν εἰρωνείᾳ φησὶ· τινὲς δὲ τὴν περὶ τὸν γάμον σπουδὴν.

20. σημείωσαι, usitato compendio Cη expressum, habet Μ., om. Ε. “Est scholion Aristonici, cui recentiores σημείωσαι adjecerunt.”

COBET. Pars hujus scholii est in Ε., τὸ περὶ τὴν μνηστείαν ἔργον πόνον λέγει, τὴν ἐνέργειαν καὶ κακοπάθειαν· οὐ γὰρ ποτε τὴν ἀλγηδόνα.

23. ἐπαυξήσειε] Satis apparet ex illis quæ apposita sunt ad 40. 105. 169. in Η. siglam γρ. glossis etiam interdum ascriptam esse. P. habet γρ. ἐπαυξήσειω. De sigla γρ. idem observat Porsonus ad schol. θ, 434. Causam autem hujus confusionis agnosces in eo cujus exemplum prostat ad α, 89. Nimirum cum lectiones quoque variantes sæpissime sine sigla γρ. apponerentur, alii postea exscriptores, qui addere solerent omissam, iis etiam subinde vocibus addebant quæ pro interpretamento appositæ essent. BUT.

337. ὡς ἔφαν] γράφεται καὶ φάν. ἔφασαν καὶ ἐν συγκατῇ ἔφαν καὶ φάν. τὸ δὲ, θάλαμον κατεβήσατο, νόει ἐκ τῆς λέξεως τὸ κοῖλον. E.

338. ὄθι νητὸς] Ἀριστοφάνης ὄθινητὸς γράφει διὰ δύο νν, ὡς τὸ ἐνιμμεγάρουσι (94). Ἀρίσταρχος δὲ δι' ἐνὸς ν. H.M. 5

340. ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο] οὐ γὰρ ἦν τοσαύτη τῶν παλαιῶν περιεργία ὡς ἐκάστῳ τόπον ἀπονέμειν. E.M.Q.

341. ἄκρητον θεῖον] ἄκρατον, ἀπαραμιγῆς, διὰ τὸ φυλάττεσθαι ἀβλαβὲς καὶ ἀμετάβλητον. E.

344. κληῖσται δ' ἔπεσαν σανίδες] ἐξ ὕλης τὸ εἶδος. ἡ γὰρ σανὶς 10 ὕλη, ἡ δὲ θύρα τὸ εἶδος. πᾶν γὰρ πρᾶγμα ἐκ τεσσάρων συνίσταται, ἐκ ποιητικῆς ἢ αἰτίου καὶ ὑλικοῦ, ἐξ εἰδικῆς καὶ τελικοῦ. E.

349. ἀμφιφορεῦσιν] ἀμφιφορεὺς καλεῖται τὸ παρὰ ἰδιώταις λεγόμενον φλασκίον. P.

350. μετὰ τὸν λαρώτατος] χρηστὸν ἦθος ὑποφαίνει. οὐ γὰρ τὸν 15 κάλλιστον, ἀλλὰ τὸν μετ' ἐκεῖνον δεύτερον αἰτεῖ, τὸν δὲ προτερεύοντα τῷ πατρὶ φυλάσσει. M.Q.V.

οἰκονομικὸν τὸ διανόημα, ὅτι οὐκ εἰς τὴν καθ' ἡμέραν δαπάνην τῶ ἀντὶ χρησθαι προσήκει, ἀλλ' ἀποκεῖσθαι τὰ τιμιώτερα εἰς ἐξαιρέτον χρόνον. E.Q. 20

ᾧν] γρ. καὶ μικρὸν, ἴν' ἦ, ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ὄν, ὡς τὸ “ μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.” M.

351. οἰομένη] ἐν οἴῃσει ἔχουσα καὶ δοξάζουσιν ἐλεύσεσθαι τὸν δυστυχή. E.

355. εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα] εἴκοσι δὲ μοδίους ἀλεύρου ἀπὸ τῆς 25

4. Hinc liquet, jam olim in duas sectas divisos esse grammaticos, quorum alteri in heroici versus caesura semper liquidas duplicaverint, alteri non. PORSON.

γράφει διὰ δύο νν om. H.

5. ἐνιμμεγάρουσι] ἐνι (sine accentu) μεγάρουσι M. ἐνι μεγάρουσι H.

6. περιεργία] ἐργασία M.

12. ἡ addidit Buttm.

14. φλασκίον] Vide exempla ab Ducangio allata s. h. v. p. 1683.

16. αἰτεῖ] καλεῖ Q.

προτερεύοντα M. πρωτεύοντα Q.V. Verbi προτερεύειν exempla e recen-

tioribus scriptoribus collecta vide in Thesauro vol. 6. p. 2061. Antiquiores scriptores προτερεῖν dixerunt.

17. τῷ addidi ex M.

21. ᾧν] ᾧν σὺ φυλάσσεις in libris quibusdam pro ᾧν σὺ φ. scriptum fuisse novimus ex H. in quo ᾧν supra ᾧν scriptum est.

ἴν' ἦ, ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ὄν] ἴν' ἐστὶν ἀπὸ τούτου M. Sic τοῦ ἀφ' οὗ p. 101, 7.

25. μοδίους Buttm. μὸδ. P. μῶδια Q.

μυληφάτου ἀκτῆς οὕτω καλουμένης ἀλεύρου. P.Q. λέγεται δὲ ἀκτὴ
τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου. Q.

μυληφάτου] ἀλεύρου καθαροῦ ἀηλεσμένου ἀπὸ μύλης. M. τοῦ
ἐν τῷ μύλῳ πεφαμένου, ὃ ἐστὶ κεκομμένου. λέγει δὲ τοῦ ἀλφίτου
ἐπιθετικῶς. B.E.

ἀλφίτου] ἄλφιστον λέγεται τὸ παχὺ ἄλευρον παρὰ τὸ ἀλφαίνειν
ἢ πρῶτον εὑρεθεῖσα τροφή· κατὰ περίφρασιν τοῦ ἀλφίτου ἐπικατασ-
σομένου τῆς κριθῆς. H.

358. κοίτου] οἱ κοῖτοι τὰ στρώματα, ὁ κοῖτος δὲ ἡ κοίμησις. E.

359. ὅτι οὐδὲ ἐνταῦθα μνήμη τίς ἐστὶ τῆς Κρήτης. H.M.S. 10

360. νόστον πευσόμενος] περὶ τῆς ὑποστροφῆς ἐρωτήσων. S.

361. κώκυσεν] ὠλόλυξε, θρηνητικῶς ἐβόησε. S.

κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς] ἦτοι θρηνητικῶς ἀνεβόησεν. οἰκεῖον δὲ
ἐστὶ τοῦτο γυναικὶ καὶ Τηλεμάχου τροφῶ καὶ ἐξαιρέτως εὐνοϊκῇ. E.

εἰκότως ἄρα ἀπολοφύρεται ἐν τούτῳ ὀρῶσα πᾶσαν τὴν τοῦ οἴκου 15
διαδοχῆν. Q.

362. καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη] καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποκλαιόμενη, ὄδυρο-
μένη. S.

363. τίπτε δέ σοι] τίνας ἔνεκεν ἔπλετο, παρεγένετο. S.

365. μόνος ἐὼν ἀγαπητός] μονογενῆς ὢν καὶ ἀγαπώμενος. S. 20

366. ἀλλογνώστῳ ἐνὶ δήμῳ] ἐν τῷ ὑπὸ ἄλλων καὶ οὐχ ὑφ' ἡμῶν
γινωσκομένῳ πλήθει. S. ἀλλοδαπῶν, ἢ πολεμίων καὶ ἐχθρῶν, ἢ τῶν
ἄλλοις καὶ οὐχ ἡμῖν γινωσκομένων. S. ἢ τῷ ἄλλα γινώσκοντι ἔθνη,
ἢ τῷ μὴ γινωσκομένῳ ἡμῖν, ἢ τῷ τοῖς ἄλλοις γινωσκομένῳ. E.

367. οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι] ἀναφώνησις. τοῦτο γὰρ καὶ γέγονε. V. 25
οὔτοι σοι εὐθέως πορευθέντι. S.

κατὰ φράσσονται ὀπίσω] χαλεπὰ βουλευσονται ἐν ὑστέρω. S.

368. ὣς κε δόλφ] ὅπως δολίως διαφθαρείης. S.

ὣς κε δόλφ φθείρης] γράφεται καὶ διὰ τοῦ ι φθείρης. Q. φθείρης,
ἀπὸ τοῦ φθαρείης κατὰ συγκοπῆν. B. 30

369. ἀλλὰ μὲν αὔθι] τὸ αὐτὸ νόημα καὶ πρὸς τοῦ Ἀντιόου
ἐλέχθη, δυσμενῶς μέντοι. V.

370. πόντον ἐπ' ἀτρίγεται] ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ἄκαρπον, ἀκατα-

4. πεφαμένου] πεφονευμένου E.

10. οὐδὲ ἐνταῦθα] Respicit schol.
ad ea quae dicta sunt ad α, 93.

21. ἀλλογνώστῳ] Conf. Eustath.

p. 1450, 62.

25. ἀναφώνησις] Conf. ad β, 20,

η, 270. BUTTM.

29. φθείρης] φθείρης Q.

πόνητον ὑπομένειν πλανᾶσθαι. S. ἢ τὸν ἀκαταπόνητον, ἢ τὸν ἄκαρπον, τὸν μὴ ἔχοντα τρίγα ἦτοι κάρπὸν. τὸν πολλὴν τρίγα ἦτοι πολλοὺς καρποὺς ἔχοντα, ἵνα σημαίῃ τὸ α ἐπίτασιν. E.

οὐδ' ἀλάλησθαι] προπαροξυτόνως· δηλοῖ γὰρ τὸ πλανᾶσθαι. M.S.

373. ἀλλ' ὁμοσον] ὁμόσαι μὲν τὸ ὀνομάσαι θεὸν. τελευτῆσαι δὲ 5 τὸν ὄρκον τὸ ἐπαγαγεῖν τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ ὁ ὄρκος γίνεται. E.P.Q.S. ἀλλ' ὁμοσόν μοι μὴ πρότερον τῇ προσφιλεῖ μου μητρὶ ἐξείπης. S.

μυθήσασθαι] γρ. διὰ τοῦ ε, μυθήσεσθαι. H.

375. ἀφορμηθέντος] ἐξελλόντος, ἐκπορευθέντος. S.

376. ἰάπτῃ] διαφθεῖρῃ, καταδαπανῆ, παρὰ τὸν ἰόν ὄθεν καὶ τὸ 10 "Αἶδι προΐαψεν." P.S.V.

378. ὁμοσέν τε] ὁμόσαι μὲν τὸ εἰπεῖν θεῖόν τι ὄνομα, ὄδον γὴ τὸν Ἑρμῆν, μὰ τὰς Ἑλευσινίας θεὰς, τελευτῆσαι δὲ τὸν ὄρκον, τὸ ἀποδοῦναι τὸν ἔνορκον λόγον, ὄδον ποιήσω τὸδε, ἢ οὐ ποιήσω. V.

379. αὐτίκ' ἔπειτα] εὐθέως μετὰ ταῦτα. S. 15

ἀμφιφορεῦσι] ἐν τοῖς κεραμίοις. S.

ἀφυσσεν] ἐπήντησεν. S.

380. ἐν δὲ οἱ ἄλφιτ'] ἐπέλαβε δὲ καὶ τὰ ἄλευρα τοῖς καλῶς ἔρραμμένοις θυλάκοις. S.

ἄλφιτα χεῖν] τὸ χέειν οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ὑγρῶν λέγεται, ἀλλὰ καὶ 20 ἐπὶ τῶν μαλακῶν. E.

381. ἐς δώματ' ἰὼν] ἰστέον ὅτι δῶμα Ὀμηρος οὐ πάντοτε τὴν ἄλην οἰκίαν λέγει, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τὸ ἐνδότερον αὐτῆς μέρος. S.

382. ἔνθ' αὐτ' ἀλλ' ἐνόησε] τότε δὴ ἕτερα ἐβουλεύσατο. S.

383. κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντῃ] ἐπορευῆθη πανταχοῦ ὅσα ἂν εἶπεν 25 ἐκεῖνος. S.

385. ἀγέρεσθαι ἀνώγει] ἐνδεία τοῦ ἀγείρεσθαι. H. συναθροίζεσθαι παρακελεύει. S.

386. Φρονίσιον Νοήμονα] πεποιήκεν πλαστὰ ὀνόματα. S.

387. ὑπέδεκτο] ὑπέσχετο. S. 30

388. δύσετό τ' ἥλιος] εἴωθεν ὁ ποιητῆς τοὺς μέλλοντας πολλάκις εἰς ἐνεστώτας μεταγείν. ἔστιν οὖν τὸ ἐδύσετο παρατατικὸν ἀπὸ ἐνεστώτος τοῦ δύσω. E.M.Q.S.

4. προπαροξυτόνως] Conf. Eustath. ὁρίζει P.

P. 1451, 2.

8. γρ. addidi.

10. διαφθεῖρῃ] διαφθεῖρι S. ἀφα-

καταδαπανῆ om. P.V.

31. τοὺς μέλλοντας addidi ex M.S.

σκιάωντο] ἐσκιάζοντο, σκιὰν ἐποιοῦντο, ὑπεσκιάζοντο, ἢ αἱ ὁδοὶ ἐσκοτίζοντο. S. τὸ σκιάωντο δὲ, σκιάς ἐποιοῦν, ἀπὸ τοῦ τὸν ἥλιον εἶναι πρὸς δύοσιν. E.Q.

ἀγυιαί] τὰ ἄμφοδα, αἱ ὁδοί. στενωποὺς Ἀθηναῖοι, ἀγυῖας Ἀργεῖοι καλοῦσιν. MS. Barnes. 5

389. πάντα δ' ἐν αὐτῇ] πάντα ἀσφαλῶς· τὸ μὲν γὰρ λαθεῖν δυναμένον καὶ μεθ' ἡμέραν πέπρακται, ἢ τε ἔντευξις ἢ πρὸς τοὺς πλευσομένους καὶ ἢ πρὸς τὸν τὴν ναῦν παρέξοντα, τὰ δὲ τῆς καθολικῆς τοῦ σκότους ἐπεληλυθότος. E.Q.S.

390. εὐσελμοὶ φορέουσιν] αἱ εὐζυγοὶ, αἱ εὐτάβλωτοι, αἱ εὐκάβεδροι. E. εὐσανίδωτοι. λέγει δὲ ἐπιθετικῶς τὰς ναῦς· σέλματα γὰρ τὰ τῶν νηῶν σανιδώματα. E.H.S.

εἶρυσε] καβεῖλκυσε. S.

ἄπλ' ἐτίθει] τὰ χρειώδη σχοινία ἀπετίθει. S.

391. στήσε δ' ἐπ' ἐσχατιῇ] ἔστησε δὲ αὐτὴν τῷ τελευταίῳ μέρει· 15 περὶ δὲ αὐτὴν οἱ συμπλέοντες ἢ καὶ οἱ συναῦται. S.

392. ἀβρόοι] γρ. αὐτήν. H.

ἀβρόοι ἠγερέθοντο] ὁμοῦ ἐν τῷ αὐτῷ συνηθροίζοντο· ἢ θεὸς γὰρ παρῶρμα τούτων ἕκαστον. S.

396. πλάζε] πλαυᾶσθαι ἢ παραφρονεῖν ἐποίει. H. 20

χειρῶν δ' ἐκβαλλε κύκελλα] ἀδυνατουσῶν διὰ τὸν ὕπνον. V. εἰκότως. πολὺν γὰρ ἔπινον χρόνον ἐξ ὅτου τὴν ἐκκλησίαν διέλυσαν. E.Q.

397. οἱ δ' εἶδειν ἄρρυντο] δεῖ νοεῖν ὅτι οἱ ξένοι τῶν μνηστήρων παρὰ φίλοις ἐκάθειδον. οὐ γὰρ ἐθάρρουν παρὰ τῶν Ἰθακησίων μνηστήρων ἐν τῷ οἴκῳ Ὀδυσσεύς καθεῖδειν. οὕτως γὰρ αὐτῶν καὶ ἡ ἀπώλεια ἐγνώσθη. E.P.Q.R. 25

401. Μέντορι εἰδομένη] ἐπεὶ τοῖς ἔμπροσθεν ὁμοιωθεῖσα τῷ Τηλεμάχῳ ἢ θεὸς κατὰ πόλιν ἄγχετο πάντη, εὐλόγως νῦν μεταβάλλεται. Q. 30

4. στενωπός Buttm. pro στενόχους. Hesych. στενωπός ἢ ἀγυῖα καὶ πλατεῖα καὶ ἄμφοδα. Suidas, ἀγυῖάν τὸν στενωπὸν Ἐπειῶν.

6. πάντα ἀσφαλῶς] πάντα δὲ ἀσφαλῶς E.Q. in quibus hoc scholion supra inter verba τοῦ δύοσιν et τὸ

σκιάωντο δέ.

17. γρ. αὐτήν] Videtur glossema esse ad περί adscriptum v. 391.

24. δεῖ νοεῖν—καθεῖδειν] ὅτι οὐκ ἐν τῇ Ὀδυσσεύς οἰκίᾳ ἐκοιμῶντο R.

26. οὕτως—ἐγνώσθη om. P.

402. εὐκνήμηδες ἑταῖροι] ἔνοπλοι· ἐκ μέρους τὸ πᾶν. ἢ κατὰ μετάληψιν εὖ ὠπλισμένοι τὰ περὶ τὸν πλοῦν. E.Q.

404. διατρίβωμεν ὁδοῖο] Ἀττικῶς, μὴ ἀναβαλλώμεθα τῆς ὁδοῦ. E.H.M. Ζηνοδότος δὲ εὐήθως ἀθετεῖ αὐτόν. M.

410. Καλλίστρατος, δεῦτε φίλοι, ὄφρ' ἦα φερώμεθα. καὶ ἔστι τῆς 5 νεωτέρας Ἀτθίδος τὸ οὕτως συναυρεῖν. H.M.Q.

412. οὐδ' ἄλλαι δωμαὶ] λεληθότως ἀπόρητον αὐτοῖς ὑποτίθησι τὴν πρᾶξιν ἔσσεσθαι, ἵνα μὴδὲ αὐτοὶ ἐξείπωσί τιςιν. E.Q.S.V.

414. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ φέροντες. H.

417. νηὶ] ἀντὶ τοῦ νηός. B. ἀντὶ τοῦ, νεὸς πρύμνη· καὶ ἐν Ἰλιάδι 10 “νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος” (Il. κ, 570.). V.

419. ἐπὶ κληῖσι] ταῖς ναυτικαῖς καθέδραις, ἐκ τοῦ συγκλαῖσθαι τὸν καθίσαντα. E.

420. ἴκμενον οὔρον] ἀπὸ τοῦ ἰκνοῦμαι, τὸ παραγίνομαι. B.Q. τὸν ἰκνεῖσθαι καὶ φέρεσθαι ποιοῦντα· ἢ τὸν δίνυρον καὶ ἀπαλόν. καὶ 15 ἀλλαχοῦ “ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων” (Od. ε, 478.). ἢ τὸν ἐπιτήδειον εἰς τὸ ἰέναι· ἢ τὸν ὑγρὸν ἀπὸ τῆς ἰκμάδος. E.

421. ἀκραῆ ζέφυρον] ἐπιτήδειον, ἄκρως πνέοντα πρὸς τὰς χρείας, οὐ πλέον οὐκ ἔλαττον. B.Q.V.

τὸ “ἀκραῆ ζέφυρον κελᾶδοντα,” καὶ τὸ “ἐπλέομεν βορρῆ ἀνέμω 20 ἀκραίῃ” (Od. ξ, 253.), οὐκ ἔστιν ἄκρως πνέοντι, ἀλλ' ἀκέραιως πνέοντι. τῆς γὰρ κράσεως τῶν ἀνέμων κατηγορεῖ τὸ δεινόν· λέγει γὰρ “δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα” (Od. ε, 317.). ἐπαινεῖ ὡσαύτως καὶ ἐπὶ οἴνου τὸ ἀκέραιστον “ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυνπότοιο ἔστασαν ἄκρητον θεῖον πότον ἐντὸς ἔχοντες” (340.). οὕτως ἀκου- 25 στέον καὶ τὸ ἀκήρατον, καθαρὸν πόμα, καὶ ἀκέραιστον, καὶ ἀκραϊφνές. E.Q.R. ἢ τὸν ἐπιτήδειον, ἢ ἄμικτον ἐτέρω· ἢ ἄκρως ἄοντα, ἦτοι

2. εὖ ὠπλισμένοι Buttm. εὐοπλισμένοι E.Q.

3. Ἀττικῶς — ὁδοῖο] ἀναβαλλώμεθα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἀττικῶς E.

4. εὐήθως Cobetus. εὐηθείως M.

5. ἦα] Libri ἦια.

14. παραγίνομαι] ἐπιτήδειον addunt B.Q. ex scholio proximo illatum, ut animadvertit Buttm.

18. 19. Hoc scholion integrius est infra lin. 27. Quæ V. post

ἔλαττον addit ἢ τὸν μὴ κεκραμένον, ἀλλ' ἀκριβῶς ζέφυρον. τινὲς εἰκραῆ ex Eustathio compilata sunt p. 1452, 50.

24. τὸ ἀ. R. τὸν ἀ. E.Q.

25. οὕτως ἀκουστέον] οὕτως ἀκού' R. ὅπως ἀκούσης E.Q.

26. καθαρὸν—ἀκραϊφνές om. B.

27. ἄοντα] ἀέντα ἦτοι πνέοντα Eustath. l. c.

αὐτάρκως πρὸς τὴν χρείαν, οὐ πλέον οὐκ ἔλαττον. τὸ δὲ κελάδοντα, τὸ κελαδεῖν ἐπὶ λιγυραῖς φθογγῆς τίθεται, τὸ δὲ ῥοχθεῖν ἐπὶ κυμάτων. E.Q.

422. ἐποτρύνας] γρ. καὶ “ἐποτρύνων” διχῶς. H.

423. ὄπλων ἄπτεσθαι] τῶν σχοινίων κωπίων ἐπιλαμβάνεσθαι πα-5 ραρμήσαντος ὑπήκουσαν. S.

424. μεσοῦδμης] ἰστοδόκης, ἐκ τοῦ μέσον δεδομῆσθαι. τῆς λίνου λέγει, εἰς ἣν ἐμβάλλεται ὁ ἰστός. ἔστι δὲ τοῦ πλοίου μέσος τόπος. E.Q.T.

426. εὐστρέπτοισι βοεῦσι] καλῶς ἤρμοσμένοις ἢ εἰργασμένοις 10 ἱμάσι. ὕστερον δὲ οἱ κάλοι ἐπενοήθησαν. E.Q.

βοεῦσι] λώροις· τούτοις γὰρ ἐχρῶντο τὸ πρότερον, νῦν δὲ τοῖς ὀνομαζομένοις κάλοις. B.

427. ἰστίον τὸ ἄρμενον, ἰστός δὲ τὸ κατάρτιον, ὡς τὸ μέσον ἰστά-
μενον ξύλον. B. 15

428. στείρη] τῇ τρόπιδι, διὰ τὸ στερεὰν εἶναι, καὶ διὰ τὸ στερεοῦσθαι ἐν αὐτῇ τὴν ναῦν. E.

πορφύρεον] μέλαν· ἀφ’ οὗ λέγεται καὶ πορφύρεος θάνατος, ἦτοι μέλας. E.

430. δησάμενοι] γρ. δήσαντες. P. 20

ὄπλα βοὴν ἀνά νῆα] τὰ σχοινία τὰ τείνοντα τὸ ἄρμενον. Q. βρα-
χὺ διασταλτέον ἢ μετὰ τὰ ὄπλα, ἢ μετὰ τὸ νῆα μέλαιναν. H.

431. ἐπιστεφείας] μέχρι τῆς στεφάνης μεστούς καὶ τοῦ χεί-
λους. Q.

433. γλαυκώπιδι κούρη] ἢ τῷ αἴρι. ἢ Ἀθηνᾶ στοιχειακῶς εἰς τὸν 25 αἴρα ἀλληγορεῖται. E.

434. ἡῶ πείρε] ἡῶ λέγει τὴν ὀρθρινὴν ὥραν τὴν μεταξὺ νυκτὸς καὶ ἡλίου ἀνατολῆς. τὸ δὲ πείρε ἀντὶ τοῦ ἐπέρα. ἔθεν καὶ τὸ “ἀλεγεινά τε κύματα πείρων” (Od. θ, 183.). E.B.Q.

1. κελάδοντα Buttm. pro κέλαδον.

2. τίθεται Buttmann. pro ἄδεται.
“Observatio contra eos qui κελάδοντα ad πόντον traherent: cf. ε, 402. ubi ῥοχθεῖν de mari, et II. ψ, 208. ubi κελαδινάς de zephyro.” BUTT.

7. λίνου] ληνῷ E.Q.

10. εἰργασμένοις] ἤρρασμένοις E.Q.

11. κάλοι] κάλων E.

28. ἀνατολῆς] ἀνατολήν Q.

ἐθεν] ἔθεν E.B.Q.

Γ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τηλέμαχος εἰς Πύλον καταχθεὶς ἅμα τῇ Ἀθηᾷ ἐν Μέντορος μορφῇ καταλαμβάνει τοὺς Πυλίουσ θυσίαν ταύρων ἐπιτελοῦντας τῷ Ποσειδῶνι, καὶ τι περὶ τοῦ πατρὸς αὐτῷ πυθομένῳ ἐκτίθεται τινα 5 τῶν Ἰλιακῶν διηγημάτων. μετὰ τοῦτο ἡ μὲν Ἀθηᾷ ἐν ὄρνέου μορφῇ ἀπαλλάττεται, ὁ δὲ Νέστωρ θυσίαν αὐτῇ συντελέσας τὸν Τηλέμαχον ἅμα τῷ υἱῷ Πεισιστράτῳ εἰς Λακεδαίμονα ἀποπέμπει. Q.S.V.

Τηλέμαχον ἐλθόντα σὺν Ἀθηᾷ ξενίζει Νέστωρ, καὶ διηγεῖται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Ἑλλήσι καὶ τὸν ἐκ Τροίας ἀπόπλουν. 10 πυθόμενος δὲ τὰ περὶ τοὺς μνηστῆρας καὶ γνωρίσας τὴν Ἀθηναῶν ἀπιούσαν θυσίαν αὐτῇ ἐπιτελεῖ. λαβὼν δὲ ὁ Τηλέμαχος ἄρμα σὺν Πεισιστράτῳ τῷ Νέστορος υἱεῖ εἰς Σπάρτην ἀπαίρει. νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης ξενίζονται παρὰ Διοκλεῖ ἐν Φηραῖς. P.S.V.

1. ἡέλιος δ' ἀνόρουσε] ἅμα ἡμέρα καταγόμενον ποιεῖ τὸν κεαῖαν 15 εἰς τὴν Πύλον, ὥστε μὴδὲν αὐτῷ ἄργον τῆς ἡμέρας μέρος καταλείπεσθαι. τὸ δ' αὐτὸ κατὰ τὴν ὑποστροφὴν. “αἴψα γὰρ ἤως ἦλθεν εὐθρόνος, οἱ δ' ἐπὶ χέρσῳ Τηλεμάχου ἔταροι λύνον ἰστιά” (ο, 495.). καὶ ἐν Ἰλιάδι ἡ Θέτις ἔωθεν φέρει τῷ Ἀχιλλεῖ τὰ ὄπλα. M.Q.S.T.

λίμνην ὁ ποιητὴς πᾶν ὕδωρ φησὶ, νῦν δὲ τὸν ὠκεανόν. B.E.P. 20 Q.S. τὸν αέρα καὶ γῆν καὶ θάλασσαν καὶ ἀπλῶς τὰ στοιχεῖα πάντα. S.

3. θνητοῖσι βροτοῖσιν] βροτοῖς ἀθανάτοισι καὶ θνητοῖς, τὸ μὲν διὰ τὴν ψυχὴν, τὸ δὲ διὰ τὸ σῶμα. E.

ζειδωρον] τὴν τὰ πάντα πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένην. E. 25

4. οἱ δὲ Πύλον Νηληῖος] Νηλεὺς μαχεσάμενος μετὰ Πελίου ἐξ Ἰωλκοῦ ἦκεν εἰς Μεσσήνην καὶ τὴν Πύλον ἔκτισε, Μεσσηνίων χώραν παρασχόντων. ἰστορεῖ Ἑλλάδικος. B.E.H.M.T.

9—14. Hoc argumentum apud Eustathium p. 1453.

10. ἐκ Τροίας post ἀπόπλουν P.V.

13. τῷ om. S.

16. εἰς τὴν Πύλον post καταγόμε-
νον S.

ἄργον] ἔργον Q.

17. τὸ δ' αὐτὸ—ὄπλα om. S.

19. ἡ Θέτις addidi ex T.

20. πᾶν—τὸν] τὸ πᾶν ὕδωρ καλεῖ,
νῦν δὲ φησὶ τὸν S.

26. Νηλεὺς] γὰρ ὡς εἴρηται (εἴρηκεν Butt. m.) Ἑλλάδικος add. B.E. Iidem μαχεσάμενος.

27. ἦκεν] ἦλθεν T. et Eustath.

Μεσσήνην et Μεσσηνίων T. et Eustath. Μεσσηνίαν et Μεσσηνίων ceteri.

28. ἰστορεῖ Ἑλλάδικος om. B.E.

6. ταύρους παμμέλανας] ταύρους μὲν διὰ τὸ βίαιον τῆς θαλάσσης, μέλανας δὲ διὰ τὴν χροάν τοῦ ὕδατος τὴν ἐκ τοῦ βάθους. P.S.V.

διὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων μέλανας. πορφυροῦν γὰρ κῦμά (Π. φ, 326.) φησι, καὶ “μέλαν δὲ ἐ κῦμ' ἐκάλυψεν” (Π. ψ, 693, Od. ε, 353.), καὶ “ἐνθορε μείλωνι πόντῳ” (Π. ω, 79.)· καὶ “ἰοιδέα 5 πόντον” (Π. λ, 298.) φησίν. H.Q. ὅτι μέλαν τὸ ὕδωρ διὰ τὸ βάθος ἤχητικόν. E.

ἐνοσίχθονι κυανοχαίτη] ταύρω ἀπεικάζουσι τὸν Ποσειδῶνα διὰ τὸ δίκην ταύρου ἔπὸ τῶν κυμάτων ὠρέσθαι. τῷ Ποσειδῶνι δὲ θύουσιν ἢ ὡς ἀπόγονοι αὐτοῦ διὰ Νηλέως, ἢ εὐχαριστοῦντες τούτῳ ἐπὶ τῷ 10 νόστῳ. E.H.M.Q.S.

ἐνοσίχθονι] τῷ Ποσειδῶνι τῷ κινῶντι τὴν γῆν. ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις, χθῶν δὲ ἡ γῆ. δοκοῦσι γὰρ οἱ σεισμοὶ ἐξ αὐτοῦ εἶναι. V.

7. ἐνέα δ' ἔδραι ἔσαν] ἐνέα συνέδρια ἦν διὰ τὸ ἐννεάπολιν εἶναι τὴν Πύλον. E.P.S. ἡ ἐνέα πόλεων ἤρχε Νέστωρ, Πύλου, Ἀρήνης, 15 Θρύου, Αἴπυος, Κυκαρισσήεντος, Ἀμφιγενείας, Πτελεοῦ, Ἐλους καὶ Δωρίου. E. ἐπεὶ ἐνέα πόλεων ἤρχεν ὁ Νέστωρ· “οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἑρατεινὴν, καὶ Θρόνον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκτιτον Αἴπυ, καὶ Κυκαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγενείαν ἔναιον, καὶ Πτελεὸν καὶ Ἐλος καὶ Δώριον” (Π. β, 591.). καθ' ἐκάστην οὖν πόλιν ἦν 20 ἔδρα. τὸ δὲ “πεντηκόσιοι δ' ἐν ἐκάστη” τὸ πλῆθος ὑποφαίνει τῶν ἐπὶ Ἴλιον συνεστρατευκότων Νέστορι. ἐνεθήκοντα γὰρ αἱ νῆες ἦσαν τοῦ Νέστορος, τῶν δὲ ἐκάστη πενήκοντ' ἀνδρῶν. εἰσὶν οὖν οἱ πάντες 80. πάντα οὖν μετὰ παρατάξεως καὶ εὐκοσμίας γίνεται ὡς ἂν Νέστορος ἡγουμένου. H.M.Q. ἡ ἀπὸ τοῦ ἐνέα ἔτη ταλαιπωρεῖσθαι εἰς τὴν 25 Τροίαν. S.

πεντακόσιοι δ' ἐν ἐκάστη] οὕτω διὰ τοῦ α τὸ πεντακόσιοι Ἀρίσταρ-

8. ταύρω—ὠρέσθαι] Hæc verba et τῷ et δὲ post Ποσειδῶνι addidi ex S.

10. ταῦτῳ M. ταῦτων S. τῷ δαίμονι ceteri.

ἐπὶ τῷ νόστῳ] ἐπὶ ταῖς νόστοις H. διὰ τὸν νόστον M.S.

16. Θρύου, Αἴπυος correxi pro Θρύου, Αἰσχως.

18. Θρόνον] θροῶν M. φρόνον H.Q.

22. αἱ addidi ex H.

23. τῶν δὲ ἐκάστη πενήκοντ' pro τῶν δ' ἐνεθήκοντ' correxit Buttm. col-

lato Eustathio et Π. κ, 169. 170.

27. πεντακόσιοι] Sic M. in textu a pr. m., πεντηκόσιοι a correctore. In H. πενήκοντα δ' ἐν ἐκάστη, superscripto πεντηκόσιοι δ' ἀν' ἐκάστη (voluit ἐκάστη, ut monet Porson.). Recte autem Aristarchus πεντακόσιοι servavit, cujus syllaba secunda quum in arsi produci possit, nihil causæ est cur πεντηκόσιοι inferatur forma inaudita, nisi quod librarii apud Herodotum aliquoties πεντη-

χος καὶ Ἡρωδιανός. ἐκάστοθι, ἐν ἐκάστῳ τόπῳ. τινὲς δὲ, ἐκάστοθεν, ὃ ἔστιν ἐξ ἐκάστης πεντηκοντύος. προπαροξύνεται δὲ ἀμφότερα. H. M. Q. S.

8. εἶατο καὶ προῦθεντο] γράφεται καὶ προῦχοντο. E.

προῦχοντο] ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, προείχοντο τῷ θεῷ, ὃν παρεῖχον⁵ οἱ δὲ, πρὸ αὐτῶν κατεείχοντο ἐπὶ τὸ σφάξαι· τινὲς δὲ, προεβάλλοντο. E. H. M. Q. S.

9. οἱ σπλάγγχ' ἐπάσαντο] τινὲς σπλάγγχ' ἐδάσαντο. ὅτε οὔτοι . τῶν σπλάγγχων ἐπάσαντο καὶ οὔτοι ἰθὺς κατάγοντο. E. H. M. Q.

10. κατάγοντο, ἰδ'] Ἀρίσταρχος κάταγον' εἶτα, τοὶ δ' ἰστιά. ὁ δὲ¹⁰ Ἡρωδιανὸς κατάγοντο. τὸ ὅμιον καὶ ἐπὶ τοῦ "νίζον καὶ προτίθεντο ἰδὲ κρέα πολλὰ दाτεῦντο" (α, 112.). H. M.

11. στείλαν] οἱ περὶ Ζηνόδοτον, σείσαν ἀείραντες. τότε δὲ σείου- σιν ὅτε θέλουσι χαλάσαι τὸ ἄρμενον. H. M. Q. R. T.

14. χρῆ] γρ. χρεῖ. H.

οὐ μὲν σε χρῆ ἐτ' αἰδοῦς] οὐ χρεῖα σε τῆς αἰδοῦς, Ἀττικῶς. εὐπρεπῶς δὲ ἢ μὲν ὡς ἀδαήμονι διαλέγεται ἀξιούσα νῦν ἀποθέσθαι διὰ τὸν καιρὸν τὸ τοιοῦτον ἦθος, ὁ δὲ οὐκ ἐπάγει ὅτι ἀδαήμων εἰμί· οὐ γὰρ εὐπρεπὲς περὶ αὐτοῦ τοιαῦτα ἐκφέρειν· ἀλλὰ τάληθές φησιν, οὐδὲ τί πω μῦθοισι πεπεῖρημαι. E. H. M. Q.

οὐδ' ἠβαιόν] ἄδηλον πότερον ἐκ συναλοιφῆς ἔστι τὸ ἦ ἢ τοῦ ἠβαιόν τρισυλλάβου· οἱ δὲ νεώτεροι βαιόν φασι. H. M. Q.

κόσιοι scripserunt pro πεντακόσιοι, ut τεσσαρήκοντα pro τεσσαράκοντα: de quo errore dixi in Comment. de dialecto Herodoti p. vi.

P. 119. l. 27. ὅτω] ὅτως M.

2. πεντηκοντύος] Forma πεντηκοντύς est praefer usum: oportuit, si a πεντήκοντα venit, πεντηκοτύς, sin a πεντακόσιοι—πεντακοσιούς. BUTTM.

προπαροξύνεται (—ονται M.) δὲ ἀμφότερα] Haec verba M. habet in scholio ad v. 10. inter κατάγοντο et Ἀρίσταρχος.

5. ὁ μὲν om. E. Q.

10. τοὶ δ'] τὸ ἰδ' H. M.

11. ἐπὶ τοῦ νίζον H. ἐπιγυμνίζον M. προτίθεντο ἰδὲ] Ubi Aristarchus πρότιθεν, τοὶ δὲ—.

13. ἀείραντες M. ἀείροντες ceteri.

Post ἀείραντες M. addit ἔφαγον, quod est glossema verbi ἐπάσαντο v. 9.

14. θέλουσι M. θελήσωσι ceteri. In T. est ἐπειδὴν χαλάσαι θέλωσι.

15. γρ. χρεῖ] Ortum ex glosse- mate χρεῖα ad χρῆ adscripto.

16. σε τῆς H. M. σοι τῆς E. Q.

17. ἢ μὲν ὡς M. Legebatur ὡς μὲν.

20. μῦθοισι πεπεῖρημαι] μῦθοιο πε- πείραμαι E.

21. ἄδηλον] Nam scriptura anti- qua ΟΤΔΗΒΑΙΟΝ et οὐδ' ἠβαιόν et οὐ δὴ βαιόν significare potest.

πότερον] ἔτι Q.

συναλοιφῆς] συναλιφῆς H. qui ἔστι om.

τὸ ἦ ἢ τοῦ Cobetus. τὸ ἦ τοῦ H. M. τοῦ ἦ τοῦ Q.

15. ἐπέπλωσ] ὥσπερ ἀπὸ τοῦ διδώ διδῶ δίδωμι, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πλώ πλῶ πλῶμι. B. πλῶ, πλώσω, ἔπλωσας, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ἔπλωσ καὶ ἐπέπλωσ. E.

16. ἐπέσπεν] γρ. ἐπέσπα. H.

17. ἀλλ' ἄγε νῦν] γρ. ὄφρα τάχιστα. H.

5

18. εἶδομεν] γρ. ἴδωμεν. H.

ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε] παρά τινων λέγεται τὸ λογιστικὸν ἐν τῇ κεφαλῇ, παρ' ἐτέρων δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ. E.

20. μάλα πεπνυμένος ἐστί] καὶ πῶς Ὀδυσσεὺς ὁ πεπνυμένος ἴσκει ψεῦδεα πολλὰ λέγων (Od. τ. 203.); ἀλλὰ πρὸς τὸ μηδὲν 10 κατεπεῖγον ψεῦδεσθαι τοῦτο κομιδῇ νηπίου ἀνδρός. E.M.

21. τὴν δ' αὖ] ἢ αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν, ἢ πρὸς φίλον τινὰ Μέντορα. E.

22. πῶς τ' ἄρ' προσπύξομαι] προσεταιρίζομαι, προσαγορεύσω, φιλοφρονήσομαι, προσκαλέσομαι πρὸς τὸ ἀληθὲς εἰπεῖν. M.

15

23. οὐδέ τί πω] καὶ πῶς ἐν τοῖς Ἰθακησίοις οὕτως ἐπαρρησιάσατο; ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν οὖν ἀναστραφεῖς, ἔτι δὲ καὶ πρὸς ὄργην ἱκανῶς κινηθεὶς παρρησιάζεται, Νέστορα δὲ συνέσει πανταχοῦ κηρυσσόμενοι ἀκούων εἰκότως αὐτὸν εὐλαβεῖται. M.

24. αἰδῶς δ' αὖ νέφ' ἀνδρῖ] οὕτω γράφουσιν οἱ κατὰ Ῥιανόν. 20 H.M.

28. γενέσθαι τε τραφέμεν τε] οὐκ ἔστιν ἀναδιπλασιασμός τὸ, τε τραφέμεν, ἀλλὰ σύνδεσμος συμπλεκτικός. M.Q.

31. ἄγυριν τε] γρ. ἀγορὴν τε. ἄγυριν εἰπὼν τοὺς παρεστῶτας ὄχλους ἐδήλωσεν. M.

25

ἀγορὴν τε] γρ. ἄγυριν τε. P.

32. ἀμφὶ δ' ἑταῖροι] ἔνοιαν τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ οἴκου τὴν εὐδαιμονίαν παρίστησι. Q.

4. ἐπέσπα correxi pro ἔπασπε. Sic ἐπέσπον interdum corruptum in ἐπέσπων.

6. γρ. ἴδωμεν] Est glossema.

10. ἴσκει—λέγων M. ἴσχε—λέγειν E.

10. Desunt ante vocem ἀλλά verba quaedam docentia, urgente necessitate decere ψεῦδεα λέγειν. BUTTM. Nihil deesse videtur.

12. Nimirum hoc semper agit hic scholiastes, ut veras scilicet res gestas sine numinum personis demonstraret. BUTTM.

20. αἰδῶς δ' αὖ νέφ' ἀνδρα H.M. in textu, sed αἰδῶς δ' αὖ νέφ' (νέφ' M.) ἀνδρῖ in lemmate scholii.

γράφουσιν Cobetus. γὰρ M. δὲ H. Ῥιανόν Porsonus pro Ἀριανόν.

23. συμπλεκτικός om. Q.

33. ἄλλα δ' ἔπειρον] περιέπειρον, ἐσοῦβλιζον, ταῖς ὀβελίσκοις ἐνήργουν, ὃ ἔστιν ἐπερόνησαν. M.

34. οἱ δ' ὡς οὖν ξείνους] ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι (α, 534.) “ ἐξ ἔδων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον.” μετὰ τὸ ἴδον ἢ ὑποστιγμῆ παράσημος· οὐδέποτε γὰρ τὸ ἔπος εἰς δύο διαιρεῖται τῇ στιγμῇ, ὃ ἔστιν εἰς τὸν ιβ' χρόνον. H.M.

οἱ δ' ὡς] ἀόπλους γὰρ ἰδόντες οὐκ ἐνόμισαν ἐχθροὺς εἶναι. E.
ἀθροῖ] τὸ ἀθροῖ Ἀρίσταρχος ὡς ἀχροῖ τῇ προσφῶδι ἀναγνωσκεί. H.M.

35. ἐδριάσθαι] τὸ δεύτερον συνέσταλται α ἐν τῷ ἐδριάσθαι. H. 10

36. πρῶτος] παρέπεται γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν νέων προλαμβάνειν τοὺς λοιποὺς ταῖς ἀγαθοεργίαις καὶ προπετεύεσθαι τὴν φιλοτιμίαν. M.Q. πρῶτος δ' ὁ Πεισίστρατος διὰ τὸ ἰδεῖν τὸν Τηλέμαχον ἰσῆλκα αὐτῷ ὄντα. εἶωθε γὰρ ἢ νεότης ἐπὶ νεότητι χαίρειν. M.

διὰ τί πρῶτος ὁ Πεισίστρατος; παροιμία ἐστὶν ἢ λέγουσα, ἤλιξ 15 ἤλικα τέρπει. E.

37. ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα] εἶχε μὲν εἰπεῖν δυϊκῶς χεῖρε, ἀλλὰ διὰ τὸ καινότερον οὕτως εἶπε, καὶ νοητέον ὡς ἰδίᾳ τὴν ἑκατέρου ἔλαβε χεῖρα ἑκατέραις ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶν ὡς ἐν τινι τύπῳ χοροῦ, ἢ μίαν καὶ μίαν ἐξ ἑκατέρων τὰς δεξιὰς, τῇ ἑαυτοῦ δεξιᾷ δηλαδὴ. λαῖᾳ γὰρ 20 οὐκ ἦν ἄπτεσθαι, ὡς προγέγραπται. M.

38. κώεσιν] ἀπὸ τοῦ κῶος μετακλασμός ἐστι τοῦ κῶασι. H.M.

39. πᾶρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδει] καθηκόντως ὁ πρεσβύτερος τῶν παιδῶν πλησίον τοῦ Νέστορος καθῆστο. οὗτός ἐστιν ὁ καὶ στρατείας αὐτῷ τῆς ἐπὶ Ἴλιον κοινωήσας. M.Q. 25

41. χρυσέφ' ἐν δέκαί] χωρὶς τοῦ ἐν αἰ' Ἀριστάρχου καὶ σχεδὸν ἄπασαι, χρυσεῖφ' δέκαί. H.M.

δειδισκόμενος] δέχω τὸ δεξιῶμαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ καὶ

1. ἄλλα δ' M., non ἄλλα τ'.
ἰσοῦβλιζον] Verbum Græcobarbarum, de quo vid. Ducang.

8. ἀθροῖ] Aristarchum ἀθροῖ cum spiritu aspergo scripsisse annotatum in schol. ad II. ξ, 38.

16. ἤλικα correxi pro ἤλικι.

17. ἀμφοτέρων] τὸ δ' ἀμφοτέρων M. in quo hoc scholion legitur infra ad v. 45. post verbum εἴξειαι.

18. ἰδίᾳ] ἢ ἰδίᾳ Eust. p. 1456, 17.

22. In B. ἀπὸ τοῦ κῶας. μετέκλασται δὲ τὸ κῶος ἀπὸ τοῦ κῶας, ὃ σημαίνει τὸ δέρμα. Conf. Eustath. p. 1456, 22.

κῶασι] κῶας H. εἰ

26. χρυσέφ' ἐν] χρυσεῖφ' ἐν M.

αἰ' Ἀριστάρχου] ὡς ἀρίσταρχος M.

27. χρυσεῖφ] χρυσέφ' H.M.

τροπή τοῦ ε εἰς ι, δίσκω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν δεδίσκω καὶ δειδίσκω. B.E.

43. εὖχοο νῦν, ὡς ζεῖνε] πῶς ὁ μὲν Τηλέμαχος φησιν, “αἰδῶς δ’ αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι,” ὁ δὲ οὕτως ἀόκνως διαλέγεται τῇ Ἀθηᾷ; ὑποφαίνει οὖν ὁ ποιητὴς ὅτι “ἔχει γε μέντοι καὶ τὸ 5 θρεφθῆναι καλῶς διδάξιν ἐσθλοῦ.” ἦν δὲ καὶ τοῦτο γενναίου τρόπου, ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἰδίων ἐλαττωμάτων. H.M.Q.R.T.

44. τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε] ἐπετύχετε, τοῦ Ποσειδῶνος. αὐτῷ γὰρ θύσαντες εὐχοῦνται. P.

45. ὑποστικτέον κατὰ τὸ ἦ θέμις ἐστί. δύναται δὲ καὶ τοῖς ἐξῆς 10 συναπτεσθαι τὸ ἦ θέμις ἐστίν, ὑποστικτόντων ἐπὶ τοῦ εὔξαι. H.M.

46. δασυντέον τὸ μελιηδέος. H.

48. θεῶν χατέουσ’ ἀνθρακοῖ] τὸ γὰρ βρότειον γένος τῶν θεῶν χρῆζει μάλα. M.

49. ὀμηλικίην δ’ ἐμοὶ αὐτῷ] ὅτι ὁ Τηλέμαχος δαιμονίως καὶ τὸν 15 νέον ἐθεράπευσε τῇ τῆς ἡλικίας ὁμοιότητι, ἐπιδεικνὺς ὡς οὐδ’ αὐτὸς ἐσκυθράπασεν ἐπὶ τῇ πρεσβυτέρου προτιμήσει. M.Q.

50. τοῦνεκά σοι] ἐχρῆν ὀρθοτονεῖν τὴν σοί. Ζηνοδότος δὲ, τοῦνεκά τοι, γράφει, νοῶν ὅτι ἐπὶ τῆς διαστολῆς παραλαμβάνεται ἡ τοι. H.M.Q. 20

ἄλεισον] τὸ πλατὺ, ὅθεν ἐστὶν ἄλις πιεῖν. ἄλεισον δὲ ἀπὸ τοῦ λεῖον. B. λέγεται τὸ ποτήριον τὸ ἐξεσμένον καὶ λεῖον, κατ’ ἐπίτασιν τοῦ α, τὸ δὲ σ κατὰ προσθήκην. E. ἔκπωμα ἐκτετορευμένον, οἶονεὶ λεῖον ὑπάρχον· ἢ πλατὺ, ὅθεν ἐστὶν ἄλις πιεῖν. H.M.Q.V.

52. χαῖρε δ’ Ἀθηναίη] διὰ τὴν διάκρισιν τοῦ διδόντος· οὐ γὰρ τὸ 25 θεῖον δέεταιί τις. M.Q.

4. διαλέγεται] λέγεται Q.
 5. γε addidi ex M. Sunt Euripidis verba Hec. 601.
 7. Πῶν] οἰκίον Q.
 10. κατὰ τὸ ἦ θέμις ἐστί] κατὰ τὸ τέλος H.
 11. ἦ] ἢ H.
 ὑποστικτόντων] ὑποστικτῶν H.
 ἐπὶ H. ἐπὶ M.
 13. τὸ γὰρ—μάλα] Est versus tragici, in quo delendum γένος.
 15. ὅτι δ’ addidi ex M.
 17. τῇ—προτιμήσει M. τῆς τοῦ—

- προτιμήσεως Q.
 18. ἐχρῆν ὀρθοτονεῖν—] Conf. schol. Π. α, 294.
 19. ἢ τοι M. ἢ τοι H.Q.
 23. ἔκπωμα] ἦτοι ἔκπωμα Q.V.
 24. οἶονεὶ λεῖον M. οἶον εὐάλειον H. οἶον εὐάλειον Q. οἶον εὐάλειον V. “Orion in Etym. ἄλεισον, τὸ ποτήριον, ἐκ τοῦ ἄλις καὶ ἀθρίον πιεῖν. οὕτως ἐν ὑπομνήματι εὖρον Ὀδυσσεύς.” BUTT.
 ὑπάρχον] ὑπάρχει Q.V.
 25. διάκρισιν] κρίσιν Q.

55. κλύθι] διὰ τὸ γινώσκειν τὸν Ποσειδῶνα κωλύειν τὸν Ὀδυσσεά, τούτου χάριν λέγει. M.

57. Νέστορι μὲν πρώτιστα] οὐδενὸς γὰρ ἄλλου ἔδειτο ἢ χρυσῶν ἢ κτημάτων ἢ πλούτου ἢ τινος ἄλλου ὁμοίου ἀλλ' ἢ δόξης, καίτοι βασιλεὺς ὢν. ἢ γὰρ δόξα περὶ τιμῶντι καὶ οὐ περὶ τῶν τιμωμένων 5 κεῖται. M. Ἄλλως. Πλοῦτος γὰρ σύμμετρος ἦν τῶν Νέστορι, χρόνου μῆκος, εὐπαιδία, μεγάλων πράξεων ἐπιτυχία, φρόνησις, ἀκμὴ λόγου. ὡς οὖν ἠθληκότης ἦδη κατὰ τὸν βίον, τὴν ἐπὶ τούτοις ἀγαθὴν δόξαν εὐχεται. M. Q.

59. σύμπασι] σύνθετον τὸ σύμπασι· διὸ προπαροξύνεται. H. 10

63. δέπας ἀμφικύπελλον] τὸ ἀμφοτέρωθεν κυπτόμενον. B.

65. ὑπέρτερα] ὑπέρθετα καὶ μείζονα· ἢ νοτιαῖα ταῦτα γὰρ ὑπερέχει. ὡς πρὸς τὰ ἐμπρόσθια δὲ ἢ σύγκρισις. ἢ τὰ ὑπεράνω τοῦ πυρός. B. H. Q. τὰ ὑπέρθετα καὶ μείζονα ἔξωθεν τῶν ἔνδον. ἔστιν οὖν νοτιαῖα, ταῦτα γὰρ ὑπερέχει τῶν λοιπῶν κρεῶν. V. ἐπεὶ ἐξείλ- 15 κυσαν τὰ ὀπτηθέντα ὑπεράνω τοῦ πυρός. E.

68. Γερήμιος ἰππότης Νέστωρ] κατὰ μὲν Ἡσίοδον ὁ ἐν Γερήνῳ ἀνατραφεῖς. κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι ὁ ἔντιμος κατὰ τὸ γέρας. M. Q. V.

ἰππότης] Εὐδαίμων ὁ Πηλουσιώτης εἶναι λέγει Μακεδονικόν, οἱ δὲ 20 Αἰολικόν. P.

69. νῦν δὴ κάλλιον] ὅτι ἐννέα ἡμέρας ἐφιλοξέουν καὶ οὕτως ἡρώτων. αὐτῶν δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ μὴ πορευθέντων λέγει τὸ νῦν κάλλιόν ἐστι. M. τοῖς φίλοις ὁ γέρον ταῦτά φησιν εἰς φιλοξενίαν ἐκφερόμενος, ἵνα γνωρίμους καὶ τοῖς ἄλλοις καταστήσῃ τοὺς ξένους. M. Q. 25 μεταλλῆσαι] ἐρευνησαι. Q.

71. ὧ ξεῖνοι τίνες ἐστὲ] τοὺς μετ' αὐτὸν τρεῖς στίχους ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐνθάδε σημειοῦται τοῖς ἀστερίσκοις, ὅτε δὲ ὑπὸ τοῦ

4. ἢ τινος] ἢ τε τινος M.

6. Ἄλλως om. Q.

7. ἐπιτυχία] εὐτυχία Eustath. p. 1457, 4.

10. τὸ σύμπασι] τὸ πᾶσι H.

13. ὡς πρὸς τὰ] ὑπέρτερα ὡς πρὸς τὰ H. ἐπὶ τὰ B. Q.

δὲ ἢ Buttm. διὰ ἢ B. Q. διὰ ἢ H. Conf. schol. ad v. 470.

ἢ τὰ] καὶ τὰ B. Q. Correxī ex H. qui verba ἢ τὰ ὑπεράνω τοῦ πυρός au-

pra post ὑπερέχει habet.

17. Ἡσίοδου] Vid. Ruhnk. Ep. Cr. p. 112. schol. Ven. ad II. β, 336. BUTTM. κατὰ μὲν Ἡσίοδου om. Q.

Γερήνῳ] γερήνη Q.

18. γέρας Q. γῆρας M. V.

20. Hæc ex Eustathio transcripta videntur p. 1457, 19., unde εἶναι λέγει post Πηλουσιώτης supplevi.

23. οἰκίᾳ] οἰκίᾳ M.

Κύκλωπος λέγονται, καὶ ὀβελίσκους τοῖς ἀστερίσκις παρατίθῃσιν, ὡς ἐντεῦθεν μετεπηγεγμένων τῶν στίχων. πόθεν γὰρ τῷ Κύκλωπι ληστῶν ἔννοια ἢ στωμυλλομένῳ φάναι, “οἱ τ’ ἀλόωνται ψυχὰς παρθέμενοι κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;” ὁ δὲ Ἀρίσταρχος οἰκειότερον αὐτοὺς τετάχθαι ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Κύκλωπος φησιν· οὐδὲ γὰρ νῦν οἱ 5 περὶ Τηλέμαχον ληστρικὸν τι ἐμφαίνουσι. δοτέον δὲ, φησὶ, τῷ ποιητῇ τὰ τοιαῦτα. καὶ γὰρ ναῦν αὐτὸν παράγει εἰδότα, “ἀλλὰ μοι εἶψ’ ὅπῃ ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα” (ι, 279.), καὶ συνίησιν Ἑλληνίδα φωνή. καθάπτεται δὲ καὶ Θουκυδίδου Ἀρίσταρχος λέγοντος ὡς οὐκ αἰσχρὸν ἡγοῦντο τὸ ληΐζεσθαι οἱ παλαιοὶ, ἐν οἷς φησιν “οὓς 10 μοι λήισατο διὸς Ὀδυσσεύς” (α. 398.). ὁμωνυμία γὰρ ἠπάτῃται, πολλάκις τῆς ληΐδος ἐπὶ τῆς λαφυραγωγίας τασσομένης· παρὸ καὶ τὴν Ἀθηναίων ληΐτιδα προσαγορεύει (II. κ, 460.). ὅτι γὰρ αἰσχρὸν ἡγοῦντο τὸ ληστεύειν δηλον ἐξ ὧν οὐδέποτε ἐπὶ Ἀχιλλέως οὐδὲ ἐπὶ Αἴαντος, καίτοι γε ἰσχυρῶν ὄντων, ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι ὁ ποιητής. 15 ἄλλως τε καὶ τῶν συμφραζομένων δηλοῖ τὴν τοῦ πράγματος μοχθηρίαν. ἀντιτάσσεται γὰρ τῷ “ἢ τι κατὰ πρῆξιν” τὸ “ἢ μαψιδίως.” H.M.Q.R. ἰστέον ὡς οὐκ ἄδοξον ἦν τὸ ληστεύειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἀλλ’ ἐνδοξον· εἰ γὰρ ἄδοξον ἦν, οὐκ ἂν εἰς μέσον αὐτοῖς τοῦτο προήγαγε φίλοις οὔσι. M.

20

72. ἢ τι κατὰ πρῆξιν] ὁ πρῶτος ἢ σύνδεσμος ὀξύνεται, ὁ δὲ

1. λέγονται] *Infra* ι, 253—255.

παρατίθῃσιν] *π*τίθῃσιν M.

3. ἢ M. ἢ Q.R. De H. non constat.

στωμυλλομένῳ] *σ*τωμυλλομένῳ H.R.

4. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος] Aristarchi iudicium memorat grammaticus in Excerptis quae codici Marciano A. Pliadis praefixa sunt, ubi de obelis Aristarchi agitur, ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τρόπος τῆς ἀθειήσεως, ἔταν τοῖς αὐτοῖς στίχοις πολλάκις χρῆται, ὅτε μὲν οἰκειοὺς περιτιθεὶς προσώποις τὰ λεγόμενα, ὅτε δὲ οὐ, ὡς ἔχει τὰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ ἀνημερωτάτου ῥήματα ὑπὸ τοῦ συνετωτάτου Νέστορος λεγόμενα πρὸς Τηλέμαχον· “ὄξεινοι, τίνας ἴστέ; πόθεν κλειθ’ ἕγρὰ κέλευθα; ἢ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως

ἀλάλησθε, οἳά τε ληιστῆρες ὑπεὶρ ἄλα, τοὶ τ’ ἀλόωνται ψυχὰς παρθέμενοι.” ταῦτα γὰρ ἤρμοζεν ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος Ὀδυσσεῖ εἰρησθαι, οὐχ ὑπὸ Νέστορος Τηλεμάχῳ.

7. ναῦν Cobetus pro νῦν.

9. Θουκυδίδου (ι, 5.) Ἀρίσταρχος] Sic M., nisi quod θουκυδίδους. In Q. R. θουκυδίδης ἀριστάρχου. Aristarchi reprehensionem memorat Eustath. p. 1458. 2. Thucydidem defendens.

10. οὓς M. ἄς R. ὡς H.Q.

11. λήισατο] ληΐσατο H.M.R.

14. οὐδὲ ἐπὶ M. ἢ ἐπὶ ceteri.

16. καὶ τῶν H.R. καὶ ἐκ τῶν M. καὶ τῶν Q.

δευτερος περισπαται. M. ο πρωτος η οξυνεται δια το τι, ο δε δευτερος περισπαται. ερωτηματικος γαρ. P.

κατα πρηξιν] η κατ' εμποριαν επι τῶ ιδιῳ κερδει, η ματαιως τηδε κακεισε πλαασθε μη εχοντες σκοπον υποστραφαι εις τα ιδια οθεν εξηληθετε. E. 5

η μασιδιως αλαλησθε] ματαιως, ουκ εχοντες σκοπον εις τηνδε την πολιν και εις τηνδε απελθειν, αλλ' απλωσ φερομενοι. P.Q.

73. οια τε ληιστηρες] απρεπεσ το τον φρονον Νεστορα υπονοειν ληστειαν. λυεται δε τῶ εθει. φαίνεται γαρ ουκ αισχρον τοις αρχαιοις ον το ληστευειν, και Θουκυδιδης ειρηκεν. H.Q.T. 10

ληιστηρ και κατα θαλατταν εστι και κατα γην' πειρατης δε μονος ο κατα θαλασσαν ληιστης, απο του περω. E.

74. ψυχασ παρθεμενοι] αφειδησαντες, εις κινδυνον παραβαλοντες τασ εαυτων ψυχασ. M.

79. μεγα κυδος] αξια της διαδομενης φημης του Νεστορος εις 15 απασαν Ελλάδα τα της εισβολης προς την φρασιν. M.P.

80. καταλεξω] το καταλεξω ουκ εστιν απλωσ αντι του ειπω, αλλ' εις τελος του λογου αφιζομαι. E.

ειραι] ευλαβωσ λιαν, ως αυτος μη προκαταρξασ λογων, αλλα προς πευσιν αποκρινόμενος. P.Q. 20

81. Ιθακης υπονητου] της υπο το Νηιον ορος κειμενης, ως "Θηβη υποπλακιη" (II. ζ, 379.), τη υπο το Πλακιον ορος κειμενη. B.M. P.Q. υπο το Νηιον κειμενης. Νηιον δε ονομα ορους προς υποδοχην νεων ευθετον. E. Νηον, ονομα ορους. P. της πλεισθαι δυναμενης και μη πεζη βαδιζεσθαι. M. 25

υπονητου] ωφειλε γαρ ειπειν η απο Νηιου, η υπο Νηιον, το δε εστι της μεγαλονοιας του ποιητου. θελων γαρ παραδηλωσαι οτι απο του Νηιου ορους εισι, και υπ' αυτο κεινται, την υπο συνεταξε μετα γενικης, ινα και αμφοτερα νουνται, απο μεν της υπο προθεσεως το Νηιον, απο δε της γενικης η απο. B. 30

1. δια το τι Buttm. δια του ei (vel a) P.

8. υπονοειν H. προσδοκειν Q.T.

9. ληστειαν] ληστειας H.

φαίνεται] φαινεσθαι Buttm.

10. Θουκυδιδης] Vid. schol. ad v. 71.

13. 14. αφειδησαντες, τασ εαυτων (adde ψυχασ) παραβαλοντες H.

13. παραβαλοντες] παραβαλλοντες M.

15. διαδομενης] δεδομενης M. διαδομενης P.

22. το addidi ex M.

82. οὐ δήμιος] Ἀριστοφάνης, ἐκδήμιος, ἀντὶ τοῦ ἔξω τοῦ δήμου.
H.M.

ἀγορεύω] ὁ ἐνεστὼς ἀντὶ τοῦ μέλλοντος ἀγορεύσω. M.

83. ἦν που ἀκούσω] ἔρχομαι, φησὶν, ἦν πως φήμην ἀκούσω περὶ
τοῦ ἐμοῦ πατρός. B.M.Q. 5

85. σὺν σοὶ μαρνάμενον] τοῦτό φησι θεραπεύων τὸν γέροντα λίσαν.
ἵπασπιστήν γὰρ αὐτοῦ τὸν πατέρα ὑποδείκνυσιν, ὡς εἶ τις Μηριόνην
Ἴδομενέως λέγει ἵπασπιστήν. B.M.Q.

87. πειθόμεθ'] καὶ ταῦτα δηλοῖ τὴν σπουδὴν τὴν περὶ τὸν πα-
τέρα. τὸ δὲ τὰ περὶ τῶν ἄλλων ἀκούσαντα ἀγνοεῖν τὰ περὶ τοῦ 10
πατρός ἄγαν περιπαθές. B.M.Q. οἶδαμεν οὐ γὰρ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ
ἐρωτῶμεν. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ ἤχι ἄνευ τοῦ ι φησὶ, καθάπερ καὶ τὸ
ἦφι βίηφι. H.M.

90. εἴθ' ὄγε] προαγωγὰ ταῦτα τοῦ μὴ ψεύσασθαι τὸν Νέστορα.
M.Q. 15

91. κύμασιν Ἀμφιτρίτης] τῆς θαλάσσης. λέγεται δὲ οὕτω καὶ
ἡ Ποσειδῶνος γυνή. H.M. Ἄλλως. Ἐν Νάξῳ τὴν Ἀμφιτρίτην
χορεύουσαν ἰδὼν Ποσειδῶν ἤρπασεν ὄθεν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Ποσει-
δανία ὀνομάσθη ἡ θεὸς, ὡς καὶ ἡ Ἥρα Διώνη παρὰ Δωδωναίους, ὡς
Ἀπολλῶδωρος. H.M.Q. 20

Ἀμφιτρίτης] Ἀμφιτρίτη λέγεται ἡ θάλασσα ὅτι τρίτη ἐστὶν ἀμ-
φοτέρωθεν, ἐκ τοῦ ἄνω μέρους καὶ ἐκ τοῦ κάτω ἐκ τοῦ ἄνω μὲν ὡς
πρωτεύοντος τοῦ αἰθέρος, δευτέρου δὲ τοῦ ἀέρος, τρίτης αὐτῆς· ἐκ
τοῦ κάτω δὲ, ὡς τῆς ἀβύσσου καὶ τοῦ ταρτάρου προκειμένων, τρίτης
οὔσης αὐτῆς. E. 25

1. ἀντὶ τοῦ M. ὁ H.
τοῦ δήμου] τοῦ om. H.
4. ἦν πως] εἴπως B.Q.
7. ὑποδείκνυσιν] δείκνυσιν B.Q.
9. τὴν σπουδὴν τὴν] σὺν σπουδῇ τὰ
B.Q.
10. τὸ δὲ τὰ] τὰ om. M.
11. περιπαθές] πέπονθε (literis et
compendio expressis) M.
12. τὸ ἦφι] τὸ om. M.
17. Ἄλλως om. H.Q.
ἐν Νάξῳ] ἐνάξῳ H. ἐν Ιάξῳ Q.
18. Ποσειδανία] Ποσειδάνη Lobeck.

- Pathol. Proleg. p. 32. Nomen mu-
lieris Ποσειδανίη apud Hippocr. Epi-
dem. 6, 7, 2. comparat Meinek. in
Relationibus Acad. Boruss. a.
1852. p. 573.
19. ὀνομάσθη] ὀνομάζεται M.
Διώνη Buttm., qui de hoc no-
mine dixit in Excursu ad Demosth.
orat. Midianam. διώνη M. διαίη
H.Q.
20. Ἀπολλῶδωρος] ἐν α' περὶ θεῶν
ap. Steph. Byz. in fragmento de
Dodona. BUTTM.

92. γούναθ' ἰκάνομαι] ἢ ἄπτομαι τῶν σῶν γονάτων μετὰ ἰκετείας. E.

96. μειλίσσει] ἢ χαρίζου, μειλιχίους λέγε λόγους. E. μείλιχα καὶ προσηγῆ λέγε, ἢ χαρίζου, καταπράυνε τὸν θρήνον. P. ταῦτα πρὸς τὸ μέγεθος προβάλλεται τῆς οἰκείας χρείας. μεγάλως γὰρ 5 αὐτῷ διέφερε μαθεῖν περὶ τοῦ πατρός. Q.

97. κατάλεξον] οὐκ ἔστιν ἀπλῶς εἰπέ, ἀλλ' εἰς τέλος τοῦ λόγου ἔλθε καὶ πάντα εἰπέ. ταῦτα γὰρ ἔστι τὸ "ἀτὰρ οὐ τέλος ἴκεο μύθων" (II. ι, 56). τὸ διελθεῖν οὖν τὸν λόγον ὃν ἤρξατο λέγειν ἢ μέλλει εἰπεῖν δηλοῖ τὸ κατάλεξον, μέχρι οὔ δεῖ ἀπολύξαι. Q. 10

ὄπωπῆς] γράφεται, ἀκοῆς. B. καὶ θέας. ἐξ ἀκοῆς ὁ Τηλέμαχος πολλὰ ἤδει. E. ὅπως μετέλαβες τῆς περὶ αὐτὸν θέας, παρὰ τὴν ὄπα. Q. ὄπωπῆς, θέας, παρὰ τοὺς ὄπας ἢ φωνῆς παρὰ τὴν ὄπα. M.V. πῶς μετέλαβες τῆς περὶ αὐτὸν θέας. γρ. δὲ τῆς ἀκοῆς παρὰ τὴν ὄπα. H.M. ὅπως ἤτησας ὄπωπῆς, ἤγουν πῶς εἴτε ἐπὶ καλῷ 15 οὐσης ἢ ἐπὶ κακῷ ἔτυχες τῆς περὶ ἐκείνου ἀκοῆς εἴτε τῆς θέας, ἤγουν ὅθεν ἐνέτυχες αὐτοῦ θεωρίας. M.

100. πῆματ'] γρ. ἄλγεα. M.

101. ἐνίσπες] ἐπίσπες, εἰπέ. H.

103. γεροντικῶς ὁ Νέστωρ μακροτέραν ποιεῖται τὴν ἀπόκρισιν 20 ἄλλως τε ὁ ποιητὴς εὐκαίρως προσαναπληροῖ τὰ λελειμμένα τῆ Ἰλιάκῃ ὑποθέσει. H.M.

ὦ φίλ', ἐπεὶ] οὐκ ἀποδίδωσι τὸ ἐπεὶ. καὶ ἐπὶ τοῦ Μενελάου

15. γρ.] Fortasse η (i. e. ἤγουν) pro γρ. Nimirum est altera interpretatio, quasi ὄπωπῆ idem sonaret quod ἀκοῆ. PORS. Sane additamentum παρὰ τὴν ὄπα tale quid indicare videtur: et cf. schol. Vulg. Sed cum e codice B. quoque Major diserte protulerit γράφεται, ἀκοῆς; veram etiam varietatem, neque spernendam illam, fuisse puto ἀκοῆς. Vid. β, 308. BUTTM. δὲ post γρ. addidi ex M. Recte autem iudicavit Porsonus glossema hic, ut alibi non raro, pro diversa scriptura acceptum esse.

19. ἐνίσπες] Pro ἐνίσπε in textu

Harl. manus antiqua ἐνίσπες et hic et aliis locis. Hic scholion superscriptum: ἐπίσπες εἰπέ. Nempe hoc voluit: ut ab obsoleto aoristo ἔσπην imperativus σχές formatur, cuius compositum est ἐπίσπες, sic ab ἔσπην provenire σπές et ἐνίσπες. PORS. In Vulg. (ed. ant.) est corruptum scholium HNIΠΕΣ. εἰπέ. BUTTM.

23. τὸ ἐπεὶ. καὶ ἐπὶ τοῦ] τὸ ἐπεὶ καὶ ἐξ ἐπὶ τοῦ H. τὸ ἐπεὶ καὶ ἐξ, ἐπὶ καὶ ἐξ ἐπὶ τοῦ M. illatis, sed depravatis verbis ἐπὶ ε' καὶ ἐξ ἔτη ex scholio ad v. 115. Non recte autem ἐπὶ τοῦ Μενελάου dictum est. Nam verba allata δ, 204. (ubi vid. schol.)

“ὦ φίλ’, ἐπεὶ τόσα εἶπες” (Od. δ, 204.). Ὀμηρικὸν δέ ἐστι τὸ ἔθος. H.M.

ἐπεὶ] τὸ ἐπεὶ ἐνταῦθα βεβαιωτικὸν καὶ ἀργόν. οὐ γὰρ ἀποδίδεται Ὀμηρεῖ ἔθει. B.

ἴσως κενοδοξῶν ὁ Νέστωρ ἑαυτὸν τοῖς πολεμοῦσι συναριθμεῖ; 5 πλὴν κοινοποιεῖται τὰ πάθη τῶν φίλων. E.

104. μένος ἄσχετοι] τὴν δύναμιν ἀκατάσχετοι. P.

106. πλαζόμενοι] οὐκ ἂν γὰρ τοσοῦτον ὑπέμειναν τοὺς πόνους. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ “ἀνέτλημεν” καὶ τὸ “ἐπεὶ μ’ ἔμνησας.” σαφῶς δὲ

non de Menelao dicuntur, sed ipsius sunt Menelai ad Pisistratum verba: ut dicendum potius fuerit καὶ Μενέλαος ἐπὶ τοῦ Πεισιστράτου.

2. ἔθος] ἦθος M.

9. ἀπὸ κοινοῦ] Usus formulæ ἀπὸ κοινοῦ non hic tantum, sed alibi etiam difficultatem aliquam affert, cuius causa aliquot horum scholiorum locos componere visum est. Atque hoc quidem satis constat, usurpari hanc formulam, ubi vox aliqua vel phrasis uni sermonis parti addita, docetur communis esse alii. Sic ad δ, 247. Ἄλλω δ’ αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἦισκεν, scholiastes: Ἀπὸ κοινοῦ τὸ αὐτόν: statimque disertius monet jungendum esse non solum κατακρύπτων ἑαυτὸν sed etiam ἦισκεν ἑαυτόν. Ibid. 555. ad responzionem Τῶς Λαέρτew κ. τ. ε. verbo suo carentem monetur: Ἀπὸ κοινοῦ τὸ κατερίκεται εὐρέϊ πόντῳ, h. e. hæc verba ex antecedente interrogatione esse repetenda. Et sic facile quis intelliget scholia ad ε, 236. θ, 246, λ, 26. μ, 178. Quibusdam autem locis obscuritas inde nascitur quod scholium ejusmodi perverse additum est ei versui in quo ipsa communis vox legitur, non ubi desideratur: quod ubi evenit circumspectianda est alia sermonis pars cui ex repetitione tali lux affulgeat. Exemplum habes ad ν, 149. ut in nota ibi docui: quod facere debebam etiam ad θ, 563. Ibi enim verba Τὸ γὰρ,

ἐπὶ δέος, ἀπὸ κοινοῦ excerpta sunt e scholio aliquo pleniori spectante ad 564. in quo versu post hæc, ἀλλὰ τὸδ’, illa, ἐπὶ δέος, iterum cogitanda sunt. Eodemque modo sero animadverti dispiciendum esse scholium ad η, 2. ubi quod versui Κούρημ δὲ προτὶ ἄστου φέρον μένος ἡμίονοιν ascriptum est, Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, μένος ἡμίονοιν, sensu destitutum est, perspicuum futurum si ascribas verbo Στῆσεν in versu 4. Diversa est difficultas scholii ad ζ, 187. ubi ad imperfectam Nausicaæ orationem, Ξεῖν’, ἐπεὶ οὔτε κακῶ οὔτ’ ἄφρονι φωτὶ ἔοικας, notatur: Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, τλήθι, τοῦ γὰρ Ζεὺς. Quæ verba etiam mutilatione laborant; re ipsa tamen satis patet, scholiasten docere intelligendum esse: τλήθι, τούτων γὰρ Ζεὺς αἴτιος. Atqui hæc ita concepta nusquam in proximis leguntur: nisi forte dicas formulam ἀπὸ κοινοῦ spectare ad ejusdem sensus verba alio nexu paulo inferius subiecta sic, καὶ ποῦ σοι τάγ’ ἔδωκε (Ζεὺς), σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης. Sed ρ, 354. ubi ad Ulyssis exclamationem, Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ἔλβιον εἶναι, scholiastes adnotat, ἀπὸ κοινοῦ, πύησον, quæ vox neque ipsa neque ejus simile quidquam in proximis comparet; manifestum est, ἀπὸ κοινοῦ eodem sensu usurpari, quo alias ἔξωθεν; quem tamen abusum potius esse censeo. Jam igitur redeamus ad locum unde deversus sumus, ad γ, 104.,

τῶν Ἑλλήνων πολέμαρχον παρίστησι τὸν Ἀχιλλέα. M.Q. ἰστέον ὅτι εἰς δύο διαιμοιράσθη πᾶν τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα. καὶ τοῦ μὲν εἰς μέρος ἦρχεν Ἀγαμέμνων τὴν Τροίαν παρακαθήμενος, τοῦ δὲ ἑτέρου Ἀχιλλεύς, τοῦ ναυτικοῦ δηλονότι, ἐν ᾧ μέρει καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Νέστωρ ἠρίθμηντο. οὔτοι γοῦν ναυμαχοῦντες οἱ περὶ τὸν Ἀχιλλ-5 λέα τὰς παρακειμένας πόλεις ἐπόρθουν, ἠπειρώτιδάς τε καὶ θαλασσίας. M.

108. κατέκταθεν ὅσοι ἄριστοι] ὑπέρβατον τῖς κεν ἐκεῖνα πάντα γε μυθήσαιο ἀπὸ τῶν θνητῶν ἀνθρώπων; εἶτα τὰ ἄλλα διὰ μέσου, ἔνθα μὲν Αἴας, καὶ τὰ ἐξῆς. B. 10

109. ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται] πρόδηλον ἐντεῦθεν ὅτι ὅπου ἐτελεῦτησαν, ἐκεῖ ἐθάπτοντο, καὶ οὐκ ὁστέα παισὶν ἕκαστος ἤγετο (Π. η, 334.). E.M.Q.

Αἴας κεῖται πελώριος] ὁ μέγας πρὸς τὸν Λοκρόν. E.

110. Πάτροκλος θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος] δικαίως ἐπέτεινε τὸν ἔπαινον τοῦ Πατρόκλου ὅτι κείσας αὐτὸν εἰς τὸν πόλεμον ἐξήγαγεν. E.Q. 15

111. ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς ἄμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων] περιπαθῶς λίαν. οὐ μόνον γὰρ ὡς υἱόν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄριστον ἐπιποθεῖ. E.Q. 20

ἀταρβής] γράφεται καὶ ἀμύμων. E.P.

113. ἄλλα τε πολλὰ] καὶ ταῦτα εἰς παραμυθίαν τοῦ νεανίσκου. πιθανὸς γάρ ἐστιν ὁ σύμβουλος ὅταν καὶ ἑαυτὸν ἐπιδεικνῆ ταῖς ὁμοίαις δυστυχήματα γενναίως φέροντα. E.M.Q.

γρ. ἀλλά γε πόλλ'. H. 25

τίς κεν ἐκεῖνα] ἀποδίδεται τὸ "ἐπεὶ μ' ἔμνησας" (103.) καὶ τὸ

ubi bonum factum quod de evanida scriptura monui: codicem ipsum enim ante oculos nunc non jam habeo. Sed cum fieri plane non possit ut duo ista, ἐπεὶ μ' ἔμνησας, et ἀνέτλημεν, simul dicantur esse ἀπὸ κοινοῦ; non jam dubium quin pro καὶ scriptum fuerit κατὰ, atque hæc sit scholiastæ paulo argutior observatio: Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἐπεὶ μ' ἔμνησας, κατὰ τὸ, ἀνέτλημεν h. e. verbum ἔμνησας spectare non solum ad nomen ὀϊζύος, sed etiam

ad verbum ἀνέτλημεν, ita: ἔμνησάς με τῆς ὀϊζύος, et ἔμνησας ὡς ἀνέτλημεν αὐτήν. BUTTM.

P. 129. l. 9. ἀπὸ—ἔμνησας habet M., om. Q.

ἀνέτλημεν καὶ τὸ] ἀνέτλη μετὰ τὸ M. Correxī ex P. in quo literis partim evanidis scriptum ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐπειδὴ μ' ἔμνησας καὶ τὸ ἀνέτλημεν.

1. παρίστησι] συνίστησι M.

21. ἀταρβής ex glossemate illatum.

22. εἰς] τὰ εἰς E.Q.

“ ὄσα” (105.). P. τινὲς οὕτως τὸ ὑπέρβατον, ᾧ φίλ', ἐπεὶ μ' ἔμνη-
σας οἷζύος, τίς κεν ἐκεῖνα πάντα γε μυθήσαιο; E.M.Q.

115. οὐδ' εἰ πεντάετες γε] τινὲς οὕτως· οὐδὲ εἰ ἐπὶ πέντε καὶ ἕξ
ἔτη παραμένων ἐρωτῶν ὑπὲρ τῶν συμβεβηκότων τοῖς Ἀχαιοῖς ἀνια-
θείης ἂν καὶ ἀπέλθοις εἰς τὴν πατρίδα, ἀλλὰ παραμένους ἂν δηλονότι 5
ψυχαγωγούμενος ὑπὸ τῆς ποικιλίας τῶν διηγημάτων. ἐμοὶ δὲ οὐ
δοκεῖ τοιαύτη εἶναι ἡ ἀπόδοσις, ἀλλ' οὕτως ἔχει ὁ λόγος· τίς ἂν ἐκεῖνα
πάντα διηγῆσαιο; οὐδ' εἰ ἐπὶ πέντε ἔτη καὶ ἕξ ἔτη παραμένων
ἕξερῆις ὄσα κείθι πάρομεν, δύναιτό τις πάντα μυθήσασθαι. εἶτα ἀπὸ
ἄλλης ἀρχῆς “ πρὶν κεν ἀνιαβεῖς σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκοιο,” καταλι- 10
πῶν τὴν διήγησιν διὰ τὸ μῆκος. H.M.Q.

117. πρὶν κεν ἀνιθβεῖς] πρὶν ἀκούσαιο. ὁμοία δὲ ἡ φράσις ἐκείνη
“ πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισι” (II. α, 29.). M.

121. ἤθελε] ἀντὶ τοῦ ἡδύνατο· “ οὐδ' ἔθελε προρρέειν” (II. φ,
366.). B.Q. ἐδυνήθη· ὡς τὸ “ οὐ θέλει τὰ δένδρα διδάσκειν με.” E. 15

124. ἦτοι γὰρ μῦθοί γε] πρεσβύτεροι, φησὶ, τῆς ἡλικίας οἱ λόγοι,
καὶ πάνυ τὸ εἶκος ἐν αὐτοῖς σώζεται. E.

125. ἄνδρα νεώτερον] τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ ἀπλοῦ. E.

ᾧδε] αἰεὶ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ τὸ ᾧδε ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτον τὸν τρό-
πον. B. 20

126. εἴως μὲν] τὸ ἀναφορικὸν ἀντὶ τοῦ ἀνταποδοτικῆς τοῦ τέως.
M.P.Q.

127. δίχ' ἐβάζομεν] ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐδιχονοοῦμεν, οὐκ ἐν τῷ δημη-
γορεῖν, οὐκ ἐν τῷ βουλευέσθαι, ἀλλ' ἕνα θυμὸν, καὶ τὰ ἐξῆς. B.E.

128. ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε] λεληθότως παιδεύει ὁ ποιητὴς ὅτι ἡ 25
ὁμόνοια τῶν ἀρίστων καὶ πόλεις ὅλας χειροῦσθαι πέφυκεν, ἐκ δὲ δι-
χονοίας καὶ ὅλος ὁ στρατὸς διαφθείρεται. ἐκ μὲν γὰρ ὁμόνοίας καὶ
συμφωνίας Ὀδυσσεὺς καὶ Νέστορος πάντα τοῖς Ἀχαιοῖς ἀγαθὰ
γενέσθαι, ἐκ δὲ διχονοίας τῶν ἡγεμόνων ἀπολέσθαι περὶ τοὺς νόστους

2. γε om. E.Q.

3. εἰ om. Q.

4. ἐρωτῶν] ἐρωτῶν H.M. καὶ ἐρω-
τῶν Q.

5. ἀπέλθοις] ἀπέλθης Q.

7. εἶναι ἡ ἀπόδοσις] εἶναι ἀνταποδο-
σις Q.

8. οὐδ' εἰ—τὸ μῆκος] Hæc sunt
etiam in E.

ἐπὶ om. E.Q.

9. ἕξερῆις M. ἕξερῆις H.E.Q.

δύναιτο H.M. δυηῆσαιο E.Q.

15. οὐ θέλει—] Plato Phædr. p.
230 d. Conf. Greg. Cor. de dial.
Attica § 67. BUTTM.

21. τοῦ om. P.Q.

23. ἐδιχονοοῦμεν] ἐδιχονοοῦμεν E.

27. ὅλος ὁ στρατὸς δ.] ὅλον δ. Q.

29. τοὺς νόστους] τοῦ νόστου Q.

φησὶ τὸ Ἑλληνικόν. H.M.Q.T. ὄρα δὲ πάλιν ἐπικαίρωσ τὰ λείποντα τῇ ὑποθέσει. H.M.

νόφ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ] διαφέρει νοῦσ καὶ βουλή. ὁ μὲν γὰρ νοῦσ γεννητικός ἐστίν, ἡ δὲ βουλή τελεστική. E.

129. ὅχ' ἄριστα γένηται] λείπει τὸ, πάντα εἶχε καλῶσ τοῖσ Ἑλ-5 λησιν. E.

134. τῷ σφεων πολέεσ] ἐγκλιτική μὲν ἡ σφεων. ὅμως τὸ τῷ πάλιν περισπασθήσεται. M. διὰ τοῦτο ἐξ ἑαυτῶν πολλοὶ, ἦτοι δι' οἰκείας γνώμης, καὶ ἐκ τῆσ μῆνιδος τῆσ Ἀθηναῖσ ἐπεσπάσαντο θάνατον. B.

135. μῆνιος ἐξ ὀλοῆσ] ἐπεὶ Αἴαντα τὸν Λοκρὸν οὐκ ἐκόλασαν βια-¹⁰ σάμενον ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆσ τὴν Κασάνδραν. H.E.V. νῦν μὲν κοινῶσ εἰσ ἅπαντας τὴν μῆνιν, ἐξῆσ δὲ σαφέστερον τὴν αἰτίαν τῆσ ὀργῆσ δηλοῖ ἐπὶ τοῦ Αἴαντοσ. Q.

γλαυκώπιδοσ ὀβριμοπάτρησ] διὰ τὸ ἀνδρικόν τῆσ φρονήσεωσ. τὰ γὰρ ἀνδρικότατα τῶν ζῴων γλαυκά. E. 15

137. ἐσ πάντας Ἀχαιοῦσ] βούλονται τῆσ ἐσ προβέσεωσ ῥωννῖναι τὸν τόνον τινέσ, ἵνα δυνάμει ἀναστροφῇ γένηται κατὰ τὸ " ὄρνιθεσ ὤσ." E.H.

138. οὐ κατὰ κόσμον] οὐ κατὰ καιρὸν ἐνδεχόμενον. E.

ἐσ ἡέλιον καταδύντα] δύναντοσ τοῦ ἡλίου μῦθον μυθείσθην. B. 20

139. οἱ δ' ἦλθον] οὗτοσ ὁ στίχοσ διὰ μέσου. B.

οἱ δ' ἦλθον οἶνω βεβαρηκότεσ] οὗτω τὸ ἐξῆσ τὸ δὲ καλεσσαμένω ἀγορῆν ἐσ πάντας Ἀχαιοῦσ μῦθον μυθείσθην τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐσ ἡέλιον καταδύντα. οἱ γὰρ ἦλθον οἶνω βεβαρηκότεσ. Ἄλλωσ. τὸ δὲ καλεσσαμένω ἀγορῆν ἐσ ἡέλιον κατα-²⁵ δύντα μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον (οἱ γὰρ ἦλθον οἶνω βεβαρηκότεσ) μῦθον μυθείσθην. Q.

βεβαρηκότεσ] βαρῶ, βαρήσω, βεβάρηκα, βεβάρηα. E.

146. ὁ οὐ] τὸ ὅ ἀντὶ τοῦ ὅτι. ἔστι δὲ ἀποκοπή. Q.

147. οὐ γὰρ αἶψα θεῶν τρέπεται νόοσ] ἐναντίον τοῦτο τῷ ἐν Ἰλιάδι³⁰ " στρεπτοὶ δὲ τε καὶ θεοὶ αὐτοὶ" (ι, 497.). λύοιτο δ' ἂν ἐκ τοῦ

1. πάλιν] Respicit schol. ad ea quæ dixit ad v. 103. In E.Q. infra ad v. 132. scholion adscriptum perὶ τοῦ νόστου φησὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ. ὄρα δὲ—ὑποθέσει.

10. ἐκόλασαν] ἐκάλεσαν H.

17. ἀναστροφῇ (νῦν addit H.)] Nimirum ἀγορῆν ἐσ. BUTTM. Dixit de hac anastrophe Lehrs. Quæst. Epic. p. 98.

23. μῦθον—κόσμον om. M.

προσώπου· τὰ μὲν γὰρ λέγει ὁ Νέστωρ, τὰ δὲ Φοῖνιξ· ὥστε οὐ ταῦτα ἔδοκίμαζον. λύεται δὲ καὶ ἐκ τοῦ καιροῦ· τὸ γὰρ προθυμούμενον, τὸ στρεπτοὶ δὲ τε καὶ θεοὶ αὐτοί, τῷ καιρῷ ἤρμυσται. λύεται δὲ καὶ ἐκ τῆς λέξεως· πρόσκειται γὰρ τὸ αἶψα· στρέφονται μὲν γὰρ, οὐκ αἶψα δέ. B.E.Q. 5

149. ἔστασαν] δασύνεται· οὐ γὰρ ἀντὶ τοῦ ἐστήκεισαν ἐκεῖ. M.

151. νύκτα μὲν ἀέσαμεν] διετελέσαμεν, διηλλάξαμεν. H. Καὶ ἄλλως Πορφυρίου. τὸ ἀέσαμεν, οὐκ, ἐκοιμήθημεν, ἀλλ' ἐπνεύσαμεν, ἀπὸ τοῦ ἄειν, ὃ ἐστι πνεῖν. λέγει δὲ καὶ ἀνάπνευσιν τὴν μικρὰν τῶν κακῶν παραμυθίαν, “ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο” (Π. λ, 801.), ἀπὸ τῶν ἐκ πολέμου ἐπ' ὀλίγον ἀναπνεόντων· καὶ “ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἔκτορα δῖον” (Π. λ, 327.)· “ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνευ” (Π. χ, 222.)· “αὐτίς δ' ἀμπνύθη” (Π. ε, 697.). ἀφ' οὗ καὶ τὸν εὐρίσκοντα πόρους εἰς ἀνάπνευσιν τῶν κακῶν, ὅπερ ἐστὶν ὁ φρόνιμος, πεπνυμένον φησὶν. τὸ δὲ “χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες ἀλλήλοισ” ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνοῦντες καὶ χαλεπὰ μεριμνῶντες εἰς ἀλλήλους. E.H.M.Q. τινὲς δὲ τὸ ἀέσαμεν ἀντὶ τοῦ ἀνεπαυσάμεθα, ἐκοιμήθημεν, ἢ διενυκτερεύσαμεν, ἐμείναμεν. M. Ἄλλως. ἀνεπνεύσαμεν τῆς στάσεως, ἀπὸ τοῦ ἄω. εἰ γὰρ, ἐκοιμήθημεν, πῶς ὀρμαίνοντες; ἐν δὲ ταῖς χαριεστέραις γέγραπται εἰάσαμεν, ὅπερ ἐστὶν ἄπρακτον ἀφήκαμεν, ἠῶθεν δὲ οἱ μὲν νέας. ἀνοίκειον γὰρ τὸ κοιμᾶσθαι αὐτοὺς ἐν τοσοῦτῳ κινδύνῳ, εἴ τις τὸ ἀέσαμεν ἀντὶ τοῦ ἐκοιμήθημεν ἐκδέξαιτο. E.H.M.Q.R.

153. εἰς ἄλα δῖαν] γρ. ἀμφιελίσσας. H.

154. βαθυζώνους τε γυναῖκας] τοῖς γὰρ ὑποδύταις αἱ βάρβαροι 25 γυναῖκες μέχρι βάθους ἐπισύρουσαι χρωῖνται. E.M.P.

156. αἴθι] ἀπὸ τοῦ αὐτόθι κατὰ συγκοπήν. B.

158. ἐστόρεσεν] ἔστρωσεν, γαλήνην ἐποίησεν, ἐγαληνοποίησε τὸν πόντον τὸν μεγάλα κήτεια ἔχοντα. Gl. H.

2. Addidi καί.

6. Addidi ἀντί.

7. καὶ ἄλλως addidi ex H. Πορφυρίου ex H. et m. sec. M.

8. τὸ om. H., τὸ ἀέσαμεν om. M. ἐπνεύσαμεν M. ἀνεπνεύσαμεν ceteri.

9. ἐστὶ πνεῖν H. ἐστὶν ἀναπνεῖν ceteri.

11. πολέμου M. πολέμων ceteri.

φεύγοντες M. φυγόντες ceteri.

12. ἀνέπνεον post δῖον E.H.Q.

νῦν addidi ex H.

13. αἴθις M. αἴθις ceteri.

14. ὅπερ] ὅσπερ (i. e. ὅσπερ) M. ὃ R.

20. γέγραπται om. H.M.

ἀέσαμεν Butt. pro εἰάσαμεν.

26. ἐπισύρουσαι] Litera a duobus punctis notata in M., quo indicatur ἐπισύρουσι. Conf. Eustath. p. 1462, 3.

161. σχέτλιος] ἀπὸ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ· ὁ κατέχων ἐπιπολὺ τοῦ θυμοῦ καὶ σχετλιάζειν ἡμᾶς ποιῶν. E.

164. ἦρα φέροντες] ἐπιθυμητά· ἀπὸ τοῦ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, ἦρα, ἐπίηρα, ἐπέραστα. P.Q.

165. ἀολλέσιν] ἐκ τοῦ ἄ τὸ ὁμοῦ, καὶ τοῦ εἰλῶ τὸ συστρέφω. ἦ 5 ταχείαις, ἀπὸ τῆς ἀέλλης. E.

168. μετὰ νῶϊ] πρὸς ἡμᾶς, μεθ' ἡμᾶς, ἐφ' ἡμῶν Διομήδης καὶ Νέστορ. εἴρηται δὲ ἐπὶ δυϊκῶν. M.

169. ἐν Λέσβῳ] ἐν τῇ Λέσβῳ δὲ κατέλαβεν ἡμᾶς μάλιστα ὁ Ξανθὸς Μενέλαος, διαλογιζομένους ἡμᾶς ἢ ἵνα πλεύσωμεν ὑπεράνωθεν τῆς 10 Χίου ἐπὶ τῆς νήσου τῆς Ψυρίης, ἔχοντες αὐτὴν τὴν νῆσον ἐπὶ τὰ ἀριστερά· ἢ ὑποκάτωθεν τῆς Χίου παρὰ τὸν Μίμαντα. ἔστι δὲ τὸ μὲν ὄνομα ὄρους οὕτω πως καλουμένου. Μίμας ὄρος ἐρυθρὸν κατέναντι Χίου, ἀπὸ Μίμαντος ἐνὸς τῶν γιγάντων ὀνομασθέν. B.

Λέσβος νήσος Τροίας ἔχουσα πόλεις πέντε, Πύρρα, Ἐρεσσον, 15 Μιτυλήνην, Μήθυμναν, Ἄντισσαν. E.Q.V.

170. ἢ καθύπερθε Χίοιο] ὑπεράνω, ἀντὶ τοῦ εἰς τὰ δεξιά. ὑπερέχειν γὰρ λέγομεν τὴν δεξιὰν τῆς ἀριστερᾶς. E.M.Q.

171. νήσου ἐπὶ Ψυρίης] ἀντὶ τοῦ παρὰ νῆσον Ψυρίαν, ὡς “Ὅσσαν ἐπ’ Οὐλύμπῳ μέμασαν” (Od. λ, 314.). H.Q.R. νησίδιον μι-20 κρὸν πρὸ τῆς Χίου ἔστι τὰ Ψύρα, ἀπέχον Χίου σταδίους ὀγδοήκοντα, ἔχον λιμένα νεῶν εἴκοσι. Ἄλκμαν “πάρ θ' ἱερόν σκόπελον παρὰ

13. ἐρυθρὸν] Facile tentari possis ad mutandam hanc vocem. Atque ἐρυμῶν quidem dixeris talem montem: et εἰθρον hunc appellat Strabo cujus verba Eustathius etiam huic loco apposuit. Verum reputans Erythras urbem sub hoc ipso monte sitam fuisse, et frequentissime a tali colore telluris et rupium oppida apud nostrates etiam nomen traxisse, ab omni mutatione destiti: praesertim cum bis praeterea in scholiis aqq. idem epitheton compareat, quod male in altero (ad 172.) Barnesius mutabat in Ἐρυθρῶν. BUTTM. Strabonis verba sunt 14. p. 645. μεταξὺ τῶν Ἐρυθρῶν καὶ τοῦ Ἰπακρήμου Μίμας ἔστιν ὄρος ὑψηλὸν, εἰθρον, πολιδενδρον.

17. ἢ καθύπερθε—εἰς M. τὸ δὲ καθύπερθε χίοιο ἀντὶ τοῦ ὑπεράνω, ἦτοι εἰς τὰ E.Q. in quibus hoc scholion legitur post annotationem de Mimate, quam vide ad v. 172.

19. Ὅσσαν—Ὀλύμπῳ Cramerus pro ὄσσαν—Ὀλύμπῳ.

20. μέμασαν om. Q.R. νησίδιον—ὄϊον ἐν] νησίδιον μικρὸν ἔχον λιμένα νεῶν εἴκοσι. Ἄλκμαν παρὰ τε—δίνυσσον ἄγοντες, ἦτοι ἐν Q.

21. Ψύρα] ψυρὰ R. et sic idem cum H.M.Q. in verbis Alcmanis. Et sic rursus ad e, 403.

ὀγδοήκοντα] πεντήκοντα in scholio proximo et ap. Strabonem.

22. πὰρ θ' Buttmanus. Παρὰ τε codices et Eustathius. Alcmanis fragmentum finitur verbis παρὰ τε Ψύρα, post quae hae fere olim lecta

τε Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες." οἶον ἐν μηδενὶ αὐτὸν τιθέμενοι διὰ τὸ λυπρὸν τῆς νήσου. H.M.Q.R.

Ψυρία νησιδίον ἐστὶν ἀπέχον τε σταδίους ἑ τῆς Χίου, ὃ καὶ αἰγιαλὸν ἔχει, ἐν ᾧ ἐστὶ λιμὴν ἐκδεχόμενος ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου πελάγους ταρασσομένας τὰς ναῦς. μέμνηται Δημοσθένης. κεῖται δὲ ἡ Χίος 5 νήσος μέση τῶν Ψυρίων καὶ τοῦ Μίμαντος. H.Q.V. Vind. 56.

αὐτὴν ἐπ' ἀριστερῇ ἔχοντες] τὴν Χίον ἐπ' ἀριστερά. ἀντὶ τοῦ περὶ νήσον Ψυρίαν. M.

172. ἡ καθύπερθε] ὃ ἡ σύνδεσμος δύο τόνοι ἐπιδέχεται, ἡ περισπωμένη ἢ βαρεῖαν, ὅπερ κάλλιον. E. ἰπένερθεν] ὑποκάτωθεν. V. 10 παρ' ἡμερόεντα Μίμαντα] ἀνέμοις καταπνεόμενον, ἢ κατήνεμον, ὑψηλόν. H. Μίμας δὲ ὄρος ὑψηλὸν καὶ ἐρυθρὸν Ἰωνίας ἀντικρὺ Χίου τῆς νήσου, ἀπὸ Μίμαντος ἐνὸς τῶν γιγάντων ὀνομασθέν. E.H.Q.V.

174. πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν] τὴν τούτων μέσην ὁδόν. μέσον τὸ μέσον Ψύρων καὶ τῆς Χίου. Εὐβοίαν νήσον ἐγγυς Ἀθηνῶν. M. 15

177. ἐς δὲ Γεραιστόν] ὄνομα λιμένος. Q.

178. ἐνύχια] αἱ Ῥιανῶ γράφουσιν ἐνύχιοι. H. ἐνύχιοι] γρ. ἐνύχια. P.

Ποσειδάωνι ταύρων] τὸ μὲν ὡς ἐγγωρίφ θεῶν ἔτιματο γὰρ ὁ Ποσειδῶν ἐν Γεραιστῶ τὸ δὲ ὡς θαλαττίφ διὰ τὸν πλοῦν. E.Q. 20

fuerint necesse est, ὅθεν καὶ παροιμία παρὰ Κρατίνφ "Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες." Hoc patet ex Photii glossa p. 656, 9. Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες: ἡ παροιμία παρὰ Κρατίνφ· τὰ δὲ Ψύρα νησιδίον ἔρημον πλησίον Χίου λέλεκται δὲ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαυόντων. et Steph. Byz. Στράβων ἐν τῷ ἰδ' (p. 645.) τὰ Ψύρα φησὶν οὐδέτερος "τὰ Ψύρα νήσος ἀπὸ πενήκοντα σταδίων τῆς ἄκρας."—λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα ἐπὶ εὐτελείφ διὰ τὸ εὐτελεστάτην εἶναι τὴν νήσον. Κρατίνος. "Ψύρα (libri alii ut supra ψυρά vel ψυρᾶ) τὸν Διόνυσον ἄγοντες." καὶ ἐν Περσέει "Ψύρα τε τὴν Σπάρτην ἄγει." Ceterum verba Alcmanis et Cratini jam in exemplaribus scholiorum quibus Eustathius usus est (quem v. p. 1462, 46.) confusa fuerunt, veteris culpa librarii qui a priore Ψύρα ad alterum aberravit.

1. οἶον H.R. οἱ M. ἦται Q.
3. Ψυρία—ἐν ᾧ] ἄλλως. νησιδίον ἐστὶν ἐν ᾧ H.Q.
- ἀπέχον τε] λυπρὸν ἀπέχον V.
- ἑ] π' V.
4. ἐστὶ] τυγχάνει H.Q.
- Αἰγαίου] αἰγέου H.
5. Δημοσθένης] In oratione perditā. δὲ καὶ Δημοσθένης Q., reliquis omissis.
6. Ψυρίαν] ψυρῶν V.
12. δὲ ὄρος—Χίου] δὲ ὄρος ἐρυθρῶν ἰωνίας κατεναντίας (scilicet κατέναντι ex p. 134, 13.) χίου H. ὄρος ἀντικρὺ Χίου V.: sed addito infra alio scholio, δὲ Μίμας ὄρος ἐρυθρὸν ἀντικρὺ Χίου.
14. τὴν τούτων—Ἀθηνῶν] τὸ μέσον ψυχρῶν (sic) καὶ τῆς Χίου B.
17. αἱ Ῥιανῶ γράφουσιν Porsonus. ἀρειανῶ γρ. H.
19. θεῶ om. E. γὰρ om. Q.
- ὁ Ποσειδῶν om. E.

179. μῆρ'] μῆρα ὡς μῆλα. τὸ δὲ μετρήσαντες ἀντὶ τοῦ οὐριοδρομήσαντες. H.Q.

180. τέτρατον ἡμαρ] ἀφ' οὗ ἐκ Λέσβου ἀνήχθησαν ἀριθμουμένων τῶν ἡμερῶν. τέτρατον, ἀφ' οὗ καὶ τὸ τέτρασι. B.

μετάθεσις Ἰωνική. διαφέρει γὰρ μετάθεσις ὑπερθέσεως· ἡ μὲν γὰρ 5 ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ γίνεται, ἡ δὲ ὑπέρθεσις ἐν ἐτέρᾳ, ὡς τὸ ὀθνεῖος. ἦν γὰρ νόθος νοθεῖος καὶ καθ' ὑπέρθεσιν ὀθνεῖος. καὶ πάλιν γόνυ γονύος καὶ δόρυ δόρυος, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν γονύος καὶ δουρός. E.Q.

184. ὡς ἦλθον, φίλε τέκνον] δαιμονίως ὁ ποιητής, ἐμβαλὼν εἰς ἐπιθυμίαν τῶν νόστων τὸν ἀκροατὴν ἀναρτᾶ πάλιν, ἵνα τὰ λοιπὰ δι' 10 ἄλλου χωρίου δηλώσῃ. τὸ γὰρ ἐνὶ πάντων τῶν κατὰ τοὺς νόστους πραγμάτων ἐμπειρίαν περιβεῖναι οὐ πιθανόν· ἐν μέρει δὲ δηλουμένων τῶν συμβεβηκότων ἀξιόπιστον γίνεται τὸ πᾶν. οὐκ ἄλογος οὖν οὐδ' ἡ πρὸς Μενέλαον ἐκπομπή, ἀλλ' ἵνα τὰ περὶ Ἑλένης ἐνταῦθα διατυπώσῃ ὄντα ἐν ἡδονῇ τῷ ἀκροατῇ. E.H.M.Q. 15

φίλε τέκνον] ἀντὶ τοῦ φίλον τέκνον. B.

ἦτοι πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀπήνητσε· φίλος γὰρ τὸ τέκνον οὐδέτερον. ἡ πρὸς τὸ συνώνυμον, τὸ παις. V.

ἀπευθής] μὴ μαθῶν τι περὶ τοῦ σοῦ πατρὸς ἢ τῶν ἄλλων. B.

188. εὔ μὲν Μυρμιδόνας] Νεοπτόλεμος κατὰ κέλευσιν Θέτιδος 20 ἐμπρήσας τὰ ἴδια σκάφη πεζὸς ἄνεισι. χρησθεῖς δὲ ὑπὸ Ἑλένου, ἔνθα ἂν ἴδοι οἶκον ἐκ σιδηρῶν θεμελίων, τοίχων δὲ ξυλίνων καὶ ὀρόφου ἑρεοῦ, ἐκεῖ μένειν, ἔλθων εἰς τὴν Παμβῶτιν λίμνην τῆς Ἡπείρου, καὶ τοὺς ἐγχωρίους εὐρῶν δόρατα πῆξαντας καὶ χλαίνας ἄνωθεν καταπετάσαντας καὶ οὕτω σκηνοῦντας, συμβάλλει τὸν χρησμόν. καὶ πορ- 25

11. δηλώσῃ H.M.Q. et Eustath. vol. 2. p. 290.

p. 1463, 18. ἀνασώσῃ E.

13. οὖν] δὲ E.Q.

17. Corrigerem φίλος γὰρ τὸ τέκνον, καίπερ οὐδέτερον (conf. schol. ad α, 238.), nisi Barnes, ex Ms. Aloysii edidisset: — ἀπήνητσε φίλος· τὸ γὰρ τέκνον οὐδέτερον: quod tamen meae rationi aegre praepono. BUT.

18. πρὸς τὸ συνώνυμον] Eodem modo pronomen generis neutrius ad νεφέλη pro νέφος dictum referri opinatur schol. ad μ, 75.

21. Ἑλένω] De Heleni oraculo v. Lobeck. Aglaoph. p. 260. et Welcker. in libro de Cyclo epico

22. σιδηρῶν M. σιδηρίων H. σιδηρείων E.Q. σιδήρου T. θεμελίους σιδηροῦς etiam Eustath. dixit p. 1463, 35.

ὀρόφου ἑρεοῦ] ὀρόφου σερεοῦ (σερίων Q.) E.Q. et fortasse H.R. ὀρόφους ἐξ ἑρέου M. In T. est τοίχων ἔκ ξυλίνων καὶ ὀρόφου ἐξερεοῦ. τοίχους ξυλίνους καὶ ὀροφον ἑρεοῦν dixit Eustath.

23. Παμβῶτιν Eustathius. παμβῶ (vel παμβῶ) τὴν H.M.Q. et fortasse R.T. παραβῶτιν E.

24. καταπετάσαντας καὶ οὕτω σκηνοῦντας] Legebatur κατασκηνοῦντας. Explevi defectum ex Eustathio.

θήσας τὴν Μολοσσίαν ἐξ Ἀνδρομάχης ἴσχει Μολοσσὸν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ γένος ἐστὶ τῶν ἐν Μολοσσίᾳ βασιλέων, ὡς ἱστορεῖ Ἐρατοσθένης.

E.H.M.Q.R.T.

οἱ νεώτεροι τὸν Νεοπτόλεμον εἰς τὴν ἠπειρον ἐλθεῖν λέγουσι. V.

ἐγχεσιμῶρους] τοὺς περὶ τὰ ἐγχη κακοπαθοῦντας. B. τοὺς με- 5
μωραμένους, ὅ ἐστι κάμνοντας, τοῖς ἐγχεσι. E.

189. 190. Ἀχιλλῆος . . . υἱὸς] μετὰ θάνατον αὐτοῦ. εὐκαίρως
ἐνεφάνισεν ὅτι ὁ Νεοπτόλεμος καὶ Φιλοκτῆτης ἦκον σύμμαχοι.

E.Q.

192. πόντος δὲ οἱ οὔτιν' ἀπηύρα] οὐκ ἀπήλαυσεν ὁ πόντος τινός· 10
ᾧστε οὐ κατεπόντισεν τινα. V.

193. ἀκούετε νόσφιν] διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ παθόντος καὶ διὰ τὴν
τόλμαν τῶν ἀδικησάντων. E.M.Q.

195. ἐπισμυγεῶς] περισσὴ ἢ ἐπί, ὡς ἐν τῷ "βοῶν ἐπιβούκολος."
σμίχεσθαι δὲ ἐστὶ τὸ ὑπὸ πυρὸς ἀναλίσκεσθαι. μετῆκται δὲ ἐπίρ- 15
ρημα ἀπὸ τῶν ἐπισμυχομένων καὶ "ἐπισμύξαι πυρὶ νῆας" (II, 1,
653.). δηλοῖ δὲ τὸ ἐπισμυγεῶς τὸ ἐπιπόνως, ἀξίως. B.E.H.Q.

σμυγεῶς] ἐπιπόνως· τὸ μέτρον μετῆλειπται. Αἰολικῶς δὲ ἐστὶν
ἐπιπόνως. V.

199. 200. καὶ σὺ . . . εὔ εἶπῃ] καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει προηθε- 20

P. 136. l. 25. τὸν χρῆσμον] καὶ οὐ-
κεῖ ἐκεῖ addit Eustathius.

1. τόλμαν M. Scribatur τόλ-
μη.

13. μετῆκται δὲ ἐπίρρημα (sic Cra-
merus correxit pro ἐπιχείρημα) ἀπὸ
H. λέγεται δὲ ἀπὸ ceteri.

15. καὶ "ἐπισμύξαι] καὶ om. H.
Apud Hom. legitur κατὰ τε σμύξαι.

17. ἀξίως] Corruptum. οἰζυρῶς
Buttm. parum probabiliter. Facil-
limum foret ἀναξίως. Per ἐπιπόνως,
διθυρῶς, καυστικῶς exp. Eustathius.

18. σμυγεῶς] Ex hoc lemmate,
et ex eo quod Eustathius quoque
formam σμυγεῶς solam explicat,
apparet fuisse qui ἐπί separarent;
ut aut sit pro ἐπειτα aut jungatur
ἐκασπέτισεν. Sed non ita facile dis-
jungas præpositionem in altero ex-
emplo infra δ, 672. (ubi vide tamen
schol.); et extat adjectivum ἐπισμυ-

γεῖ indubitatum ap. Hesiodum Sc.
624.—In ipso scholio Barnesius
repositum μετεληπται, quod notius
sane verbum est, sed mihi quidem
hic perinde obscurum. Neque tam-
en leniorem invenio medicinam
ea quam Boeckhius porrigit, ut
scribatur scilicet, διὰ τὸ μέτρον πα-
ρελιπται. Nimirum Σμυγεῶς, ἐπι-
πόνως est glossula quæ, ut sæpe in
hac congerie factum (e. g. β, 350.
363.), coaluit cum justo scholio.
Istud autem sic habuit: Σμυγεῶς]
διὰ τὸ μέτρον παρελιπται. Αἰολικῶς δὲ
ἐστὶν ἐπιπόνως. hoc dicit: pro ver-
bo μωγεῶς ob metrum admisisse
poetam Æolicam ejus formam σμυ-
γεῶς. BUTTM.

20. καὶ addidi ex M. Eo sig-
nificatur non solum ab Aristarcho,
sed etiam, qui ei præverat, Ari-
stophane hos versus ejectos esse.

τοῦντο οὔτοι οἱ δύο στίχοι. ἐκ γὰρ τοῦ λόγου τῆς Ἀθηναῖς (α, 301.) μετήχθησαν ἐνθάδε. H.M.Q.

ἄλκιμος ἔσσι] ἐν συντόμοις ἢ προτροπῇ. μάλιστα γὰρ τῶν εὐφυῶν ἄπτεται ἢ ἐπὶ ταῖς καλαῖς πράξεσιν ἐσομένη δόξα. M.Q.

203. καὶ λίην κείνος μὲν] οὕτως ἤψατο ὁ λόγος τοῦ Τηλεμάχου, 5 ὡς τὰ περὶ τὸν πατέρα ἀφείς μακαρίζειν Ὀρέστην. E.Q.

206. ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς] ὕβρεως, ὑπερηφανίας, ἀδικίας. αὕτη γὰρ ὑπερβασίς ἐστὶ τῆς δικαιοσύνης μεσότητος οὐσης. E.

209. πατρί τ' ἐμῶ] περιττός· ἀρκεῖ γὰρ ὁ πρὸ αὐτοῦ. H.

πατρί] προσληπτέον τὸ δυνηθῆναι βοηθῆσαι. E. 10

τετλάμεν] τλῆναι καὶ προσθήκη τῆς μεν τλήμεναι, τροπῇ δὲ τοῦ η εἰς α καὶ ἀποκοπῇ τῆς αι διφθόγγου τλάμεν καὶ πλεονασμῶ τοῦ τε τετλάμεν. E.

213. μητιάασθαι] γρ. μηχανάασθαι. M.

214. ὁ μὲν πρῶτος ἢ ὀξύνεται, ὁ δὲ δεύτερος περισπᾶται. H. 15

ἐχθαίρουσ'] τοῦτο ἐξηγητέον ἐκεῖθεν. ἔφη γὰρ που “δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊον κτείνειν” (π, 401.), καὶ ἐπάγει, “ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς,” εἰ χρῆ αὐτὸν ἀναιρεῖν· τὸ οὖν ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, μισοῦσί σε, βουλευόνται ἀνελεῖν ἐκ τίνος θεοπροπίας. τὸ δὲ ἐκὼν οὔτω νοητέον, ἐκουσίως ἀνέχει μὴ βουλόμενος ἐπεξελεῖν τὴν ὕβριν. E.Q. 20

215. ἀνὰ δῆμον] οἱ κατὰ τὸν δῆμον ὄχλοι, τουτέστιν αὐτὸς ὁ δῆμος μισεῖ σε ἐκ τίνος θεοπροπίου. B.

ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ] πολλάκις γὰρ μεθίστασαν τοὺς βασιλεῖς μαντείαις ἐπισπόμενοι. ἱστορεῖ Ἐφορος ἐν τῇ 15^ῃ περὶ τοὺς θεούς. τούτω συνωδόν ἐστὶ τὸ “δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊόν ἐστι κτείνειν” 25 ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς.” E.H.M.

216. σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθῶν] ἀπορεῖ ὁ Ζηνοδότος πότερόν ἐστιν ὁ λόγος, βίας αὐτοῖς, ἀντὶ τοῦ τὰς βίας αὐτῶν, ἢ, ἐλθῶν σφιν,

1. οὔτοι οἱ om. Q.

2. μετηέχθησαν Cobetus.

3. εὐφυῶν] εὐχῶν Q.

5. οὔτως Butt. pro οὔτος.

6. ὡς—μακαρίζειν] ὁς—μακαρίζει ταὶ περὶ τὸν Q.

17. πρῶτα θ. εἰρώμεθα βουλάς] πρῶτον εἰσόμεθα βουλὰς θεῶν E.

19. ἐκὼν Butt. pro ἀέκητι.

23. πολλάκις — ἐπισπόμενοι] Hæc verba habet etiam B. qui μεθίστασι.

πολλάκις — βουλὰς H. M. (nisi quod in H. κλεοφόρος) ἐν τῇ ἑξακαιδεκάτῃ ἱστορεῖ κλεοφόρος περὶ τ. θ. πολλάκις μ. τοὺς βασιλεῖς μαντεῖα E. μαντεῖα etiam H.

24. ἐν τῇ] ἐν M. ἐν τῷ H.

περὶ τοὺς θεούς a m. sec. habet M.

26. πρῶτα] πρῶτον M.

27. πότερον Cobetus pro πῶς.

28. ἔστιν εἰ] ἐστὶ καὶ ὁ Q.

ὃ ἐστὶν ἔλθῶν αὐτοῖς, ὥσπερ λέγομεν ἀνίσταμαί σοι ἀντὶ τοῦ ἀνίσταμαι κατὰ σοῦ. Q.T.

Ζηνοδοτος γράφει, ἀποτίσαι, καὶ τὸ ἐξῆς, ἢ σύγε μῶνος. H.

217. ἢ ὅγε μῶνος ἐὼν] ὁ μὲν ὡς ἀδύνατος μόνος κολάσαι τοὺς ἐχθροὺς ἀπωλοφύρετο “εἰ γὰρ ἐμοὶ τοσσηδε θεοὶ δύναμιν παραβεῖεν” 5 (205.), ὁ δὲ ἡρέμα ἐνδείκνυται αὐτῷ ὅτι ἐν τοῖς τοιοῦτοις οὐκ ὄχλου δεῖ, ἀλλὰ δύνατο ἂν καὶ μόνος τιμωρήσασθαι τοὺς μνηστῆρας. E. M.Q. καὶ αὐτὸς Ζηνοδοτος, σύ γε. E.Q.

219. περικηδέτο] ὑφ’ ἐν τὸ περικηδέτο ἀντὶ τοῦ ὑπερεκηδέτο. οὕτως Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρωδιανός. H.M. 10

224. τῷ] τοῦτου ἕνεκεν. M.

226. ὃ γέρον] τὸ, ὃ γέρον, μέσως λαμβάνεται, καὶ ἐπὶ ὕβρεως καὶ ἐπὶ τιμῆς, τὸ δὲ, ὃ γέροντες, τὸ πληθυντικὸν ἐπὶ μόνης τιμῆς. B.

οὕτω τοῦτο ἔπος] οὐ τὸ φιληθήσεσθαι ὑπὸ Ἀθηναῖς, ἀλλὰ πρὸς ἐκεῖνο ἀπήγγησεν “τίς ὃ οἶδ’ εἰ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἔλθῶν, 15 ἢ ὅγε μῶνος.” M.Q. τὸ τοὺς μνηστῆρας ἀναρεθῆναι ὑπὸ Ὀδυσσεύς. M.P.Q.

228. οὐδ’ εἰ θεοὶ ὧς ἐθέλοιεν] ὑπερβολικῶς τοῦτο εἶρηκεν ἐν ἧθει ὅπερ οὐ συνεῖς ὁ Ζηνοδοτος γράφει, εἰ μὴ θεοὶ ὧς ἐθέλοιεν. H.M. Q.R. τοῦτο οἰκονομίαν λέγουσιν εἶναι τοῦ ποιητοῦ. ἐπεὶ γὰρ μετὰ 20 Νέστορος διαλεγόμενον εἰσάγει τὸν Τηλέμαχον, ἄνδρα δὲ μήπω στερεόφρονα ὄντα, οἰκείους καὶ τοὺς λόγους αὐτῷ ἀνατίθησιν. M.

230. Τηλέμαχε] οὗτος ὁ στίχος, λαγαρός ἐστι· διὸ Ζηνοδοτος ἴσως μετέγραφε, “Τηλέμαχ’ ὑπαγόρη μέγα νήπιε, ποῖον ἕϊπες;” τὸν δὲ δεύτερον περιήρει τελῶς διὰ τὸ μαχόμενον αὐτῷ “εἰ μὴ θεοὶ 25 ὧς ἐθέλοιεν.” (228.) H.M.

231. οὐ χρή σε ἐπὶ τῇ βραδύτητι δυσχεραίνειν. οὐδὲ γὰρ Ἀγα-

1. σοι M. σου Q.T.
5. παραβεῖεν M. περιθεῖεν E.Q.
6. τοῖς om. E.Q.
8. σύ γε] Huic scripturae convenit scholion præcedens.
10. Ἡρωδιανός] ἡρόδοτος H.
11. τοῦτου ἕνεκεν] Hoc gl. huc retuli. In M. est lemma ὃ γέρον: τοῦτου ἕνεκεν. τὸ τοῦς—ἐπὶ Ὀδυσσεύς (ex scholio ad 226.).
16. τὸ τοῦς] τούτους Q.

ὑπὸ Ὀδυσσεύς om. Q.
19. συνεῖς] συνεῖς Q.R.
21. δι’ fortasse delendum.
23. ὄντος—μετέγραφε M. λαγαρός ἐστὶν ὁ στίχος δὲ ἴσως μετέγραφε H.
24. ἴσως] ἴσ’ M. ὄντος Cobetus.
25. περιήρει] περιείρη (η a corr. in ei mutato) M. περιείρει H.
27. οὐ χρή—συνήρηκεν ad v. 234. habet E.Q.

μέμνουι τὸ ταχέως νοστήσαι συήνεγκεν. ὁ λόγος δὲ καὶ ὁ νοῦς οὕτως, ἄνδρα ᾧ εἵμαρται τὸ ζῆν δύναται ὁ θεὸς σῶσαι κινδυνεύοντα· ᾧ δὲ εἵμαρται τὸ ἀποθανεῖν οὐδὲ οἱ θεοὶ δύνανται παρὰ μοῖραν βοηθῆσαι.
E.Q.T.

ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων] σημείωσαι τὸν στίχον, ὅτι καὶ ἀνωτέρω οὐ 5
περὶ Τηλεμάχου, ἀλλὰ περὶ Ὀδυσσεως εἴρηται, "τίς δ' οἷδ' εἰ κέ
ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθών;" (216.) H.M.Q.

σαώσαι] γρ. σαώσειεν. H.

232. βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε] ἀβετοῦνται στίχοι ἑπτὰ ἀπὸ τοῦ
"βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε" μέχρι τοῦ "μοῖρ' ὀλή," οἱ μὲν πρῶτοι τέσ- 10
σαρες ὡς οὐκ ἀκολουθῶς τοῖς προκειμένοις ἐπενεχθέντες, οἱ δὲ ἑξῆς
τρεις διὰ τὸ ἀσύμφωνον ἐναντίοι γὰρ εἰσι τῷ "ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων
καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι." E.H.M.Q.R.

236. ἀλλ' ἦτοι θάνατον] ἀποροῦσι τινὲς διὰ τί ὁ Ὀμηρος παρεισ-
άγει τὸ αὐτὸ καὶ ἐν πρόσωπον, τὸν δῆθεν Μέντορα, ἀνωτέρω μὲν 15
λέγοντα ὅτι "ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι," πάλιν
δ' ἐν τῷ παρακατιέναι λέγοντα ὅτι οὐδὲ θεοὶ δύνανται τὸν ὁμοίον θά-
νατον οὐδὲ ἀπὸ τοῦ φίλου αὐτοῖς ἀνδρὸς ἀποσοβῆσαι. καὶ πρὸς τοῦτο
φαμέν ὅτι δ' μὲν ἀνωτέρω λέγει τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς εὐκόλως ἂν σώσαιεν
καὶ ἀπὸ μακρόθεν οἱ θεοὶ ἂν βούλοιντο, κἂν ἐν ἀφύκτοις δεσμοῖς 20
περιέχεται, μηδὲ πεπρωμένης οὔσης τῆς αὐτόθι τελευτῆς ἐκείνου καὶ
ἴσως καὶ τὴν ζῶην αὐτῷ παρατείνουσιν· δ' δὲ παρακατιὸν λέγει τοι-
οῦτόν ἐστιν, ἀλλὰ τὸν ὁμοίον θάνατον, ἦγον τὸν πᾶσιν ὁμοίως διδόν-
μενον, οὐδ' οἱ θεοὶ ἂν ἀποσοβῆσειαν ἀφ' οὗ βούλοιντο, ἀλλὰ τότε
ὅπότεν ἦ πεπρωμένον τὸ τελευτῆσαι αὐτόν. M.

25

θάνατον μὲν ὁμοίον] κοινόν, φυσικόν, τὸν πᾶσιν ὁμοίως ἐπερχόμε-
νον. ἦ καὶ ἄλλως. τὸ τισὶ μὲν κακόν, τισὶ δὲ καλόν, ὅπερ ἐστὶ καὶ

1. ὁ λόγος δὲ καὶ ὁ νοῦς T. ἕλος ὁ
νοῦς E.Q.

ὅπως, ἄνδρα om. T.

5. σημείωσαι] σημειώτέον Q.

6. ἀλλὰ περὶ] περὶ δὲ H.Q.

8. γρ. σαώσειεν] Est glossema.

Vid. ad β, 334. BUTTM.

9. ἑπτὰ] His septem versibus
obeli sunt adscripti in M.

ἀπὸ τοῦ] ἐν τῷ M.

10. δ' ἂν ἔγωγε et τοῦ om. R.

μέχρι M. ἕως ceteri. τοῦ om. R.

11. ὡς om. E.Q., nisi fallit Maii
editio.

17. δ' ἐν τῷ correxi pro δὲ τό.

21. περιέχεται] περιέχεται M.

22. παρατείνουσιν correxi pro πα-
ρατείνωσιν.

24. Addidi ἂν post θεοί.

ἀλλὰ τότε] Oratio non integra.
Excidit τελευτᾶ vel τελευτήσῃ, vel
τελευτῆσαι ἀνάγκη.

πρὸς τὸ κακὸν, οὐ ῥηθήσεταιί ποτε ὁμοιον ὃ δὲ ἔστι πᾶσιν ἐξ ἴσου κακὸν, ἐκεῖνο καὶ ὁμοιον ῥηθήσεται, ἦτοι κοινὸν κακόν. B.E.Q.

237. ἀλαλκόμεν] ἀλκεῖν. καὶ ἐγένετο ἀλκὴν κατὰ συστολήν, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ν καὶ προσθέσει τῆς μεν, ἀλκόμεν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀλκόμεναι, καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ, ἀλαλκόμεναι. E. 5

241. 242. κείνῳ δ' οὐκ ἔτι νόστος] ὀβελίζονται δύο. τί γὰρ ὄφελος λέγεσθαι, τῆς Ἀθηναῖς εἰπούσης “ ποῖόν σε ἔπος φύγεν; ρεῖα θεός γ' ἐθέλων.” ἄλλως τε, εἰ οὕτως πέπεισται, τί ζητεῖ περὶ τῶν νόστων; H.M.Q.R.

244. ἦδὲ φρόνι] φρονῶ φρόνις, ὡς κλονῶ κλόνις. ὃ δὲ Ἀριστοφάνης 10 τὸ φρόνιν νῦν μεν ἐπὶ τῆς φρονήσεως, ἐν δὲ τῷ “ κατὰ δὲ φρόνιν ἦγαγε” (Od. δ, 258.), τὴν καταφρόνησιν. E.M.Q.R.T.

245. τρὶς γὰρ δὴ μιν] παρὰ τὸ ἐν Ἰλιάδι πεποιήται, “ μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν” (Il. α, 252.). ἀλλὰ νῦν μεν βασιλεῦσαι αὐτόν φησι τρὶς, ἐκεῖ δὲ ἄπαξ, βιώναι δὲ ἐπὶ τρίτην γενεάν. περιγρα- 15 φομένον οὖν τῶν τριῶν στίχων τὰ τῆς διανοίας χαριέντα. E.M.Q.R.

Ἄλλως. Πορφυρίου. ἐν γὰρ τῷ γένει τῶν ἀνδρῶν, ἦτοι τῷ πλήθει, φασὶν ἐκ τρίτου ἀνάξει τὸν Νέστορα, ἦτοι ἐπὶ τρισὶ γενεαῖς. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰς γενεὰς ἐψήφισον ἕως ἐτῶν τριάκοντα. γενεὰ δὲ λέγεται ἢ τοῦ τίκτειν καὶ γενεῶν τελείωσις, ἣτις τὴν τριακονταετη 20 περίοδον ἔχει. ὃ γοῦν ἐν τῷ ἄρχειν δύο τριακονταετίας παραδραμῶν καὶ τὴν τρίτην ἐλαύνων εἰκότως λέγεται τρὶς ἀνάξει. E.

φασιν ἀνάξασθαι] διὰ τοῦ α τὸ ἀνάξασθαι ἀντὶ τοῦ βασιλεῦσαι. γένεα δὲ τὰς γενεάς. ἀβητοῦνται δὲ οἱ τρεῖς στίχοι οὔτοι ὡς περιττοὶ “ Νέστορ' ἐπεὶ περίοιδε” καὶ “ τρὶς γὰρ δὴ μὲν φασιν ἀνάξασθαι” 25 καὶ “ ὥστε μοι ἀθανάτοις.” τὸ δὲ ἀθανάτοις Ἀριστοφάνης ἀθάνατος λέγει ἐνικῶς. H.M.

247. μέγα κῦδος Ἀχαιῶν] γρ. σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε. P.

248. πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης] καλῶς ἀναπλήρωσις τῆς Ἰλιάδος ἢ Ὀδύσεια λέγεται. ἃ γὰρ κατέλειπεν ἐκεῖ, ἐνταῦθα λέγει. E. 30

250. Αἰγίσθος δολόμητις] κυρίως ἐνθάδε τέτακται τὸ ἐπίθετον, ἦ'

3. Similis de τετλάμεν annotatio hujus scholiastæ est ad v. 209.

6. δύο. τῆ] διότι H.R.

10. φρονῶ—ἰ δὲ addidi ex M.T.

11. φρονήσεως—καταφρόνησιν] Hanc interpretationes posuit etiam Hesyh. s. v. φρόνιν.

15. φησι. addidi ex M.

22. ἀνάξει Butt. pro ἀνάξει.

24. ἀβητοῦνται] Versibus 244—

246. obelos apposuit in M. manus recentior.

26. ἀθανάτοις] Sic Il. ψ, 460. ἄλλος δ' ἠλιόχρος ἰδὲάλλεται. PORSON.

ἐμφαίνηται ὁ δόλφ κρατήσας τοῦ κρείττονος· ἐπιφέρει γοῦν “ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω.” H.M.Q.

Ἄλλως. ἐκ τούτου συνετὸς ὁ Τηλέμαχος, συνεῖς καὶ ἀφ’ ἑαυτοῦ, μὴ ἂν ἐκ φανεράς ἐπιθέσεως τὸν ἐλάττονα περιγενέσθαι τοῦ κρείττονος εἰ μὴ μετὰ δόλου. οὐκ ἐντεῦθεν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ, “ἦ 5 οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαικοῦ.” διὸ καὶ ὁ Νέστωρ ἀποδεξάμενος αὐτόν φησιν, ἦτοι μὲν καὶ αὐτὸς οἶεαι ὡς κεν ἐτύχθη, εἰ ζῶντ’ Αἴγισθον, καὶ τὰ ἐξῆς. E.

251. ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαικοῦ] Ἀττικῶς κατ’ ἔλλειψιν, ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Ἄργους. B. 10

τινὲς δὲ, ἦ οὐκ Ἄργει ἔην ἐν Ἀχαικῷ. H.Q.

252. εἰς τὸν φιλάδελφον τοιούτους γὰρ ἐν Ἰλιάδι παρέδωκεν αὐτοῦς. H.

255. ἦτοι μὲν τόδε] προσαγωγῶς πᾶν τὴν εὐφύϊαν αὐτοῦ καὶ προσοχὴν ἐπαικῆ, ὅτι εὐφύως, ἐπίθετο περὶ Μενελάου, ἦ οὐκ Ἄργεος 15 ἦεν Ἀχαικοῦ. E.Q.

κ’ αὐτὸς] τὸ πλήρες ἐστὶ τῆς συναλοιφῆς κεν ἀντὶ τοῦ δή. τὸ δὲ ὅμοιον ἐν Ἰλιάδι (ζ, 260.) “ἐπειτα δὲ κ’ αὐτὸς ὀνήσεται.” H.M.

αὐτὸς οἶεαι] ὑπολαμβάνεις ὃν τρόπον γεγονασιν ἂν τὰ περὶ τοῦ Αἰγίσθου. B. τόδε κ’ αὐτὸς οἶεαι ὥσπερ ἐτύχθη] γρ. τὰδε κ’ αὐτός. 20 γρ. ὥσπερ. P.

258. ἔχευαν] τινὲς, ἔχευεν, ἵνα λείπη τὸ τίς· εἴαν δὲ ἔχευαν, οἱ προσήκοντες τῷ Αἰγίσθῳ ἅμα δηλονότι ἐκόλυσεν αὐτὸς ὁ Μενέλαος. E.M.Q.

260. ἐκὰς ἄστεος] γρ. ἐκὰς Ἄργεος. H. 25

262. πολέας] γρ. πολλάς. H.

263. μυχῶ Ἄργεος] οὐ μυχῶ Ἄργεός φησιν ὡς εἴ τις λέγοι ἐν Κορίνθῳ, ἀλλ’ ἐν μυχῶ τοῦ οἴκου, ὃς ἦν ἐν Ἄργει. E.M.Q.

266. κέκρητ’ ἀγαθῆσιν] γρ. κέκρητο. P.

267. πὰρ γὰρ ἔην καὶ αἰδοῦς] τὸ ἀρχαῖον οἱ αἰδοὶ φιλοσόφου 30 τάξιν ἐπέσχον καὶ πάντες αὐτοῖς προσεῖχον ὡς σοφοῖς, καὶ παιδευθῆναι τούτοις παρεδίδοσαν τοὺς ἀναγκαίους· ἐν τε ταῖς ἑορταῖς ἐν τε

11. ἔην ἐν Ἀχαικῷ] ἦεν ἐν ἀχαικῷ Q.

17. συναλοιφῆς] συναλιφῆς H.

21. γρ. ὥσπερ] Respicit hoc alteram lectionem ὡς κεν, quanquam ea in textu cod. Pal. non est, sed ὡς

ἐτύχθη desuper inserto περ. BUTT.

23. ἐκόλυσεν—Μενέλαος] κωλυθέν-
τες ὑπὸ μενελάου E.Q.

27. λέγοι] λέγει E.Q.

ταῖς ἀναπαύσεσιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας συλλεγόμενοι τούτων ἤκουον εἶπου γέγονεν ἐπιφανὲς ἢ καλὸν ἔργον. καὶ ὁ καταλειφθεὶς οἷν παρὰ τῇ Κλυταιμνήστρᾳ φθὸς πονηρὰς ἐπινοίας ἐγγίνεσθαι ἐκάλυε, διηγούμενος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀρετάς. καὶ ἕως τούτου ἐσωφρόνει ἕως αὐτῇ παρῆν οὔτος. τινὲς αἰδοῦν τὸν μὴ αἰδοῖα ἔχοντα, κακῶς. τοῦ-5 τόν τινες Χαριαδὴν, οἱ δὲ Δημόδοκον καλοῦσιν, οἱ δὲ Γλαῦκον. Ε.Μ.

παρ δ' ἄρ' ἔην καὶ αἰδοῖς] συμπαρῆν γὰρ αὐτῇ καὶ φθός. τὸ γὰρ ἀρχαῖον οἱ φθοὶ φιλοσόφων τάξιν ἐπέχον. τινὲς δὲ κακῶς νόησαντες τὸν εὐνοῦχον ἀπέδοσαν. Μ.Ω.Υ. ἐνταῦθα δὲ τινες αἰδοῦν τὸν εὐνοῦχον νοοῦσιν ἐκ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ αἰδοίου, τὸν ἑσπερη-10 μένον τῶν αἰδοίων. Μ.

αἰδοῖς] οἱ μὲν αἰδοῦς λέγουσι τοὺς τραγῳδοὺς. διὰ τιμῆς γὰρ οἱ παλαιοὶ τούτους ἤγον' οἱ δὲ . . . φασὶν εἶναι εὐνοῦχον λέγοντα τὸν αἰδοῦν εἶναι τῆς Κλυταιμνήστρας. Ρ.

παρ γὰρ ἔην καὶ αἰδοῖς] οὕτω Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς Μενέλαος 15 ἄμα τῷ Ὀδυσσεεὶ ἔλθων εἰς Δελφοὺς τὸν θεὸν ἤρετο περὶ τῆς μελλούσης ἔσεσθαι εἰς Ἴλιον στρατείας. τότε δὴ καὶ τὸν ἐναετηρικὸν τῶν Πυθίων ἀγῶνα ἀγωνοθετεῖ Κρέων, ἐνίκα δὲ Δημόδοκος Λάκων μαθητῆς Αὐτομήδους τοῦ Μυκηναίου, δς ἦν πρῶτος δι' ἐπῶν γράψας τὴν Ἀμφιτρίωνος πρὸς Τηλεβόας μάχην καὶ τὴν ἔριν Κιθαιρωνῶς τε 20 καὶ Ἐλικῶνος, ἀφ' ὧν δὴ καὶ τὰ ἐν Βοιωτίᾳ ὄρη προσαγορεύεται ἔην δὲ καὶ αὐτὸς μαθητῆς Περιμήδους Ἀργεῖον, δς ἐδίδαξεν αὐτὸν τε τὸν Μυκηναῖον Αὐτομήδην, καὶ Λικύμνιον τὸν Βουπράσιον καὶ Σίνιν, καὶ τὸν Δωριέα, καὶ Φαρίδαν τὸν Λάκωνα, καὶ Πρόβολον τὸν Σπαρτιάτην. τότε δὴ Μενέλαος τῇ προνοίᾳ τῆς Ἐλένης ἀνέθηκεν ὄρμον 25

2. παρὰ Heinrichius apud Butt-
mann. pro περί.

6. Χαριαδὴν Μ. cum Eustathio,
quod etiam ex H. annotatum. Χα-
ριδμω Ε. Vid. schol. ad σ, 325.

14. τῆς Buttman. pro τοῖς.

15. Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς] In libro
deperdito de poetis. Vid. Suidam,
et cf. Tzetz. in Proleg. ad Ly-
cophr. BUTTM. Est hoc scho-
lion etiam in T., sed minus plene.

16. ἤρετο correxi pro εἶρετο.

17. ἐναετηρικὸν] ἐναετή Μ.

18. ἀγωνοθετεῖ] Fort. ἡγωνοθετεῖ.

19. Αὐτομήδους] αὐτοῦ μὴ δὲ H.R.

τοῦ om. E.Q.R.

ἦν πρῶτος] πρῶτος ἦν H.R.

22. αὐτὸν τε τὸν Μ. αὐτὸν τε καὶ
τὸν ceteri. αὐτὸν τε καὶ τὸν ἠθρότα
Eustathius.

23. Αὐτομήδην] αὐτομήδη Η.
Βουπράσιον Μ. Βουπρασίδην Ε.Η.
Q.R. Βουπρασία Eustath.

Σίνιν Μ. σίτια Ε.Ω.Ρ. σίτι Η.
Hunc Eustath. omisit.

24. Φαρίδαν R. et Eustath. φαρί-
δα Ε.Η.Ω. φαλάριδα Μ.

25. δὴ H.R. et Eustath. δὲ ce-
teri.

ἀνέθηκεν] ἀνατίθεικεν Μ.

Ἄθηνᾶ. τὸν δὲ Δημόδοκον εἰς Μυκῆνας λαβὼν Ἀγαμέμνων ἔταξε τὴν Κλυταμνήστραν τηρεῖν. ἐτίμων δὲ λίαν τοὺς φῶδους ὡς διδασκάλους τῶν τε θείων καὶ παλαιῶν ἀνδραγαθημάτων, καὶ τῶν ἄλλων ὀργάνων πλέον τὴν λύραν ἠγάπων. δηλοῖ δὲ καὶ Κλυταμνήστρα τὴν εἰς αὐτὸν τιμὴν· οὐ γὰρ φονεύειν, ἀλλ' ἀφορίζειν αὐτὸν ἐκέλευσε. 5 Τιμόλοος δὲ ἀδελφὸν αὐτὸν φησιν εἶναι Φημίου, ὃν ἀκολουθήσαι τῇ Πηνελόπῃ εἰς Ἰθάκην πρὸς παραφυλακὴν αὐτῆς· διὸ καὶ βία τοῖς μνηστῆρσιν ἄδει. E.H.M.Q.R. τοσοῦτον δὲ καὶ πρὸς τὰ πολιτικὰ διέτεινεν ἢ τῶν κιθαρῶδων μουσικῇ ὡς τῶν Σπαρτιατῶν τὴν πόλιν ἀφελεῖσθαι λέγουσιν ὑπὸ τούτων τῶν ἀνδρῶν τὰ μέγιστα καὶ πρὸς 10 ὁμόνοιαν καὶ πρὸς τὴν τῶν νόμων φυλακὴν. ὡς καὶ τὴν Πυθῶν, αὐτόθι φυομένης ταραχῆς, εἰπεῖν, τὸν Λέσβιον φῶδον ἀκούειν καὶ παύσασθαι τῆς φιλονεικίας. ὃ καὶ γέγονεν. E.Q.

268. εἴρυσθαι] ὥσπερ γίνεται ἀπὸ τοῦ εἰλίσσω τὸ εἰλίξας, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ εἶρυν εἶρυνι τὸ εἴρυσθαι. B. 15

269. ἀλλ' ὅτε δὴ μιν] τὸν αἰοῖδον, ἢ τὴν Κλυταμνήστραν, ἢ τὸν Αἴγισθον, ἢ τὸν Ἀγαμέμνονα. E. τὴν Κλυταμνήστραν. δαμῆναι] ὑποταγῆναι τῷ Αἰγίσθῳ. P.

270. ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην] ὁ Αἴγισθος. E. εἰς Κάρφην. E.H.

271. κύρμα] ἐπιτυχίαν, ἀπὸ τοῦ κυρῶ τὸ ἐπιτυγχάνω. B. 20

272. ἐθέλων] Ὁμηρος τρισυλλάβως. H.

274. πολλὰ δ' ἀγάλματα] Ὁμηρος ὅπταν τὸ γένος προείπη τὸ

1. Ἄθηνᾶ H.M.R. τῇ ἀθηνᾶ E.Q. Apud Eust. τότε δὴ Μενέλαος μὲν τῇ Προνοῖᾳ Ἄθηνᾶ τὸν τῆς Ἑλένης ὄρμον ἀνέθηκεν ἐν Δελφοῖς, Ἀγαμέμνων δὲ κ. τ. λ.

Δημόδοκον] Scribebatur Δημόδοκον hic et alibi interdum, qui accentus frequens est in M. etiam in textu Homeri.

Ἀγαμέμνων] ἀγαμέμνονι M.

2. ἐτίμων δὲ λίαν] ἐτίμα γὰρ λίαν φησὶ (Demetrius) Eustath.

4. πλέον] τέλειον H.R.

5. εἰς αὐτὸν H.M.R. τὴν αὐτῶν E. Q.

φονεύειν] κτείνειν R.

ἐκέλευσε] ἀφῆκε Eustath.

6. ἀκολουθήσαι τῇ πηνελόπῃ M. ἀκολούθως ἔταξαν καὶ τῇ πηνελόπῃ E.Q.

ἀκολούθως καὶ τὴν πηνελόπῃ H.R.

7. πρὸς παραφυλακὴν αὐτῆς] Vid. ad a, 325. BUTTM.

8. ἄδει M. αἰδίδει ceteri.

15. Cavet scholium ne quis in syllaba εἰ augmentum agnoscat et εἶρυσθαι scribat: quod apte fit comparatione participii εἰλίξας. BUTT.

22. Ὁμηρος ὅπταν . . .] Ex hoc scholio excerpta sunt quæ in E.Q. leguntur, ὅταν Ὁμηρος προείπη (sic) τὸ γένος ἐπάγει καὶ τὸ εἶδος διὰ τοῦ τέ συνδεσμοῦ συμπλεκτικοῦ. ἀγάλματα γὰρ τὸ γένος, ὑφάσματα τε χρυσόν τε τὸ εἶδος. τοιοῦτον καὶ τὸ, ἠῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λήβητάς τε τριποδάς τε, ἴππους θ' ἡμίονους τε βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα, ἠδὲ γυναῖκας ἐδῶλους, πολλὰν τε σιθῆρον. πάλιν εἰπὼν μῆλα ἐπάγει τὸ εἶδος, διὲς

συνεκτικόν τινων, ἐπιφέρειν εἴθε καὶ τὰ περιεχόμενα εἶδη, οὐ μέντοι διὰ τοῦ διαζευκτικοῦ συνδέσμου, ὃς οὐκ ἔστι συναγωγός, ἀλλὰ διὰ τοῦ τε τοῦ συμπλεκτικοῦ καὶ ἀναφορικοῦ ὑπάρχοντος, πάντα σημαίνων, ὥσπερ ἐν τούτοις “πολλὰ δ’ ἀγάλματ’ ἀνήψεν.” τίνα οὖν ταῦτα; “ὑφάσματα τε χρυσόν τε.” τὸ εἶδος. τοιοῦτον καὶ τὸ “νηῶν δ’ ἔκφερ’ ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε, ἵππους θ’ ἡμίονους τε βοῶν τ’ ἴφθιμα κάρηνα, ἠδὲ γυναικάς εὐζώνους, πολίων τε σίδηρον (Π. ψ, 259.) πάλιν εἰπὼν μῆλα ἐπάγει τὸ εἶδος “ἴιές τε καὶ αἶγες” (Od. α, 184.) καὶ “Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἤρχον” (Π. β, 494.) ποῖοι; “οἳ θ’ Ἑρῖν ἐνέμοντο.” πάλιν “οὐ φυτὸν” εἰπὼν (Od. ω, 246) ἐπάγει “οὐ συκῆ, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη, οὐκ ὄχνη, οὐ πρασιή τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον,” καὶ πρὸς μὲν τὸ φυτὸν τὴν συκῆν ἀπέδωκε, πρὸς δὲ τὸν κῆπον τὴν πρασιάν. κῆπον δὲ λέγει τὸν καταπνεόμενον τόπον, πρασιάν δὲ ἀπὸ τῶν λαχακνομένων τόπων, ἃ καὶ ἐπ’ ἐσχάτοις φυτεύουσιν. “ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαί” (Od. η, 127.). καὶ τὰ μὲν συνεκτικὰ οὕτως· τὰ δὲ διαζευκτικὰ “μάντιν ἢ ἰητήρα κακῶν ἢ τέκτονα δούρων.” (Od. ρ, 384.) M.

ἀγαλμα λέγει ὁ ποιητὴς πᾶν ἐφ’ ᾧ τις ἀγάλλεται, καὶ οὐ τὸ ξάανον. M. Q. ἀγάλματα παρὰ τοῖς νεωτέροις αἰ στήλαι, ἐνταῦθα δὲ τὰ ἀναθήματα. M. 20

275. ἐκτελέσας μέγα ἔργον] τὸ τοῦ γάμου καὶ τῆς βασιλείας κρατήσας. B.

ἔλπετο] ἴακῶς τὸ ἔλπετο, οὐκ ἤλπετο. M.

276. ἅμα πλέομεν] Ζηνοδοτος ἀναπλέομεν, κακῶς· “Ὀμηρος γὰρ τὸν εἰς Τροίαν πλοῦν ἀνάπλουον φησίν. M. 25

278. Σούνιον] ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς. ἱερὸν δὲ εἶρηται παρὰ τὸ ἀνατεθεῖσθαι τῷ Ποσειδῶνι. M. ἀκρωτήριον Ἀττικῆς. τὸ δὲ ἐξῆς, ἱερὸν ἄκρον. Q.

τε καὶ αἶγες· καὶ φυτὸν εἰπὼν ἐπάγει, οὐ συκῆ, οὐκ ἄμπελος οὐ μὲν ἐλαίη, οὐκ ὄχνη οὐ πρασιή τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον. καὶ, Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως, καὶ τὰ ἐξῆς.

9. μὲν om. M.

10. οὐ φυτὸν] οὐ om. M.

11. πρασιή] Hinc tandem verus redeat hic quoque huic voci ac-

centus conspirans ille versui Od. η, 127. et præcepto Eustathii ad p. 1967, 29. Nam in omnibus edd. et apud ipsam Eustathium ad hunc nostrum locum, inveni πρασιή. BUTTM.

18. οὐ om. Q. Conf. schol. ad v. 438.

25. ἀνάπλουον] Vide p. 148, 23.

279. ἔθα κυβερνήτην] δαιμονίως προφρονόμηται πρὸ τοῦ μεσοῦν-
τος χειμῶνος τελευτᾶν τὸν κυβερνήτην. H.

Φοῖβος Ἀπόλλων] ὁ φοιβάζων καὶ μαντευόμενος καὶ τὰ τῶν θεῶν
ἄδηλα δηλοποιῶν ἢ ὁ ἐκ Φοίβης γυναικὸς γεννηθεὶς Ἀπόλλων. λέ-
γει δὲ τὸν ἥλιον Ἀπόλλωνα ἀπὸ τοῦ μὴ πολλοὺς ἡλίους εἶναι· τὸ γὰρ 5
α στερητικόν. ἄγανοις δὲ, τοῖς λαμπροῖς· ἢ τοῖς ἄγαν ὀξυτάτοις,
ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἴεσθαι καὶ πέμπεσθαι· ἢ τοῖς γλυκυτάτοις διὰ τὴν
συντομίαν τοῦ θανάτου. ἐκ γὰρ τῆς τοῦ ἡλίου κινήσεως γίνονται
πολλάκις θάνατοι αἰφνίδιοι. E.

280. οἷς ἄγανοῖς] ἢ ταχυτάτοις, ἄγαν ἰεμένοις. καὶ ἄγανός ἐτυ- 10
μολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἄγαν νέειν εἰς αὐτὸν πάντας, ὡς καὶ ἀγαθός ἀπὸ
τοῦ ἄγαν θέειν περὶ αὐτόν· τὸν γὰρ ἀγαθὸν πάντες φιλοῦντες εἰς αὐ-
τὸν τρέχουσαν ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ἀγανὸν ἦτοι λαμπρὸν καὶ ἐνάρετον
πάντες πορευόμεθα. B.

ἦγουν λοιμικῇ νόσφ τετελεύτηκεν. P.

15

282. Φρόντιν Ὀνηγορίδην] παρὰ τὸ φροντίζειν καὶ ὄνησιν εἶναι
ἔπλασε τὸ ὄνομα. H.

ἐκαίνυτο] τὸ δὲ ἐκαίνυτο, ἐνίκα. κυρίως δὲ ἀπὸ τοῦ καίνειν, ὃ ἐστι
κόπτειν. πᾶς γὰρ καίνων ἦτοι τιτρώσκων τὸν ἐναντίον νικᾷ. ὅθεν καὶ
καίνω ῥήμα τὸ νικῶ καὶ καίνυμι. B. ἐνίκα. κυρίως δὲ καίνυσθαι 20
τὸ κτείναντα νικῆσαι. καίνειν γὰρ τὸ φονεύειν. E.V.

286. ταῦτα ἐπίσταται ὁ Νέστωρ, ἢ τοῖς ἐκ τοῦ ναυαγίου τοῦ περὶ
τὴν Κρήτην διασεωσμένοις. H.

287. Μαλειάων] ὅτι ὡς Κρητῶν (Od. ξ, 199.) καὶ Μαλειάων
ἔφη. καὶ ὡς “Κρήτη τις γαῖά ἐστι” (Od. τ, 172.), καὶ “περι- 25
γνάμπτοντα Μάλειαν” (Od. ι, 80.). H.M.Q.

289. λιγέων τε] διχῶς Ἀρίσταρχος, λιγέων δέ, καὶ, λιγέων τε. H.
ἐπ’ αὐτμένα] ἀρσεικῶς τὸν αὐτμένα, ἀπὸ ὀρθῆς τῆς αὐτμήν,
τουτέστι τὴν σφοδρὰν πνοήν. H.Q.

290. τροφέοντα] γρ. τροφόεντα. Q. τροφόεντα] γρ. τρεφό- 30

20. ἐνίκα] ὑπερενίκα E.

21. κτείναντα] κτείνειν, τὸ E.

24. ὅτι om. Q.

25. Κρήτη] κρήτης H. in quo et-
iam Δήμου γαῖαν ex θ, 301. citari
annoavit Porsonus in Addendis

ad τ, 172, de quo tacet Cramerus.

καὶ περιγνάμπτοντα] εἶκον (ειπών?)

καὶ περιγνάμπτοντα H.

28. τὸν αὐτμένα om. Q.

30. γρ. (i. e. γράφεται)] γράφε
Maii editio hic et p. 159, 8.

εντα. P. Ἀρίσταρχος γράφει τροφέοντο ἀντὶ τοῦ ηὔξανοντο. H. τροφέοντο] ηὔξανοντο. M.V.

292. κιδανες] ἔθνος Κρήτης· καὶ Κυδανὺς πόλις Κρήτης, ποταμὸν ἔχουσα Ἰάρδανον. Q.V.

Ἰαρδάνου] ἀπὸ τῆς Ἰαρδάνης εὐθείας, ὅς ἐστι ποταμὸς Κρήτης. M. 5

293. Λισσῆ] τινὲς μὲν ὄνομα κύριον τὴν νῦν Βλισσὴν καλουμένην, οἶον λεία. ὁ δὲ Κράτης σὺν τῷ ν γράφει Λισσῆν. τὸ δὲ ἐξῆς, ἔστι τέ τις ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι τῆς Γορτυνίας ἰψηλὴ πέτρα. H. M.Q. λεία πέτρα. ἢ κατὰ μεταπλασμὸν εἶπε τὸ νῦν καλούμενον παρὰ τοῖς Κρησὶ σὺν τῷ β Βλίσση. ἔστι δὲ ἀκρωτήριον τῆς Γορ- 10 τυνίας. ὁ δὲ Κράτης σὺν τῷ ν γράφει Λισσῆν. M.V.

Λισσῆ αἰπεῖα] ἔοικεν Ὀμηρος ἐναντιοῦσθαι αὐτῷ. P.

295. ρίον] τὸ ρίον λέγει μικρὸν ὄν μέγα κύμα τὸ προσπίπτον ἀπείργειν. μικρὸν δὲ λίθον εἶπεν ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἐκεῖ γινομένων λίθων. B.

σκαῖον] οἱ μὲν τὸ δυτικόν, οἱ δὲ τὸ δεινὸν καὶ ἄγριον. Q. δεινὸν, χαλεπὸν. V.

15

1. τροφέοντο vitiosum. In τροφέοντο mutat Porsonus. Eustathius et hic et II. 6, 621, ubi eadem locutio, duplicem memorat scripturam, τροφέοντα et τροφέοντα. Aristarchus quid probaverit ex confusis codicum in hoc scholio scripturis non liquet. Probabile est eum τροφέοντα scripsisse, quum alii τροφέοντα vel τροφέοντο posuissent. Nam τροφέοντο illud ineptius est quam ut Aristarcho imputari posse videatur. De quo si recte iudicamus, annotatio scholiastæ sic erit scribenda, τροφέοντο ἀντὶ τοῦ ηὔξανοντο. Ἀρίσταρχος γράφει τροφέοντα.

5. εὐθείας addidit Cobetus.

6. τινὲς μὲν ὄνομα κύριον] λεία. τινὲς δὲ κύριον ὄνομα Q., omisso infra οἶον λεία.

Βλίσσην correxi pro βλήσσην, quod est in H., vel βλεισσην, quod habet Q. In M. βρίσσην.

7. σὺν τῷ ν ex Eustathio p. 1468, 50. scripsi pro σὺν τῷ ν (σὺν τῷ ν M.) λισσῆν H. λισσίν M. λισσιν Q.

βλίσσην Eustathius, qui addit καὶ δεκεῖ κατὰ εἰθείαν πτώσειν ἀρσενικῶς προφέρειν ὁμοίως τῷ σωλῆν καὶ τοῖς τοιούτοις. Corrupte ἐλύσσην τῆς Φαιστίας apud Strabon. 10. p. 479. ubi Coraëis ὁ Λισσῆν, ex codice, ut ait, in quo ὁ Λίσσην scriptum sit. Ὁ Λισσῆς ap. Steph. Byz. s. v. Φαιστός, ἔστι τῆς Φαιστιάδος καὶ ὁ καλούμενος Λισσῆς. Ὀμηρος "ἔστι δὲ τις Λισσῆς αἰπεῖά τε εἰς ἄλλα πάτηρ." Dixit de his nominibus Hoeckius in libro de Creta vol. i. p. 410. 411. In versu Homeri manifestum est recte legi adjectivum λισσῆ πέτρα.

8. ἰψηλὴ πέτρα addidi ex M., in quo est οὗ ἰψηλαὶ πέτραι.

9. τὸ νῦν καλούμενον παρὰ M. τὸν νῦν παρὰ V.

10. Βλίσση] βλίσση M. βλίσση V.

11. ὁ δὲ] ἴθην M.V. Correctum ex scholio superiore.

τῷ ν—Λισσῆν] τῷ ν—λίσσην M.V.

12. ἐναντιοῦσθαι] Nimirum voci λισσῆ in textu superscriptum ἐτέλες. BUTTM.

296. ἐς Φαιστόν] ἀκρωτήριον τῆς Γόρτυνος πόλεως Κρήτης ἀπὸ μὲν τῶν πολλῶν μερῶν λίαν περικλυζόμενον καὶ εἰ βροχεῖά τις αὔρα γένηται, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας οὐδ' ὄλωσ, καίτοι τοῦ νότου μέγιστα ἐγείροντος κύματα, διὰ τὸ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος προηκούσας εἰς θάλασσαν πέτραις περιεράσσεσθαι τὰ κύματα. τινὲς δὲ τὴν Φαιστόν 5 πόλιν λέγουσι τῆς Κρήτης. E.H.Q.

μικρὸς δὲ λίθος] τὸ γὰρ ὑπὸ τοῦ νότου κύμα τὴν Φαιστόν ἂν ἐποίει ἀλίμενον, εἰ μὴ προκείμενος ὁ λίθος ἐκόλυεν ἐντὸς μέγα γίνεσθαι κύμα, προκαταγνυμένον περὶ αὐτὸν τῶν κυμάτων. γράφει δὲ Ζηρόδοτος "Μαλέου δὲ λίθος" Μάλειον γὰρ ὀνομάζεται τὸ πρὸ τοῦ 10 Φαιστίων λιμένος ἀκρωτήριον. E.M.Q.V.

μικρὸς δὲ λίθος] μικρὸν λίθον εἶπεν ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἐκεῖ γινομένων κυμάτων ὅλον δὲ οἰκονομημένως, ἵνα τοῖς περὶ τὸ χωρίον αὐτῶν ἀσινῆς ἢ ἔκβασις γένηται προεκλυομένου τοῦ κύματος. H.

Ἄλλως. Πορφυρίου. διὰ τί ὁ μὲν βορέας μέγα κύμα κυλίνδει, ὁ 15 δὲ νότος μέγα κύμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ; ἔστι δὲ τὸ μὲν κυλίνδειν τὸ ἐξ ὕψους τι καταφέρειν, τὸ δὲ ὠθεῖν τὸ ἐκ ταπεινότερων εἰς ὕψος ἀνάγειν βεβιασμένως. καὶ φαμὲν ὡς εἰδὼς Ὅμηρος ὅτι ἡ ἡμετέρα οἰκουμένη βορειότερα ἐστὶ καὶ ὑψηλὴ, ἢ δὲ ἀντοικουμένη νοτιωτέρα καὶ ταπεινὴ ὡς πρὸς ἡμᾶς, εἰκότως ὡς ἂν τοῦ βορέου ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ 20 πνέοντος κυλίνδειν αὐτὸν ἔφη τὰ κύματα· τοῦ δὲ νότου ἐκ τοῦ ταπεινοτέρου πνέοντος ἄνωθεῖν ἔφη τοῦτον τὰ κύματα. ὅθεν καὶ τῆς Ἰλίου καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου βορειότερων ὄντων τῆς Ἑλλάδος ἀνάπλου καὶ

1. Γόρτυνος] γορτύτης V.

2. μερῶν ex Eustathio correctum pro κυμάτων.

περικλυζόμενον] ἐπικλυζόμενον H.

5. περιεράσσεσθαι correcti. περιεράσσεσθαι V. περιβάσσεσθαι H.Q. ἐπιρρήγνυσθαι E. Verbo προσεράσσεσθαι utitur Eustath. p. 1469, 18.

8. ἐντὸς μ. γ. κύμα] μ. κύμα ἐντὸς γ. H. qui primam scholii partem usque ad τῶν κυμάτων habet.

9. προκαταγνυμένον] προκαταγνυμένον H.

γράφει δὲ Ζηρόδοτος] γράφει δὲ Ζηρόδοτος καὶ M. γράφεται δὲ (δὲ om. V.) καὶ E.Q.V., omissio Zenodoti nomine. Apud Eustath. p. 1469, 20.

γράφεται δὲ, φασί, καὶ Μαλείου δὲ λίθος. Μάλειον γὰρ ὀνομάζεται etc.

10. μαλέου E.Q. μαλλίου M.V.

δὲ om. M.

Μάλειον] μάλλιον M.V.

ὀνομάζεται] ὀνομάζεται E.Q.

τὸ addidit Buttm.

11. Φαιστίων—ἀκρωτήριον om. E.Q.

15. Πορφυρίου] ἐκ τοῦ πορφυρίου H. Comparandum schol. ad ε, 295.

16. δὲ τὸ μὲν] μὲν γὰρ τὸ H.R.

17. τὸ ἐξ—τὸ ἐκ H.R. τὸ utrumque om. E.Q.

18. βεβιασμένως] ἀναβιαζόμενος E.

καὶ φαμὲν H.R. ῥητέον δὲ E.Q.

ὡς H. ἔτι E.Q.R.

21. ταπεινότερου] ταπεινοῦ H.R.

ἀναγωγὴν καλεῖ τὸν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος δρόμον εἰς Ἴλιον. E.H.Q.R. ἐπεὶ δὲ πασῶν πόλεων καὶ νήσων ἅς κατέλεξεν ἐν τῷ καταλόγῳ περὶ τὸ Ἑλληνικὸν οὐδεμία βορειοτέρα ἢ προσάρκτιος μᾶλλον Ἰθάκης, ἐν δὲ τοῖς προσαρκτίοις μείζους αἱ νύκτες, εἰκότως τὴν νύκτα φησὶν ἐν τῇ Ἰθάκῃ μακροτάτην εἶναι, λέγει δὲ “ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν 5 εὐδειν, ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν· οὐδέ τί σε χρὴ πρὶν ὦρη καταλέχθαι· ἀνὴ καὶ πολὺς ὕπνος” (Od. ο, 392.). E.Q.

298. σπιλάδεσσιν] Ὀμηρικὸν τοῦτο. σπιλάδεσσι δὲ ταῖς παραλίαις πέτραις, παρὰ τὸ ἐσπιλῶσθαι· ἢ ταῖς κατὰ θάλασσαν περιελημμέναις ἐν ὀλίγῳ ὕδατι. E.Q.V. 10

301. πολὺν βίον] κατὰ τὸ εἰκὸς τοῦ Μενελάου ἤκοντος διηγέθη περὶ τοῦ πλήθους τῶν χρημάτων ἅπερ ἀπ’ Αἰγύπτου ἤγαγεν. οὐ κατ’ ἀδολεσχίαν δὲ ἐπὶ ταῦτα ἤκεν ὁ Νέστωρ, ἀλλ’ ἀποπληρῶν τὴν ζήτησιν τοῦ νεανίσκου, ὡς οὐκ ἦν ἐπὶ τῆς οἰκίας ὁ Μενέλαος, οὐδὲ αὐτὸς ἐτιμωρήσατο τὸν Αἴγισθον. αὐτὸ δὲ τὸ κεφάλαιον φράζει· τὸ 15 δὲ κατὰ μέρος περὶ Εἰδοθέας καὶ Πρωτέως καὶ τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς αὐτὸς ὁ παθὼν διηγῆσεται. πιθανῶς δὲ συμμεμέρισται τὰ τῆς διηγήσεως. Q.

304. δέδμητο] Ἀρίσταρχος δέδμητο, ὡς “ ἡ πληθὺς ἀπονέοντο” (Il. ο, 305.). H.M.Q.R. 20

307. ἀπ’ ἀπ’ Ἀθηναίων] Ζηνοδοτος μὲν, ἀπ’ ἀπὸ Φωκῶν. ἐκεῖ γὰρ κατῴκει ὁ Στρόφιος, εἰς δὲ ἀνετρέφετο Ὀρέστης κατὰ νεωτέρους, Ἀρίσταρχος δὲ, ἀπ’ ἀπ’ Ἀθηναίης, ὡς ἐκεῖ “ ἴκετο δ’ ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρύγυιαν Ἀθήνην” (Od. η, 80.). H.M.Q.

ἐπαιδεύετο ἴσως ἐκεῖ. οἱ δὲ νεώτεροι παρὰ Στροφίῳ αὐτὸν τετρά- 25 φθαι φασίν. ὅθεν καὶ, ἀπ’ ἀπὸ Φωκῶν, γράφεται. E.T.

309. 310. ἦτοι ὁ τὸν κτείνας] ἔν τισι τῶν ἐκδόσεων οὐκ ἦσαν. ὁ

3. Ἰθάκης] En ignoratas geographicas rationes Porphyrii etiam tempore, qui Thessaliæ urbes Homero nominatas nescit magis bo-reales longe esse Ithaca. BUTT.

8. Ὀμηρικὸν—δὲ ταῖς om. E.V.

19. ἡ πληθὺς ἀπονέοντο] Hoc exemplo nihil probatur. Nam hic pluralem requirebat metrum, quod non cadit in Odysseæ versum, ubi nihil causæ erat cur δέδμητο dice-retur potius quam δέδμητο.

22. νεωτέρους] ἐπαιδεύετο δὲ ἐν Ἀθή- ναις addit Q., qui partem hujus scholii habet ἐκεῖ γὰρ—Ἀθήναις.

23. Ἀθηναίης] ἀθηναίως M.

25. ἴσως ἐκεῖ] διὰ τὸ τοῦ φιλοσό- φους καὶ βήτορας κατακεῖν ἐν Ἀθήναις addit T.

27. ἐν τισι—] Recte hoc scho- lion ad v. 309. refertur in M.T.; male in aliis ad v. 303. Prima scholii verba ἐν τισι—ἦσαν (εἰς τὴν T.) afferuntur etiam ex H.

δὲ Ἀρίσταρχός φησιν ὅτι διὰ τούτων παρνοφαίνεται ὅτι συναπώλετο Αἰγίσθω ἢ Κλυταμνήστρα. τὸ δὲ εἰ καὶ ὑπὸ Ὀρέστου, ἄδηλον εἶναι· οὐδὲ γὰρ τὰ περὶ τὴν Ἐριφύλην φησὶν εἰδέναι αὐτόν. M.Q. R.T.

τάφος] κατεσκεύασε δεῖπνον. τάφος γὰρ τὸ ἐπὶ νεκροῖς δεῖπνον. B. 5 δαίνυ τάφος Ἀργείοισιν] κατεσκεύασε δεινὴν ἔκκληξιν ἢ κρίσιν ἐν τῷ Ἀργεῖ. E.

τάφος σημαίνει πέντε· τὴν νῆσον, ὡς τὸ “Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἄνασσε” (Od. α, 419.)· τὴν ἔκκληξιν, ὡς τὸ “ταφῶν δ’ ἀνόρουσεν Ὀδυσσεύς,” ἢ Ἀχιλλεύς· τάφος ὁ ἐπιτάφιος δεῖπνος, ὡς τὸ “ᾧδε 10 δαίνυ τάφος Ἀργείοισι” τὸ μνημεῖον, καὶ τὸ σῆμα. E.

Ἄλλως. ἢ εὐτρέπισεν αὐτῷ τάφος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, ἢ εὐαχίαν ἐποίησεν ἐπιτήδειον. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς τινὸς τελευτήσαντος λαμπρᾶν τινὴ εὐαχίαν ἐτοιμάζειν ἐπ’ αὐτῷ, ὅπερ καὶ τάφος παρ’ ἐκείνοις ἐκέκλητο. E. 15

310. μητρός τε στυγερῆς] φεῖδεται διὰ τούτων τοῦ Ὀρέστου. τὸ μὲν γὰρ εὐφημότερον εἶπεν ὅτι ἔθαψε τὴν μητέρα, τὸν δὲ θάνατον παρεσιώπησεν. E.Q.V.

311. βοῆν] μάχην. ἔνθα γὰρ μάχη ἐκεῖ καὶ βοή. E.

313. καὶ σὺ φίλος] οὗτος ὁ τόπος ἀνέπεισε Ζηνοδοτον ἐν τοῖς περὶ 20 τῆς ἀποδημίας Τηλεμάχου διόλου τὴν Κρήτην ἔναντι τῆς Σπάρτης ποιεῖν. οἶεται γὰρ ἐκ τούτων τῶν λόγων κατὰ τὸ σιωπώμενον ἀκηκόεσθαι τὸν Νέστορα παρὰ τοῦ Τηλεμάχου ὅτι καὶ ἀλλοχόσε περὶ τοῦ πατρὸς πεισόμενος παρεσκεύαστο πλεῖν. διὸ καὶ ἐν τῇ ἀραβωδίᾳ (93.) ἔγραψε “πέμψω δ’ ἐς Κρήτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθίοντα,” 25

1. φησιν ὅτι διὰ M.T. φησὶ διὰ Q. R.

παρνοφαίνεται] παρεμφαίνει. T.

2. εἰ καὶ om. M.

ὑπὸ] ἀπὸ Q.

ἄδηλον] εὐδηλον Q.

3. τὴν om. R.

Verba οὐκ εἰδέναι significant non memorare: vid. ad α, 300. Hoc igitur volebat Aristarchus: Homerum de parricidio ipso Orestis disertis verbis nihil dicere; sicut etiam in loco λ, 326. Eriphyles scelus quidem memoret, sed quod manu filii Alcmaeonis perierit, hoc

quidem sileat. Add. schol. 310. BUTTM.

8. τάφος] Conf. schol. ad α, 417.

10. Ἀχιλλεύς] De Achille II. 1, 193. et bis praeterea; tum Od. π, 12. ταφῶν δ’ ἀνόρουσε συμβότης. De Ulysse nusquam. BUTTM.

11. σῆμα Maius pro σῶμα.

20. Ζηνοδοτος] Zenodoti sententiae adversatur schol. ad β, 359. et δ, 702. BUTTM.

ἐν τοῖς] ἐν τῷ M.

22. οἶεται] νοεῖται M.

24. διὸ καὶ] καὶ om. M.

25. ἔγραψε] εἶρηκεν R.

καὶ ἡ Ἄθηνᾶ ἀλλάχου “ πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἔλθε, κεῖθεν δ’ ἐς Κρή-
την τε παρ’ Ἴδομενεῖα ἄνακτα, ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλ-
κοχιτώνων” (α, 284.). H.M.Q.R.

ἀπο τῆλ’ ἀλάλησο] ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν. Q.

316. τηῦσίν] ἀπὸ τοῦ δεύω, τὸ βρέχω, δευσίη, καὶ τροπῆ τοῦ 5
δ εἰς τ καὶ διαλύσει τοῦ ευ τεύσῃ, καὶ τροπῆ τοῦ ε εἰς η, τηῦ-
σίην. E.

ἐμοὶ οὕτω δοκεῖ, σὺ δὲ τηῦσίν ὁδὸν ἔλθης. P.

ἀντεστραμμένως γὰρ πάνυ ἔκραττε βραδύων ὁ Τηλέμαχος. ὁ
μὲν γὰρ ἔκδοτον κατέλιπε τὸν ἀδελφὸν τοῖς ἐχθροῖς, ἦκε δὲ μετὰ 10
χρημάτων, ὁ δὲ ἐπὶ μὲν τῇ μητρὶ ἐθάρρει, ἐκινδύνευε δὲ τὰ ὑπάρχοντα
ἀπολέσαι, ὑποχείρια τοῖς ἐχθροῖς ἀφείς. H.Q.

317. κέλομαι καὶ ἄνωγα] σημείωσαι ὅτι τὸ κέλομαι καὶ τὸ ἄνωγα
λαμβάνονται ἐπὶ τοῦ παραινέειν καὶ συμβουλεύειν. E.

ἀλλ’ ἐς Μενέλαον] συνεμπέπτωκε τῷ τῆς Ἀθηνᾶς βουλήματι ὁ 15
Νέστωρ πρὸς Μενέλαον αὐτὸν στέλλων, οὐχ ὅτι προήκουσέ τι, ἀλλ’
ὅτι νεωστὶ ὁ ἦρωσ ἐπανελήλυθε. εἰς Μενέλαον δὲ ἀντὶ τοῦ πρὸς Με-
νέλαον, ὡς “ εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον.” M. εἰώθασιν οἱ πολλοὶ
ὅταν μηδὲν ἔχωσιν ὠφελῆσαι, καὶ παρ’ ἄλλων μαθεῖν κωλύειν. ὁ δὲ
Νέστωρ οὐ τοιοῦτος. δεῖ γὰρ τὸν συνετὸν ἄλλοις ἄλλων μαθημάτων 20
παραχωρεῖν. H.Q.R.

319. ὄθεν οὐκ ἔλποϊτό γε θυμῷ] ὄθεν οὐκ ἂν τις προσδοκῆσαι σω-
θῆναι, ἐκεῖνος δηλονότι, ὅτινα πρῶτον ἀποσφῆλωσιν ἄελλαι. Q.

320. ἀποσφῆλωσιν] ἀποσφαλῆναι καὶ ἀποκρουσθῆναι ποιήσουσιν
ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει. E. 25

321. ὄθεν τέ περ οὐδ’ οἰωνοί] ὑπερβολικῶς τοῦτό φησιν. ἐπάγει
οὖν “ πεμπταῖοι δ’ Αἴγυπτον” (ξ, 257.) H.M. τῇ ταχυτῆτι δὲ τοῦ
ζῴου πρόσεστι καὶ μῆκος χρόνου ὑπὲρ τοῦ ἐμφῆναι τὸ διάστημα. τὸ
δὲ ὄλον ἐν ὑπερβολῇ, καὶ ὅτι ἀκμὴν ξενικὰ ταῦτα τὰ χωρία τοῖς
Ἑλλήσιν. H.M.Q. 30

1. ἢ om. Q.R.

κεῖθεν] κἀκεῖθεν Q.

δ’ et τε addidi ex M.

2. ἦλθεν M. ἐστιν H.Q.R.

5. δεύω Maius pro τυδέω.

22. προσδοκῆσαι scripsi pro προσ-
δοκῆση.

23. ἀποσφαλῆναι Butt. ἀποσφα-

λῶσιν ἀποσφαλῆναι E.

26. ὑπερβολικῶς τοῦτό φησιν] Hæc
etiam in Q.

27. οὖν om. H.

ταχυτῆτι δὲ τοῦ] ταχύτῆτι τοῦ Q.

δὲ om. etiam H.

29. καὶ ἔτι M. ἔτι καὶ H.Q.

322. αὐτότετες] δι' ὄλου τοῦ ἔτους διὰ τὸ πολὺ τὴν ὀδοιπορίαν ἀναβαλλόμενοι. E.

324. πάρα τοι δίφρος τε] δίφρος λέγεται παρὰ τὸ δύο φέρειν, ὃν ὁ ἕτερος παραβάτης, ὁ δὲ ἕτερος ἠνίοχος, τραπέντος τοῦ υ εἰς ι. παρὰ δ' Αἰγυπτίοις τρεῖς ἴσταντο, διὸ καὶ τριστάται ἐλέγοντο. E. 5

325. ἔσονται] γράφεται καὶ, ἔπονται. B.

327. αὐτὸν] Ἀρίσταρχος, αὐτός, οὐκ αὐτόν. H.

328. ψευδὸς] ἐναντίον ἐστὶ τοῦτο τῷ “ ἴσκει ψευδεὰ πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὅμοια” καὶ γὰρ πεπνυμένος ὑπόκειται· ἡ δὲ λύσις ἐκ τοῦ καιροῦ. τὸ γὰρ κατὰ καιρὸν κατεπείγοντα ψευδεσθαι, τοῦτο φρόνησιν ἰο εἶναι φασίν. H.

329. κνέφας] ἀπὸ τοῦ κενὸν φάους εἶναι νέφας καὶ κνέφας. E.

332. τάμνετε μὲν γλώσσας] ἔθος ἦν τρεπομένοις πρὸς τὸ καθεύδειν τῶν ἱερείων τὰς γλώσσας ἀποτέμνειν καὶ καίειν τοῖς θεοῖς τοῖς λόγου ἐπιμελομένοις. διὸ καὶ ἐπὶ μόνῃ τῆς Νέστορος θυσίας εἶρη- 15 ται τὸ ἔθος. εἵηθες γὰρ τὸ λέγειν, σύντεμε τοὺς λόγους. λέγεται δὲ Ἀττικὸν εἶναι τὸ ἔθος λαβὸν τὴν ἀρχὴν ἐντεῦθεν. V.

Ἀπορία. διὰ τί τοῖς θεοῖς ἀπένεμον τὰς γλώσσας; Λύσις. οἱ μὲν ὅτι κράτιστον τῶν μελῶν ἡ γλῶσσα, οἱ δὲ ὅτι δεῖ τὰ ἐν συμποσίοις λεχθέντα τηρεῖν. ὅθεν καὶ παροιμία “ μισῶ μνάμονα συμπόταν.” B. 20

ἵνα ἄλαλος φανῇ ὁ Τηλέμαχος τῷ Μενελάῳ. ἔθος ἦν τοῖς Ἑλλησι τὰς γλώσσας τῶν ἱερείων ἀποτέμνειν καὶ καίειν τοῖς θεοῖς αὐτῶν. E.

Ἄλλως. τετραχῶς λέγεται. τὰς γλώσσας γὰρ τῷ Ἐρμῇ ἀνετίθουν ὡς ἐφόρῳ τοῦ λόγου. καὶ ὅτε ἐμελλον κοιμηθῆναι, ἔθουν γλώσσας δεικνύντες ὅτι τῆς ἡμέρας παρελθούσης οὐ χρῆ ἔτι λαλεῖν, ἀλλὰ 25

5. τριστάται] Vide Hesychii interpretes s. h. v. BUTTM.

6. ἔπονται] Sic est in M.

13. τοῖς λόγου Buttm. pro τοῖς λόγους. “ Verba τοῖς λόγου ἐπιμελομένοις non ad deos pertinere, sed co-hæreere ἔθος ἦν τοῖς λόγους ἐπιμελομένοις, certissimum est tum ex sententia, tum ex eo quod sequitur. διὸ καὶ etc. : ut sane melius, quamvis vel sic non optime, struerentur sic verba : “ ἔθος ἦν τοῖς λ. ἐπιμελομένοις, τρεπομένοις—. Deinde ex corrupto σύντεμε quam facile rectum fit συντέμε, sic non συντέμετε cum

Buttmanno scribendum esse, monstrat quod præcedit εἵηθες γὰρ τὸ λέγειν. Erant qui sic dicerent : σύντεμε ὁ Νέστωρ τοὺς λόγους. Quodsi referre voluisset scholiastes, quam absurde imperativam sententiam τάμνετε γλώσσας quidam exponerent, alio verbo hoc dixisset quam λέγειν : quin istos ipsos puto dicturos fuisse συντέμετε. Postremum, ἐντεῦθεν est hinc, ex hoc ritu Nestoris.” HEINRICH. ap. Buttm.

17—19. Conf. schol. ad v. 341.

17. λαβὸν] λαβόντων V.

24. ἔτε] ἔταν E.

καιρὸν ποιεῖσθαι ὕπνου μετὰ τὸ δειπνῆσαι τὴν νύκτα, καὶ ὅτι τὰ ἐν συμποσίῳ ἀδόμενα οὐ χρὴ τῇ ἐπαύριον ἐν τῷ μεμνησθαι ἐκείνων λέγειν πρὸς ἄλλους, ἀλλὰ σιωπᾶν ταῦτα. διὸ καὶ τις σοφὸς “μισῶ μνάμονα συμπόταν.” καὶ ὅτι τὰ μυστικὰ καὶ θεοῖς ἀρμόζοντα οὐ χρὴ πρὸς τοὺς ἀμνήτους καὶ ἰδιώτας λέγειν ἀνθρώπους. καὶ ὅτι τὸ 5 κάλλιστον τοῦ ἱερείου ἢ γλῶσσα, τὸ δὲ κάλλιστον τοῖς θεοῖς ἀνετίθουν. διὸ καὶ τις εἶπε πρὸς τινὰ σοφὸν, τί κρεῖττον ἐκ τῶν μερῶν ὄλων τοῦ ἱερείου; ὁ δὲ εἶπεν, ἢ γλῶσσα. καὶ αὖθις, τί χειρὸν; καὶ ἔφη πάλιν τὴν γλῶσσαν, ὡς ποτὲ μὲν ὕμνοις θεοῖς καὶ ἀγαθοῖς λόγοις χρωμένην, ποτὲ δὲ βλασφήμοις καὶ ὕβρεσι καὶ λοιδορίαις. Ε. 10

Ἄλλως. ἀλληγορικῶς, τάμνετε, ἀντὶ τοῦ παιδεύετε τὰς γλῶσσας ὥστε μὴ κακολογεῖν. ἢ παραθήγετε εἰς τὸ τοὺς θεοὺς ὑμνεῖν. πρὸ γὰρ τοῦ κοιμηθῆναι δεῖ ψάλλειν. Ἀντίπατρος δὲ ὅτι χρὴ αὐτὴν παίνειν πρὸς κοίτην ἰόντας. Πορφύριος δὲ, ὡς ἐπὶ μαρτύρων τῶν θεῶν διελέγοντο. ὥσπερ κατὰ τὸ οὗς τῶν ἐκπαμάτων ἔσπενδον ὄττευό- 15 μνοι τὰς ἀκοὰς τῶν θεῶν, οὕτω καὶ τὰς γλῶσσας ἔβαλλον ὄττευόμενοι τὰ ῥηθέντα πρὸς θεοὺς. οἱ δὲ ὅτι τοῖς χθονίοις τὰς γλῶσσας ἀπήρχοντο, τοὺς βλασφήμους λόγους καὶ τὰς λοιδορίας ἐξ αὐτῶν διὰ τούτων ἐκκαθαίροντες. Ε.

334. κοίτοι] ἀρσενικῶς εἶπε τὴν κοίτην. Q. 20

335. ἤδη γὰρ φάος οἶχεθ' ὑπὸ ζόφον] ἠρωϊκὸν πρόσωπόν ἐστι τὸ λέγον. ὁ δὲ ποιητὴς εἰς ὠκεανὸν τὴν δύσιν καὶ ἐξ ὠκεανοῦ τὴν ἀνατολήν φησι γίνεσθαι. M.Q.R. Ζηνοδοτος, ᾤχετο. H.

336. οὐδὲ ἔοικε θαασσέμεν] τοῖς γὰρ ἐπουρανοῖς θεοῖς μεθ' ἡμέραν θύειν καλόν. διόπερ καὶ τὰς δειλινὰς θυσίας οἱ μάντιες 25 παραιτοῦνται, ἡλίου δ' ἀνίσχοντος ἐπιτελοῦσιν. M.Q.R.

ἐν μὲν ταῖς ἑορταῖς καὶ πανηγύξεϊν εἴθιστο, ἐν δὲ θυσίαις οὐχ ἀρμόττον ἐδόκει ἐπιδιατρίβειν νύκτωρ πίνοντας μὴ τι καὶ τοῦ πότου προκόπτοντος συμβαίῃ ἄτοπον. H.M.Q.

νέεσθαι] εἰς ὕπνον, ἢ εἰς τὸ θῆσαι. Ε. 30

4. μνάμονα συμπόταν scripsi hic (ubi μνάμονα συμποτήν E.) et p. 152, 20. (ubi μνήμονα συμπόταν B. quod est in omnibus p. 154, 13., nisi quod H. συμπόταν cum η super-scripto.)

13. χρὴ αὐτὴν—κοίτην] χρὴν αὐτὴν ἔφη κείθεσθαι πρὸς μῆτιν E. Correc-

tum ex scholio ad v. 341.

15. ὄττευόμενοι Buttm. pro ὄττευόμενοι.

23. γίνεσθαι M. γενέσθαι Q.R. “Vide exemplis hoc probantem scholiasten ad μ, 3.” BUTTM.

28. καὶ] κατὰ Q.

337. ἔκλυον] ὑπήκουσαν. κλύειν γὰρ τὸ ἀπλῶς ἀκούειν καὶ τὸ ὑπακούειν. E. ἢ ἐκ καὶ ἢ εἰς ἐπὶ ἀνύχου, εἰς πόλιν καὶ ἐκ πόλεως ἢ δὲ ἀπό καὶ ἢ πρὸς ἐπὶ ἐμφύχου ἢ δὲ παρά δηλοῖ καὶ τὴν πρὸς καὶ τὴν ἀπό. E.

341. γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον] ἐζήτησαν διὰ τί τοῖς θεοῖς ἀπένεμον τὰς γλώσσας. οἱ μὲν ἐνόμισαν, ὧν ἐστὶ Λεάνδρος ἢ Ἀρητᾶ-5
δης, κατὰ πατρῶον ἔθος Ἰώνων. ἔστι γὰρ πάτριον ἔθος Ἰώνων. Ἀπίων δὲ ὅτι κράτιστον τῶν μελῶν ἢ γλώσσα, τὰ δὲ κράτιστα τοῖς θεοῖς ἀπένεμον. οἱ δὲ ὅτι δεῖ καύειν αὐτὴν εἰς κοίτην ἰόντας ὅθεν καὶ τῷ Ἑρμῇ πυμάτω σπένδουσιν (Od. η, 138). οἱ δὲ ὅτι δεῖ τὰ ἐν συμ-
ποσίοις λεχθέντα τηρεῖν ἐχεμυθοῦντας ὅθεν καὶ παροιμία “μισῶ 10
μνάμονα συμπόταν.” ἢ ὅτι τὰ ρηθέντα τοῖς θεοῖς ἀνετίθεσαν ὡς ἐπὶ μαρτύρων γὰρ θεῶν διελέγοντο. ἀμέλει καὶ κατὰ τὸ οὖς τῶν ἐκπω-
μάτων ἔσπευδον τὴν ἀκοὴν τῶν θεῶν οἰωνιζόμενοι· οἱ δὲ διὰ τοῦ καίειν τὰς γλώσσας ἐδόκουν αὐτὰς καθαίρειν τῶν βλασφημιῶν. οὕτω καὶ τὰς γλώσσας ἔθνον ὀπτενόμενοι τὰ ρηθέντα εἰρησθαι πρὸς θεούς. καὶ 15
γὰρ τοῖς χθονίοις θεοῖς ταύτας ἀπήρχοντο, τοὺς βλασφήμους λόγους καὶ τὰς λοιδορίας ἐξ ἑαυτῶν διὰ τούτων ἐκκαθαίροντες. H.M.Q.R.

4. Conferantur scholia ad 332. Ex utroque scholio composita quæ leguntur in T. γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον] ἄλλα καὶ οἱ Ἴωνες τοῦτο ἐποίουν. ζητήσκειν ἂν τις . . . Ἀπίων δὲ ὅτι ἢ γλώσσα κράτιστον ἐν ζῳῆ, τὰ δὲ κράτιστα τοῖς θεοῖς ἀπένεμον. Ἀντίπατρος δὲ ὅτι χρὴ αὐτὴν κείθεσθαι πρὸς κοίτην ἰόντας. Πρώταρχος (corrigen- dum Πλούταρχος, quem v. Moral. p. 612 D.) ἔτι χρὴ ἐκ τοῦ συμποσίου ἐχεμυθεῖν, ὅθεν καὶ παροιμίαν λέγεσθαι, μισῶ μνάμονα συμπόταν. ἡμεῖς δὲ ὅτι τὰ ρηθέντα τοῖς θεοῖς ἀνετίθεσαν ὡς γὰρ ἐπὶ μαρτύρων τῶν θεῶν διελέγοντο, ὥσπερ καὶ κατὰ τὸ ὄν τῶν ἐκπωμάτων ἔσπευδον ὀπτενόμενοι τὰς ἀκοὰς τῶν θεῶν, οὕτως καὶ τὰς γλώσσας ἔβαλλον ὀπτενόμενοι τὰ ρηθέντα εἰρησθαι πρὸς τοὺς θεούς. οἱ δὲ ὅτι τοῖς χθονίοις καὶ γλώσσας ἀπήρχοντο, τοὺς βλασφήμους λόγους καὶ τὰς λοιδορίας ἐξ ἑαυτῶν διὰ τούτων ἐκκαθαίροντες. οἱ δὲ ὅτι τῷ Ἑρμῇ “πυμάτω σπένδουσιν, διὰ μνησαίετο κοίτου” (Od. η, 138.) ἔτε ὄν καὶ τὰς γλώσσας λόγῳ ἐκάρκουν.

5. οἱ μὲν—πατρῶον ἔθος Ἰώνων om. M.

Λεάνδρος H.R. λεάνδρου Q. “Vide an huc faciat Leander vel Leandrius Milesius, de quo vid. Voss.” BUTTM.

Ἀρητᾶδης Cobetus pro Ἀρκτηιάδης. Aretades memoratur ab schol. II. ω, 110., Euseb. Præp. Ev. 10, p. 467. Nomen in Ἀρκαδῆς vel Ἀρπετάδης corruptum ap. Alciphr. 3, 56. correxit Meinekius. Verba proxima κατὰ πατρῶον—πάτριον ἔθος Ἰώνων aut dittographia aut lacuna laborant.

6. γὰρ] δὲ M.

Ἀπίων—ἀπένεμον om. M.

8. οἱ δὲ] οἱ μὲν M.

12. ἀμέλει—οἰωνιζόμενοι om. R.

13. διὰ τοῦ H. διὰ τὸ H.Q.R.

14. αὐτὰς] αὐτοὺς M.

ὅτω—ἐκκαθαίροντες om. M.

15. ἔθνον addidi ex H. ἔβαλλον est in schol. ad v. 332.

ὀπτενόμενοι H.R. ὀπτενόμενοι Q.

16. ταύτας] ταῦτα R.

345. καθαπτόμενος] παρακαλῶν, φιλοφρονούμενος. σημείωσαι τὸ καθαπτόμενος ἐπὶ καλοῦ. E.

346. Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσειε] τὸ ὑμᾶς χωρισθῆναι ἀπ' ἐμοῦ ὡς πενιχροῦ ἢ ἀνελευθέρου. V. τὸ ὑμᾶς χωρισθῆναι ἀπ' ἐμοῦ. ἰδίως δὲ πέφρακε. βούλεται γὰρ εἰπεῖν, ἀλεξήσαι ὁ Ζεὺς τὸ ἐπὶ νεὸς αὐ-5 λισθῆναι ἔασαι ὑμᾶς. H.Q. ἵπερβατόν' ἵνα ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοῆν ἐπὶ νῆα κίοιτε, Ζεὺς τό γ' ἀλεξήσειε. H.

347. παρ' ἐμεῖο] λείπει τὸ ἐαθέντες. B.

348. ἀνείμονος ἢ πενιχροῦ] ἄλλο πενιχροῦ καὶ ἄλλο ἀνείμονος. πενιχροῦ μὲν τοῦ εὐτελεῆ τινὰ ἔχοντος, ἀνείμονος δὲ τοῦ κᾶν ἱματίων 10 ἀποροῦντος. E.

πενιχροῦ] ὥστε παρά τινος πτωχοῦ, ἵνα ἐαθῆτε ἀπελθεῖν ἐπὶ τὴν νῆα. B.

349. ᾧ οὔτε χλαῖναι] αἱ Ἀριστάρχου “ᾧ οὔτι,” αἱ δὲ φαυλότερα “ᾧ οὔτε.” Ζηνοδοτος δὲ “ᾧ οὔπερ χλαῖναι καὶ κτήματα πόλλ' 15 ἐνὶ οἴκῳ,” ἀκαίρως. M.

ρήγεα] οὐχ ἀπλῶς τὰ ἱμάτια, ἀλλὰ τὰ βαπτὰ ἱμάτια καὶ περιβόλαια. ρήξαι γὰρ οἱ παλαιοὶ ἔλεγον τὸ βιάσθαι. E.M.Q.V.

352. οὐ θνη δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς] δεικτικῶς τὸ τοῦδε' ὁ φίλος τοῦδε δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ, ἐμοῦ ἢ ἀναφορικῶς τὸ τοῦδε ἐπὶ Ὀδυσσεὺς 20 ἀκουστέον. Q. ἦτοι ἀναφορικῶς, τοῦ Ὀδυσσεὺς, ἢ δεικτικῶς τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς, ἀντὶ τοῦ, ἐμοῦ. M.V.

353. νηὸς ἐπ' ἱκρίοφιν] ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων καὶ σανιδωμάτων τῆς νεὸς. B.V.

ἱκρίον λέγεται ὁ ἰστός. λέγεται ἱκρία καὶ τὰ κεκυρτωμένα ξύλα 25 ἐν τοῖς πλευροῖς ὄντα τοῦ πλοίου, ἐν οἷς προσήλονται αἱ σανίδες. ἱκρία λέγεται καὶ τὰ κατεστρωμένα σανίδια ἐν τῷ σανδαλίῳ, οἷά εἰσι τὰ τῶν ἰχθυοβόλων. ἐπὶ κριον δὲ λέγεται τὸ κερατάριον ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῷ ἱκρίῳ ἤγγουν τῷ ἰστῷ εἶναι. E.

360. ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν εἶμι] οἰκονομικῶς. ἑώρα γὰρ ὁ 30 ποιητῆς ὅτι οὐκ ἦν πιθανὸν οὐδὲ εὐσεβεῖς δίολου παρεῖναι τὴν Ἀθηναῖαν

5. ὁ Ζεὺς H. ὅτι Q.

17. οὐχ ἀπλῶς—ἀλλὰ om. E.Q.V. Conf. schol. ζ, 38.

βαπτὰ M. βεβαμμένα ceteri.

18. ἔλεγον post βιάσθαι E.Q.V.

21. δεικτικῶς τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς] τοῦδε

ἀνδρὸς δεικτικῶς V.

25. ἱκρίον—ὁ ἰστός] Conf. schol.

ο, 283. BUTTM.

30. ἑώρα addidi ex M.

τῷ Τηλεμάχῳ· ἀλλ' οὐδὲ πρὸς Μενέλαον ἔλθειν εὐπρεπὲς παρθένον
θυομένων γάμων. ἴνα δὲ μὴ ἐπιζητῶμεν ποῦ ὁ Μέντωρ, ἐπάγει, “ἀτὰρ
ἠῶθέν γε μετὰ Καύκωνας.” Μ.Θ.

361. ἀλλ' ἄλλοι] γρ. καὶ, οἱ δ' ἄλλοι. Ρ.

362. οἶος γὰρ] οἰκειοτάτη ἢ πρόφασις, ὅτι νέοι πάντες οἱ συνε-
σταλμένοι Τηλεμάχῳ, παραβαροῦναι δὲ χρὴ τούτους. Μ.

οἶοσι] ἀντὶ τοῦ οἶος. τὸ δὲ ἰ ἐπέκτασις. Β.

γεραιότερος] ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ τοῦ γεραιός. κακῶς δὲ Ζηνόδοτος
γεραιότερος γρ. Μ.

363. φιλότῃ] φιλίας τρόπῳ ἔπονται τῷ Τηλεμάχῳ ἐν ὁμη-
λικίῃ. Β.

364. ὁμηλικίῃ] ἀντὶ τοῦ ὁμήλικες. Η.

366. μετὰ Καύκωνας] νῦν τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ μέμνηται. οὐκέτι δὲ
ἢ Ἀθηναῖα πρὸς τὸν Μενέλαον σὺν τῷ Τηλεμάχῳ ἀφικνεῖται διότι
γάμοι ἐπετελοῦντο υἱοῦ καὶ θυγατρὸς Μενελάου. ἀλλοτρία δὲ τούτων
ἢ Ἀθηναῖα. Ε.Υ.

παρατεῖται τὴν εἰς Λακεδαίμονα ἀφίξιν, διότι γάμους οἶδεν αὐ-
τόσε γινομένους, ὃν ἀλλοτρίος ἐστὶν ὁ δαίμων. Q.

Ἄλλως. μεταξὺ τῆς Ἡλείας καὶ Πύλου οἱ Καύκωνες οἰκοῦσιν ἐν
τῇ Τριφυλίᾳ ἀπὸ Καύκωνος τοῦ Ἀρκαδος ὀνομασμένοι. εἰσὶ δὲ καὶ
ἄλλοι ἐν Παφλαγονίᾳ οἱ τοῖς Τρωσὶ συμμαχίαν πέμφαντες. “καὶ
Λέλεγες καὶ Καύκωνες” (Π. κ, 429.). Ε.Θ.

πῶς ψευδῶς εἶπεν ἢ Ἀθηναῖα; οὐκ ἔστι ταῦτο μεμπτὸν, ἀλλ' οἰκο-
νομικόν. εἰ μὴ γὰρ οὕτω εἶπεν, οὐκ ἂν εἰάθη παρὰ τοῦ Νέστορος
ὑποχωρῆσαι, καὶ οὕτως οὐδὲ ἐφάνη τίς ἦν, εἰ μὴ ὑπεχώρησεν. ἔλεγε
γὰρ ὅπισθεν ὁ Νέστωρ τῷ Τηλεμάχῳ “εἴ σ' οὕτως φιλέει” (218.),
τῷ Τηλεμάχῳ ὡς πατρὶ αὐτοῦ. καὶ νῦν μέλλει δεῖξαι αὐτῇ ὅτι προ-
φανῶς αὐτῷ συνέπεται ὡς τῷ πατρί. καὶ ἅμα ποιῆσαι θέλει πλείονα
τὸν Τηλέμαχον προσφιλεῖ τῷ Νέστορι. εἰ γὰρ ὡς ἄνθρωπος ὑπεχώ-

1. παρθένον Μ. Legebatur παρ-
θένων.

2. γάμων addidit Cobetus. Conf.
schol. ad v. 366.

7. οἶοσι] Nescio unde natum
monstrum hoc lectionis, nisi est
corruptum e scholio ad vocem τοῖσι

(οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι;) quod ipsum
tamen mirarer. BUTTM.

9. γεραιότερος] Aliud quid scripse-
rat Zenodotus, fortasse γεραιτάτος,
quod etiam Cobetus conjecit.

26. φιλέει] Deesse hic aliquid vi-
detur. BUTTM.

ρησεν, οὐκ ἂν ταῦτα οὕτως ἐγένετο, καὶ οὐδ' αὐτῇ θυσίαν ἐποίησεν ὁ Νέστωρ. Ε.

367. ἔνθα χρέος] ὅσον γὰρ παρέρχεται ὁ καιρὸς αὐξάνει τὸ χρέος. Ε.

ἔνθα χρεῖός μοι] Ἀρίσταρχος χρεῖως. δύναται δὲ καὶ χρεῖος διὰ 5 τοῦ ὁ μικροῦ. αἰσχρὸν γὰρ τὸ δοκεῖν διὰ βραχὺ ἀργύριον ἀπαλλάττεσθαι. Η.Μ.

368. ἐπεὶ τεὸν ἴκετο δῶμα] Ζηνόδοτος, ἐπεὶ τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνει. Η.Θ.Υ.

369. δὸς δέ οἱ ἴππους] ὑπὲρ τοῦ θᾶπτον διανυσθῆναι τὴν ὁδόν' ἐν 10 μεσογειῷ γὰρ ἢ Λακεδαίμων. Η.

372. φήνη εἰδομένη] εἶδος ὀρνέου ὅμοιον ἀετῶ. θαυμάζει δὲ ὁ γεραῖος ὅτι νέφ' ὄντι τῶ Τηλεμάχῳ συνηκολούθησεν ἢ Ἀθηναῖα. Η. εἶδος ὀρνέου ἀετῶ ὅμοιον ὄξυπετεῖ φαυδρῶ προσαρμύζοντι τῇ Ἀθηναῖα. φαιεῖον γὰρ ὡς ἀπὸ τοῦ φαίνω γινόμενον· καὶ ἢ Ἀθηναῖα ἤγουν ἢ 15 φρόνησις φαιεωτάτη καὶ λαμπροτάτη ἐστίν. ὥσπερ καὶ τῶ Ἀπόλλωνι ἦτοι τῶ ἠλίφ' ἀνετέθη ὁ κύκνος διὰ τὸ μουσικὸν καὶ λαμπρὸν καὶ λευκόν. ἐνταῦθα δὲ μυθικῶς λεκτέον. Ε.

ἔλε πάντας Ἀχαιοὺς] Ἀχαιοὺς, ἦτοι τοὺς Πυλίουσ, οὐ τὸν Νέστορα. οἱ μὲν γὰρ Πύλιοι ἐξεπλάγησαν, Νέστωρ δὲ οὐ τοῦτο θαυ- 20 μάζει, ἅτε δὴ πολλὰς ἐπιφανείας θεῶν ἑωρακὼς, ἀλλ' ὅτι νεωτέρῳ τῶ Τηλεμάχῳ συνηκολούθησεν Ἀθηναῖα. Ε.Μ.Θ. ὑπὲρ τοῦ πιστεῦσαι τοῖς λεγομένοις τοὺς ἀκούοντας ἐκφανῆ ποιοῦσαν ἑαυτὴν παρεισάγει τὴν θεόν. Μ.

πάντας ἰδόντας] γράφεται Ἀχαιοῦς. Ε.Η.

25

375. οὔτις ἔολπα] γρ. οὔ σε ἔολπα. Ρ.

378. ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ] στοχάζεται ἀφ' ὧν καὶ ἐν Ἰλιάδι παρηκολούθησεν. ἀναγκαῖα δὲ νῦν ἢ περὶ τὸν θεὸν ἐπιφάνεια, ἵνα καὶ ὅταν Ὀδυσσεὺς ἐν τῶ πρὸς Τηλέμαχον ἀναγνωρισμῶ λέγη "αὐτάρ 30 τοι τῷδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγγελίης" (π, 207), πιστεῦσι ὁ νέος προ- 30 κατηχημένος ὑπὸ τοῦ Νέστορος ὅτι φιλεῖ τὸν Ὀδυσσεῖα ἢ Ἀθηναῖα. Θ.

14. ὄξυπετεῖ φαυδρῶ] Nescio unde huc illata sint duo hæc verba poetica, quæ hexametrum inchoant, quorumque prius lexicis etiam ignotum est. BUTTM.

20. γὰρ om. Μ.

22. συνηκολούθησεν Ἀθηναῖα] παρείη ἢ (ἢ om. Ε.) θεός Ε.Μ.

25. Ἀχαιοῦς] Hoc Μ. in textu habet, in marg. a m. recentissima γρ. ἰδόντας.

κιδίστη Τριτογένεια] Τριτογένεια ἢ φρόνησις, καθὸ τρίτον γένος ἦτοι καθόλου τῆς ψυχῆς, τριμερῆς γὰρ ἡ ψυχή. ἢ ἀπὸ τοῦ τρεῖν καὶ φοβεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις παρέχουσα· ἢ διὰ τρία ταῦτα, διὰ τὸ εὐλογίεσθαι, διὰ τὸ λέγειν καλῶς, καὶ διὰ τὸ πράττειν ἅ δεῖ. ἢ ὡς ἐκ τριῶν συναυξηθεῖσα, βροντῆς, Διὸς καὶ Τρίτωνος. ἢ ὅτι λέγεται ἡ 5 τριτὴ κεφαλὴ κατ' ἐγχώριον διάλεκτον ὡς ἐκ τριτοῦς, ἦτοι κεφαλῆς, τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα. E.

ἀγελείη] ὁ δὲ Ζηνοδοτος, κιδίστη. H.M.

380. Ἰληθι] ἀπὸ τοῦ Ἰλημι. διὰ δὲ τὸ μέτρον ἐκτέταται ἢ παραλήγουσα, ὡς ἐν τῷ “διδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν.” ἕγιωσ οὖν Καλλί- 10 μαχος ἐκλινεν “Ἰλαθί μοι, φαλαρίτι πυλαιμάχε.” H.M.Q.R.

Ζηνοδοτος ἀλλὰ ἄνασσ' ἐλέαιρε. H.M.

382. βοῦν ἦνιν] ἐνὸς χρόνου. παρακολούθημα τοῦτο πᾶσι βουσί, βοῦν ἦνιν. τὰ ἄλογα μέρη τῆς ψυχῆς λέγει. E.

ἦνιν] ἐνιαύσιον. Q.

15

383. ἀδμήτην] ἐφερμηνευτικὸν καὶ διασαφητικόν. E.

390. τοῖς δ' ὁ γέρων] ἀπηλλάττοντο μὲν ὡς ἐπὶ κοίτην· διὰ δὲ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θεᾶς ἐδέησεν αὐτὸν κρατῆρα στήσαι. M.Q.

ἀνὰ κρητῆρα κέρασεν] ἦτοι ἐκ δευτέρου ἐκέρασεν. ἐκέρασε γὰρ ἦδη αὐτοῖς καὶ πρῶτον. B.

20

391. ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ] ἀμφίβολον, κἄν τε δεκάτῳ, κἄν τε ἐνδεκάτῳ E.

392. τὸ σχῆμα σεμνοπρεπές. P.

ᾤξεν ταμίην] ἡ ὑπηρέτις ἤνοιξεν οὐ διὰ τοῦ πώματος, ἀλλὰ διὰ τῆς ὀπῆς, ἣτις ἐν ἐκάστου πίθου πώματι ὑπάρχει. M.

25

ᾤξε] τὸ ἰ προσγεγραμμένον· ἐξεφωνήθη δὲ καὶ τὸ ἰ. E.

6. τριτῶ—] Ex M. enotata verba τριτῶ γὰρ παρὰ Βιωτοῖς ἢ κεφαλῆ.

8. ὁ δὲ om. M. In P. nihil præter γρ. κιδίστη.

11. φαλαρίτι] φαλάριτι H. φιλάρτι M. φάλαρι τε Q. φαλαρίτε R. πυλαιμάχε M. πυλεμάχε H.R. πυλημάχε Q. “Vox πυλημάχος a Stesichoro usurpata fuit in verbis ab Athenæo 4. p. 155. servatis αὐτὸν σε Πυλαμάχε πρῶτον, quæ ad Martem referenda esse collato schol. II. e, 31. docuit Lobeck.

in Diss. de Product. Syllab. Videntur itaque verba supra allata esse ex hymno Callimachi aliunde quidem ignoto in Martem: cf. ejusdem Hymn. in Cererem extr. Quare pro φάλαρι τε conjunctio fuisse φαλαρίτα, quod vocabulum ad formam notissimam ἐπλίτης formaverit poeta.” BUTTM.

12. Ζηνοδοτος, ἀλλὰ] τὸ (sic) M.

18. κρατῆρα] κρητῆρα Q.

21. ἀμφίβολον] Amphibolia est in his, ἐνδεκάτῳ et ἐν δεκάτῳ. BUTTM.

κρήδεμον] τοῦ πίθου τὸ πῶμα μεταφορικῶς λέγεται γὰρ καὶ ἐπὶ τειχῶν πόλεων. B.E.Q.

393. πολλὰ δ' Ἀθήνη] ἐνταῦθα διὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ ἐπίκλησιν τῆς Ἀθηναίας αἴθις μετὰ τὸ καὶ τὰς γλώσσας ἐκτεμεῖν παριστᾷ ὁ ποιητὴς τοὺς περὶ τὸν Νέστορα πίνοντας, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν, ἐπεὶ οὐδέ-5 ποτε μετὰ τὸ τὰς γλώσσας θῦσαι ἤσθιον ἢ ἔπινον, ἀλλ' εὐθύς εἰς ὕπνον ἐτρέποντο. M.

394. ἀποσπένδων] γρ. ἐπισπένδων. Q.

395. ὅσον ἤθελε θυμὸς] οὐ κατὰ κόρον, ὕβρις γὰρ τοῦτο, ἀλλ' ὅσον ἤθελεν ὁ θυμὸς, ἥτοι ἤρκει αὐτοῖς. E. 10

396. κακκείοντες] κοιμηθησόμενοι· ἐνεστῶς δὲ ἀντὶ μέλλοντος· κείω γὰρ τὸν μέλλοντα οὐκ ἔχει, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα ὅμοια, καὶ χρῆται τῷ ἐνεστῶτι ἀντὶ μέλλοντος. E.

399. ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῃ] αἶθριος, ἄστεγος· καὶ αἶθουσα, ὁ ἐξ ἀέρος τόπος καὶ ὑψηλός· διὸ καὶ ἐριδουπος λέγεται. B. τῇ πρὸς 15 ἦλιον τετραμμένη στοᾶ, παρὰ τὸ αἰθεσθαι ἐν αὐτῇ φῶς, ὃ ἐστὶ καίεσθαι. ἐριδούπῃ δὲ μεγάλους ἤχους ἀποτελούσῃ, ὑπὸ ἀνέμων κατακρουομένη καὶ ἠχούσῃ· ἢ τῇ μεγάλως ἠχούσῃ, ἐάν τις ἐντὸς ταύτης φωνῆσῃ. E.Q.V. ὑπὸ τῇ ἐξωτάτῳ ἐν μεγάροις οἰκῆσει. P.

400. 401. οἱ ἄλλοι γυναῖκας ἔχουσι. διόπερ οὐ συνιδῶν ὁ Ζηνό-20 δотος τὸ φιλότεκνον τοῦ ποιητοῦ τοὺς δύο στίχους περιέγραψεν. H.M.Q.R.

401. ὅς οἱ ἔτ' ἠΐθεος] νέος, ἄζυξ. Gl. H. ὁ ἀπὸ ἰε' ἐτῶν ἕως κη' ἠΐθεος λέγεται. ἔστι δὲ ὁ ἄγαμος. H. ἠΐθεος ὁ μὴ ἔλθων εἰς γάμον. λέγεται δὲ ὁ ἀπὸ τεσσαρεσκαίδεκα ἐτῶν ἄχρι τῶν ὀκτωκαί-25 δεκα φθάσας ἠΐθεος, διὸ καὶ τοὺς θεοὺς μὴ εἰς γάμον ἔρχεσθαι· οἱ δὲ τὸ ἠΐθεος ἀπὸ τοῦ αἰθω τὸ καίω, οἱ γὰρ νέοι αἰθονται ὑπὸ τῆς θέρμης τῆς ἐκ νεότητος. E.

402. γρ. αὐτὸς δ' ἐκάθευδε. ὁ Νέστωρ. H.

1. In T. κρήδεμον τὴν ἀλοιφήν, τὸ πῶμα μεταφορικῶς τοῦ πίθου.

12. τὸν μέλλοντα Buttm. pro ὁ μέλλον.

13. Ex H. enotatum: ἐριδούπῃ: ὑπὸ τῇ καμ' ^{πει}μεγάλως ἤχους διὰ τοῦ ἀνέμου ἀποτελούσῃ sup. lin. scr.

16. ἐν—καίεσθαι om. E.Q.

21. φιλότεκνον] φιλότεκνον M.Q.R.

δύο] β M.

29. Conflatum videtur hoc scholium ex var. lect. mutila in qua ἐκάθευδε pro καθεῦδε (ut in cod. Vindob. 307. est αἰτ' ἐκάθευδε) et glossa δ Νέστωρ. Nisi potius plane delenda est sigla γρ. BUTTM. Recte con-

408. ἀλείφατος] λείπει τὸ ὄς· ἔστι γὰρ ὡς ἐλαίου. Μ. λείπει τὸ ὄς, ὡς ἀπὸ ἀλείμματος. ἀντίστροφον τὸ σχῆμα, ἵνα ἦ ἐφ' οἷς. Β. ἢ εὐθεία τὸ ἀλειφαρ. ὡς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου. γλίσχρον δὲ ὄν τὸ ἐλαίου στιλπνὸν ποιεῖ τὸ χριόμενον, οἷον τὸ μάρμαρον. Ε.

411. Νέστωρ αὐτὸν τότε ἔφιξε] διὰ τί ὁ Νέστωρ βασιλεὺς ὦν, τοῖς 5 αὐτοῦ παισὶν ἐπιτέλλει τὰ τῶν δούλων καὶ τῶν ὑπὸ χεῖρα; φασὶν οὖν ὅτι ἀπλοϊκῶς καὶ ἀκενοδόξως τότε διέκειντο καὶ οὐκ ἔχοντες ἔπαρσιν. ἀλλαγῶν δὲ καὶ θυγατέρες τῶν τοιοῦτων βασιλέων μετὰ οἰκείων χειρῶν ἔπλυναν τὰ ἰμάτια. ὥστε οὐκ ἦν αὐτοῖς εἰς ἀτιμίαν τὸ οὕτω ποιεῖν διὰ τὴν ἀπλότητα. Ε. 10

οὔρος Ἀχαιῶν] φύλαξ, ἐκ τοῦ ὄρος ὁ περιορισμός. εὐτυχία, βοήθεια, ἢ τερπνότης. Ε.Θ.

412. σκῆπτρον] ἀπὸ τοῦ σκηρίπτω τὸ ἐπακουμβίζω. Ε.

νῆες ἀολλέες] εἰς τὸ εὐδαιμον τοῦ οἴκου· οὐ γὰρ ὠνητοὶ οἱ περὶ τὸν Νέστορα, ἀλλ' ὑπὸ τῶν παιδῶν ὑπηρετεῖται· εἰ δὲ μακαρίζομεν 15 τοὺς ἐν ὑπηρεσίαις ἀνδραπόδων ὑπερέχοντας, ὅρα πῶς εὐδαιμονέστερος ὁ ὑπὸ τῶν νιῶν θεραπευόμενος. Θ.

ἀολλέες] ἐκ τοῦ α, ὃ δηλοῖ τὸ ὁμοῦ, καὶ τοῦ εἰλῶ τὸ συστρέφω, εἰλέες· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, τοῦ ι εἰς λ· ἢ τροπῇ τοῦ ι εἰς ν, τοῦ δὲ ν εἰς λ διὰ τοῦ ἐτέρου λ. Ε. 20

416. 417. Inter hos versus in marg. P. insertus est hic: Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν ὀμηγερέες τε γέγοντο.

418. καρπαλίμως] κραιπνός, κραιπνάλιμος, καὶ ἐξ αὐτοῦ καρπαλίμως. Ε. ἠδέως ἄγαν. εὐφραίνεται γὰρ ὁ πρεσβύτης ἐπιτάττων ἕκαστα τοῖς παισίν. Θ. 25

ἑέλωρ] ἀπὸ τοῦ ἔλω τὸ προκρίνω, ἔλωρ, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ δ, ἑέλωρ. Ε.

420. θεοῦ ἐς δαῖτα] τοῦ Ποσειδῶνος. Θ.

θάλειαν] τὴν ποιούσαν θάλλειν τὸν θύοντα καὶ χαίρειν. οὐ γὰρ μάτην θύει, ἀλλὰ ὥστε βοηθεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι παρὰ τοῦ ῥ 30 θύει. Ε.

422. ἔλθῃσιν ἐπιβουκόλος ἀνήρ] ἐπὶ τούτῳ, ἦτοι σὺν τῷ ἀποστει-

jicit scripturae diversitatem ad αὐ-
τὸς δ' αὐτε καθεῖθε spectare ab aliis
αὐτὸς δ' αὐτ' ἐκάθειθε scriptum:
quam Zenodoti scripturam fuisse
videri dicetur ad ζ, ι. Sic igitur

hæc scribenda αὐτὸς δ' αὐτε καθεῖθε]
γρ. αὐτὸς δ' αὐτ' ἐκάθειθε. Tum se-
quitur glossæma ad αὐτὸς adscrip-
tum, ὃ Νέστωρ.

1. τὸ ὄς Buttm. Aberat ὄς.

λομένῳ. τὸ γὰρ ἐλαύνειν οὐκ ἐπὶ βασιλεῖ ἀρμόζει. διὸ πρόσκειται τὸ “ἐλάση δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.” Ε.Θ. ὅτι τὸ βοῶν παρέλκει καὶ μετὰ τῆς προθέσεως εἴρηται ἐπιβουκόλος. Η.

424. πάντας ἰὼν ἐτάρους] Ἑλληνικώτατα, ἵνα κάκεινοι τῶν ἱερῶν μετασχῶσι. Μ.Θ. 5

425. χρυσοχόον Λαέρκεια] τινὲς τὸ λαέρκεια φασὶν ὄνομα κύριον, τινὲς δὲ ἐπίθετον παρὰ τὸ ἐπαρκεῖν τοῖς λαοῖς. Ε.

427. εἶπατε ὃ εἶσω] Ἀριστοφάνης τὸ “εἶπατε ὃ εἶσω” ἀντὶ τοῦ εἰσαγγείλατε. Η.Θ.

430. ἐποίκνουν] μετὰ σπουδῆς ἤρχοντο· ποινύω, ποπνύω, καὶ ἰο ποινύω. Ε. ἐνήργουν καὶ ἐπόνουν. παρὰ τὸ ποινῶ ποπνύω καὶ ποινύω. Τ.

431. νηὸς εἴσης] ἰστοίοιχου, ἰσοπλεύρου, οὐχ ἑτερορρεποῦς. Ε.

432. ἦλθε δὲ χαλκεὺς] ἦτοι χρυσοχόος. τοῦτο ὃ εἶρηκεν, ὅτι τοῖς αὐτοῖς χρῆται ἐργαλείοις ὃ τε χαλκεὺς καὶ ὁ χρυσοχόος. Ε. 15

ὁ χρυσοχόος· ἀπὸ γὰρ τοῦ πρώτου φανέντος μετάλλου πάντας τοὺς δημιουργοὺς οὕτως ἐκάλουν, ὡς καὶ τὸν Ἡφαιστον, “ἦν ἄρα χαλκεὺς Ἡφαιστος ποίησεν” (Il. ο, 309.). Μ.Θ.

433. ὄπλ' ἐν χερσὶν ἔχων] οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἐπίστασθαι μὲν, μὴ ἔχειν ὃ ἐργαλεῖα. Θ. 20

ἔργα (sic pro ὄπλα)] τὰ ἐργαλεῖα. V.

435. οἷσίν τε χρυσοῦν εἰργάζετο] τίνα δὲ ἦν ταῦτα; δηλονότι οἷς ἐχόνουον. Θ. ἦτοι τοῖς προειρημένοις, ἄκμοι, σφύρα, πυράγρα· ἢ καὶ οἷς τὸν χρυσοῦν εἰργάζετο. Θ.

438. ἰὺ ἄγαλμα θεᾷ] ἡμεῖς μὲν ἄγαλμα τὸ ξόανον, Ὅμηρος δὲ 25 πᾶν δῶρον ὃ βλέπει τις καὶ χαίρει καὶ ἐφ' ᾧ ἀγάλλεται ἄγαλμά φησιν. Ε.

440. ἀνθεμόνεντι] τῷ ἀνθηρῷ, ἐν ᾧ τις ἦδεται διὰ τῆς θέας· ἢ ἀνθεμόνεντι τῷ ποικίλῳ, λαμπροτάτῳ διὰ τὰ ἐντετορευμένα αὐτῷ ἐπιτερπῆ· ἢ ἀνθεμόνεντι τῷ ἀναθηματικῷ, τῷ ὡς ἀνάθημα κειμένῳ. Ε.Μ.Θ. 30

λέβητι] λέβης γὰρ ὁ ξέστης ἀφ' οὗ λείβεται τὸ ὕδωρ· λέγεται καὶ τὸ χέρνιβον εἰς ὃ λείβεται τὸ ὕδωρ. Ε. λέβης μὲν νῦν τὸ καθ'

2. βοῶν scripsi ex Eustathio p. 1475, 11. In H. *σῶν* esse dicitur.

4. Ἑλληνικώτατα] ἑλληνοκατέρωσ Q.

10. ἤρχοντο Butt. pro ἤρχον.

17. ἦν—ποίησεν] ἦν—ἐποίησεν Q.

23. σφύρα, πυράγρα] σφυρῆ, πυράγη Q.

29. ποικίλῳ—ἐπιτερπῆ] Hæc tantum verba habet M. λαμπροτάτῳ om. E. Q.

ἐντετορευμένα M. ἐντετορευμένα E. Q.

ἡμᾶς χέρνιβον· πρόχοος δὲ ἐξ οὗ ἐπιχειῖται τὸ ὕδωρ, ὃ νῦν χέρνιβα
προσαγορεύει, ἵνα νοῶμεν ἐν τῷ λέβητι κείσθαι τὸν πρόχοον, οὐκ αὐτὸ
τὸ ὕδωρ. M.Q.

441. ἐτέρῃ δ' ἔχεν οὐλᾶς] οὐλαὶ καὶ οὐλοχίται τὸ αὐτό. λέγονται
δὲ τὰ προθύματα· ἐμίγνουν γὰρ κριθᾶς καὶ ἄλατα χυτῶ ἢ ὕδατι ἢ 5
οἴνῳ, καὶ ἔθνον αὐτὰ πρὸ τοῦ ἱερείου, εἶτα τὸ ἱερεῖον. τινὲς δὲ οὐλο-
χίτας λέγουσι τὰ ἀγγεῖα ἐν οἷς εἰσιν αἱ κριθαὶ, αἵτινες οὐλαὶ ἐκα-
λοῦντο. κριθᾶς δὲ ἐνέβαλον τοῖς θύμασι χάριν εὐφορίας καρπῶν τῶν
ἐκ γῆς, ἢ πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ἀρχαίας τροφῆς· λέγουσι γὰρ, δίκην
ἀγρίων ζώων καὶ ἀλόγων ἔζων τὸ παλαιὸν οἱ ἄνθρωποι, διὰ τὸ σίτον 10
μὴ εἶναι μῆδ' ἄλλο τι οἰκεῖον τοῖς ἀνθρώποις, βοτάνας δὲ καὶ ἄκρα
δένδρων ἤσθιον. εἶτα ἐφάνη ἡ κριθή, ἐξ ἧς διεκρίθησαν καὶ διεχω-
ρίσθησαν οἱ ἄνθρωποι τῶν ἀλόγων ζώων κατὰ τὴν τροφήν. E. κριθᾶς
ἐλαιοβρόχους. E.H.V.

442. μενεπτόλεμος Θρασυμήδης] οἰκειῶς τῶν μὲν ἄλλων τὰ ὀνό- 15
ματα ψιλῶς ἐξήνεγκεν, ἐπὶ δὲ τοῦ Θρασυμήδους ἐπιθέτω κέχρηται,
ὡς καὶ ἔμπροσθεν “Περσεύς τ' Ἀρητός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμή-
δης” (414). ἐστράτευται γὰρ ἤδη τῷ πατρί. διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἀν-
δρείοτατον αὐτῷ μέρος τῆς διακονίας προστέτακται. H.M.Q.

443. χερσὶ] ἐνικῶς χειρὶ αἱ Ἀριστάρχου. H. 20

444. Περσεύς δ' ἀμνίον εἶχε] τὸ αἱματοδόχον ἀγγεῖον. καὶ γίνε-
ται ἀπὸ τοῦ αἵμα ἀμνίον καὶ ἀμνίον· ἢ ἀπὸ τοῦ α στερητικῷ μο-
ρίου καὶ τοῦ μένος ἢ ψυχικῆ προθυμία, ἥτοι ἀμνίον, τὸ στερίσκον
τοῦ μένους τὸ ζῶον καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ δεχόμενον ἥτοι τὴν ζωτικὴν
δύναμιν. ἔστι δὲ τῶν ἄπαξ εἰρημένων ἢ λέξις. ἄλλοι δὲ μικρὸν μα- 25
χαρίδιον, ὃ καὶ σφάγιον καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί. E.

ἀμνίον ὡς πηνίον. Κρηῖτες δὲ ἀμνίον αὐτὸ φασί. H.M. Ἄλλως.

1. εὔ] ἦς M.

17. Περσεύς τ'] τ' om. H.

18. διὰ τούτου om. Q.

20. χερσὶ] Hoc in textu habet M.

22. ἢ addidit Buttm.

27. Ex hoc scholio excerpta sunt
in T. τὸ αἱμοφόρον ἀγγεῖον, παρὰ τὸ
αἷμα ἀμνίον καὶ ἀμνίον. ἄλλως. ἔστι
δὲ τῶν ἄπαξ εἰρημένων ἢ λέξις. σημαί-
νει δὲ τὸ ἀγγεῖον ὅπου τὸ αἷμα τοῦ
ἱερείου δέχονται, καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυ-
μον ἀμνίον, στερητικὸν τοῦ μένους ἥτοι τῆς
ψυχῆς. Ἀττικοὶ σφάγιον αὐτὸ καλοῦσιν.

ἀμνίον ὡς πηνίον — Νικάνδρος] ἀγ-
γεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τοῦ ἱερείου ἐδέχοντο.
Ζηνόδοτος δὲ ἐν ταῖς ἀπὸ τούτου (τοῦ δ'
R.) γλώσσαις τίθησι τὴν λέξιν. ἄπαξ
δὲ ἐνταῦθα παρ' Ὀμήρῳ ἢ λέξις. ἀμνίον
τὸ ἀγγεῖον τοῦ ὑποσφάγιατος, ὡς πηνίον.
Κρηῖτες ἀμνίον (αἱμνιον Q.) αὐτὸ φασί.
Νικάνδρος Q.R.

ὡς πηνίον] παραζητούτως addit Eu-
stath. p. 1476, 35.

αἱμνίον] αἱμνιον H.M. ἀμνιον apud
Eustath., fortasse typhotæ culpa.

ἀμνίον. ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τοῦ ἱερείου ἐδέχοντο. Ζηνοδοτος δὲ ἐν ταῖς ἀπὸ τοῦ δ γλώσσαις τίθησι τὴν λέξιν. ἄπαξ δὲ ἐνταῦθα παρ' Ὀμήρω ἢ λέξις. M.

ἀμνίον εἶχε] ἔστι μὲν τῶν ἄπαξ εἰρημένων ἢ λέξις σημαίνει δὲ τὸ ἀγγεῖον, ὅπου τὸ τοῦ σφαττομένου ἱερείου αἷμα ἐδέχοντο. καὶ 5 ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον ἀμνίον, ὃ ἔστι στερητικὸν τοῦ μένουσ ἤτοι τῆς ψυχῆς. οἱ Ἀττικοὶ σφάγιον αὐτὸ καλοῦσιν. M.V. Ἄλλως. ἀμνίον τὸ ἀγγεῖον τοῦ ὑποσφάγματος. Νίκανδρος δὲ καὶ Θεοδωρίδας ἀπὸ τοῦ δάμνασθαι προφέρονται ἀσυνδέτως δαμνίον. Πορσίλος δὲ ὁ Ἱεραπύτνιος παρὰ Ἱεραπυτνίοις ἔτι σώζεσθαι τὴν φωνὴν αἰμνίον, δα- 10 σέως μετὰ τοῦ ι κατ' ἀρχὴν προφερομένην παρὰ τὸ αἷμα. καὶ Ἀπολλοδώροσ φησιν ὡς εἰκόσ ἦν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ οὕτως αὐτὸ προφέρεσθαι, ὑπὸ δὲ τινων περιηρῆσθαι τὸ ι. Ἀττικοὶ δὲ σφάγιον αὐτὸ καλοῦσιν. εἰς τοῦτο δὲ πρῶτον αἷμα δεχόμενοι τοῖς βωμοῖς ἐπιχέουσιν. ἐτυμολογεῖται ἀμνίον τι ὄν, ὃ ἔστι στερητικὸν τοῦ μένουσ, ἤτοι 15 τῆς ψυχῆς. H.M.Q.R.

445. χερνίβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο] ἀντίπτωσις, τῶν ὀλοχυτῶν. Gl. ἢ ἀπὸ τῶν χερνίβων εἰς τὰς οὐλοχύτας. P.

ἀντὶ τοῦ χερνίβων καὶ οὐλοχυτῶν πρῶτος ἤρχε. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν χερνίβων περιρραίνειν τῷ ἱερείῳ καὶ τὰς κριθὰς προβάλλειν κατάρ- 20 χεσθαι ἐκάλουσ οἱ παλαιοί. E.H.M.P.Q.

450. αὐχενίουσ λῦσεν] αὐχενίουσ προσέθετο διὰ τὸ καὶ εἰς τοὺς

P. 162, 27. φασί] Sequuntur in M. verba τὸ ἀπὸ — παλαιοί ex scholio v. 445. huc illata, ubi iterum habet M.

P. 163, 1. ἐν ταῖς ἀπὸ τοῦ δ γλώσσαις] In glossis ab litera δ incipientibus, quo referri debebat, quum Zenodotus non δ ἀμνίον, sed δαμνίον scriberet. Ex hac scriptura Hesychii glossam δάμνια : θύματα, σφάγια, explicandam esse vidit Albertus.

4. μὲν scripsi pro μέντοι.

8. ὑποσφάγματος] ἀποσφάγματος Eustath.

9. δαμνίον] δάμνιον H.Q. et Eustath.

Πορσίλος ex Eustathio, apud quem Πόρσιλος, scripsi. πορσίλλος H.M.

πορσίλλος Q. Nomen suspectum, aliunde non cognitum.

10. Ἱεραπύτνιος—Ἱεραπυτνίοις] Ἱεραπύτνιος—Ἱεραπυτνίοις H.M.

αἰμνίον R. αἰμνιον ceteri et Eustath.

12. καὶ addidi ex Eustathio.

αὐτὸ] αὐτῷ R.

προφέρεσθαι ex Eustathio scripsi pro φέρεσθαι.

13. Ἀττικοὶ—καλοῦσιν infra post ψυχῆς habet Q. Utrobique H.

15. ἐτυμολογεῖται addidi ex H.

19. ἀντὶ τοῦ M. τῶν E.P.Q. Verba χερνίβων καὶ οὐλ. π. ἤρχε sunt etiam in V.

πρῶτος ἤρχε et δὲ om. E.P.Q.

21. περιρραίνειν] περιρραίνειν E.P.Q.

ἀστραγάλους εἶναι τένοντας. πάντα δὲ τὰ διατεταμένα νεῦρα τένον-
τας καλεῖ ὁ Ὅμηρος. E. Q.

ὀλόλυξαν] μετὰ βοῆς ἤξαντο. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν γυναικῶν μό-
νων. M. μετὰ βοῆς ἤξαντο· τὸν γὰρ ὀλολυγμὸν Ὅμηρος γυναι-
κίαν εὐχὴν λέγει. E. 5

453. τὸ ἀνελόντες δηλοῖ τὸ ἄνω ἐλόντες. ἐκ τούτου δὲ τὸ αὐτὸ ἐρύ-
σαντες δηλοῦται. B. H. M. Q. ἡ ἑτέρα τῶν Ἀριστάρχου ἀνίσχοντες,
ἀντὶ τοῦ μετεωρίσαντες· διὸ σημειοῦνται ὡς διάφορα τὰ τῆς ἱερουρ-
γίας. H. M.

εὐρυδοεῖης] διὰ τί μικρὸν μέρος τῆς γῆς φησιν ἀπὸ χθονὸς εὐρυ- 10
δοεῖης; οὐκ ἂν τὴν ὅλην γῆν λέγοι εὐρυδοεῖην, ἀλλὰ τὸ κοινὸν τῆς γῆς
ὄνομα μᾶλλον καὶ ἐπίθετον χαρίζει τῷ μικρῷ αὐτῆς μέρει. E.

454. σφάζεν Πεισίστρατος] ὁ μὲν Θρασυμῆδης μετὰ πελέκους
ἔκοιφε τὰ νεῦρα καὶ τὸ ὄστον, Πεισίστρατος δὲ παντελῶς ἀπέκοιφε
τὴν κεφαλὴν. E. 15

455. λίπε δ' ὄστέα θυμὸς] ἡ ζωτικὴ δύναμις. ἐν τοῖς ὄστέοις ἔστι
γὰρ δύναμις ζωτικὴ. E.

456. διέχευαν] ὅλα διεμέλισαν τὰ μηρία, ὡς τὸ “πᾶσαι δ' ὠίγηρυντο
πύλαι” (Π. β, 809.). H. M. διέκοιψαν ἢ ἀνέπτυξαν, ὅλα διεμέλισαν
τὰ μηρία. τῇ κνίσσῃ διπλᾶ ἐπὶ τοῖς μηρίοις θέντες, ἐν ἄνωθεν καὶ 20
ἐν κάτωθεν, τῶν λοιπῶν μερῶν ἀπὴρχοντο. B. εἰς μέρη καὶ μέρη
διέτμαγον διασχίσαντες τὴν συνέχειαν. E.

457. κατὰ μοῖραν] πρεπόντως. B. ἐνδεχομένως. E. κατὰ μέρη
διείλον. Q.

κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν] πιμελῇ τῇ τὴν κνίσσαν ἐκπεμπούσῃ 25
κνίσσα γὰρ ἡ ὀσμὴ τῆς πιμελῆς ἢ συνανερχομένη τῷ καπνῷ. E.

458. ἐπ' αὐτῶν δ' ὁμοθέτησαν] ἐπὶ τῶν βωμῶν ὡμὰ ἔθηκαν μὴ εἰς
πῦρ βληθέντα. E.

1. πάντα—Ὅμηρος] Hæc habet
etiam M. sic scripta τὰ δ. νεῦρα πάν-
τα Ὅμηρος τ. κ.

6. αὐτὸ ἐρύσαντες] αλερίσαντες H.
ἀνερίσαντες Q.

7. ἀνίσχοντες] Hoc metro adver-
satur. Porponus ἀνέχοντες.

8. μετεωρίσαντες M. μετεωρήσαντες
H.

σημειοῦνται M. σημειοῦται H.

10. διὰ τί Butt. pro διὰ τί.

11. εὐρυδοεῖην] Immo εὐρυδοεῖαν.

18. μηρία] μέρη Butt. Cf. schol.

ad v. 470.

ὡς τὸ M. πρὸς τὸ H.

20. τῇ (male τὰ ap. Eustath.)—
ἀπὴρχοντο] Hæc habet etiam H. sic
scripta, τὴν κνίσσῃ (sic) διπλῆν ἐν τοῖς
μηρίοις θέντες, ἐν ἄνωθεν καὶ ἐν κάτωθεν
τῶν μερῶν ἀπὴρχοντο.

460. πεμπύβολα] πεμπύβολα τὰ ἐκ μιᾶς λαβῆς πέντε ὀβελίσκους ἔχοντα, ὡς ἡ τρίαινα τοῦ Ποσειδῶνος. B.E.Q.

462. μίστυλλον] ἀπὸ τοῦ μείων, τὸ ἔλαττον, γίνεται μιστύλλω ῥῆμα, τὸ κατὰ μικρὸν τέμνω τι. ἐνταῦθα τὴν κατὰ λεπτὸν διατομὴν μιμνῆται ὁ ποιητὴς τῇ κατακεκομμένη φράσει τῶν λέξεων. B.Q. 5

463. ἀκροπόρους] ὄξεις, ὧν τὸ ἄκρον διαπερονούμενον εὐχερῶς δίεισιν διὰ τὴν ὀξύτητα. H.V. τοὺς κατὰ ἄκρον πείροντας καὶ κεντῶντας. B.Q. τοὺς ἄκρως ἢ λίαν ὄξεις πόρους ἔχοντας, ἢ τοὺς ἄκρως πείροντας. E.

464. τόφρα δὲ Τηλέμαχον λούσεν καλὴ Πολυκάστη] λουθῆναι 10 αὐτὸν ἐποίησεν· οὐ γὰρ αὐτὴ ἔλουσεν. ἢ ὅτι ὑπὸ παρθένων ἔθος ἦν τοὺς ἡρώας λούεσθαι. πρὸς τὰ περὶ τῆς Ἡβῆς· λούει γὰρ καὶ αὐτὴ τὸν Ἄρεα ὡς παρθένο. πῶς οὖν διὰ τῶν ἀθετουμένων Ἡρακλεῖ συνοικεῖ; H.M.Q. ἀδύνατον γὰρ τῷ Νέστορι . . . παρθένον εἶναι θυγατέρα. λύεται δ' ἐκ τοῦ ἔθους. ἔφαμεν γὰρ μὴ εἶναι παρθένου ἔργον 15 τὸ λούειν, ὡς Ἀρίσταρχος οἶεται. T.

466. ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ] ἐχρίοντο ἐλαίῳ μετὰ τὸ λουθῆναι, διότι τὸ ἀνθρώπινον σῶμα σομφόν ἐστί καὶ ἡραιωμένον, καὶ ποτὲ μὲν ὑγραίνεται, ποτὲ δὲ ξηραίνεται, ὡς τοῦ ὑγροῦ ἐξερχομένου δι' ἰδρώτων ὑγραίνεται δὲ πάλιν ἐν τῇ θερμῇ τοῦ λουτροῦ καὶ ἀνοίγεται· τότε 20 δὲ ἐχρίοντο τῷ ἐλαίῳ ὡς γλίσχρῳ ὄντι καὶ κωλύοντι τὸ ὑγρὸν ἐξέρχεσθαι. ἐμφράττει γὰρ τὰς ὅπας τὰς τοῦ σώματος καὶ συνίστησιν αὐτό. E.

467. ἀμφὶ δὲ μιν φᾶρος] ὑπερβιβασμὸς, ὡς τὸ “εἴματ' ἀμφιέσασα καὶ λούσασα” (Od. ε, 264.). M. σημειοῦνται τινὲς ὅτι 25 ἐν τῇ πυέλῳ ὄντες περιεβάλλοντο διὰ τὸ αἰδεῖσθαι. H.M. τὸ δεύτερον πρῶτον εἶπεν, ὡς τὸ “οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα” (Il. α, 95.). H.M. ἐν τῇ λεκάνῃ ἐνεδύοντο διὰ τὸ αἰδεῖ-

6. διαπερονούμενον H. διὰ τῶν περνομένων V. Scribendum autem διαπερονούμενον, nisi illud recentioris linguae vitium est ut διαπερονούμενα in scholia rec. ad Aeschyl. Sept. 205. P. 324, 27.

10. λουθῆναι—ἔλουσεν. ἢ om. Q. In H. verba λουθῆναι—ἔλουσεν versui superscripta sunt.

11. παρθένων] Conf. schol. ad ζ, 215. 221.

12. πρὸς (ὡς M.) τὰ περὶ τῆς Ἡβῆς] Il. ε, 905.

περὶ M. (qui π). Legebatur παρά. αὐτῇ H.M. ἀθηρᾷ Q. αὐτῇ Buttmann.

13. τῶν ἀθετουμένων] οἱ ἀθετούμενοι sunt aut versus aliquot aut totus locus de Hercule in inferis λ, 601. sqq. ubi vid. Eust. et nostra schol. ad λ, 568. 601. 604. BUTTM. τοῦ (sic) ἀθεατουμένων M.

σθαι. ἡ ἀδιαφόρως εἶπεν, καὶ ἄλλως τὸ πρῶτον εἶπε δεύτερον, ὡς τὸ
 “οὐδ’ ἀπέλυσσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ’ ἄποινα” (Π. α, 95.), τὸ
 πρῶτον εἰπὼν δεύτερον. Β.Ε.

468. ἔκ ρ’ ἀσαμίνθου] ἀσάμινθος σημαίνει καὶ τὴν πύελον καὶ
 τὴν λεκάνην καὶ τὸν λουτρῶνα, περὶ οὗ νῦν λέγει. Β. 5

ἀσαμίνθου] ἀπὸ τοῦ ἄσις ὁ ῥύπος, ἥτις μινύθει καὶ ἀφανίζει αὐ-
 τόν. Ε.

469. ποιμένα λαῶν] γρ. ποιμένοι. Ρ.

470. οἱ δ’ ἐπεὶ ᾤπησαν] καλῶς ἀπὸ πάντων τῶν μερῶν τοῦ ζφύου
 κόπτοντες ἐκάλυπτον τὰ κεκομμένα ἐν πιμελαῖς, μιᾶς κειμένης ἀνω- 10
 θεν, ἄλλης δὲ κάτωθεν ἃ καὶ δίπτυχα ὠνόμασαν, καὶ ἔθνον αὐτὰ,
 ἐπεὶ οὐκ ἦν ὄλον παντελῶς θύειν διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς μέλλειν εὐωχεῖ-
 σθαι ἐκ τοῦ θνομένου. ἔκοπτον γοῦν ἐξ ὄλων τῶν μερῶν, ἵνα δοκῇ τὸ
 ὄλον θύεσθαι καὶ μὴ νομίζεται ἡ θυσία κολοβή. τὰ δὲ σπλάγγχνα
 ἥσθιον δεικνύντες ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐγκάτων ἐκ μέσης καρδίας θύουσι τὸ 15
 θῦμα τοὺς θεοὺς τιμῶντες καὶ μετὰ προαιρέσεως. Ε.

κρέ’ ὑπέρτερα] τὰ ὑπεράνω τῶν ἀνθράκων. Β. ἡ τὰ νοτιαῖα ἢ τὰ
 ὑπεράνω πάντων ὡς μείζονα κείμενα· ἢ τὰ ἔξω τοῦ ἱερείου πρὸς ἀντι-
 διαστολήν τῶν τυθέντων. Ε.

472. οἶνον ἐνοινοχοεῦντες] περίφρασις ὁ τρόπος καλεῖται. Q. 20
 οἶνοχοεῦντες] κινῶντες. V.

475. παῖδες ἐμοί, ἄγε] σημειῶσαι τὸ ἄγε πληθυντικὸν πρὸς τὸ
 ζεύξατε. Ε.

476. ἵνα πρήσσησιν ὄδοιο] πορεύεται εἰς τὴν ὁδόν. Gl. M. ἐκ
 μεταφορᾶς τοῦ θαλασσίου πόρου· ἐπὶ γὰρ τῆς ξηρᾶς οὐ μετέχει. 25
 ἀλλ’ ἐπεὶ ὁ ἐν ξηρᾷ ὀδεύων πέρας ἔχει τῆς ὁδοῦ, διὰ τὸ πέρας τῆς
 ὁδοῦ φησι τὸ πρήσσησιν, ἥτοι διέλθῃ, καὶ εἰς πέρας ἔλθῃ τῆς ὁδοῦ
 καὶ περατώσῃ αὐτήν. Ε. Ἀττικῶς, ἔξωθεν τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ. Β.

479. ἐν] γρ. ἄν. Η. ἔθηκεν] γρ. ἔχευεν. Η.

485. γρ. δ’ ἵππους εἰς τὸ ἐλαύνειν. Μ. 30

486. οἱ δὲ πανημέριοι] ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος τὸ προηγούμενον
 ἐδήλωσεν, ὡς ἐπὶ τοῦ “ἐξόμενοι λεύκαινον ὕδωρ” (Od. μ, 171.).
 Μ. Q. R.

4. τὴν πύελον] τὸν πύελον Β.

5. λουτρῶνα Buttm. pro λουτρῶν.

17. νοτιαῖα] νοτικά Ε. Correxii
 ex scholio ad v. 65.

30. γρ.] Est non varia lectio,
 sed glossema.

32. ἐπὶ τοῦ Μ. R. ἐπ’ ἐρετμὰ Q.
 ὕδωρ] ὕδωρ τίως R.

σειον ζυγόν] ἀντὶ τοῦ ᾧδευον. Q.R. παρεκδοχικῶς εἶλκον ἀπὸ τοῦ παρεπομένου τὸ προηγούμενον, ἀντὶ τοῦ ᾧδευον. M.V.

σειῶν] ἤλαυνον, ἔθεον, συνεκδοχικῶς. E.

οἱ δὲ πανημέριοι σειῶν ζυγόν] Ἀριστοφάνης γράφει, θεῖον, ἀντὶ τοῦ ἔτρεχον εἶτα, ζυγόν ἀμφὶς ἔχοντες. ὁ δὲ Καλλίστρατός φησιν, 5 ὥσπερ ἐπὶ τῆς οὐριοδρομούσης νηὸς τὸ τῆς εὐπλοίας ἐμφαίνεται διὰ τοῦ “τῆς δὲ πανημερίας τέταθ ἰστία ποντοπορούσης” (Od. λ, 11.), οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ συνεχοῦς δρόμου τῶν ἵππων τὴν ἀδιάλειπτον ἄνυσιν τῆς οδοῦ σημαίνει τὸ “σειῶν ζυγόν.” H.M.Q.R.T.

488. ἐς Φηράς] Φηραὶ μὲν τῆς Λακωνικῆς, Φεραὶ δὲ τῆς Θεσ-10 σαλίας, Φεαὶ δὲ τῆς Ἡλίδος. H.Q. τόπος Λακωνικῆς ἢ τῆς Μεσηνίας. E.

489. υἱὸς Ὀρτιλόχοιο] ἐντεῦθεν Ζηνόδοτος ἐν Ἰλιάδι (ε, 549.) ἔγραφε “Κρήθων Ὀρτίλοχος τε.” ἔστι γὰρ Ὀρτίλοχος μὲν Ἀλφειοῦ, τούτου δὲ Διοκλῆς, Διοκλέους δὲ Κρήθων καὶ Ὀρτίλοχος. H.M. 15 Q.R.

τὸν Ἀλφειὸς τέκε] Ἀλφειὸς ὁ διερχόμενος μέσον τῆς θαλάσσης ποταμὸς Ἡλίδος καὶ ἀπερχόμενος εἰς τὴν Ἀρέθουσαν πηγὴν τῆς Σικελίας καὶ εἰσβάλλον εἰς αὐτήν. ἰάται δ' οὗτος τοὺς κατ' ἐγχώριον διάλεκτον ἀλφούς, ἦτοι λελωβημένους, ἣν νόσον ἱέραν ἡμεῖς καλοῦ-20 μεν. E.

490. νύκτ' ἄεσαν] συνέσταλται τὸ α' ἀλλαχοῦ δὲ “νύκτα μὲν ἀέσαμεν” (γ, 151.). H.Q.

νύκτα ἔσαν] γρ. ἄεσαν, ἀντὶ τοῦ ἀνεπαύσαντο, ἐκοιμήθησαν. Vind.

ὁ δ' ἄρα ξεινήια δῶκε] γρ. ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν. H.M. 25

496. ἦνον] ἀντὶ τοῦ ἦνυον. B.Q.

1. εἶλκον om. V.

5. ἀμφὶς ἔχοντες M. ἀμφιέχοντες ceteri.

6. διὰ τοῦ H. Legebatur διὰ τῶ.

11. Φεαὶ] φαιαὶ H.Q. Correctum ex Eustathio p. 1477, 61.

13. Ἰλιάδι (τῆ Ἰλιάδι M.) Schol. ad Il. ε, 542. in cod. Townlej. Κρήθωνά τε Ὀρτίλοχόν τε. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα ὅν διὰ τοῦ τ. Deinde citat ex Od. φ, 16. Ὀρτιλόχου. In Iliade tamen σ in τ, ε, 546. 547. mutavit manus secunda ejus MS. In utroque Odysseæ loco ο, 187. φ, 16.

per τ constanter habet Harleianus. PORSON.

14. Κρήθων] κρήθων H.Q.R.

Ἀλφειοῦ] ἀλφείου H.Q.

15. Κρήθων] κρήθων Q.R.

Ὀρτίλοχος Q. Ὀρτίλοχος ceteri. Ὀρτιλόχοιο M. in textu.

17. Ἀλφειὸς] ἀλφειὸς utrobique Q.

23. Post ἀέσαμεν H. addit ἀ καὶ τανέμειν. CRAMER.

25. ὁ δ' ἄρα ξεινήια (sic) δῶκε H. in textu. ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια δῶκεν M. in textu.

τοῖς πὰρ] πὰρ om. H.

γρ. ἤνουν ἀντὶ τοῦ διήρχοντο. Vind.
τοῖον] ἀντὶ τοῦ τοίως, ὃ ἔστι σφόδρα· οὕτω γὰρ μετὰ τάχους
ἔτρεχον. M.P.Q.

Δ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

5

Παρὰ Μενελάφ ξενισθεῖς σὺν Πεισιστράτῳ Τηλέμαχος ἀπαγ-
γέλλει τὰ κατὰ τὴν Ἰθάκην ὑπὸ τῶν μνηστήρων πραττόμενα. ἔπειτα
ἐξηγεῖται αὐτῷ ὁ Μενέλαος περὶ τοῦ νόστου τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς
Πρωτέως μαντείας, δι' ἧς ἔγνω τὸν Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ ὡς
Ἵδυσσεὺς παρὰ Καλυψοῖ εἶη. βουλὴ δὲ γίνεται τῶν μνηστήρων 10
περὶ τοῦ τὸν Τηλέμαχον ἀνελεῖν. παραμυθεῖται δὲ ἡ Ἀθηναῖα δι' ὀνείρου
τὴν Πηνελόπην ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀποδημίᾳ δυσχεραίνουσας, διὰ
εἰδώλου ὁμοιωθεῖσα Ἰφθίμῃ τῇ τῆς Πηνελόπης ἀδελφῇ. E.M.P.
Q.V.

1. οἱ δ' Ἴξον] ὁ Ἴξω μέλλων εἰς ἐνεστῶτα μεταβὰς ποιεῖ παρα- 15
τατικὸν ἀντὶ τοῦ δευτέρου ἀορίστου, τὸ Ἴξον ἐν συστολῇ. M.Q.

κοίλην Λακεδαίμονα] ἐπεὶ ὑψηλοτάτοις ὄρεσι περικέκλεισται. V.
ποτὲ μὲν τὴν πόλιν καλεῖ Λακεδαίμονα, ποτὲ δὲ τὴν χώραν Λα-
κεδαίμονα, ἥτοι τὴν Σπάρτην. Q. παρὰ τὴν ἱστορίαν φασὶν εἶναι
τὸν γενόμενον ἦδη ἐν τῇ Λακωνικῇ (αἱ γὰρ Φηραι, ἔθθα Διοκλῆς 20
ᾤκει, τῆς Λακωνικῆς εἰσι). τὸν οὖν γενόμενον ἐν τῇ Λακωνικῇ αὖθις
ὡς μὴ γενόμενον ἐπισημαίνεσθαι ἄτοπον. ἔστι δὲ ἡ λύσις ἐκ τῆς
λέξεως. τὰ γὰρ τῶν χωρίων ὀνόματα τίθεται καὶ ἐπὶ τῶν προηγου-
μένων πόλεων, ὥστε τὴν Σπάρτην οὐκ ἀπεικότως Λακεδαίμονα λέγει,
καθάπερ καὶ τὴν Ἴλιον Τροίαν “ἔθθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἴες 25
Ἀχαιῶν” (Π. φ, 544.) καὶ ἀνεστραμμένως τὴν Ἀττικὴν εἶρηκεν
Ἀθήνας “ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ, ἄκρον Ἀθηνῶν” (Od. γ,
278.). M.T.

κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν] κοίλην, τὴν μέσην κειμένην κοί-
λων καὶ βαθυτάτων τόπων, ἥτοι τὴν μεγάλην. κητώεσσαν δὲ ἐκ 30

1. γρ.] Est glossema.
2. οὕτω M. ἢ οὕτω P.Q.
11. ἢ addidi ex M. et Eustathio,
qui hoc argumentum repetivit p.
1478.
16. τοῦ om. Q.
19. παρὰ τὴν M. παρὰ γὰρ τὴν T.

20. τὸν γενόμενον] τὸ γενόμενον M.
Φηραι] φεραι M.
23. τὰ γὰρ] τάχα γὰρ M.T.
25. Ἴλιον Τροίαν] Reliquam post
hæc verba partem scholii om. M.,
qui priorem scholii partem a m.
sec. habet.

μεταφορᾶς τοῦ κήτους. λέγει δὲ τὴν Σπάρτην. ἐπάγει γοῦν “πρὸς δ’ ἄρα δώματ’ ἔλων.” E.H. κοίλην μὲν διὰ τὸ πολλοῖς ὄρεσι περιέχεται, κητώεσσαν δὲ ἢ μεγάλην ἀπὸ τοῦ κήτους, ἢ μέγα κήτος ἔχουσαν. B.H.Q.R. Ζηνόδοτος δὲ γράφει καιετάεσσαν ἀντὶ τοῦ καλαμινθώδη. δοκεῖ δὲ καὶ Καλλίμαχος ἐντετυχηκῆναι τῇ γραφῇ δι’ 5 ὧν φησιν “ἵππους καιετάεντος ἀπ’ Εὐρώταο κομίσσαι.” H.M.Q.R.

κητώεσσαν] ἄφειλεν εἶναι τὸ τω μικρὸν, ἀλλ’ [ἔγραψε] ὥσπερ τὸ ἠβώωσα ἐκτείνει, διὰ τὸ εἶναι τὸ πρὸ αὐτῆς μακρὸν, τὸ η, καὶ τὸ τηλεθώωσα σμικρύνει, διὰ τὸ εἶναι τὴν πρὸ αὐτῆς συλλαβὴν βραχυεῖαν, ἦτοι τὸ λε, οὕτω κητώεις καὶ ὠτώεις καὶ κηώεις καὶ ὅσα τοιαῦτα 10 ἐκτείνει. συστέλλει δὲ τὸ ἐρόεις, κερόεις, ἐρόεσσα, κερόεσσα, ἡερόεσσα, καὶ ὅσα τοιαῦτα, τὸ μὲν διὰ τὰς πρὸ αὐτῶν συλλαβὰς, τὸ δὲ διὰ τὸ μέτρον· ἐπεὶ τοι γὰρ ἂν οὐκ ἦν οὕτω ἐρόεις καὶ κερόεις· μεγάλα γὰρ ἄφειλον εἶναι. E.

Ἀπορία. διὰ τί ὁ Τηλέμαχος εἰς Λακεδαίμονα ἐλθὼν οὐκ ἐνέτυχε 15 τῷ Ἰκαρίῳ; καίτοι ἄλογον ἐλθόντα τῷ πατρὶ τῆς μητρὸς μηδαμοῦ ἐντυχεῖν. οὐδαμοῦ εἶρηκεν ὡς ἐν Λακεδαίμονι ᾤκουσιν, ἀλλὰ μᾶλλον πλησίον αὐτῆς ἦσαν. ἢ γοῦν Ἀθηναῖ ἐν τῷ ἕνυφ’ ἐπιστάσᾳ φησιν “ἦδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται Εὐρυμάχῳ γήμασθαι” (ο, 16.)· καὶ τὸ μὲν ὀνείροις μάρτυσι χρῆσθαι ἴσως ἄπιστον· 20 αὐτὴ δὲ ἢ Πηνελόπη πρὸς τὸν Ὀδυσσεά τὰ καθ’ ἑαυτὴν διηγουμένη φησὶ “νῦν δ’ οὐτ’ ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, οὔτε τιν’ ἄλλην μῆτιν ἐφευρίσκω· μάλα δ’ ὀτρύνουσι τακῆς γήμασθαι” (τ, 157.). H.Q.T. ὅθεν καὶ ἄλλη λύσις γίνεται πρὸς τοὺς ἀποροῦντας διὰ τί πρὸς τοὺς γονέας οὐκ ἀποστέλλει τοὺς ἑαυτῆς ἢ Πηνελόπη εἰς βοήθειαν, ὅτε ὁ 25

1. ἐπάγει γοῦν πρὸς δ’ ἄρα δώματ’ ἔλων om. E.

3. ἀπὸ τοῦ κήτους—κήτος H. Legebatur ἀπὸ κήτους—κῆτος.

4. καιετάεσσαν—καιετάεντος] Legebatur καιτάεσσαν — καιτάεντας. Quæ καιε— scripta ap. Eustath. p. 1478, 38. καιετάεσσαν et καιετάεντος placet Lobeckio Pathol. El. vol. 1. p. 344.

δὲ καὶ M. καὶ om. H.Q.R.

Καλλίμαχος] Fragm. 224.

5. καιετάεντος — κομίσσαι Bentl. pro καιτάεντας (nam sic Eustathius. καιτάεντας H.M.Q.R.)—κομίσαι. Et

κομίσσαι H.

7. Seclusi ἔγραψε.

15. Hoc scholion in H. adscriptum versui 597., in T. versui 248.

ἐνέτυχε τῷ I. T. ἐνέτυχεν I. H.Q.

16. ἐλθόντα—οὐδαμοῦ T. ἐλθόντα (ἐλθόντος Q.) μηδαμοῦ τῆς μητρὸς τῷ πατρὶ ἐντυχεῖν. ἢ οὐδαμοῦ H.Q.

18. πλησίον αὐτῆς T. πλησίον ἧσσε τῆς πηνελόπης αὐτῆς H.Q.

ἢ γοῦν—ἐπιστάσᾳ φησιν om. Q.

19. Εὐρυμάχῳ γήμασθαι om. T.

20. ἴσως post χρῆσθαι T., post ὀνείροις H.Q.

23. γήμασθαι om. T.

παῖς ἐκινδύνευσεν, ἀλλὰ πρὸς τὸν Λαέρτην βούλεται ἀποστεῖλαι. φαίνεται γὰρ ἠλλοτριωμένη τοῖς γονεῦσιν ὡς ἀναγκάζουσι γήμασθαι· διὸ καὶ ἐξήρτηται ἀπὸ τῆς τοῦ Τηλεμάχου προσηκούσης μνήμης ὁ Ἰκάριος τοῦ τε Ὀδυσσεῶς καὶ τῆς Πηνελόπης. τοσοῦτον δὲ εἴρηται ὑπὸ τοῦ Τηλεμάχου “οἱ πατὴρ μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι 5 Ἰκαρίου” (β, 52.) καὶ “κακὸν δέ με πόλλ’ ἀποτίειν Ἰκαρίῳ.” αὐτὸς μὲν γὰρ Πηνελόπην μὴ βουλομένην καταλιπεῖν τοῦ ἀνδρὸς τὸν οἶκον ἀναγκάζειν οὐκ εὐπρεπὲς ἤγειτο. πάντως οὖν κατὰ τὴν προαίρεσιν τῆς Πηνελόπης ἀνήψε τοῦ γάμου τὸ τέλος. Τ. τινὲς φασιν ὅτι ὁ Ἰκάριος ὁ τῆς Πηνελόπης πατὴρ ἐν Λακεδαίμονι ἦν. καὶ πῶς οὐκ 10 ἀπῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Τηλέμαχος; ἀνατρέπονται δὲ παρ’ ἄλλων λεγόντων ὅτι ἐχθρὸν εἶχεν αὐτὸν διότι προετρέπετο τὴν Πηνελόπην λαβεῖν ἄλλον ἄνδρα· ὁ μισητὸν ἐδόκει τῷ Τηλεμάχῳ ὑπολαμβάνοντι καὶ ἀπὸ τούτου ὅτι μῖσος εἶχεν ὁ Ἰκάριος πρὸς τὸν Ὀδυσσεῶα. Ε.

3. δαινύντα] ὡς ὀμνύντα, ἀπ’ εὐθείας τῆς ὁ δαινύς. Η. 15

γάμου] ὥσπερ ἀλλαχοῦ φησιν Ὀμηρος τάφον τὴν ἐπὶ τεθνεῶτί τινι εὐχάϊαν, οὕτω καὶ νῦν γάμον τὴν ἐπὶ γάμου δαῖτα. Μ.

ἔτησιν] ψιλῶς ἔτησιν, εἴτε ἐπὶ τοῦ πολίτου εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐταίρου. Μ.

4. ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος] Σοφοκλῆς ἐν Ἑρμιόνη φησὶν ἔτι ἐν 20 Τροίᾳ τυγχάνοντος Μεγέλαου ἐκδοθῆναι τὴν Ἑρμιόνην ὑπὸ Τυνδάρεω τῷ Ὀρέστη, κατὰ δὲ ὑπόσχεσιν ἤκοντος Νεοπτολέμου ἀφαιρεθῆναι τὸν Ὀρέστην ταύτην· πάλιν δὲ αὐτῇ συνοικῆσαι τὸν Ὀρέστην Νεοπτολέμου ἐν Πυθοῖ ἀνααιρεθέντος ὑπὸ Μαχαιρέως, καὶ τότε τὸν Τισαμενὸν γενῆσαι. Ε.Η.Θ.Ρ.Τ. 25

5. ῥήξήνορος] ἀνδρείου, τοῦ διὰ τῆς ἡγορέης, ὃ ἐστὶν ἀνδρείας, ῥήσσοτος τὰς τῶν πολεμίων τάξεις. Ε.Θ.Τ.Υ.

6. ἐν Τροίῃ γὰρ] διὰ τὸ κακὸν εἶναι τὴν τῷ πατρὶ μηστευθεῖσαν

7. Πηνελόπην obliteratum in T.

8. πάντως] πάντα T.

17. γάμου] Immo γάμφ.

20. ἔτι ἐν Τροίᾳ τυγχάνοντος] ἐν Τροίᾳ τυγχάνων ἔτι H.R. ἐν Τροίᾳ ἄντος ἔτι Eustath. p. 1479, 11.

21. Μεγέλαου] μεγέλαος H.R.

23. τὸν Ὀρέστην ταύτην] τὸν Ὀρέστην τῆς γυναικὸς H.R.T. Quod saltem dicendum fuisset τοῦ Ὀρέστου

τὴν γυναῖκα. Apud Eustath. est εἴτα ὑστερον ἀφαιρεθεῖσαν αὐτοῦ ἐκδοθῆναι τῷ Νεοπτολέμῳ.

αὐτῇ συνοικῆσαι τὸν (τὸν om. E.Q.) Ὀρέστην] αὐτῇ συνοικῆσαι Ὀρέστη T.

24. Πυθοῖ] πυθίε T.

ἀνααιρεθέντος post Τυνδάρεω H.R.

Μαχαιρέως ex Eustathio restitui pro Τυνδάρεω.

26. ὃ ἐστὶν ἀνδρείας om. E.Q.V.

καὶ τὸν υἱὸν λαβεῖν, τούτου χάριν τὰ μὲν λοιπὰ ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἔλαβε, τὴν δὲ γυναῖκα ἐκ Μενελάου. Μ.

9. Μυρμιδόνων προτὶ ἄστῳ] ἦν Ὀμηρος μὲν Φθίαν λέγει, οἱ δὲ νεώτεροι Φαρσαλίαν. Ε.Η.Μ.Τ.Υ.

10. υἱεῖ] τρισυλλάβως. “υἱεῖ σφ̄ ἐπόμην” (Π. γ, 174.). ἰδίως 5 δὲ εἴρηκεν. ἐν Σπάρτῃ γὰρ ὄντος αὐτοῦ φησι Σπάρτηθεν. Q.

Ἀλέκτορος κούρην] οὗτος υἱὸς Ἀργείου τοῦ Πέλοπος καὶ Ἥγησάνδρας τῆς Ἀμύκλα θυγατρὸς· θυγάτηρ δὲ αὐτοῦ οἱ μὲν Ἰφιλόχη, οἱ δὲ Ἐχεμήλα. Μ. οἱ μὲν Ἰφιλόχην, οἱ δὲ Ἐχέμηλον λέγουσιν. τὸν δὲ Ἀλέκτορα γενεαλογούσιν Ἀργείου τοῦ Πέλοπος. V. ἐκ τῆς 10 γενεαλογίας τοῦ Πέλοπος ὁ Ἀλέκτωρ. Ε.

11. τηλύγετος Μεγαπένθης] ὁ τῆλε τῆς ἡλικίας, τουτέστι προβηθκόσι τοῖς γονεῦσι, γενόμενος, μεθ' ὃν οὐκέτι ἐλπίζουσι τεκνώσασθαι διὰ τὸ γῆρας ἢ ὁ τηλοῦ ἀποδημήσαντι τῷ πατρὶ γεννηθεὶς παῖς ἢ μονογενὴς, καθάπερ Τηλέμαχος Ὀδυσσεῖ καὶ Ὀρέστῃς Ἀγαμέμνονι. 15 ὁ γὰρ Μενέλαος κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀρπαγῆς τῆς Ἑλένης ἐμίγη τινὶ δούλῃ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν φερωνύμως Μεγαπένθην· κατὰ γὰρ τὸν καιρὸν τοῦ διὰ τὴν Ἑλένην πένθους ἐτέχθη. διὰ τί δὲ Ἑλένη μόνην τὴν Ἑρμιόνην ἔτεκε; διότι τὸ πολλάκις τεκεῖν ἄλλοιοῖ τὸ κάλλος τῆς γυναικός. μελλούσης γὰρ αὐτῆς μεσολαβή- 20 σαι εἰς τὸν πόλεμον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, οὐκέτι ἐδίδουσαν αὐτῇ τέκνον οἱ θεοὶ, ἵνα τὸ κάλλος φυλάττη, ᾧ Ἀλέξανδρος ἠδυνθῆναι ἔμελλε. τὸ δὲ παντελῶς εἶναι ἄτεκνον ἦν δύσδαιμον καὶ κακὸν, τὸ δὲ τεκεῖν εὐδαιμον καὶ μακάριον. διὰ τοῦτο ἔτεκεν ἐν, ἵνα μακαρία λογίζηται καὶ ἵνα τὸ κάλλος ἔχη. ἐπιφέρει δὲ καὶ ὁ ποιητὴς “Ἑλένη δὲ 25 θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἐφαινον” πιθανῶς, ἵνα ἐπὶ πλεῖστον ἀκμάσῃ, ἢ ἵνα

2. ἔλαβε] ἔλαβ' Μ. quod est ἔλαβον.

3. ἦν Ὀμηρος—Φαρσαλίαν Μ.Τ.Υ. καθ' Ὀμηρον μὲν Φθίαν, κατὰ δὲ νεωτέρους Φαρσαλίαν Η. ἢ παρ' Ὀμήρῳ μὲν Φθίη, παρὰ δὲ νεωτέροις Φάρσαλος Ε. Quod verum videtur. Nam *Phar-saliam* dixerunt interdum scriptores Latini: sed Græca hujus formæ exempla quæ certa haberi possint nulla videntur exstare. Straboni 9. p. 430., cui *Φαρσαλλας* ex Plethone illatum erat pro *Φαρσαλίον*, recte

nunc restitutum *Φαρσάλου*.

8. Ἀμύκλα correxi ex Eustathio. ἀμύκλας Μ.

9. Ἐχέμηλον] Ἐχέμηλος etiam ab Eustathio dicitur. Id vero filii foret, non filia, nomen. Scribendum igitur Ἐχεμήλαν ex scholio præcedente.

14. διὰ τὸ γῆρας addidi ex Η.

26. πιθανῶς—γενεαλογούσι] Hæc pars scholii, sed v. 12. adscripta, est etiam in Η.Μ.Θ.Υ. nisi quod in Μ. paullo brevius, πιθανῶς ὁ

ἐξ Ἀλεξάνδρου γόνου μὴ σχῆ. οἱ δὲ νεώτεροι Ἑλένης μὲν καὶ Ἀλεξάνδρου Κόρυθον ἢ Ἑλενον, ἐκ δὲ Μενελάου Νικόστρατον γενεαλογοῦσι. H.E.Q.

Μεγαπένθης] ἐκ τοῦ ὀνόματος δηλοῖ ὅτι μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τοῦτον ἔσχεν. Q.V. 5

12. ἐκ δούλης] οἱ μὲν κύριον τὸ Δούλης, οἱ δὲ Τηριδάης· Τηριδάη γὰρ τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα. M.Q.T.V.

αὕτη, ὡς μὲν Ἀλεξίων, Τειρίς, ὡς δὲ ἔνιοι Τηρίς, θυγάτηρ Ζευξίπ-

τοῦτο λέγων Ὅμηρος, ἵνα ἐπὶ πλείστον ἀκμάσῃ. οἱ δὲ νεώτεροι Ἑλένης μὲν καὶ Ἀλεξάνδρου Κόρυθον ἢ Ἑλενον, ἐκ δὲ Μενελάου Νικόστρατον γενεαλογοῦσιν. Porro in H.R. hæc leguntur, οἱ νεώτεροι ἐπὶ Ἀλεξάνδρου γενέσθαι αὐτῆ Κόρυθον ἢ Ἑλενον, ἐκ δὲ Μενελάου Νικόστρατος (corr. Νικόστρατον). Post quæ in utroque codice sequitur, ἐκ δούλης: αὕτη, ὡς μὲν Ἀλεξίων etc.

1. γόνου] παῖδα V.

2. Νικόστρατον] Hunc memorant schol. Soph. El. 539. ex Hesiodo, Apollod. 3, 11, 1. Pausan. 2, 18, 6. 3, 18, 13.

6. Τηριδάης—Τηριδάη M.V. τοριδάης—τοριδάη Q. στεριηδάης—στεριηδάη T. Apollodoros 3, 11, 1. Μενελάος μὲν ὄν ἐξ Ἑλένης Ἑρμύων ἐγέννησε καὶ κατὰ τινὰς Νικόστρατον, ἐκ δούλης Πιερίδος, γένος Αἰτωλίδος, ἢ καθάπερ Ἀκουσίλαός φησι, Τηριδάης (libri plerique τηριδος) Μεγαπένθη, ἐκ Κνωσσίας δὲ σύμφης, κατὰ Εὐμηλον, Ξενόδαμον.

7. γὰρ] δὲ M.

8. Hoc scholion Maius ex Q. edidit sic scriptum, αὕτη, ὡς μὲν Ἀλεξίων, Γῆρι, ὡς δὲ ἔνιοι θυγάτηρ τινὸς Ζευξίππου· ὡς δὲ ὁ τῶν Νόστων ποιητῆς, τὸ τῆς δούλης κύριον ὄνομα. φασὶ δὲ μηδέποτε λέγειν τὸν ποιητὴν δούλην τὴν θεράπειαν· διὸ καὶ τὸ ἐτ reliqua. Ceterorum librorum scripturam consideranti vix dubium videbitur quin easdem fere corruptelas in Q. invenerit Maius, sed utcunque corrigere studuerit, non animadvertens

quam absonum sit veteri τῶν Νόστων poetæ commentum illud de Δούλης nomine proprio supponi, quod a grammatico aliquo Alexandrino excogitatum est. Quod Eustathium quoque fugit, cujus ex verbis apparet scholion hoc jam illius ætate corruptum fuisse: τὴν δὲ διαληφθεῖσαν δούλην Ζευξίππου τέτινος εἶπον θυγάτηρα καὶ κύριον αὐτῆς ἐξέθεντο ὄνομα, ὃ τὸ ἀκριβὲς ἀφανὲς ἐν τοῖς παλαιοῖς ὑπόμνημασιν. καὶ ὁ τῶν Νόστων δὲ φασὶ ποιητῆς κύριον ὄνομα λέγει τὸ Δούλης. Similis de δέκτη vel Δέκτη dubitatio est infra δ, 248. et de ἰφθίμη vel Ἰφθίμη δ, 792., ubi mireris de nomine proprio dubitari potuisse ab Aristarcho. Dixit de hoc genere nomen Nitzsch. vol. 3. p. 29.

Τειρίς M. τῆρια (sic) H. γῆρι Q. R. Scriptura corrupta, quam non dubitasset in Πιερίς mutare, si satis certum videretur quod ex Apollodoro supra memoravi Πιερίδος nomen, quod vereor ne ipsum quoque corruptum sit, nisi gentile est, quod Heynio videbatur, qui ἐκ δούλης Πιερίδος γένος ἢ Αἰτωλίδος scribi volebat.

Τηρίς θυγάτηρ] Sic correxi quod in H.M.R. et ut suspicor in Q. quoque est θυγατῆρις θυγάτηρ, nisi quod in M. θυγατηρίς scriptum, in R. θυγατηρίς sine accentu. Manifestum est veterem librarium, quum ab nomine Τηρίς ad proximum vocabulum aberrasset iisdem finitum literis a quibus Τηρίς incipit, ob-

πης· ὡς δὲ ὁ τῶν Νόστων ποιητῆς, Γέτις. τινὲς δὲ τὸ δούλης κύριόν φασι διὰ τὸ μηδέποτε οὕτω λέγειν τὸν ποιητὴν τὴν θεράπαινα· διὸ καὶ τὸ “εἰσόκεν ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὄγε δούλην” (II. γ, 409.) ἀθετοῦσιν. H.M.Q.R.

Ἐλένη] ἐν τῇ κατὰ Ῥιανὸν καὶ Ἀριστοφάνην Ἐλένης σὺν τῷ σ. M. 5 16. γείτονες ἠδὲ ἔται] οἱ ἀστυγείτονες, οἱ ἐκτὸς μὲν ὄντες τῆς πόλεως πλησίον, ἔται δὲ οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, οἱ συνήθεις. ἐκ τοῦ ἔθους ἔθης καὶ ἔτης. ἔται ψιλῶς, ἢ ἢ οἱ πολῖται. E.Q.

17. φασὶ τοὺς ἑστίχους τούτους μὴ εἶναι τοῦ Ὀμήρου, ἀλλὰ τοῦ Ἀριστάρχου. M.T.

10

litum esse literas θυγα praeponere scriptas aut delere aut punctis notare, unde ortum mirabile istud θυγατήρις. Nomen autem Τηρίς etsi valde suspectum, tamen nolui in Τηριδάη mutare, quod in praecedente scholio legitur, quum apud Apollodorum, cui ipsi quoque Τηριδάη nescio qua auctoritate illatum est, codices in τηριδάας consentire videantur, quod a Τηρίς propius abest quam a Τηριδάη.

P. 172, 8. Ζευξίπης] Sic H. M.R. et, ni fallor, Q., licet Maius τινὲς Ζευξίπην ediderit, quod apud Eustathium legitur, ex ipsius ut videtur conjectura. Nam τινὲς ex corrupto illo θυγατήρις finxisse, Ζευξίπης autem in Ζευξίπην mutasse videtur, quum patrem nominatum esse probabilius judicaret quam matrem solam non adjecto patris nomine.

P. 173, 1. Γέτις] Sic H. (qui γέτ). M. γέ τις R. et similiter haud dubie etiam Q. Est autem hoc quoque nomen incertum, etsi Γέτις (nam sic Salmasius correxit pro Γέτης) ἐκαλεῖτο ἡ γυνὴ τοῦ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου, ut refert Steph. Byz. s. v. Γετία. quam Medopam Gothilæ filiam appellat Jornandes R. Goth. 10. p. 91. Lind. a Meinekio memoratus.

τινὲς δὲ τὸ ego addidi: quod post literas τις excidisse probabilius videtur quam ἕτεροι δὲ τὸ vel ἔτιοι δὲ τὸ.

κύριον H.M.R., non κύριον ὄνομα, quod apud Maium legitur.

2. φασὶ διὰ τὸ μηδέποτε M. φησὶ (φησὶ H.) δὲ μηδέποτε H.R. Veram scripturam suo in libro habuit Eustathius, qui post verba supra apposita κύριον ὄνομα λέγει τὸ δούλης pergit: διὰ τὸ μηδέποτε λέγειν τὸν ποιητὴν δούλης τὰς θεράπαινας, ἀλλὰ δμῶς ἢ δμῶιδας· διὸ καὶ τὸ “εἰσόκε σ’ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὄγε δούλην” ἀθετεῖται κατὰ τοὺς παλαιούς.

ὅτω ex οὐ, quod solus servavit M., restituit Cobetus. Ortum autem illud οὐ ex compendio scripturae male intellecto, ut saepe alibi: de quo dixit Bast. ad Greg. Cor. p. 828.

τὴν θεράπαιναν] τὸ θεράπαιναν M. Articulum omittunt H.R. δούλην τὴν θεράπαιναν Maii editio.

3. ὄγε] ὁ H.R.

4. ἀθετοῦσιν] De hoc nihil annotatum in schol. ad versum illum.

5. Ῥιανὸν] ἀριανὸν M.

7. ἔται] De scholio codicis M. in quo discrimen vocabulorum ἑταῖρος, ἔτης, φίλος explicatur, vide ad a, 238. Brevius ad h. v. scholion in V. γείτονες μὲν ἔνν οἱ ἀστυγείτονες, ἔται δὲ ψιλῶς, ἢ ἢ οἱ πολῖται.

9. φασὶ—Ἀριστάρχου] Hoc scholion in M.T. sine lemmate scriptum et ita collocatum est ut incertum foret quo sit referendum, nisi ex Athenæi disputatione 4. p. 180. cognitum haberemus Ari-

ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδός] οὕτω γὰρ ἐστὶ μεγαλοπρεπῆς ὁ γάμος.
Q.V.

19. μολπῆς] ὅτι οὐ τὴν φῶδην, ἀλλὰ τὴν παιγνίαν λέγει οὕτω, πρὸς τὸ “ μέλποντες Ἐκάεργον” (Π. α, 474.)· καὶ γὰρ “ κυνῶν μέλπηθρα” (Π. ν, 233.) φησί. M.Q. 5

ἐδίνεον] συκεστρέφοντο, ἥτοι ἐχόρευον, ὠρχοῦντο. B.Q.

22. κρείων Ἐτεωνεύς] ὁ τοῦ Ἀλέκτορος τοῦ συμπευθεροῦ Μενελάου ἀδελφός. M. κρείων ὁ ἐξέχων καὶ διάκριτος ἐν θεράπουσιν. τοιοῦτόν ἐστὶ καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ συβώτου “ συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν” (Od. ξ, 22.). Φερεκίδης δὲ ἱστορεῖ οὕτως· Ἀργεῖος δὲ ὁ Πέλοπος ἔρχεται 10 παρ’ Ἀμύκλαν εἰς Ἀμύκλας, καὶ γαμῆ τοῦ Ἀμύκλα θυγατέρα Ἠγησάνδραν. M.Q. ἐκ τούτου δὲ γίνεται Ἀλέκτωρ. ἔστι γὰρ ἀδελφός τούτου καὶ βοηθός Ἐτεωνεύς. συγγενῆς οὖν Μενελάου Ἐτεωνεύς καὶ θεράπων αὐτοῦ, ὡς Ἀχιλλέως Πάτροκλος. κρείων δὲ ὁ ἄλλων μὲν βασιλεὺς, Μενελάου δὲ δεύτερος. B.H.M.Q. 15

23. θεράπων] ὑπηρέτης, φίλος, ὁ περὶ τὴν θεραπείαν ὑπάρχων. V.

25. ὡς τὸ ἦμι ἠψοῦ καὶ ἄγχι ἄγχοῦ. E.

26. ξείνω δὴ τινε] μόνῃ τῷ Μενελάῳ περὶ ξένων εἰσαγγέλλεται διὰ τὸ ἠδικῆσθαι ὑπὸ ξένου. H.M.Q.

starchum post versum 14. quinque hos inseruisse qui nunc leguntur in libris omnibus 15—19. ὡς οἱ μὲν —μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσοις, parum cogitanter, ut pluribus ostendit Athenæus, μετενεγκόντα (tres postremos quidem versus leviter mutatos) ἐκ τῆς Ὀπλοποιίας (Π. σ, 604—606.) σὺν αὐτῷ γε τῷ περὶ τὴν λέξιν ἀμαρτήματι· οὐ γὰρ ἐξάρχοντες οἱ κυβιστητῆρες, ἀλλ’ “ ἐξάρχοντες” τοῦ φδοῦ πάντως ὠρχοῦντο. Quibus addit Diodorum Aristophaneum ἔλον τὸν γάμον περιγράψαι.

P. 173, 9. τοὺς ε’ στίχους scripsi pro τοὺς γ’ στίχους. Quanquam hic fortasse non librarii, sed ipsius error est scholiastæ, eo explicandum quod ab antiquiore interprete observatum erat tres postremos versus ex Iliade huc translatos esse.

τούτους om. T.

P. 174, 1. ἐστὶ] ἔσται V. in quo

hæc annotatio præcedenti, quæ verbis οἱ πολλοὶται finitur, est adjuncta.

3. ἐτι.] χρῆ γνώσκειν ὅτι M.: quæ recentioris grammatici interpolatio est.

8. κρείων ὁ—θεράπουσιν M. ὁ ὑπερέχων ἐν θεράπουσι ceteri.

9. τοῦ addidi ex M.

11. παρ’ Ἀμύκλαν] παρὰ μύκλαν H. περὶ τὸν μύκλαν M.

τοῦ Ἀμύκλα (μύκλα M.) θ. Ἠγησάνδραν] ἀμύκλαν θ. ἠγησάνδρας B.Q.

12. ἐκ τούτου—Ἐτεωνεύς] Sic M. Legebatur τοῦδε γράφεται γελανίων (μελανίων H.) καὶ ἠλεκτρίων καὶ βοηθός. τούτου ἐτεωνεύς. De Alectore conf. schol. ad v. 10.

ἔστι γὰρ] Malim ἔστι δέ.

18. περὶ] παρὰ H.

19. ὑπὸ ξένου om. H.Q. In V. hoc scholion paullo aliter conformatum, ἀπαγγέλλεται μόνῃ περὶ ξένων Μενελάῳ διὰ τὸ ἐπιβεβουλευσθαι ὑπὸ ξένου.

τῶδε] παροξυτονητέον, ἵνα νοηθῆ δυϊκόν. *Ἄλλως. τὸ τῶδε ἐγκλιτέον. δεικτικὸν δὲ ὄν δηλοῖ τὴν ἐγγύτητα αὐτῶν. M.

27. γενεῆν] γέννησιν, γένος. V.

εἴκτην] εἰκόασιν, ὁμοίωνται. E.M. ὅπισθεν δὲ εἶπε “πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην” (662. Π. α, 104.), ἥτοι ὁμοιοῦντο. E. 5

28. ἀλλ’ εἶπ’ εἰ σφῶϊν] ἐγκλιτέον τὸ σφῶϊν, ἵνα τρίτον γένηται πρόσωπον. M.

29. ἢ ἄλλον] περισπαστέον τὸ ἢ ὡς ἐρωτηματικόν. τὸ δὲ φιλήσῃ ἐπὶ τοῦ ξενίζειν ἐνταῦθα. λείπει ἢ εἰς, ἢ ἢ εἰς ἄλλον. B.

ὅς κε φιλήσῃ] ὅτι ἐπὶ τοῦ ξενίζειν τὸ φιλεῖν τίθησι. παρέλκει δὲ 10 ὁ κε. M.

30. τὸν δὲ μέγ’ ὄχθῆσας] ὑψώσας τὸν θυμὸν, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ὄχθης ἢ λυπηθεῖς, ἐκ τοῦ ἄχθος, τροπῇ τοῦ α εἰς ο. E.

31. οὐ μὲν] ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ δῆ, ὁ δὲ ἀτάρ ἀντὶ τοῦ δέ. H.

Βοηθοῖδῃ] Βοηθοῖδης τετρασυλλάβως. ὅμοιον δὲ ἔστι τοῦ “Παν-15 θοῖδης Εὐφορβος” (Π. π, 808.). H.M. Βοηθοῖδῃ, καὶ κατὰ συναίρεσιν Βοηθοῖδῃ. E.

33. τὸ ἐξῆς οὕτως εἰ μὲν δὴ ἡμεῖς πολλῶν ἀγαθῶν ἐμπλησθέντες παρὰ ἀλλοδαπῶν ἀνδρῶν, ἐνταῦθα παρεγεγόμεθα, ἀφείλομεν πάντως τοῖς ξένοις ὁμοίως ποιεῖν. ἀλλὰ θάπτον λυε τοὺς ἵππους, αὐτοὺς δ’ 20 εἰσάγαγε εὐωχηθῆναι, ὅπως διὰ τούτου ὁ Ζεὺς τῆς μελλούσης τάλαιπωρίας ἡμᾶς ἐκλυτρώσῃται, καὶ μὴ τοῖς παρεληλυθόσιν ἴσα παθεῖν συγχωρήσειεν. Q.

35. ἐξοπίσω περ παύσῃ] δαυμονίως ἐξέφηγε τὴν γεγонуῖαν αὐτῶ πλάνην διὰ μιᾶς λέξεως. H.M. 25

1. Pars hujus scholii est in B. τὸ τῶδε δεικτικόν ἔστι καὶ δηλοῖ τὴν ἐγγύτητα αὐτῶν. Post hoc scholion in M. sequuntur verba, τὴν ἀγαθῶν καταφθιμένοι λιπέσθαι (Od. γ, 196.) ἐλλειπτικῶς ἐνόησαμεν τὸ ἀλλὰ παῖδα ἀγαθῶν. Quæ non intelligo.

4. ὁμοίωνται M. ὁμοιοῦνται E.

6. ἀλλ’ εἶπ’ εἰ σφῶϊν] Sic M. in lemmate: ἀλλ’ εἶπ’ ἢ σφῶϊν in textu, adscripto γρ. ἀλλ’ εἶπ’ εἰ σφῶϊν.

10. φιλήσῃ] Sic M. in lemmate. In textu φιλήσει, εἰ in η mutato.

Si scholion Aristonici est, colligi potest Aristarchum φιλήσει probasse.

15. Βοηθοῖδης—Πανθοῖδης] τετρασυλλάβως δὲ τὸ βοηθοῖδης, ὡς τὸ πανθοῖδης H.

24. ἐξοπίσω περ παύσῃ] Huic lemmati Maius ex Q. adscripsit hæc, διὰ τὴν πλάνην, εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἡμᾶς ἐκλυτρώσῃται τῆς μελλούσης τάλαιπωρίας. Quæ ex scholio ad v. 33. repetita sunt.

36. προτέρω] τοπικῶς ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦμπροσθεν, ἢ προτέρους τῶν ἵππων. B.Q.

37. ὁ δ' ἐκ μεγάροιο] Ἀρίσταρχος χωρὶς τῆς ἐκ προθέσεως, ὁ δὲ μεγάροιο διέσσυτο· βούλεται γὰρ λέγειν διὰ μεγάρου. M.H.Q.R.

κέκλετο δ' ἄλλους] ἐπεὶ ὑπερέχων τῶν ἄλλων θεραπόντων ἦν, 5 προστάσσει τοὺς λοιποὺς συνελθεῖν πρὸς τὸ λῦσαι τοὺς ἵππους. E.

38. εἰὶ αὐτῶ] αὐτῶ αὐτῶ. τὸ δὲ ε πλεονασμὸς Ἀττικὸς. B.

39. λῦσαν] Ἰακῶς τὸ λῦσαν οὕτως γράφει Ἀρίσταρχος. H.

40. κάπησι] ἀπὸ τοῦ κάπη ῥήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ πνέω γίνεται ὄνομα κάπη ἢ φάτην, ἐν ᾗ ἀναπνεύσει καὶ ἀναπαύονται τὰ 10 ζῷα. B. αἱ φάται. καὶ γίνεται παρὰ τὸ πατῶ, τὸ ἐσθίω, πάτη, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῶ τάπη, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς κ κάπη. T. παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἴστασθαι τοὺς ἵππους καὶ κάπειν ἦτοι ἐσθίειν ἢ παρὰ τὸ χάπτειν, ὃ ἐστὶ λάπτειν, χάπη καὶ κάπη. E.

41. ζειᾶς] δεῖ νοῆσαι ζειᾶν ἐνταῦθα τὸ καλούμενον ἄχυρον. H.Q. 15

42. πρὸς ἐνώπια παμφανώνοντα] τοὺς ἀντικρὺ τόπους τῆς εἰσόδου ἐνώπια καλεῖ ὁ ποιητής· τοὺς φωτιζομένους ὑφ' ἡλίου τόπους] ἢ τῆς 20 σελήνης. B.E.Q. τοὺς ἀντικρὺ τόπους τῆς εἰσόδου ἐνώπια καλεῖ ὁ ποιητής. διὰ τοῦτο καὶ τινες διαλελυμένην γράφουσι τὴν λέξιν τιθέντες εἰς τὸ πρὸς βαρεῖαν. E.

44. θαύμαζον] ἔοικεν, ὡς δείκνυσιν αὐτοὺς ἀπαιδέυτους ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ ἴστασθαι καὶ βλέπειν τὰ τῆς οἰκίας καλλωπίσματα, καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἄπειροι ἦσαν· ἀλλὰ τέως πρὶν φανῆναι τὸν Μενέλαον. ὥστε εἰ πρὸ τοῦ φανῆναι ἀνέβλεπον τὸ κάλλος τοῦ δόμου, καὶ ἠσυχολοῦντο 25 ἐκεῖνο θαυμάζοντες, οὐ καινόν. E.

διοτρεφέος βασιλῆος] οὐ παρέλκει τὸ ἐπίθετον. τὸ δὲ ἐξῆς, θαυμάζουσιν εἰσελθόντες τὴν κατασκευὴν τὴν οἰκίας. H. οὐ παρέλκει τὸ ἐπίθετον, ἐπεὶ ἀπόγονος Διὸς ὁ Μενέλαος. E.

45. ὥστε γὰρ ἡελίου αἴγλη] σημειοῦνται τινὲς ὡς ἐνηλλαγμένης

3. Ἀρίσταρχος om. M. Et Aristophanis potius scripturam esse ex scholio simili ad β, 1338. probabiliter colligit Buttm.

χωρὶς M. ἔξω ceteri.

τῆς ἐκ προθέσεως, ὁ] τῆς ἐξ, ὁ M.

δὲ μεγάροιο διέσσυτο M. δ' ἐκ μεγάροιο ceteri, omissio διέσσυτο. Pro-

nunciandum autem δεμμεγάροιο.

8. ὄτως] Non ἔλυσαν, ut alii.

13. κάπειν] Immo κάπτειν. BUTT.

14. χάπτειν] Pronuntiatio recentiorum Græcorum, teste Eust. ad h. l. pro κάπτειν, ἐγκάπτειν BUTTM.

23. τὸν Μενέλαον Struvius pro τῷ Μενελάφ.

τῆς φράσεως. Μ. ἡ τάξις ἐνήλλακται· πάντως γὰρ προεκδύονται. Μ. ἔδει γὰρ ἀπὸ τῆς σελήνης ἀναβιβάσαι ἐπὶ τὸν ἥλιον, ἵνα ἂν εἰς τὸν ἥλιον ἀποτύχη, εἰς τὴν σελήνην οὐκέτι. Ε. ἀπὸ μείζονος τὸ ἐπιχείρημα. τοῦτο δὲ ποιεῖ διὰ τὴν ἀποτυχίαν. Ε.

46. δῶμα καθ' ὑπερεφές] τὸ οἶκημα τὸ ὑψηλόστεγον. τὸ δὲ κ̄ διὰ 5 τὸ οἱ Αἰολεῖς τὴν πρόθεσιν ἀντὶ ἄρθρου παραλαμβάνουσιν. Μ.

47. ὁράμενοι] ὁρῶντες, τὸ παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ. Β.Ε.

50. ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὐλας] ἀπαλὰς, κεκροκισμένας ἢ τριχωτάς, τὰ λεγόμενα χάσδια· ἢ καινουργίας, ἀπὸ τοῦ οὐλον τὸ σῶον καὶ ὑγιές. Ε. 10

51. ἐν ἄλλῳ, παρὰ ξανθὸν Μενέλαον. Η.

52. χέρνιβα δ' ἀμφίπολος] διὰ τί πρὸ μὲν τοῦ δεῖπνου ἐνίπτοντο, μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον οὐκέτι, ἐρρήθη μὲν ἤδη καὶ ἐν ἄλλοις, ῥητέον δὲ καὶ τοῦτο. ὅταν γὰρ λέγῃ “χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόφ' ἐπέχευε φέρουσα καλῇ χρυσεῖῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος νίψασθαι,” φήσομεν 15 ὅτι οὐκ εἰς τὸ νίψασθαι πρὸ τοῦ δειπνεῖν κυρίως τοῦτο εἴρηται, ἀλλὰ συλλαβὼν τὰ παρασκευαζόμενα ἐπὶ τὸ δεῖπνον λέγει, οὐκέτι τὰ κατὰ μέρος ἐπέξειών. τινῶν γὰρ τὰς ἀρχὰς μνηύσας, οὐκέτι τοῖς κατὰ μέρος ἐπέξεισι, συγχωρεῖ δ' ἡμῖν ἐπινοεῖν καὶ τὰ μεταξὺ οἶα γίνεται. ὥσπερ οὖν οὐδ' αἰρομένας τὰς τραπέζας ἐποίησεν οὐδὲ τὰ λείψανα τὰ 20 ἐκ τοῦ συμποσίου συναγόμενα, οὕτως οὐδὲ μεταξὺ νιπτομένους καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπινιπτομένους· ἐπεὶ καὶ τοῦτο οὐ δηλοῖ ἄπαξ τὸ νίψασθαι ἐκόμισεν, ἀλλ' ὅτι ἐκόμισε τὰ χερώνιπτρα ἐν προχόφ' χρυσεῖῃ καὶ λέβητι ὑποδεχομένῳ ταῦτα ἀργυρῶ· ὥστε παρέκειτ' αἰεὶ τὰ χερώνιπτρα, ὅτε βούλοιντο νίψασθαι, ὥσπερ ἡ τράπεζα καὶ τὰ ἄλλα, 25 ἄχρις ὅτου βούλοιντο αὐτοῖς. οὕτως καὶ τοὺς Πυλίου ποιήσας ἐν τῷ κατάπλῳ τῶν περὶ τὸν Τηλέμαχον εὐνοχουμένους οὐκέτι δεδήλωκεν ὅπως ἐκ τῆς ἡόνος ἀναστάντες ἀπηλλάγησαν· καὶ τὴν Ἀθη-

5. τὸ δὲ κ—παραλαμβάνουσιν] Ηæο non intelligo.

9. χάσδια] Vox Græcobarbara, cujus exempla vide apud Ducang. p. 1739.

καινουργίας] καινουργιάδας Butt. m.

11. ἄλλῳ Porsonus pro ἄθλῳ.

12. δεῖπνου—δειπνον R. δειπνεῖν—δειπνεῖν H. Q.

13. ἤδη R. γὰρ δὴ H. Q.

καὶ ἐν ἄλλοις] καὶ ἄλλοις Q. καὶ

ἄλλη H. καὶ ἄλλως R.

14. λέγῃ] λέγει Q.

17. οὐκέτι] οὐκ ἐπὶ R.

19. συγχωρεῖ δ' ἡμῖν] συγχωρεῖν ἡμῶν H. R.

23. 25. χερώνιπτρα R. χερώνιπτα H. Q.

25. ὅτε correxi pro ὅταν.

26. αὐτοῖς] Fort. χρῆσθαι αὐταῖς.

27. τῶν Butt. m. pro τῶ.

νᾶν Μέντη ὁμοιωθεῖσαν καὶ τὸ δόρυ δοῦσαν τῷ Τηλεμάχῳ, οὐκέτι ὅπως τοῦτο ἀπιούσα ἀπέλαβεν ἐπεσημῆνατο, ἐπεὶ καὶ τὸ τόξον εἰς κατασκοπὴν ἀπιόντι Μηριόνης δίδωσιν Ὀδυσσεῖ· ὅπως δὲ τοῦτο ἀπέδωκεν οὐκέτι ἐπεσημῆνατο, διδοὺς τοῖς ἀκροαταῖς καθ' ἑαυτοὺς λογίζεσθαι τὰ ἀκόλουθα. καὶ πολλὰ τοιαῦτα ἔστι γινῶναι παρ' αὐτῶ. οὐ γὰρ μόνον τί εἶπη, ἀλλὰ καὶ τί μὴ εἶπη ἐφρόντισε· καὶ οὐχ ἦττον ἐξ ὧν κατορθοῖ ἐν οἷς λέγει σοφὸς εὐρίσκεται ἢ ἐν οἷς ἀποσιωπᾶ καὶ οὐ λέγει. H.Q.R.

54. παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε] παρέκειντο γὰρ τοῖς θρόνοις αἱ τράπεζαι. εἰκότως δὲ νῦν τὰ περὶ τῆς ταμίας παράκειται· οὐ γὰρ 10 ἐν τῷ ξενίζεσθαι παρὰ Τηλεμάχῳ τὴν Ἀθηναίαν. ἐπεισεληλύθασιν γὰρ οὗτοι τοῖς περὶ τὸν Μενέλαον, ἐξ ἀρχῆς δὲ παρὰ τῷ Τηλεμάχῳ πάρεστιν ὁ Μέντης. H.M.Q.

ξεστὴν] γρ. χρυσῆν. H.

56. εἶδατα] ἀπὸ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω ἔδωρ καὶ εἶδαρ. E. ἡ-15 δύσματα μεμυρισμένα, σκευαστὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα. T.

59. τὼ καὶ δεικνύμενος] φιλοφρονούμενος, δεξιούμενος. ἐκ τοῦ δέκω τὸ δέχομαι δείκω δεικνύω καὶ δείκνυμι, τὸ φιλοφρονούμαι. B.E.

61. δείπνου πασσαμένω] τοῖς ὀδοιπορήσασιν δείπνου δηλονότι γε-20 νομένου. αὐτὸς γὰρ ἐξῆς φησὶ “δόρπου δ' ἐξαυτίς μνησώμεθα” (213). καὶ “οὐ γὰρ ἔγωγε τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος” (194). H.M.Q.

62—64. προηθεοῦντο καὶ παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ παρὰ Ἀριστο-

2. ἀπιούσα Buttm. pro ἐπιούσα.
ἐπεὶ καὶ—ἐπεσημῆνατο om. Q.R.	20. τοῖς ὀδοιπορήσασιν δείπνου] δείπνον
τοῖς ὀδοιποροῦσι Q.
6. ἀλλὰ om. Q.	γενομένου M. γερόμενον ceteri.
ἐφρόντισε] ἐφρόντισε Q.	21. ἐξῆς φησὶ δόρπου M. Legeba-
tur ἐφεξῆς φησὶ δείπνου.
7. ἐξ ego addidi.	22. οὐ γὰρ ἔγωγε om. H.Q.
ὧν H.R. ἄν Q.	μεταδόρπιος] μετὰ δόρπου Q.
κατορθοῖ correxi pro κατορθοῖς.
ἐν οἷς λέγει H.R. ἐν οἷς λέγειν Q.	24. Ordo scholiorum ad v. 62.
in M. hic est 1. χωρὶς τοῦ —λαμ-
βάνη. 2. προηθεοῦντο—ἀναγκαῖος. 3.
ἄλλως. σὺν τῷ 1—γονέον.
10. νῦν τὰ περὶ M. νῦν παρὰ H.Q.	προηθεοῦντο] Vid. Buttm. ad α,
185.
11. τηλεμάχῳ M. τηλεμάχου H.Q.	παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει
M., nisi quod ἀριστοφάνη. παρὰ ἀρι-
στοφάνους καὶ παρὰ Ζηνοδότου H.
ἐπεισεληλύθασιν (sic Cobetus pro
ἐπεισε λελύθασιν)—Μέντης om. Q., nisi
quod ἐπεισε habet.	
12. τὸν Μενέλαον] τηλέμαχον H.	
13. ὁ Μέντης Cobetus pro ὁ Νέ-
στωρ.	

φάνει· τὸ τε γὰρ σφῶϊν οὐχ Ὀμηρικῶς μονοσυλλάβως ἐξηνέχθη ὃ τε ἔπαινος τῶν νέων οὐκ ἀναγκαῖος. H.M.

62. σφῶν γε γένος] χωρὶς τοῦ ι ἢ σφῶν, ὡς Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρωδιανός. Ἀπολλώνιος δὲ ἐν τῷ περὶ ἀντωνυμιῶν γράφει αὐτὴν μετὰ τοῦ ι, ἢ ἢ δευτέρου προσώπου κατὰ συναίρεσιν· ἀλλ' οὐκ ἔστι 5 ποτὲ παρὰ τῷ ποιητῇ γενικὴ καὶ δοτικὴ μὴ ἐκφωνοῦσα· τὸ γὰρ λέγειν καὶ ὤμοιῖν καὶ ποδοῖῖν μετὰ τοῦ ι λέγει δισυλλάβως. ἐπίτηδες δὲ Ἀρίσταρχος ἀβητουμένων τῶν στίχων καὶ ἄνευ τοῦ ι εἴασε τὴν γραφὴν, ἵνα καὶ τοῦτο πρὸς τὴν ἀβήτησιν λαμβάνῃ. H.M.

οὐ γὰρ σφῶν γε γένος] σὺν τῷ ι γραπτέον, ἢ ἢ σφῶϊν δυϊκῶς. 10 οὐ γὰρ ἀφανῶν ἔστε γονέων. M.V.

σεσημείωται τὸ σφῶν ἐπὶ δευτέρου προσώπου λαμβανόμενον. E.

65. νῶτα βοός] ὡς ἐν Ἰλιάδι “νώτοισι δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρε” (II. η, 321.). λέγει δὲ καὶ Ξενοφῶν διμοιρίαν δίδοσθαι τοῖς Λακεδαιμονίων βασιλεῦσι. καὶ οὐ τοῦτό φημι, ὅτι κατὰ τὸν ἐν 15 Σπάρτῃ νόμον ταῦτα πέπρακται, ὕστερον γὰρ τὰ Λυκούργου, ἀλλ' ἴσως καὶ τὸ Λακωνικὸν ἔθος ἐκ τῆς τούτου παραδεδόται τηρήσεως. H.M. Q.R.

66. τά βρά οἱ γέρα] τὰ γὰρ ἄνω μέρη ἦτοι τὰ νωτιαῖα παρετίθουν τοῖς ἐντίμοις. τὸ δὲ ἑαυτῷ Ὀμηρος οἱ αὐτῷ γράφει. E. 20

69. δὴ τότε Τηλέμαχος] ἀφορμὴν παρέσχε τῷ Μενελάῳ ἀναγνωρισμοῦ καινοῦ. ἐκεῖνο μὲν γὰρ κοινόν, τὸν μὲν πυνθάνεσθαι, τὸν δὲ ἀποκρίνεσθαι ὅτι Ὀδυσσεὺς παῖς τυγχάνει, ὥσπερ παρὰ Νέστορι πέπρακται, τὸ δὲ περιπέτειάν τινα εἶχεν, ἐκ τῆς Ὀδυσσεὺς μνήμης εἰς δάκρυα προπεσόντος τοῦ νέου, εἰς ὑποψίαν ἐμπεσεῖν ἀληθείας τὸν 25

1. ἐξηνέχθη ὃ τε] ἐξενεχθήσεται M.

4. Ἀπολλώνιος δὲ ἐν τῷ περὶ ἀντωνυμιῶν] P. 370. τοῦτο δ' ἦν τὸ “οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοκῆων,” ἕπερ ἔδοκει ἐπιμεμπτον εἶναι ὡς τρίτον πληθυντικὸν δίχα τοῦ ι γραφόμενον, τοῦ λόγου ἀπαιτούτος δεύτερον· πρὸς γὰρ αὐτοῦς, οὐ περὶ αὐτῶν. Nam sic Nauck. Aristoph. p. 23. correxit pro αὐτοῦς ὑπὲρ αὐτῶν.

7. ἐπίτηδες] ἐπίτηδε (sic) M.

8. Ἀρίσταρχος Cramerus. Libri ἀρχίλοχος.

11. ἔστε] ἔστι M. Verba ἦγουν

οὐκ ἀφανῶν γονέων ἔστε] habet etiam E.

14. Ξενοφῶν] De rep. Laced. 15,

4.

διμοιρίαν correctum e Xenophonte. διμοιρίαν R. διμοῖραν Q. δεῖ μοῖραν M. δίδοσθαι] δίδοσθαι (hoc accentu) M.Q. δεδόςθαι. BUTTM.

16. γὰρ M.R. de ceteri.

17. τηρήσεως M. παρατηρήσεως ceteri.

22. κοινόν M. Legebatur καινόν.

τὸν δὲ ἀποκρίνεσθαι addidi ex M.

24. τὸ δὲ—εἶχεν M. Legebatur

τὸν δὲ—ἔχειν.

Μενέλαον. αὕτη τοίνυν τοῦ νεανίσκου ἢ ἐκπληξίς καιρὸν παρέσχε τῷ Μενελάῳ τῶν λόγων. Μ.Θ.

προσεφώνεε Νέστορος υἱὸν] ἐκεῖνος μὲν ἐλάλει κρυφίως πρὸς τὸν Νεστορίδην, μὴ ποτε κόλαξ φανῆ· ὁ μέντοι Μενέλαος προσεκτικὸς ὧν ἤκουσε τῶν λεγομένων καὶ ἤρξατο λαλεῖν αὐτοῖς. ταῦτα δὲ οἰκονομία 5 τοῦ Ὀμήρου, καὶ ἵνα πλατύνῃ τὴν ποιήσιν αὐτοῦ καὶ ἵνα εἴπῃ ἅ εἰς τὴν Ἰλιάδα οὐκ εἶπε. μέλλει γὰρ παραγαγεῖν καὶ τὴν Ἑλένην ὥστε γνωρίσαι αὐτοὺς καὶ εἰπεῖν περὶ τοῦ Ὀδυσσέως ἐπαινοὺς, καὶ καταλέξαι ἔθνη γυναικεῖα, καὶ ἅμα καὶ τὴν Ἑλένην ἐγκωμιάσαι. ἐν γὰρ τῇ Ἰλιάδι οὐδὲν εἶπε τὸ τυχὸν περὶ αὐτῆς ἐπαινετήρια. Ε. 10

70. ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι] τὸ γὰρ ἀκούοντας Μενελάου ἐπαινεῖν θωπείας ἦν ἀνάπλεον καὶ ἐλευθέρους οὐχ ἀρμόττον. Μ. ὅπως μὴ δοξείε κολακεύειν. τὸ δὲ πευθοίατο πεύθοιντο ἦν· καὶ οἱ Ἴωνες πευθοίατο ἐκβολῇ τοῦ ν καὶ προσθέσει τοῦ α. Ε.

πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι] οὕτως Ζηνόδοτος. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος πευθοίατο 15 ἄλλοι, χωρὶς τοῦ ἄρθρου, ὡς Ἡρωδιανὸς φησιν. Η.Μ.

72. χαλκοῦ τε στεροπῆν] ἄνω εἰπὼν “οἱ δὲ ἰδόντες θαύμαζον κατὰ δῶμα” (44.), νῦν διὰ Τηλεμάχου τὰ περὶ τῆς ἐκπλήξεως ἐσήμανεν, ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης ὕλης ἦν ὁ κόσμος. Η.Μ.Θ.

74. Ζηνός που] τὸ που στοχαστικόν. Θ. 20

γρ. Ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται. Ρ.

75. ὄσσα τὰδε] ἤρκει καὶ τοῦτο εἰς ἔμφασιν, ὁ δὲ ἐπιφέρει, ἄσπετα πολλά. καθ' ἕκαστον δὲ αὔξησις ἐστὶν ἰκανή. Θ.

ἄσπετα] ἐκ τοῦ ἐνίσπω τὸ λέγω ἄσπετον, ἄρρητον. Ε.

78. τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνί] μετὰ τὴν προσφώνησιν στικτέον. μετὰ 25 τὸ “Ζηνί” βραχὺ διασταλτέον. οὕτω γὰρ τὰ ἐξῆς σαφέστερα. καὶ ἄλλως ἵνα μὴ δοκῆ τὸν ἕτερον ἐλέγχειν, εὐπρεπῶς πρὸς ἀμφοτέρους ἀποτείνεται, οὐκ ἐπιτιμῶν, ἀλλὰ τὰ ἑαυτοῦ καταβάλλων ἐν ἧθει. Η.Μ.Θ.

9. ἐγκωμιάσαι] ἐγκωμιάσειν Ε.

10. Fort. οὐδὲν εἶπε τυχὸν—ἐπαινετήριον.

15. ὁ δὲ Ἄ. Μ. Ἄ. δὲ Η.

16. ἄλλοι Porsonus. ἄλλως Μ. ἀλλὰ Η.

χωρὶς τοῦ ἄρθρου om. Μ.

ὡς Ἡρωδιανὸς φησιν addidi ex Μ.

18. τὰ περὶ Μ. τὴν περὶ Q. et fortasse Η.

21. τοιαῦτα] τοῖα Ρ. Correxī ex Athen. 5. p. 188. F. ex quo cognoscimus hanc Seleuci scripturam esse (præeunte, ut conjicere licet, Aristophane), vulgatam vero, Ζηνός που τοιῶδε γ' Ὀλυμπίου ἐνδοθεὶς αἰλή, Aristarchi esse, contra quam disputat Seleucus.

27. ἕτερον] ἕταιρον (sic) Μ.

28. ἐν ἧθει Η.Μ. ἧθη Q.

79. ἀθάνατοι] ἀφθαρτοί· τὰ δὲ ἀνθρώπινα πάντα χρόνῳ φθείρονται. Η.

80. ἀνδρῶν δ' ἢ κέν τίς μοι] ἡρέμα θρίπτεται μετὰ ἦθους ἐκφέρων ὅτι ἀμφήριστα ταῦτα ἀνθρώποις, τὰ δὲ θεῖα μείζω ὑπάρχει διὰ τὸ ἀφθαρτα εἶναι. Q. 5

81. κτήμασιν] εἰς σύστασιν περὶ τοῦ πλήθους. ἴδιον δὲ τῶν ἐκ πόνου πεπλουτηκότων διηγείσθαι. καὶ τὸ μὲν κεκτῆσθαι παρὰ προγόνων μικρὸν, τὸ δὲ κτήσασθαι μείζον. M.Q.

ἐπαληθεῖς] πλαηθεῖς. οἱ δὲ, ἐπὶ τοὺς ἀληθεῖς Αἰγυπτίους, ὅτι μαντικῆς ἔμπειροι. V. 10

84. Αἰθίοπας θ' ἰκόμην καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς] Σιδονίους τοὺς περὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν λέγει, οὓς μετόπισσαν οἱ Φοίνικες. B.E.M. Ἐρεμβούς δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρα βαίνειν. τοὺς δὲ Τρωγλοδύτας Σαρακηνοὺς λέγει. B.E. Σιδονίους τοὺς παρὰ τῇ ἐρυθρᾷ θάλασση λέγει, ὅθεν μετόπισσαν οἱ Φοίνικες. V. 15

Ἐρεμβούς] Ἀρίσταρχος Ἐρεμβούς τοὺς Ἀραβας ἀκούει. τινὲς δὲ γράφουσιν Ἐρεμνούς, ὃ ἔστι τοὺς Ἰνδοὺς, οἱ δὲ τοὺς εἰς τὴν ἔραν δύνοντας διὰ τοὺς καύσωνας, οὓς καὶ Τρωγλοδύτας φασί. οἷτινες καὶ διὰ τοῦ β γράφουσιν Ἐρεμβούς. κράτιστα δὲ ἀποδιδοῦσιν οἱ ὀνοματικῶς ἀκούοντες τοὺς Ἐρεμβούς, καὶ παρατιθέντες τοὺς κατα- 20 λογὰν συγγραφεῖς οὕτως ἀναγράφοντας. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ α γράφουσιν Ἐραμβούς. H.M.Q.R. Ἐρεμβούς τοὺς Τρωγλοδύτας τοὺς

6. σύστασιν] Conf. not. ad η, 241. BUTTM.

περὶ M. τὰ παρὰ Q.

12. τοὺς—μετόπισσαν M. οὓς κατὰ τὴν ε. θ. μετόπισσαν B.E. In Q. et Vindob. est Σ. τοὺς κατὰ τὴν ἐρυθρὰν μετοικήσαντας Φοίνικας.

16. In accentu nominum Ἐρεμβούς vel Ἐρέμβους et Ἐρεμνούς vel Ἐρέμνους libri sibi non constant. Ego accentu acuto scripsi, quem præcipit Arcadius p. 46, 1.

τοὺς Ἀραβας ἀκούει] Repetit hoc Eustathius p. 1484. sed hanc non potuisse Aristarchi sententiam esse ostendit Lehrs. Aristarch. p. 255.

17. ὃ ἔστι M. in scholio proximo. οἱ δὲ H.Q.R.

20. ὀνοματικῶς M. ὀνομαστικῶς ceteri.

21. ἀναγράφοντας] ἀναγράφαντες H. R.

γράφουσιν om. M.

22. Ἐραμβούς] ἐράμβους M. ἀράμβους H.Q.R.

Ἐρεμβούς] καὶ ἐρέμβους H. In M. hoc scholion sic scriptum, Ἀρίσταρχος Ἐρεμβούς τοὺς Ἀραβας ἀκούει. καὶ μεταγράφουσιν—Ἀραβίας τε. τινὲς δὲ γράφουσιν Ἐρεμνούς, ὃ ἔστι τοὺς Ἰνδοὺς παρὰ τὸ—Κράτης Ἐρεμνούς λέγει. οἱ δὲ ἴδιον ἔθνος. “In Vindob. est ἐρέμβους, παρὰ τὸ εἰς τὴν ἐρυθρὰν δύνειν. Et versim alia manu: ἢ Ἐρεμβούς τοὺς Τρωγλοδύτας ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν βαίνειν.” BUTTM.

Σαρακηνοὺς παρὰ τὸ εἰς τὴν ἔραν δύνειν οἱ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς παρὰ τὸ ἔρεβος, μέλανες γὰρ, ὅθεν καὶ Κράτης τοὺς Ἑρεμνοὺς γράφει· οἱ δὲ ἴδιον ἔθνος. ἔνιοι δὲ τοὺς Ἄραβας, καὶ μεταγράφουσιν οὕτως “Αἰθίοπας θ’ ἰκόμην καὶ Σιδονίους Ἄραβας τε.” H.M. οἱ μὲν τοὺς Τρωγλοδύτας φασί, τοὺς Σαρακηνοὺς, παρὰ τὸ εἰς τὰς τρώγλας 5 ὑπὸ τὰς σχισμὰς δύνειν διὰ τὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου. οἱ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς παρὰ τὸ ἔρεβος, μέλανες γὰρ, ὅθεν καὶ Κράτης Ἑρέμνους γράφει. ἔνιοι δὲ τοὺς Ἄραβας, καὶ μεταγράφουσιν οὕτως “Αἰθίοπας θ’ ἰκόμην καὶ Σιδονίους Ἄραβας τε. E.V. Vind. πῶς δὲ φησι Σιδονίους καὶ Ἑρεμνοὺς καὶ τοὺς ἄλλους, καὶ σὺν αὐτοῖς καὶ 10 τὴν Λιβύην; αἱ γὰρ λεχθεῖσαι χῶραι τῆς Λιβύης εἰσὶν· οὕτως δ’ ἔοικε διαχωρίζειν. νοητέον δὲ ὅτι ἔλεγεν ὅλας ἐξ ὀνόματος, εἶτα συναφῶς λέγει συντόμῳ λόγῳ αὐτὴν τὴν Λιβύην. E.

85. ἄφαρ κεραοί] ὃ ἔστι γεννῶνται καὶ πρόϊμοι γίνονται. ἢ ἔνθα ταχέως κερατοφυοῦσι διὰ τὴν εὐδίαν. οἱ δὲ ἐπίθετον τῶν ἀρνῶν τὸ 15 κεραοί. E.H.M. τὸ δὲ ἄφαρ, ὅτι ταχέως καὶ πρόϊμοι γίνονται. E. ἄφαρ, εὐθὺς ἅμα τῷ γεννήθῃναι. P.

86. τρίς γὰρ τίκτει μῆλα] τινὲς γελοῖως γράφουσι “δὶς γὰρ τίκτει.” πῶς γὰρ ἴδιόν τι λέγει περὶ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ προβάτων; H.M. διόλου τοιαῦταί εἰσιν αἱ γοναί, οὐχ ὡς παρ’ ἡμῖν μόνῳ τῷ 20 ἦρι τίκτουσιν. Q.V.

89. ἐπηετανὸν] ὀλοχρόνιον, αὐταρκές, ἀρκετόν. B.E.Q. τὸ εἰς πολὺ καὶ εἰς κόρον. γίνεται παρὰ τὸ ἄτω τὸ κορέννυμι ἄτανος, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ εἰς ἄτανος, καὶ ἐπαυξήσει τοῦ εἰς ἠῆτανος, καὶ μετὰ τῆς ἐπί προθέσεως ἐπηετανός. T. 25

γάλα θῆσθαι] κυρίως μὲν τὸ θηλάσαι, νῦν δὲ τὸ ἀμέλγειν εἶπε, παρὰ τὴν θηλήν. V. θηλάζειν, ἀπὸ τοῦ θῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ θηλάζω. B. τὸ θηλάσαι· νῦν δὲ τὸ ἀμέλγειν εἶπεν. E.

90. ἔως] εἰως. E.Q.

91. τεῖώς μοι] φιλαδέλφον τὸ ἦθος. καὶ ἔστιν ἴδιον ἀνθρώπων πρό- 30

4. Σιδονίους et τε om. H., habet M.

Ἄραβας τε] Hoc Zenonis Stoici commentum est, merito rejectum ab Strabone I. p. 41. De quo dixit Lehrs. Aristarch. p. 246.

8. καὶ om. E.

14. ὃ ἔστι γεννῶνται — ἢ ἔνθα addidi ex H.

15. κερατοφυοῦσι] κέρατα φέρουσι M. φέρουσι κέρατα H. εὐδίαν] θερμότητα E.

20. διόλου] ἄλλοτε ἄλλα, ἢ διόλου V.

30. καὶ M. κἂν Q.

χειρον ἔχειν τὸν ἐπὶ τοῖς φιλτάτοις ὄδυρμόν, καὶ ἐκ πάσης ὁμω-
μίας ἐπὶ τὴν ὑπὲρ ἐκείνων μνήμην ἀπαντᾶν. M.Q.

92. λάβρη, ἀνωῖστί] λάβρη μὲν ἀντὶ τοῦ μηδενὸς εἰδότης, ἀνωῖστί
δὲ ἀνυπονήτως καὶ ὡς οὐκ ἂν τις προσδοκῆσειε. B.

περιπαθῶς πᾶν εἰς τὸ μὴ δυνηθῆναι ὀτιοῦν χρῆσασθαι τὸν ἥρωα. B. 5
ἀνωῖστί] ἀνυπονήτως. ἐκ τοῦ οἶω τὸ ὑπολαμβάνω ὡστί, τὸ ω
μέγα κατ' ἕκτασιν, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἄωστί, διὰ δὲ τὴν
χασμωδίαν προσθέσει τοῦ ν γίνεται ἀνωστί καὶ ἀνωῖστί. E.

ἐπίτασις. συχνοὶ μὲν γὰρ καὶ λάβρα ἐπεβουλεύθησαν προῦπο-
νόησαντες τοὺς ἔχθροὺς, περὶ τὸν καιρὸν δὲ σφαλέντες. τούτων δὲ 10
οὐδὲ ἔννοιαν λαβεῖν φησι τοῦ δεινοῦ, τὸ δὲ ὑπὸ τῆς πιστοτάτης ἐνε-
δρευθῆναι καὶ προδοθῆναι τῷ μυχῶ τῶν δεινῶν. M.Q.

93. ὡς οὔτοι χαίρων] οὐ γὰρ ἐν τῷ κτήσασθαι πλοῦτον τὸ ἠδε-
σθαί ἐστιν, οὐδὲ εὐδαίμονες οἱ πλούσιοι. πολλοὶ γοῦν ἄφθονα κεκτη-
μένοι θρηγοῦντες διατελοῦσιν. ἔστιν οὖν παιδευτικόν, ὅτι οὐ χρῆ 15
τὴν πολυτέλειαν τῶν οἴκων ἀφοραῖν, ἀλλ' εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνοι-
κούντων. M.Q.

ἐν τισιν ὑπὸ τούτων φέρεται στίχος “οὐδέ τι βουλόμενος, ἀλλὰ
κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης” γελοῖως. οὐδεὶς γὰρ μετὰ ἀνάγκης ἀνάσσει
χρημάτων. τὸ γὰρ προειρημένον ἰκανὸν ἔχει νοῦν. H.M.Q. χαρτοῖς 20

9. προῦπονόησαντες om. Q.

10. τούτων M. τούτου Q. τούτων
ex conjectura posuerat Buttm.,
sed rejecit in Addendis. “Non sa-
tisfaciunt quæ ad hoc scholium
emendandum proposui. Nam si
τούτων δὲ ponimus, de Agamem-
none, nulla est oppositio inter hæc
λάβρα et οὐδὲ ἔννοιαν. Immo apparet,
hæc οὐδὲ ἔννοιαν respondere voci
ἀνωῖστί. Hoc autem agit scho-
liastes ut demonstrat, post illa λά-
βρη, ἀνωῖστί, ἐπίτασιν esse in his
δόλφ—ἀλόχοιο. Quare locum nunc
tento ita: συχνοὶ μὲν γὰρ καὶ λάβρα
ἐπεβουλεύθησαν τοῖς ἔχθροῖς· περὶ τὸν
καιρὸν δὲ σφαλέντας τούτους οὐδὲ ἔννοιαν
λαβεῖν φησι (sc. ὁ Μενέλαος) τοῦ δει-
νοῦ. τὸ δὲ ὑπὸ τῆς πιστοτάτης ἐνεδρευ-
θῆναι—τῷ μυχῶ τῶν δεινῶν sc. ἐστί,

i. e. hoc in intimis recessibus in-
fortunii ponendum est.”

11. τὸ δὲ M. τοῦ δὲ Q.

13. οὔτοι.] Sic M. in lemmate
scholii, sed οὔτι in textu. οὔτοι Q.
et Vind. 133. Et οὔτοι fortasse
verum est: vid. Ahrens. in Schnei-
dew. Philol. vol. 4. p. 598.

15. διατελοῦσιν M. διατρέβουσι Q.

18. Huic scholio in Q. præ-
scriptum ἄλλως.

ἐν τισιν Cobetus. ἐντισ M. ἐν τι
H.Q.

τούτων] τούτων M.

στίχος M. Legebatur τὸν στίχον.

19. κρατερῆς Porsonus. καρτερεῖς
M. καρτερεῖν H.Q.

20. ἔχει νοῦν om. M. Post νοῦν in
Q. sequuntur verba ὅ πάντων ἐμπε-
σῶν etc., de quibus vide ad v. 104.

γὰρ φύσει τοῖς χρήμασιν οὐ χαίρω διὰ τὸ συμβᾶν ὑπάλλαγμα λίαν ἀνιαρόν. H.

94. ὕμμι] Αἰολικῶς ψιλοῦται. E.

95. καὶ ἀπώλεσα οἶκον] ἀμφίβολον πότερον τὸν ἑαυτοῦ ἢ τὸν τοῦ Πριάμου. M.V. 5

96. κεχανδῶτα] χωροῦντα. ἀπὸ τοῦ χῶ τὸ χωρῶ χάζω. B.E.

97. ὦν ὄφελον] τὸ ἐξῆς, ὄφελον ἐγὼ ναίειν καὶ οἱ ἄνδρες σοοὶ ἔμμεναι. τὸ ὄφελον ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνων διήλλαξε καὶ περὶ πρόσωπον καὶ ἀριθμὸν. H.M.

99. Τροίῃ ἐν εὐρείῃ] ὀβελίζουσι τινὲς τὸν στίχον, λέγοντες αὐτὸν 10 εἶναι περιττόν. διὰ μέντοι τῶν Ἀρισταρχείων ὑπομνημάτων οὐδὲν φέρεται περὶ τοῦ ἔπους. H.M.

Τροίῃ] πιθανῶς, ἵνα καὶ ἀφορμὴν ἔχη ὁ λόγος ἐπὶ τὴν Ὀδυσσέως μνήμην κατανηῆσαι. H.M.Q.

*Ἄργεος ἵπποβότοιο] τῆς Πελοποννήσου, πρὸς τὸ τρέφειν ἵππους 15 ἐπιτηδείου. E.

102. μετὰ τὸ γόφ βραχὺ διασταλτέον. H.M.

103. αἰψήρως δὲ κόρος] ὁ ὑπὲρ τῶν ἄλλων μοι θρήνος ταχέως θραύεται. V.

104. τῶν πάντων] ἐμπεσῶν εἰς τὸν περὶ τῶν ἡρώων λόγον ἐξαιρέ- 20 τως Ὀδυσσεῖα φησὶ θρηνεῖν διὰ τὸ ἀγνοεῖν τὰ περὶ αὐτόν. M.Q.

105. ὡς ἐνός] εἰς ἐπίτασιν ταῦτα πάντων καὶ τῶν μεγίστων κακῶν ἀνάπαυλάν τινα παρέχειν πέφυκεν. H.M.Q.

ἀπεχθαίρει] ἀπεχθαίρειν ποιεῖ, ὡς “ πάντας μὲν ῥ’ ἔλπει” (Od. v, 380.). H.M.Q. 25

108. ἐμοὶ δ’ ἄχος] εἰκότως ἀνιᾶται, ὅτι οὐδὲν ἄναντο τῆς πρὸς 2 ἄλλήλους φιλίας. M.P.Q.

1. φύσει] οὐ φύσει H.

4. τοῦ om. V.

7. τὸ ἐξῆς om. H.

8. ἔμμεναι. τὸ ὄφελον M. ἔμμεναι ὄφελον. ὅτι τὸ ὄφελον H.

10. Τροίῃ ἐκ εὐρείῃ] Hoc lemma recte præfixit Cobetus. In H.M. prima versus proximi verba ἀλλ’ ἔμπης præscripta sunt errore manifesto. Ad versum οὐδέ τι βουλόμενος, ἀλλὰ κρατερῆς ὑπ’ ἀνάγκης, in li-

bris quibusdam insertum post v. 93. retulerunt Porsonus et Buttmannus: quem versum neque in exemplaribus suis invenisse nec, si invenisset, sine nota prætermisurus fuisse videtur Aristarchus.

14. κατανηῆσαι] βατηῆσαι Q.

20. τῶν πάντων: ἐμπεσῶν] ἢ πάντων ἐμπεσῶν Q.

21. αὐτόν M. Legebatur αὐτοῦ.

22. Duo scholia in unum con-

109. κείνου, ὅπως δὴ] μετὰ τὸ κείνου βραχὺ διασταλτέον. H.M.

110. δῦρονταί νύ που] ἅπερ ἔμελλεν ἐρωτήσῃν ὁ Τηλέμαχος, ταῦτα φράσας ὁ Μενέλαος ἐκφέρει, καὶ γίνεται τὸ πᾶν νοούμενον περιπαθές. ἀλλὰ καὶ τὴν ὁμοιότητα ἐκφεύγει ὁ ποιητής· παρὰ γὰρ Νέστορι ὁ Τηλέμαχος ἤρχετο τῶν λόγων. Q.

111. Λαέρτης δ' ὁ γέρων] ἐπὶ τὸ οἰκτρότατον προήγαγε τὸν οἶκτον διὸ καὶ εὐθέως ἐπήνεγκε “ τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἡμερον ὄρσε γόοιο.” Q.

112. ἔλειπε νέον] νεωστὶ γεγονότα ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι (1, 446.) “ νέον ἠβῶνonta,” τουτέστι νεωστὶ ἠβῶνonta. M.Q.

113. ὄρσε γόοιο] ἢ αὐτὴ διάθεσις καὶ παρὰ Φαίαξι πρὸς Ὀδυσ-10 σέως. ὁ μὲν γὰρ τὰς ἑαυτοῦ πράξεις ἀκούων κλαίει, ὁ δὲ τοῦ πατρὸς ἀναμνησθεὶς. M.Q.

118. σημειοῦνται τινές ὅτι παραλλήλως ἔταξε μὴν καὶ αὐτόν. H.M.

119. οὕτως ἐπειρήσαιο ἀντὶ τοῦ ἐπερωτήσῃεν. ἔνοι δὲ γράφουσι 15 κακῶς μυθήσαιο. H.M.Q.

121. ἐκ δ' Ἑλένη] ἐπειδὴ μέλλει τῶν Ὀδυσσέως ἔργων μνημο-νεύειν, συμπλέξαι θέλει τὰς ἐν ἑκατέρῳ στρατοπέδῳ πράξεις αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ ποικίλην καταστήσαι τὴν διήγησιν. ἐπιτηδειότατον δὲ τὸ τῆς Ἑλένης πρόσωπον, ἅτε δὴ παρατυχὸν ἐν Ἰλίῳ. H.M.Q. 20

122. χρυσηλακάτω] τῇ λαμπρᾷ καὶ χρυσαυγέας ἡλακάτας ἦτοι ἀκτῖνας ἐχούσῃ. E.

123. ἄμ' Ἀδρήστη] σημειωτέον καὶ τὰ περὶ τῶν θεραπειῶν. ἄλλαι μὲν γὰρ ἐν Ἰλιάδι, ἄλλαι δὲ νῦν. οὐ γὰρ εὐπρεπές τὰς μετε-χούσας τοῦ ἀμαρτήματος ἐπιτρέπειν συνεῖναι τῇ γυναικί. M.Q.R. 25

fusa sic edidit Maius ex Q. ἀπε-χθαίρει] ποιεῖ ὡς ἐνός εἰς ἐπίτασιν—πέ-φυκεν.

P. 182, 27. ὄναντο—ἀλλήλους M. ὄνατο—ἀλλήλων P. ὄνατο, omissis reliquis, Q.

P. 183, 9. νέον et τουτέστι, addidi ex M. τὸν νεωστὶ Q.

10. πρὸς M. ὑπὸ Q.

15. οὕτως om. H.Q.

ἐπειρήσαιο M. ἐπερήσαιο H.Q. Vetus scriptura ΕΚΑΣΤΑΤΕΠΕΙΡΗ-ΣΑΙΤΟ, id est, ἑκαστά τε πειρήσαιο,

male lecta ἑκαστά τ' ἐπειρήσαιο.

16. κακῶς post μυθήσαιο habent H.Q.

μυθήσαιο] Hoc in textu habet M.

18. ἑκατέρῳ H.M. ὑστέρῳ Maii editio.

20. δὴ addidi ex M.

23. καὶ] δὲ καὶ R.

τὰ addidi ex M.R.

25. γυναικί] In Q. additum τινές δὲ γράφουσι ἄμα δραστή, οἷονε θερά-παιναν, quae ex scholio proximo sumta.

τρισυλλάβως τὸ Ἄδρήστη, ὡς Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀρίσταρχος, καὶ κύριον ἀκουστέον. τινὲς δὲ δρήστη, οἰονεὶ θεράπαινα. H.M.

κλισίην] ὃν ἀλλαγῶ δι' ἐτέρων κλισμὸν ὀνομάζει· ἔστι δὲ θρόνος ἀνάκλιτρον ἔχων. H.M. δίφρον ἀνάκλιτον ἔχοντα. V.

124. τάπητα] ἀπὸ τοῦ πατῶ πάτης καὶ τάπης, τὸ ὑποκάτωθεν 5 τῶν ποδῶν ὑπόστρωμα· δάπης δὲ τὸ ἐπάνω, οἶον ἐνάπλωμα καὶ ἐφέπλωμα. E.

125. τάλαρον] τάλαρος γίνεται ἐκ τοῦ τάλας ὁ καρτερικὸς καὶ τοῦ αἴρω τὸ ἐπαίρω, ὁ βαστάζων ἃ ἐν αὐτῷ τίθενται. E.

126. ἐνὶ Θήβης] Θῆβαι πόλις Αἰγύπτου ἢ νῦν καλουμένη Διόσ-10 πολις. Q.V. Vind.

128. δὴ ἀργυρέας ἀσαμίνθους] σημεῖον πλούτου τοῦτο, τὸ ἀσαμίνθους ὅλας ἀργυρᾶς δοῦναι. M.Q.

129. δοιοῦς] ἀπὸ τοῦ δέω τὸ ἐλλείπω. ἐλλιπέστερα γὰρ τὰ δεύ-15 τερα ὡς πρὸς τὰ πρῶτά εἰσι. B.

τάλαντα] τὸ τάλαντον ἦν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις σταθμὸς ποσὸς ἀόριστος. ἔπειτα δὲ ἐλέγετο εἶναι εἴκοσι πέντε λιτρῶν καὶ παρ' ἄλλοις πενήκοντα. τάλαντον δὲ καὶ τὸ σταθμίζον. ἀτάλαντος οὖν ὁ ἰσοκάμπανος, ὃς ἐὰν ἐξῆν ταλαντευθῆναι, ἤγουν σταθμηθῆναι, ἴσος δ' ἂν εὔρεθῆ τοῖς συσταθμιζομένοις αὐτῷ. τὸ γὰρ α ἐπὶ ἰσότητος. ἢ 20 ἀτάλαντος ὁ δίκαιος, ὁ μὴ τῆ ταλάντου ἀοριστία συμπίπτων. E.

131. χρυσὴν τ' ἡλακάτην] ἡλακάτη τὸ ξύλον ἐν ᾧ περιειλοῦσι τὸ ἔριον, ἡλάκατα δὲ τὰ περιειλούμενα τῇ ἡλακάτῃ ἔρια. M. ἡλακάτη λέγεται τὸ ἐργαλεῖον, ἡλάκατα δὲ τὰ ἔρια τὰ πλεκόμενα τῇ ἡλα-25 κάτῃ. E.

ὑπόκυκλον] στρογγυλοειδῆ. E. πρὸς τὸ ἐφέλκειν καὶ περιφέρειν

1. Ἄδρήστη] ἀδράστη M.
καὶ κύριον ἀκουστέον addidi ex M.
2. τινὲς — θεράπαινα] Hæc inter versus scripta habet H. Correxī autem δρήστη pro δραστή. Inepte vero excogitatum illud ἄμα δρήστη, etiam propterea quod masculinum quidem exstitit δράστης (Ionice δρήστης), sed femininum δράστη nullum fuit.

4. ἀνάκλιτρον] ἀνάκλιτρον M.

12. τὸ om. Q.

13. ὄλας ἀργυρᾶς] ἀργυρᾶς ὄλας Q.

16. σταθμὸς addidit Buttm.

17. ἀόριστος Buttm. pro ἄριστος.

19. ἰσοκάμπανος] Καμπανός, stater. Gloss. Græcolat. Locos auctorum sat antiquorum vid. ap. Ducang. BUTTM. Est scholion grammatici recentissimi.

20. συσταθμιζομένοις Buttm. σταθμιζομένοις E.

τὸν τάλαρον. ἢ περίκυκλον, ὃ ἐστὶ κυκλοτερῆ. ἀφ' ἑτέρας δὲ ἀρχῆς τὸ ἔπος ἀναγνωστέον. Μ.Θ.

132. ἐπὶ χεῖλεα κεκράαντο] ἀντὶ τοῦ ἀπήρτιστο ἢ κεκέραστο. Η.Θ.

134. νῆματος ἀσκητοῖο] τοῦ φιλοκαλουμένου καὶ νήθεσθαι λοιπὸν 5 δυναμένου. Μ.Θ. σημειοῦνται δὲ τινὲς ὅτι τὸ εἰς τὴν νῆσιν εὐθετον μῆρμα ἐρίου νῆμα εἶπεν. Η.Μ.

νῆματος] εἰς νῆσιν ἐπιτηδεύτητος. ἀσκητοῖο] καλῶς γεγενότος. V.

135. ἰοδνεφές] μέλαν ἢ πορφυροῦν, ἢ τὸ λεγόμενον ἰάνθινον. Μ. 10 βεβαμμένον πορφυροῦν. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἴον τὸ ἄθος καὶ τοῦ δνόφος. ἦτοι τὸ βεβαμμένον κατὰ τὰ ἰα. Β. μέλαν μαλλίων. Q.

136. ὑπὸ δὲ θρήνυς] ὑπὸ τοῖς ποσίν ἦν θρήνυς ἐκ τοῦ θρόνου προσφυῆς. Η.

139. εὐχετόωντο] ἐκαυχῶντο. V.

15

140. ψεύσομαι] ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν, εἴτε ψεύσομαι εἴτε ἀληθεύσω, ὅμως ἐρῶ. οὐκ γὰρ λέγω ὀραῖσθαί τινα οὕτως εἰκότα. Β.

ψεύσομαι ἢ ἔτυμον ἐρέω] Ἀριστοφάνης οὐκ ἀποφαντικῶς, ἀλλ' ἐν ἦθει. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ περισπᾶσθαι τὸν ἦ. ὃ γὰρ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν, εἴτε ψεύσομαι εἴτε ἀληθεύσω, ὅμως ἐρῶ. Η.Μ.Θ.Ρ. 20

141. ἰδέσθαι] γρ. γενέσθαι. Ε.

143. Ὀδυσσεὺς υἱὶ ἔοικε] πῶς τὸν Τηλέμαχον ἐχαρακτήριζον καίτοι μὴ ἰδόντες καὶ ἄλλοτε αὐτόν, τὸν δὲ Πεισίστρατον οὐκ ἐχαρακτήριζον; πλείονα γὰρ φιλίαν καὶ προσοχὴν εἶχον πρὸς τὸν Ὀδυσσεά παρὸς πρὸς τὸν Νέστορα, καὶ ὡς ἀκμάζοντα καὶ σφριγῶντα. 25 τὸν δὲ Πεισίστρατον καθὼς οὐκ ἐγνώρισαν, δηλοῖ αὐτὸς ἑαυτόν. Ε.

οὐ Τηλέμαχον εἰδυῖα ταῦτα λέγει, ἀλλ' ἐκ τοῦ χαρακτήρος τοῦ Ὀδυσσεως. Ε.

3. ἀντὶ τοῦ Η. λείπει τὸ Q.

6. δὲ et τὴν om. Η.

νῆσιν] νῆσον Η.Μ.

7. ἐρίου νῆμα Η. ἐρίνημα Μ.

8. ἐπιτηδεύτητος scripsi pro ἐπιτηδεύτερος. Sic Polyb. 2, 23, 11. σίτου καὶ βελῶν καὶ τῆς ἄλλης ἐπιτηδεύτητος πρὸς τὸν πόλεμον. BUTTM.

12. μαλλίων Buttm. quem vid. ad α, 443. μαλίων Q.

15. Sic ed. ant. Nam in recen-

tioribus sic interpolatum scholium: εὐχετόωνται] ἔιοι, εὐχετόωντο, ἐκαυχῶντο. Et sic aliquoties in his scholiis cum lemma antiquum a recepta scriptura discrepat; sed multo saepius lemma tacite mutatum repperi. BUTTM.

18. ἀποφαντικῶς] ἀποφατικῶς Μ.

20. ὅμως ἐρῶ addidi ex Η.Ρ.

21. γρ. (i. e. γράφεται)] γράφει Ε.

ὡς ὄδ' Ὀδυσσεύς] τοῦτον ἢ συνήθεια τοῖς ἄνω συνάπτει. δύναται δὲ καὶ θαυμαστικῶς ἀναγινώσκεισθαι, θαυμαστικοῦ ὄντος τοῦ λόγου. H.M.Q. Ἔοικε, φησὶν, Ὀδυσσεύς νύφ' ὄντως καὶ οὐδενὶ ἄλλῳ. ἔξομοιοὶ δὲ αὐτὸν τῷ πατρὶ οὐχ ἑωρακυῖά ποτε Ὀδυσσεύς παιδα. Q. μεγάλητορος] τινὲς, ταλασίφρονος. H.Q. 5

145. ἐμεῖο κυνώπιδος] ὁ ποιητὴς ὑπεραπολογεῖται Ἑλένης αἰεί. E.

146. ἤλθεθ'] γρ. ἤλθον. M.

149. κείνου γὰρ τοιοῦδε πόδες] ἐκ γὰρ τῶν ἄκρων καὶ τῆς ὕψους μάλιστα αἱ ὁμοιότητες τῶν σωμάτων ἐμφαίνονται. ὅσον δὲ βράδιον ἐστοχάσατο, τοσοῦτον ἀκριβέστερον ἀπεφήνατο τὸν μεταξὺ χρόνον 10 δηλονότι κατανοῶν. τὸ δὲ λεγόμενον, ἐκ ποδῶν εἰς κεφαλὴν. H. M.Q. καθ' ἐν δὲ διασταλτέον πόδες, χεῖρες, βολαί. M.

151. καὶ νῦν] καὶ νῦν ὡς ἐγὼ περὶ ἐκείνου ἔλεγον εὐθέως οὗτος ἔκλαιε. B.

153. αὐτὰρ ὁ πυκνὸν] οὗτος δὲ συνεχές. Gl. M.

156. ὄρχαμε] ἡγεμών. παρὰ τὸ ἄρχω ἄρχαμος καὶ ὄρχαμος. 15 H.M.Q. ὡς παρδαλῆ ἢ δορὰ καὶ πάρδαλις τὸ ζῖον. H.M.

158—160. οὐκ ἐφέροντο ἐν τῇ Ῥιανῷ οἱ τρεῖς στίχοι. H.

158. ἀλλὰ σαόφρων] παρὰ τὰ πάτρια καὶ οὐχ ἀρμόττοντα τῷ Πεισιστράτου προσώπῳ. καὶ τὸ νεμεσσοῦνται ἀντὶ τοῦ αἰδεῖται οὐχ Ὀμηρικῶς. καὶ αἱ ἐπεσβολαίαι δὲ γέλοιοι. ὅθεν Ζηνόδοτος μεταποιεῖ 20 “ἐπιστομίας ἀναφαίνειν.” ἀθετοῦνται δὲ στίχοι γ' ὡς περιττοὶ καὶ ὑπὸ νέου παντάπασι λέγεσθαι ἀπρεπεῖς. ἄλλως τε οὐδὲ συμβουλευσόμενος τῷ Μενελάῳ πάρεστιν, ἀλλ' “εἴ τινα οἱ κληθδῶνα πατρὸς ἐνίσποι” (Od. δ, 317.). H.M.Q.R.

159. ἐπεσβολίας] ἐπῶν ἐσβολὰς, ἥτοι τὰς τῶν μνηστήρων λοιδο- 25 ρίας. ἐπεσβολία γὰρ ἢ ὕβρις ἢ τοῖς ἔπεσι βάλλουσα. B.Q. βολὰς λόγων ἥτοι προπετείας. P. τὰς γενομένας τῶν μνηστήρων εἰς αὐτὸν

1. τοῦτον] τοῦτο Q.

τοῖς om. Q.

7. ἤλθον M. in textu a m. pr., ἤλθεθ' a correctore, unde a m. rec. adscriptum γρ. ἤλθον.

9. ἐμφαίνονται ex M. scripsi pro ἐκφαίνονται.

βράδιον] βράδιον H. βῆον Q.

11. ἐκ M. ἀπὸ H.Q. ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς est Π. σ, 353.

16. ὡς παρδαλῆ (sic Cobetus pro πάρδαλις)—ζῖον.] Verba ab hoc loco

aliena.

17. Ῥιανῷ Cramerus. ἀρειανῷ H.

18. τῷ correxi pro τοῦ.

19. προσώπῳ M. πρόσωπα Q.R.

20. αἱ om. Q.R.

21. ἀθετοῦνται δὲ M. δὲ om. Q.R.

στίχοι γ'] στίχοι ε M. ε' στίχοι R.

πέντε στίχοι Q. Correxi ex scholio

præcedente: nam tres tantum ver-

sus 158—160. abesse possunt.

23. τῷ Μενελάῳ] τοῦ μενελάου M.

κληθδῶνα] Libri κληδῶνα.

φλυαρίας, ἢ τὰς περὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ λοιδορίας διεξιέναι. ἢ ὑπὸ σωφροσύνης οὐ βούλεται προκατάρχεσθαι λόγων. ἐπεσβολίας οὖν νῦν τὰς τῶν ἐπῶν εἰσβολὰς καὶ ἀρχὰς φησιν. E.V.

161. αὐτὰρ ἐμέ] οὐκοῦν οὐδὲ οὗτος προπετῆς, οὐχ ὅτι σῶφρων φθέγγεται. σχεδὸν γὰρ τὴν ἔντευξιν τὴν πρὸς Μενέλαον οὗτος ἐμπε- 5 πίστευται ὑπὸ τοῦ πατρός. M.Q.

162. ἐέλδετο] Ζηνόδοτος “οἶετο” κακῶς. H.

163. ὄφρα οἱ] προειρηκότος τοῦ Μενελάου “οὐδέ τι ἴδμεν, ζώει ὄγ’ ἢ τέθνηκεν” (109.), ψυχρὸν ἦν ἐπαγαγεῖν ὅτι ἦκεν ὁ Τηλέμαχος πευσόμενος περὶ τοῦ πατρός εἰ ζῆ. ἐπ’ ἄλλο οὖν μεταβαίνει, ὅτι 10 μαθήσεως καὶ ὠφελείας τυχεῖν βουλόμενος ἦκει διὰ τὰ ἐνοχλοῦντα ἐν τῇ πόλει. τὸ δὲ ἦθος οὐ συνιέντες τινὲς ἠθέτησαν τὰ ἔπη. H.M.Q.R.

164. πολλὰ γὰρ ἄλγε’ ἔχει πατρός] ὅρα τὴν σύνεσιν, πῶς τὴν τοῦ πατρός σοφίαν ἀπομέμακται. ὥσπερ ἐκεῖνον παρεφυλάττομεν οὐ φανερῶς ἐκθέμενον τὰ περὶ τοὺς μνηστῆρας, ἵνα εἰ μὴ βούλοιτο 15 ἐμφανίζῃν ὁ Τηλέμαχος τὰ περὶ αὐτοὺς, μὴ φαίνηται αὐτὸς περιεργαζόμενος μηδὲ ὀνειδίξων τὴν συμφορὰν τῷ νεανίσκῳ, οὕτω καὶ ὁ Πεισίστρατος μετήνεγκε τὸν λόγον ἐπὶ τὴν κοινὴν ὀρφανίαν. τὸ γὰρ ἐπελθεῖν τὸ κατὰ τοὺς μνηστῆρας περιέργων παρόντος αὐτοῦ τοῦ πε- 20 πουδότος. H.M.Q.

165. ἀοσητῆρες] οἱ ἔτοιμοι βοηθοὶ, παρὰ τὸ μὴ ἀναμένειν ὅσταν ἦτοι χρησμὸν καὶ μαντείαν εἰς τὸ βοηθήσαι. ὁ γὰρ μὴ θέλων βοη- 25 θησαί τιμι καλούμενός φησιν ὅτι ἀπελθεῖν θέλω πρῶτον καὶ λαβεῖν χρησμὸν περὶ τούτου, καὶ εἰ ἔστιν ἀπὸ χρησμοῦ δεδομένον, βοηθήσω σοι. ἢ ἐκ τοῦ α ἐπιτατικοῦ καὶ τοῦ ὄσσω τὸ βλέπω. E.

ἔωσιν] ὡς λέγωσι, τρίτῃ ἀπὸ τέλους ἢ ὀξεῖα. σημαίνει γὰρ ὑπάρ- 25 χωσιν ὅτε δὲ ἀπὸ τοῦ ἐῶ ἔῃς κέκλιται, προπερισπαστέον, “οὐ μὲν σ’ οὐδ’ ἐῶσιν” (Od. δ, 805.). H.Q.R.

166. οὐδέ οἱ ἄλλοι] ἐγκλιτικὴ νῦν ἔστιν ἢ οἱ· διὸ τοῦ συνδέσμου φυλακτέον τὸν τόνον. H. 30

4. οὐχ ὅτι σ. M. οὐχὶ σ. ὅτι Q.

5. τὴν πρὸς M. πρὸς τὸν Q.

7. οἶετο Porsonus. ἴετο H.

8. τι M. τε H.Q.R.

12. τινὲς hoc loco M., post ἦθος Q.R.

τὰ om. Q.R. Versus scholiasta dicere videtur duo, 162, 163.

13. πῶς τὴν τοῦ πατρός H.M. τοῦ

πατρός πῶς τὴν Q.

14. ὥσπερ] Inserendum puto γὰρ post ὥσπερ. Respicit autem, puto, verba Nestoris γ, 199. 200. et sermones insequentes. BUTTM.

ἐκεῖνον] ἐκεῖνα M.

16. ἐμφανίζῃν M. Legebatur ἐκ- 25 φανίζῃν.

167. εἶσ' οἷ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλοικεν] διὰ τί μὴ συμμαχεῖ Μενέλαος; καλὴ γὰρ ἡ πρόφασις γυναῖκα περισῶσαι φίλου εἰς τὰ ὅμοια ὑπὸ Ὀδυσσεῶς εὐεργετηθεῖς. διὰ τί δὲ καὶ Τηλέμαχος οὐκ αἰτεῖ συμμαχίαν; ἢ ὅτι ἔλεγεν Ἀθηναῖα “οὔτοι ἔτι δηρὸν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος ἔσσεται, οὐδ' εἴπερ σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι” (α, 203.). 5 μετὰ δὲ τοὺς λόγους τούτους θεασάμενος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς θεᾶς καὶ γνοὺς ὅτι παρὰ θεοῦ ταῦτα ἠκηκόει, εἰκότως ἐκδέχεται τὴν τοῦ πατρὸς παρουσίαν, καὶ τοῦτο μάλιστα σπεύδει μαθεῖν, ποῦ ποτε ἄρα τυγχάνει Ὀδυσσεύς. τὸ δὲ μὴ δεηθέντος τοῦ Τηλεμάχου Μενέλαον συμμαχεῖν περιέργον. δεῖ γὰρ ὠφελεῖν τοὺς φίλους εἰς ἃ βούλονται. 10 ἄλλως τε καὶ ἀφορμὴν ἔχει Νέστωρ τε καὶ Μενέλαος τοῦ μὴ πέμψαι στρατιάν Νέστωρ μὲν ἐκ τοῦ αὐτόπτης γενέσθαι τῆς Ἀθηναῖς πιστεύσας τῇ Ὀδυσσεῶς παρουσίᾳ, ὁ δὲ ἐκ Πρωτέως ἀκούσας. τί οὖν ἔδει ὑφαρπάζειν τῆς Ὀδυσσεῶς ἐκδικίας; H.M.Q.R.

168. τὸν δ' ἀπαμειβόμενος] γρ. τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας. H. 15

169. ὃ πόποι] οὐκ ἂν ὁμοίως πιστὸς ἦν ὁ λόγος, εἰ μὴ καὶ πρὸ τῆς γνώσεως τοῦ Τηλεμάχου ἀγνοῶν τίνες οἱ παρόντες προεῖρηκεν ἐκεῖνα τὰ ἔπη, “τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι” (104.) καὶ ἐξῆς. H.M.Q.

170. πολεῖς] γρ. πολέας. H. 20

171. ἔξοχα πάντων] γρ. ἔξοχον ἄλλων. M.

175. ἐξ Ἰθάκης] ὥστε χώραν εὐδαίμονα ἀντὶ τῆς λυπρᾶς ἐκεῖνης ἀνταλλάξασθαι. τὸ γὰρ μόνον μετοικῆσαι ὅμοιον φυγῆς. H.Q.

176. μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας] ἀπὸ τῶν πόλεων ἐκείνων, αἵτινες ὑπ' ἐμοῦ βασιλεύονται. τὸ δὲ ἐξαλαπάξας οὐκ ἔστι νῦν πορθήσας, ἀλλ' 25 ἀπλῶς κενώσας, καὶ μεταστήσας τοὺς ἐνοικοῦντας εἰς ἕτερον τόπον. ἀπίθανον γὰρ τὸ ἐξαλαπάξας ἐπὶ τῶν ὑποτεταγμένων πόλεων. B.E. H.M.Q. λάπαθα γὰρ βοτάνη κενωτικὴ, ὅθεν καὶ ἀλαπάξω ῥήμα. B.E.

178. οὐδέ κεν ἡμέας] οὐκ ἐν τῇ Σπάρτῃ, ἀλλ' ἐν ὅλῃ τῇ χώρᾳ. 30 M.Q.

4. οὔτοι H. οὔτι Q.R.

10. εἰς addidi ex M.

12. στρατιάν] Scribatur στρα-
τείαν.

αὐτόπτης] αὐτόπτης R.

14. ἐκδικίας H.M. ἐκδικήσεως Q.R.

18. καὶ ἐξῆς om. H.Q.

20. πολέας] πολλέας H.

25. ἔστι νῦν π.] ἔστιν π. Q. in fine
scholii præcedentis, ubi post φυγῆς
eadem verba τὸ δὲ ἐξαλαπάξας—κε-
νώσας leguntur.

27. ἀπίθανον] πιθανόν H.

28. λάπαθα Butt. pro ἀλάπαθα.

179. ἄλλο διέκρινε] οὐδὲν ἡμῖν διέζευξε τῆς φιλίας τὴν εὐφροσύνην, ἢ ὥστε κατὰ διαδοχὴν ἦκειν πρὸς ἀλλήλους, πλὴν θάνατος. E. M.Q.

181. ἀλλὰ τὰ μὲν που] περιπαθῶς ὀλοφύρεται ὡς αὐτὸς δεινὰ πεπονθῶς. ἔγκειται δὲ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνθρώπινον. M.Q. ἀγάσσα-5 σθαι] ὅτι ταῖς μεγάλαις ὑποσχέσεσι τῶν ἀνθρώπων φθόνος θεῖος ἐπακολουθεῖ. M.Q.

ἀλλὰ τὰ μὲν που μέλλεν] ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐφέρει ἐπὶ πάθους παρ' Ὀμήρῳ φθονήσιν, ἐμποδίσαι, ἀποτρέψασθαι παρὰ Διὸς ἡμῖν ἐκπλαγῆναι. E. 10

184. φανερῶς δεικνύσιν ὅτι πρόφασιν σχόντες τὸν Τηλέμαχον κλαίει εἷς ἕκαστος περὶ τῶν ἰδίων ἢ μὲν Ἑλένη ὑπὲρ τῶν γεγυότων εἰς αὐτήν, ἢ ὅτι “κάρτα τοι φίλοικτον ἢ γυνή” Πεισίστρατος δὲ διὰ τὸν αὐτοῦ ἀδελφόν. κλαίουσι δὲ καὶ Πάτροκλον αἱ ἀμφίπολοι τάχα. καὶ γὰρ ἐκεῖνον πρόφασιν ἔχουσαι κλαίουσι περὶ τῶν ἰδίων (II. 15 τ, 302.). E.

δαιμονίως ἀντιλαμβανόμενος ὁ ποιητής, ὅπως κекίνηκε τὸν οἶκτον τῶν ἀκροατῶν, φαντασίαν ἐπὶ τοὺς τότε ἀκούοντας μετήνεγκε. δαιμονίως τῇ τάξει κέχρηται, πρῶτα μὲν κλαίειν τὴν Ἑλένην φύσει γὰρ πολυδάκρυ τοῦτο τὸ γένος· εἶτα τὸν παραγενόμενον πρωτοστατοῦντα 20 τοῦ πάθους· ὁ δὲ Μενέλαος τρίτος δεόντως μετὰ τὴν θήλειαν καὶ αὐτὸν τὸν πεπονθότα· τέταρτος δὲ Πεισίστρατος, οὐ μὰ Δία Ὀδυσσεά, οὐ γὰρ οἶδε τὸν ἄνδρα· κекίνηκε δὲ αὐτὸν ἢ τοῦ ἀδελφοῦ ἀνάμνησις, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι “Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν” (τ, 302.). παρατηρητέον δὲ καὶ τὴν ἐν ταῖς ῥήμασι διαφορὰν. ἐφ' ᾧ μὲν γὰρ 25 παρατατικῶς ἔφη κλαῖε, ἐπὶ δὲ Πεισιστράτου ὡς ἀγνοοῦντος Ὀδυσ-

2. 4. πλὴν θάνατος et δεινὰ om. M.

6. ὅτι—ἐπακολουθεῖ] Hoc scholion in M.Q. cum præcedente conjunctum est. Separavi, adjecto lemmate ἀγάσασθαι.

8. ταῦτα Buttm. pro ταῦτοις.

μὲν] μάτην E. Correxī ex V. qui prima tantum scholii verba habet ἀλλὰ—ἐφέρει.

ἐπὶ πάθους παρ' Ὀμήρῳ] Hæc et quæ mox sequuntur παρὰ Διὸς ἡμῖν ἐκπλαγῆναι intelligi non possunt. Videntur loco alieno illata esse.

9. φθονήσιν, ἐμποδίσαι, ἀποτρέψα-

σθαι] Aut φθονῆσαι scribendum, aut in proximis futurum restituendum. Nam scholiasta verbum interpretatur in libris aliis ἀγάσασθαι, aliis (ut M.) ἀγάσσεσθαι scriptum.

13. κάρτα —] Sophoclis verba Aj. 580. ubi κάρτα τοι φίλοικτιστον γυνή.

20. πολυδάκρυ τοῦτο] πολυδάκρυτον Q.R.

παραγενόμενον om. Q.R.

πρωτοστατοῦντα H. προστατοῦντα Q.

σέα “οὐδ’ ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὅσσε.” τοῦτον γὰρ οὐ διατρίβειν κλαίοντα ὡς ἐκείνους, ἀλλ’ αὐτὸ μόνον τὸ μὴ εἶναι ἄδακρυν δηλοῖ. H.Q.R.

185. κλαῖε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος] οὐχ ὅτι πέπεισται τεθηκέναι αὐτὸν (πιστεύει γὰρ αὐτὸν ζῆν, ἐξ οὗ τοῦ Πρωτέως ἀκήκοεν), ἀλλὰ 5 τὸ μηδέπω παραγεγονέναι ἀπολοφύρεται. M.Q.

186. οὐδ’ ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω] μὴ θέλων πολλάκις λέγειν τὸ αὐτὸ, ἦτοι τὸ κλαῖε, δι’ ἄλλου τρόπου φησί. ἔστι δὲ θαυμαστικόν. E.

187. μνήσατο γὰρ] τὰ ἐν Ἰλιάδι παραλειφθέντα διὰ τῆς Ὀδυσ- 10 σείας ὡς μιᾶς οὔσης τῆς πραγματείας παραδίδωσι. Q.

ἀμύμονος Ἀντίλοχοιο] ἦτοι τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τοῦ παρὰ τοῦ Τιθωνοῦ υἱοῦ τῆς Ἡμέρας ἀναιρεθέντος ἐν Τροίᾳ. B.

188. τὸν ῥ’ Ἡοῦς ἔκτεινε] ἴσως διὰ τὸ ἐξ ἀνατολῆς αὐτὸν εἶναι. Τιθωνοῦ γὰρ καὶ Ἡμέρας λέγεται εἶναι υἱὸς Μέμνων. E. τοῦτο 15 λέγει, τὸν Ἀντίλοχον φονεῦσθαι ὑπὸ τοῦ Μέμνωνος. οὐκ ἄλλο αἰνιττεται ἢ ὅτι νέος καὶ παρὰ τὸν καιρὸν τὸν δέοντα ἐτελεύτησε. Μέμνων γὰρ ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ μένειν νέος. E.

Ἡρώδης ἐρμηνεύεται παρ’ Ἑλλησι δερμάτινος νοῦς.

190. Ἀτρεΐδῃ] πάντων ἐπὶ δάκρυα τετραμμένων ἔδει τινὰ παρελ- 20 θεῖν τὸν ἐφέξοντα. τὴν μὲν οὖν Ἑλένην οὐ πιθανὸν τοῦτο πράττειν, ἦτις γε καὶ αὐτῶν πρώτη κατάρχει. οὐδὲ μὴν τὸν Τηλέμαχον, πατέρα γὰρ ἀπολοφύρεται. εὐκρεπὲς δὲ οὐδὲ τῷ Μενέλαῳ, αὐτὸς γὰρ αἴτιος τῆς συμφορᾶς. πιθανὸς δὲ πρὸς τοῦτο ὁ Πεισίστρατος Ὀδυσσεά μὲν ἀγνοῶν, πρὸς βραχὺ δὲ δακρύσας ἐκ τῆς τοῦ ἀδελφοῦ μνή- 25 μης, ἀλλ’ οὐδὲ ἐκείνῳ συνήθης γεγονώς· κομιδῇ γὰρ νέος τυγχάνει, καὶ οὐχ ὁμοία ἢ τελευτῇ εὐκλεῆς. Q.R.

191. τὸ ἐξῆς, Νέστωρ φάσχ’ ὁ γέρων οἷσιν ἐνὶ μεγάροισιν, ἢ ὅτ’ ἐπιμνήσομαι σεῖο οἷσιν ἐνὶ μεγάροισιν ἦγουν ἐν τοῖς αὐτοῦ οἴκοις. H.

192. καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν] τινὲς, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν, ὅ ἐστι 30 διαλεγόμεθα. Ἀρίσταρχος δὲ ἀθετεῖ. H.Q.

1. ἔχεν] ἔσχεν R.

2. μὴ habent H.R., om. Q.

5. ἀλλὰ—παραγεγονέναι M. τὸν δὲ μηδέπω παραγινόμενον Q.

15. Τιθωνοῦ] τιθωνος B.

16. λέγει] λέγων Buttm.

19. Scholion sine sigla positum

ab Maio. Est haud dubie ex E.

21. τὸν om. R.

22. μὴν R. μὲν Q.

30. ἀλλήλους Buttm. pro ἄλλοις.

31. διαλεγόμεθα ego scripsi. διαλεγόμεθα Q. διαλέγομεν H.

Ἀρίσταρχος δὲ ἀθετεῖ om. Q.

193. εἴτι πού ἐστι] εἶπας ἐστίν, ἤτοι εἰ δυνατόν ἐστι, πείσθητί μοι. οὐ γὰρ ἔγωγε ὀδυρόμενος μετὰ δεῖπνον εὐφραίνομαι. Β. ἐὰν πρέπον ἐστίν, εἰ ἐνδέχεται. Ε. εἶπας ἐστὶ, τουτέστιν εἴτις μηχανή ἐστι. Q.R.

194. τέρπομ' ὀδυρόμενος] ἐν δεῖπνῳ οὐ τέρπομαι ὀδυρόμενος, ὅτε ἀνέσεως μάλιστα τῇ ψυχῇ χρεία. τὸ ἀνεπιτήδειον οὖν τοῦ καιροῦ 5 μέμνηται· ἐπιφέρει γοῦν “ἀλλὰ καὶ ἡὼς ἔσsetαι.” Q. ἐν δεῖπνῳ οὐκ ἔστιν ὀδύρεσθαι, ἀλλ' ἔλθῃ ἡμέρα καὶ τότε λύπη ἔστω. Ε.

μεταδόρπιος] μετὰ τὸ δεῖπνον. ἢ οὕτως, οὐκ ἀρέσκει μοι θρηνεῖν μετὰ τὸ δεῖπνον. V. Ἄλλως. μεταδόρπιος, δεῖπνον ὄρα, ἤγουν ἐν τῷ δεῖπνῳ καὶ μεταδήμιος, ἐνδήμιος, ὃ ἐν δήμῳ ὦν. MS. Barnes. 10

196. κλαίειν, ὅς κε θάνησι] ἔοικεν ἐνταῦθα μωρὸς εἶναι ὡς μὴ δεινοπαθῶν ὁ Πεισίστρατος καὶ ἀνάλγητος, πλὴν συνετῶς ἐποίει ἀνακτήσασθαι θέλων ἐκείνους. ἀπρεπὲς γὰρ ἀνδράσι τὸ τοιοῦτον. Ε.

199. καὶ γὰρ ἐμὸς τέθηκεν ἀδελφεὸς] δεξιῶς καὶ τούτου μνημονεύει, ἵνα μὴ δοκῇ ἐκ περιουσίας τὰ τοιαῦτα ἐπιτάττειν, μὴδὲν αὐτὸς 15 πεπονθὼς δεινόν. Q. Καὶ ἄλλως. δαιμονίως οὗτος γνωμολογεῖ περὶ πάντων ὅτι οὐ χρὴ κλαίειν, ἀλλὰ τὸ ἴδιον πάθος ἐξήνεγκε. τὸ μὲν γὰρ ὡς μαλακίζομένοις ἐπιτιμᾶν οὐ πρέπον νέφ, τὸ δὲ διὰ τὴν ἐαυτοῦ ἀηδῖαν παραιτεῖσθαι δάκρυα ἀνθρώπινον. Q.

200. ἔγωγε] τὸ φορτικὸν τῶν τοῦ ἀδελφοῦ ἐπαίνων διέφυγε τὸν 20 ἀκούοντα μάρτυρα ἐπαγόμενος. Η.

202. περὶ μὲν θεῖιν ταχὺν] μετὰ γὰρ τὸν Ἀχιλλεῖα τὸ τρέχειν ταχὺς ὁ Ἀντίλοχος. Ε.

204. ὦ φίλ', ἐπεὶ] περιττεύει ὁ ἐπεὶ, ὡς καὶ ἐν τῷ “ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἔμνησας ὀϊζύος” (γ, 103.). τὸ ἐξῆς ἐστίν, ἐπεὶ τόσα εἶπες, ἡμεῖς 25 δὲ κλαυθμὸν μὲν, περιττεύοντος τοῦ συνδέσμου. Q. τὸ ἐπεὶ ἐνταῦθα βεββαιωτικὸν καὶ ἀργόν ἐστὶ. Β.

205. καὶ ὃς προγενέστερος εἶη] ὃς καὶ τῷ χρόνῳ προῦχοι, ὁ πεπνυμένος ἀνὴρ δηλονότι. Η.

206. τοίου] ἀντὶ τοῦ τοιοῦτου, οὐχ ὡς οἱ γλωσσογράφοι, πάντως 30 ἀγαθοῦ. Η.

207. ᾧ τε Κρονίων ὄλβον ἐπικλώσῃ] οὐ τῷ γόνῳ, ἀλλὰ τῷ γεννητορὶ ὄλβον ἔδωκεν ὁ Ζεὺς καὶ γαμοῦντι καὶ τεκνοῦντι. Β.

214. χεαύαντων] ἐπιχετέωσαν, Ἀττικῶς. Ε.

1. In Η. ὁ δὲ λόγος, εἴτις μηχανή ἔστι, πείσθητί μοι.

4. ὅτε Buttm. pro ὅτε.

15. μὴ addidit Buttm.

21. ἐπαγόμενος] ἀγόμενος Η.

25. Apodosin sequi v. 212. Eustath. quoque monet p. 1491, 49.

216. Ἀσφαλίων] οἰκίον τὸ ὄνομα Μενελάου θεράποντι. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ Ἐτεωνεύς. οὐκ ἀνεπισκέπτως ἀπὸ γὰρ τῶν συμπτωμάτων καὶ τὰ ὀνόματα τοῖς οἰκέταις τιθέναι εἰώθαμεν, ὡς καὶ ὁ Πηνελόπης δόμος διὰ τὸν τρόπον τῶν δεσποτῶν. Q. πεποιήκε τὸ ὄνομα παρὰ τὴν ἀσφάλειαν ἀρετῇ γὰρ δούλου τὸ μὴ σφάλλειν. E. 5

221. νηπενθές τ' ἄχολόν τε] ἔξ οὗ ἐπεκράτησε λέγεσθαι τὰ τῆς Ἑλένης νηπενθῆ φάρμακα. H. δαιμονίως τὰ ἀνώτατα δύο παρέλαβε, τὸ πένθους καὶ ὀργῆς ἀπαλλάττειν, οἷς καὶ τὰ λοιπὰ ὑποστέλλεται πάθῃ. Q. ἐπίληθον] προπαροξυτόνως, ἢ ἢ ἐπιληστικόν. οἱ δὲ προπεριέσπασαν, ἢ ἢ ἐπιλανθάνεσθαι ποιοῦν. T.V. 10

ἐπίληθες] προπαροξυτόνως, ἢ ἢ ἐπιλαθέσθαι ποιοῦν. E.

κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων] ὁ Ἀσκαλωνίτης περισπᾷ μετοχὴν ἀκούων, Ἀρίσταρχος δὲ προπαροξύνει ὄνομα ἐκδεχόμενος. οὕτω δὲ καὶ ἡμῖν ἀρέσκει, ἐπεὶ καὶ τὰ προκείμενα ὀνόματα ἐπιθετα ἦν, “νηπενθές τ' ἄχολόν τε.” H.Q. 15

222. καταβρόξειεν] γράφεται καὶ μικρὸν καὶ μέγα. ὅτε μὲν γὰρ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ καταπίῃ, τότε τὸ βρο μικρὸν, ἀπὸ τοῦ βρόχῳ. ὅταν δὲ ἀντὶ τοῦ καταφάγῃ, μέγα βρω. E. διχῶς ἡ γραφή. H.

μυγείῃ] ὑποστικτέον εἰς τὸ μυγείῃ. H.

223. ἐφημέριος] διήμερος, ὅ ἐστι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. B.Q.T. 20 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν ἣ ἔπιεν. B.Q. ἀσφαλῶς τὸ ἐφημέριος. ἀπάθειαν γὰρ τῶν τοιούτων κακῶν οὐκ ἔστιν εὐρεῖν. Q.

224. ἐμφαντικώτατα ἢ αὔξησις καὶ καθ' ἕκαστον ἐπιτεινόμενον. H.

226. χαλκῷ δηϊόφεν] ἀναυροῖεν, φονεύοιεν. B.E.T. ἔστι τὸ θέμα δῆω, καὶ κατὰ παραγωγὴν δηϊόω. B.E. 25

χείρους γὰρ αὐτομάτων οἱ βίαιοι δοκοῦσι θάνατοι. Q.

227. φάρμακα μητιόεντα] δραστήρια, ἢ ὑπὸ συνέσεως εὐρεθέντα.

B.H. μητιόεντα] γρ. μητιόοντα. P.

φάρμακα μητιόεντα] * * * ἢ τὰ ὑπὸ συνέσεως εὐρημένα καὶ κατὰ τέχνην θεωρητικὴν ἐσκευασμένα. τῆς γὰρ ἰατρικῆς τὸ μὲν θεωρητι- 30 κόν, τὸ δὲ διὰ τῶν καθολικῶν λόγων καὶ διὰ μεθόδου ἐπάγον ἐπὶ τῆν

3. ὁ Πηνελόπης δόμος] Hæc videntur spectare nomina Δαλλου (qui servus Penelope proprius erat, δ, 735 sq.), Εὐρυκλείας, Εὐρυνόμης, ad Ulysssem relata. BUTTM.

14. ὀνόματα — νηπενθές] ὀνοματικά πενθές H.

17. ἀπὸ] ἀντὶ E.

27. δραστήρια, ἢ om. B. In V. πρακτικά, ἢ ὑπὸ συνέσεως εὐρημένα.

29. * * * ἢ τὰ] Indicavi lacunam. Excidit δραστήρια vel simile quid.

τῶν κατὰ μέρος γινώσιν. τούτου δὲ αὖ μέρη τὸ μὲν σημειωτικόν, τὸ δὲ αἰτιολογικόν, τὸ δὲ πρακτικόν. ταύτης ἐστὶν ὁ διὰ τῆς ἐνεργείας βαδίζων. τούτου δὲ μέρη τὸ μὲν διαιτητικόν, τὸ δὲ χειρουργικόν, τὸ δὲ φαρμακευτικόν. Ε.

228. Πολύδαμνα] ἀμφίβολα πότερον τῆς φαρμακίδος ἐστὶ τὸ ὄνομα, ἢ τὰ φάρμακα τὰ πολλοὺς δαμάζοντα. ἐκείνη γὰρ Θούμιν Πτολεμαῖος ἐν τῷ πρώτῳ χρόνῳ φησί. M.V. κύριον ὄνομα ἢ Πολύδαμνα κατὰ Ἀρίσταρχον. καὶ Ἡρωδιανὸς ἄμεινον εἶναι φησίν. Q. γρ. πολύδαμνα, τὰ πολλοὺς δαμάζοντα. σχῆμα ἀμφιβολίας. Ε. εἴτε κύριον ἐστὶν ὄνομα ἢ Πολύδαμνα, ὡς Μήθυμνα, εἴτε ἐπιθετικὸν τῶν 10 φαρμάκων, τρίτη ἀπὸ τέλους ἢ ὄξεια. βέλτιον δὲ ὄνομα κύριον αὐτὸ δέχεσθαι, ἐπεὶ καὶ Εὐφορίων ἐν Διονύσῳ φησὶ “βλαψίφρονα φάρμακα χεῦεν, ὅσ’ ἐδάη Πολύδαμνα, Κυτηῖας ἢ ὅσα Μήδη.” H.Q.

Θῶνος παράκοιτις] ἀπὸ τοῦ Θῶνος. τὸν αὐτὸν δὲ λέγουσιν εἶναι τὸν Θῶνιν. οὗτός ἐστιν εὐρετῆς τῆς ἱατρικῆς παρ’ Αἰγυπτίους, οὔτι- 15 νος καὶ φεράνυμος ἐστὶν ὁ πρῶτος μῆν. Q.T.Vind. ὁ Θῶνος βασιλεὺς ἦν τοῦ Κανώβου καὶ τοῦ Ἡρακλείου στόματος, ὃς πρὶν μὲν ἰδεῖν Ἐλέην ἐφιλοτιμείτο Μενέλαον, ἰδὼν δὲ αὐτὴν ἐπεχειρεῖ βιάζεσθαι ὃ γνοὺς Μενέλαος ἀναίρει αὐτόν. ὅθεν ἢ πόλις Θῶνις ὀνόμασται, ὡς ἱστορεῖ Ἑλλάνικος. Q.Vind. 20

229. τῇ] ἀντὶ τοῦ ἤ, τουτέστιν ὅπου, ἐν Αἰγύπτῳ δηλονότι. τῇ, ἐνταῦθα, ὡς “τῇ εἶη, ὃς ἄποινα φέρει” (II. ω, 139). H.

230. φάρμακα] παρὰ τὸ φέρειν ἄκος ἢ ἄχος. Ε.

231. ἰητρὸς δὲ ἕκαστος] ἕκαστος δὲ τῶν ἐκείθι ἱατρῶν ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἐστὶν, ἐπεὶ Παιήονος ἀπόγονοί εἰσι. γράφεται καὶ “περὶ 25 πάντων φαρμακῶν.” οὐ γὰρ πάντες πάντα ἴσασιν. M.V. ὁ νοῦς, ἕκαστος δὲ ἱατρὸς Αἰγύπτιος ἐπιστήμων ἐστὶν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώ-

7. χρόνῳ] χρονικῶν Barnes.

κύριον om. H.

8. γρ. (i. e. γράφεται)] γράφε Ε.

9. Κυτηῖας ἢ ὅσα Μήδη Meinek. Anal. Alex. p. 46. Legebatur τε κυταῖς (κυταῖς H.) ἢ ὅσα Μήθεια. Apud Eust. p. 1493, 47. κυταῖς ὅσα Μηθεία.

14. τοῦ] τινος Vindob.

16. Θῶνος] Non mirandum diversas in his duobus scholiis Θῶνος nominis formas poni, quum de forma nominativi et declinatione diversæ fuerint grammaticorum veterum sententiæ, quas exposuit Lehrs. ad

Herodian. p. 107. Nominativus tamen ὁ Θῶνος βασιλεὺς non scholiastæ, sed librario imputandus videtur. Scribendum igitur aut ὁ Θῶν (vel ὁ Θῶν) aut ὁ Θῶνις. Conf. Eustath. p. 1493, 55.

18. ἐφιλοτιμείτο] ἐξέτιζε Vindob. φιλοτιμῶς διακείσθαι πρὸς Μενέλαον dixit Eustath. p. 1493, 56.

24. ἕκαστος δὲ] δὲ om. V.

26. φαρμακῶν Buttm. φαρμάκων M. φαρμακευτῶν V.

ὁ νοῦς addidi ex H. et qui verba ὁ νοῦς—βοτανῶν habet T.

πους τῆς εἰδήσεως τῶν βοτανῶν. Ἀρίσταρχος δὲ γράφει οὕτως
 “ ἰητρὸς δὲ ἕκαστος, ἐπεὶ σφισι δῶκεν Ἀπόλλων ἰᾶσθαι· καὶ γὰρ
 Παιήνοσ ἐῖσι γενέβλης” κακῶς. διαφέρει ὁ Παιήνων Ἀπόλλωνος, ὡς
 καὶ Ἡσίοδος μαρτυρεῖ, “ εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπὲκ θανάτοιο
 σαῶσαι, ἢ καὶ Παιήων, ὃς ἀπάντων φάρμακα οἶδεν.” Β.Η.Θ. 5

232. Παιήνοσ] Παιήων ἰατρὸς θεῶν, οὐχ ὁ αὐτὸς τῷ Ἀπόλλωνι,
 ἀλλὰ κεχωρισμένος. παρὰ μέντοι τοῖς νεωτέροις ὁ αὐτὸς νομίζεται
 εἶναι. καὶ Ἡσίοδος δὲ μάρτυς ἐστὶ τοῦ ἕτερον εἶναι τὸν Παιήονα τοῦ
 Ἀπόλλωνος, λέγων “ εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπὲκ θανάτοιο σαῶσαι,
 ἢ καὶ Παιήων, ὃς ἀπάντων φάρμακα οἶδεν.” Μ.Τ.Υ. ἰατρὸς οὗτος 10
 ἄριστος. ἐκ τοῦ παύω Παιών, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η Παιήων. Ε.

233. ἐνέηκε] Ἰωνικόν. Ε.

235. τὸ ἐξῆς, Ἀτρείδη Μενέλαε καὶ ὃ παῖδες, ἦτοι νῦν δαίνυσθε.
 Ζεὺς γὰρ ἄλλοτε ἄλλα δίδωσιν, ὡς καὶ νῦν ἡμῖν τὸ εὐωχεῖσθαι. Q.T.V.

236. ἀτάρ] τὸ ἀτάρ ἀντὶ τοῦ δέ, ὁ δὲ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. Q. 15

240. πάντα μὲν] ἰδίως τὸ πάντα ἐπήνεγκε τῷ ὄσσοι τὸ γένος ἀλ-
 λάξας. Q. παραληπτικὸν σχῆμα. Ρ.

241. ἄεθλοι] ὁ ἄθλος ἀρσενικῶς μόνον ὁ ἀγών, τὸ ἄθλον δὲ καὶ τὸ
 ἐπινίκιον καὶ ὁ ἀγών. Η.

242. ἀλλ' οἶον τοῦδ' ἔρεξε] Παρμενίσκος ἐψίλου τὸ οἶον, ἢ ἦ, τοῦτο 20
 μόνον ἐρῶ. ἄμεινον δὲ θαυμαστικῶς ἀναγινώσκειν. Η.Ρ.Θ.

244. αὐτὸν μιν] ψιλῶς. οὐκ οἶδε τὴν αὐτῶν συνθήθειαν ὁ ποιητής. Η.
 δύο ἰσοδυναμοῦσαι ἀντωνυμῖαι ἀντὶ τῆς μιᾶς παραλαμβάνονται. Τ.Υ.

αὐτὸν μιν πληγῆσιν] ταύτην ἐπελέξατο τοῦ ἀνδρὸς τὴν πρᾶξιν, ἐν
 ἣ τὸ πᾶν ὠφεληκυῖα αὐτὸν φαίνεται. αἰτία γὰρ πᾶσι καθεστῶσα 25
 τῶν συμφορῶν οὐκ ἄλλην ἀπολογίαν εὔρετο. δεόντως οὖν ἐπιλεαίνει
 τὰ χαλεπά. Q. πληγῆσιν ἀεικελίησι] δαμαστικάις, δειναῖς, ἀπρε-
 πέσιν. ἀπὸ τοῦ ἀεικὲς τὸ ἀπρεπές. Ε.

5. σαῶσαι—οἶδεν]. σαῶσει ἢ αὐτὸς
 παιήων, ὃς πάντα τε (τε om. Η.) φάρ-
 μακα οἶδεν Β.Η.Θ. Corregi proxi-
 mi scholii ope.

6. οὐχ ὁ αὐτὸς τῷ Ἀπόλλωνι] οὐχ ὁ
 τοῦ Ἀπόλλωνος Μ.

8. εἶναι et δὲ om. Μ. δὲ μάρτυς
 om Τ. in lacuna.

9. σαῶσαι] σαῶσαι Μ.Τ. σώσει
 Eustathius. σώσεν V.

10. ἢ καὶ Goettling. ad Hesiod.
 fragm. 139. Legebatur ἢ αὐτός.

αὐτὸς om. Eustath.

ἀπάντων] πάντων Eustath. πάντα Τ.

13. τὸ ἐξῆς om. Q.

Μενέλαε et ὃ om. V.

14. δίδωσιν, ὡς καὶ] πεμποεῖ, νῦν
 μέντοι V. In Τ. ζεὺς γὰρ ἄλλοτ' ἐπ'
 ἄλλῃ διδοὶ κακόν :—

21. τοῦτο] κατὰ τοῦτο Q.

22. αὐτῶν] Corrigendum videtur
 Ἀττικῶν: qui αὐτὸν dicunt.

26. ἄλλῃ Butt. pro ἄλλων.

245. σπεῖρα] ἰμάτια παλαιὰ ἀπὸ τοῦ σπειραῖσθαι τὸ ἐντυλίσσεσθαι. B. ἐπεὶ σπεῖρα κοινῶς πᾶν ἰμάτιον, προσέθηκε κακά. H. κοινῶς πᾶν ἰμάτιον. P.

σπεῖρα κακά] ἰμάτια. προσέθηκε δὲ κακά, ἵνα δηλώσῃ ῥάκη. V. τὰ ἐνδύματα, ἀπὸ τοῦ διασπείρεσθαι ἐν ὕλοις τοῖς μέλεσι. προσέθηκε δὲ τὸ κακά, ἵνα ῥάκη δηλώσῃ. E.

διὰ πολλὰ τῆς πράξεως ταύτης μνημονεύει ὁ ποιητής, οὐ μόνον ὅτι πρὸς τὴν ποίησιν συμφέρει τὰ μὴ δεδομένα τῆς Ἰλιάδος νῦν ἐμφανίζειν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν μνηστηροκτονίαν ταῦτα ὀκνόμεται, ἵνα μὴδὲ τοῖς μνηστῆρσι συνὼν ἐν τοιοῦτῳ σχήματι ἀπίθανον φαίνοιτο. 10 τὸ πιθανὸν δὲ τοῦτο καὶ πρὸς τὴν Τηλεμάχου πίστιν. δεξάμενος γὰρ ταύτην τὴν διήγησιν, ἐτοιμοτέρως καὶ παρ' Εὐμαίῳ πιστεύει τοῦτον εἶναι τὸν πατέρα τὸν τοῦ πτωχοῦ πρόσωπον ὑποκρινόμενον. Q. πιστεύει αὐτῷ ἐπιθέσθαι βουλευομένῳ τοῖς μνηστῆρσιν. ὁ γὰρ καὶ πληγὰς καρτερήσας ὑπὲρ τῶν κοινῆ συμφερόντων καὶ πόλεως ἄλλης καταφρο- 15 νήσας πῶς τῶν ἰδίων ἀποστήσεται; καλῶς οὖν Λακεδαιμόνιοι παιδεύουσι τὴν μαστίγωσιν τοὺς νέους καρτερεῖν τὰ δεινὰ ἐβίζοντες. Q.

246. κατέδν πόλι] ἵνα μετρήσῃ τὰς πύλας διὰ τὸν δούριον ἵππων. P. Q. οἱ μὲν ἵνα μετρήσῃ τὸ τεῖχος, οἱ δὲ ἵνα πείσῃ τὴν Ἑλένην συνεργῆσαι τοῖς Ἑλλησιν. E. V. 20

247. ἄλλφ δ' αὐτὸν φωτὶ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ αὐτόν, ἢ ἤ, κατακρύπτων νῦν ἑαυτὸν ἤϊσκειν αὐτὸν ἄλλφ φωτὶ καὶ οὐκ Ὀδυσσεῖ. H. M. Q. ἀντὶ τοῦ κατακρύπτων ἑαυτὸν ὁμοιοῦτο. E.

248. δέκτη, δς οὐδὲν] ὁ κυκλικὸς τὸ Δέκτη ὀνοματικῶς ἀκούει, παρ' οὗ φησι τὸν Ὀδυσσεῖα τὰ ῥάκη λαβόντα μετημφιάσθαι· δς οὐκ ἦν 25 ἐν ταῖς ναυσὶ τοιοῦτος οἷος Ὀδυσσεὺς ἀχρεῖος. Ἀρίσταρχος δὲ δέκτη μὲν ἐπαίτη, τὸ δὲ “δς οὐδὲν τοῖος ἔην,” τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον,

1. σπειραῖσθαι] Vid. ad β, 102.

16. ἀποστήσεται] οὐ προσθήσεται Eustath. p. 1494, 51.

21. ἀπὸ κοινοῦ] Vid. ad γ, 104. κατακρύπτων] κατακρύπτειν Q.

22. νῦν om. M.

24. ὁ κυκλικὸς H. M. T. οὐ κυκλικῶς Q. Vid. ad η, 115. ὁ κυκλικὸς etiam Eustathius p. 1494, 53., qui de suo addidit ἦγον ὁ τῶν κυκλικῶν ποιητής.

τὸ Δέκτη om. M. T.

ὀνοματικῶς T. et Eustathius. ὀνοματικῶς M. ὀνομαστικῶς δ' (δ' om. H.)

H. Q. Quæ frequenter in codicibus permutata: vid. Schæfer. ad Greg. Cor. p. 592. 698. et Preller. ad Polemon. p. 16. κατὰ κυριολεξίαν dixit Eustathius. Nomen autem proprium Δέκτη recte alteri rationi præferre videtur Lehrs. in Schneidew. Philologo vol. 4. p. 581.

25. μετημφιάσθαι] μετημφιάσθαι H. ἀμφιβαλέσθαι Eustath. p. 1494, 56:

26. ναυσὶ] κλισίαις T.

Ὀδυσσεὺς] ὁ Ὀδυσσεὺς Q.

27. δς ante οὐδὲν addidi ex M. T.

δς οὐκ ἦν τοιοῦτος, ὁ Ὀδυσσεύς, ἀλλ' ἐνδοξότατος καὶ μεγαλοπρεπέστατος, ἵκελος δὲ ἐπαίτη. H.M.Q.T. τὸ δὲ δεν παρέλκει. M. ἦτοι ἐπαίτη ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι, πτωχῶ. E.

τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν] δισσῶς νοεῖται. ἡ γὰρ τοιοῦτον πτωχὸν κατέστησεν ἑαυτὸν, οἷος οὐ μὴ εὐρεθῆ ἄλλος εἰς τὸ ὄλον 5 Ἑλληνικόν ἢ τοιοῦτος ἐγένετο, αἶόν τις ὁρῶν εἶπεν ἂν μὴ εἶναι Ὀδυσσεά· τοιοῦτον εἰργάσατο ἑαυτὸν ὥστε μὴ ἔχειν ἔχνος τοῦ πρώην χαρακτήρος. ὁ γὰρ Ὀδυσσεύς ἐπὶ τοῖς Ἑλλησι τοιοῦτος οὐκ ἦν οὐδαμῶς· πλούσιος γὰρ ἦν καὶ ἔνδοξος. πλὴν τότε οἰκονομικῶς γέγονε τοιοῦτος, ἵνα ἴδῃ τὴν θεὰν τῆς Τροίας καὶ τὴν ἔσωθεν τοῦ πύργου 10 εἰσδυσιν, εἰ ἄρα ἰψηλός ἐστιν ὡς ἀπὸ τοῦ ἔξω μέρους, ἢ οὐχί. E.

249. τῷ ἵκελος] γεγονῶς διὰ τὴν ἀπαίτησιν τῆς Παλλάδος. E.

ἀβάκησαν] ἠγνόησαν, οὐκ εἶπόν τι. οἱ γὰρ ἀγνωοῦντες οὐ δύναται βάζειν. ἀπὸ τοῦ βᾶ τὸ λέγω γίνεται. B.Q. ἐμωράθησαν, ἠγνόησαν. ἀπὸ τοῦ α καὶ βάζω. ὃν οὐδεὶς οἶδεν ὥστε ὀμιλῆσαι. E. 15 ἠγνόησαν. παρὰ τὸ βάζω ἐσχημάτισται. ἡ δὲ λέξις τῶν ἀπαξ εἰρημένων ἐστίν. V.

250. τοῖον ἔοντα] ἀντὶ τοῦ τοιοῦτον. τινὲς δὲ οὕτω, καίπερ ἐν τοιούτῳ σχήματι ὄντα· ὃ καὶ ἄμεινον. H.

252. ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἐγὼν ἐλόευν] οὕτως ἔλουον. ἐπίτηδες δὲ 20 αὐτὸν λούει, ἵνα δι' ὧν τὸ λαμβάνειν ἐπορίζετο ρακῶν, τούτων αὐτὸν ἀφελομένων γνωριμώτερον ποιήσῃται, ἐκείτοι γε παρ' Ὀμήρῳ παρθένων ἐστὶν ἔθος τὸ λούειν τοὺς ξένους. H.Q.

ἐλόευν] ἐξεπίτηδες Ἑλένη λούει αὐτὸν διὰ τὸ ἀκριβῶς γνωῶσιν σχεῖν, ἐπεὶ ταῖς παρθένοις τοῦτο ἐφεῖται. E. ἐλόευν] ἔλουον. ἵνα 25 ἀκριβέστερον τὰ κατ' αὐτὸν μάθῃ, αὐτὴ ἔλουεν αὐτόν. V.

καὶ χριῶν] Ἰακῶς τὸ χριῶν. H.

καὶ ἔχρισ'] ἢ καὶ χριῶν. M.

1. ὁ Ὀδυσσεύς om. M.

2. ἐπαίτη M. τῷ ἐπαίτη ceteri. δεν Cobetus pro οὐδέν.

6. ἢ τοιοῦτος—οἷον Buttm. pro ἦτοι οὗτος—οἷος.

16. Conf. Apollon. Lex. s. v. ἀβάκησαν.

18. οὕτω scripsi pro τοῦτο ἢ.

20. ἐλόευν] Sic H. in lemmate scholii. In textu λούειν, sed a correctore factum ex λόευν.

22. ποιήσῃται] ποιήσειεν H.

24. ἐλόευν] ἐλόεν ed. Mediol.

25. ἐλόευν] ἐλόεν edd. ant. Quo ne quis abutatur ad effingendam scripturam ἔλουον, accentum consulendum moneo, et praeterea observo in his codd. ut in P. formam ἐλόευν ita scriptam esse ut vix conspiciatur, sed levis inter ε et υ ductus esse videatur. BUTTM.

26. κατ' αὐτόν—αὐτῇ] Sic correxi pro καθ' ἑαυτόν—αὐτῇ. Conf. Eustath. p. 1495, 12.

28. ἢ καὶ χριῶν in textu superscriptum habet M.

254. μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα] τί κατήπειγε, φασί, μὴνύει τοῖς Τρωσὶν ὅτι ἦν Ὀδυσσεύς; τοῦτο γὰρ καὶ προδοσίας ὑποψίαν παρεῖχε τῇ Ἑλένῃ, εἴ γε ὁμολογοῦσα ἐγνωκέναι τὸν κατασκευάμενον δὲ ἦν, οὐ τότε ἐμήνυσεν, ἀλλ' ἐπίτηδες αὐτὸν περιέσωσεν. ἔστιν οὖν ὁμοιον τῷ "τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν" (Π. α, 29.), 5 καὶ "οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει, πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται" (Π. σ, 283.).
H.M.Q.T.

255. πρὶν γε τὸν] τὸ πρὶν μὴ νόει μοι τοιοῦτον ὅτι μετὰ τὸ ἀπελθεῖν τὸν Ὀδυσσεά εἰς τὰς νῆας ἔμελλεν ἢ Ἑλένη εἰπεῖν. οὐδ' ὅλως γὰρ οὔτε πρῶην οὔτε ὕστερον ἔμελλεν εἰπεῖν. τοιοῦτον γὰρ τὸ πρὶν 10 ἐνταῦθα. εἰ γὰρ εἶπεν, εὐθέως διεσπάσατο αὐτὴν ὡς μὴ ὁμολογήσασαν. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἡ Ἐκάβη ἀγνοεῖ τὴν Ὀδυσσεώς εἰσέλευσιν εἰ γὰρ ἔγνω, οὐκ ἂν ἐσίγησεν. E.

256. νόον κατέλεξεν] ὃν εἶχε νῦν περὶ τῆς διὰ τοῦ ἵππου ἐπιβουλῆς. ὅτι δὲ τοῦτό φησι δῆλον ἐκ τοῦ "αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ χαῖρε." 15
P.Q.

257. ταναῆκεῖ χαλκῶ] τεταμένην ἔχοντι τὴν ἀκμὴν. V. ἀπὸ τοῦ ταναῶν τὸ μακρὸν καὶ τοῦ ἀκονῶ. ταναῆκεῖ γὰρ τῷ πολλὰ ἠκοημένῳ. B. τῷ εἰς μῆκος ἤκοντι, ἢ τῷ ἐπιτεταμένην ἔχοντι τὴν ἀκμὴν, τῷ ταναῶ γινομένῳ ἀκόνῃ. E.H.Q. δῆλον δὲ ὡς παρὰ τῆς Ἑλένης 20 ἔλαβε τὸ ξίφος· ἐν ῥάκεσι γὰρ παρῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. E.H.Q.T.

258. κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν] καταφρόνησιν αὐτῶν ἤγαγεν, τουτέστιν ἢ αὐτὸς κατεφρόνησε τότε αὐτῶν, ἢ τοὺς Ἕλληνας ἐποίησεν αὐτῶν καταφρονησάει δι' ὧν ἔπεισε τὴν Ἑλένην. ἢ φρονησεως ἀπείρου ἑαυτῷ περιέθετο ὄνομα ταῦτα ποιήσας. οἱ δὲ νεώτεροι φρόνιν 25 τὴν λείαν ἀπεδέξαντο. M.V. ἤγαγε δὲ πολλὴν καταφρόνησιν τοῖς πολεμίοις· ἢ τοῖς οἰκείοις φρόνησιν καὶ δόξαν πολλὴν κατήγαγεν, ὃ ἔστιν ἐπηνέγκατο. ἕτεροι δὲ ἀντὶ τοῦ, κατήγαγε πολλὴν φρόνησιν ἦτοι γνώσιν τῶν ἐν Τροίᾳ τοῖς Ἕλλησιν. E. ἤγαγεν Ἕλλησι πολλὴν καταφρόνησιν τῶν πολεμίων, καταγνοὺς αὐτῶν τὸ ἀσθενές. τινὲς 30 δὲ κατήγαγε πολλὴν φρόνιν, ὃ ἔστι πολλὴν δόξαν ἀπηνέγκατο ὁ Ὀδυσσεύς. H.Q.

6. ἐκπέρσει M.T. ἐκπέρσει H.Q.
ἔδονται H.M.T. ἔπονται Q.

11. διεσπάσατο Buttm. pro διεσποδάσατο.

14. νῦν om. P.

20. δῆλον δὲ ὡς π.] δηλονότι π. T.

21. παρῆλθεν H.T. εἰσῆλθεν E.Q.
εἰς τὴν πόλιν om. E.Q.

25. ὄνομα M. τὸ ὄνομα V.

29. ἤγαγεν] ἤνεγκε τοῖς T.

31. ἀπηνέγκατο H.T. et qui partem hujus scholii habet P. ἐπηνέγκατο Q.

260. χαῖρ'] λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος· ἤρετο γὰρ ἂν τις διὰ τί τοῦτο Ἑλένη πεποιήκεν. E.

χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι] ἄμεινον τὸν δὴ χρονικῶς δέχεσθαι κατὰ Ἀρίσταρχον. Κράτης δὲ δύο ποιεῖ, ἣ καὶ δὴ διὸ καὶ περισπᾶται τὸ ἦ. οὐδέποτε δὲ ὁ ἦ ἂν βεβαιωτικὸς μεταξὺ τοῦ ἐπεὶ καὶ τοῦ δὴ εὐρέθη. 5 H.Q.

ἐπειὴ δὴ μοι] τὸ ἦ πλεονασμός. E.

264. οὐ τευ δευόμενον οὐτ' ἄρ φρένας οὔτε τι εἶδος] ἐνὴν μὲν εἰπεῖν, οὐ γὰρ φρένας οὔτε τι ἔργον, ἣ δὲ τὸ εἶδος ἐπαινεῖ. διόπερ καὶ ἐξημαρτηκέναι διεβάλλετο ἠττηθεῖσα τῆς τοῦ Πάριδος εὐμορφίας. 10 οἱ γὰρ ἄνδρες οὐχ οὕτως ἐπὶ ταῖς φθοραῖς τῶν γυναικῶν ἀγανακτοῦσιν ὡς ἐπὶ ταῖς προαιρέσεσιν, ὅταν αἰσθῶνται ἵπ' ἄλλων παρ' αὐταῖς. H.M.Q.

269. ἀλλ' οὐκω] θαυμαστικὸς ὁ λόγος, εἰ χωρίζοιτο, ὁμοιωτικὸς δὲ, εἰ τοῖς ἄνω συνάπτοιτο· ὁ καὶ ἄμεινον. H.Q. 15

270. ἔσκε] Ἰωνικόν. E.

272. ἴν' ἐνήμεθα] ὅπου ἐκαθήμεθα, ἐνεβεβλήμεθα. B.

274. ἦλθες ἔπειτα] τοῦτο πρὸς τὴν Ἑλένην φησὶν ὁ Μενέλαος. E. κελευσέμεναι δὲ σ' ἔμελλεν] προτρέψαι δὲ σε ἐφόκει ὁ θεὸς ὅστις ἐβούλετο τοῖς Τρωσὶ δοῦσαν παρασχεῖν. B. 20

275. ὅς Τρώεσσιν] ὁ τὰ τῶν Τρώων αἰρούμενος, μὴ βουλόμενος δὲ τὴν Ἑλένην ἐλέγχειν τοῦτο παρενέβαλλεν. H.

276. καὶ τοι Δηΐφοβος] προηθετεῖτο κατ' ἐνίους. καὶ εἶη ἂν ἐγκείμενος ὑπὸ τῶν ἱστορούντων τρίτον Δηΐφοβον γεγαμηκέναι τὴν

3. τὸν δὴ] Male Porsonus τὸ ἦδη. Nam aliter accipi non poterat ἦδη nisi χρονικῶς. Scripsit itaque Aristarchus ἐπειὴ δὴ, et τὸν δὴ (σύνδεσμον) accepit χρονικῶς. Crates autem scribebat ἐπεὶ ἦ δὴ. Cetera sic sunt constituenda: διὸ καὶ περισπᾶται τὸ ἦ. οὐδέποτε δὲ ὁ ἦ βεβαιωτικὸς μεταξὺ τοῦ ἐπεὶ καὶ τοῦ δὴ εὐρέθη, BUTTM. Recepi Buttmanni correctiones, nisi quod ἂν ante βεβαιωτικὸς servavi. Maius hæc sic scripta edidit ex Q. δύο ποιεῖ ἦ (ἦ H.) καὶ δὴ. διὸ καὶ περισπᾶται τὸ ἦ. οὐδέποτε δὲ τὸ ἦ, οὐδέποτε δὲ ἂν βεβαιωτικὸς μεταξὺ ποῦ, ἐπεὶ καὶ ποῦ εὐρέθη (ἐπεὶ καὶ δὴ ἠύρεθη annotatum ex H.).

4. περισπᾶται] Fortasse περισπᾶ.

9. φρένας om. Q.

ἣ δὲ Buttm. pro ἦδη.

10. ἠττηθεῖσα] ἠττηθεῖσαν Q.

12. ὡς] ἴσον ὡς H. ἴσον Q.

αἰσθῶνται] Post hoc verbum excidit ἵπσοκελισθέντες vel simile. BUT.

14. ὁμοιωτικὸς] ὁμοιωματικὸς Q.

15. εἰ τοῖς ἄνω Friedlaender. de Nicanore p. 36. εἰ τις ἄνω H.Q.

19. De alio ad v. 274. scholios vid. ad α, 232.

23. προηθετεῖτο] Vid. ad α, 185.

κατ' ἐνίους H. παρ' ἐνίαις Q.

24. γεγαμηκέναι Buttm. ἐγγεγαμηκέναι Q. Ex H. ἦν γεγαμηκέναι annotatum.

Ἑλένη· καὶ δι' ἄλλων δὲ ὁ τόπος ἐμφαίνεται “αὐτὰρ Ὀδυσσῆα
 προτὶ δάματα Δηϊφόβοιο βήμεναι ἤϊτ' Ἄρηα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ”
 (Od. θ, 517.). H.Q. τοῦτο ἐκ τῶν ὕστερον ἐγνωσμένων φησὶ μα-
 θῶν ὅτι περιεστήκεσαν οἱ πολέμοι, ἐπεὶ τότε ἡγνοεὶ καὶ τὴν Δηϊφό-
 βου πρόσδοον. H. 5

Δηϊφόβος] Ἀλεξάνδρου ἀδελφός, ὃς εἶχε τὴν Ἑλένην. τελευτή-
 σαντος γὰρ τοῦ Ἀλεξάνδρου ὑπὸ Φιλοκλήτου Δηϊφόβῳ ἐγαμήθη ἡ
 Ἑλένη. E.Q.

277. περίστειξας] περιῆλθες. ἀπὸ τοῦ στίχειν, ὃ ἐστὶ πορευ-
 θῆναι. V. περιῆλθες, ἀπὸ τοῦ στείχειν, ἢ ἀπὸ τοῦ στίξῃ ἢ τάξις, 10
 ἥτοι κατὰ τάξιν, περιεκύκλωσας. B.Q. περιῆλθες, ἀπὸ τοῦ στίχῳ
 τὸ βαδίξω. B.Q. περιεπάτησας, περιῆλθες, ἀπὸ τοῦστίχῳ. E.

περίστιξας] Ἀρίσταρχος βραχέως. δηλοῖ τὸ περιῆλθες, ἀπὸ τοῦ
 στείχειν. Q.

ἀμφαφώσα] ψηλαφῶσα, μὴ δόλος τις ἢ ἐν τῷ κατασκευάσμα- 15
 τι. B.H.Q.

279. πάντων Ἀργείων] ἐμμήσατο γὰρ ἡ Ἑλένη τὰς φωνὰς τῶν
 γυναικῶν ἐκάστου αὐτῶν. P. ὁμοιοῦσα. ταῖς γυναιξίν ἐνὸς ἐκάστου
 ἀπεικάζουσα σεαυτὴν ἐκάλεις ἐξ ὀνόματος. E.

μιμουμένη τὴν Ἑλληνίδα φωνήν. οὐ γὰρ ἂν πασῶν ἠπίστατο τὰς 20
 φωνάς. ἢ ἴσως οὐκ ἡγνοεὶ τῶν ἀρίστων τὰς φωνάς. E.

πάντων Ἀργείων] ὃ ἐστὶ τὴν Ἑλληνικὴν φωνὴν τῶν Ἀχαιϊάδων μι-
 μουμένη. πόθεν γὰρ ὅλας ἤδει, ἵνα καὶ τὰς φωνὰς αὐτῶν μιμήσῃται;
 πᾶν δὲ γέλοιος ἢ τῶν φωνῶν μίμησις καὶ ἀδύνατος. πῶς δ' ἂν ἐπί-
 στενον ὅτι πάρεσιν αὐτῶν αἱ γυναῖκες; B.H.M.Q.T. τοῦτο ἐκατέ- 25
 ροις δύναται πορσίδουσαι, μᾶλλον δὲ τοῖς ἄνω, ἵνα μὴ ἀλογώτερον
 γένηται τὸ ζήτημα. οὐ δυνατὸν γὰρ ταῖς ἀπάντων γυναιξίν ὁμοφωνῆ-
 σαι, ἀλλὰ ταῖς τῶν ἀριστέρων, αἷς καὶ ἐν ἔθει ἐτύγχανεν. B.H.M.Q.

283. ὑπακοῦσαι] ἀποκριθῆναι. E.

1. ὁ τόπος] Legendum videtur ὁ
 λόγος, h. e. hæc de Helena et Dei-
 phobo narratio. BUTTM.

3. τοῦτο —] Hoc schol. H. in
 marg. v. 292. CRAMER.

14. βραχέως] Id est περίστιξας,
 quod in textu habet M.

18. ὁμοιοῦσα] Hoc est glossema
 verbi ἴσκουσα.

19. ἀπεικάζουσα σεαυτὴν Buttm.

pro ἀπεικάζουσαν εαυτήν.

23. τὴν solus habet T.

24. δὲ om. H. γὰρ T.

γέλοιος] γελοῖος B.H.Q.T. γελοῖος
 M. γελοῖα Eustath. p. 1496, 23.

25. τοῦτο H. τοῦτο δ' ceteri. Nica-
 noris scholion esse conjicit Fried-
 laender. de Nican. p. 43. Idemp. 91.
 προσίδουσαι correxit pro προδίδουσαι.

28. αἷς H. ἐν αἷς ceteri.

284. ἀλλ' Ὀδυσσεύς] καὶ πῶς ἦν νομίζειν αὐτοὺς εὐρεθῆναι ἐκεῖσε τὰς γυναῖκας αὐτῶν; ἴσως ἤλπισαν ὅτι πορθηθεῖσαι ἀπήλθοσαν ἐκεῖ.
E.

285. ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες] Ἀρίσταρχος τοὺς ε' ἀβετεῖ, ἐπεὶ ἐν Ἰλιάδι οὐ μνημονεύει Ἀντίκλου ὁ ποιητής. ἀλλ' οὐδὲν τὸ κωλύον οὐδ' βασιλέα ὄντα τοῦτον, ἀλλὰ γενναῖον, εἰς τὴν ἐνέδραν ταχθῆναι, οὐ τῶν ἡγεμόνων μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἐπιλέκτων ἐπὶ τὴν πρᾶξιν ἡρημένον. ἄριστον νῦν (272.) οὐ τῷ ἀξιώματι, ἀλλὰ τῇ ἀνδρείᾳ φησίν.
H.Q. ὁ Ἀντίκλος ἐκ τοῦ Κύκλου. οὐκ ἐφέροντο δὲ σχεδὸν ἐν πάσαις οἱ πέντε. τὰ γὰρ τῆς διαθέσεως ψυχρά. H. 10

286. Ἀντίκλος] οὗτος παρ' Ὀμήρῳ ἐν Ἰλιάδι οὐκ ἀναγράφεται, νῦν δ' ἡρῆται· στρατηγὸς γὰρ ἄριστος ἦν. E.

287. ἐπὶ μᾶστακα] ἐπεκίεζε τὴν μᾶστακα, ὃ ἔστι τὸ στόμα, ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι. τουτέστιν ὁ Ὀδυσσεύς ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐκώλυσε τὸ στόμα τοῦ Ἀντίκλου μὴ λαλῆσαί τι. B. μᾶσταξ ἢ τροφή, 15 ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι τὰ βρώματα. E.

292. ἄλγιον] δεινότερον καὶ ἐπιπονώτερον τὸ περὶ Ὀδυσσεῆα πάθος εἰ οὕτω σοφὸς ὢν οὐδὲν τι ἀπήλαυσε τῆς σοφίας, ἀλλ' ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης ἐκρατήθη, καὶ ὁ τοὺς ἄλλους σώσας ἑαυτὸν σῶσαι οὐ δεδύνηται. B.E.P.Q. 20

294. τράπεθ' ἡμέας] ἀπόλυτος ἢ ἡμέας· διὸ τρίτη ἀπὸ τέλους ἢ ὄξεϊα. H.

ὄφρα κεν ἤδη] γρ. καί. H.

295. ὑπὸ] περιττὴ ἢ ὑπό. ἡ δοτικὴ ἔστιν ἀντὶ γενικῆς. H.

ταρπόμεθα] γρ. πανσώμεθα, ἀντὶ τοῦ ἀναπανσώμεθα. H.P. 25

297. δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι] τινὲς οὕτω τὸ ὑπέρβατον, δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας, καὶ ῥήγεα καλὰ πορφύρε' ἐμβαλέειν καὶ χλαίνας οὐλας καθύπερθεν ἔσασθαι, ὃ ἔστι περιβαλέσθαι. Q. ὑπ' αἰθούσῃ] ἡχητικῇ. V.

θέμεναι] καθ' ἕκαστον βραχὺ διασταλτέον, θέμεναι, βαλέειν, τάπητας. H. 30

4. ε' Porsonus (i. e. versus 285-289.) δὲ H.Q. Sed H. recte πέντε in scholio proximo.

7. μόνον om. H.

ἡρημένων Buttm. pro εἰρημένων.

9. ἐφέροντο correxī pro ἀνεφέροντο.

12. ἡρῆται Buttm. pro εἰρῆται.

23. γρ. καί correxī pro γρ. κἄν.

Habet autem H. hanc annotationem ab alia manu in margine scriptam rubro liquore.

24. ἀντὶ γενικῆς] Conf. schol. II. λ, 121. σ, 11. τ, 62.

29. ἡχητικῇ] Sic hic scholium ita explicat αἰθούσῃ ἐριδοῦσῃ γ, 399.

298. ὑπερθε] ὑπεράνωθεν. V.
299. χλαίνας οὔλας] ἀπαλάς, ἢ τελείας καὶ ἀνδρομήκεις. P.Q.
ἔσασθαι] ἀναπαυθῆναι, καθίσαι. B. ἐνδυθῆναι, σκεπασθῆναι. P.
300. δᾶδας] γράφεται δάος, ἤγουν μερισμὸν, σπουδὴν, ἢ ταχύ-
τητα, ἢ φῶς. ἀφ' οὗ καὶ αἱ δεκτικαὶ τοῦ φωτὸς αἱ δᾶδες. E. 5
302. ἐν προδόμῳ δόμου] προστώφ, προθύρῳ τῷ πρὸ τοῦ θαλάμου. E.
304. προπερισπωμένως τὸ καθεῦθε. H.P.
305. ταυῖπελος] ἢ τεταμένον καὶ ἐπιμήκη τὸν πέπλον ἔχουσα.
ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν ἢ νεώτερα καὶ εὐμήκης τὴν ἡλικίαν. τεταμένου γὰρ
τοῦ σώματος ἀνάγκη τετάσθαι καὶ τὸν πέπλον. B.E.Q. 10
309. ποσσι δ' ὑπὸ λιπαροῖσι] στερεοῖς, ταχυτάτοις. E.
311. Τηλεμάχῳ δὲ πάριζεν] ἐὰν ἐν μέρος λόγου ἢ τὸ πάριζεν,
προπαροξυνθήσεται, ὡς "Νέστωρ αὖ τὸτ' ἔφιζεν" (Od. γ, 411.). ἐὰν
δὲ ἢ παρά πρὸς τῷ Τηλεμάχῳ συντάσσεται, προπερισπᾶται. οὐκ
ἀναστρέφεται δὲ ἢ παρά, ἐπεὶ κατ' ἔκθλιψίν ἐστιν. ἄλλως τε καὶ 15
μέσον πέπτωκεν ὁ δέ. Q. διχῶς, πάριζεν καὶ παρίζεν. P.
312. Τηλέμαχ' ἦρωσ] πρὸς τὴν ἐρμηνείαν, τί ποτὲ σε χρεῖῳ ἤγαγε
δήμιον ἢ ἴδιον; H. προσαγωγὸν τὸ ἦρωα καλεῖν τὸν νέον διὰ τὰ
τοῦ πατρὸς κατορθώματα. H.Q.
313. νῶτα θαλάσσης] μεταφορικῶς τὸ πλάτος τῆς θαλάσσης εἶ- 20
πεν. V.
314. ἐνισπε] γρ. ἐνίσπες. Q.
317. κληδόνα πατρὸς] ἀπὸ τοῦ κλέος κλεῖζω κλειδὸν καὶ κληδὸν,
ὡς τὸ χρέος χρεῖζω χρῆζω. μένει δὲ τὸ ι προσηγεγραμμένον. E.
λείπει ἢ περί, ἵνα ἢ, εἴ τινά μοι φήμην περὶ τοῦ πατρὸς ἐνίσποις. Q. 25
318. πίονα ἔργα] τὰ ἐκ τῶν ἰδίων κτημάτων γεώργια, ἃ δι' ἐργα-
σίας κτᾶται τις. E.
320. μῆλ' ἀδιὰ] λεπτὰ, πρὸς σύγκρισιν τῶν βοῶν. ἢ ἀντὶ τοῦ
πυκνῶς. τὸ δὲ ἔλικας βοῦς τοὺς ἐλικοειδῆ κέρατα ἔχοντας, ἢ τοὺς
ἐλικοειδῆ τὴν πορείαν ποιουμένους, ἢ τοὺς μέλανας. E. 30
322. ἰκάνομαι] ἀντὶ τοῦ ἰκάνω. ἢ δὲ λέξις ἀντὶ τοῦ ἰκετεύω. B.Q.

2. ἢ τελείας] ἐντελείας Q.

4. δᾶδας] In M. non μεγάρου δάος scriptum in hoc versu, sed μεγάρου δάδας, id est, ut monet Cobetus, μεγάρου δαΐδας.

9. νεώτερα. τεταμένου—πέπλον] Hæc sunt etiam in P.

11. στερεοῖς Maius. στεροῖς E.

14. συντάσσεται] συντάσσεται Q.

18. προσαγωγὸν H. προσαγωγτόν Q.

22. γρ.] γράφε Q.

ἐνίσπες] ἐνίσπες Q. ἐνίσπες habet M.

in textu, sed correctum in ἐνισπε.

29. ἔλικας] Conf. ad α, 92.

326. μηδέ τί μ' αἰδόμενος] διὰ δύο πράγματα κρύπτει τις τὸ ἀληθές, ἢ δι' αἰδῶ ἢ δι' ἔλεον. E.

μειλίσσει] μειλίχια καὶ προσηνῆ λέγε, ἢ χαρίζου. E.

329. ἔργον ὑποστὰς] ἐκ μεταφορᾶς τῶν βασταζόντων φορτία μεγάλη καὶ τὸ φορτίον ὃ τι ἂν εἴη ἀναδεχομένων. E.

332. μέγ' ὀχθήσας] τὸν θυμὸν ὑψώσας ἢ ἀχθεθείς. ὀχθίζω ἢ ὀχθῶ. E.

333. ὦ πόποι] ὄρα τὴν ἐξαλλαγήν. ὁ μὲν γὰρ Νέστωρ ὡς ἂν ἐκ πολλοῦ ἀφιγμένος καὶ τῶν κατὰ τοὺς μνηστῆρας οὐκ ἀνήκοος πυνθάνεται τοῦ τρόπου τῆς ἐπηρείας “εἰπέ μοι ἢ ἐκὼν ὑποδάμνασαι”¹⁰ (γ, 214.), ὁ δὲ Μενέλαος πρῶτον πυνθανόμενος σχετλιάζει οὐ φέρων τὴν εἰς τὸν Ὀδυσσεῶς οἶκον ὕβριν. Q.

335. ἐν ξυλόχῳ] ξύλοχον τὴν καταδυσιν τοῦ λέοντός φησιν, ἢ τὸν φωλεὸν τὸν ἔχοντα ξύλα πολλά. B. ἐν τόπῳ ὑλώδει καὶ συνδένδρῳ, ἔμβα τὴν εὐνήν ὁ λέων ἔχει καὶ ἐνεδρεύει τὰ παρατυχόντα τῶν ζώων. E.

336. νεβρούς] νεβρούς φησι τοὺς μνηστῆρας, λέοντος δὲ ξύλοχον καὶ κοίτην τὴν τοῦ Ὀδυσσεῶς εὐνήν, λέοντα τὸν Ὀδυσσεά, εἰς ἐλάφου τόπον τάσσει τοὺς γονεῖς τῶν μνηστήρων, οἵτινες τῶν υἱῶν αὐτῶν ὡς νεβρῶν φονευομένων αὐτοὶ ἢ ἐκφύγῳσιν ἢ συσχεθῶσιν, ἐὰν εὐρεθῶσιν ἐκεῖ. E.

νεηγενέας] Ἀρίσταρχος, νεογενέας. H.Q.

337. κημοῦς] τοὺς βασίμους τόπους, τὰς προβάσεις τῶν ὀρέων. ἢ κημοῦς σκληροὺς τόπους καὶ τραχεῖς, ἐκ μεταφορᾶς τῆς κήμης τοῦ σκέλους, ὡς αὐτοῦ ὀστέδους καὶ νευρώδους ὄντος. B.E.

κημνοῦς] γρ. κημοῦς. B.

ἄγκεα ποιήεντα] κοίλους τόπους ὀρέων. ἀπὸ γὰρ τοῦ συγκλείεσθαι καὶ συνάγεσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ ξύλα. ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ φέρω, ἄγη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἄγκη. E.

339. ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν] Ἀριστοφάνης τὸ ἀμφοτέροισι ἐπὶ 30 τῆς ἐλάφου καὶ τῶν νεβρῶν λαμβάνει. ὁ γὰρ Ἀριστοτέλης ἐν φησι τίκτειν τὴν ἐλαφον, σπανίως δὲ δύο. εἰκότως δὲ Ὀμηρος τούτῳ

22. νεογενέας] Aristarchus νεογενέας scripsisse videtur. COBET:

26. γρ.] γράφη B.

27. συγκλείεσθαι] συγκλείσθαι E.

30. τὸ ἀμφοτέροισι addidi ex H. et, qui τὸ om., T.

31. τῆς ἐλάφου] αὐτῆς H.

τῶν νεβρῶν ex H. scripsi pro τοῦ νεβρῶ.

Ἀριστοτέλης] Hist. Anim. 6, 29.

ἐν φησι] φησι ἂν T.

32. εἰκότως—ἀντίκεινται om. T.

συγχρήται, ἵνα καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἐμφερὲς ἦ τὸ τῆς εἰκόνας. ὡς γὰρ οἱ μνηστῆρες πλείστοι πρὸς ἕνα, οὕτως καὶ οἱ νεβροὶ πρὸς τὸν ἕνα ἰσχυρότερον ἀντίκεινται. E.H.Q.T.

342. τοῖος ἐὼν] ἐπεὶ μεταξυλογίᾳ ἐχρήσατο, ἐπανάλαβε τὸ τοῖος ἐὼν. H.

5

343. Φιλομηλεῖδῃ] τινὲς τὸν Πάτροκλον ἤκουσαν Φιλομήλας γὰρ ἦν υἱός. οὔτε δὲ ἀπὸ μητρὸς τὸ γένος Ὅμηρος σχηματίζει οὔτε οἱ Ἕλληνας ἤσθησαν ἀν Πατρόκλου ἠττηθέντος· “πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι” (Π. ρ, 671.). ἀλλ’ οὗτος βασιλεὺς ὢν Λέσβου τοὺς παριόντας εἰς πάλην ἐκάλει, καὶ τοὺς Ἕλληνας δὲ προσορμισθέντας, ἰοδὺν Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης δολοφονήσαντες τὸν τάφον αὐτοῦ καταγώγιον ξένων ἐποίησαν, ὡς Ἑλλάνικός φησιν. M.

Φιλομηλεῖδῃ] τῷ Πατρόκλῳ. Φιλομήλας γὰρ ἦν υἱός. V. γρ. Φιλομηλεῖδῃ, κατ’ Ἀττικὸν χωρὶς τοῦ ν. E.

ἐν Ἀρίσβῃ] ἐν Λέσβῳ. P. βασιλεὺς γὰρ ἦν Λέσβου ὁ Φιλομηλεῖδης. P. ab alia manu.

347. τὸ ἐξῆς, ταῦτα δ’ ἄ μ’ εἰρωτᾶς καὶ λίσσεαι εἴποιμι ἔγωγε, οὐκ ἄλλα παρακλιδόν. τὸ παρακλιδόν ἄμεινον τοῖς ἄνω συνάπτειν,

1. συγχρήται M. Legebatur συγχρηται. Verbo συγκρήται utitur schol. ad ζ, 235. κ, 208.

2. πλείστοι] πλείος (πλείους?) H.

3. ἕνα ἰσχυρότερον ἀντίκεινται ex H. scripsi pro ἕνα, ὃ ἰσχυρότερος ἀντίκειται. Post ἀντίκεινται in H. sequitur scholion brevis, Ἀριστοφάνης ἀμφοτέροις ἤκουσεν αὐτῆ καὶ τῶν νεβρῶν (τῷ νεβρῷ Nauck. Aristoph. p. 23. qui Aristophanem νεβρὸν κοιμήσασα νεγεγεία γαλαθηνὸν scripsisse conjicit)· ὃ γὰρ Ἀριστοτέλης ἐν φησι τίκτειν τὴν ἔλαφον. εἰρήκει δ’ ἂν νεβρὸν κοιμήσασα.

6. τινὲς —] Plura ex hoc scholio excerpit Eustathius, sed omisit Hellenici mentionem. Cf. schol. p, 134. Etym. M. p. 166, 6. ubi de patronymicis in eideis agit, Φιλομηλεῖδης. “Φιλομηλεῖδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς”: ταῦτα μὲν παρὰ τῶν εἰς δης πατρωνυμικῶν καὶ τῶν τύπων πατρωνυμικῶν. τὰ δὲ μητρωνυμικά διὰ τοῦ ἰ γράφεται, Λητοῖδης, ὃ τῆς Λητοῦς· Δα-

ναῖδης, ὃ τῆς Δανάης· Νιοβίδης, ὃ τῆς Νιόβης· ἴδεν τὸ Φιλομηλεῖδης κύριον λέγεται εἶναι. εἰ γὰρ ἦν μητρωνυμικόν, διὰ τοῦ ἰ ἐγράφετο ἄν. ἀλλὰ οὐδὲ Ὅμηρος ἀπὸ μητέρων σχηματίζει πατρωνυμικόν.

8. ἤσθησαν ἀν] ἀν om. M. Addidi ex Eustathio p. 1498, 61. qui οὐκ ἂν ἐχάρησαν dixit.

13. γρ.] γράφε E. γράφεται Lobeck. Paralip. p. 6.

14. Φιλομηλεῖδῃ correxi pro Φιλομηδῃ. Ineptum autem hoc de accusativo Attico commentum, ut alia multa quæ in scholiis hujus codicis traduntur. Lobeckio l. c. scribendum videbatur γράφεται Φιλομηλεῖδῃ ἢ Φιλομηδῃ κατ’ ἄλλους χωρὶς τοῦ ε. Idem Hesychii glossam memorat, Φιλομηλεῖδῃ· οἱ μὲν κύριον ἔνομα· πολλάκις γὰρ πατρωνυμικῷ τύπῳ κύριον (legitur κυρίως) δηλοῦται, ὡς Εὐρυπίδης, Ἡρακλεῖδης.

τοῦ addidi.

17. τὸ ἐξῆς addidi ex H.

διὰ τὸ ὑπέρβατον. E.H.P.Q. παρατρεπτικῶς, παρακλιθείσης τῆς ἀληθείας ἐκ τοῦ παρακλίνεσθαι εἰς τὸδε τὸ μέρος. E.

349. τὰ ἀντὶ τοῦ ᾧ, προτακτικὸν ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ. H. νημερτῆς] ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ἀμαρτῶ. ὃ μὴ ἀμαρτήσας περὶ οὓς εἶπέ μοι λόγους. B. 5

351. Αἰγύπτω μ' ἔτι] ὁ μὲν Ἀριστοφάνης παρέλκειν φησὶ τὸ ἔτι, ὡς τὸ “ὄν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ” (736.). οἱ δὲ οὕτως, εἰς Λακεδαιμόνα ὀρμώμενον ἔτι ἐν Αἰγύπτω ἔσχον οἱ θεοί. E.H.Q.

353. ἐφετμέων] βούλεται μὲν λέγειν θυσιῶν. ἀσαφέστερον δὲ εἴρηται. διὸ Ζηνόδοτος ἠθέτει. ποῖαι γὰρ, φησὶν, ἐγένοντο ἐντολαί; 10 E.H.P.Q. ἡμᾶς θυσιῶν, ἐντολῶν. ἐντολὴ γὰρ ἦν θύειν τοῖς θεοῖς, αὐτοὺς δὲ οὐκ ἔθυσεν, ἵνα τὴν ἐντολὴν πληρώσῃ. E.

355. Φάρον] Φάρος νῆσος, ἀπὸ Φάρου τινὸς ναυκλήρου ἐν Αἰγύπτω τῆς νηὸς ἐκβάαντος καὶ ὑπὸ ὄφews καταποθέντος, ὡς Ἀντικλείδης ἱστορεῖ. B. Ἀντικλείδης ἱστορεῖ ὅτι ποθοῦσα Μενέλαον Ἑλένη 15 λάβρα ἔξεισι τῆς πόλεως, καὶ Καρικὸν εὐροῦσα πλοῖον παρακαλεῖ τὸν ναύκληρον, ὃς ἐκαλεῖτο Φάρος, εἰς Λακεδαιμόνα αὐτὴν ἀποκαταστήσαι. χειμασθέντες δὲ ἦγον εἰς Αἰγύπτον, καὶ ἐνθάδε τῆς νεὸς ἀποβάντα τὸν Φάρον ὄφεις ἀναιρεῖ. ἡ δὲ θάλασσα αὐτὸν οὕτως ἀνόμασε τὴν νῆσον. E.H.Q. Vind. Φάρος ἐστὶ νῆσος Αἰγύπτου, ἡ νῦν Ἀλε-20 ξάνδρεια λεγομένη. τινὲς φασιν ὅτι φάρους τῆς Ἑλένης ἐκπεσόντος οὕτως ἀνομάσθη. H.Q.

356. τόσσον ἀνευθ'] εἰκὸς τοσοῦτον εἶναι κατὰ τοὺς ἠρωϊκοὺς χρόνους τὸ διάστημα. ἔπειτα ἀπογαιωθῆναι τοῦ Νεῖλου ὑπερχέοντος τὴν ἰδίαν ἰλύν. ποταμόχωστος γὰρ ἡ Αἰγύπτος κατὰ Ἡρόδοτον. V. 25 τόσσον ἀνευθ'] τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει Ναυκράτewς ἡ Φάρος, ἐνθα τότε τῆς Αἰγύπτου τὸ ἐμπόριον ἦν, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης. μέχρι

7. ἔδωκε] δῶκε H.
10. ποῖαι—ἐντολαί om. P.
11. ἡμᾶς] Accusativus refertur ad infinitivum in textu. BUTTM.
14. καταποθέντος] καταπατηθέντος ἀποθανόντος Struvius.
15. Ἀντικλείδης—] Excerpsit hæc Eustath. p. 1500, 13.
ἔτι] ὡς H.
19. ἀποβάντα] ἀποβάντες E. Q. ἀποβάντων H.
21. ἔτι.—] Cod. Vind. hæc addit

superioribus ita: τὴν νῆσον. τινὲς δὲ φασιν κ. τ. λ.

φάρους] φάρου Q.
23. εἰκὸς—Ἡρόδοτον] Hæc ex Eustath. p. 1500, 21. compilata videntur.

23. τόσσον ἀνευθ'] Porsonus (quem vide in postscripto) e scholio (lemmate. opinor) H. profert ἀνευθεν ὡσα τε. BUTTM.

27. Ἀριστοτέλης] Post Herodotum 2, 179.

Ναυκράτους τὸ πέρας ἦν τοῦ Νείλου τότε. καὶ Ἡρόδοτος γοῦν φησιν ὅτι τὸ παλαιὸν τὸ κάτω μέρος τῆς Αἰγύπτου πᾶν πέλαγος ἦν, ὃ δὲ Νεῖλος πολλὴν καταφέρων ἰλὺν τὴν καλουμένην κάτω χώραν ὅλην προσέχωσεν ὅθεν καὶ μέλαινα καλεῖται. ὁρᾶται δὲ καὶ μέχρι νῦν κογχύλια καὶ λοπαδες. ἐγὼ δὲ καὶ περὶ Μέμφιν εἶδον, φησὶν δὲ Πίος. E.H.Q.

358. εὐνομος] εὐκαθόρμιστος. H.

ὅθεν τ' ἀπὸ] ἀφ' οὗ λιμένος ἀρύνονται ὕδωρ ἐκ τῆς ἠπειροῦ ἐπὶ τὰς νῆας. B.

359. ἀφυσσάμενοι] ἐὰν διὰ τοῦ ο, ἀρνώμενοι, ἐὰν διὰ τοῦ α, ἰο ἰδρυσάμενοι. E.P. τὸ ὕδωρ τῇ νῆϊ κομισάμενοι. E.

360. ἔθα μ' εἴκοσιν] γρ. καὶ χωρὶς τοῦ ν τὸ εἴκοσι. H.

361. ἀλιαέες] οἱ ἐν τῇ θαλάσῃ πνέοντες. ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω, καὶ ἐκ τοῦ ἄλς, ἡ τοῦ ἄλλῃ ἢ κλάνη. B.E.

363. καὶ νύ κεν] ὡς μήπω τῶν ὄλων ἀναλωθέντων. τάχα οὖν φησιν ὅτι πεφεισμένως ἤσθιον τῇ προσδοκίᾳ τῆς βραδύτητος οὐ πρὸς κόρον ἄρτον σιτούμενοι. E.Q.

364. εἰ μὴ τίς με θεῶν ὀλοφύρατο] βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ὀλοφύρατο, εἰ μὴ ἄρα στικτέον καὶ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς τὰ ἐξῆς. E.Q.

καὶ μ' ἐλέησεν] διέσωσεν. Gl. M.

20

καὶ τοῦτο παιδευτικόν. ὡς γὰρ ἡ αἰτία θεοῖς ἀνάκειται, οὕτως καὶ ἡ λύσις. E.H.Q.

365. Πρωτεύς ἰφθίμου] ἠδέως τῷ ἐπιθέτῳ ὡς γὰρ εὐεργέτην ἐγκωμιάζει. E.Q.

366. Εἰδοθέη] ἀπὸ τῆς εἰδήσεως καὶ ἐπιστήμης τοῦ πατρὸς τὸ 25 ὄνομα. καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Πρωτεῖ Εἰδοθέαν αὐτὴν καλεῖ. ὃ δὲ Ζηνοδότος γράφει Εὐρυνόμη. E.H.Q.

367. ἡ μ' οἶφ' ἔρροντι] μετὰ λύπης μόνῳ πορευομένῳ, φθειρομένῳ, καὶ μετὰ φθορᾶς βαδίζοντι. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἀλύοντι. P.

6. Πίος scripsi pro Πίας.

16. τῆς βραδύτητος] τοῦ βράδους E.

22. ἡ λύσις Maius. ἡ λίας E.Q. ἡ λίας τῆς H.: ut ἡ λύσις τῆς . . . scribendum videri possit, si ἡ λύσις recte scripserit Maius, de quo dubito.

23. ἐπιθέτῳ] χρῆται addit Buttm. Frustra: v. ad δ, 720.

26. Αἰσχύλος—Εἰδοθέαν] Æschylus non Εἰδοθέαν dixerat, sed Εἰδῶ, de quo dixi ad Fragm. 210.

27. εὐρυνόμη H. εὐρυνόμη E.Q. Conf. Eustath. p. 1500, 40. Mox verbo ἔρροντι superscriptum in P. δια.

29. ἀλύοντι] ἀλιεύοντες E.Q. ἀλύοντι P. qui hoc scholion habet inde ab verba φθειρομένῳ.

368. ἰχθυάσκον] ἀλλαχόσε οὐ λέγει ὁ Ὅμηρος ἐσθίειν τοὺς Ἑλληνας ἰχθύας. νῦν δὲ φησι τούτους ἀγρεύειν ἰχθύας διὰ τὸ τείρεσθαι ὑπὸ τοῦ λιμοῦ. B.

370. ἡ δ' ἐμεῦ ἄγχι σταῖσα] Ζηνόδοτος, ἡ δέ μοι ἀντομένη. E.H. 5

371. νήπιος εἷς, ὃ ξεῖνε] ἀντὶ τοῦ ἀμαθῆς, ἔτι τὰ παιδῶν φρονῶν. χαλίφρων δὲ χαυνωθεὶς καὶ διαρρνεὶς τῆς προτέρας φρονήσεως. ἐκῶν δὲ μεθίεις ἀντὶ τοῦ ἐκῶν πάσχεις καὶ τέρπη ὑπερβολικῶς. τρία δὲ ταυτά εἰσι δι' ἃ ἄνθρωποι ἀμαρτάνομεν. E.Q.P. ὁ νοῦς, τοσοῦτον ἀνόητος εἷς, ὃ ξεῖνε, ὅτι δητὰ ἐνὶ νήσφ ἐρύκεαι. E.Q. 10

εἷς] ἐγκλιτικὸν τὸ εἷς. E.

χαλίφρων] χαυνόφρων, καὶ μὴ πεπυκνωμένος τὰς φρένας, ὃ ἐστι πρῶν μὲν πυκνός, νῦν δὲ κεχαυνωμένος τὸν νοῦν, κεχαλασμένας καὶ παρηωρημένας ἔχων τὰς φρένας. B.E.H.Q.

372. ἡὲ ἐκῶν μεθίεις] ἄμεινον κοιμίζειν τοῦ ἡὲ τὴν ἐπὶ τέλους 15 ὀξεῖαν, ἵνα γένηται διαζευκτικός. ὅτε γάρ ἐστι διαπορητικός ὁ ἡ, περισπᾶται, ὡς τὸ “ἡε χόλον παύσειεν ἐρητύσειε τι θυμόν” (II. α, 192.). E.Q.

373. θαυμαστικός ὁ λόγος, ἐὰν καθ' αὐτὸ τὸ ἡμιστόχιον προάγωμεν. E. 20

374. μινίθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων] γρ. μινίθει δέ τοι ἐνδοθεν ἦτορ. E.

376. ἐκ μὲν τοι] ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ δή. ἐξερῶ δὲ σοι ἦτις ἐσσι θεάων. καὶ περιττὴ ἡ πρόθεσις. E.M.Q.

378. ἀθανάτους ἀλιτέσθαι] λείπει ἡ εἷς, ἀλλὰ ἕοικα ἡμαρτηκέναι εἷς τοὺς θεούς. B.E.Q. 25

379. εἰπέ] Ζηνόδοτος ἔειπε κακῶς τὴν διαφορὰν γὰρ ἡγήνησεν. H.

4. ἀντομένη om. E. Neque codicis H. scriptura integra est. Nam si Zenodotus scripsit ἡ δέ μοι ἀντομένη, non potuit reliquam versus partem ἔπος φάτο φάησέν τε servare, sed aliter scribere debuit, velut ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, vel ἔπεα πτερόεντ' ἀγρεύειν, quod recte observavit Duentzer. p. 133.

13. κεχαυνωμένος H. χαυνώμενος ceteri.

15. κοιμίζειν correxi pro κοιμίζειν. Hoc dicit, scribendum esse, non

ἦε, sed ἡε acuto consopito. BUTTM. De grammaticorum veterum praecepto ἦ (vel ἡέ)—ἦ (vel ἦε) scribendum esse v. Lehrs. Quaest. Epic. p. 53.

19. προάγωμεν Friedlaender. de Nican. p. 36. προσάγωμεν E.

21. γρ.] γράφε E.

δέ τοι ἐνδοθεν] δ' ἐνδοθεν E. Conf. v. 467.

23. πρόθεσις M. ἐπέρθεσις E.Q.

26. εἰπέ] εἶπε H. in textu, et in scholio Ζηνόδοτος εἰπέ, quod Ζηνόδοτος

384. *πωλεῖται*] ἀντὶ τοῦ ἀναστρέφεται· κατὰ Ἀττικοὺς, ἐπιφοιτᾷ. ἐξέτεινε δὲ τὸ ο μικρὸν διὰ τὸ μέτρον. B.E. καὶ ἐν Ἰλιάδι (δ, 231.) ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας τῇ λέξει χρῆται “πεζὸς ἐὼν ἐπιπωλεῖται.” καὶ τὸ “δεῦρο” δὲ εἰς τοῦτον τὸν τόπον. E.Q.

γέρον ἄλιος νημερτής] ἠλληγόρηται παρὰ τῷ Ἡρακλείτῳ οὕτως 5 ὁ Πρωτεύς ἄνθρωπος ἦν οἰκῶν κατὰ θάλασσαν, εἶτε πλησίον αὐτῆς εἶτε ἐν νήσῳ, χρώμενος μαντικῇ ἀπὸ τῶν ἐναλίων ζώων, ὡς ἄλλοι ἀπὸ τῶν ὀνείρων καὶ ἄλλοι ἀπὸ τῶν ἱερείων. Εἰδοθὲ δὲ γυνὴ καὶ αὐτὴ θνητὴ ὡς ἐκεῖνος, θυγάτηρ αὐτοῦ. καὶ τινὲς φασι ὡς τεθνήκει πρὸ τοῦ τὸν Μενέλαον ἐκεῖσε ἰέναι. ἀλλ’ ὅμως εἰ καὶ αὐτὸς σωματικῶς 10 οὐ παρῆν, ἀλλ’ ἦσαν αὐτῷ βίβλοι καὶ ἐρμηνεῖαι περὶ μαντείας, αἷς ἐχρήσατο ὡς ἐκεῖνος Μενέλαος, ἀναγκασθεὶς ὑπὸ τῶν ἀπουσιῶν τῶν ἀνέμων καὶ παντελοῦς ἀπνοίας. τινὲς δὲ καὶ ἀλληγορικῶς Πρωτέα τὴν ὕλην. ἄνευ γὰρ ὕλης φασι τὸν δημιουργὸν πάντα τὰ ὀράμενα * * * * ὕλης δὲ τῆς μὴ φαινομένης ἡμῖν, ἐξ ἧς ἄνθρωποι, δένδρα, 15 ὕδατα καὶ πάντα τᾶλλα. Εἰδοθὲ γὰρ τὸ εἶδος. ὕλη γὰρ ἀποτελεῖ εἶδος κατεργασθεῖσα. ἄλλοι δὲ Πρωτέα φασι ἀλληγορικῶς τὸν πρὸ τοῦ ἔαρος καιρὸν, μεθ’ ὃν ἀρχεται ἡ γῆ εἶδη ποιεῖν βοτανῶν καὶ γενῶν. ὁ δὲ Μενέλαος μὴ ὄντος καιροῦ ἐπιτηδεῖον πρὸς τὸ πλεῖν φθάσαντος τοῦ ἔαρος ἀπέπλευσε. τὸ δὲ Πρωτέως ὄνομα εἰς τὴν 20 ἀλληγορίαν ἐπιτηδεῖον. E.M.

386. ὑποδμῶς] ὁ ὑποτεταγμένος θεράπων τοῦ Ποσειδῶνος. ἔμφασιν γὰρ ἔχει ἡ ὑπό. E.Q. θεράπων ὁ ὑπέικων τῷ οἰκείῳ δεσπότῃ καὶ δαμαζόμενος. παρέλκει ἡ ὑπό, διαφυλάττει δὲ τὴν ὀξείαν. E.Q.

387. Ἐρώτησις. ἐκ ποίας διανοίας ἡ Εἰδοθεά ὀρωμένη φησι πρὸς 25

ἔειπε scribendum fuisse patet ex v. 468. ubi in H. pariter, etai omisso Zenodoti nomine, annotatum γρ. ἔειπε. Eustath. p. 1499, 50. τὸ “ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἶπέ” ἔειπε γράφασθαι Ἡρακλείδης φησὶν, ὡς καὶ προέγραπται ἐν τῇ A βιβλίῳ. Idem p. 1410. extr. ubi de formis ἔργων et ἐέργων dixit, addit καὶ τὸ “ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔειπε” ἀντὶ τοῦ εἶπέ· ὃ καὶ σημείωσαι ὡς καινόν. τὰ πλείω γὰρ τῶν Ὀμηρικῶν ἀντιγράφων “ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἶπέ” γράφουσιν.

P. 208, 26. τὴν διαφορὰν] Imperativi, cujus una forma est εἶπέ, et indicativi, cujus duplex, εἶπε et ἔειπε.

P. 209, 5. ἠλληγόρητα — οὕτως addidi ex M.

Ἡρακλείτῳ] Ἡρακλετῷ M.

7. μαντικῇ Butt. pro μάντη, quod in μαντεῖα mutabat Maius.

8. Εἰδοθὲ] Sic, non Εἰδοθεά, hic scholiasta etiam infra ad v. 437.

γυνὴ pro ἡ γυνή Butt.

11. αὐτῷ] αὐτοῦ Maius.

μαντείας] Fort. μαγείας. Vid. ad 403. BUTTM.

13. Πρωτέα] πρῶτα E. hic et infra.

14. τὴν ἔλην] Vid. infra p. 214, 20. ὀράμενα] πεποικέναι addit Maius: immo οὐ πεποικέναι, ni fallor. BUTT. Indicavi lacunam.

Μενέλαον ταῦτε “ πωλεῖταιί τις δεῦρο γέρων, τὸν δὲ τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι;” τὸ γὰρ “ φασίν” ἀμφιβαλλούσης ἐστὶ καὶ διανοουμένης περὶ τοῦ πατρός. Ἀποκρίσις. τὰ μὲν περὶ τῶν μητέρων ἐκ γενέσεως ἱκανά φησιν Ὅμηρος ἔχειν τεκμήρια, τὸ δὲ τῶν πατέρων ἀδιόριστον εἶναι. ἔφη γὰρ που (Od. α, 215.) “ μήτηρ μὲν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι.” ὅθεν καὶ Εὐριπίδης “ αἰὶ δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός· ἢ μὲν γὰρ αὐτῆς οἶδεν ὄνθ', ὁ δ' οἶεται.” Μ.

388. τὸν δ' εἶπὼς σὺ] ἐπίτηδες αὐτὸν προδίδωσιν, ὅπως γνωστὸς παρὰ τοῖς ἀνθρώποις γένηται. E.Q.

λελαβίσθαι] ἀναδικλασιασμός, ὡς τετυπέσθαι. E. γρ. δὲ λαβέ-ιο σθαι. B.Q.

396. ἀλέηται] ἐκφύγη. ἀπὸ τοῦ ἀλέω τὸ ἐκφεύγω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ἀλεύω, ὡς τὸ χέω χεύω καὶ δέω δεύω. E.

399. τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι] ἢ οὕτως, τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω. M.P. 15

400. ἀμφιβεβήκει] δίχα Ἀρίσταρχος, ἀμφιβεβήκει. H. τὴν γῆν. πρὸς ταῦτα νοητέον τὸ ἀμφιβεβήκει. τινὲς γὰρ φασὶ τὸν ἥλιον πολλῷ μείζονα τοῦ κόσμου. πῶς οὖν τὸ ἀμφιβαῖνον μείζον ἐστὶ τοῦ ἀμφιβαινομένου; E.

402. φρικὶ] τῇ ἐπιγενομένη μελανίᾳ πόντῳ ἐκ τῆς ἐπιπολαίου 20 κινήσεως τῶν ὑδάτων. V. φρίκην λέγουσι τὴν ἐπιγενομένην μελανίαν τῷ ὕδατι ἐν τῇ ἐπιπολαίῳ κινήσει τοῦ ὕδατος κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν ἀνέμων τοῦ πνεῖν. E.H. εἰς τὸ λανθάνειν συντελεῖ καὶ τὸ μελαίνῃ φρικὶ καλυφθεῖς. φρίκα δὲ λέγει τὴν ἐπιγενομένην κ. τ. λ. P.

403. ἀμφὶ δὲ μιν φῶκαι] συνδισαίταται γὰρ φῶκαις ὁ Πρωτεύς, 25 διότι ἐπιτηδεύοντατος εἰς μαντείαν τῶν ἄλλων ἐναλίων τοῦτο τὸ ζῷον. E.

3. ἐκ] τε M.

5. εἶναι Cobetus. ὄν M.

6. αἰ] αἰεὶ M.

7. αὐτῆς οἶδεν ὄνθ'] οἶδεν αὐτῆς ὄντα M. Correxī ex schol. ad α, 215.

10. Addidi γρ.

12. ἀλέω Butt. pro ἀλέγω.

14. ἢ οὕτως M. γρ. P.

15. ἀγορεύσω abscissum in P. Scriptura sumta ex α, 179.

16. Scholion non integrum. Duplex in eo memorata fuit scriptura, altera ἀμφιβεβήκει, altera haud dubie ἀμφιβεβήκειν, ut colligi potest ex scholio Il. θ, 68. ubi idem ver-

sus legitur eademque scripturae diversitas memoratur, quanquam non addito nomine Aristarchi, quem tamen aliunde colligi potest formas plusquamperfecti in εἰν terminatas probasse.

18. ὄν] γοῦν E.

20. πόντῳ pro ἐν τῷ Lehrs. Arist.

p. 99.

22. ἐπιπολαίῳ] ἐπιπολέφ H.

25. In V. est περὶ αὐτὸν δὲ φῶκαις (corr. φῶκαι, αἰς) συνδισαίταται ὁ Π. ἐπιτηδεύοντατος γὰρ τῶν ἐναλίων ζῷων τοῦτο εἰς μαγείων.

404. νέποδες] αἱ διὰ τοῦ νήχεσθαι τὴν πορείαν ποιούμεναι ἢ ἄποδες. V. αἱ ἔστερημένοι τῶν ποδῶν, εἰ πρὸς τὰ μεγέθη τῶν σωμαίων αὐτῶν συγκρίνη τις. τὸ νέποδες ἀντὶ τοῦ σχεδὸν ἄποδες. σφόδρα οὔσαι μεγάλαι σμικροτάτους ἔχουσι ποδας. πρὸς ἀντιδιαστολήν νῦν τῶν ἰχθύων ἀποδῶν ὄντων τὸ νέποδες, ὡς τοῖς ποσὶ νηχόμεναι. E. 5 βροσκήματα τῆς θαλάσσης. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ “ἦ ἔτι μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύη μέγα δαίμων, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη” (Od. ε, 421.). ἐπιτήδειον δὲ εἰς μαγειρίαν φάκη. P.Q. Καὶ ἄλλως. νέποδες ἢ ἄποδες, τοῖς ποσὶ νηχόμεναι. P.

καλῆς] ἦτοι τῆς εὐμόρφου, τῆς χρησίμου, ἀπὸ τοῦ ἐμπορεύεσθαι 10 δι’ ἐκείνης καὶ ἔχειν τροφὰς τοὺς ἀνθρώπους. ἀλλὰ τὸ μὲν εὐμόρφου, εἰ Νηρηίδα εἶπες τὴν Ἀλοσύδνην, τὴν Ἀμφιτρίτην καλουμένην· εἰ δὲ ἐπὶ θαλάσσης, τὸ καλῆς ἦτοι χρησίμου. E.

Ἀλοσύδνης] τῆς θαλάσσης, παρὰ τὸ ἐν ἀλὶ σεύεσθαι. V. ἐπιθετικῶς τῆς Ἀμφιτρίτης, παρὰ τὸ ἐν ἀλὶ σεύεσθαι. E.H.P. 15

406. ὀδμήν] ἢ λέξις μέση, καὶ σημαίνει ποτὲ μὲν εὐωδίαν, ποτὲ δὲ δυσωδίαν. B.

410. ὀλοφώϊα] ἢ σκοτεινὰ καὶ ἀπόκρυφα, ἀπὸ τοῦ ἐλεῖν τὸ φῶς ἢ ὀλέθρια, ἀπὸ τοῦ ὀλοῦν τὸ ὀλέθριον καὶ τοῦ φαίνω. B.

ὀλοφώϊα λέγονται τὰ ποιῶντα πάτον καὶ ὄλεθρον, ἀπὸ τοῦ ὄλω τὸ φθεῖρω καὶ τοῦ φῶ τὸ λέγω. E. ὀλοὰ ποιήματα, ἢ ἀπόκρυφα, ὀλέθρια, ἢ δόλια. P.

411. ἀριθμήσει καὶ ἔπεισιν] πρῶτον· καταλάβῃ, ἐπέλθῃ. μέλλοντα νοητόν, παραχρᾶται γὰρ ταῖς λέξεσι. E.

412. πεμπάσεται] κατὰ πεντάδας μετρήσῃ, ἀριθμήσῃ. πεμπά- 25 ζειν γὰρ λέγεται τὸ κατὰ πεντάδας μετρεῖν. παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσι πέμπε τὰ πέντε κατονομάζονται. E. κατὰ πέντε ἀριθμήσει. τὰ γὰρ πέντε πέμπε λέγουσιν Αἰολεῖς. P.Q.

413. λέξεται] ἀντὶ τοῦ κοιμηθήσεται, ἀπὸ τοῦ λέχους. B.Q.

415. καὶ τότε ἔπειτ’ ἕμμιν] διὰ τούτων δείκνυσιν ὁ ποιητὴς ὅτι οὐ 30 δεῖ ποτε προχείρως χαρίζεσθαι καὶ ὠφελεῖν, ἀλλὰ δοκιμάσαντα. Q.

4. σφόδρα] Malim σφόδρα γάρ.

6. ἢ ἔτι—ἐπισσεύη] ἤτις—ἐπισσεύει P.

8. μαγειρίαν] μάγον Q.

14. τὸ ἐν ἀλὶ σεύεσθαι] τὸ ἐν ἀλὶ σείεσθαι Eustathius p. 1502, 33.

ἐπιθετικῶς om. E. θαλάσσης ἐπι-

θετικῶς P.

15. τῆς Ἀμφιτρίτης] ἀμφιτρίτη P. παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ E.

30. 31. Hoc scholion una cum lemmate suo apud Maium inter scholia ad v. 456. legitur.

415. ἔργον τε ἔπος τε] γρ. κάρτος τε βίη τε. P. Vind.

416. αὐθι δ' ἔχειν] ἀντὶ τοῦ ἔχετε. P.Q. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἔχειν, πρὸς τὸ σαφέστερον. H.Q.

417. γιγνώμενος πειρήσεται] ἀντὶ τοῦ πειρώμενος γενήσεται. Q.

418. ἔρπετὰ] κυρίως μὲν οἱ ὄφεις, καταχρηστικῶς δὲ νῦν πάντα 5 τὰ θηρία. V. νῦν καταχρηστικῶς τὰ ζῷα ἔρπετὰ λέγει. B.P.

θεσπιδαῆς] θεῖον, ἐκ θεοῦ πίπτον, θείως καίον, ἐκ τοῦ δαίω τὸ καίω. Q.

419. ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν] πάλιν ἀντὶ τοῦ ἔχετε. καὶ πιέζειν δὲ ὡς δικάζειν. φησὶ γοῦν “ἐπὶ μάστακα χειρὶ πιέζε”¹⁰ (287.). Ἀπίων μέντοι περισπᾷ: “χερσὶ στιβαρῆσι πιέξεν” (Od. μ, 174.). Q.

420. αὐτός] Ἀρίσταρχος, αὐτός. H.

421. ἴδησθε] γρ. ἴδηαι. M. rec.

423. εἴρεσθαι, ὡς φθείρεσθαι. ἔστι γὰρ ἐνεστῶτος καὶ παρατα- 15 τικοῦ. P.

427. πόρφυρε κίοντι] ἐν βάθει τῆς διανοίας διανοεῖτο, ἐκινεῖτο, ἐταράσσεται, ὅπερ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἃ ἐκ βάθους κινούμενα μελαίνεται. B.E.P.Q.V.

428. αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα] ὑποστικτέον εἰς τὸ θάλασσαν, καὶ 20 ὀπλισάμεσθα, καὶ ἀμβροσίη νύξ. Q.

429. δόρπον] ἄριστον. τοῦ Ἀριστάρχου σημειοῦνται τινὲς ὅτι δόρπον τὸ δεῖπνον. H.

434. πεποιθεα] Ἰωνικόν. E. ἰθύν] ὄρμη, πρᾶξιν, ἐκ τοῦ ἰθύω τὸ πορεύομαι. B.E.Q. 25

436. φακῶν] τὰ δέρματα φύκας καλεῖ, ὡς βόας τὰς βύρσας. B.E.P.Q.

437. νεῦδαρτα] τὰ γὰρ ξηρὰ οὐ συναρμόζονται τοῖς σώμασιν. E. πιθανῶς, ἵπὲρ τοῦ φαντασίαν ζώντων παρέχειν. P.Q.

δόλον δ' ἐπεμήδετο] τὸν δόλον ἐνταῦθα αἴτιον τιμῆς μεγίστης 30 μάλιστα νοητέον τῷ Πρωτεῖ παρὰ τῆς θυγατρὸς Εἰδοθέης. E.

3. ἐπὶ] μετὰ H.
πρὸς τὸ σ. om. Q.

6. λέγει] φησὶ P.

7. πίπτον] Fort. ἄπτον. BUTTM.

13. Ἀρίσταρχος αὐτός] Nimirum ob v. l. αὐτις, quæ est in Vindd. et P. BUTTM.

18. ὅπερ—μελαίνεται] ὅπερ—τὰ ἐκ—μελαίνεσθαι P.V.

26. In P. hoc scholion adscriptum versui 450. Aliquantò minus inepte quam ad utrumque locum referretur hoc schol. ad 442. BUTTM.

438. διαγλάφασα] διαγλύψασα, διακοιλάνασα, ἐκ τοῦ γλάφω. καὶ πῶς οὐκ εἶπε γράψασα; ἀλλὰ τὸ ρ ἐπὶ τραχυτήτων λαμβάνεται, οἷον τὸ μετὰ χαλκοῦ κονδύλου τοῖς πίναξι τῶν ζωγράφων ἐγξέειν καὶ γράφειν. ἔστι δὲ καὶ τὸ διὰ μέλανος γράφειν. ἡμεῖς γὰρ προστιθέαμεν τῷ μέλανι γράφοντες, ἐκεῖνοι δὲ μᾶλλον ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τοῦ 5 ἐν πίνακι κειμένου εἴτε κηροῦ εἴτε ὀστράκου. τὸ γλάπτειν δὲ ἐπὶ τραφερῶν, οἷον ἐπὶ ψάμμου. B.E. διακοιλάνασα. πιθανῶς, ὑπὲρ τοῦ φαντασίαν ζώντων παρέχειν. Q.

441. κείθι δὴ αἰνότατος] αἰ πλείους “ἔθα κεν αἰνότατος,” ὡς τὸ “ἔθα κε λοιγὸς ἔην” (Π. θ, 130.). ἀντὶ τοῦ δυσχερέστατος. H.P.Q. 10

442. ὀλώτατος ὀδμή] ὁμοιον τῷ “κλυτὸς Ἀμφιτρίτη” (Od. ε, 422.) καὶ “θερμὸς αὐτμή” καὶ “κλυτὸς Ἴπποδάμεια” (Π. β, 742.). P.

445. ἀμβροσίην] νῦν τὸ θεῖον καὶ εὐῶδες ἔλαιον. V. ἀλλογορικῶς ἀμβροσίην τὴν εὐελπιστίαν τοῦ ἀποτελέσματος. ὑπέμεινε γὰρ 15 τὴν δυσωδίαν διὰ τὸ μέλλειν κατορθῶσαι τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον. E.

447. ἡοίην] τὸν ἐωθινὸν καιρὸν τὸν ἀπὸ πρώτης ὥρας ἕως ἕκτης λέγει ἡοίην. B.E.H.P.Q. τὴν ἄχρι μεσημβρίας ὥραν. ἐπιφέρει γοῦν “ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἤλθεν.” P.

450. ἔνδιος] μεσημβρινός. τότε γὰρ ἄρχεται λοιπὸν ἐνδεῖν ἢ ἔλη, 20 ὃ ἔστιν ἢ ἄκτις ἡλίου. V. μεσημβρινός, ἦτοι κατὰ τὴν μεσημβρίαν, ἐν ἣ ἐνιδίουσιν ἦτοι ἰδρουῖσιν, ἐνιδιός τις ἦν, καὶ ἐν συγκοπῇ ἐνδιος, ἦτοι βεβρεγμένος. B. κατὰ τὴν συνήθη ὥραν. μεσημβρινός, ἀπὸ τοῦ ἐνδεῖν καὶ ἐλλείπειν. αὖξεται γὰρ ἕως ἕκτης ὥρας, ἔκτοτε δὲ ἐλαττοῦται ἢ ἡμέρα. E. κατὰ τὴν συνήθη ὥραν. ἔστιν οὖν καὶ 25 τοῦτο παιδεύμα τοῦ Ὀμήρου, τὸν σοφὸν τεταγμένη τῇ διαίτη χρῆσθαι καὶ μὴ ἄλλοτε ἄλλῃ. Q.

451. λέκτο δ' ἀριθμὸν] ἐμέτρει τὸν ἀριθμὸν, κατηρίθμει. P.

1. γλάφω Butt. γλύφω E. γλάπτω B.

4. προστιθέαμεν (sc. τι) J. G. Schneider. ap. Butt. προτιθέαμεν B.E.

7. τραφερῶν correxi pro τραφερῶν.

9. κεν αἰνότατος] κ' αἰνότατος Q. Sed H. καινότατος. Porsonus: “Per diphthongum αι duxerat ε, volens procul dubio refingere ἔθα κεν αι-

νότατος.” Et revera in P. καινότατος. Sed in altero margine ad vocem κείθι scriptum hoc tantum: γρ. ἔθα. BUTTM.

12. θερμὸς αὐτμή] Ex Hymn. Merc. 110. Hesiod. Theog. 696. Cf. Od. μ, 369. ἠδὲς αὐτμή. BUTTM.

18. λέγει ἡοίην om. H.

26. τεταγμένη] ἀντιτεταγμένη Q. ἀν τεταγμένη Butt.

λέκτο δ' ἀριθμόν, λέγε κήτεσι (452.), λέκτο καὶ αὐτός (453.)] ὅτι τῇ αὐτῇ λέξει παραλλήλως οὐκ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαιομένου κέχρηται. P.Q.

456. ἀλλ' ἦτοι πρῶτιστα] οὐκ ἀληθῶς μετέβαλεν, ἀλλὰ φαντασίαν ἐποίει τέχνη μαγικῇ. ἐλήφθη δὲ ἐν δόλῳ οὐ προμαντευόμενος, 5 οὐδὲ προφεστηκῶς ἐπὶ τὰς μεθόδους τῆς μαντείας. V. λέων γένητ'] οὐκ ἀληθῶς, ἀλλὰ κατὰ φαντασίαν. P.Q.

μάντις ὦν καὶ φρόνιμος ὁ Πρωτεύς μερίζεται καὶ τρέπεται εἰς πολλὰ, εἰς λέοντα, καὶ εἰς τὰ τοιαῦτα διὰ δριμύτητος, καὶ δι' ἄλλων ποικίλων τρόπων, θέλων ἰδεῖν εἰ ἔστιν ἄξιος τοῦ εὐεργετηθῆναι. ὁ δὲ 10 ἔμεινε ἀστεμφέως ἔχων ὁ Μενέλαος ἦτοι μειδιάσας. ἀλλ' ἀνθρωπικῶς νοητέον. ὁ γὰρ θεὸς οἶδε καὶ οὐκ ἀγνοεῖ. E.

λέων γένητο] ὅπισθεν ἔρπετὰ εἶπε μόνον, καὶ νῦν λέοντα καὶ πάρδαλιν καὶ σῦν. καὶ μὴν αὐτὰ ἔρπετὰ οὐκ εἰσὶν, ἀλλ' εἰπὼν “ὅσ' ἐπὶ γαῖαν” (417.) δηλοῖ ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ἐν γὰρ τῇ γῆ καὶ ἔρ- 15 πετὰ, οἷον δράκοντες καὶ ἄλλα ὅσα ἂν εἴπῃς. τὸ γὰρ “ὅσ' ἐπὶ γαῖαν” πάντα δηλοῖ καὶ ἔρπετὰ καὶ ἄλλοῖα. μάγος γὰρ ὦν καὶ ποικίλος ἐκ μαγειῶν ἔδοκίμαζεν αὐτὸν εἰ ἄξιός ἐστιν ἐλεηθῆναι. καὶ γὰρ οὐκ ἀληθῶς μετέβαλεν, ἀλλὰ φαντασίαν ἐποίει μαγικῇ τέχνη. E.

* Ἄλλως. ἀλληγορικῶς. ἡ ὕλη ἐγένετο πρὸ τῶν ἄλλων, καὶ ἐξ 20 αὐτῆς ἔπειτα ἐγένετο ζῷα καὶ τὰ λοιπά. ἡ Εἰδοβῆ δὲ εἰδωλοπλαστήσασα πάντα, πρόνοια. διὰ μὲν γὰρ λέοντος ἐμπύρου ζῆφου τὸν αἰθέρα δηλοῖ, διὰ δὲ τοῦ δράκοντος καὶ τῶν λοιπῶν ὡς αὐτοχθόνων τὴν γῆν· τὸ δὲ ὕδωρ προῦπτον· διὰ δὲ τοῦ δένδρου τὸν ἀέρα διὰ τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ δένδρου μεταρσίαν ὀρμὴν. E.

25

460. ὀλοφώϊα] ὀλέθρια καὶ πανοῦργα βουλεύματα. H.

461. ἀμειβόμενος] γρ. ἀνειρόμενος. P. ἀνειρόμενος, ἡ γραφή. H

462. συμφράσσατο] γρ. ἐφράσσατο. H. βουλάς] γρ. βουλὴν. P. ἐν ἦθει λέγεται ὥσπερ ἐξελέγχοντος τὴν θυγατέρα. διὸ καὶ ὁ Μενέλαος, “οἶσθα, γέρον.” P.Q.

30

465. τὸ ἐξῆς, οἶσθα ὡς δὴ δηθὰ ἐν νήσω ἐρούκομαι, τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου. P.Q.T.

2. παραλλήλως] Cf. schol. II. v, 276.
6. προφεστηκῶς] προφθακῶς cod. Barnes.

μαντείας] μαγείας Buttm.

20. ἀλληγορικῶς] Excerpta hæc ex

Heracliti Alleg. Hom. c. 66. BUTT.

ἡ ὕλη—] Conf. schol. ad 384.

30. γέρον] γέρον P.

31. διὰ] ὡς διὰ Q.

32. μέσου T. μέσου διορθωτέον P.Q.

ἑρεΐνεις] γρ. ἀγορεύεις. Η. Ἄρισταρχος, ἑρεΐνεις, γράφει, οὐκ ἀγορεύεις. Ρ.

468. γρ. ἔειπε, θεοὶ δότε. Η.

472. ἀλλὰ μάλ' ἄφελles] Ὀμηρικὸν τὸ ἀπὸ συνδέσμου ἄρχεσθαι. Ρ. Q.

473. βραχὺ διασταλτέον πρὸς τὸ καλὰ διὰ τὸ σαφέστερον. Ρ.

474. πόντον] ἰστέον ὅτι δύο σημαίνει, τὸν ποταμὸν τὸ ρεῖθρον, καὶ τὸν ἐπιστατοῦντα δαίμονα, ὡς εἶπον οἱ θεολόγοι. Ε.

476. οἶκον ἐς ὑφόροφον] γρ. εὐκτίμενον. Ρ.

477. Αἰγύπτιοι] ὁ γὰρ Νεῖλος πρότερον Αἴγυπτος ἐκαλεῖτο. Ε. V. 10 ὅτι τὸν Νεῖλον Αἴγυπτον ὀνομάζει. ὁ δὲ Ἡσίοδος ὡς ὢν νεώτερος Νεῖλον αὐτὸν οἶδεν ἤδη καλούμενον. Η. Μ. Ρ. Q. T.

διπετέος] τοῦ ἐξ αἴρος ἀρδευομένου ἢ πίπτοντος. Ε. τοῦ ὑπὸ Διὸς πληρουμένου. οἱ δὲ, διαπεπετασμένοι καὶ μεγάλοι. οἱ δὲ, διαφανοῦς. Β. πολλῶν λεγομένων περὶ τῆς τοῦ Νεῖλου ἀναβά- 15 σεως πρῶτος Ὀμηρος τὴν ἀληθεστάτην αἰτίαν εἶπε διπετῆ προσ- αγορεύσας αὐτὸν, διότι πληροῦται ἐκ τῶν ἐν Αἰθιοπία γινομέ- νων ἀδιαλείπτων τοῦ θέρους καὶ σφοδρῶν ἕτων, ὡς καὶ Ἀρι- στοτέλης καὶ Εὐδόξος, πεπύσθαι ταῦτα φάσκοντες ἀπὸ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερέων. ὁ δὲ Ἡσίοδος ὡς μεταγενέστερος Νεῖλον καλεῖ. 20 Ε. Η. Ρ. Q. T.

Αἰγύπτιοι διπετέος] θαυμάσαι τις ἂν πῶς τὸν ποταμὸν τοῦτον διπετῆ εἶρηκεν. διὰ τὸ ἀφανεῖς ἔχειν τὰς πηγὰς καὶ κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους οὐρανόθεν ρεῖν. πρῶτον μὲν καὶ τὸν Σπερχειὸν διπετῆ λέ- γει, “υἱὸς Σπερχειοῖο διπετέος ποταμοῖο” (ΙΙ. π, 174.). καὶ τὸν πρὸς 25 τῇ Φαιάκων γῆ “ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διπετέος ποταμοῖο” (Od. η, 284.). καὶ ἀπλῶς δὲ πάντας διπετεῖς ἐν παραβολῇ λέγει, “ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῆσι διπετέος ποταμοῖο βέβρυχεν μέγα κῦμα” (ΙΙ. ρ, 263.) δι-

1. ἑρεΐνεις] Sic H. M. in textu.

3. ἔειπε] Vid. ad schol. v. 379.

δοτε] Librarii error pro δέ τε.

4. Ὀμηρικόν] ἑλληνικόν Q.

11. ὅτι τὸν Ν.] τὸν δὲ ν. T. qui hoc scholion habet post p. 216, 21.

ὡς ὢν M. ὡς ἂν H. ὡσαν Ρ. Q.

ὡς T.

οἶδεν ἤδη H. P. οἶδε Q. T., omisso ἤδη.

17. ἐκ Ρ. T. et Eustath. p. 1505, 60. ἀπὸ E. Q.

18. τοῦ θέρους et ὡς—καλεῖ om. T.

19. φάσκοντες] φάσκων H.

20. ἱερέων Eustath. ἱερέων E. P. Q.

ὁ δὲ Ἡσίοδος—Νεῖλον καλεῖ om. E.

22. θαυμάσαι scripsi pro θαυμάση.

23. εἶρηκεν] εἰρήσθαι H.

διὰ τὸ—οὐρανόθεν ρεῖν om. H.

24. ρεῖν] Adde τοῦτο δὲ ψεῦδος ex p. 216, 12.

πρῶτον—μέγα κῦμα om. E.

25. καὶ—ἀπ. δ. π. addidi ex H.

πετείς οὖν τοὺς ποταμούς λέγει τοὺς ἐκ Διὸς γεγενημένους. τῷ γὰρ πεσεῖν ἀντὶ τοῦ γενέσθαι χρήται, ὡς περ τῷ “ὅστις ἐπ’ ἡματι τῷδε πέση μετὰ ποσσὶ γυναικός” (II. τ, 110.). ἀλλαγῶ δὲ ἔφη ἀντὶ τοῦ διωπετοῦς, “Ἐάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς” (II. ξ, 434.) τοῦτο δὲ ὅτι φύσει οἱ ποταμοὶ ἐκ Διὸς πληροῦνται, ὡς που ἔφη “καὶ 5 σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει” (Od. ι, 111.). οἶφ λόγῳ καὶ τὰς νύμφας Διὸς θυγατέρας λέγει, “νύμφαι κρηναῖαι, κούραι Διός” (Od. ρ, 240.). ἔτι “νύμφαι ὄρεστιῶδες, κούραι Διός,” ἐπειδὴ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὄρεσι φυτὰ τῷ τοῦ Διὸς ὕδατι τρέφεται. Ζηνόδοτος δὲ διωπετῆ τὸν διαυγῆ ἀποδίδωσι. διὰ τοῦτο καὶ γράφει διωπετέος διὰ τῆς εἰ διφθόγ- 10 γου. E.H.Q. τινὲς διωπετῆ, ἐπεὶ καὶ Αἰγύπτιοί φασιν οὐρανόθεν ῥεῖν τὸν Αἴγυπτον. τοῦτο δὲ ψεῦδος. φησὶ γὰρ “υἱὸς Σπερχεῖοιο διωπετέος ποταμοῖο.” οὕτως οὖν αὐτοὺς καλεῖ ὡς διογενεῖς τινὰς ὄν- 15 τας, τῷ πεσεῖν ἀντὶ τοῦ γεννηθῆναι χρώμενος, ὡς περ τῷ “ὅστις ἐπ’ ἡματι τῷδε πέση παρὰ ποσσὶ γυναικός” (II. τ, 110.). H.Q.T. δι- 15 πετῆ εἶπε διὰ τὸ ἀφανεῖς ἔχειν τὰς πηγὰς. τοῦτο δὲ ψεῦδος. φησὶ γὰρ, “υἱὸς Σπερχεῖοιο διωπετέος ποταμοῖο.” καὶ οὕτως καλεῖ πάντας διωπετεῖς ἐν παραβολῇ, “ὡς δ’ ὅτ’ ἐπὶ προχοῆσι διωπετέος ποτα- 20 μοῖο.” καλεῖ δὲ καὶ ὡς διογενεῖς τινὰς ὄντας, τῷ πεσεῖν ἀντὶ τοῦ γεννηθῆναι χρώμενος. P. τὸ δὲ ὄλον ἐπεὶ τῷ ὑετῷ πληροῦνται. καὶ 20 νύμφαι κούραι Διός. H.P.T.

481. κατεκλάσθη φίλον ἦτορ] ἐλυπήθη. πάθος γὰρ ψυχῆς ἢ λύπη. B.P.Q.

484. ἀλλὰ καὶ ὡς μιν ἔπεσσαν] γρ. ἀλλὰ καὶ ὡς μύθοισιν. M.

485. τελέω] τελέσω, ἐνεστῶς ἀντὶ μέλλοντος. E. 25

486. κατάλεξον] γρ. ἀγόρευσον. H.P.

487. εἰ πάντες σὺν νηυσὶν] ταῦτα ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγνω- 25 στέον, ἵν’ ὁ πρότερος σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἄρα διαπορητικῷ κέηται. ἢ συναπτόν, ἵνα ὁ ἢ σύνδεσμος ἀντὶ συναπτικῷ κέηται τοῦ εἰ. Q.

περὶ τῶν ἅμα Ἀγαμέμνονι ἀπομεινάντων, ὧν ἦν καὶ Ὀδυσσεὺς ἐξ 30 ὑποτροφῆς. τὸ γὰρ περὶ πάντων πυνθάνεσθαι ἀφορμὴν ταυτολογίας

1. τοὺς π. λέγει] λέγει τοὺς π. H.

2. ὡς περ τῷ addidi ex H. Cf. l. 14.

8. ἔτι—κούραι Διός addidi ex H.

9. Ζηνόδοτος] ζηνώδωρος E.

10. ἀποδίδωσι] ἐκδίδωσι H.

13. οὕτως ὡν H.T. οὕτως ὡν οὕτως Q.

ὡς διογενεῖς scripsi pro διογενεῖς ὡς (ὡς om. T.) hoc loco et l. 19.

14. χρώμενος] χρωμένων H. Conf.

l. 2. et 20.

ὡς περ τῷ] ὡς περ τὸ H.Q., om. T.

28. δ. κέηται] δ. κείτοι Q.

29. ἵνα ἢ ἢ] ἵνα ἢ ἢ Q. Correxuit

Friedlaender. de Nicanore p. 32.

ἅμα addidi ex H.

παρεῖχε τῷ Πρωτεῖ ἄνωθεν τοῦ νόστου ἐπεξιόντι, ἄπερ φθάνει διηγη-
σάμενος ὁ Νέστωρ. καὶ τὸ μὲν ὅλον διὰ τὸν ἀδελφὸν πυθάνεται δε-
διῶς ὅτι κατέλυεν αὐτὸν ἐν Τροίᾳ, διὰ δὲ τὸ νεμεσητὸν κοινοποιεῖται
τὸν λόγον. H.Q.

489. ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ] ἀδοκεῖ, ἀπροσδοκῆτῳ, ἀπὸ τοῦ δειύχω τὸ 5
δέχομαι. ἢ πικρῶ, ἐκ τοῦ α στερητικῷ μορίου καὶ τοῦ γλεύκου.
B.E.

490. τολύπευσεν] ἐμηχανήσατο. μετὰ κακοπαθείας ποιηθέν. το-
λυπέυειν ἐργάζεσθαι, τολύπη ἢ ἐργασία, τολυπευτὸν κατασκευαστὸν
καὶ πεφίλοκαλημένον ἕριον. V. τολύπη, εἶδος βοτάνης. μεταφο- 10
ρικῶς δὲ καὶ τὴν ἐρίων τῶν ἤδη κατειργασμένων εἴλησιν τολύπην λέγο-
μεν. τολύπευσε γοῦν ἦτοι κατειργάσατο, ὑπέμεινε, ἢ ἐξέφυγεν. E.

494. ἐπεὶ κ' εὔ πάντα] γρ. ἐπὴν εὔ πάντα. H.

495. δάμεν] οὕτως αἱ Ἀριστάρχου. αἱ κοινότεραι θάνον. H.

496. ἀρχοὶ δ' αὖ δύο] τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρὸν λέγει καὶ τὸν 15
Ἀγαμέμνονα. καὶ γὰρ αὐτὸς οὐδέπω εἰς τὴν αὐτοῦ παρῆν οἰκίαν.
H.V. Αἴας ὁ Λοκρὸς καὶ Ἀγαμέμνων. ἀμφοτέρους δὲ ἐν νόστῳ
ἀπολέσθαι φησὶ, παρόσον καὶ Ἀγαμέμνων ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς ἀπώ-
λετο, οὐ φθάσας οἴκαδε ἀνελθεῖν καὶ τοὺς φίλους ἰδεῖν καὶ συγγενεῖς.
διὸ καὶ ἐν νόστῳ ἀπώλετο, ἦτοι ἅμα τῷ νοστήσαι. E.Q.T. 20

497. μάχη] τὸ “μάχη δέ τε καὶ σὺ παρήσθα,” τάχα ὁ Πρωτεύς
φησὶ πρὸς τὸν Μενέλαον. ὁ δ' Ὀμηρος πρὸς τὸν ἀκροατὴν, ἐδι-
δάχθης, φησὶν, ἐν τῇ Ἰλιάδι τίνες ἀπώλοντο, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ
θέλει αὐτοὺς πάλιν ἀπαριθμεῖν. E.

παρήσθα] γρ. παρήσας. ἦν ἕα ἦα παρήα καὶ παρήσας. H. 25

498. εἷς δ' ἔτι—] Ζηνοδοτος τοῦτον περιγράφει. ἀναγκαῖον δὲ
καὶ αὐτὸν εἶναι διὰ τὸ λέγειν ὕστερον (551.) Μενέλαον “σὺ δὲ
τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε.” H.

499. Αἴας μὲν] ἢ διάθεσις τοῦ μύθου ὠφέλιμος τοῖς νέοις, ὅτι

1. τοῦ] Fort. τὰ τοῦ vel περὶ τοῦ.

5. ἀδοκεῖ, ἀπρ. habet etiam T.

13. ἐπὴν εὔ] εὔ om. H.

16. αὐτὸς] αὐτοῖ H. οὕτως Buttm.

18. ἀπολέσθαι Buttm. pro ἀπολλέ-
σαι.

φησὶ T. φασὶ E.Q.

ἀπώλετο om. E.Q.

19. ἀνελθεῖν:— T.

22. ὁ δὲ Ὀμηρος—ἀπαριθμεῖν] Si-
milis observatio Eustathii p. 1507, 4.

26. περιγράφει correxi pro ὡς γρά-
φει, quod est apud Cramerum: nisi
quis οὐ γράφει malit cum Duentzero
Zenod. p. 13.

27. εἶναι] Excidit verbum a quo
pendet infinitivus, nisi ἀναγκαῖον pro
ἀναγκαῖόν ἐστιν accipiendum.

ἐφ' ἐνὶ ἀμαρτήματι ἐσώθη ἂν ὁ Αἴας διὰ τὴν τῶν θεῶν φιλανθρωπίαν, εἰ μὴ καὶ ἄλλο προσέθηκεν. P.Q.

500. γυρῆσιν] πέτρας πλησίον Μυκόνου τῆς νήσου οὕτως καλουμένας, ἐπεὶ εἰσι περιφερεῖς. V. στοργγύλαις πέτρας, ἐξ οὗ καὶ γυρὸς ὁ κυρτὸς, διὰ τὸ δοκεῖν κυκλοῦσθαι. B. γυραὶ πέτραι εἰσὶ 5 περὶ τὴν Μύκονον πλησίον, Μύκονος δὲ καὶ Νάξος τῶν Κυκλάδων νήσων. H.P.Q. γυραὶ πέτραι εἰσὶν ἢ αἱ μεγάλας πέτραι αἱ ἐξέχουσαι τῆς θαλάσσης, αἱ λεγόμεναι χοιράδες. T.

ἐπέλασσε] γρ. ἐδάμασσε. H.P.

504. λαῖτμα] τὸ κύμα, παρὰ τὸ λίαν αἰτσοῖν. T. 10

505. τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος] οὐκ ἔστι, μεγάλα ἔκλυεν, ἀλλὰ, μεγάλα αὐδήσαντος, τουτέστιν ὑπερήφανα εἰπόντος, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις ὑψαγόρῃ καλεῖ τὸν Τηλέμαχον "Τηλέμαχ' ὑψαγόρῃ μένος ἄσχετε" (β, 85.). καὶ παραινεῖ μὴ μεγαλίζεσθαι θυμῷ μηδὲ ἑαυτὸν ἐπαίρειν. E.H.Q.T. μεγαλορρημονήσαντος. 15 τίς οὖν ὁ ὑπερήφανος λόγος; "φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν." Q.T.

506. ἐλὼν χερσὶ] ἀντὶ τοῦ εὐτρεπισθεῖς εἰς τὸ πλῆξαι. H.

507. ἀπὸ δ' ἔσχισε ναυτήν] Ἀττικῶς· πᾶν ἀπέσχισε τῆς πέτρας τὸ μέρος ᾧ ἐκάθητο ὁ Αἴας. H. ἀπ' αὐτῆς δὲ τι ἔσχισεν, ὃ ἔστι μέρος αὐτῆς κατέβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν. E.P.T. 20

508. μεῖνε] γρ. μίμνε. H.

τρύφος] ἀπόκομμα. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ θρύπτω, ἢ ἐκ τοῦ ἔτρυφον δευτέρου ἀορίστου. E.

511. ὧς ὁ μὲν ἔνθ'] ἐν οὐδεμιᾷ ἐφέρετο. καὶ λίαν γὰρ ἔστιν εὐτελής. θαυμάσαιμεν δ' ἂν πῶς παρέλαβε τὸν Ἀρίσταρχον ὀβελίσαι 25 αὐτόν. H.P.

514. Μαλειάων] ἀλλαχιῦ δὲ ἐνικῶς "περιγνάμπτοντα Μάλειαν" (ι, 80.). P.

6. τὴν Μύκονον] τὴν μήκονον H.P. τὴν μήκονα Q.

πλησίον Μύκονος δὲ καὶ Νάξος] Sic H.P., nisi quod μήκονος. πλησίον μήκονος καὶ νάξου Q. πλησίον delendum.

7. ἢ delendum, nisi alia interpretatio excidit.

10. Addidi παρὰ τό.

11. In T. praecedit τὸ δὲ ποσειδάων —αὐδήσαντος οὐκ ἔστι μάλ' ἔκλυεν, ἀλλὰ μεγάλα αὐδήσαντος, μεγαλορρημονήσαντος ἔκλυεν. τίς οὖν ὁ ὑπερήφανος λό-

γος ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης. ἀπ' αὐτῆς δὲ τι ἔσχισεν, ὃ ἔστι μέρος αὐτῆς κατέβαλεν εἰς θάλασσαν. τοῦ Πορφυρίου:—

13. εἰπόντος H. λέγοντος E.Q.

15. μηδὲ] μὴ H.

16. ὃ om. Q.

24. οὐδεμιᾷ] οὐδεμιᾷ ἐκδόσει Eustath. p. 1506, 40.

25. Verba ὀβελίσαι (δ' addit P.) αὐτόν huc retuli cum Eustathio. In H.P. adscripta versui 515.

516. βαρέα] γρ. μεγάλη. E.
517. Ἄνδρων τὴν Θυέστου οἰκῆσιν περὶ Κύθηρα ὑφίσταται. H.P.
519. καὶ κείθεν] ἐκ πλήρους ὁ καί. P.
521. πατρίδος αἴης] σημειοῦνται τινες ὅτι ἐπὶ τῆς ὅλης χώρας
νῦν τέθεικε τὴν πατρίδα, οὐκ ἐπὶ τῆς πόλεως. P.Q. 5
522. καὶ κύνει] προσεκύνει. B.V. ἀπτόμενος ἐφίλει. ἔθος εἶχον
οἱ ἀποδημοῦντες τῆς πατρίδος, ὅταν ἐνδημήσωσι, κυνεῖν αὐτὴν καὶ
κατασπάξεσθαι. E.
523. δάκρυα θερμὰ χέοντ'] ἦτοι περιχαρῆ, χαρᾶς ἐκλυόμενα τοῦ
σώματος ἐπὶ τῆς ἡδονῆς. E. 10
527. παριῶν] τινές, παρών. H.P. νῦν δὲ ἐγκλιτική ἐστὶν ἡ ἐ. P.
μῆσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς] μνησθεῖν ὁ Ἀγαμέμνων τοῦ φονεῦ-
σαι τὸν Αἰγίσθον. P.Q.
532. βῆ καλέων] ὑπαντήσων αὐτῷ ἐξῆλθεν εἰς τὸν αἰγιαλὸν, ὡς δὴ
τιμήσων αὐτόν. B.E.P.Q.T. 15
534. στικτέον εἰς τὸ ἀνήγαγε. P.
535. δειπνίσσας] δειπνον ποιήσας ἐκείνῳ. δειπνῶ γὰρ δειπνήσω
ἐγὼ, δειπνίζω δὲ ἕτερον. B. βραχὺ διασταλτέον εἰς τὸ δειπνήσας.
P. ἀριστήσας κατέκτανεν ὡς βοῦν ἐπὶ φάτῃ. P.T.
- ἔοικεν ὡς τρυφήτοῦ κατηγορεῖν τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ μεθύσου καὶ 20
διὰ τοῦτο ἀγνοοῦντος καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπιβουλὴν ὡς μεμεθυσμένου.
ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο. ἐθάρρει γὰρ καὶ τὸν δόλον οὐκ ἐνόησεν. εἰ δὲ
καὶ βοῦν εἶπεν, ἀλλ' οὐ πρὸς ὕβριν αὐτοῦ εἶπεν, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν
ἀνδρείαν αὐτοῦ ἐδήλωσε. κατεκτάθη γὰρ καθήμενος ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης καὶ ἐσθίων, ὡς ὅταν μὲν βοῦς στερρὸς καὶ δυνατὸς ᾖ, σφαγῆ 25
δὲ ὅμως ἐν φάτῃ δεδεμένος καὶ ἀγνοῶν τὴν ἑαυτοῦ ἐπιβουλὴν. E.
537. οὐδέ τις Αἰγίσθου] τοῦτο εἰς σύστασιν τοῦ ἥρωος, ὅτι καὶ
πλειόνων ὄντων τῶν ἐπιθεμένων καὶ ἐνόπλων οὐδεὶς περιεσώθη, ἐπειδὴ
ἀπαξ ἦσθετο τῆς ἐπιθέσεως γινομένης. P.Q.
539. οὐδέ μοι ἦτορ] γρ. οὐδέ νύ μοι κῆρ. H. 30

1. βαρέα] Sic etiam M. in textu.
γρ.] γράφε E.
2. Ἄνδρων] ἀνδρῶν H.P.
τὴν θυέστου H. τοῦ θυέστου τὴν P.
Κύθηρα Eustath. p. 1507, 44. κύ-
θηραν H.P.
3. ἐκ πλήρους ὁ καί] Hoc dicit
scholiasta, non κἀκείθεν, sed καὶ

κείθεν scribendum esse. Vid. ad
a, 77.
6. προσεκύνει] γράφε (i.e. γράφεται)
præfixum in B., ut sæpe glossematis.
Vid. ad β, 334.
14. ὑπαντήσων αὐτῷ—τιμήσων] ἀ-
παντήσων αὐτόν—τιμῶν T.
22. οὐκ addidit Maius.

541. ἀνθρωπίνως εἶξε τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ καὶ παρέσχε καιρὸν ἀποκλαῦσαι τὸν ἀδελφόν. P.Q.

542. γέρων ἄλιος νημερτής] δῆλον ὡς ὁ Πρωτεύς μάντις ἄνθρωπος ἦν· εἰ γὰρ ἦν δαιμόνιον, παντελῶς ἂν ὑπεχώρησε. τῷ μύθῳ δὲ δοτέον τοῦτο ὅτι θεὸς ἦν. E.

543. ἀσκελὲς αἰεὶ] ἀμετακινήτως, ἀμεταμελήτως, ἀμετατρέπτως, ἀδιαλείπτως καὶ συνεχῶς. E.

αἰεὶ] γρ. οὔτω. Q.

545. πείρα] βαρυτόνος καὶ χωρὶς τοῦ ι. προστακτικὸν γὰρ ἐστίν. P.T. σποῦδαζε, ἀγωνίζου. παρ' ἡμῖν μὲν τὸ πειρᾶν ἐπὶ τοῦ τὴν ἐρωμένην βιάζεσθαι, παρ' Ὀμήρῳ δὲ οὐχ οὔτως. E. πειρᾶμαι τὸ ἀπόπειραν ποιῶ, παθητικόν, πειρῶ δὲ τὸ συνεχῶς ἐνεργητικόν. E.

546. ἢ κεν Ὀρέστης] διαζευκτικοὶ εἰσιν οἱ δύο σύνδεσμοι. διὸ ὁ μὲν πρῶτος βαρεῖαν δέχεται, ὁ δὲ δεύτερος διὰ τὸν κέν ἐγκλιτικὸν ὄντα τηρεῖ τὴν ὀξεῖαν. Q.

547. ὑποφθάμενος] ἀντὶ τοῦ προφθάσας. ἄλλως γὰρ παρὰ τοὺς Ἀθηναίους οὐκ ἐλέγετο. E.

τάφου] τοῦ δειπνοῦ τοῦ ἐν τῇ ταφῇ. B.T.

ἀντιβολήσας] ἀντιβολῆσαι παρ' ἡμῖν τὸ παρακαλέσαι λέγεται, ἐκ τοῦ ἄντα καὶ ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν βάλλειν ἑαυτόν. νῦν δὲ ἐκ τοῦ ἀντὶ καὶ ἐξεναντίας τοῦ σκοποῦ βάλλειν. παρ' ἡμῖν μὲν καὶ ἀπλῶς παντὸς τοῦ σκοποῦμένου, εἴτε καλοῦ εἴτε φαύλου, ὡς καὶ νῦν τοῦ ἐλπίζομένου. E.

549. αὔτις ἐνὶ στήθεσσι] ὡς καὶ ἐν τοῖς κακοῖς παραμυθίαν φέρει τὸ μὴ ἀτιμωρήτους γενέσθαι τοὺς ἄρξαντας τῶν ἀτυχημάτων. P.Q.

553. ἢ ἐθανόν] ἐν ἀπάσαις ἠθετεῖτο. τοῦ γὰρ Πρωτέως εἰπόντος “δύο μοῦνοι ἀπόλοντο” (496.) γελοῖως τρίτον ζητεῖ ἀπολόμενον. H.P.Q.

1. Hoc scholion v. 546. adscriptum in Q.

8. γρ.] γράφε Q.

12. συνεχῶς] συνεύω E. De verbo συνεχῶ vid. Oudendorp. ad Thom. M. p. 700.

26. Sola conjectura ad hunc versum scholium hoc retulit Porsonus cum hac nota: “Notandum est, non semper pari cum fiducia marginales notas ad loca sua a me

referra, propterea quod sæpe nulla textus verba iis præponuntur, sæpe in longe distantì paginæ parte distant. Scholion quod nunc in margine positum est ad a. 386. circiter, pertinet ad 328.” Eadem plane nobis sæpe usu venerunt in cod. Pal. et, ut augurari possum, Maio etiam in suis. Et hoc quidem scholium in Pal. positum est e regione versus 550. BUTTM.

καὶ ἀχνύμενός περ] παιδευτικῶς ὁ ποιητῆς, μὴ ὑπὸ λύπης ἐκρούεσθαι τῶν μαθημάτων. P.

555. Λαέρτew] Ἰωνικόν. Λαέρταo ἢ εὐθεῖα Βοιωτικόν. E.

Ἰθάκη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων] ἀπὸ κοινοῦ τὸ κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ. P.Q. στικτέον εἰς τὸ τέλος τοῦ στίχου. P. 5

556. ἐν νήσῳ] δῆλον κακ τούτου ὅτι ἐξφύκισται ἡ νῆσος. ἐπεὶ τί ἐκώλυε τὸν Μελέαον οὕτως ἔχοντα περὶ τὸν Ὀδυσσεά ὡς καὶ πόλιν ὄλην χαρίσασθαι ἐθέλειν ναῦν πέμψαι καὶ σῶσαι τὸν φίλον; B.P.Q.T.

563. ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον] ἐκ τοῦ λύω. λύνονται γὰρ τῶν βιωτικῶν δεσμῶν οἱ ἀπελθόντες ἐκεῖ. καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η 10 Ἠλύσιον. E. τὸ τῶν ἡρώων ἐνδιαίτημα ἦν κεκλημένον ἀπὸ Ἠλυσιίου τοῦ Ἐλευθερίου, εὐσεβεστάτου γενομένου. ἢ παρὰ τὸ ἅλυστα ἐν αὐτῷ μένουν τὰ σώματα. ὁ δὲ τόπος ἐν ταῖς καλουμέναις Μακάρων νήσοις, ἕξω τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης. E.V. τὸ Ἠλύσιον πεδίον οἱ νεώτεροι Μακάρων εἰρήκασι νήσους. P.Q.T. 15

Ἠλύσιον πεδίον] παρὰ τὸ λύσιν εἶναι τῶν κακῶν, ἢ παρὰ τὸ τοὺς λυσσῶντας ὀνεῖσθαι. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης ἐν ταῖς ὁδοῖς φυομένη, πορφύρεα ἔχουσα φύλλα. T.

Ἀπίων διὰ πολλῶν κατασκευάζει τὴν περὶ Κάνωβον καὶ Ζεφύριον πεδιάδα Ἠλύσιον εἰρῆσθαι ἀπὸ τῆς Νείλου ἰλύος. πέρατα δὲ γῆς, 20 τῆς Αἰγυπτίας ἐπὶ θαλάσση γὰρ κεῖται. ὄϊον καὶ τὸ Αἰσχύλου “ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός.” κινεῖσθαι δὲ αὐτὸν οἶμαι διὰ τὸ Μελεάου τὴν χώραν ἅπασαν ἐκείνην καλεῖσθαι, ἢ καὶ ὁ Μελεαίτης νομὸς παράκειται. H.Q.

564. ἀθάνατοι πέμψουσιν] οὐνεκα ἔχεις Ἐλένην (569.), οὕτω τὸ 25 ἐξῆς. P.

567. ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο] δοκεῖ καὶ τοῦτο φνσικῶς εἰρηκέναι Ὀμη-

7. τὸν alterum et ὡς addidi ex T. Ὀδυσσεά] Ὀδυσσεύς P.

12. Ἐλευθερίου] Sic Mediol. ex cod. E. Schol. Vulg. et MS. Barnesiani Ἐλευθέρου. In Schreveliana Ἐλευθῆρος, quod servavit Barnesius ob Eleutherem Apollinis filium Pausaniæ memoratum. BUTTM. Apud Eustath. p. 1509, 29. τινὲς δὲ ἀπὸ τινος Ἠλυσιίου εὐσεβεστάτου ἀνδρὸς τοῦ ἐν Ἐλευθῆρι τόπῳ κληθῆναι εἶπον πεδίον Ἠλύσιον.

19. τὴν περὶ H. et Eustath. τὰ περὶ Q.

καὶ Ζεφύριον scripsi ex Eustath. Aberat καί.

20. πεδιάδα Eustath. et fortasse H. πεδίον Q.

ἀπὸ τῆς Νείλου ἰλύος] παρὰ τὴν τοῦ Νείλου ἰλιν Eustath.

21. Αἰσχύλου] Prometh. 852.

22. ἔστιν] ἔστι H.Q.

αὐτὸν Buttm. pro αὐτό.

24. νομὸς om. H.

ρος. ὁ γὰρ ζέφυρος οὐ μόνον ἐστὶ πολύκαρκος καὶ γόνιμος, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις φησὶ “ζεφυρίη πνεύουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει” (Od. η, 119.), ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς τὸ διανοητικὸν ἔχειν δοκεῖ καὶ πρὸς ἐπίνοιαν συντελεῖν. H.P.Q.

τὸ πνεύοντος διὰ τοῦ ο πρὸς τὸ ζεφύριο. H.P.

5

569. καὶ σφιν γαμβρὸς Διὸς ἐσσι] τινές, φίλος ἐσσί. ἐν ἐπίοις δὲ οὐ φέρεται ὁ στίχος διὰ τὸ ἀκύρωσ ἔχειν τὴν ἀντωνυμίαν. οὐ γὰρ Διὸς γαμβρὸς ὁ Μενέλαος. H.P.Q. δύναται ἢ σφίν πρὸς τὸ ἀνίησι φέρεσθαι. E.P.

572. πόρφυρε κίοντι] ἐν βάθει ἐμερίμνησε. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν βαθυτάτων φρεάτων, ἅτινα διὰ τὴν ἄγαν βαθύτητα πορφυρίζονται καὶ μέλανα φαίνονται. T.

578. νηὶ μελαίνῃ] γρ. νηὸς εἴσης. γρ. νηυσὶν ἐῆσιν. P.

580. ἐξόμενοι] σημειοῦνται τινες ὅτι ὁμοίως ἐκείνῳ εἶρηται “ἐξόμενοι λεύκαινον ὕδωρ” (Od. μ, 172.). P.

15

581. ἀψ δ' εἰς Αἰγύπτου] εἰς τοῦπίσω, ἦτοι εἰς Αἰγύπτου τόπον, ὡς τὸ εἰς Αἶδου, καὶ εἰς μυσταγωγῶν. E. Ἀττικῶς, ὡς εἰς διδασκάλου. P.

582. τελήεσσας ἐκατόμβας] τὰς ἀλωβήτους. οὐ γὰρ κολοβόν τι ἔθνον. E.

20

584. τύμβον, ἢ ἄσβεστον] ἐποίησε κενοτάφιον τῷ Ἀγαμέμνονι γράφας ἐκεῖ ἐν λίθῳ τὸ αὐτοῦ ὄνομα καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ θανάτου καὶ τὸ ποῦ ἦν καὶ ὅπως πέποιθε. τὸ δὲ ἵνα ἄσβεστον κλέος εἴη, τὸ μὴ σβεννύμενον, ἀλλ' αἰεὶ φαῖνον, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ πυρὸς τοῦ αἰεὶ φαινομένου, τοῦ ἀειφανοῦς. τοιαύτη γὰρ ἡ δόξα τρόπον πυρὸς φαίνουσα 25 διαφανῆ ποιεῖ καὶ περίφημον τὸν ἔχοντα. E.

589. ἄτοπόν φησι τὸ προλέγειν. ποιεῖν γὰρ δεῖ, φασὶ, τὰ τοιαῦτα καὶ μὴ προλέγειν, ἵνα μὴ ἀπαρνήσεται ὁ λαμβάνων. ἀλλ' ἔθει παλαιῶ τοῦτο λυτέον. P.

590. τρεῖς ἵππους] ὅτι οὐκ ἂν, εἰ τέθριππα ἦδσαν, τρεῖς ἵππους 30 ἐδίδου τῷ Τηλεμάχῳ. νῦν δὲ ξυωρίδα δίδωσι καὶ παρήγορον, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι χρώμενοι, πλὴν Ἐκτορος. B.P.Q.T.

595. καὶ γὰρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν] περὶ δύο γέγονεν ὁ λόγος τῷ Μενε-

5. τοῦ ο Porsonus. τοὺς H.P. γὰρ δὴ.

πνεύοντα H. in textu, πνεύοντος M.

6. ἐσσί P. ἐσσί H.Q.

27. ποιεῖν γὰρ δεῖ Buttm. pro ποῖ

28. ἔθει] ἦθει P. Cf. p. 165, 15.

30. ὅτι om. B.Q.T.

31. ξυωρίδα] συωρίδα P.

λάφ, περὶ τῆς ιβ' ἡμερῶν ἐπιμονῆς καὶ δωρεᾶς ἵππων. ὁ δὲ πρὸς ἄμφω συνετῶς ἀνθυποφέρει, τὴν μὲν ἑαυτοῦ ἐπιμονὴν ἐκούσιον ἀποφαίνων, ἀντιτιθεὶς δὲ τὴν τῶν ἐταίρων ἀνίαν, οὓς κατέλιπεν ἐν Πύλῳ· τὸ δὲ δῶρον ὡς ἀνεπιτήδειον οὐ δι' αὐτὸν, ἀλλὰ διὰ τὴν πατρίδα ἀρνούμενος. H.Q.

598. ἀνιάζουσιν ἐταῖροι] οὓς λέλοιπα ἐπὶ νηὸς παρὰ Νέστορι. H.P.

599. σὺ δέ με] Ἀρίσταρχος, σὺ δέ κε. H.

602. ἄγαλμα] ὅτι τοὺς ἵππους ἄγαλμα εἶρηκεν ἐν Ἰλιάδι (δ, 144.) “ βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα.” ὥσπερ δὲ ὁ Τηλέμαχος ἐνθάδε πα- 10 ραιτεῖται τοὺς ἵππους, οὕτως καὶ Ὀδυσσεὺς τοὺς ἐκ τῆς κατασκοπῆς ἵππους Διομήδει παραχωρεῖ. P.Q.

603. ἐνὶ μὲν λωτὸς πολὺς] λωτὸς λέγεται ἡ πῶα καὶ τὸ δένδρον. παρὰ τοῖς Λωτοφάγοις δὲ τοῦτο, ὅπερ παρέχει καὶ ξηρὰν τροφήν καὶ ἕγγραν ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῖς. διὸ καὶ Λωτοφάγοι καλοῦνται. E. 15 λωτός] τριφύλλιον. B.

606. αἰγίβυτος] τραχεῖα, πρὸς βόσιν αἰγῶν ἐπιτηδεῖα. ἀπὸ ἄλλης δὲ ἀρχῆς τοῦτο, ἢ ἢ, καίτοι αἰγίβυτος οὕσα, τῆς ἵπποτροφου ἐμοὶ μᾶλλον ἐπέραστος. αἰγίβυτος δὲ λειμὼν ὁ τραχὺς, πρὸς βόσιν καὶ νομὴν αἰγῶν ἐπιτηδεῖος. B.E.H.P.Q. 20

Ἀρίσταρχος, αἰγίβυτον καὶ μᾶλλον ἐπήρατον, τὸ πεδίον. H.P.

607. ἱπήλατος] ἤτοι ἐπιτηδεῖα εἰς τὸ ἐλαίνειν ἵππους. ἵνα γὰρ μὴ δόξη ὅτι τὴν πατρίδα ὑβρίζει, καὶ τὰς ἄλλας τοιαύτας φησίν. E.

609. μείδησε] γρ. γήθησε. H.

611. ἀγαθοῖο] Κράτης γράφει ὀλοῖο. H. 25

τὸ “ ὄϊ ἀγορεύεις” καθ' ἑαυτὸ προοιστέον, μᾶλλον γὰρ οὕτως ἐμφαίνει ὅποια ἀγορεύεις. P.

612. μεταστήσω] μεταλλάξω. ἀπὸ δὲ τῶν σταθμῶν τὰς ἀμοιβὰς ποιουμένων ἢ μεταφορὰ ὅταν χρυσὸν πρὸς ἄργυρον ἢ ἄλλα ἀντικαθιστῶσιν. B.E.P.Q.T. 30

1. ιβ' addidit Buttm.

2. ἑαυτοῦ H. αὐτοῦ Q.

3. ἐταίρων] ἐτέρων H.

8. Ἀρίσταρχος, σὺ δέ κε] Mira scriptura, nisi ἐρύκοις legit Aristarchus, quod habet H. superscripto tamen εις.

9. ὅτι—ἄγαλμα om. Q.

19. ἐπέραστος] ἐπήρατος H.

21. αἰγίβυτον] αἰγίβον P.Q.

22. ἐλαίνειν] ἐλάσσειν E. quod etiam ex ἐλάσαι corruptum esse potest.

26. τὸ — πρὸς ἑαυτὸν προοιστέον (sic) habet T.

29. ἀντικαθιστῶσιν E. ἀντιμεθιστῶσιν ceteri. Verbo ἀντικατάλασσειν utitur Eustath. p. 1511, 32.

μετασταθμίσω. τὸ γὰρ στῶ στήσω καὶ ἐπὶ σταθμοῦ λέγεται, ὄθεν γίνεται καὶ ὁ σηκὸς στηκός τις ὦν καὶ δηλῶν σταθμόν τινα, ὄθεν καὶ ἡ ἀντισήκωσις ἀντιστάθμησίς τις οὔσα. T.

613. σημειοῦνται ὡς ἀκατάλληλοι. P.

614. καὶ τιμηέστατόν ἐστι] τὰ εἰς ὧν καὶ εἰς μακροκατάληκτα 5 ἐκφέρονται διὰ τοῦ ἔστερος καὶ ἔστατος, ὡς σῶφρων σωφρονέστερος καὶ σωφρονέστατος, καὶ τιμῆεις τιμηέστερος καὶ τιμηέστατος. E.

617. φαίδιμος] ἄδηλον εἰ κύριον τὸ φαίδιμος. τινὲς δὲ αὐτὸν Σώβαλον, οἱ δὲ Σέθλον ὀνομάζουσι. P.Q. et posteriora Vind.

618. εὖς δόμος] αὐτοῦ τοῦ βασιλέως. οὕτως δὲ Ἀρίσταρχος καὶ 10 τὰ ὑπομνήματα, ὃ τεὸς δόμος. H.P.

ἀμφεκάλυψε] ἀντὶ τοῦ ὑπεδέξατο. H.

619. κείσέ με] ὀρθοτονητέον τὸ μέ. H.P.

τεῖν] ἀντὶ τοῦ σοί Δωρικῶς. P.

621. δαιτυμόνες] οἱ τὴν τράπεζαν τοῦ γάμου παρασκευάζοντες. Q. 15 οἱ εἰς τὸν γάμον εὐωχούμενοι, ἢ οἱ τὴν δαῖτα παρασκευάζοντες. P.Q. οἱ μάγειροι. P.

622. εὐήνορα οἶνον] τὸν ἀνδρείαν παρέχοντα, ἢ τὸν ἀνδρείας περιποιητικόν, ἐκ τοῦ κατὰ καιρὸν πίνεσθαι. ἢ τὸν λεπτόν καὶ διαφανῆ, ἀπὸ τοῦ εὔ ἐν αὐτῷ ὄραν, πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ παχέος καὶ δυσο- 20 ράτου. B.E.

623. καλλικρήδεμοι] καλὰ περιβόλαια ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἔχουσαι. E.V.

624. πένοντο] σημειοῦνται τινες, ἀντὶ τοῦ ἐνήργουν. H.P.

625. μνηστῆρες δὲ] τὸ σχῆμα μετάβασις. εἰπὼν γὰρ τὰ περὶ 25 Μενέλαον μετέβη ἐπὶ τοὺς μνηστῆρας. B.

626. δίσκοισιν] τροχὸς ἦν ὁ δίσκος λίθινος ἢ σιδήρεος ἔχων ἱμάτια ἐν τῷ μέσῳ, ὃν στρέφοντες ἐδίσκευον. B.E.H.P.Q.T. ἀπὸ τοῦ δίκου τὸ βάλλω δίκος καὶ δίσκος. E. τροχὸς, ὃν καὶ ἐν ἄλλοις φησὶ σόλον αὐτοχόωνον (II. ψ, 826.), σόλον μὲν διὰ τὸ στρογγύλον καὶ εἰς 30 ἑαυτὸν συνεστράφθαι, αὐτοχόωνον δὲ τὸ αὐτοφυές. αἰγανέα δὲ λέγε-

5. καὶ εἰς Buttm. καὶ εἰς η E.

9. Σέθλον] Σίθλων Eustath. p. 1511, 37.

11. ὃ τεὸς] ὅτε δὲ Buttm.

13. ὀρθοτονητέον τὸ μέ] Hoc est, scribendum κείσ' ἐμέ.

16. οἱ τὴν δ. π. habet T.

18. τὸν — πίνεσθαι] Sic fere P. quoque et V. In V. est τὸν ἀνδρείας παρέχοντα ἐν καιρῷ πινόμενον. τὸν ἀνδρείας — πίνεσθαι habet T.

24. ἐνήργουν H. ἐνήργων P.

28. ἐδίσκευον om. H.

31. ἑαυτῶν] ἑαυτῷ B.E.

ται τὸ σμικρὸν ἀκόντιον. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ κατ' αἰγὸς ἴεσθαι, ὅ ἐστι πέμπεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἴεσθαι πλεονασμῷ τοῦ ι, ἢ παρὰ τὸ τὴν ἀγκύλην ἐξ αἰγείων δερμάτων εἶναι, ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ τῶν αἰγῶν νέεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄγαν νέεσθαι. B.E.

καὶ αἰγανέησιν ἰέντες] δορατίοις, παρὰ τὸ τὴν ἀγκύλην ἐξ αἰγείων 5 δερμάτων εἶναι. P.Q.T.

627. τυκτῶ] κατεσκευασμένῳ καὶ λελειωμένῳ ἐδάφει. H.

ὑβριν ἔχεσκον] ταυτὸ ἰδίᾳ οἱ ὑβρισταί. P.

ἔχεσκον] γρ. ἔχοντες. Q.

Ἄρισταρχος διαστέλλει μετὰ τὸ ὄθι περ πάρος, ἢ ἢ τὸ ἐξῆς, μνη- 10 στήρες δὲ ὑβριν ἔχοντες. P.

629. ἀρχοὶ μνηστήρων] γενναῖόν τι λαμβάνει ὁ ποιητής, καὶ τοὺς κακίστους μὴ ἀνάρχους λαμβάνειν. P.Q. αἰρήσονται οἱ μὲν ἀγαθοὶ τὸν ἀμείνω, οἱ δὲ φαῦλοι τὸν φαυλότερον. P.

ἀρετῇ] ἀρετὴν νῦν ποιητικῶς τὴν εὐγένειαν λέγει. P.Q.T. 15

630. τοῖς δ' υἱὸς Φρονόιο] ὅτι καὶ ἐν Ἰλιάδι ἡ αὐτὴ εὐστοχία τῆς τῶν ὀνομάτων θέσεως. P.

634. ἐμὲ δὲ χρεῶ] ἐμὲ δὲ χρεία ἐστὶν αὐτῆς, Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἐμοί. B.P.

636. δώδεκα θήλειαι] δοκεῖ μαχόμενον εἶναι τῶ ἵπῳ τοῦ Τηλεμά- 20 χου λεγομένῳ “οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος” (607.), εἴπερ οὗτος μέλλει δαμάζειν ἵππους οὐ δυνάμενος χρῆσθαι αὐταῖς ἐν Ἰθάκῃ. ἀγνοοῦσι δ' ὅτι οὐχ ἵππους δαμάσαι βούλεται, ἀλλὰ τὰς ἡμίονους, ἢ ἔχρη ὀρεῦσι χρῆσθαι εἰς τὰς κατ' ἀγρὸν ἐργασίας. E.H.P.Q.T.

9. γρ.] γράφε Q. In T. ordine in verso annotatum γράφεται ἔχεσκον.

10. Addidi περ πάρος. Non post ὄθι, sed post ὄθι περ πάρος distinguere debuit Aristarchus, si ἔχοντες legit.

12. In Pal. lemma est: Τοῖς δ' υἱὸς Φρονόιο. Mox verbo λαμβάνειν sine ulla interpunctione statim subjicitur ἀρήσονται (sic pro αἰρ.) κ. τ. ε. Tum ὅτι καὶ ἐν Ἰλιάδι κ. τ. ε. quod scholium solum ad lemma illud (v. sq.) rettuli. BUTTM. Scribendum collato Eustath. p. 1512, 27. μὴ ἀνάρχους θέλειν διάγειν, αἰρήσονται δὲ οἱ μὲν—.

15. λέγει om. P.Q.

20. τῶ ἵπῳ τοῦ T. λεγομένῳ] εἶναι τὸ

ἵπῳ T. λεγόμενον T. unde εἶναι addidi. 21. οὐ γάρ T. τὸ οὐ γάρ P. οὐδέ ceteri.

22. οὐ δ.] μὴ δ. P. μὴ δ. δὲ T. αὐταῖς H. αὐτοὺς T. αὐτοῖς ceteri. ἀγνοοῦσι δ' ὅτι] ἀγνοοῦσιν ὅτι H.

23. οὐχ] In Mediol. forma οὐχ fere semper apostrophum appictum habet, ut hic οὐχ' ἵππους: quod factum esse auctoritate codicum e Pal. cognovi, qui et hic et alibi eandem rationem sequitur. Nimirum crediderunt decurtatam esse formam ab οὐχί; neque absurde; modo idem de forma οὐκ statuisent ut decurtata ab οὐκί. BUTTM.

τὰς H. τοὺς ceteri.

639. ἀλλά που αὐτοῦ] Ἀττικῶς ἀλλά που αὐτοῦ, ὃ ἔστιν ἐν τόπῳ τινὶ τῶν ἀγρῶν. B.

640. ἡ μήλοισι παρέμμεναι] ἡ τὰ ποιμνία ἐπισκοπεῖν ἢ τὰ συβόσια. E.

641. προσέφη Εὐπειθέος υἱός] ἐν ἄλλῳ “ἀπαμείβετο φώνησέν 5 τε.” H.P.

642. καὶ τίνες] οἱ μὲν τὸν καὶ ὀξύνουσιν, ἢ ἢ, καὶ τινες αὐτῶν, κακῶς· ἐγράφετο γὰρ ἂν, κ' εἴ τινες. H.P. λείπει ἢ σύν. ἀντὶ τοῦ, κ' εἴ τινες. Gl. P.

643. κούροι ἔποντο] στικτέον μετὰ τὸ ἔποντο, τὰ δὲ ἐξῆς ἐν πεύ- 10 σει ἀναγνωστέον. P.

ἢ εἰ] ὁ μὲν ἢ περισπᾶται· διαπορητικὸς γάρ· ἢ δὲ εἰ ἀντωνυμία κτητικὴ ἔστιν ἐν πλεονασμῷ τοῦ ε. P.

644. θῆτές τε δμῶές τε] σημειοῦνται τινες ὅτι διέστειλε τοὺς θῆτας ἀπὸ τῶν δμῶων. θῆτες γὰρ λέγονται οἱ ἐλεύθεροι μὲν, μισθῷ 15 δὲ δουλεύοντες, δμῶες δὲ αὐτοὶ οἱ δούλοι, παρὰ τὸ δεδμησθαι, ὃ ἔστιν ὑποτετάχθαι. B.E.P.Q. οἱ μίσθιοι, παρὰ τὸ θῶ τὸ εὐνοχοῦμαι. ὁ μέλλων θῆσω καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω θῆς τοῦ θητός. ὁ κανὼν, τὰ εἰς ης ὀνόματα διὰ τοῦ η γράφεται, μονοσύλλαβα δὲ διὰ τοῦ η κλίνονται, ὄον θῆς θητός, σῆς σητός. T.

645. εἴ σε βίῃ] ἴνα, εἰ μὲν ἐκὼν ἢ δεδωκὼς, φυλάττηται ὡς φίλον Τηλεμάχου τὸν Νοήμονα· εἰ δὲ βιασάμενος ἔχει, κακείνον συνεργὸν πρὸς τὴν ἐπιβουλήν λάβωσιν. H.P.Q.T.

βίῃ σε ἀφείλετο. ὁμοίως τῷ “ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες” (II. α, 299.). P.

647. προσπύξατο] ἐδεξιόσατο φιλοφρόνως τῷ μύθῳ, τουτέστιν ἐξελεπάρησεν. E. ἐκολάκευσεν. Gl. H.

649. τί κεν ῥέξειε] τί ἂν πράξειε καὶ ἄλλος αἰτοῦντος τοιοῦτου πάντως δοῦναι; P.Q.

650. ἔχων μελεδήματα] ἐτυμολογεῖται τὸ μελεδήμα παρὰ τὸ τὰ 30

5. φώνησέν] φώνησέ τε H.P.

8. ἂν om. P.

12. ἢ εἰ—ἢ δὲ εἰ ἀντ. κτητικὴ correxi pro ἢ εἰ (margo ἢ εἰ αὐτοῦ)—ἢ οἰ ἀντ. κλητικὴ.

19. διὰ τοῦ η γράφεται delet Prel-
lerus.

21. φυλάττηται] φυλάττεται H.T.
φίλον] φίλος T.

22. ἔχει T. ἔχει H. ἔχῃ P.Q.

23. λάβωσιν addidi ex T.

28. τοιοῦτου—δοῦναι] In V. est
τοιοῦτου; πάντως συνέδωκεν.

μέλη ἔδειν καὶ ἐσθίειν. E.P.Q. τὸ δέ, ὅπποτε ἀνήρ, ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς. P.

652. κοῦροι] νεώτεροι. κατ' εἰρωνείαν τοῦτο φησι. E.

κοῦροι δ' οἱ κατὰ δῆμον] ἄνδρες αὐτῶ συμπλέουσι λογαδῆς Ἰθακή-
σιοι, οἱ μεθ' ἡμᾶς κρατοῦσιν. V. 5

μεθ' ἡμέας] πρὸ τέλους ἢ ὄξεια. ὀρθοτονεῖται γὰρ διὰ τὴν πρόθε-
σιν καὶ τὴν ἔμφασιν. P.

654. γρ. ἢ ἐ θεόν, ἴνα ἢ καθὰ θεόν. H.

τῶ δ' αὐτῶ] τούτῳ δ' αὐτῶ, τῶ Μέντορι, ἐφόκει ὁ θεός. P.

655. μετὰ τὸ θαυμάζω στικτέον πρὸς τὴν ἔμφασιν. P. 10

659. μνηστῆρες] τοὺς μνηστῆρας δὲ οἱ δύο ἀρχηγοὶ ὃ τε Ἀντίνοος
καὶ Εὐρύμαχος κατέπαυσαν τῶν ἀγώνων ἐξ ὧν ἐτέρποντο. εἶτα ἄμν-
διδι καὶ ὁμοῦ αὐτοὶ οἱ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ λοιποὶ μνηστῆρες ἐκάθισαν. B.
ἄμνιδις] ψιλωτέον τὸ ἄμνιδις. δῆλον κακ' τῆς συναλοιφῆς "οἱ τ'
ἄμνιδις κονίης" (II. v, 336.). P.Q. 15

661. ἀχρῦμένος] ἐκ τῆς Ἰλιάδος (α, 103.) μετηνέχθησαν οὐ δεόν-
τως οἱ στίχοι. H.Q.

μένεος δέ] ὄρα τὴν ἀναισχυντίαν. σχετλιάζει γὰρ καὶ ὀργίζεται
ὡς δεινὰ πεπονθώς, ἄλλω οὐδενὶ ἔχων ἐγκαλεῖν ἢ τῇ ἑαυτοῦ ῥαθυμίᾳ.
P.Q. 20

ἀμφιμέλαιμαι] αἱ ἐν βάθει κείμεναι, ἢ αἱ ἀμφοτέρωθεν μελανω-
θεῖσαι τῶ καπνῶ τοῦ θυμοῦ. E.

662. ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόντι] οἱ μὲν οὖν φασιν, ὥσπερ ἀπὸ
τοῦ θῆρε τοῦ δυϊκῶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε τὸ ἐνικὸν γίνεται θῆρ, οὕτως
ἀπὸ τοῦ ὅσσε τὸ ἐνικὸν ἐστίν ὅσσ διὰ δύο σσ. ἐλέγχονται δέ· οὐ 25
γὰρ ἐπὶ πάντων τοῦτο γίνεται. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ δμῶε οὐ γίνεται τὸ
ἐνικὸν δμῶ, οὐδὲ ἀπὸ τοῦ φῶτε φῶτ. οὕτως οὖν οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ὅσσε
ὅσσ. ἢ δὲ αἰτία ἐστὶν αὕτη. ἐπεὶ τὸ ρ καὶ τὸ ν κατὰ γε τὸ πλεῖ-
στον τῶν ἀμεταπτῶτων ἦν, προσεβλήθη τῶ θῆρ καὶ τῶ χῆν τὸ ε, καὶ
δυϊκὸν γέγονεν. οὐδέποτε εὔροις ἂν τοῦτο συμβαῖνον ἐφ' ὧν ἔσχατον 30
ἦν τὸ σ. τῶ γὰρ Κρής εἰ προσθεῖης τὸ ε, δυϊκὸν οὐκ ἂν γένοιτο Κρῆσ-

1. ἔδειν] ἔδειν Q.

6. ὀρθοτονεῖται —] Consequens
est, scribi etiam solitum fuisse olim
ἡμεας in inclinatione. BUTTM. Vid.
schol. ad 294.

8. γρ. ἢ ἐ θεόν] Atqui id ipsum le-
gitur in textu. Fort. ὥστε θεόν.

16. ὡ om. Q., nisi Maii typo-
thetæ error est. ὡκ ὀρθῶς schol.
II. α, 103.

17. οἱ στίχοι] Versus dicit 661.
662.

30. ἂν addidi.

31. προσθεῖης H. προσθεῖη P,Q.

σε, οὐδὲ τῷ χρώς καὶ παῖς. οὕτως οὐδὲ τῷ ὄσσ. ἔτι δὲ καὶ ἀδύνα-
τόν ἐστι συλλαβὴν μίαν εἰς δύο σσ λήγειν, οὐδὲ μὴν δύναται ὅς
εἶναι δι' ἐνὸς σ' τῶν γὰρ εἰς ος ληγόντων τὰ δυϊκὰ εἰς ω λήγει· ῥή-
τέον οὖν ὅτι τὸ ὄσσε οὐκ ἔστιν ἀρσενικὸν δυϊκόν· φησὶ γὰρ ὁ ποιητὴς
“ τὼ δὲ οἱ ὄσσε ποσσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον” (Π. ν, 616.), οὐχ 5.
αἱματόεντες. οὐδετέραν οὖν ληπτέον εὐθειᾶν, καὶ ἔσται τὸ ὄσσος ὡς
ἔρκος, βέλος, τεῖχος· καὶ δὴ πληθυντικὸν κατὰ Ἀθηναίους μὲν ἔρκη,
βέλη, τείχη, κατὰ δὲ τοὺς Ἴωνας ἔρκεα, βέλεα, τείχεα· καὶ δῆλον
ὅτι καὶ ὄσσεα. τῶν δὲ εἰς α πληθυντικῶν οὐδετέρων τὰ δυϊκὰ εἰς ε
τελευτᾶ, ὄμματα ὄμματε, γράμματα γράμματε. καὶ Ἀριστοφάνης 10
ἐν Πλούτῳ “ γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον, ὃ καθάρματα;” σαφὲς οὖν
ὅτι καὶ τείχεε λέξουσι δυϊκῶς καὶ ὄσσεε, εἶτα κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ
τελικῆς ε ὄσσε ἐγένετο. H.P.Q.

664. οὕτως, φάμεν δὲ οἱ. τινὲς, φαμὲν δὲ μιν, κακῶς. P.H.

665. τόσσω δὲ] οἱ πλείους ὡς δύο μέρη τοῦ λόγου ἀνέγνωσαν ἐν 15
δυσὶν ὀξείαις, ὡς τὸ “ τοίῃ δ' ἀμφὶ γυναικί” (Π. γ, 157.). ὁ δὲ
Ἀσκαλωνίτης περισπωμένως κατ' ἐπίτασιν. P.Q. διχῶς, τόσσω δέ,
καὶ τοσσῶνδε. P. inter versus.

* Ἄλλως. ἐκ τόσσω δὲ] ταῦτα ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς προενεκτέον μετὰ
ἤθους καὶ ἐρωτήσεως· μᾶλλον γὰρ οὕτως ἐμφαίνει τὴν ἀγανάκτησιν. 20
τὸ ἐξῆς οὕτως, ἐκ τόσσω δ' ἀέκητι οὔχεται. τὸ δὲ ἀέκητι ἐπὶ τῆς
προαιρέσεως αὐτῶν κεῖται. P.Q.

667. ἄρξει] ἰσχυροποιήθη ὁ Τηλέμαχος καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα
κακὸν ἐπενεγκεῖν ἡμᾶς. E. * Ἄλλως. οἶον προκακῶσει ἡμᾶς. οἱ δὲ
ὄνομα, ἀπὸ εὐθείας τῆς ἄρξης, ἢ ἡ, ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς χειρὸν 25
ἡμᾶς ἐργάσεται. E.P.Q.V.

ἄρξει καὶ προτέρω] τὸ γινόμενον καὶ προσωτέρω προκόψει ὥστε
κακὸν εἶναι. τὸ δὲ προτέρω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πλεόν, προσωτέρω, ἐκβολῆ
τοῦ σω. B.P.Q.T. * Ἄλλως. παρέλκει τὸ ἔμμεναι. ὁ δὲ νοῦς, καὶ
εἰς τοῦμπροσθεν ἄρξεται τὸ κακὸν προχωρεῖν αὐτοῦ καὶ μέχρις ἡμῶν 30
τῆς τόλμης τὸ κακὸν φθάσει, τουτέστι καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἀφεται. T.

1. τῷ—τῷ] τὸ—τὸ Q.
ἔτι—οὐδὲ μὴν correxi pro ὅτι—
οὔτε μὴν.

11. Πλούτῳ] 454.

14. οὕτως φάμεν δὲ οἱ om. P.

15. οἱ πλείους ὡς δύο P. τινὲς δύο Q.
ἐν δυσὶν ὀξείαις] Conf. schol. II.

ω, 15.

17. ἐπίτασιν Butt. pro ἐπίστασιν.

19. προενεκτέον Butt. pro προσε-
νεκτέον.

27. γινόμενον] γινόμενον P.

28. προσωτέρα, ἐκβολῆ τοῦ σω] ἔστι
δὲ συγκοπὴ τοῦ προσωτέρω T.

ἀλλά οἱ αὐτῶ] ἐχρῆν ὀρθοτονεῖν τὴν οἶ' ἔστι γὰρ ἀντιδιασταλτικὴ
καὶ προηγεῖται τῆς αὐτός· ἀλλ' ὅμως ἐγκλιτικῶς ἀνεγνώσθη. Η.

668. πρὶν ἤβης μέτρον ἰκέσθαι, αἱ Ἀριστάρχου. αἱ δὲ κοιώτεραι,
πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι. Η.Θ.

670. λοχῆσομαι] ἦτοι ἐνεδρεύσω. φυλάξω δὲ τηρήσω. Η. 5

671. ἐν πορθμῶ] τῶ διαπεράματι, τῶ στενῶ τόφῳ. πορθμὸς γὰρ
λέγεται ἡ στενὴ θάλασσα. Ε.Θ.Υ. στένωμα τὸ ἀνὰ μέσον γαιῶν.
διαφέρει δὲ ἰσθμὸς καὶ πορθμὸς. ἰσθμὸς μὲν λέγεται τὸ ἀνὰ μέσον
θαλάσσης πεδίον, πορθμὸς δὲ τὸ ἐναντίον. Τ.

Σάμοιό τε] ὅτι τὴν Σάμην Σάμον εἶπεν. ἔστι δὲ Σάμος Ἰωνίας, 10
Σάμος Θράκης, Σάμος Κεφαλληνίας. Β.Ε.Τ.

672. ἐπισμυγεῶς] ὅπως ἐπὶ κακῶ τῶ ἑαυτοῦ, ἐπιπόνως, ἀθλίως,
χαλεπῶς, ἀπὸ τοῦ σμύχω. παρέλκει δὲ ἡ ἐπί. Β.Ε.

673. οὐδεμία ἀντιλογία πρὸς τὸ δυσεπιχείρητον ἢ ἄδικον. ἀλλ' ὁ
μὲν ἀπερισκέπτως εἰσηγήσατο, οἱ δὲ ἐτοιμῶς δέχονται. Ρ. 15

675. πάθος κινεῖ τῇ Πηνελόπῃ τὸ ἐπεισόδιον, ὅταν τὸν Ὀδυσσεά
θρηνοῦσα τὴν ἐπὶ τῶ παιδὶ ἀγωνίαν προσλάβῃ. Ρ.

ἄπυστος] ἀνήκουστος. ΓΙ. Η.

676. βυσοδοόμενον] ἐμμηχανῶντο, κρυφίως συνεβουλευόντο, εἰς βιά-
θος ἔκρυπτον, ἦτοι ἐν τῶ μυχῶ τῆς αὐτῶν διανοίας διανοοῦντο. Β.Ε.Θ. 20
κρυφίως ἐβουλευόντο, ἐκ τοῦ βυσσόν, ὃ σημαίνει τὸ ἔνδον, καὶ τοῦ
δόμος. Τ.

677. Μέδων] οὗτος ἐδούλευε τοῖς μνηστήρσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον,
ἵνα τὰς βουλὰς αὐτῶν διαγγέλλῃ τῇ Πηνελοπείῃ. ἄλλως τε δὴ καὶ
τὰ πρὸς ζῶν πραγματευόμενος ἐποίει τοῦτο. διὸ οὐδὲ ἀπεκτάνθη σὺν 25
αὐτοῖς. Ε. πλάττει ὁ Ὀμηρος ὅτι ἔξωθεν τῆς αὐλῆς ἦν ὁ Μέδων
ἤκουε τὴν ἐπιβουλὴν τῶν μνηστήρων, ἔνδοθεν ἐκείνων ὄντων. Β.

678. αὐλῆς ἐκτὸς ἑών] σημειοῦνται τινες πρὸς τὸ περὶ τῆς Ὀδυσ-
σεως οἰκήσεως. Ρ.

679. Πηνελοπείῃ] Ἰωνικόν. Ε. 30

682. ἢ εἰπέμεναι] σημειοῦνται διὰ τὴν ἐν τῶ μέτρῳ συνίησιν. Ρ.

683. ἔργων παύσασθαι] περιπαθὲς τὸ δυσχεραίνειν ἐπὶ τῇ ἀσω-
τία αὐτῶν καὶ βία τοῦ παιδός. Ρ.

1. ἐχρῆν—ἀνεγνώσθη] Hanc obser-
vationem repetit schol. ad ο, 285.

6. διαπεράματι Η. et Hesychius.
διαπεράσματι Ε.Θ. διὰ περάματος V.

7. γαιῶν] γαιῶν Τ. μεταξὺ δύο γαιῶν
Eustath. p. 1513, 36.

11. Κεφαλληνίας] κεφαλληνίας Β.Ε.Τ.

14. δυσεπιχείρητον] δυσεπιχείριστον Ρ.

685. ὅτι τὰ ἰσοδυναμοῦντα παράλληλα τέθεικεν, ὕστατα καὶ πύματα. P.

686. διχῶς, οἷ θ' ἅμα, καὶ, οἷ θαμά, ὃ καὶ ἄμεινον, ὡς καλά. H.P. κατακείρετε] καταναλίσκετε, καταδαπανᾶτε. E.

βίοτον] γράφεται, βρωτόν, ἤγουν τροφήν. E. 5

687. κτῆσιν Τηλεμάχου] περιπαθῶς ἄγαν οὐκ ἔφη Ὀδυσσεύς, ἀλλὰ Τηλεμάχου. μεῖζον γὰρ φαίνεται τὸ πάθος ὅταν καὶ περὶ ψυχὴν ἐπιβουλευόμενον τοῦτον αἰσθηται, ἥτις οὐδὲ τῆς κτήσεως ἀπέχεται. P.Q.

690. ἐξάϊσιον] ἔξω τοῦ καθήκοντος, ἀπὸ τοῦ αἴσιον τὸ ἀρμόδιον. B. 10 τὸ ἔξω τοῦ καθήκοντος, ἔξω αἴσης, ὃ ἔστιν ἄδικον. P.

691. ἐν δήμῳ] τουτέστιν, ἐκ τοῦ δήμου κακολογήσας τινάς. E.

βέλτιον τὸ “ἐν δήμῳ” τοῖς ἄνω προσδίδοσθαι. τὸ δὲ ἐχθαίρησιν ἀντὶ τοῦ ἐχθαίρη, καὶ τὸ “ἰχθὺς ὅς κε φάγησι” (Π. φ, 127.) ἀντὶ τοῦ φάγη. B.E.P.Q. 15

ἥτ' ἔστι δίκη] ὥσπερ τρόπος ἔστι τῶν βασιλέων τὸ ἄλλον μὲν μισεῖν, ἄλλον δὲ φιλεῖν. Καὶ ἄλλως. γνωμικὸς ὁ στίχος περὶ τῶν βασιλέων λεγόμενος, ὅτι τοὺς μὲν μισοῦσι, τοὺς δὲ φιλοῦσιν ὅπερ οὐ προσῆν Ὀδυσσεῖ. καὶ αὐτὸν οὖν κατ' ἰδίαν προσηκτέον τὸν στίχον. P.Q. 20

τινὲς τὸ μηδὲν ἐξάϊσιον δρᾶν. ἀλλ' οὐχ ἀρμόσει ταύτῃ τῇ ἀποδοσει τὰ ἐπιφερόμενα. H.P.

697. εἰ γὰρ δὴ βασιλεία] δαιμονίως ἔχει τὰ τῆς διαθέσεως. ἡ μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ τοῖς μετρίοις χαλεπαίνει, ὃ δὲ εὐχεται μὴ δέχεσθαι ἄλλην ἐπίτασιν τὸ τόλμημα τῶν μνηστήρων. P.Q. 25

τινὲς, αἱ γὰρ δὴ. H.P.Q.

699. et iterum 737. τάχιστα ὅλα ἐξήνεγκε. λέγει γὰρ τὰ φαῦλα συντόμως. P.

700. μεμάασι] προθυμοῦσι. Gl. H.

3. διχῶς om. P.
οἷ θ' ἅμα H. οἷ θαμά (hoc accentu) P. Duplicem scholiasta notat scripturam, οἷ θ' ἅμ' ἀγειρέμενοι (quam H.M. in textu habent) et οἷ θαμ' ἀγειρέμενοι.

14. ἐχθαίρη] ἐχθαίροι P.
καὶ τὸ] πρὸς τὸ B.P.

15. φάγη scripsi pro φάγη.

19. προσηκτέον Butt. pro προσηκτέον.

21. 22. Hoc scholium in P. ap-
pictum est versui 693. Sed videtur referendum esse adhuc ad verba ἥτ' ἔστι δίαη. BUTTM. Cum P. consentit H., in quo est τινὲς δὲ τὸ etc.

701. *νεισόμενον*] τὸ νείσω ποτὲ μὲν διὰ διφθόγγου γράφεται, ποτὲ δὲ διὰ τοῦ ι. γίνονται δὲ καὶ ἀμφότερα οὕτω. νέω τὸ πορεύομαι πρωτότυπον θέμα. ὁ μέλλον νέσω, καὶ ἐπειθέσει τοῦ ι νείσω, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε καὶ προσθέσει τοῦ ι νίσω. θεματοποιεῖται δὲ οὗτος ὁ μέλλον ποτὲ μὲν διφθογογραφούμενος, ποτὲ δὲ ἰωτογραφούμενος, 5 καὶ ἔχει τὴν κίνησιν εἰς ἐνεστῶτα παθητικῶν, ὡς ἐνταῦθα, οἴκαδε νεισόμενον. B.

νισόμενον] ἐπανερχόμενον. ἀπὸ τοῦ νέω τὸ πορεύομαι. E.

702. *ἠγαθέην*] Ῥιανὸς Ἡμαθίην γράφει. H.P.

ἐς Λακεδαίμονα] οὐδὲ ἐνταῦθα ἢ Κρήτη, οὐδὲ Ἰδομενεὺς ὀνομάζε- 10 ται. H.P.

704. *ἀμφασίη*] ἀφασία, ἀφωνία. H. ἀφασίη. τὸ δὲ μ περισ- σόν. B.

705. ἔσχετο] αἱ Ἀριστάρχου “ἔσκετο” ἀντὶ τοῦ ἐγένετο γέλοιοι γάρ εἰσιν οἱ γράφοντες ἔσχετο. H.P.Q. 15

707. οὐδὲ τί μιν χρεώ] οὐδεμία ἀνάγκη αὐτὸν ἐπιβαίνειν νηῶν. H.

708. αἰθ' ἀλὸς ἵπποι] λείπει τὸ ὡς, ὡς κὰν τῷ “Τηλεμάχου ἐτάρω τε κασιγνήτω τε” (Od. φ, 216.). ἡμάρτηται, διότι ἐν τῷ παθητικῷ οὐ κρατεῖ τοῦ λόγου. ἀλλ' ἔοικεν ὁ ποιητὴς κεχρησθαι ποιητικῇ ὀρμῇ, οὐ λογιζόμενος τὸ πρέπον τοῦ προσώπου. P.Q. 20

709. περόσσι δὲ πουλὺν ἐφ' ἕγρη] οἱ ἀρχαῖοι ὁ πολὺς καὶ ἡ πολὺς ἔγραφον, ὡς ὁ ἡμαθίεις καὶ ἡ ἡμαθίεις καὶ τὰ ἄλλα. E. ἐν σχή- ματι εἴρηται, ὡς “θερμὸς αὐτμῆ.” P.

712. οὐκ οἶδ' εἴ τίς μιν] ἢ τις μιν Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ η. καὶ γίνεται ἡ στιγμὴ ἀμφίβολος. εἰ μὲν γὰρ διαζευκτικὸς εἶη, στικτέον 25 πρὸ αὐτοῦ καὶ βαρυντέον τὸν ἐπόμενον, εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ συναπτικῷ κέοιτο τοῦ εἰ, βραχὺ διασταλτέον πρὸ αὐτοῦ. H.P.Q.

714. πατρὸς] λείπει ἡ περί. H.T.

718. πολυκμητόν] τοῦ μετὰ πολλοῦ καμάτου κατασκευασθέντος, ἢ ἐν ᾧ πολλὰ ἔκαμον οἱ κατασκευάσαντες. B.E.H.Q. οὐ κατὰ τὸ 30 ἐπίθετον, ἀλλ' ἔχει τὴν ἀναφορὰν πρὸς τὰ ἔργα τοῦ κατασκευάσαν- τος αὐτὸν Ὀδυσσεῶς (Od. ψ, 192.). P.

10. οὐδὲ ἐνταῦθα] Conf. schol. α, 93.

14. αἱ Ἀριστάρχου] ὁ ἀρίσταρχος Q.

23. θερμὸς αὐτμῆ] Vid. schol. ad 442.

25. ἡ στιγμὴ ἀμφίβολος —] Hæc ut aliæ de interpunctione observa- tionis Nicanoris sunt. De hoc loco dixit Friedlaender. de Nic. p. 33.

719. μινύριζον] ποία λέξις; ἡσύχως ἔκλαιον καὶ μικρῶς· μινυὸν γὰρ τὸ μικρόν. E.Q. ἡσύχως ἔκλαιον. H. a m. pr. θρηνώδες ἐφώνουν. H. a m. sec. T. μεθ' ἡσυχίας ἐφύμνου, παρὰ τὸ μύρω τὸ ὀδύρομαι, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν μιμύρω καὶ μινύρω τροπῇ τοῦ μ εἰς υ, καὶ μινυρίζω. T. 5

720. πᾶσαι ὄσαι] ἄκρως τῇ διαθέσει. ὑπέγραψε γὰρ τὴν μὲν εἰς τοῦδαφος, τὰς δὲ περιστώσας μετὰ δακρύων. P.Q.

721. ἄδινόν] τὸ μάλα οἰκτρόν. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἄδην, ὃ σημαίνει τὸ δαψιλῶς. καὶ ἄδινόν τὸ σύγχρον καὶ πυκνόν. B.

722. κλύτε, φίλαι] φίλας καλεῖ τὰς θεραπαίνας οἰκειῶς τῇ παρ-10 ούσῃ περιστάσει. τοιοῦτοι γὰρ οἱ δυστυχοῦντες καταβαίνοντες εἰς ταπεινώσιν, ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἀξιώματος ἐπαγόμενοι εἰς ἔλεον. H.P.Q.

περί γάρ μοι] ὅτι ἐν ἀρχῇ λόγου ὁ γάρ, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι (η, 328.) “πολλοὶ γὰρ τεθῆασι.” H.

724. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ θυμολέοντα, καὶ Δαναοῖσι, καὶ 15 ἐσθλόν. P.

726. ἐσθλόν, τοῦ κλέος] περιττὸς ὁ στίχος. καὶ γὰρ προεῖπεν “ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλόν.” καὶ οὐκ οἶδεν ὁ Ὅμηρος τὴν καθ' ἡμᾶς Ἑλλάδα, ἀλλὰ τὴν Θεσσαλικὴν οὕτω λέγει καὶ Ἑλληνας τοὺς ἐκεῖ- 20 θεν. H.Q.

καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος] Θεσσαλίαν καὶ Πελοπόννησον. B.T.

727. ἀποκτεῖναι μεμάσιν] ἀνηρέψαντο θύελλαι ἢ χαριεστέρα τῶν Ἀριστάρχου, καὶ ἄλλαι πολλαὶ οὕτως. H. γράφεται “ἀνη- 25 ρεῖψαντο θύελλαι.” καὶ ἄλλαι δὲ πολλαὶ οὕτως. διὰ τὸ αἰφνίδιον γὰρ καὶ ἀπροφώνητον τῆς ἐξόδου ὡς ἀπολωλότα αὐτὸν θρηνεῖ. E. 25 P.Q.

728. ἀκλέα] ἀγνοούμενον, ἄδοξον· οὐ γὰρ μόνον τὴν ἀπώλειαν ἀπολοφύρεται, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀκλεῆ θάνατον. B.E.P.Q.T.

6. ἄκρως (ἄκρως om. Q.) τῇ διαθέσει] Sic schol. ε, 489. ἄκρως τῇ ἐπεξεργασίᾳ. et similiter δαιμονίως τῷ ἐπεισοδίῳ ad ε, 336. καλῶς τῇ τάξει ad ζ, 149. τῇ ὑπερβολῇ δαιμονίως θ, 173. Plene ad θ, 485. δαιμονίως τῇ τάξει ἐχρήσατο.

12. ταπεινώσιν] ταπεινὸν P.

ἀπὸ—ἔλεον om. Q.

18. οὐκ οἶδεν ὁ Ὅμηρος τὴν καθ' ἡμᾶς Ἑλλάδα] Quamobrem versum, qui redit infra 816., obelo notavit Ari-

starchus, ut colligi potest ex schol. II. 4, 395.

22. ἀποκτεῖναι μεμάσιν] Sic scriptum etiam in M., qui alteram lectionem in γρ. habet.

Scholion codicis H. sic ut nunc legitur composui. In codice inter Ἀριστάρχου et καὶ ἄλλαι totus interjacet textus. PORSON.

24. ἄλλαι δὲ πολλαὶ] ἄλλα δὲ πολλὰ P.

730. τὸ ἐξῆς, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ, ὅπποτε κείνος ἔβη. P. μάλα] γρ. σάφα. H.

732. ὀρμαίνοντα] τινὲς “ὀρμηθέντα” κακῶς. H.P.

733. τῷ κε μάλ'] ἐνταῦθα ἀνέκλυτε τοῦ Τηλεμάχου ἢ πρόνοια λαθεῖν πειραθέντος τὴν μητέρα ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ. P.Q. 5

735. ἀλλὰ τις ὀτρηρὸς] ὄρα τὸ εὐτακτον, μηδ' ἐν τηλικούτῳ δεινῷ γενομένην ἀνεπιτηδείῃ ἀγγέλῳ πρὸς τὸν Λαέρτην χρήσασθαι. H.P.Q. ὀτρηρῶς] δραστικῶς, σπουδαίως. V.

736. ἔτι δεῦρο κιούσῃ] παρέλκον τὸ ἔτι· τὸ γὰρ κιούσῃ οὐ δέχεται αὐτό. E. 10

737. τάχιστα ὅλα ἐξήνεγκε. λέγει γὰρ τὰ φαῦλα συντόμως. P. (ut ad 699.)

739. μῆτιν ὑφήνας] εἴ τινα ἐξευρῶν μηχανὴν ἐκείνος, σύνεσιν, βουλὴν, γνώμην, τέχνην κατασκευάσας. E.

740. λαοῖσιν ὀδύρεται] ἐν τοῖς μνηστῆρσι κλαύσει, καὶ οἰκτειρή-15 σουσι τοῦ μὴ κτεῖναι Τηλέμαχον. B.

741. φθῖσαι γόνον] γρ. καὶ φθειῖσθαι δόμον. M.

743. νύμφα φίλη] δεξιῶς οὐ περιμένει τὸν ἔλεγχον οὐδὲ φθάνει. μιᾷ δὲ τῇ μνηύσει καὶ αὐτὴν ἀξίαν τοῦ ἀπολωλέναι φησὶ διὰ τὸ πεισθῆναι τῷ Τηλεμάχῳ. αἰτίαν δὲ τῆς σιωπῆς ὄρκον προβάλλεται. 20 H.P.Q.

744. ἡ ἕα ἐν μεγάρῳ] τινὲς δασύνουσι τὸ ἦ ὡς ἄρθρον. τὸ δὲ ἕα ῥῆμα πρῶτου προσώπου φασίν, ἢ ἦ, ἢ τις ἤμην ἐν τῷ μεγάρῳ. P.Q.

750. βραχὺ διασταλτέον εἰς τὸ ὑδρηναμένη, ἐλοῦσα, γυναιξί, πρὸς τὸ σαφέστερον. P. 25

752. εὐχέ'] οὐ παραινῆ μὴ δακρύνει· οὐ γὰρ πείσει· προτρεπομένη δὲ ἐπ' εὐχὰς καταφεύγειν, ὅθεν λεληθότως παύει τὰ δάκρυα. P.Q.

753. ἡ] δασυντέον τὸ ἡ ἔστι γὰρ ἀντὶ ἀντωνυμίας τῆς αὐτῆ. P.

4. ἀνέκλυτε] ἀνακίπτεται P.

5. λαθεῖν—ἐξόδῳ] λαθεῖν τὴν μητέρα πειρωμένου Q.

7. χρήσασθαι Butt.μ. εἰρήσασθαι H.P. εἰρήσασθαι Q. χρήσθαι Maius.

8. Sic ed. ant. nam recentt. ita : ὀτρηρὸς] ἔνοι, ὀτρηρῶς, δραστικῶς, σπουδαίως. (Vid. not. ad δ, 139.) BUT.

9. τὸ γὰρ Butt.μ. pro τῇ γάρ.

15. οἰκτειρήσουσι] οἰκτειρίσουσι B.

19. μιᾷ] ἅμα Q.

23. μεγάρῳ] οἶκῳ P.

26. παραινῆ Butt.μ. pro παραβαίνει. Quæ correctio peti poterat ex Eustathio p. 1516, 54.

27. δὲ om. Q. Exspectes προτρέπεται δὲ—

29. αὐτῇ] αὐτῆς P.

σαώσαι] πρὸ τέλους ἢ ὀξεῖα. ἔστι γὰρ εὐκτικόν. P.

754. μηδὲ γέροντα] οὐ θέλει ὁ Ὅμηρος μνηῦσαι τοῦτο τῷ Λαέρτῃ ὡς ἀπὸ τῆς Πημελόπης. ἢ γὰρ οὐ κείθει τοὺς Ἰθακησίους, καὶ ἔστι δυσχερὲς αὐτῷ μὴ πως βιάσωνται αὐτήν· ἢ κείθει αὐτούς, καὶ κωλύουσι τοὺς μνηστῆρας. καὶ τοῦτο ἀπὸ ἱστορίας οὐκ ἔστι τῷ Ὀμήρῳ 5 εἰ γὰρ συνεστάλησαν οἱ μνηστῆρες, οὐκ ἂν ἀπεκτάνησαν. E.

755. Ἀρκεισιάδαο ὁ Ἀρκεΐσιος ἐγέννησε τὸν Λαέρτην, ὁ Λαέρτης τὸν Ὀδυσσεά καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς τὸν Τηλέμαχον. Ἀρκεισιάδης οὖν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀρκεΐσιου, ἦτοι ὁ Λαέρτης. B.

756. οἴχεσθ'] γράφεται, ἄχθεσθ'. B.

10

757. πῖονας ἀγρούς] τοὺς πιαίνοντας, ἦτοι λιπαροὺς καὶ πλουσίους ποιοῦντας τοὺς ἀνθρώπους. E.V.

761. ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας] ἀντὶ βωμοῦ καθιέρωσε τῷ κωφῷ τὰς κριθάς. H.P.Q.

763. 764. τὸ δίστιχον τοῖς ἐξῆς συνάπτειν βέλτιον. P.

15

766. ἀπάλαλκε] ἀπότρεψαι. λέγεται γὰρ αὕτη Ἀλαλκομητής. τὸ δὲ "κακῶς ὑπερνηροέοντας" κακῶς βουλευομένους περὶ τοῦ Τηλεμάχου. E.

767. ὀλόλυξε] ὀλοφυρτικὸν ἐφθέγγετο. τὸ δὲ ὀλόλυξεν εὐχὴ γυναικεία. E.

20

768. μνηστῆρες δ' ὀμᾶθησαν] θόρυβον ἐποίησαν πρὸς ἀλλήλους διαλεγόμενοι. B.P.Q.T.

769. ὑπερνηροέοντων] ἀπὸ τῶν νέων τῶν ἄγαυ ἀνδρείων. E.

770. ἢ μάλα] ἄκρως τὰς δόξας τῶν ἀνθρώπων διελέγχει. πάντα γὰρ ἐλπίζουσι πρὸς τὰς ἐπιθυμίας. ὃ γὰρ βούλεται τις, τοῦτο καὶ 25 οἶεται. P.Q. πολυμνήστη] ὑπὸ πολλῶν μεμνηστευμένη. H.

771. ἀρτίει] παρασκευάσει. V. ὃ οἱ φόνος] ὅτι φόνος τῷ υἱῷ αὐτῆς ηὐτέρεπισται· ἢ γὰρ οἱ ἀντὶ γενικῆς ἔστι. H.

775. τὸ πάντας τοῖς ἄνω συναπτέον. ἐμφαίνει δὲ καὶ τοῖς ἐξῆς συναπτόμενον. P.

30

781. ἐν δ' ἰστόν τε τίθεντο] οὐ γὰρ πάντοτε εἶχον τοὺς ἰστούς διὰ τὸ μὴ πάντοτε πλεῖν. ὅταν οὖν ἔμελλον πλεῖν, ἐτίθεντο καὶ οἱ ἰστοί. E. πῶς; τῇ εἰρεσίᾳ χράμενοι· κόσμου χάριν. E.V.

782. τροποῖς] τοῖς λεγομένοις τροπωτήρσι. B.H.

τροποῖς ἐν δερματίνοισι] δι' ὧν αἱ κῶπαι τρέπονται καὶ στρέφον- 35

ται· ἢ ἱμάσι τοῖς περιδεδεμένοις ταῖς κόπαις, ἢ τοῖς σκαλμοῖς. E. περισπωμένως. δηλοῖ γὰρ τοὺς τροπωτῆρας, περὶ οὓς αἱ κῶπαι τρέπονται καὶ στρέφονται ἐν ἱμάσι τοῖς περιδεδεμένοις ταῖς κόπαις. V. παρεσκευάσαντο τὰς κόπας τοῖς τροπωτῆροι, περὶ οὓς αἱ κῶπαι τρέπονται. P.Q. 5

783. περιττὸς δοκεῖ οὗτος ὁ στίχος. M.

785. ἰψοῦ δ' ἐν νοτίῳ] ἐν βάθει τοῦ ὕδατος. ἢ ἐπὶ μετεώρῳ. εἰς τὸ νοτιώτερον τῆς γῆς, τουτέστιν ἄνω πολὺ τῆς γῆς, ἐπεὶ μετέωρα φαίνεται τὰ ἐντὸς τῆς θαλάσσης. νοτίῳ δὲ ἢ τῷ πρὸς νότον μέρει, ἢ πρὸς σύγκρισιν τῆς γῆς, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ διύγρῳ. B.E.H.P.Q.T. 10 ἐνοτίῳ] Ἀριστοφάνης εἰνοδίῳ, ὡς ἂν τις εἴποι ἐν ὀδοῦ, ἐτοίμην εἰς τὸ πλεῖν. B.E.H.P.Q.

ἐπεὶ τὸ ὄρμισαν καὶ ἐπὶ γῆς λέγεται, ἐπάγει τὸ ἐν νοτίῳ. τὸ δὲ ἰψοῦ ἀντὶ τοῦ ἐν βάθει. τὸ γὰρ ἕψος καὶ βάθος ἔχει. E.P.Q.T. ἰψοῦ δὲ ἐν βαθυτέρῳ τόπῳ. E.P.Q. 15

ἐν ἕψει, ἐν τῷ κατωτέρῳ τόπῳ. νοτίῳ] τῷ διύγρῳ. οἱ δὲ ἐνοτίῳ, τῷ πρὸς νότον τόπῳ. V.

ὄρμισαν] ἡσυχῶς ἐστάναι τὴν ναῦν ἐποίησαν. P.V.

786. ἔσπερον] τὴν ἐσπέραν ἔσπερον εἶπεν. Gl. H.

787. ἢ δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα] γράφεται, ἢ δ' ὑπερῷ αἴθι. M.Q. 20

788. Ῥισνός, κείτ' ἄρ' ἀναυδος. καὶ ἔστιν αὕτη χαριστέρα ἢ γραφή. H.P.

791. ὄσσα δὲ μερμῆριξε] πρὸς τὸ πυκνὸν τῆς μερίμνης ἢ παραβολή. P.Q.

792. δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι] κύκλον ἂν εἴποι τὸ δίκτυον. H. 25 δόλιον, κύκλῳ τὸ δίκτυον. T. ἤτοι περικυκλώσουσι. B.

793. ἐπήλυθε νῆδυμος ἕπνος] ἀγνοοῦσιν τινες τὸ νῆδυμος ἕπνος

6. περιττὸς—] Totum versum om. H. et cod. Vindob.

7. ἐν βάθει P.T. τῷ βάθει ceteri. εἰς τὸ—γῆς] P. [et H.] ita: εἰς τὸ νοτιώτερον τῆς γῆς ἰψοῦ δ' ἐν νοτίῳ. ἄνω καὶ τῆς γῆς. BUTTM.

11. εἰνοδίῳ] ἐνοδίῳ P. Conf. schol. ad θ, 55. et Hesych. s. v. ἐνοδίῳ. Aristophanes tamen non εἰνοδίῳ, sed εἰνοδίῳ potius scripsisse videtur Lehrsius Aristarch. p. 134; ἐνοδίῳ probat Nauck. Aristoph. p. 45.

14. ἰψοῦ Buttm. pro ἕψος. δὲ om. E.Q.

16. κατωτέρῳ] Immo ἀνωτέρῳ. βαθυτέρῳ Barnes. ex MSS.

ἐνοτίῳ MSS. Barnesii. Vulgo ἐν νοτίῳ.

20. ὑπερῷ ἀναβᾶσα] Hoc in textu habet M., alteram scripturam a m. rec. in margine.

25. κύκλον ἂν εἴποι τὸ δίκτυον] οὐκ ἂν ἂν εἴποι δόλιον περὶ κύκλον τὸ δίκτυον H.

ἀποδιδόντες τὸ ἥδύς. ἔστι δὲ νήδυμος ὁ μὴ δύνων μὴδὲ περιεχόμενος, ἀλλ' αὐτὸς περιέχων. καὶ οὕτως λέγουσιν “οὐδέ μιν ἕπνος ἦρει πανδαμάτωρ” (Π. ω, 4.). τὸ δὲ νη στερητικὸν καὶ ἐν τῷ νήγρετος. ἦδιστος καὶ θανάτῳ ἀγχιιστα εἰκώς. καὶ ἐπ' ἄλλων περιεχόντων καὶ κατεilahφότων τὸν ὄλον λέγει “ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο” (Π. 5 ν, 544.), “τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε” (Π. ρ, 591.), καὶ “θείη δέ μιν ἀμφέχυντ' ὄμφη” (Π. β, 41.), “θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη” (Od. ρ, 63.). καὶ “λιμένες ναύλοχοι ἀμφίδυμοι” (Od. δ, 846.) λέγει, εἰς οὓς ἔστι δύνειν. ὄθεν καὶ δίδυμοι, δύο ἐκ μιᾶς καταδύσεως τῆς ἐκ γαστρός. E. 10

794. λύθεν δὲ οἱ ἄψα] ὁ γὰρ ἕπνος ἐκλύει καὶ χαῖνα ποιεῖ τὰ μέλη. διὰ τοῦτο καὶ λυσιμελής, ἀπὸ τοῦ τὰ μέλη ἦτοι τὰς φροντίδας λύειν. E. τὰ βουλευμάτα, ἐκ μεταφορᾶς τῶν δεσμῶν· κυρίως γὰρ ἄψα τὰ δεσμὰ λέγουσι T. ἄψα δὲ τὰ μέλη φησὶν, ἀπὸ τοῦ συνηφθαι. V. ὅτι οὕτως λέγει τὰς συναφὰς τῶν μελῶν, οὐ τὰ 15 μέλη. οὐκ οὖν ἂν εἴποιμι μηρὸν ἢ χεῖρα ἄψα. P.Q.

796. εἶδωλον ποίησε] οὐ δι' ἑαυτῆς ἔρχεται ἢ Ἀθηναῖα, ἵνα μὴ ἀναγκασθῆ τι εἰπεῖν περὶ Ὀδυσσεως καὶ λυθῆ τὰ τῆς ὑποθέσεως. P.Q.

797. Ἰφθίμη κούρη] ἀμφιβάλλει Ἀρίσταρχος πότερον ἐπίθετον τὸ 20 ἰφθίμη, ἢ κύριον. P. τὸ Ἰφθίμη ὄνομα κύριον, ὅτι γενναία ἦν. λέγει δὲ τὴν ἀδελφὴν τῆς Πηνελόπης. E. οὕτως ἐκαλεῖτο κυρίως ἢ ἀδελφὴ τῆς Πηνελόπης. Ἄσιος δὲ φησι “Κοῦραὶ τ' Ἰκαρίοιο, Μῆθη καὶ Πηνελόπεια.” τινὲς δὲ Ἰψιπύλην λέγουσι. M. οὕτως— Πηνελόπεια. Ἄνδρων δὲ Ἰψιπύλην λέγει. MS. Barnes. Ἰκαρίου 25 καὶ Ἀσπεριδίας τῆς Εὐρυπύλου τοῦ Τελέστορος γίνονται παῖδες

5. ἀμφὶ δέ μιν] In loco ipso nunc est ὁ: quo pacto diversa sine causa est structura in hoc versu et in illo qui mox affertur Π. β, 41. Restituenda itaque hinc videtur verior scriptura μὲν etiam Π. ν, 544. BUTTM.

8. ἀμφίδυμοι λέγει Buttm. ἀμφίδυμοι δύο λέγων E.

14. τὰ μέλη—συνῆφθαι habet etiam Q.

15. μελῶν—εἴποιμι] μελῶν. καὶ τὰ μέλη οὐκ ἂν εἴποιμι Q.

22. οὕτως—τῆς Πηνελόπης] Hæc

verba sunt etiam in V.

24. Μῆθη] In scholio proximo Mῆθη: qua forma si uti voluisset Asius, Ἰκαρίου scribendum fuisset.

Ἰψιπύλην in scholio MS. Barnes. in ὀπηύλην corruptum.

25. Ἰκαρίου] Icarii uxorem et liberos varie traditos vid. ap. Apollod. 3, 10, 6. et ibi Heyn. Paus. 8, 34. Eust. ad Od. ο, 16. p. 563, 12. item supra schol. α, [275. et] 277. et infra ο, 16. Nomen Ἀσπεριδίας per δ habes in utroque scholio citato. Pro Τελέστορος in schol.

Ἀμάσιχος, Φαληρεὺς, Θόων, Φερεμμελίας, Περίλαος, θυγατέρες δὲ Πηνελόπη καὶ Μῆδη ἢ Ὑψιπύλη ἢ Λαοδάμεια. Δίδυμος δὲ Ἀμειράκην φησὶ προσαγορεύεσθαι τὴν Πηνελόπην, ἢ Ἀρνακίαν. Ναυπλίου δὲ ῥίψαντος αὐτὴν εἰς θάλασσαν διὰ ποιήν Πάλαμῆδους, ὑπὸ πηνελόπων αὐτὴν σωθεῖσαν οὕτως ὀνομασθῆναι. ἐν δὲ ἐπιμερισμῷ 5 τοῦ, μῆνιν ἄειδε θεά, Πηνελόπην αὐτὴν φησι λελέχθαι, παρὰ τὸ πένεσθαι τὸ λῶπος. H.P.Q.

798. Φερῆς] ἐν ταῖς Φεραῖς. Φεραὶ δὲ πόλις Μεσσηνίας. V.

800. εἴως] εἴως ἀντὶ τοῦ ἔπως. δασυντέον τὸ εἴως, ὅπως. H.

802. παρὰ κληΐδος ἰμάντα] ἀντιστρόφως. H. ἀντιστροφή¹⁰ παρὰ τὴν κλειΐδα, ἣτις ἰμάντα εἶχε παρὰ τὸ κλειΐθρον. B.E.V. διὰ τῆς ὀπῆς τοῦ ἰμάντος, ᾧ ἔξωθεν ἐπέκλειον τὸ κλειΐθρον, ὅπερ κληΐδα λέγει. B.E.P.Q. ἰμάντος, ᾧ ἔξωθεν ἐπέκλειον τὸ κλειΐθρον, ὅπερ κληΐδα λέγει. B.E.P.Q.

805. οὐ μὲν σ' οὐδὲ] τὸ οὐ μὲν καὶ τὸ οὐδὲν ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς 15 λαμβάνεται. E.

ο, 16. invenies probabiliorem formam Τελέστορος. Pro Ἀμάσιχος in schol. α, 277. Ἀμάσικος, in quo nomine latet Apollodori Ἰμεύσιμος: nisi hoc etiam mendosum verumque nomen ubique reponendum est Ἀμεισίμος. Θάνα αἱ Θάνατα vocant. Περίλαον s. Περίλεον Apollodorus etiam et Pausanias memorant deque eo vid. Heyn. l. c. BUTTM.

P. 236, 27. Ἀστεροδείας] Ἀστεροδείας potius scribendum esse dixi ad α, 275. ἀστεροδείας Q.

Τελέστορος ex schol. ad ο, 16. τελευτῶνος P. τελευτῶντος Q.

P. 237, 1. Ἀμάσιχος] Verum fortasse Δαμάσικος, quod M. præbuit ad α, 275., ubi H. ἀμάσικος, quod est in scholio ad α, 277.

Φαληρεὺς] In H. φαρηρεὺς esse dicitur.

Φερεμμελίας correxi pro Μερεμμελίας. Nomen comparandum cum vocabulo epico ἔμμελῆς.

2. Ὑψιπύλη] ὀψιπύλη Q.

3. Ἀμειράκη Eustathius p. 1422, 8. quod recepi, licet vitii suspectum sit. ἀμειράκην H. ἀμεράκην P.Q. Ἀρνακίαν Eustathius. Libri ἀναρ-

κίαν. Ἀρναίαν Tzetz. ad Lycophr. 792.

5. ἐν δὲ ἐπιμερισμῷ] οὐ γὰρ ἐπὶ μερισμῷ H.Q.

6. φησι] Mediol. e Q. φασί; in P. incertum φησί an φασί. Illud prætulī, ut Didymus hoc etiam tradiderit et quidem in libro cui titulus esset Ἐπιμερισμὸς τοῦ Μῆνιν ἄειδε θεά. De vocabulo autem Ἐπιμερισμοὶ vel ἐπιμερισμὸς vel ἡ μερικὴ προσφῶδια Boissonadius (in præf. ad Herodiani Epimerismos p. 9.) docet, indicari eo "syllabas initiales, medias et finales in quibus scribendis ob vocalium ἀντιστοιχῶν (e. g. ε et αι) sonum dubium aliquid sit difficultatis." Ejusmodi itaque libellum in primam Iliadis rhapsodiam scripsit Didymus, in quo obiter de Penelopes etiam nomine egisse videtur. BUTTM.

8. Confundit scholiasta Φεράς Thessaliæ et Φαράς (vel Φηράς) Messeniæ.

12. ᾤ—κλειΐθρον om. B.E., ὅπερ κ. λέγει om. B.E.Q.

15. οὐδαμῶς restituit Buttm. pro βῆδῶς, quod est gl. ad ῥεῖα adscriptum.

ρεία ζῶντες] ραδίως καὶ ἀπόνως ζῶντες. H.

806. ἐλπίζων ἀνακομισθῆναι καὶ σωθῆναι. P.V.

οἱ πλείους, ἀκάχησθαι, ὡς λέγεσθαι, ὡς Αἰολικῆς τῆς κλίσεως οὔσης. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης ὡς πεποιῆσθαι. H.P.

807. ἀλιτήμενος] ἐστὶ ῥῆμα πρωτότυπον ἀλείτω. τούτου ὁ δευ- 5
τερος ἀόριστος ἤλιτον, ὁ μέλλων δεύτερος ἀλιτῶ. θεματοποιεῖται οὖν
ὁ μέλλων δεύτερος καὶ γίνεται ἀλιτέω ἀλιτῶ. τούτου ὁ παθητικὸς
παρακείμενος ἠλίτημαι, ἢ μετοχὴ ὁ ἠλιτημένος. ὥσπερ δὲ τὸ ἀλα-
λήμενος καὶ ἀκαχήμενος, οὕτω καὶ ἀλιτήμενος. B. οὐχ ἡμαρτηκὸς
εἰς τοὺς θεοὺς, ἀλλὰ τοῦναντίον προσφιλέως. B.H.P.T. τὸ δὲ ἀλι- 10
τημένος εἰ μὲν παροξύνεται, παρακείμενός ἐστι κατὰ συστολὴν τῆς
ἀρχούσης· εἰ δὲ προπαροξύνεται, ἐνεστώς ἐστὶν Αἰολικὸς, ὡς ἀλαλή-
μενος καὶ ἀκαχήμενος. T.

809. κνώσσουσ' ἐν ὄνειρείησι πύλησιν] ἀντὶ τοῦ ἐν βάθει τοῦ
ἕκτου· διὰ γὰρ τούτου ἔρχεται τὰ ὄνειρατα. E.H.Q.V. 15

814. ἢ πρὶν μὲν πόσιν] περιπαθὲς τὸ μῆδ' ἐν τοῖς ὄνειροις ἀπειῖναι
τὴν τοῦ ἀνδρὸς μνήμην. P.Q.

818. νήπιος, οὔτε πόνων] ὄρα τὸ ἐνοχλοῦν. οὐ γὰρ ὅτι ἐπιβου-
λεύεται, ἀλλ' ὅτι ἄπειρος τυγχάνει ἔργων καὶ λόγων. τούτων γὰρ
καὶ ὁ Φοῖνιξ διδάσκαλος ἔπεσθαι τῷ Ἀχιλλεῖ φησι, “τοῦνεκά με 20
προέηκε διδασκέμεναι τὰδε πάντα, μύθων τε ῥήτηρ' ἔμεναι πρηκτῆρα
τε ἔργων” (Π. ι, 442.). H.P.Q.

819. τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον] γυναικείως τῷ ἦθει. καὶ γὰρ εἰ τὰ
μάλιστα στέργουσι τοὺς ἀνδρας, ἐν τοῖς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν κινδύνοις
μᾶλλον ὑπὲρ τῶν τέκνων ἀγωνιῶσιν. P.Q. 25

824. εἶδωλον ἀμαυρόν] ἐκ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ μαίρω
τὸ λάμπω ἀμαυρόν, καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ. ἢ τὸ ταχύ, τὸ ἅμα
αὔραις φερόμενον. ἢ τὸ ἀσθενές, τὸ ὡς σκιά φαινόμενον. B.E.Q.
ἀσθενές, δυσθεώρητον, ἅμα ταῖς αὔραις φερόμενον. τὸ δὲ τὴν ὡς πρὸς
τὴν φανεῖσαν ὄψιν, ἀλλ' οὐ τὸ εἶδωλον. H.P.T. 30

1. In P. hoc scholium signo
refertur ad (805.) θεοὶ β. ζ.: in V.
sine lemme adhaeret glossæ ad ρεία
ζῶντες. BUTTM.

9. οὐχ om. H.T.

14. βάθει V. βαθυτάτῃ E.H.Q.

15. τὰ ὄνειρατα] ὄνειρος H.

20. Φοῖνιξ] φοῖνιξ P.Q.

ἔπεσθαι] ἔπειτα H.

21. πρηκτῆρα] πρηστῆρα Q.

29. δυσθεώρητον H.T. δυσθήρατον P.

τὸ δὲ τὴν—] Hæc spectant ad v.

830., ubi eadem habet B. et supra
ad v. 808. BUTTM.

30. τὴν om. T.

ἀλλ' addidi ex T.

826. ἄμ' ἔρχεται] γρ. ἄμ' ἔπεται. H.

827. καὶ ἀμύνειν] γρ. δύναται γάρ. P.

830. περίφρων Πηνελόπεια] περιπαθὲς τὸ οὕτως νηφαλέως ἐν τῷ
ὀκείρῳ τὴν Πηνελόπην ἔχειν. τοιοῦτοι δὲ οἱ ἄνθρωποι μετὰ τὰ κατε-
πέγοντα πολυπραγμονοῦντες καὶ περὶ τῶν λοιπῶν. P.Q. 5

836. οὐ μὲν τοι κεινόν γε διηκεέως ἀγορεύσω] ἀντὶ τοῦ περὶ
ἐκείνου ἕως τέλους τὰ πάντα εἶπω. ἢ ἀκριβῶς. B.E.Q. κεινον]
ἀντὶ τὰ περὶ ἐκείνου. P.T.

διηκεέως] σαφῶς, ἀκριβῶς, ἕως τέλους τὰ πάντα. P.V.

837. ἀνεμῶλια] τὰ μὴ ἐπιστάμενα μηνύειν. H. ἀνεμοῦλια, καὶ 10
κράσει τῶν δύο οο εἰς ω μέγα. E.

838. σταθμοῖο] τῆς παραστάδος. B.E.V.

ὅτι νῦν περὶ εἰδῶλου ὁ λόγος. διὰ δὲ τῆς αὐτῆς ὀπῆς ἔξεισιν. P.

840. φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη] κατ' ἐκείνο, ὅτι περὶ τοῦ υἱοῦ ἐθάρ-
συνεν αὐτήν. H.P.Q. 15

841. νυκτὸς ἀμολγῶ] ἐν τῇ τοῦ μεσονυκτίου ὄρα, καθ' ἣν ἄρα
συμβέβηκεν ἀμέλγεσθαι τὰ ζῶα. τινὲς ἀπὸ ἀμογῶ, ὅταν οὐδεὶς
μογεῖ, ὅπερ ἐστὶ κακοπαθεῖ, ἀλλὰ ἀναπαύεται. τινὲς ἀπὸ ἀμολῶ,
ὅταν οὐδεὶς μολήσει, ὃ ἐστὶ βαδίζει. πάντα δὲ ταῦτα εἰς τὴν τοῦ
μεσονυκτίου ὄραν καταστρέφει. E.H.Q. ἐν τ. τ. μ. ὄρα. καὶ 20
ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον ἦτοι ἀμολγῶ, καθ' ἣν ὄραν συμβέβηκε μὴ
ἀμολγεσθαι τὰ ζῶα, ἢ κατὰ ἀφαιρέσιν τοῦ γ, ἀμολῶ, καθ' ἣν ὄραν
οὐδεὶς μολίσκει, ὃ ἐστὶ βαδίζει. ἢ κατὰ ἀφαιρέσιν τοῦ λ, ἀμογῶ,
καθ' ἣν ὄραν οὐδεὶς μογεῖ, ὅπερ ἐστὶ κακοπαθεῖ, ἀλλ' ἀναπαύεται.
ταῦτα δὲ πάντα κ. τ. λ. H.P.V. μέσῳ τῆς νυκτός. νόει δὲ τὸ 25
ἀμολγῶ ἦτοι ὅποτε οὐκ ἀμέλγει τις, ἢ ἠνίκα τις οὐ μολεῖ, ἀμολός
καὶ πλεονασμῶ τοῦ γ ἀμολγός. B.

1. ἔπεται] Lege ἔσπεται. PORS.
Sane in edit. Steph. γρ. ἄμ' ἔσπεται
et in Palatini textu est ἀμ' ἔσπεται.
Tamen natam hanc scripturam
suspicio e glossa ἔπεται. Certe nul-
lum aliud illius præsentiis formæ
exemplum novi. Nam ἔσπωνται,
ἔσπόμεν, ἐσπίμενος omnia sunt aori-
sti, ut ἐσπέσθαι. Retinendum igitur
utique in Homeri textu ἀμ' ἔρ-
χεται, ut tutum. Ipsæ autem hæ
formæ, ἔσπωνται: cet. in eandem ca-

dunt disquisitionem quam de infi-
nitivo ἐσπέσθαι movi ad χ, 324.
BUTTM.

14. ἐκεῖνο] ἐκεῖνα H.P.

17. 18. ἀπὸ] Scrib. ἀπὸ τοῦ.

21. μὴ ἀμέλγεσθαι] Hoc sane illo
συμβέβηκεν ἀμ. in E.Q. verius: sed
ita duplex a esset audiendum.
BUTTM.

22. τὰ et ἢ om. H.

25. ταῦτα δὲ πάντα] πάντα δὲ
ταῦτα H.

245. Σάμοιο] ὅτι τὴν Σάμην Σάμον λέγει. H.
 παιπαλοέσσης] τὰ σκληρὰ καὶ κατὰξηρα εὐκόλως καὶ χρωῶδη
 γίνονται καὶ ὥσανεὶ παιπάλη. B.

246. Ἀστερίς] ὄνομα νήσου κειμένης μέσον Ἰθάκης καὶ Σάμου,
 P.Q.V. ὄνομα νήσου ἐπιτηδείας πρὸς τὸ τὰς ναῦς λοχᾶν, ἢ νηῶν 5
 δεκτικῇ, οἶονεὶ λέχη νηῶν. E.

ναύλοχοι] νήας φυλάττοντες. B. ἐν οἷς αἱ νῆες λοχᾶσαι καὶ
 ἐνεδρεύουσαι λαθεῖν δύνανται. ἢ οἱ τὰς ναῦς ὑποδεχόμενοι τόποι.
 H.P.Q.V. οἱ εὐδαίμονες καὶ καλοὶ· καὶ γίνεται παρὰ τὸ ναῦς καὶ τὸ
 λόχῳ τὸ κοιμῶμαι, ἐν ᾧ αἱ νῆες ἀναπαύονται. T. 10
 ἐνι] ἔνεισι. διὸ ἀναστρέφεται. P.

247. ἀμφίδυμοι] διττοὶ, ἀμφοτέρωθεν εἰσδύσεις, τουτέστιν ἐξ
 ἑκατέρου μέρους εἴσπλους καὶ καταγωγὰς ἔχοντες. ἢ διπλοῖ, εἰς οὓς
 ἔστι δύνειν, ἢ ἑκατέρωθεν εἰσδύσεις ἔχοντες. B.E.P.Q.V.

τῇ τόνγε μένον] ἐκεῖ ἐν τῇ νήσῳ. ἢ ἑκατέρωθεν τῆς νήσου. B.E. 15

E.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐκκλησίαν τῶν θεῶν δευτέραν ποιησάμενος ὁ Ζεὺς Ἑρμῆν πέμπει
 πρὸς Καλυψὼν κελεύων ἀποπέμπειν τὸν Ὀδυσσεά. ἢ δὲ τὸ κελευσθὲν
 ποιεῖ. τῇ δὲ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν καὶ χαλε- 20
 πήνας, λυεῖ τὴν σχεδίαν. Ἰνὸ δὲ αὐτῷ κρήδεμνον δίδωσιν ἐντειλα-
 μένη ἐπιβάντι τῆς γῆς ἀπορρίψαι αὐτό. καὶ πολλὰ παθὼν εἰς τὴν
 τῶν Φαιάκων χώραν ἔρχεται διασωθείς. P.Q.V.

1. Τιθωνοῖο] Τιθωνὸς Λαομέδοντος παῖς, Πριάμου ἀδελφός, Ἡοῦς
 ἀνὴρ. ὁ Ἐνδυμίων λέγεται συνενεῶσθαι τῇ Σελήῃ καὶ ὁ Τιθωνὸς 25
 τῇ Ἡμέρᾳ. ἀλληγορεῖται δὲ οὕτως. ὁ Ἐνδυμίων εἰς ἄνδρα κυνηγέ-
 ττην, καὶ τῇ μὲν νυκτὶ κοιμώμενον, τῇ δὲ ἡμέρᾳ οὐδὲ ποσῶς, διὰ τὸ
 ἡσυχολῆσθαι περὶ τὰ κυνηγέσια· ὁ δὲ Τιθωνὸς εἰς ἀστρονόμον καὶ τῇ

12. Pars hujus scholii est in H.
 ἀμφίδυμοι δὲ οἱ ἀμφοτέρωθεν εἰσδύσεις
 ἔχοντες, εἴσπλους καὶ καταγωγὰς. In
 P.V. sunt verba ἀμφοτέρωθεν—δι-
 πλοῖ.

13. εἴσπλους καὶ P.V. εἰς πλοῦν
 B.E.Q., omisso καί.

18—23. Hoc argumentum le-
 gitur etiam apud Eustath. p. 1520.

μὲν ἡμέρα κοιμώμενον, τῇ δὲ νυκτὶ ἐπαγρυπνοῦντα, διὰ τὸ ἡσυχολῆσθαι περὶ τὰ ἄστρα. V.

ἦώς σημαίνει ἕξ ἠὼς ἢ πρωΐα ἠὼς τὸ ἀπὸ πρωΐας μέχρι μεσημβρίας ἠὼς τὸ ἀπὸ μέσης ἡμέρας ἕως ἑσπέρας ἠὼς τὸ νυχθήμερον ἠὼς ἢ ἀπὸ πρωΐας ἕως ἑσπέρας καὶ Ἡὼς ἢ σωματοειδὴς θεὰ, 5 ὡς ἐνταῦθα. μῦθος δὲ ἐστὶν ὅτι ἢ Ἡὼς ἠράσθη τοῦ Τιθωνοῦ καὶ ἐμίγνυτο αὐτῷ. ἐζήτησε δὲ ἀπαθανατισθῆναι, καὶ ἐγένετο αὐτῷ. οὐκ ἐζήτησε δὲ καὶ τὸ μὴ γηράσαι, καὶ ἕξη πολλά ἔτη γέρων ὦν. καὶ ἀγανακτήσας τὸ γῆρας ἐζήτησε τοὺς θεοὺς μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς ὄρνειον, καὶ μετεβλήθη εἰς τέττιγα, ἢ δ' Ἡὼς ἀθάνατον ἐποίησεν αὐ- 10 τόν. καλῶς δὲ τοῦ Τιθωνοῦ γυνὴ λέγεται ἢ Ἡὼς. ὁ γὰρ Τιθωνὸς ἀλληγορεῖται εἰς τὸν ἥλιον, καὶ ἡλίου μὴ ὄντος, οὐδὲ ἡμέρα. ὅταν δὲ δύνῃ, τρόπον τινὰ συνευιάζεται τῇ ἡμέρᾳ ἐν νυκτὶ, ἀνίσταται δὲ ἢ ἡμέρα ἐκ τοῦ σκότους τοῦ ἡλίου ἀνατεΐλαντος. λέγεται δὲ καὶ ὅτι ἢ Ἄρτεμις ἀνεῖλεν αὐτὸν, ἦτοι ἢ σελήνη. τοὺς γὰρ αἰφνιδίους θανάτους 15 ταύτη καὶ τῷ ἡλίῳ ἀνετίθουν, ἦτοι τῷ Ἀπόλλωνι. ἢ δὲ θεραπεία τοῦ μύθου, ὅτι τοὺς ἔτι νέους ὄντας καὶ αἰφνιδίως ἀποθηήσκοντας ἔλεγον ἀρπάζεσθαι παρὰ τῆς Ἡοῦς. καὶ σὺν τούτοις ἠρπάγη καὶ ὁ Τιθωνός. διὸ καὶ τοὺς οὕτω θνήσκοντας ἔθαπτον πρὸ τοῦ τῆν ἠῶ παντελῶς ἀνατεῖλαι. ἔλεγον δὲ τινες ὅτι ἢ πρόνοια καὶ ἢ εὐταξία ἀπὸ τῶν ἀνθρω- 20 πίνων σωματῶν ἄχρι τῆς σελήνης ἐστὶ, τὰ δὲ ἄλλα ἀτάκτως καὶ ὡς ἔτυχε φέρονται διὰ τὰς ἀστραπὰς, τοὺς σεισμούς, τὰς ἀνεμοζάλας καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁ δὲ Ὅμηρος ἄθροισιν τῶν θεῶν τὴν ἄνω πρόνοιαν λέγει, καθήμενῃ ἐκεῖ καὶ τὰ τῆδε οἰκονομοῦσαν καὶ ὑπὲρ τῶνδε βουλευομένην. ὅτι δὲ λαλεῖν αὐτοὺς φησι, τοῦ μύθου ἕπει καὶ σωμα- 25 τοειδῶς αὐτοὺς παριστᾶ ὁμιλοῦντας. E.

2. ἰν' ἀθανάτοισι φῶς φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν] ἢ ὅτι ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς μὴ εἶν ὁρᾶσθαι νέκυν εὐγενῆ παρὰ τοῦ ἡλίου, ἀλλὰ θάπτειν τοῦτον πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον ἢ λέγουσιν ὅτι ἢ Ἡὼς ἠράσθη τοῦ Τιθωνοῦ καὶ ἠρπάξε τοῦτον, υἱὸν ὄντα Λαιομέδοντος, ἀδελφὸν τοῦ 30

9. ἐζήτησε τοὺς θεοὺς] Cum accusativo constructum ex more recentiorum scriptorum, quorum exempla attuli in Thesaurο vol. 4. p. 34.

16. θεραπεία] Idem fere quod ἐρ-

μηεία. De simili usu verbi θεραπεύειν dixi in Thesaurο vol. 4. p. 323. De sepultura matutina cf. infra p. 256, 4.

23. ἄθροισιν] ἄθρησιν E. Corrigit Struvius.

Πριάμου. ἀλληγορικῶς δὲ Τιθωνὸς ἢ πρώτα, ἐν ᾗ τίθενται τὰ ἄνια. Β.

τοῖς μὲν βροτοῖς δεόντως· τοῖς δὲ ἀθανάτοις διὰ τί; μὴ οὐκ ἔστι τοῖς θεοῖς φῶς; ἀλλ' ἐνταῦθα φῶς τὸ ἡλιακόν φησιν. ἢ ἀθανάτους τὰ στοιχεῖα ὑποληπτέον, ὃ καὶ κρεῖττον. Ε. 5

ἀθανάτοις] τοῖς στοιχείοις. τὰ στοιχεῖα ἤγουν τοὺς ἀστέρας ἢ τοὺς οἰκοῦντας τὸν καλούμενον τόπον Ὀλυμπου, διότι ὁμοίως τοῖς θεοῖς καὶ αὐτοὶ ἔζων. Ρ.

3. οἱ δὲ θεοὶ] οἱ φίλοι τοῦ Ὀδυσσέως. Ρ.

δευτέρα αὕτη περὶ τοῦ Ὀδυσσέως θεῶν ἐκκλησία. ἢ μὲν γὰρ πρώτη 10 βουλή περὶ τοῦ σώζεσθαι Ὀδυσσεά, αὕτη δὲ περὶ τοῦ πῶς. κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἐκκλησίαν ὁ Ζεὺς παρεῖχεν ἀφορμὴν τῇ Ἀθηᾷ αὐτὸς ἐναρχόμενος τοῦ λόγου, νῦν δὲ ἡ Ἀθηνα καταρχεται. καὶ οὐκ ἐκεῖνα λέγει περὶ τοῦ σώζεσθαι αὐτὸν, “ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσσῆι δαΐφρονι δαίεται ἦτορ δυσμόρφ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἀπο τῆλ' ἀλάληται” (α, 15 49.), ἀλλὰ τῶν πολιτῶν καταβοᾷ, ὅτι ἐπὶ τοσοῦτον ἀμνημονοῦσι τοῦ ἀρχοντος ὥστε καὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐπιβουλεύειν. ἐν μέσφ δὲ κατετέθη τὰ περὶ τοῦ Ὀδυσσέως. Η.Ρ.Θ.Τ.

5. ταῖσι δ' Ἀθηναίῃ] ἄλλη ἢ ἄνω φρόνησις καὶ ἄλλη ἢ τῶν ἀνθρώπων. ἢ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων πολλάκις ἀμαρτάνει τοῦ δεόντος, 20 ἢ δὲ ἄνω ἦτοι τῆς προνοίας οὐδέποτε. Ε.

7. ἐκ τῆς ἐν Ἰλιάδι Νέστορος εὐχῆς μετατίθεται. Ρ.

8. ἀγανὸς] ἄγαν τοῖς λόγοις ἰέμενος, ἢ ἠδυλόγος. Ρ.

11. ὡς οὔτις] ἄμεινον ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκειν, ἢ ἢ θαυμαστικόν. Ρ. 25

13. ἀλλ' ὁ μὲν—] οἰκειότερον ἐν Ἰλιάδι (β, 721.) κεῖται περὶ Φιλοκτήτου. νῦν δὲ ἔδει τετιμημένος ἦτορ εἶναι. Η.

16. οὐ γὰρ οἱ πάρα νῆες] λεληθότως ἀφορμὴν παρέχει τῷ πατρὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς σωτηρίας αὐτοῦ διατάξασθαι. Θ.Τ. ἀναστρεπτέον τὴν παρά· ἀντὶ γὰρ τοῦ πάρεσις ἔστι. Ρ. πάρεσιν. ΓΙ. Η. 30

10. Hoc scholion in T. adscriptum est versui 1., in libris ceteris in duo scholia divisum est, quorum prius deυτέρα—περὶ τοῦ πῶς versui 3., alterum κατὰ—τοῦ Ὀδυσσέως versui 8. adscriptum.

περὶ τοῦ Ὀδυσσέως om. Q.

11. πῶς. κατὰ] πῶς. τὸ αὐτὸ κατὰ

T. Illud τὸ αὐτὸ nihil aliud esse videtur quam εἰς τὸ αὐτό, quod scholiis ut ἄλλως præscribi solet.

15. ὃς—φίλων] ὃ—φίλων κ' H.P. ἀπο τῆλ' ἀπὸ τῆδ' Q. In T. est ἀπο πῆματα πάσχει.

17. αὐτοῦ ἐ.] ἐ. αὐτοῦ T.

30 πάρεσις] εἰσι Ρ.

22. ὁ νοῦς, ποῖος λόγος ἐξῆλθε τῶν χειλέων σου; H.
23. οὐ γὰρ δὴ] τοῦτο ἐν ἐρωτήσῃ προενεκτέον. E.P.V. ἐβούλευσας] ἐβουλεύσω, ἐσκέψω. E.V.
25. ἀπαλλάττει ἀγωνίας τὸν ἀκροατὴν ἐπὶ τῷ Τηλεμάχῳ. P.T.
26. ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς] σχέθω, ἀσχεθῆς καὶ ἀσκηθῆς, ἤγουν 5 ἀβλαβῆς, ὁ μὴ παθὼν ἀεικέλια μὴδ' ἄσχετα. τούτῳ ἴσον τὸ ἀρτεμῆς. E. ἰγίης ἐξ ἐπιμελείας. V.
27. καλιμπετές] ἀντὶ τοῦ καλιμπετεῖς, ὡς "ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγειρομεῖ" (Il. α, 142). B.P. ἐξ ὑποστροφῆς, εἰς τὰ ὀπίσω. V. εἰς τοῦπίσω στρεφόμενοι. P. 10
29. Ἑρμεία] ἐκτατέον τὸ α διὰ τὸ μέτρον, ὁμοίως τῷ "ἀποπέσθησιν" (Od. ω, 7.). H. ἐν μὲν Ἰλιάδι τῇ Ἰριδι χρῆται διακόνῳ, καταπληκτικὴ γὰρ καὶ τοῖς πολεμικοῖς εἰκυῖα ἢ δὲ Ὀδύσεια μυθώδης ἐστίν, ὡς καὶ ὁ Ἑρμῆς. παρατηρητέον δ' ὅτι καὶ ἐν Ἰλιάδι ἄπαξ ἐπέμφθη τῷ τοῖς λύτροις διασῶσαι τὸν Πρίαμον. H.P.Q.T. ὡς 15 συγγεῆ ὄντα τῆς Ἀτλαπτίδος Καλυψοῦς αὐτὸν πέμπει. P.Q.T.
- σὺ γὰρ αὐτε] σὺ γὰρ κατὰ ἄλλα ὑπάρχεις, ἐν τοῖς θεοῖς δηλονότι, ἦτοι ὅμοιος τοῖς θεοῖς ἐσσι, εἴ δὲ καὶ ἄγγελος. ἢ ἔξωθεν τὸ γενοῦ, ἢ ἦ, σὺ γὰρ κατὰ ἄλλα ὅμοιος τοῖς θεοῖς, γενοῦ δὲ καὶ ἄγγελος. B. ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ οὐ γὰρ προτίθεται ὁ γάρ. E. 20
30. εἰπεῖν] ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον. ἀπαρέμφατον γάρ ἐστιν ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ εἰπέ. P.
33. σχεδίης] ἢ ὀρθῇ εὐθειᾷ σχεδίῃ παροξυτόνως. H. λείπει νεώς, τῆς αὐτοσχεδίως πηχθείσης. V. λείπει νεώς. ἢ δὲ σχεδία πηθάλιον οὐκ ἔχει. P.T. εἶδος πλοίου. H.Q. 25
- ὥσπερ παρὰ τὸ ἀμφαδὸν ἐγένετο ἀμφάδιος καὶ ἀμφαδία, οὕτω καὶ παρὰ τὸ σχεδὸν σχεδίος λόγος, ὁ μὴ ἀναβολὴν ἔχων κατασκευῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ συνεχοῦς λεγόμενος, καὶ σχεδία ναῦς. E.H.P.Q. πολυδέσμου δὲ ἀντὶ πολυγόμενου. E.Q. ἦτοι γόμοις ἐμπεπηγμέ-

2. προενεκτέον Butt. pro προσενεκτέον.

11. ὁμοίως τῷ scripsi pro ὁμοίως τῷ.

13. πολεμικοῖς vel πολέμοις Butt. pro πολεμίοις.

14. ὁ Ἑρμῆς] γράφεται Ἑρμῆς Q.

15. τῷ τοῖς λύτροις] ἐν τοῖς λύτροις H. Schol. dicere debbat ἐπέμφθη πρὸς τὸν Πρίαμον, ὥπως λύτροις διασῶσαι

τὸν νεκρὸν τοῦ Ἑκτορος. Vid. Il. ω, 144.

17. Schol. legisse videtur τὰ τ' ἄλλα καὶ ἄγγελος. BUTTM.

21. τὸ ἀπαρ. ἀντὶ τοῦ π. etiam in E.

23. σχεδίης] σχεδίως H.

26. ἐγένετο addidi ex H.

ἀμφαδία H.P. ἀμφαδίως E.Q.

Conf. Eustath. p. 1521, 28.

28. συνεχοῦς] σύνεγγυς E.Q.T.

της. Q. πολλοῖς ἐμπεπηγμένης γόμφοις. H.P. et Ms. Barnes. πολλοὺς σχοίνους ἐχούσης. B.

34. ἤματί κ' εἰκοστῶ] χωρὶς τοῦ κε αἰ κοινότεραι. H.

Σχερίην] Σχερία ἐκαλεῖτο ἡ νῆσος τῶν Φαιάκων, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἐκλήθη Κέρκυρα. τὸ δὲ ἀρχαιότατον ἐκαλεῖτο Δρεπάνη. P.V. 5

ἡ Σχερία τὸ μὲν πρῶτον ἐκαλεῖτο Δρεπάνη διὰ τὸ ἐκεῖ φυλάττεσθαι τὴν δρεπάνην τὴν τμητικὴν τῶν τοῦ Κρόνου αἰδαίων. ἐκλήθη δὲ Σχερία διὰ τὸ δεηθῆναι τὴν Δήμητραν τοῦ Ποσειδῶνος ὥστε στῆναι τὴν ροὴν τῶν ὑδάτων τῶν μελλόντων προσχῶσαι αὐτὴν ὡς πολλῶν ἐπεισευσάντων. σχεθέντων οὖν τῶν ὑδάτων Σχερία ἐκλήθη. 10 μετὰ δὲ ταῦτα μετωνομάσθη, Κέρκυρα καλουμένη. E.

35. Φαιήκων ἐς γαῖαν] Κέρκυραν τὴν Ἀσωπίδα ἀγαγὼν αὐτόθι Ποσειδῶν καὶ μιγείς ἴσχει παῖδα Φαίακα, ἀφ' οὗ οἱ Φαίακες. P.Q.T.

ἀγχίθει] ἐγγὺς αἵματος θεῶν. H.T. ἤτοι καθότι τρίτοι εἰσὶν ἀπὸ 15 Ποσειδῶνος οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, ἢ ὅτι εὐδαιμόνες εἰσιν, ἢ καθὸ οἱ θεοὶ συνδιατρίβουσιν αὐτοῖς καὶ εὐωχοῦνται. V. διὰ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν εὐπάθειαν, ἢ διὰ τὴν εὐγένειαν ἀπὸ γὰρ Ποσειδῶνος τρίτοι εἰσὶν οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἢ καθὸ οἱ θεοὶ συνδιατρίβουσιν αὐτοῖς καὶ εὐωχοῦνται διὰ τὴν φιλοξενίαν. E. 20

38. ἐσθῆτά τε δόντες] ψιλωτέον τὸ ἐσθῆτα. πᾶν γὰρ φωνῆεν τὸ σ ἔχον ἐπιφερομένου δασέος ψιλοῦται, ἀσχάλλων, ἄσθμα, ἐσθλός, ὄσχος. B.H.P.

39. Τροίης ἐξήρατο] διαιρετέον. τὸ γὰρ ἐξῆς, Τροίης ἀπὸ ληίδος, ἀπὸ τῆς Τρωϊκῆς λείας, ἐξαίρετα ἔλαβεν. H.P.V. Τροίης δισυλ- 25 λάβως, ἵνα τὴν χώραν ἀκούσωμεν. P.

ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς] ὡς ἐξαίρετα ἔλαβεν, ἢ πλείονα τῶν ἄλλων. E.

40. λαχῶν] κληρωσάμενος. P.V.

ἀπὸ ληίδος] ἢ ἀπὸ παρέλκει. διὸ τηρεῖ τὸν τόνου. P.

αἴσαν] αἰτῶ ἐπὶ τῶν μὴ ἀντιστρεφόμενων, αἰτοῦμαι δὲ ἐπὶ τῶν 30 ἀντιστρεφόμενων. B.

43. ὡς ἔφατο] μετηνέχθησαν οὐ δεόντως ἐντεῦθεν εἰς τὰ περὶ τῆς

12. τὴν Ἀσωπίδα] Vid. Pausan. 2, 5. et alios. BUTTM.

13. ἀφ' οὗ οἱ Φ.] καὶ ἐξ αὐτοῦ φ. T.

15. ἀγχίθει] τὸ δὲ ἀγχίθει T.

22. ἐπιφερομένου δασέος H. ἐπιφερομένου μετὰ δασέος B.P.

23. ὄσχος] ἄσχος H. ἐσθῆς B.

25. ἐξαίρετα ἔλαβεν om. P.V.

32. μετηνέχθησαν] Versus 43—

Ἄθηνᾶς ἐν ἀ' λεγόμενα (α, 96.) καὶ εἰς τὰ περι Ἑρμοῦ ἠνίκα ἀπ' Ὀλύμπου εἰς τὴν Τροίαν κάτεισιν (Π. ω, 339.). H.P.Q.

διάκτορος] ἐκ τοῦ διάκτωρ διάκτορος. καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθείαν. ἢ παρὰ τὸ διάτορος ὁ μεγάλως φωνῶν, πλεουασμῶ τοῦ κ. E.

45. τά μιν φέρον] ὁ λόγος γὰρ ἐν χάρταις γραφόμενος φέρεται διὰ τε θαλάσσης καὶ ξηρᾶς καὶ πανταχοῦ. τοῦτο γὰρ αἰνίττεται τὸ καὶ ἐφ' ὑγρὴν καὶ ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν. B.

47. εἵλετο δὲ ῥάβδον] λόγου παραίνεσιν νοητέον τὴν τοῦ Ἑρμοῦ ῥάβδον, ὥστε ψυχὰς μὲν τεταραγμένας παύειν, ἐκλελυμένας δὲ διε- 10 γείρειν. E.V. ὀρθότητα λόγου σημαίνει ἡ ῥάβδος. τοὺς μὲν νήφοντας κηλεῖ, τοὺς δὲ ἠκαιρημένους ὀρθοῖ, καὶ ψυχὰς παραγομένας παύει, ἐκλελυμένας δὲ διεγείρει. H.P.Q.T. οὐδὲν δὲ φασιν ὄφελος ἐνθάδε ῥάβδου, ὥσπερ ἐν Ἰλιάδι (ω, 445.) πρὸς τὸ κοιμίσαι τοὺς πυλωρούς. οὐ συνορῶσι δὲ ὅτι ἰδιά τινά ἐστι θεῶν φορήματα, ὡς εἴ 15 τις μέμφοιτο ὅτι Ποσειδῶν εἰς Αἰθιοπίαν πορευόμενος τὴν τρίαιναν ἔχει. P.Q.T.

*Ἄλλως. κατὰ τὰς κοινὰς ἐννοίας Ἄθηνᾶ μὲν ἔγχος, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν, Ἑρμῇ δὲ ῥάβδον παρατίθησιν. λόγος γὰρ ὦν τοὺς μὲν λυσσῶντας καταπραΰνει, τοὺς δὲ χαλίφρονας μεριμνητὰς λόγων 20 ἐργάζεται. H.P.Q. βραχὺ τὸ α τοῦ ῥάβδον. P.

49. iisdem verbis perscripti leguntur Π. ω, 339—345., pluribus vero mutatis vel additis in Odyssea α, 96—101., ubi 97—101. προσηθεῖσθαι (ab Aristophane) dicuntur in scholiis.

1. Ἑρμοῦ] ἑμοῦ H.P.
9. παραίνεσιν] ὀρθότητα V.
11. ὀρθότητα λόγου σημαίνει T. in quo hoc scholion præfixo ἄλλως legitur post scholion proximum. ὀρθοτάτου λόγου σημείων ceteri.
12. ἠκαιρημένους] εἰκὴ ἔρριμμένους T. παραγομένας H. παραγενομένας P.
- Q. Illud confirmat etiam T. qui ψυχὴν παραγομένην habet, licet in plurali ἐκλελυμένας consentiat.
13. διεγείρει] ἐγείρει T. δέ om. T.
- φασιν] φησιν Q.
14. ῥάβδον] τῆς ῥάβδου T.

- κοιμίσαι] κατακοιμήσαι T.
15. φορήματα] φρορήματα H.Q.
16. τὴν τρίαιναν ἔχει] διατὶ τρίαιναν ἔχει P.Q. Correxī ex T. in quo est ἔχει τὴν τρίαιναν.
19. λόγος γὰρ ὦν τοὺς λυσσῶντας] ὁ λόγος γὰρ τοὺς μὲν λυσοῦντας T. Verba λόγος γὰρ ὦν—ἐργάζεται habet etiam E., sed supra lin. 10. post διεγείρειν.
20. λόγων om. P.Q.
21. ἐργάζεται] Post hoc verbum T. pergit, ἐκ τοῦ Ἑρακλείτου. καὶ μὴν καὶ ἡ Καλυψὼ — οὐδὲν ἐν ἀνθρώποις λόγου. (Hæc ex scholio ad v. 85.) Tum sequuntur verba ex Heraclito (c. 68.) excerpta δεῖ δὲ ἡμᾶς—ἀφορμὴν χαρίζεσθαι, de quibus v. ad v. 121.
- ῥάβδον] In codicibus interdum ῥάβδος scribitur.

50. Πιερίν] ὄρος Μακεδονίας Μουσῶν ἱερόν. E.Q.V. ἐπίηρος γὰρ ὁ λόγος. E.Q. ὄνομα ὄρους ἐν τῇ Θράκη. B.

Πιερὴς ἐπιβάς] ἀναγκαῖον τὸ ἔπος, ὅτι ὄρος *Ολυμπος θεῶν οἰκητήριον κατὰ τὸν ποιητὴν. εἰς δὲ τὸ “ἐξ αἰθέρος” βραχὺ διασταλτέον. δαιμονίως δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐδάφους ἐπιβῆναι, ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης 5 ἐμπεσεῖν φησι. H.P.

ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε] ἀθρόως, οἰκειοθελῶς, ὡς οἱ νήχοντες. E.

51. λάρφ ὄρνιθι εἰκῶς] τὴν ὄρμη, οὐ τὸ σῶμα. λάρος δὲ ὄρνεον θαλάσσιον. V. κατὰ τὴν ὄρμη, οὐ κατὰ τὴν μορφὴν, ὡς καὶ “Ἴρις μολυβδαίνη ἰκέλη” (Il. ω, 80.). P. 10

διὰ τί λάρφ καὶ μὴ αἰετῶ εἰκῶς ἢ ἄλλω τινὶ τοιοῦτῳ; διότι οὐτ’ αἰετὸς οὐτ’ ἄλλο τι χερσαῖον ὄρνεον δύναται πλέειν ὡς τῶν πτερῶν ἠραιωμένων ὄντων, ὁ δὲ λάρος θαλάσσιος καὶ πυκνότερος. καὶ οὐκ ἦν ὁμοιωθῆναι ἄλλω τινὶ θαλασσίῳ δι’ εἶδος, ἀλλὰ διὰ τὸ λαμπρὸν καὶ λευκὸν τοῦ θεοῦ τοιοῦτος γὰρ καὶ ὁ λάρος ὡς τῷ ἡλίῳ ὁ κύκνος 15 ἀνατίθεται. E.

52. ἀτρυγέτοιο] ἢ τὴν μὴ τρυγωμένην διὰ τὸ πικρὸν τοῦ ὕδατος, ἢ τὴν ἣν οὐ δύναταί τις τρυγῆσαι διὰ τὸ πολὺ τοῦ ὕδατος. B.

53. ἰχθύς ἀγρώσων] ἢ ἀμφιβολία τῆς διαστολῆς οὐδὲ τοὺς ἐξηγησαμένους ἔλαθετε ἤτοι γὰρ ἀγρώσων πυκινῶς, ἢ πυκνότερα ἢ 20

1. ἐπίηρος] ἐπίερος E.Q. Correxī ex Eustath. p. 1522, 44.

4. κατὰ τὸν ποιητὴν] Rationem quaere ad v. 55. BUTTM. Conf. schol. Il. ξ, 266. et Lehrs. Aristarch. p. 170.

6. φησι om. P.

9. ὄρμη, οὐ κατὰ τὴν addidit Buttm.

15. λάρος Struvius. λόγος E.

19. ἢ ἀμφιβολία τῆς διαστολῆς] Dubitarunt utrum πυκινὰ pro adverbio πυκινῶς acceptum cum verbo ἀγρώσων conjungendum esset, an πυκινὰ πτερὰ dixisset poeta: quem vix opus moneri non tam absurde locuturum fuisse ut adverbio πυκινῶς adjectivum praeferret πυκινὰ ita collocatum ut nemo non cum πτερὰ sit conjuncturus, quum praesertim πυκινός vel πυκνός frequens sit aliarum epitheton.

20. ἢ πυκνότερα ἢ πυκινῶς] Similitudo verborum hic quoque lacunam protulit, sic fere supplendam: ἢ, πυκινὰ πτερὰ. τῶν γὰρ πτερῶν ἐν ταῖς θαλασσίαις πυκνότερα ἢ πυκινῶς κ. τ. λ. BUTTM. Lacunam recte animadvertit Buttmanus, sed parum probabiliter explevit servato πυκνότερα ἢ πυκινῶς, quod πυκνότερα ἢ πτέρωσις dicendum fuisset. Locum integriorem in libro suo legit neglectus hic ut alibi a Buttmanno Eustathius p. 1522, 60. — πυκινὰ πτερὰ δαύεται ἄλλη· τοῦτο δὲ ἴδιον τῶν ἐναλίην ὄρνιθων, εἰα τῆς φύσεως, ὡς φησι Πίος (scf. Πίος), τὴν πυκνῶσι παρεσχημένης τοῖς ἐξ ὑγρῶν πορίζομένοις τὸ ζῆν, ἵνα μὴ βαδίως πρὸς τὴν σάρκα δεκνούμενοι τὸ ὑγρὸν πημαίνῃ αὐτῆν. Ex quibus colligi potest scholiastae verba sic fere esse redintegranda, ἤτοι γὰρ ἀγρώσων πυκινὰ, τοῦτέστι πυ-

πύκνωσις τυγχάνει, τῆς φύσεως πρὸς τὴν χρείαν αὐτοῖς ταύτην σκέπην πορισαμένης, ὡς μὴ ῥαδίως πρὸς τὴν σάρκα διικνούμενον τὸ ὑγρὸν πημαῖοι. H.P.Q. τὸ πυκινὰ δύναται καὶ τὸ πυκνῶς καὶ τὸ πυκνά. P.

54. τῷ ἵκελος—] προσέθηκέ τις οὐ δεόντως τὸν στίχον. καὶ 5 μέντοι καὶ βραδύτερον πορεύεται μὴ χρώμενος τῷ ἰδίῳ τάχει, ἀλλ' ἐποχοῦμενος κύμασι καὶ μιμούμενος λάρον κατὰ τὸ ἔπος. H.P.Q.

55. ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον] πρὸς τὰ περὶ τῆς πλάνης, ὅτι πόρρω που ἐν ἐκτεταπισμένοις τόποις ἀορίστοις. φησὶ γοῦν τηλόθι που τὴν νῆσον εἶναι. καὶ πρὸς τὰ περὶ Ὀλύμπου σεσημείωται. εἰ γὰρ μὴ 10 ἀπὸ Μακεδονίας ὁ θεὸς ἐξορμᾷ, ἀλλ' ἀνωθεν ἐξ οὐρανοῦ, οὐκ ἂν πολλὴν ἐπῆλθεν, ἕως εἰς τὴν νῆσον παραγένηται, ἀλλ' εὐθὺς βουλευθεὶς κατὰ κάθετον γενόμενος. P.Q.

56. ἤπειρόνδε] τὸ ἤπειρον ἄμεινον τοῖς ἄνω συνάπτειν· ἐκβὰς ἐπὶ τὴν ἤπειρον ἐκ τῆς θαλάσσης. P.Q. καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ ἐπὶ 15 τὸ ξηρὸν, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς Ἰθάκης “ἠπείρω ἐπέκελσεν” (ν, 114.). H.P.T.

57. ᾧ ἔνι] ἐν ᾧ. V.

58. τέτμεν] κατέλαβεν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τὴν ὁδὸν τεμνόντων καὶ καταλαβόντων τὸ διωκόμενον. τὸ δὲ τέτμεν, τέτομεν, καὶ ἐκ-20 βολῆ τοῦ ο, ὡς τὸ ἴδομεν ἴδμεν. E. τέτμεν ἀντὶ τοῦ μετὰ σπουδῆς καὶ συντομίας κατέλαβεν. B.

59. τηλόσε] πόρρω. V.

60. εὐκαίτοι] ἢ εὐτρίπτου, ἢ εὐκαύστου. B. εὐσχίστου εἶδος δένδρου, ἢ εὐκαύστου. E. εὐκατακλάστου. Q. εὐσχίστου, ἢ κα-25 λῶς καιομένου. T. εὐκατασκευάστου, εὐκλάστου, εὐσχίστου. V.

κινῶς, ἢ πυκινὰ πτερά· τοιαύτη γὰρ, ὡς φησι Πῖος, τῶν ἐναλίω δρυῖνων ἢ πύκνωσις τυγχάνει, τῆς φύσεως etc. Pii aliquoties in scholiis ad Odysseam mentio fit.

1. φύσεως] χρήσεως H.

3. πημαῖοι] πομαῖνοι. H.P.Q. Correxī ex verbis Eustathii.

5. προσέθηκέ τις—] Scholion in H.P.Q. versui 51. adscriptum huc transtuli cum Eustath. p. 1522, 62.

8. πρὸς τὰ περὶ τῆς πλάνης—] Conf. schol. δ, 556. ζ, 204. Est autem

hæc haud dubie Aristarchi nota: vid. Lehrs. Aristarch. p. 250.

9. ἐκτεταπισμένοις] De hoc usu verbi v. Lehrs. l. c. p. 254.

10. σεσημείωται] Hoc verbum in Q. omissum et ejus loco, in Mediol. certe, ad sequentia novum lemma “Ἐσθ' ἐκ πόντου βὰς positum est. BUTTM.

12. παραγένηται] παραγίνεται P.

24. εὐτρίπτου Buttm. pro εὐπίπτου.

26. εὐκατασκευάστου] εὐκατακλάστου Struvius.

61. γράφεται καὶ οὕτως, δαιομένων, νύμφη δὲ ἐυπλοκαμοῦσα Κα-
ληψό. H.P.Q.

62. ἰστὸν ἐποιχομένη] διότι μέγα ἦν, ἐπορεύετο κάμνουσα αὐτό. E.

64. κλήθρη] εὔρηται ὁ αἴγειρος καὶ ὁ πρίνος, τὸ δὲ κυπάρισσος
μόνον θηλυκῶς. H.P.Q.T. 5

65. τανυσίπτεροι] οἱ ἐν τῇ πτήσει τείνοντες τὰ πτερά. σκῶπες
δὲ ὄρνεα νυκτονόμα κακόφωνα. B.P.Q.V. σκαιόπες οὖν τινές. V.
σκῶπες παρὰ τὸ σκαιὰν ὅσα ἔχειν, ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ σκιᾷ, ἦγον
τῇ νυκτί, τὴν ὅσα ἔχειν. T.

66. τανύγλωσσοι δὲ μεγαλόγλωσσοι. τὰς αἰθυίας δὲ φησι. B. 10
P.Q.

67. θαλάσσια ἔργα] αἱ ἐν τῇ θαλάσῃ διατριβαί. P.V.

μέμηλεν] γρ. μεμήλει. H.

68. ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο] διὰ τοῦ ἡ ἐμφαίνει τὴν ἀναφορὰν καὶ
ἐξοχὴν τῆς ἀμπέλου πρὸς τὰ ἄλλα δένδρη. H. τὴν ἄμπελον τε- 15
τάσθαι περὶ τὸ σπήλαιόν φησιν ὥσπερ στέφανόν τινα. εὐμορφοτέρα
δὲ γίνεται ἄμπελος βότρυσιν ἀνθοῦσα, ὃ δηλοῖ διὰ τοῦ ἡβώωσα.
P.Q.

69. ἡμερὶς ἡβώωσα] τὴν ἄμπελον εἶπεν ἄπαξ δὲ ἐνταῦθα τὸ
ὄνομα· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἀγρίας. E.P.Q. τὸ ἡβώωσα ἀντί 20
τοῦ ἀκμάζουσα. E.Q.

71. πλησίαι ἀλλήλων] ὅρα τὴν τάξιν. οὐ γὰρ τῷ περὶ τῶν δέν-
δρων λόγῳ καὶ τοὺς λειμῶνας ὑπέθηκεν, ἀλλ' εἰπὼν περὶ τοῦ ὕδατος,
τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἀνθοῦντας λειμῶνας δείκνυσιν. Q.T.

ἄλλυδις ἄλλη] ἄλλη ἀλλαχοῦ. τὸ ἄλλη εὐθεΐά ἐστιν, ὅθεν ἄνευ 25
τοῦ ι γραπτέον. V. ἄλλυδις ἀντὶ τοῦ ἀλλαχοῦ. τὸ δὲ ἄλλη εὐθεΐα,
ὅθεν οὐδὲ τὸ ἰῶτα προσγραπτέον. P.

72. λειμῶνες μαλακοὶ] κακῶς τινες περιέσπασαν, ἴν' ἢ μαλακοὶ,

5. μόνον] μίνως H.

8. σκιᾷ] σκαιᾷ T. Correxī ex
Eustathio p. 1523, 56. Porro in T.
σκῶπες: σκαιὸν τὴν ὅσα ὄρνιθες, καὶ ἕτερα
μεγαλόγλωσσα τὰς αἰθυίας φασί:—

10. αἰθυίας] αἰθάλας Q. Conf.
schol. α, 441.

14. ἡ δ'] Sic lemma cod. Pal.
pro ἡδ'. Nam e Q. lemma tantum
affertur αὐτοῦ τετάνυστο. BUTTM.

15. τετάσθαι περὶ correxi pro πε-
ριπετάσθαι.

17. διὰ τοῦ] διὰ τὸ P.Q.

25. Recte Barnes. e MSS. suis
pro ἐπίρρημα reposuit εὐθεΐα (v. mox
Pal.) laudans simul schol. ad 369.
ubi est ἄλλη ἐπίρρημά ἐστι καὶ μετὰ
τοῦ ἰῶτα γραπτέον. BUTTM.

28. μαλακοὶ, ἀπαλοὶ] Scr. μαλα-
κοῦ, ἀπαλοῦ, quorum verborum po-

ἀπαλοί. ἀλλαχῷ γὰρ λέγει “ ὕδρηλοι μαλακοί” (Od. ι, 133.). V. τινὲς δὲ περισπῶσιν, ἢ ἢ κατὰ συναλοιφήν τὸ μαλακοί, οὐκ εὔ. H.

ἴου ἠδὲ σελίνου] τὸ ἴον εἶδος βοτάνης πλατυφύλλου ὅμοιον σελίνῳ. T. τὸ σελίνόν τινες ἐτυμολογοῦσιν ὅτι σευόμενον ἐξ ἔλους. ἔστιν ὅτε καὶ τὸν Ὀμηρον ἐτυμολογοῦντα προσθεῖναι ἐλεόθρεπτόν τε 5 σέλινον. δυνάμει γὰρ τὸ τρέφεσθαι σημαίνει τὸ σεύεσθαι. διώκεται γὰρ ἀπὸ τῆς αὔξης τὰ τρεφόμενα. λύειν γὰρ τὴν στραγγουρίαν τῶν ἵππων τὴν ἐκ τάσεως πολλῆς ἢ ἀργίας γινομένην τὸ σέλινον. ὅθεν καὶ τὸν Ὀμηρον τεχνικῶς φῆσαι ἐπὶ τῶν Ἀχιλλέως ἵππων “ λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον ἔστασαν” (Il. β, 776.). B. 10

74. θηῆσαιτο] ἀντὶ τοῦ θαυμάσειεν. ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ἡμῖν συνήθως “ ἔνθα στὰς θηεῖτο.” P.

75. θηεῖτο] ἐθεῖτο. H.

76. θηῆσαιτο] ἐθεῖτο, ἐθαύμασεν· πρόσκειται γὰρ τῷ θυμῷ. H.

79. οὐ γὰρ τ’ ἀγνώτες] οὐ γὰρ τῷ προεωρακέναι, ἀλλὰ κατὰ τινὰ 15 θείαν δύναμιν ἐγνώρισεν ἰδοῦσα ἢ Καλυψὼ τὸν Ἑρμῆν. ψευδεται οὖν Ὀδυσσεὺς ὅταν λέγῃ “ ταῦτα δ’ ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠὲ κόμοιο· ἢ δ’ ἔφη Ἑρμείαιο διάκτορος αὐτῆ ἀκοῦσαι” (α, 389.). οὐδέπω γὰρ αὐτὸν ἐώρακει. τὸ δ’ “ οὐδ’ εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει,” πρὸς τὰ περὶ τῶν θεῶν οἰκητήρια συμβάλλεται. ὡς γὰρ ἐπὶ ὑποκειμένων τό- 20 πων τὰ τῶν διαστημάτων λαμβάνει. P.Q.

80. οὐδ’ εἴ τις] Ἀρίσταρχος, οὐδ’ ἦτις. H.P.

Ἀρίσταρχος, ναίει, ὀριστικῶς. H.P.

81. οὐδ’ ἄρ’ Ὀδυσσῆα] ἐτέρα δὲ ἐπίτασις τῆς Ὀδυσσεὺς ἐγκρα- 25 τείας, εἴ γε τὰ οὕτως ἐπαγωγὰ περιορᾷ. ἔοικε δὲ ὁ ποιητῆς ἐφ’

sterius interpretamentum est, et quidem violæ tantum aptum, non prato. Sed mirum, hanc varietatem μαλακοῦ pro μαλακοί, solo accentu indicari, τινὲς περισπῶσαν: ut dixeris derivatum hoc ex antiquioris grammatici libro, cui ante oculos fuisset prisca scriptura ΜΑΛΛΑΚΟΙΟ h. e. μαλακοῦ ἴου, vel μαλακοῖ ἴου. BUTTM. Probabilius Cobetus conjicit fuisse qui μαλακοῦ ἴου scriberent, quod merito ut imperite excogitatum notat scholiasta, quum litera ο genitivi illius elidi non possit. σίου var. lect. ap. Eustath.

3. σελίνῳ correxi pro σελίνου.

14. πρόσκειται γὰρ τῷ (fort. τὸ) θυμῷ] Hæc verba habet etiam P.

15. προεωρακέναι] Recta scriptura προεωρακέναι est, sed ω relinquendum scholiastis aliisque inferiorum temporum scriptoribus.

23. ὀριστικῶς] Erant igitur qui legerent ναίει. PORSON.

ἐτέρα δὲ ἐπίτασις H. ἐτέρα δὲ om. T. ἐτερον ἐπίτασις Q. ἄλλως. ἐπίτασις P. in quo hoc scholion subijunctum est scholio ad v. 82.

25. ἔοικε δὲ (καὶ add. H.Q.)—] Inde ab his verbis hoc scholion spectat potius ad v. 75. BUTTM.

ἑαυτῷ ἐπιφθέγξασθαι, ὡς τὸ τοιοῦτον ἀναπλάσας χωρίον τῷ λόγῳ ὥστε κρατεῖν καὶ θεῶν ὄψεως. δύο δὲ τρόποι ἐμφάσεως, ὁ μὲν διὰ τῆς καθ' ἕκαστον ἐπεξεργασίας, ὁ δὲ διὰ τοῦ συμπεράσματος. H.P.Q.T.

*Ἄλλως. τὸ μὲν εἰς τὸ περιπαθές, οἷος Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ νήσῳ 5 ἀπειλημμένος καὶ διημερεύων ἐπὶ τῇ ἀκτῇ. σιωπᾷ δὲ τοῦ εὐπρεποῦς χάριν οὐ γὰρ ἔδει περὶ τοῦ παρόντος τοῦ ἀνδρὸς ἀπικαλύπτως θεοὺς ἀλλήλοις διαλέγεσθαι. H.P.Q.

82. ἔνθα πάρος περ] τὸ “ἔνθα πάρος περ” μεταξὺ ἀνακεφώνηται. καὶ ἔστι πλήρης ὁ λόγος μέχρι τοῦ “θυμὸν ἐρέχθων,” ὡς μάτην προσ- 10 κεῖσθαι τὸν μετ' αὐτὸν ἐξῆς “πόντον ἐπ' ἀτρυγέτον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.” P.Q.

83. στοναχῆσι] διὰ τοῦ ε στεναχῆσιν αἱ Ἀριστοφάνους. H.P. ἐρέχθων] μίμημα φωνῆς ἐπὶ στεναγμοῦ ἐξερχομένης. B.E.H. διασχίζων, κατατέμνων ὄθεν καὶ ἐρεικτὰ ὄσπρια. ἢ ἐν αὐτῷ λυ- 15 πούμενος καὶ στένων. B.E.H. τὸ δὲ ἐρέχθων, κατατέμνων, διασχίζων ὄθεν καὶ ἐρικτὰ ὄσπρια. πλεονασμὸς δὲ τοῦ χι. P.T. ἐρέχθων, ὡς κατέσθων. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ, “νῆα θοῆν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀέμοισι” (II. ψ, 317.). P. στένων, λυπούμενος βαρέως, δαμάζων τὴν ψυχῆν. P. καταπίνων ἐν ἑαυτῷ, στένων, λυπούμενος βαρέως. Q.V. 20

84. ὁ στίχος οὗτος περιττός· ὁ γὰρ προκείμενος ἀρκεῖ. H.P.

85. Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψῶ] ἐκ τοῦ Ἑρακλείτου. καὶ μὴν καὶ ἡ Καλυψῶ τὴν πειθὴ τῶν ποικίλων παρ' Ὀδυσσεὺς λόγων Ἑρμῆν προσηγόρευσε, μόγις μὲν, ἀλλ' ὅμως καταβέβηκτος αὐτοῦ τὸν

1. χ. τῷ λόγῳ] τῷ λόγῳ χ. H. et qui τὸ ante τοιοῦτον om. T.

6. τῇ ἀκτῇ. σιωπᾷ δὲ Butt. pro τῇ ἀκτησίῳ (in P. ἀκτησία, ut videtur) περὶ δὲ—.

σιωπᾷ] Tacitus enim Mercurius antrum intrat neque Ulysses statim requirit. Cf. schol. 96. BUTTM.

9. In Pal. lemma habet πάρος γε, sed scholium περ. Porsonus: “Ἐνθα πάρος γε scholiis præfigitur.” BUTT.

11. δερκέσκετο P. δερδέσκετο Q. Quod v. 84. in textu habet H.

13. αἱ Ἀριστοφάνους] Sic etiam in schol. II. θ, 513. Sed una tantum fuit Aristophanis editio: unde ἡ Ἀριστοφάνους utrobique Nauck. de

Aristoph. p. 21. Στεναχῆ per ε scriptum etiam Zenodotus probavit: vid. schol. II. ω, 512.

15. ἐρεικτὰ Butt. ἐρεικτὰ B.E. ἐρεχθὰ H.

17. π. δὲ τοῦ χι om. P. Fuerunt qui ἐρέχθων pro ἐρέθων dictum acciperent: vid. Eustath. p. 1524, 64.

21. ὁ στίχος—] Conf. schol. ad 82. et 158.

22. ἐκ τοῦ Ἑρακλείτου (Alleg. c. 67. p. 132. ed. Mehler.) addidi ex T.

καὶ μὴν T. καὶ μὴν E.

24. μόγις T. ut ap. Heraclitum. μόλις E.

καταβέβηκτος T. καταβέβηκτος E.

ἔρωτα τῆς νύμφης, ἢ εἰς Ἰθάκην προπεμφθείη. διὰ τοῦτο ὄρνιθι προσωμοιωμένος Ἑρμῆς ἐλήλυθεν ἀπ' Ὀλύμπου, πτερόντα γὰρ τὰ ἔπη κατὰ τὸν Ὅμηρον, καὶ τάχιον οὐδὲν ἐν ἀνθρώποις λόγου. E.T.

88. θαμίξεις] ἀντὶ τοῦ ἐθάμιξες, παρεγένου οὐδ' ὄλωσ. B.P.Q. οὐ λέγει ὅτι παραγίγη μὲν, οὐ θαμὰ δὲ, ἀλλ' ὅτι οὐδ' ὄλωσ παραγίγη. 5 ὡς ἐπὶ τοῦ “ἐπεὶ οὕτι κομιζόμενός γε θάμιξεν, ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς” (θ, 451.). B.P.Q.T.

90. εἰ δύναται] τοῦτο πρῶτον. ἄφειλε γὰρ πρῶτον εἰπεῖν τὸ “εἰ τετελεσμένον ἐστίν,” εἶτα “εἰ δύναμαι τελέσαι.” E.

εἰ τετελεσμένον ἐστὶ] εἰ φύσιν ἔχει τοῦ δύνασθαι τελειωθῆναι, ἢ 10 δυνατόν ἐστι γενέσθαι. T.V.

93. κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν] ἀντὶ τοῦ ἔχεεν. οὐ γὰρ κινῶται τὸ νέκταρ. B.E.Q.

κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν] εἰ μὴδὲν ἄλλο πίνουσι οἱ θεοὶ ἢ τὸ νέκταρ, διὰ τί αὐτὸ ἢ Καλυψὸ τῷ Ἑρμῆ κέρασασα δίδωσιν; εἰ γὰρ 15 κεκέρασται σὺν ὕδατι, οὐ μόνον τὸ νέκταρ, ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ πίνουσι. καίτοι, φησὶ, ψιλὴν ἀμβροσίαν παρέθηκε, “κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.” λῖον οὖν ὁ Ἀριστοτέλης τὸ κέρασσε, φησὶν, ἦτοι τὸ μῖξαι ἄλλο ἄλλῳ ὑγρῷ δηλοῖ, ἢ τὸ ἐγγέαι· ἄμφω γὰρ δηλοῖ τὸ κέρασαι. νῦν οὖν τὸ “κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν” οὐ τὸ μῖξαι δηλοῖ, 20 ἀλλὰ ψιλῶς ἐγγέαι. T.

εἰ μὴδὲν ἄλλο πίνουσι οἱ θεοὶ ἢ νέκταρ, πῶς ἢ Καλυψὸ αὐτὸ κινῶ ὕδατι; ἔστιν οὖν ψιλῶς ἀντὶ τοῦ ἐνέχεεν ἀπὸ τῆς ἀρχαίας συνηθείας. εἰς κέρασ γὰρ ἐγγέοντες ἔπινον. ἢ ὅτι τὸ κέρασε κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην, ὡς ὁ Πορφύριος λέγει, οὐ μόνον δηλοῖ τὸ μῖξαι 25 ἄλλῳ ὑγρῷ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐγγέαι ψιλῶς. B.E.Q.

94. 95. εὐτελεῖς κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ κατὰ τὴν διάνοιαν οἱ στίχοι. H.P.

96. καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσιν] δαιμονίως οὐκ εὐθὺς ἀποκρίνεται τῆς παρουσίας τὴν αἰτίαν, ἀλλ' ὡς ἀναγκαζόμενος ὑπ' ἐκείνης ἤκεν 30

1. προπεμφθείη] πεμφθείη E.

2. προσωμοιωμένος] προσμοιούμενος T. Ἑρμῆς] ὁ Ἑρμῆς E.

3. ἐν ἀνθρώποις λόγου T. λόγου παρὰ τοῖς ἀνθρώποις E.

19. ἄλλο—δηλοῖ, ἢ τὸ—ἄμφω γὰρ δ.] τὸ ἐγγέαι ἄλλο—δηλοῖ τὸ—ἄμφω δ. T.

22. εἰ μὴδὲν—ἀντὶ τοῦ ἐέχεεν] Hæc etiam in P.

27. 28. Porsonus ob incertum hujus scholii positum conjiciebat pertinere illud ad 94. 95. In P. scriptum est interiori margine incipiens ob angustiam a v. 96. et desinens proxime ante 98. BUTT.

ἐπὶ τὴν ἀπόκρισιν· οἷόν ἐστι καὶ τὸ ἐπιφερόμενον, κέλευι γὰρ, οὐχ.
ὡς ἠδέως λέγων, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐρώτησιν. P.Q.

99. οὐκ ἐθέλοντα] ἐκ τούτου ἐμφαίνεται ἀκουσίως ἀφίχθαι. V.

100. τίς δ' ἂν ἐκὼν] πρόσκειται καὶ τῆς ἀκουσίου παρουσίας ἡ
αἰτία τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ. P.Q. 5

άλμυρὸν ὕδωρ] σαφῶς ἐδήλωσεν Ὁμηρὸς ὅτι ἔξω τῆς καθ' ἡμᾶς
θαλάσσης ἡ τῆς Καλυψοῦς νῆσος τυγχάνει. B.E.P.Q.T.

101. ἄσπετον] τούτο δύναται κομματικῶς ἀναπεφωνήσθαι κατ'
εὐθείαν, ὡς ἐκεῖ "νήπιος, οὐδὲ τὰ ἦδη" (II. β, 38.). εἰ δὲ συνάπτοιτο
τοῖς ἄνω, αἰτιατικὴ ἐστίν. P.Q. 10

102. ἐκατόμβας] λείπει ἔξωθεν, ἵνα μεταλήψηται τις βρώσεως
τοσοῦτον τόπον ἐρχόμενος. B.

103. ἀλλὰ μάλ' οὐπως] τῷ μὲν δοκεῖν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπολογεῖσθαι,
ὅτι ἀναγκαῖον ἦν ἐπακοῦσαι Διὶ, ἔργω δὲ κάκεινῃν παρασκευάζει δέξα-
σθαι τὰ πράγματα. οὐ γὰρ δυνατὸν παρακούειν Διός. P.Q. 15

104. οὔτε παρεξελθεῖν οὐθ' ἀλιῶσαι] οὔτε μάταιον ἠγήσασθαι,
οὔτε παρεξελθεῖν καὶ ἀπειθήσαι. Q.V. ἀλιῶσαι, ματαιῶσαι. P.

ἐκ πλήρους ὁ τέ, οὔτε ἀλιῶσαι· ἢ ὑποστικτέον εἰς τὸ ἀλιῶσαι
λείποντος τοῦ ἐρῶ· ἢ στικτέον, ἢ ἢ ἀποδοσις τῶν ἀνωτέρων. P.

105—111. περιττοὶ οἱ στίχοι καὶ πρὸς τὴν ἱστορίαν μαχόμενοι. 20
οὐ γὰρ καθ' ὃν καιρὸν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ὁ ἄνεμος ἐκινήθη καὶ οἱ ἄλλοι
ἀπώλοντο, Ὀδυσσεὺς τῇ νήσῳ προσηνέχθη. οἱ δὲ τελευταῖοι δύο ἐκ
τῶν μετὰ ταῦτά (133. 134.) εἰσι μετενηγεγμένοι. P.Q.

105. ἄνδρα] ἄνδρα τινὰ ἐξ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν οἱ ἐν Ἰλίῳ ἐμά-
χοντο. Q.T. 25

φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι ἠΐζυρότερον] ἐξ ἄμφοῖν πρὸς πειθῶ παρα-

6. ἐδήλωσεν] δεδήλωκεν P.

9. ἐκεῖ—ἦδη Buttm. pro ἐκενήϊος
οὐδὲ τὰ εἶδη.

11. ἔξωθεν] ἐξῆς Maius.

14. κάκεινῃν Buttm. pro κάκείνη.

20. Numeros 105—111. Maius
posuit. In P. scholium hoc in an-
gulo infimo paginæ, quæ desinit
in v. 110., et satis procul a textu
scriptum est. Porsonus ex H.
enotavit hoc tantum: "110. 111.
περιττοὶ οἱ στίχοι." Sed quicquid est,
hoc ex ipso scholio manifestum,
verba περιττοὶ οἱ στίχοι recte ferri

ad septem hos omnes versus. BUT.

23. μετενηγεγμένοι] μετηγεγμένοι P.
Q.

26. φησί τοι (τὸν Maii editio) ἄν-
δρα—] His verbis lemma ἠΐζυρότα-
τον præfixum in Maii editione. In
P. lemma est φησί—ἠΐζυρότερον. Ap-
paret Majum hæc verba ipsi scho-
lio tribuisse et lemma ἠΐζυρότατον
superinduxisse ipsum. Porsonus:
"ἠΐζυρότερον semel schol. semel ἠΐζυ-
ρότατον:" nimirum illud in lem-
mate, hoc in fine scholii: nam
plane sic et bis quidem per ο in P.

σκευάζει, ἔκ τε τοῦ ἀποσεμνύνειν τὸν Διὸς φόβον καὶ ἐκ τοῦ καθυβρίζειν τὴν περὶ τὸν οὕτως ταπεινὸν σπουδῆν. διὸ οὐχ ἤρωα, οὐκ ἀριστέα, ἀλλ' ἄνδρα διζυρώτατον αὐτὸν καλεῖ. P.Q.T.

106. ἀναστρεπτέον' ἔστι γὰρ περὶ ἄστν, ὡς "ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα" (Il. ι, 530.). H.P. 5

110. ἀπέφθιθεν] ἐφθάρησαν. V. ἀπέφθιθεν] ὡς κόσμηθεν. H. P.Q.

δαιμονίως τὰ τοῦ ἔρωτος ἐσιώπησεν' οὐ γὰρ ὅτι τοῦτον τὸν μάταιον ἄκοντα φησὶν ἀγαπᾶς, ἀλλ' ἀπλῶς τέθεικε τὴν παρουσίαν αὐτοῦ. P.Q. 10

112. ἠνώγει] ἠνώγειν ἀντὶ τοῦ ἠνώγειεν, ὡς τὸ "ἤσκειν εἴρια καλᾶ" (Il. γ, 388.) P.

113. τῆδε] ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ. H.P.T.

114. ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ] καὶ τοῦτο πειστικόν, ἵνα καὶ αὐτῇ εἴξῃ τῇ εἰμαρμένῃ. ὑπερφυῶς δὲ ἐξείλε τοῦ λόγου τὴν Πηνελόπην, 15 οὐ βουλόμενος λυπεῖν τὴν ἀγαπῶσαν ἐκ τῆς ζηλοτυπίας. H.Q.

116. ῥίγησεν] ῥιγῶ ῥιγῶσω ἐπὶ κρύους, ῥιγῶ ῥιγῶσω ἐπὶ φόβου. E.

118. σχέτλιοι ἔστε, θεοὶ] παρεκτικοὶ κακῶν ἅτινα οὐ δύναταί τις σχέσθαι καὶ τλῆναι. B. μὴ κρατοῦντες ἑαυτοὺς τῆς ὀρμῆς τοῦ θυμοῦ. ἀπὸ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ. ἢ οἱ σχετλιάζειν ἡμᾶς ποιοῦντες. E. 20

* Ἄλλως. ἐπιλαμβάνονται τινες τῆς Καλυψοῦς διαρρήδην ἀναισχυντούσης. ἀναισχύντου γὰρ χαλεπαίνειν μὴ ἐωμένην ἀνδράσι εὐνάζεσθαι καὶ ἐπὶ τούτῳ αὐτῷ σχετλιάζειν. φαίνεται δὲ ὅτι οὐ διὰ τὸ κωλύεσθαι εὐνάζεσθαι σχετλιάζει, ἀλλὰ διὰ τὸ εὐλαβεῖσθαι μὴ ζήλῳ τῶ πρὸς αὐτὴν ἀποκτείνωσι τὸν Ὀδυσσεά. δηλοῖ δὲ τὰ παρα- 25 δείγματα τὴν γνώμην αὐτῆς. ὑπομιμνήσκει δὲ ὅτι, ἐγὼ διὰ φιλοανθρωπίαν σαώσασα κατεῖχον, εἰ καὶ ὁ Ζεὺς νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ βαλὼν ἐκέασεν ἐν μέσῳ πόντῳ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ φράσαι, αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, τὸ πρόθυμον αὐτῆς εἰς τὸ σώζεσθαι τὸν Ὀδυσσεά, καὶ οὐδαμῶς διὰ τὸ ἐρωτικὸν πάθος σχετλιάζειν. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ 30

BUTTM. In T. lemma φησί τι ἄνδρα, γρᾶφιχο ἄλλως.

P. 252, 26. πειθῶ] πειστικόν Q.

P. 253, 2. οὐκ ἀριστέα om. Q.

3. ἀλλ' ἄνδρα διζυρώτατον] ἀλλ' ἄνδρα διζυρότερον Q. ἀλλὰ διζυρότατον P.T.

4. ἔστι γὰρ om. P.

6. ἀπέφθιθεν] Vide ad η, 251.

BUTTM.

8. ἐσιώπησεν' οὐ γὰρ—φησὶν Buttm.

pro οὐ γὰρ ἐσιώπησεν—φασὶν.

9. ἀγαπᾶς] ἀγαπᾶν Q.

14. πειστικόν] πιστικόν H.

16. λυπεῖν H. ζητεῖν Q.

δακρύουσαν πεποιήκε. σχέτλοι γοῦν ὅτι γάμων φθονοῦσι θεαῖς φανερωῶν, οὐ κρυφίων, καὶ ζηλήμονες ὅτι ἀναιροῦσι τοὺς εἰς γάμους προκριθέντας. καὶ σχετλιασμοῦ ἄξιον ὅτι πείσεται καὶ Ὀδυσσεὺς τὰ ὅμοια. καὶ τούτου πίστις, τοῦ μὴ διὰ πάθος αἰσχρὸν σχετλιάζειν, τὸ ἐτοίμως ἔχειν ἀποπέμπειν, καὶ ὑποτίθεσθαι τότε τὰ σωτήρια, καὶ ὅτι 5 δι' ἔλεον κατεῖχεν ἐκ τοῦ ναυαγῶν λαβοῦσα τρέφειν καὶ φιλεῖν, καὶ ὅτι εἰ καὶ ἀπολέσθαι αὐτὸν κεκρίκασιν, ἐρρέτω. Εἰ. οὐ πάθους ἐρωτικού κατηγοροῦσιν οἱ λόγοι τῆς Καλυψοῦς· οὐ γὰρ ἀσχάλλει τῷ ἔρωτι· δέδιε δὲ μὴ κατακληθεῖς ἀνὴρ αὐτῆς Ὀδυσσεὺς ἀναιρεθείη παρὰ τῶν θεῶν. ἀμφω γὰρ οἶδε, καὶ τὸν Δία κεραυνοβολήσαντα τὴν 10 ναῦν Ὀδυσσεώς, καὶ τοὺς θεοὺς ζηλήμονας ὄντας τοῖς ἀνδράσι τῶν θεαινῶν καὶ θάνατον αὐτοῖς ἀντὶ γάμων ἀλλασσομένους. τοῦτο δὲ δείκνυται διὰ τε τοῦ μὴ δακρῦσαι τὴν θεὸν, ἀλλὰ καὶ προθυρότερον ἀποστεῖλαι τὸν ἄνδρα, διὰ τε τοῦ λέγειν “ἐπεὶ οὔπως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο ἔξαπατῆσαι, ἐρρέτω” (137.), ὡς τοῦ Διὸς ἐθέλοντος 15 αὐτὸν κακῶσαι κατὰ θάλασσαν, καὶ διὰ τοῦ “αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι.” Η.Ρ.Θ.Τ.

σχέτλοι ἐστε, θεοί, ζηλήμονες] βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ θεοὶ ἐμφαντικώτερον γὰρ οὕτως. ἀμφίβολον δὲ τὸ ζηλήμονες, πότερον ὀρθῆς ἐστὶν ἢ κλητικῆς. ἴσως δ' ἂν τις καὶ μετὰ τὸ ἐστὲ βραχὺ 20 διαστέλλοι, συνάπτων οὕτως, θεοὶ ζηλήμονες, ὡς οὐ δεῖ θεοὺς ὄντας ζηλοτυπεῖν. Η.Ρ.Θ. Ζηλήμονες] ζηλότυποι ἢ δηλήμονες, βλαπτικοί. V. γράφεται δηλήμονες. Εἰ.

ἄλλο ζηλωτῆς καὶ ἄλλο ζηλήμων. τὸ μὲν γὰρ ζηλωτῆς ἐπὶ καλοῦ, τὸ δὲ ζηλήμων ἐπὶ κακοῦ. Εἰ.

25

120. ἀμφαδίην] τὸ ἀμφαδίην ἐκατέρους δύναται προσδίδοσθαι. Ρ. ἦν τις] γράφεται ἦτις, ἦτοι ὁποῖα. Q.

121. Οἰνεὺς τῆς Βοιωτίας ἦν βασιλεύς. οἱ οὖν θεοὶ βουλευθέντες

9. κατακληθεῖς] κληθῆς (i. e. κληθεῖς) T.

10. κεραυνοβολήσαντα correxi pro κεραυνοβλήσαντα.

19. ἐμφαντικώτερον Η. ἐμφαντικώτερος Q. ἐμφατικώτερον Ρ.

22. Ad ζηλήμονες etiam in M. adscriptum ἢ δηλήμονες. Et Eustath. p. 1527, 29. τὸ δὲ ζηλήμονες γράφεται καὶ δηλήμονες, ὃ ἐστὶ βλαπτικῆς.

28. Οβεῖς] Plane assentior Creuzero (Melet. I. p. 51.) pro Οβεῖς legendum esse Ὀβριεύς. Vide eandem quam hic legimus historiam narrantes schol. Il. σ, 486. Palæphat. 5. Ovid. Fast. 5, 531. Quanquam affini] Cæneo nomine Cænoρίωνem patrem Orionis dicunt Servius ad Æn. 10, 763. et schol. Stat. 3, 27. Sed hæc manifesta est confusio, ut

ἰδεῖν εἰ φιλόξενοι οἱ ἄνθρωποι ἦλθον πρὸς αὐτὸν ὡς ξενισθησόμενοι ἰπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ ἐδέξατο καὶ ἔθυσσε βοῦν καὶ ἐξένισεν αὐτούς. ξενισθέντες οὖν καὶ ἐρχόμενοι οἱ θεοὶ εἶδον τὴν βύρσαν τοῦ σφαγέντος βοῦς κειμένην κάτω, καὶ οὐρήσαντες εἰς αὐτὴν ἐξ αὐτοῦ τοῦ οὐρου καὶ τῆς βύρσης ἐποίησαν τὸν Ὀρίωνα. οὗτος γενόμενος ἠράσθη τῆς Ἀρτέμιδος. αὕτη δὲ σκορπίον ἀνήκε κατ' αὐτοῦ, καὶ κρουσθεὶς οὕτως ἐν τῷ σφυρῷ τέθηκεν. οἱ οὖν θεοὶ ἐλεήσαντες αὐτὸν δι' ἄστρον ὑπεζωγράφησαν αὐτὸν ἐν τῷ οὐρανῷ μετὰ τοῦ σκορπίου. Η.Ρ.Θ.

ἐὰν μετὰ τὸ * * βραχὺ διαστείλωμεν, μᾶλλον τὴν τάξιν τοῦ λόγου σώσομεν. P.

ὡς μὲν ὅτ' Ὀρίωνα] πρὸς τὸ ξένον τῆς ἱστορίας. Η. ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ δή. ὁ δὲ νοῦς, ὡς περ δὴ ὅτε Ὀρίωνα ἔλαβεν ἡ Ἡμέρα. Η.Τ. τοῦτου γὰρ ἐρασθεῖσα ἡ Ἡμέρα ἤρπασεν ἀπὸ Τανάγρας εἰς Δῆλον, ἔνθα τὴν ἀμαλλοφόρον Οὐπιν ἰδὼν ἠθέλησε βιάσασθαι. ἐφ' ᾧ ὄργισθεῖσα ἡ θεὸς ἀναρρεῖ αὐτὸν, ὡς Εὐφορίων δηλοῖ. Ρ.Θ.Τ.

ἐκ τοῦ Ἡρακλείτου. δεῖ δὲ ἡμᾶς οὐδὲ τὰ μικρὰ παροδεύειν, ἀλλὰ καὶ δι' ἐκείνων τὴν λεπτὴν ἐξετάζειν Ὀμήρου φροντίδα. τὸν γὰρ Ἡμέ-

patebit Servii scholium ipsum perlegenti, in quo verus etiam Œnopion, Orionis inimicus, inducitur. BUTTM. διὰ δὲ Maii editio.

4. κειμένην] Sic liquido; non, ut refert Creuzer., κείμενον. BUTTM.

5. ἠράσθη] ἐράσθη Ρ.Θ.

6. καὶ] Vere quidem refert Creuzer. duplicatum in codice esse καὶ; sed manifesto scribere errore id factum inter exitum et initium versuum. Memoro ista hoc loco, ne quis parum accurate me agere suspicetur, qui alias silentio talia transeo. BUTTM.

7. ὑπεζωγράφησαν] Laudat Creuzer. ignotam lexicis formam ut elegantissimam eique rei aptissimam. Vide uberiore eius notam in Melet. l. c. BUTTM.

8. τοῦ om. Ρ.Θ.

9. Hoc scholion in quo post articulum τὰ deest verbum designatum, in codice Pal. positum erat inter hæc ipsa duo scholia ubi hic posui. Unde conicias, spectare

illud ad verba ὡς μὲν. Possis autem referre etiam ad ἀμφαδίην. Nam margo ita refertus est ut ex ordine et loco nulla certa conjectura sit. BUTTM.

12. δή—ὡς περ δὴ] διὰ—ὡς περ οὖν Τ.

15. Εὐφορίων] Euphorionem auctorem prodit in eadem historia schol. Π. σ., 486. Pherecydem schol. Leid. Vid. Heyn. ad Iliadis l. c. et ad Apollod. p. 23. Add. Pherecyd. p. 65. Sturz et Müller ad schol. Lycophr. 328. Istrum laudat Hyginus Poet. Astr. 2, 34. Cf. Istri fragm. ed. Lenz. et Siebelis p. 69. Ceterum hanc fabulam etiam ex Nonni narrat. altera in Greg. Naz. orat. in laud. Basillii exhibemus. CREUZER. ὡς ἱστορεῖ εὐφορίων Τ.

16. Πραεῖfixi verba ἐκ τοῦ Ἡρακλείτου. Conf. schol. ad v. 85. Excerpta autem hæc sunt ex Heracliti Alleg. c. 68. p. 133. ed. Mehl. δεῖ δὲ—Ἡώς habet Τ., om. Ε.

17. τὸν—ἔρωτα] τὰ—ἔρωτικὸν Τ. Correxī ex Heraclito.

ρας καὶ Ὀρίωνος ἔρωτα, πάθος οὐδ' ἀνθρώποις εὐσχημον, ἠλληγορη-
 σεν "ὡς μὲν ὅτ' Ὀρίων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥώς." παρειαίγει γὰρ
 αὐτὸν ἔτι νεανίαν ἐν ἀκμῇ τοῦ σώματος ὑπὸ τοῦ χρεῶν πρὸ μίρας
 συνηρασμένον. ἦν δὲ παλαιὸν ἔθος τὰ σώματα τῶν καμώντων,
 ἐπειδὰν ἀναπαύσῃται τοῦ βίου, μήτε νύκτωρ ἐκκομίζειν μήθ' ὅταν 5
 ὑπὲρ γῆς τὸ μεσημβρινὸν ἐπιτείνῃται θάλπος, ἀλλὰ πρὸς βαθὺν ὄρ-
 θρον ἀπύροις ἡλίου ἀκτίσιν ἀνιόντος. ἐπειδὰν οὖν εὐγενὴς νεανίας ἄμα
 κάλλει προέχων τελευτήσῃ, τὴν ὄρθριον ἐκκομιδὴν ἐπευφήμουν Ἡμέ-
 ρας ἀρπαγῆν, ὡς οὐκ ἀποθανόντος, ἀλλὰ δι' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν ἀνηρ-
 πασμένου. καθ' Ὀμηρον δὲ καὶ τοῦτό φασιν. Ἰασιῶν ἀνὴρ γεωρ- 10
 γίας ἐπιμελούμενος καὶ δαψιλῶς ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀγρῶν καρπούς λαμ-
 βάνων εἰκίτως ὑπὸ τῆς Δήμητρος ἔδοξεν ἠγαπήσθαι· δι' ὧν Ὀμηρος
 οὐκ ἀσελγεῖς ἔρωτας ἰστορεῖ θεῶν οὐδ' ἀκολασίας, σημαίνει δὲ τὰς
 εὐαγεστάτας, Ἡμέραν τε καὶ Δήμητραν, τοῖς εὐσεβῶς ἐρευνᾶν ἐθέ-
 λουσι φυσικῆς ἀκριβῆ θεωρίαν ἀφορμὴν χαρίζεσθαι. Ε.Τ.

15

οἱ πλείονες ὑπὸ σκορπίου φασὶν αὐτὸν ἀνηρῆσθαι τὴν Ἄρτεμιν
 διώκοντα. Ε.

οἱ πλείονες ὑπὸ σκορπίου φασὶν αὐτὸν ἀνηρῆσθαι βιαζόμενον τὴν
 Ἄρτεμιν. ὁ γὰρ Ἀπόλλων οὐκ ἀνεῖλεν, ἴσως μὴ παρὸν τότε. V.

123. εἴως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ] ἢ ἐν τῇ Ὀρτυγίῃ τῇ νῦν Δήλῳ γεννη- 20
 θεῖσα. Ὀρτυγίῃ δὲ ἐκαλεῖτο πρῶν διὰ τὸ χθαμαλὸν καὶ οἶον χα-
 μαιπετὲς πρὸ τοῦ ἀναδοθῆναι καὶ φανῆναι. τοιοῦτον γὰρ καὶ τὸ ὄρειον,
 οὐχ ὑψιπετὲς, ἀλλὰ πρόσγειον. Ε. τῇ Δήλῳ. νῆσος δὲ ἡ Δήλος
 ἐστὶν ἀνὰ μέσον τῶν Κυκλάδων. Ε. V.

χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή] ἐπὶ κυνηγετικῆς θεοῦ ἄκαιρον τὸ ἐπί- 25
 θετον. Q. Ἀπίων τὸ ἀγνή περισπᾶ κατὰ δοτικὴν, ἀκούων ἐν Ὀρτυγίῃ
 ἀγνή. H.P.Q.

2. γὰρ] νῦν Ε.

4. συνηρασμένον] ἀνηρασμένον Ε.

6. ὑπὲρ] ἐπὶ Ε.

ἐπιτείνῃται] ἐπιτείνεται Ε.Τ.

7. ἐπειδὰν] ἐπὶ Ε.

ἄμα κάλλει] ἄμα καὶ κάλλος Ε.

8. τελευτήσῃ τὴν ὄρθριον] τελευτήσῃ
 τὴν ὀλέθριον Ε.ἐπευφήμουν Ἡμέρας] ἐπ' εὐφήμου ἡ-
 μέρας Ε.

10. καθ' Ὀμηρον — χαρίζεσθαι ha-

bet T., om. E.

καὶ τοῦτο addidi ex Heraclito.

11. δαψιλῶς] δαψιλιῶς (alii libri
 δαψιλῶς) τοῖς Heraclitum.

12. ἐπὶ] ἀπὸ T.

δι' ὧν] διὸ T. Correxī ex Hera-
 clito.16. οἱ πλείονες] Præcedit in E.
 ὥσπερ δὴ, glossema ad ὡς μὲν refe-
 rendum. Vid. p. 255, 12.

25. κυνηγετικῆς] κυνηγετικοῦ Q.

124. οἷς ἀγανοῖς] ἢ τοῖς ταχυτάτοις παρὰ τὸ ἄγαν, ἢ τοῖς μὴ γάνος ἐμποιοῦσιν. P.

τὸ ἐξῆς, βελέεσσι κατέπεφνεν αὐτὴ ἐποικομένη. P.

οὐδέποτε παρ' Ὀμήρῳ ἢ Ἀρτεμις ἄρρενας φονεύει· διό τινες ἀθετοῦσι τοὺς στίχους, εἰ μὴ ἄρα τῆς ἱστορίας μέμνηται ὡς τὸν Ὠρίωνα 5 πλημμελῶντα εἰς αὐτὴν ἠμύνατο ἢ Ἀρτεμις. H.P.Q.

125. ὡς δ' ὅπῳ Ἰασίῳνι] οὗτος Κρῆς τὸ γένος Κατρέος καὶ Φρονίας υἱός· ὡς δὲ Ἑλλάνικος, Ἡλέκτρας καὶ Διὸς υἱός· παρ' ᾧ μόνῳ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν εὐρέθη σπέρματα, οὗ καὶ Δημήτρος ὁ Πλοῦτος κατὰ Ἡσίοδον. πάντα γὰρ ἴαται ὁ πλοῦτος. H.P.Q. 10

τούτου καὶ Δημήτρος ὁ Πλοῦτος. ἦν δὲ Κρῆς ὁ Ἰασίῳν. Ἑλλάνικος δὲ Ἡλέκτρας καὶ Διὸς αὐτὸν γενεαλογεῖ. ἔπειτα δὲ φασι αὐτὸν γεωργικώτατον ὄντα δόξαν ἔχειν ὅτι τῇ Δημήτρει συνόκει. τινὲς δὲ φασι μετὰ τὸν ἐπικλυσμὸν παρὰ μόνῳ Ἰασίῳνι σπέρμα πύρων εὐρεθῆναι ἐν Κρήτῃ, ὅθεν διαδοθῆναι φήμην ὅτι ἡ Δημήτηρ αὐτῷ 15 συνόκει καὶ ἐγέννησε Πλοῦτον. H.P.Q.V.

ὁ Ἰασίῳν γεωργὸς ἦν καὶ ἐδίδου αὐτῷ ἡ γῆ καρπὸν περιττὸν εἰσαεὶ ἐμφοροῦσα, καὶ ἦν πλούσιος. ἔλεγον οὖν αὐτὸν συνευάζεσθαι τῇ γῇ, καὶ διὰ τοῦτο διδόναι αὐτῷ τὴν εὐφορίαν. E.

126. ᾧ θυμῷ εἴξασα] οὐκ ἀντιστάσα τῇ ἐπιθυμίᾳ, ἀλλὰ πεισθεῖσα 20 καὶ ὑποχωρήσασα. B.P.T.

127. κειῶ] νεκασμένη γῆ, ἠρωμένη. V. τῇ νεωστὶ ἠροτριασμένη γῆ. P.Q.

τριπύλῳ] τρίτον ἐστραμμένη. B.V. τινὲς δὲ γράφουσι, κειῶ ἐνὶ τριπύλῳ, οὐκ εὔ. H.P.Q. 25

128. ἀργῆτι] ταχέως διικνουμένῳ διὰ λεπτότητα. E.

129. ἀγάασθε] ὡς δύνασθαι, τοῦ δευτέρου α συστελλομένου. δυνατόν δὲ καὶ ὡς ἡ * * *. οἶδε γὰρ αὐτοῦ καὶ τὸ κατὰ διαίρεσιν, ὡς τὸ “θεαῖς ἀγάασθαι” (119.), καὶ “τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοί” (122.). P.

130. τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα] ὄρα τὴν δικαιολογίαν, ὅτι ἄν ἔσωσα, 30

5. τοῖς στίχοις] Versus 123. 124. μέμνηται] μέμνηται Q.

7. Κατρέος Cramerus. κρατρέος H. κράτεος P. “Hujus loco Minoem prodit schol. Theocr. 3, 50. In cod. Q., certe in ed. Mediol., deficiunt [verba Κράτεος — Ἑλλάνικος, item ultima inde a κατὰ Ἡσίοδον,

quorum loco statim continuantur haec, ἦν δὲ Κρῆς in schol. sq. usque ad finem.” BUTTM.

10. Ἡσίοδον] Theog. 969—970.

15. Δημήτηρ] δήμητρα P.

28. ὡς ἡ] In P. parva lacuna. Fort. ὡς τιμᾶσθε. BUTTM.

ρας καὶ Ἠρίωνες ἔρωτα, πάθος οὐδ' ἀνθρώποις εὐσχημῶν, ἠλλογενή-
 σεν "ὡς μὲν ἔτ' Ἠρίων" ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥως." παρεισάγει γὰρ
 αὐτὸν ἔτι κακίαν ἐν ἀκμῇ τοῦ σώματος ὑπὸ τοῦ χρεῶν πρὸ μίαιρας
 συνηρασμένον. ἦν δὲ παλαιὸν ἔθος τὰ σώματα τῶν κακόντων,
 ἐπειδὴν ἀπαύσθηται τοῦ βίου, μήτε νύκτωρ ἐκκομίζεον μὴθ' ἔτι
 ὑπὲρ γῆς τὸ μεσημβρινὸν ἐπιτείνηται θάλπος, ἀλλὰ πρὸς βαθὴν ὄρ-
 θρον ἀπύροις ἡλίου ἀκτίσιν ἀνιόντος. ἐπειδὴν οὖν εὐγενὴς κακίαν ἅμα
 κάλλι προέχων τελευτήσῃ, τὴν ὄρθριον ἐκκομίδην ἐπευφήμουν Ἡμέ-
 ρας ἀρπαγῆν, ὡς οὐκ ἀποθανόντος, ἀλλὰ δι' ἐρωτικῆν ἐπιθυμίαν ἀνη-
 ρασμένον. καθ' Ὅμηρον δὲ καὶ τοῦτό φασιν. Ἰασίων ἀνὴρ γεωρ-¹⁰
 γίας ἐπιμελούμενος καὶ δαφιλῶς ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀργῶν καρπύς λαμ-
 βάνων εἰκίτως ὑπὸ τῆς Δήμητρος ἔδοξεν ἠγαπήσθαι· δι' αὐτὸν Ὅμηρος
 οὐκ ἀσελγεῖς ἔρωτας ἱστορεῖ θεῶν οὐδ' ἀκολασίας, σημαίνει δὲ τὰς
 εὐαγεστάτας, Ἡμέραν τε καὶ Δήμητραν, τοῖς εὐσεβῶς ἐρευκῶν ἐθέ-
 λουσι φυσικῆς ἀκριβῆ θεωρίαν ἀφορμὴν χαρίζεσθαι. Ε.Τ. ¹⁵
 οἱ πλείονες ὑπὸ σκορπίου φασὶν αὐτὸν ἀνηρῆσθαι τὴν Ἄρτεμιν
 διώκοντα. Ε.

οἱ πλείονες ὑπὸ σκορπίου φασὶν αὐτὸν ἀνηρῆσθαι βιαζόμενον τὴν
 Ἄρτεμιν. ὁ γὰρ Ἀπόλλων οὐκ ἀνεῖλεν, ἴσως μὴ παρὸν τότε. V.

123. εἰως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ] ἢ ἐν τῇ Ὀρτυγίῃ τῇ νῦν Δήλῳ γεννη-²⁰
 θεῖσα. Ὀρτυγίη δὲ ἐκαλεῖτο πρῶτη διὰ τὸ χθαμαλὸν καὶ οἶον χα-
 μαιπετὲς πρὸ τοῦ ἀναδοθῆναι καὶ φανῆναι. τοιοῦτον γὰρ καὶ τὸ ὄρεον,
 οὐχ ὑψιπετὲς, ἀλλὰ πρόσγειον. Ε. τῇ Δήλῳ. νῆσος δὲ ἡ Δήλός
 ἔστιν ἀνά μέσον τῶν Κυκλάδων. Ε. V.

χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή] ἐπὶ κυνηγετικῆς θεοῦ ἄκαιρον τὸ ἐπί-²⁵
 θετον. Q. Ἀπίων τὸ ἀγνή περισπᾶ κατὰ δοτικὴν, ἀκούων ἐν Ὀρτυγίῃ
 ἀγνή. H.P.Q.

2. γὰρ] οὖν E.

4. συνηρασμένον] ἀνηρασμένον E.

6. ὑπὲρ] ἐπὶ E.

ἐπιτείνηται] ἐπιτείνεται E. T.

7. ἐπειδὴν] ἐπὶ αὐτῶν E.

ἅμα κάλλι] ἅμα καὶ κάλλος E.

8. τελευτήσῃ τὴν ὄρθριον] τελευτήσῃ
 τὴν ὄρθριον E.

ἐπευφήμουν Ἡμέρας] ἐπὶ εὐφήμου ἡ-
 μίρας E.

10. καθ' Ὅμηρον] — χαρίζεσθαι ἡπ.

bet T., om. E.

καὶ τοῦτο addidi ex Heraclito.

11. δαφιλῶς] δαφιλῆϊς (alii libri
 δαφιλῶς) τοῦς Heraclitus.

12. ὑπὸ] ἀπὸ T.

δι' αὐτὸν] διὸ T. Correxī ex Hera-
 clito.

16. οἱ πλείονες] Præcedit in E.
 ὡς περ δὴ, glossema ad ὡς μὲν refe-
 rendum. Vid. p. 255, 12.

25. κυνηγετικῆς] κυνηγετικοῦ Q.

124. εἰς ἀγαυαῖς] ἢ τοῖς ταχυτάτοις παρὰ τὸ ἀγαθ. ἔ τῆς μακρῆ γάμος ἐμποιοῦσιν. P.

τὸ ἐξῆς, βελέεσσι κατέπεφεν αὐτῇ ἐπιχειρήσῃ. P.

οὐδέποτε παρ' Ὀμήρῳ ἢ Ἀρτεμις ἄρρενας φωνεῖται διότινες ἀθετοῦσι τοὺς στίχους, εἰ μὴ ἄρα τῆς ἱστορίας μέμνηται ὡς τὸν Ὀρίωνα 5 πλημμελούντα εἰς αὐτὴν ἠμίνατο ἢ Ἀρτεμις. H.P.Q.

125. ὡς δ' ὅπῳτ' Ἰασιῶν] οὗτος Κρῆς τὸ γένος Κατρείος καὶ Φρονίας υἱός· ὡς δὲ Ἑλλάδικος, Ἡλέκτρας καὶ Διὸς υἱός· παρ' ὃ μόνῳ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν εὐρέθη σπέρματα, οὗ καὶ Δημήτηρος ὁ Πλοῦτος κατὰ Ἡσίοδον. πάντα γὰρ ἰᾶται ὁ πλοῦτος. H.P.Q. 10

τούτου καὶ Δημήτηρος ὁ Πλοῦτος. ἦν δὲ Κρῆς ὁ Ἰασιῶν. Ἑλλάδικος δὲ Ἡλέκτρας καὶ Διὸς αὐτὸν γενεαλογεῖ. ἔνιοι δὲ φασιν αὐτὸν γεωργικώτατον ὄντα δόξαν ἔχειν ὅτι τῇ Δημήτρει συνόκει. τινὲς δὲ φασὶ μετὰ τὸν ἐπικλυσμὸν παρὰ μόνῳ Ἰασιῶνι σπέρμα πυρῶν εὐρέθηται ἐν Κρήτῃ, ὅθεν διαδοθῆναι φήμην ὅτι ἡ Δημήτηρ αὐτῷ 15 συνόκει καὶ ἐγέννησε Πλοῦτον. H.P.Q.V.

ὁ Ἰασιῶν γεωργὸς ἦν καὶ ἐδίδου αὐτῷ ἡ γῆ καρπὸν περιττὸν εἰσαιεῖ ἐμφοροῦσα, καὶ ἦν πλούσιος. ἔλεγον οὖν αὐτὸν συνευιάζεσθαι τῇ γῆ, καὶ διὰ τοῦτο δίδοναι αὐτῷ τὴν εὐφορίαν. E.

126. ὃ θυμῷ εἴξασα] οὐκ ἀντιστάσα τῇ ἐπιθυμίᾳ, ἀλλὰ πεισθεῖσα 20 καὶ ὑποχωρήσασα. B.P.T.

127. νειῶ] νενασμένη γῆ, ἠρωμένη. V. τῇ νεωστὶ ἠροτριασμένη γῆ. P.Q.

τριπόλῳ] τρίτον ἐστραμμένη. B.V. τινὲς δὲ γράφουσι, νειῶ ἐνὶ τριπύλῳ, οὐκ εὔ. H.P.Q.

128. ἀργῆτι] ταχέως διικνουμένῳ διὰ λεπτότητά. E. 25

129. ἀγάασθε] ὡς δύναισθαι, τοῦ δευτέρου α συστέλλομένου. δυνατὸν δὲ καὶ ὡς ἡ * * *. ὁδὲ γὰρ αὐτοῦ καὶ τὸ κατὰ διαίρεσιν, ὡς τὸ "θεαῖς ἀγάασθαι" (119.), καὶ "τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοί" (122.). P.

130. τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα] ἴρα τῆν δικαιολογίαν, ὅτι ὄν ἐσώσα, 30

5. τοῖς στίχοις] Versus 123. 124 μέμνηται] μέμνηται Q.

7. Κατρείος Cramerius. κροτρίης H. κράττος P. "Hujus loco Minoem prodit schol. Theoc. 3, 50. In cod. Q., certe in ed. Medicis, deficiunt [verba Κρήτιος — Εἰδέναι, item ultima inde a ποτι Ἡσίοδου,

quorum loco statim continuantur haec, ἦν δὲ Κρῆς in schol. sq. usque ad finem." BUTTM.

10. Ἡσίοδου] Theog. 969—970

15. Δημήτηρ] Δημήτρα P.

28. ὡς ἡ] In P. part.

Fort. ὡς τιμᾶσθε. BUTT

ρας καὶ Ὀρίωνος ἔρωτα, πάθος οὐδ' ἀνθρώποις εὐσχημιν, ἠλληγορη-
 σεν "ὡς μὲν ὅτ' Ὀρίων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥώς." παρειαίγει γὰρ
 αὐτὸν ἔτι νεανίαν ἐν ἀκμῇ τοῦ σώματος ὑπὸ τοῦ χρεῶν πρὸ μοίρας
 συνηρασμένον. ἦν δὲ παλαιὸν ἔθος τὰ σώματα τῶν καμνόντων,
 ἐπειδὴν ἀναπαύσεται τοῦ βίου, μήτε νύκτωρ ἐκκομίζειν μήθ' ὅταν 5
 ὑπὲρ γῆς τὸ μεσημβρινὸν ἐπιτείνηται θάλπος, ἀλλὰ πρὸς βαθὺν ὄρ-
 θρον ἀπύροις ἡλίου ἀκτίσιν ἀνιόντος. ἐπειδὴν οὖν εὐγενὴς νεανίας ἅμα
 κάλλει προέχων τελευτήσῃ, τὴν ὄρθριον ἐκκομιδὴν ἐπευφήμου Ἡμέ-
 ρας ἀραγαῆν, ὡς οὐκ ἀποθανόντος, ἀλλὰ δι' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν ἀνηρ-
 पासμένου. καθ' Ὅμηρον δὲ καὶ τοῦτό φασιν. Ἰασιῶν ἀνὴρ γεωρ- 10
 γίας ἐπιμελούμενος καὶ δαψιλῶς ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀγρῶν καρποὺς λαμ-
 βάνων εἰκότως ὑπὸ τῆς Δήμητρος ἔδοξεν ἠγαπήσθαι· δι' ὧν Ὅμηρος
 οὐκ ἀσελγεῖς ἔρωτας ἱστορεῖ θεῶν οὐδ' ἀκολασίας, σημαίνει δὲ τὰς
 εὐαγεστάτας, Ἡμέραν τε καὶ Δήμητραν, τοῖς εὐσεβῶς ἐρευᾶν ἐθέ-
 λουσι φυσικῆς ἀκριβῆ θεωρίαν ἀφορμὴν χαρίζεσθαι. Ε.Τ. 15

οἱ πλείονες ὑπὸ σκορπίου φασὶν αὐτὸν ἀνηρῆσθαι τὴν Ἄρτεμιν
 διώκοντα. Ε.

οἱ πλείονες ὑπὸ σκορπίου φασὶν αὐτὸν ἀνηρῆσθαι βιαζόμενον τὴν
 Ἄρτεμιν. ὁ γὰρ Ἀπόλλων οὐκ ἀνεῖλεν, ἴσως μὴ παρὸν τότε. V.

123. εἴως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ] ἢ ἐν τῇ Ὀρτυγίῃ τῇ νῦν Δήλῳ γεννη- 20
 θεῖσα. Ὀρτυγίῃ δὲ ἐκαλεῖτο πρῶν δια τὸ χθαμαλὸν καὶ οἶον χα-
 μαιπετὲς πρὸ τοῦ ἀναδοθῆναι καὶ φανῆναι. τοιοῦτον γὰρ καὶ τὸ ὄρνεον,
 οὐχ ὑψιπετὲς, ἀλλὰ πρόσγειον. Ε. τῇ Δήλῳ. νῆσος δὲ ἡ Δήλος
 ἐστὶν ἀνὰ μέσσω τῶν Κυκλάδων. Ε. V.

χρυσόβρονος Ἄρτεμις ἀγνή] ἐπὶ κυνηγετικῆς θεοῦ ἄκαιρον τὸ ἐπί- 25
 θετον. Q. Ἀπίων τὸ ἀγνή περισπᾶ κατὰ δοτικὴν, ἀκούων ἐν Ὀρτυγίῃ
 ἀγνή. H.P.Q.

2. γὰρ] νῦν Ε.

4. συνηρασμένον] ἀνηρασμένον Ε.

6. ὑπὲρ] ἐπὶ Ε.

ἐπιτείνηται] ἐπιτείνεται Ε.Τ.

7. ἐπειδὴν] ἐπὶν Ε.

ἅμα κάλλει] ἅμα καὶ κάλλος Ε.

8. τελευτήσῃ τὴν ὄρθριον] τελευτήσῃ
 τὴν ὄρθριον Ε.

ἐπευφήμου Ἡμέρας] ἐπ' εὐφήμου ἡ-
 μέρας Ε.

10. καθ' Ὅμηρον — χαρίζεσθαι ha-

bet T., om. Ε.

καὶ τοῦτο addidi ex Heraclito.

11. δαψιλῶς] δαψιλεῖς (alii libri
 δαψιλῶς) τοῦς Heraclitus.

12. ὑπὸ] ἀπὸ T.

δι' ὧν] διὸ T. Correxī ex Hera-
 clito.

16. οἱ πλείονες] Præcedit in Ε.
 ὥσπερ δὴ, glossema ad ὡς μὲν refe-
 rendum. Vid. p. 255, 12.

25. κυνηγετικῆς] κυνηγετικοῦ Q.

124. οἷς ἀγανοῖς] ἢ τοῖς ταχυτάτοις παρὰ τὸ ἄγαν, ἢ τοῖς μὴ γάνος ἐμποιοῦσιν. P.

τὸ ἐξῆς, βελέεσσι κατέπεφνεν αὐτὴ ἐποικομένη. P.

οὐδέποτε παρ' Ὀμήρῳ ἢ Ἀρτεμις ἄρρενας φονεύει· διό τινες ἀθετοῦσι τοὺς στίχους, εἰ μὴ ἄρα τῆς ἱστορίας μέμνηται ὡς τὸν Ὠρίωνα 5 πλημμυλοῦντα εἰς αὐτὴν ἡμίνατο ἢ Ἀρτεμις. H.P.Q.

125. ὡς δ' ὀπὸτ' Ἰασιῶνι] οὗτος Κρῆς τὸ γένος Κατρέος καὶ Φρονίας υἱός· ὡς δὲ Ἑλλάνικος, Ἠλέκτρας καὶ Διὸς υἱός· παρ' ᾧ μόνῳ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν εὐρέθη σπέρματα, οὗ καὶ Δημήτηρος ὁ Πλοῦτος κατὰ Ἡσίοδον. πάντα γὰρ ἰᾶται ὁ πλοῦτος. H.P.Q. 10

τούτου καὶ Δημήτηρος ὁ Πλοῦτος. ἦν δὲ Κρῆς ὁ Ἰασιῶν. Ἑλλάνικος δὲ Ἠλέκτρας καὶ Διὸς αὐτὸν γενεαλογεῖ. ἔτιοι δὲ φασιν αὐτὸν γεωργικώτατον ὄντα δόξαν ἔχειν ὅτι τῇ Δημήτρει συνώκει. τινὲς δὲ φασι μετὰ τὸν ἐπικλυσμὸν παρὰ μόνῳ Ἰασιῶνι σπέρμα πύρων εὐρέθῃαι ἐν Κρήτῃ, ὅθεν διαδοθῆναι φήμην ὅτι ἡ Δημήτηρ αὐτῷ 15 συνώκει καὶ ἐγέννησε Πλοῦτον. H.P.Q.V.

ὁ Ἰασιῶν γεωργὸς ἦν καὶ ἐδίδου αὐτῷ ἡ γῆ καρπὸν περιττὸν εἰσαεὶ ἐμφοροῦσα, καὶ ἦν πλούσιος. ἔλεγον οὖν αὐτὸν συνεκιάζεσθαι τῇ γῇ, καὶ διὰ τοῦτο διδοῦναι αὐτῷ τὴν εὐφορίαν. E.

126. ᾧ θυμῷ εἴξασα] οὐκ ἀντιστάσα τῇ ἐπιθυμίᾳ, ἀλλὰ πεισθεῖσα 20 καὶ ὑποχωρήσασα. B.P.T.

127. νειῶ] νεκασμένη γῆ, ἠρωμένη. V. τῇ νεωστὶ ἠροτριασμένη γῆ. P.Q.

τριπόλῳ] τρίτον ἐστραμμένη. B.V. τινὲς δὲ γράφουσι, νειῶ ἐνὶ τριπύλῳ, οὐκ εὔ. H.P.Q. 25

128. ἀργῆτι] ταχέως διικνουμένῳ διὰ λεπτότητα. E.

129. ἀγάασθε] ὡς δύνασθαι, τοῦ δευτέρου α συστελλομένου. δυνατόν δὲ καὶ ὡς ἡ * * *. οἶδε γὰρ αὐτοῦ καὶ τὸ κατὰ διαίρεσιν, ὡς τὸ “θεαῖς ἀγάασθαι” (119.), καὶ “τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ” (122.). P.

130. τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα] ὅρα τὴν δικαιολογίαν, ὅτι ὄν ἐσωσα, 30

5. τοὺς στίχους] Versus 123. 124. μέμνηται] μέμνηται Q.

7. Κατρέος Cramerus. κρατρέος H. κράτεος P. “Hujus loco Minoem prodit schol. Theocr. 3, 50. In cod. Q., certe in ed. Mediol., deficiunt [verba Κράτεος — Ἑλλάνικος, item ultima inde a κατὰ Ἡσίοδον,

quorum loco statim continuantur haec, ἦν δὲ Κρῆς in schol. sq. usque ad finem.” BUTTM.

10. Ἡσίοδον] Theog. 969—970.

15. Δημήτηρ] δήμητρα P.

28. ὡς ἡ] In P. parva lacuna. Fort. ὡς τιμᾶσθε. BUTTM.

εἰμὶ δικάια τοῦτον κατέχειν, ὑμεῖς δὲ διαφθείραντες ἄλλως βουλεύεσθε. Τ.

περὶ τρόπιος βεβαῶτα] ὅτι καὶ γενικὴ ἀντὶ δοτικῆς, ἀντὶ τοῦ περιβεβηκότα τῇ τρόπιδι. Β.Ε.Ρ.Θ.Τ.

132. Ζεὺς ἐλάσας] γράφεται, ἔλσας. Ε. 5

ἔλσας] Ζηνοδοτος “ἐλάσας” γράφει. οἱ δὲ “ἔλσας” ποιητικώτερον γάρ. ἔλσας μὲν τὸ συστρέψας, ἐλάσας δὲ τὸ ἐκ χειρὸς πλήξας. Η.Ρ.Θ. ἔλσας] πλήξας, κεραυνώσας. V.

135. τὸν μὲν ἐγὼ φίλεον] οὐκ ἀλόγως οἶεται τὰς εἰς αὐτὸν ἐργασίας καταριθμεῖν, ἀποδεικνύσα ὅτι δίκαιον τὸν εὐπαθῶντα συνεῖναι 10 αὐτῇ. Ρ.Θ.

136. ἀγήραον] Ἀρίσταρχος, ἀγήρων. Η.

139. ἔρρέτω πόντον ἐπ’ ἀτρύγετον, εἰ ὁ Ζεὺς ἐποτρύνει καὶ ἀνάγει αὐτὸν διαφθαρήναι. Ρ.Θ.Τ.

τὸ ἐξῆς, ἔρρέτω πόντον ἐπ’ ἀτρύγετον. τὰ δὲ ἄλλα ὡς διὰ μέσου 15 διορθωτέον. Ρ.

ἔρρέτω] ἀμφίβολον, πότερον εἰς Δία ἢ εἰς Ὀδυσσεά. V.

141. καὶ ἑταῖροι] ὅτι ἐπὶ τῶν συμπλεόντων τίθησι τοὺς ἑταίρους πολλάκις. Ρ.Θ.

143. πρόφρων ὑποθήσομαι] τὸ ἐξῆς, ὑποθήσομαι ὡς κε μάλ’ ἀσκη- 20 θῆς· τὸ δὲ “οὐδ’ ἐπικεύσω” διὰ μέσου. δύναται καὶ ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκεσθαι, οὐδ’ ἐπικεύσω ὡς κε μάλ’ ἀσκηθῆς, οὐκ ἀποκρύψομαι πῶς ἂν σωθεῖη. Ρ.Θ.Τ.

144. ἀσκηθῆς] ἀβλαβῆς, ἀπὸ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ, ἦτοι ὁ μὴ κρατούμενος τῇ βλάβῃ, καὶ κλίνεται τοῦ ἀσκηθοῦς. Β. 25

146. τὸ νῦν ἔφαμεν ἐκτείνεσθαι παρὰ τῷ ποιητῇ, εἰ μὴ μέτρον κωλύοι. Ρ.

151. οὐδέ ποτ’ ὄσσε] ἐν ἄλλοις φησὶν “αἰψηρὸς δὲ κόρος πέλεται κρνεροῖο γόοιο” (Od. δ, 103.). εἰ τοίνυν οὕτως ἀδιαλείπτως κλαίει, ὅρα τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης. Ρ.Θ.Τ. 30

3. ἔτι καὶ om. Β.Ε.Θ. ἢ est in T.
6. οἱ δὲ ἔλσας] ἢ δὲ ἐλάας Ρ. ἢ δὲ ἔλας Η. unde Porsonus conjiciebat ἢ δὲ (deficiente nomine vel editoris vel editionis) ἔλσας. Mox pro ἔλσας iterum Η.Ρ. ἔλας. BUTTM.
7. γάρ—μὲν] μὲν—γάρ Q.
15. ὡς διὰ μέσου διορθωτέον] Sic P.

Q. etiam ad δ, 465., ubi T. simpliciter διὰ μέσου.

17. Ὀδυσσεά] Ὀδυσῆ V.

21. οὐδ’] οὐκ Ρ.

28—30. Sic Ρ.Θ.: in T. est δακρύφιν: ἐν δάκρυσιν. ἴρα τ. ὑ. τ. λ. ὅτι καὶ ἀδ. κλαίει.

28. πέλεται scholiasta addidit.

152. *τέρσοντο*] ἐξηραίνοντο· ἐξ οὗ καὶ ταρσός, ὁ καλαθίσκος. E. κατείβετο] ἐν δάκρυσιν ἦν αὐτῷ ὁ τοῦ βίου χρόνος καὶ κατετήκετο. V. κατέρρει, ἐφθείρετο, ἀηλίσκετο. B. ἐν δάκρυσιν ἀηλίσκετο. T.

153. ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε *νύμφη*] κατ' οὐδὲν ἤρσκεν ἀποπέμπειν 5 ἔτι αὐτὸν, ἦτοι τὸ μὲν πρῶτον ὡς σώσασαν ἔστερξεν, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα οὐκέτι. P.Q.V. δύναται δὲ κυρίως κείσθαι τὸ ἔτι, ἤρσκε γὰρ αὐτῷ πρότερον ἀναλαβοῦσα αὐτὸν ἐκ τοῦ ναυαγίου, κατέχουσα δὲ οὐκέτι. P.Q.

θρηνοῦντι τὴν ἐπάνοδον τὴν μὴ γινομένην αὐτῷ. P.T. 10

154. *ιάεσκεν*] διενυκτέρευσεν, ἢ ἐκοιμάτο. Q.V.

155. *παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθειλούση*] ἀντιστροφή Ἰωνική. P.

156. ἐν *πέτρῃσι*] ἀμπέτρῃσι, αἱ Ἀριστάρχου. H.P.

158. ἐντεῦθεν εἰς τὸ ὀλίγον ἀνωτέρω (84.) μετακίεται ὁ στίχος. H.

160. *κάμμορε, μὴ μοι*] δαιμονίως ἀποκρούπτε τὸ πρόσταγμα ἐξι- 15 διοποιουμένη τὴν εὐεργεσίαν. P.Q.

κάμμορε] καταμεμορημένη, ταλαίπωρε, κακόμοιρε. P.

163. *σχεδίην*] τὴν εἰκαίως κατασκευασθεῖσαν ναῦν λέγει. V.

ἐν δ' *ἰκρία πῆξαι ἐν αὐτῇ*] Super ἐν δ'—γρ. αὐτάρ: et in marg. ἐπ' αὐτῆς. H. 20

ἰκρία] τὰ ὀρθὰ ξύλα, ἐφ' ὧν τὰ τῆς νεὸς καταστρώματα προσπῆγνυται, τὰ ἐγκοίλια λεγόμενα. E.P.Q.V.

ἰκρία] ὡς ἴχνια. H.P. διαφέρει. ὅτε μὲν δέξη τὸ ἰ βραχὺ, προπαροξύνεται, ὅτε δὲ μακρὸν, παροξύνεται. P.

164. *ἰψοῦ*] βέλτιον τὸ ἰψοῦ τοῖς ἄνω συνάπτειν. ἐπεὶ γὰρ περὶ 25

1. *ἐξηραίνοντο*] ἐξήραντο P.

4. *νύμφη*] Sic dativo casu Q. Nam in P. et V. vox hæc non est addita. BUTTM.

5. *σώσασαν ἔστερξεν* V. *στέρξασαν ἔστεργεν* Q. ἔστερξεν P., omisso participio.

13. *ἐντεῦθεν*] Cf. schol. ad v. 84. Præcedens versus 157. *δάκρυσιν*—*ἐρέχθων* in H. omissus, in P. ad marginem positus et signis inter 158. (*πόντων*) et 159. (*ἀγκυῶν*) relatus est. Illatus est ex 83.

14. *ἐξιοποιουμένη* I. G. Schneiders apud Buttm. pro *ἐξειδοποιουμένη*. Vid. η, 305.

21. *ἐγκοίλια*] Sic et Eustath. In P. *ἐγκόλλια*, MS. Barnesii *ἐγκόλια*. Vulg. τὰ ἐγκόλια λεγόμενα παρ' ἡμῖν. BUTTM.

22. *ἰκρία*] Sic H.P. in textu. Conf. schol. ad 236. 252. 254.

ὡς ἴχνια] Conf. Etym. M. v. ἴρκος. BUTTM.

Litteræ evanidæ vix dubium quin fuerint *ἰκρίων καὶ ἰκρίων*, quorum vocabulorum accentum a quantitate primi ἰ pendere vult grammaticus, ut in *μέρων* et *μηρίων*. BUT. δέξη corruptum. δέξηται vel δέξη Buttm. Sensus postulat ἔχει.

τοῦ πλάτους εἶπεν, εὐρεῖαν σχεδὴν, ἀναγκαῖον καὶ περὶ τοῦ βάθους εἶπεῖν. P.Q.

166. μενοεικέα] ἢ ἐντιθέντα μένος, ἢ πρέποντα τῷ μένει· ἢ ἀρετόν. B.

ὅτι καὶ ἐπὶ δίψης ὁ λιμός. P.

5

168. ἴκηαι] Ἀριστοφάνης ἴκοιο. H.P.

171. ῥίγησεν δὲ πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς] κινεῖ αὐτὸν πρὸς τὸ δεδιέναι καὶ ἡ ὄρα τοῦ ἔτους καὶ ὁ τρόπος τῆς πορείας. ὅτι γὰρ τοιοῦτον ἦν τὸ κατάστημα δῆλον καὶ τοῦ παρὰ Καλυβοῖ πῦρ καί-εσθαι ἐπὶ τῆς ἐσχάρας καὶ παρὰ Φαίαξι καὶ παρὰ Εὐμαίφ. P.Q.T. 10

173. ἄλλο τι βουλεύη, καὶ οὐ τὴν πομπήν. P.T.

μῆδεα] βουλευμάτα. V.

175. εἶσαι] πλεονασμός ἐστι τοῦ ε, οὐ διαίρεσις. P.

179. ἄλλο] Ἀριστοφάνης ἄλλοις γράφει. οἶον σώζειν μὲν ἐμὲ, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις κακὸν μοι τί βουλεύειν. H.P.Q. 15

182. ἢ δὴ] περισπαστέον τὸ ἦ· ἔστι γὰρ βεβαιωτικός. P.

ἢ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσι καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς] ἀλιτήριος καὶ ἀμαρτωλός. ἀποφώλια δὲ τὰ ἀπαίδευτα. πῶς οὖν ἀμαρτωλός τε εἶ καὶ οὐκ ἀπαίδευτος, φησίν. οὐκ ἔστιν οὕτως, ἀλλὰ λέγει, πᾶν ἡμαρτες, καίπερ οὐκ ὦν ἀπαίδευτος. καίτοι οὐκ ἀποφώλια εἰδώς οὐδὲ 20 ἀπαίδευτος ὦν ἀλιτρός γέγονας καὶ ἡμαρτες τοῦτο εἰπών. H.P.Q. ἀλιτρός ὁ μὴ ἀπηλλαγμένος πανουργίας, ὁ ἀμαρτωλός. V. ἀλιτρός λέγεται ὁ κατὰ ψυχὴν ἀμαρτωλός. λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς ἀληθείας ἀποτυχὼν καὶ ἀμαρτῶν, ὡς καὶ νῦν Ὀδυσσεύς. τὸ ἐξῆς δὲ οὕτως, ἢ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσι, καίτοι οὐκ ἀποφώλια εἰδώς. ἦτοι οὕτως 25 ἀμαρτάνεις τῆς ἀληθείας, καίτοι οὐκ εἰδώς ἀπαίδευτα. εἰ μὴ γὰρ συνοοῖτο τὸ καίτοι, ἄλλως οὐκ ἂν ἀκολουθήσαι. ἢ ἀλιτρός ἀντὶ τοῦ πολυπέιρος, πολλὰ προσκρούσας· καίτοι μὴ εἰδώς ἀποφώλια, ἀλλ' ὅμως ἀπαίδευτα ἡμαρτες. φωλεὸν δὲ λέγεται τὸ σχολεῖον. ὁ γοῦν μὴ φοιτῶν εἰς τὸ φδεῖον λέγεται ἀποφώλιος. E. 30

ἢ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσι] τῷ Ὀδυσσεὶ Ἀθηναῖ μὲν ἐμαρτύρησε φι-

1. ἀναγκαῖον post βάθους P.

14. ἄλλοις] ἄλλως Aristophanem scripsisse conjicit Nauck. Aristoph. P. 39.

17. γ'] Sic P. et H. in lemmate scholii, quamvis in textu utrius-

que sit τ'. BUTTM.

18. τε εἶ καὶ οὐκ] τε εἶ . . . οὐκ H. τις εἶ οὐκ P.Q.

19. φησί] Sic P.Q. Vid. ad α, 263. BUTTM.

21. ἀλιτρός—εἰπών om. Q.

λεισθαι αὐτὸν καίπερ “δύστηνον ἔοντα, οὐνεκ’ ἐπητής ἐστὶν καὶ ἀγχί-
 νους καὶ ἐχέφρων” (Od. ν, 331.). Καλιψὼ δὲ ἰδοῦσα τὸ δύστηνον
 αὐτὸν ἔοντα, ὅτι “ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι, τὸν δ’
 ἄρα δεῦρ’ ἀνεμὸς τε φέρων καὶ κύμ’ ἐπέλασσεν οἶον” (Od. ε, 110.),
 καὶ διὰ τοῦτο ἐξηγήσατο πῶς δύστηνον λέγει. πάλιν “ἦ δὴ ἀλιτρὸν” 5
 ὄντα. πῶς οὖν ἀλιτρός τε ὁ αὐτὸς καὶ ἀποφώλια εἰδότης καὶ τοῦ
 ἀγχίνου καὶ ἐχέφρονος; καὶ πῶς ὁ ἀλιτρός εἰρηται; ρητέον οὖν ὅτι
 εἰς ὄρκον προκαλουμένου τὴν Καλιψὼ τοῦ Ὀδυσσεῶς “μή τί μοι
 αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο,” φησὶν ἐκείνη ἀλιτρὸν ὄντα,
 τουτέστι διαμαρτάνοντα τῆς ἀληθείας καὶ σφαλλόμενον, καίπερ οὐκ 10
 ἀπαίδευτα εἰδότη. τὸν γὰρ ἀπαίδευτον οὐκ ἀπεικὸς ὄντα σφάλλῃσθαι,
 τὸν δὲ πεπαιδευμένον θαυμαστὸν ὄντα σφαλῆναι. θαυμάζουσα οὖν λέ-
 γει “ἦ δὴ ἀλιτρός ἐσσι,” ἀντὶ τοῦ εἶ ἄρα σφαλερός, καίπερ οὐκ
 ἀπαίδευτος ὢν. τὸ δὲ ἀμφίβολον ἐποίησιν ὁ πλεονασμὸς τοῦ τε καὶ
 ἔλλειψις τοῦ περ. ῥηθεὶς γὰρ οὕτω “ἦ δὴ ἀλιτρός ἐσσι, καίπερ οὐκ 15
 ἀποφώλια εἰδὸς,” οὕτως ἂν εἴη ὁ αὐτός. τὸ ἐπητής δ’ ἐστὶν παρὰ τὸ
 ἔπος γέγονεν, ὥσπερ παρὰ τὸν λόγον λόγιος. λόγιος δὲ ὁ πεπαιδευ-
 μένος καὶ τῷ λόγῳ καὶ τῷ ἔπει χρῆσθαι δυνάμενος διὰ τὴν παιδείυσιν,
 λόγῳ δὲ οὐ τῷ προφορικῷ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐνδιαθετῷ. ὁ δ’ αὐτὸς
 ἂν εἴη ἄριστος ἐν μύθοις, ὥσπερ ἀγχίνους καὶ ἐχέφρων ὁ ἐν βουλή 20
 ἄριστος. καὶ γὰρ ἀγχίνοια καὶ φρόνησις συνήρτηται λογιότητος
 καὶ ἐξηγεῖται συλλαβῶν λογιότητα καὶ ἀγχίνοιαν καὶ φρόνησιν ἐν
 οἷς φησι πρὸς τὸν αὐτὸν “ἐπεὶ σὺ μὲν ἐσσι βροτῶν ὄχ’ ἄριστος ἀπάν-
 των βουλή καὶ μύθοισιν” (Od. ν, 296.) ὁ γὰρ ἄριστος ἐν βουλή ὁ
 φρόνιμος καὶ ἀγχίνους, ὁ δὲ ἄριστος ἐν μύθοις ὁ ἐπητής καὶ λόγιος. 25
 τοιοῦτος δ’ ἂν εἴη ὁ οὐκ ἀποφώλια εἰδὸς μόνος. Τ.

ἀποφώλια] ἀπαίδευτα. φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια. ἦ ἂ οὐκ ἂν
 τις ἀποφῆναιτο ὡς ἄρητα ἢ ἀσύνητα. P.V.

φωλεοὺς ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ παιδευτήρια. ἀποφώλια οὖν τὰ
 ἀπαίδευτα. καίτοι οὐκ ἀποφώλια εἰδὸς οὐδ’ ἀπαίδευτος ὢν, ἀλιτρός 30
 γέγονας καὶ ἡμαρτες τοῦτο εἰπών. Β.

183. ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκειν βέλτιον, ἵνα θαυμασμὸν μάλ-
 λον παραστήσωμεν. Ρ.

184. ἴστω νῦν τὸδε γαῖα καὶ οὐρανός] ἢ γῆ μετέχει ἀέρος, ὕδατος

32. Ad hunc versum manifesto cod. statim subjunctum est scholio
 referendum hoc scholium, quod in ad 179. BUTTM.

καὶ πυρός. ἢ γοῦν Καλυψὼ πρὸς τὰ τέσσαρα στοιχεῖα τὸν ὄρκον ποιεῖται, ἀ καὶ συνεκτικώτατα πάντων. κέντρον γάρ ἐστιν ἡ γῆ, περὶ δὲ τὸν οὐρανὸν τὰ ἄφθαρτα σώματα, περὶ δὲ τὴν γῆν φθαρτά. διὸ καὶ αὐτὸ περὶ τοῦ τῆς ἐν τῷ Ἄιδῃ Στυγὸς ὕδατος λέγουσιν ὡς, εἰς ψευδόμεθα, ἐκεῖ κατέλωμεν, ὥσπερ καὶ βασιλεὺς βουλόμενος 5 ὁμόσαι φησὶν, ἐκπέσοιμι τῆς ἀρχῆς, εἰ μὴ τόδε γένηται, ὡς καὶ αὐτὴ τῆς ζωῆς. Ε.

185. γράφεται καὶ, ὕδατος, πρὸς ὃ ἐσημειοῦτο Ἀριστοφάνης. Η.

188. ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι] ἀλλὰ ταῦτά σοι εἶπω, ὅσα φρονῶ καὶ ὅσα ἂν ἐμαυτῇ συνεβούλευσα ἐν τοσοῦτῳ τῆς χρείας κα- 10 θεστῶσα. Β.Ε.Υ. ὅτε με, φησὶ, τοσοῦτον χρεία καταλάβοι ὅσον καὶ σέ. Β.Ε.Ρ. ἀλλὰ τσαῦτά σοι νοῶ καὶ συμβουλεύω, ὅσα ἂν καὶ ἐμαυτῇ συνεβούλευσα ἐν τούτῳ τῆς χρείας καθεστηκυῖα. ὃ δὲ περ παρέλκει. Ρ.Θ.

190. ἐναΐσιμος] δίκαιος, ἀγαθός. Β.

15

193. καρπαλίμως] οὐχ ὅτι ταχέως βαδίζει. ποίαν γὰρ εἶχεν αἰτίαν ἐπέξεως; ἀλλὰ μετὰ τὰ εἰρημένα καρπαλίμως ἐτράπετο. Ρ.Θ.

194. Ἴξον] δύο θέματά εἰσιν, ἦκω διὰ τοῦ η, καὶ ἴκω διὰ τοῦ ι, σεσιγημένον δέ. εἰ γὰρ διὰ τοῦ ι, οὐκ ἂν ὁ δεῦτερος ἀόριστος ἦν, ᾧ προστεθέντος τοῦ σ Ἴξον γίνεται. τὸ γὰρ ξ ἐκ τοῦ κ καὶ σ σύγκει- 20 ται. Β.

γλαφυρὸν] κοῖλον διὰ τὸ γλύφεσθαι. Η.

196. ἐτίθει πάρα πᾶσαν] ἀναστρεπτόν τὴν πρόθεσιν. Ρ.

198. αὐτῇ δ' ἀντίον Ἴξεν] ἥδιστον τοῖς ἐρῶσιν ἢ καταναγκρὸν καθέ- 25 δρα. Ρ.Θ.

199. πιθανῶς καὶ περὶ τροφῶν διέστειλεν, ἵνα μὴ ἐπιζητῶμεν εἰ ταῦτά προσεφέροντο. Ρ.

202. τοῖς] ὅτι ἐνὸς πρὸς ἓνα διαλεγόμενου φησὶ, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχεν. Ρ.

204. οὕτω δὴ οἴκονδε] ἤγουν ἐν καιρῷ χειμῶνος. προσῆκται δὲ ὁ 30 λόγος ἐν ἐπερωτήσει. Β.Ε. οὕτω δὴ, ἐν ἐπερωτήσει. Ρ.

9. εἶπω] μηνύσω V.

12. τσαῦτα] ταιῦτα Ρ.

17. ἐπέξεως Butt. pro ἐπιδείξεως.

19. σεσιγημένον δὲ] Apparet hunc grammaticum præsens ἴκω nullum agnoscere, sed ejus loco ubique ἦκω, formas autem per ἴκω aoristo soli

assignare. BUTTM.

20. τοῦ σ Butt. pro τοῦ ι.

24. ἥδιστον] ἴδιον Q.

27. ταῦτά προσεφέροντο Butt. pro ταῦτα προσεφέροντο.

28. φησὶ Butt. pro φασί. Cf. ad η, 47. et II. φ, 287.

205. ἔμπης] τὸ ἔμπης, ὃ καὶ ἔμπα λέγεται, ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ὅμως σημαίνει, ποτὲ δὲ ὁμοίως καὶ ἐπίσης, ὡς τὸ “ἔμπης εἰς γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ’ αὐτμή.” (Π. ξ, 174.). MS. Barnes.

206. εἴ γε μὲν εἰδείης] ἂν δὲ ἐγίνωσκες. ἠθικῶς ἐκτρέπει αὐτὸν ταῖς φιλοφρονήσεσι. P. 5

208. τὸ, σὺν ἐμοί, τοῖς ἐξῆς συναπτέον, ἐπὶ δὲ τὸ φυλάσσοις βραχὺ διασταλτέον. P. σὺν ἐμοὶ δὲ, οὐ παρ’ ἐμοί. M.

209. ἀθάνατός τ’ εἴης] ὄρα ποῦ τὴν τῆς ἀθανασίας ὑπόσχεσιν παρέλαβεν, ὅτι οὐ τῆς Πηνελόπης μνημονεύειν ἔμελλεν, εἰ μὴ ἀντιθεῖσα τῷ μεγέθει τῆς ὑποσχέσεως τὴν περὶ τὴν γυναῖκα σπουδὴν. 10 P.Q.

211. οὐ μὲν θνη κείνης γε χερείων] Ἀντισθένης φησὶν εἰδέναι σοφὸν ὄντα τὸν Ὀδυσσεά ὅτι οἱ ἐρῶντες πολλὰ ψεύδονται καὶ τὰ ἀδύνατα ἐπαγγέλλονται. ἐπισημαίνεται δὲ καὶ τὴν παραίτησιν δι’ ἣν πεποιήται τῆς θεοῦ. ἐκείνης μὲν γὰρ ἐπὶ σώματος εὐμορφία καὶ 15 μεγέθει μεγαλαυχούσης καὶ τὰ καθ’ ἑαυτὴν προκρινούσης τῆς Πηνελόπης, συγχωρήσας μὲν τοῦτο καὶ τῷ ἀδῆλφῳ εἴξας, ἀδῆλον μὲν γὰρ αὐτῷ εἰ ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ, ἐπισημῆνασθαι ὅτι τὴν γαμετὴν ζητεῖ διὰ τὸ εἶναι περίφρων, ὡς κακείνης ἂν ἀμελήσας, εἰ τῷ σώματι καὶ μόνῳ κάλλει κεκόσμητο. τοῦτο γὰρ καὶ τοὺς μνηστῆρας εἰρηκέναι 20 πολλάκις λέγοντας “οὐδ’ ἐπὶ ἄλλας ἐρχόμεθ’ ἄς ἐπιεικὲς ὀπιούμεν ἐστὶν ἐκάστῳ” (β, 207.), ταύτης δὲ ἕνεκα τῆς ἀρετῆς ἐπιδικαζόμεθα. τὰ δὲ τῆς Καλυψοῦς ἐστὶ τοιαῦτα· οὐ μὲν ἐγὼ κείνης χερείων εὐχομαι εἶναι, οὐ δέμας, οὐ φυὴν, οὐδὲ ἔοικε θνητὰς ἀθανάτησι δέμας ἐρίζειν καὶ εἶδος, τὰ σωματικὰ μόνον παραβαλλούσης. τοῦ δὲ Ὀδυσσεῶς 25 οἶδα καὶ αὐτὸς πάντα μάλ’ οὐνεκα σείο περίφρων Πηνελόπεια εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ’ εἰς ἅντα ιδέσθαι· ἢ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ’ ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ. τὸ γὰρ περίφρων Πηνελόπεια ἔμφασιν ἔχει τῆς κατ’ ὄρεξιν προκρίσεως. E.

212. οὐ δέμας] ἐν ἄλλοις μὲν ὁ ποιητὴς ὅταν ἐγκωμιάζειν γυναῖκα 30

1. Conf. schol. λ, 565. π, 143. σ. 354. BUTTM.

4. εἰ γέμεν] E textu P. hoc lemma sumo; simulque observo hanc sollemnem esse in cod. (etiam Arati) scripturam formulæ γέ μὲν quoties vicem gerit particulæ δέ. BUTT.

8. ὑπόσχεσιν παρέλαβεν (παρέβαλεν Buttm.)] ἰσχυρὸν πῶς κατέλαβεν Q.

9. εἰ μὴ addidit Buttm.

12. Ἀντισθένης] Conf. schol. η, 257.

20. κεκόσμητο Buttm. pro κεκόσμηται.

βούληται, εἶδος καὶ ἔργα ἐπαινεῖ. αὕτη δὲ ἄμφω ἀπὸ τῆς μορφῆς ἔλαβεν. P.Q.

213. θνητὰς ἀθανάτησιν] ἄκρως αὐτὸ συνέλαβεν ἐπὶ τῇ γνωμο-
λογίᾳ. τὸ γὰρ καταβαίνειν εἰς ἕριν εὐμορφίας οὐκ εὐχερῶς τὴν θεάν.
P.Q. 5

215. πόντα θεὰ] ἄριστον τὸ περὶ πρώτης ἀπολογήσασθαι τῆς περὶ
τὴν Πηνελόπην φιλοστοργίας. οὐδὲν γὰρ οὕτως ἤπτετο τῆς Καλυ-
ψοῦς ὡς ἡ παρευδοκίμησις. H.P.Q. ὥσπερ γὰρ τὸ πόντα ἀπὸ τοῦ
πόντια κατὰ συγκοπήν, καὶ τὸ πρέσβα ἀπὸ τοῦ πρέσβειρα, οὕτω καὶ
τὸ αἰγούστα ἀπὸ τοῦ αἰγούστηρα. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἐπὶ τῆς γενι- 10
κῆς οὐ τρέπουσι τὸ α εἰς η, ἀλλὰ κλίνονται ἄτρεπτα. B. πόντια]
σεβασμία, τιμία. V.

216. περιφρῶν Πηνελόπεια] διὰ τοῦ περιφρῶν δηλοῖ ὡς εἰ καὶ
σώματι, ἀλλὰ φρονήσει οὐκ ἔστιν ἐλάττων αὐτῆς. P.Q.

217. εἶδος ἀκιδνοτέρη] ἐπιμελῶς τὸ ἀκιδνὸν ἐπὶ τοῦ κατὰ εἶδος 15
τίθησιν. P.Q.

οἱ μὲν γλωσσογράφοι, ἀσθενεστέρα, οἱ δὲ, εὐτελεστέρα. καὶ γὰρ
ἐν ἄλλοις “οὐδὲν ἀκιδνοτέρον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιον” (Od. σ, 130.),
ἀντὶ τοῦ εὐτελέστερον. νῦν δὲ οἱ γλωσσογράφοι ἀπέδωσαν αὐτὸ ἀσθε-
νεστέραν. M.V. 20

Ἄρισταρχος, εἰς ἅντα, αἱ κοινότεραι, εἰς σῶμα. H.P.

220. οἴκαδ' εἰς ἔλθεμεναι] ἐπ' ἄλλα τρέπει τὸν πόθον. ἡ μὲν γὰρ
ἔφη, ἰμειρόμενός περ ἰδέσθαι σὴν ἄλοχον, ὁ δὲ ὁμολογῶν τὴν ἐπιθυ-
μίαν, οὐκ ἐπὶ τὴν Πηνελόπην πεποιήται τὴν ἀπόστασιν, ἀλλ' ἐπὶ τὰ
οἴκοι. H.P.Q. 25

222. ταλαπενθέα] ὑπομονητικὸν κένθους καὶ κακοπαθείας. B.E.Q.
δαιμονίως σύλληψιν τῶν κινδύνων πεποιήται. P.

230. ἐνήλλαξε τὴν τάξιν ὅτι κοινότερον νῦν τὸν πέπλον φάρος
εἶρηκεν. P.

1. βούληται] βούλεται P.Q.

4. εὐχερῶς] εὐχῆν P. Scholion non
integrum.

6. ἄριστον—παρευδοκίμησις] Scho-
lion v. 209. male adscriptum huc
rettulit Buttm.

8. παρευδοκίμησις] παρευδοκίμευσις
P.Q.

10. αἰγούστηρα] Fort. αἰγούστειρα.

12. σεβασμία Barnes. pro σε-
βασμένα.

19. νῦν δὲ οἱ M. οἱ μόντοι V.

αὐτὸ M. πάλιν V.

21. εἰς σῶμα] Scribendum, εἰς σῶμα
cum Porpono.

24. ἀπόστασιν] ὑπόστασιν Q.

231. *περὶ δὲ ζώνῃ βαλετ' ἰξυῖ] ῥάχῃ ὄλῃ. ἰξὺς δὲ τὸ ἄνω, ὀσφὺς τὸ κάτω. ἰξὺς οἶον ἄξυστις οὔσα, ἣν οὐχ οἶόν τε ξύσαι καὶ κήσασθαι τῇ χειρὶ, ἣν ἀλλαχοῦ λέγει ἄκνηστιν. καὶ ἐρμηνεύων τὴν λέξιν φησὶ, κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα. ῥάχῃς δὲ καλεῖται ἡ σύμπηξις τῶν τριάκοντα τεσσάρων σπονδύλων, ὧν οἱ πρῶτοι ἑπτὰ συμπληροῦσι τὸν τράχηλον, οἱ δὲ τελευταῖοι δεκαπέντε τὴν ὀσφύν, οἱ δὲ μέσοι δώδεκα ὄντες τὸν νῶτον, ὃν νῦν ἰξὺν ἐκάλεσεν ὁ ποιητής. Β.Ε.Θ.*

232. *καλύπτρην] τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς. Ε.Θ.Υ.*

αἱ Ἀριστάρχου, ἐφύπερθε αἱ εἰκαιότεραι, ἐπέθηκεν. Η.

236. *στειλεῖον] στειλεῖος ἢ λαβὴ τοῦ πελέκεως. V. ὄξυτονητέον 10 τὸν στειλεῖον. λείπει δὲ τὸ ἦν. ἢ ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔδωκεν. Ρ.Θ. Ἄλλως. στελεὰ ἢ τρύπη τοῦ πελέκεως, στειλεὸν δὲ τὸ ξύλον. Β.Ε. Ρ.Θ. ἰκρίον δὲ τὸ περὶ τὴν πρύμναν κατάστροφμα, ὡς αὐτὸς ἐτέρωθι ἐξηγεῖται αὐτά. ἰκρίον δὲ ἀπὸ τοῦ ἰκνεῖσθαι εἰς τὸν αέρα. Β.Ε.Θ.*

238. *νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς] οὐχ ὅτι ἠγνόει τοσοῦτον χρόνον διατρίβων ἐν τῇ νήσῳ, ἀλλ' ὅτι διὰ τὸν ἔρωτα ἐτοιμῶς ἵπουργεῖ. ἐξῆς γοῦν μυρίας ἀφορμὰς εὐρίσκει τοῦ συνεῖναι καὶ ἐντυγχάνειν αὐτῷ. ἐξὸν γὰρ ἅμα πάντα δοῦναι, ἢ δὲ ἕκαστον πρὸς τὴν χρεῖαν κομίζει. Ἄλλως. τὸ πρὸς τοῖς ἐσχάτοις τῆς νήσου εἶναι τὰ ξηρὰ πιθανόν, ὧν κατεφρόνει ἡ θεός. ἀμελούμενα οἷν τοιαῦτα ἦν. ἅμα δὲ καὶ ὑπὲρ 20 τοῦ μὴ ἀχθοφόρον τὸν ἥρωα φαίνεσθαι μακρόθεν φέροντα τὰ ξύλα εἰς θάλασσαν. Ρ.Θ.*

240. *αὔα πάλαι] κατάξηρα καὶ ἐξαυλισμένα. Ε.Θ.Υ. ἢ δι' εὐφονίαν ἔγκειται τὸ α. V.*

περίκηλα] Ἀριστάρχου ὡσπερ ξηρὰ ἐκδεχόμενος, τὰ περικεκαυμένα ὑπὸ ἡλίου. Χρύσιππος δὲ διήρει, περὶ κῆλα, περισσῶς ξηρὰ. Ρ.

1—7. *ἰξὺς, ῥάχῃς. ῥάχῃς δὲ καλεῖται ἡ σύνταξις τῶν εἴκοσι τεσσάρων σπονδύλων ὧν οἱ π. ε. σ. τ. τ. οἱ δὲ τελευταῖοι πέντε τ. ο. οἱ δὲ μέσοι δώδεκα ὄντες — ὁ ποιητής Β.Η.Ρ.Θ. alio scholio. Et ἰξὺν] οἶον ἄκνηστὶς τις οὔσα ἣν οὐχ οἶόν τε ξύσαι καὶ κήσασθαι τῇ χειρὶ— (ut supra)—μέσα νῶτα Ρ.Θ. iterum alio scholio. Excerptis hæc Eustath. p. 1531, 1.*

5. *τεσσάρων σπονδύλων] τριῶν σφονδύλων Ε.*

6. *δώδεκα] ἑνδεκα Ε.*

9. *αἱ ante Ἀριστάρχου addidit Porson.*

11. *ἦν Buttm. pro ἡ.*

κοινοῦ] τοῦ κοινοῦ Ρ.

13. *ἐτέρωθι] Vid. ad 254.*

23. *ἐξαυλισμένα] ἐξημνημένα emendo Hesychii et Etym. M. auctoritate. BARNES.*

ἢ δι' εὐφονίαν] Nescio quid hoc inficetiarum: nam in ed. ant. lemma scriptum est ita ΑΤΑΠΑΛΛΑΙ. BUTTM.

*Αλλως. διχῶς, περίκηλα καὶ περὶ κῆλα, περισσῶς κεκαυμένα ὑπὸ ἡλίου, οὐκέτι θάλλοντα οὐδὲ ὑγρά. E.P.Q.

244. εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα] παρέλκει τὸ πάντα, ὡς ἐν τῷ
 “τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται” (II. ο, 189.). P.Q. ἐπιφέρει γὰρ
 “γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος” (ib. 193.) Q. 5

245. στάβμην] κανόνα, ὑπομεμλωμένον σχοινίον. P.Q.V. τεκτο-
 νικὴν σπάρτον. P.V.

246. τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα] “τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψὼ
 δῖα θεάων” (258.). Q.

τέρετρα] τρυπάνους. P. πάντα τὰ τρῆσαι δυνάμενα. B.P. ἀπὸ 10
 τοῦ τορῶ τὸ τρυπῶ. B. πάντα τὰ διατρήσαι δυνάμενα, γομφωτήρια
 καὶ τρύπανα. V. τὰ ὀρθὰ ξύλα, οἷον στήμονος τάξιν ἐπέχοντα. T.

247. 248. τέτρηεν — ἀρμονιῆσιν ἄρασσε] Ἄριστοφάνης τὸ
 αὐτὸ φέτο περιέχειν ἄμφω. διὸ τῷ μὲν σίγμα, τῷ δὲ ἀντίσιγμα
 ἐπιτίθησιν. B.P.Q. Vind. ὁ δὲ Ἄρισταρχὸς φησὶ διὰ τοῦ πρώ- 15
 του τὸ μὲν τέλειον τῆς ἀρμογῆς μὴ εἶναι, ἀλλ', ὡς ἂν τις εἴποι,
 ἀρμόζοντα κατεσκεύασε, καὶ πρὸς ἄλληλα συγκαταγαγῶν ἐσκέφατο
 εἰ ἀρμόζει ἀλλήλοισ. τῷ δὲ ἐξῆς συνέκλεισε καὶ κατεγόμεψωσε. διὰ
 γὰρ τοῦ ἄρασσε τὸ τέλος τῆς ἀρμογῆς παρέστησε. B.H.M.P.
 Q.T. 20

248. γόμεψοισιν] οἷς ἀρμόζεται τὰ ξύλα πρὸς ἄλληλα. ἢ πασ-
 σάλοισ, ἢ πλατέσιν ἐπιούροισ, ἢ σφήναις. V.

γόμεψοισιν δ' ἄρασσε, ἀντὶ τοῦ κατεγόμεψωσεν. ἀρμονιῆσιν ἄρασ-
 σεν ἀντὶ τοῦ συνήρμοσε καὶ συνέκλεισε. B.H.M.P.Q.T.

ἄραρεν] ἤρμοσεν. γράφεται καὶ ἄρηεν. V. 25

2. ὑγρά] χλωρά P.

6. τεκτονικὴν] ἢ τεκτονικὴν V.

8. φάρε' ἔνεικε] ἔνεικε φάρα Q.
 “Videtur aliquis hos versus hic
 conjunxisse, ut demonstrent id
 quod dictum est ad 238. ἐξὸν γὰρ
 ἄμα κ. τ. ἐ. Hoc autem in suis
 quoque antiquorum commentario-
 rum exemplis ita invenit Eusta-
 thius; unde factum ut vocem φά-
 ρα hic statim explicaret, longe
 antequam ordine ad illum versum
 perveniret. Faciunt talia ad mate-
 riam de Eustathii fontibus.” BUT.

14. τὸ αὐτὸ — π. ἄμφω] τοὺς δύο
 τούτους στίχους τὸ αὐτὸ — π. P. Vind.
 σίγμα] In codicibus sola litera σ
 expressum, cujus saltem ponenda
 erat forma majuscula C.

15. ὁ δὲ — εἶναι, ἀλλ' om. M.T.

17. ἀρμόζοντα] ἀρμόζοντως M.
 συγκαταγαγῶν H.M.T. καταγαγῶν
 ceteri.

18. ἀρμόζει] ἀρμόζει M.T.

τῷ δὲ (sc. στίχῳ) Buttmannus pro
 τὸ δέ.

19. τέλος — παρέστησε] τέλειον —
 κατέστησεν T.

ἀρμονίῃσιν] προπερισπωμένως. ἐστὶ γὰρ Ἴωνων ὁ καταβιβασμός.
H.P.

249. ἔδαφος νηὸς] ἀλλαχοῦ γαστέρα λέγει τὴν τρόπιν τῆς νηὸς.
E. τὸ κατώτατον κύτος τῆς νηὸς, ἣν νῦν καλοῦσι γάστραν. H.Q.
T.V.

τορνῶσεται] περιγράφηται καὶ περιορίσῃται, ὡς ἐπὶ τοῦ “τορνῶ-
σαντο δὲ σῆμα” (II. ψ, 255.). B.E.P.Q.T.

250. φορτίδος] φορταγωγοῦ, τῆς καὶ ὀλκάδος καλουμένης. P.V.

251. ποιήσατ' Ὀδυσσεύς] ἔνιοι, τορνῶσατ' Ὀδυσσεύς. B.E.H.Q.

252. ἴκρια] τὰ ἐπιτεταμένα ξύλα ἀπὸ πρύμνης ἕως πῦφρας. E. 10
τὰ σανιδώματα, παρὰ τὸ δι' αὐτῶν ἰκνεῖσθαι καὶ διαβαίνειν τὸν
κυβερνήτην. B.P.Q.T. ἴκριον ἐκάλεσε διὰ τὸ ἐπ' αὐτοῦ ἰκνεῖσθαι
καὶ διαβαίνειν τὸν κυβερνήτην. P.T. ad 254.

σταμίνεσσι δὲ τοῖς ἐπιμήκεσι ξύλοις καὶ στήμονος τάξιν ἐπέχου-
σιν, ἃ παρατίθεται τοῖς ἰκρίοις ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν πρὸς τὸ ἑστά- 15
ναι· ἢ τοῖς ὀρθοῖς ξύλοις, οἷς τὰ πηδάλια πῆσεται. B.E.H.Q.V.

253. ἐπηγκενίδεσσι] ταῖς διατεταμέναις σανίσι, κατὰ μεταθε-
σιν τοῦ ν, ὅσον ἐπενδοκίδεσσι, ταῖς ἐπικειμέναις δοκοῖς. B.E.H.P.Q.
τὸ δ' ἐπηγκενίς οὕτω σχηματίζει ὁ Ἀπολλώνιος· ἐνέγκω, ἐπε-

1. καταβιβασμός] ὑπερβιβασμός H.
Sed huic voci, de cuius sensu
grammatico vid. Schæf. ad Greg.
Cor. p. 649. locus hic non est.
Καταβιβασμός autem est, cum to-
nus descendit versus finem vocis,
ut in ἀρμονία, ἀρμονιά. BUTTM.

3. τὴν τρόπιν τῆς νηὸς] Hoc nus-
quam quod sciam ita reperitur. In
P. inter lineas scriptum τὸ κοῖλον,
ἢ γάστρα λέγεται. Cf. II. σ, 348. et
Od. θ, 437. ubi γάστρη dicitur cavi-
tas sive fundus tripodis. BUTTM.

4. τὸ κ.] ἦτοι τὸ κ. V.

νηὸς] νεὸς H.

ἦν—γάστραν om. Q.V.
γῶν om. H.

γάστραν] γαστέρα T.

6. περιγράφηται καὶ περιορίσῃται P.
περιγράφεται καὶ περιορίζεται B.E.Q.
T.

11. τὸν κυβερνήτην om. B.P.Q.

14. δὲ om. E.

14. τάξιν] τρόπον E.

ἐπέχουσι H. ἔχουσι ceteri.

15. παρατίθεται] περιτίθεται E.

16. πῆσεται] ἐμπῆσεται E.V.

17. ἐπηγκενίδεσσι] Scribebatur ἐ-
πηγκενίδεσι.

18. τοῦ ν] τοῦ γ V.

ἐπενδοκίδεσσι] ἐπενδοκίδεσι P. ἐπι-
κίδεσσι H. ἐπικεῖθεσι ceteri, nisi
quod ἐπηκεῖθεσι V. in edd. vet.

δοκοῖς] τοῖς δοκοῖς B.E.Q.

19. Ἀπολλώνιος] Apollon. Lex.
Hom. ἐπηγκενίδεσσι: τῆς ὄσχεθιας τὰ
διπρεπῆ ξύλα. Sic etiam Hesych.,

qui addit, αἱ εἰς μῆκος καθηλούμεναι
σανίδες. οἱ δὲ τὰ παραθέματα, ἢ πλά-
για. Explicatius Etym. M. p. 357,

3. ἐπηγκενίς: τὸ ἐπὶ μῆκος παρατετα-
μένον μακρὸν ξύλον, ἦγον ἢ μακρὰ σα-
νίς. παρὰ τὸ ἐνέγκω ἢ ἐνέγκω γίνεται
ἐνεγκίς, καὶ ἐκτάσει ἐνηγκίς, καὶ καθ'
ὑπερβιβασμὸν καὶ μεταθήσει τοῦ ν εἰς γ
ἐπηγκενίς ἐπηγκενίδος. Eust. p. 1533,

39. ἐπηγκενίδες δὲ σανίδες ἐκ πῦφρας εἰς
πρῦμναν τεταμέναι καὶ ἐπιτηρογμέναι,
ὅθεν καὶ ἐτυμολογεῖται. παρὰ γὰρ τὸ
ἐπενεγκεῖν ἐπενεγκίς γίνεται, καὶ κατὰ

νεγκίς, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ καὶ ἐκτάσει ἐπηνεγκίς καὶ ἐπηγκενίς. ἢ ἀπὸ πρῶρας ἕως πρύμνης ἐπενεχθεῖσα σανίς. Ἄλλως. ἐπηγκενίδες τὰ παρατεταμένα ξύλα καὶ οἶον ἀντὶ πρόκης. B.E.H.P.Q.T.

Ἄλλως. ἐπηγκενίδεσσι. οὕτως Ἀρίσταρχος. Ῥιανὸς δὲ ἐπητανίδεσσι ἤγουν ταῖς μακραιῖς καὶ ἐπεκτεταμέναις. P. 5

254. ἐπίκριον] τὸ κερατάριον. καὶ ἐξῆς γοῦν φησι “τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ” (318.). B.E.P.Q.T. τὴν κεραΐαν, τὸ πλάγιον ξύλον τοῦ ἰστοῦ, ᾧ προσδέεται τὸ ἄρμενον. P.Q.V.

Ἄλλως. ἴκριον, τὸ περὶ τὴν πρύμναν κατάστρωμα, ὡς αὐτὸ ἐτέρωθι ἐξηγήσατο “ἰστὸς δ’ ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα εἰς ἄντλον 10 κατέχυνθ’, ὃ δ’ ἄρα πρύμνη ἐνὶ νηὶ πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλῆν” (Od. μ, 410.) εἶτα ἐξῆς “κάππεσ’ ἀπ’ ἰκρίοφιν” καὶ ὃ πρύμναν ὠνόμασεν ἵποκατιών. P.T.

256. ῥίπεσσι] πλέγμασι ψιαθῶδεσιν οὔσι πεπλεγμένοις. οἰσύνησι δὲ, τοῖς τῆς ἰτέας κλάδοις, ἢ ἀπὸ τοῦ οἰσύνου. ἔστι δὲ ἱμαν- 15 τῶδες φυτὸν. H.P.Q. ψιαθῶδεσι πλέγμασι. ἱμαντῶδες δὲ φυτὸν ἢ οἰσύτια, θρύψ ὁμοία. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ῥίπτω. B.E.Q.T.

257. κύματος εἶλαρ] κάλυμμα, ἀσφάλειαν καὶ φυλακῆν. E.Q.V. ἐπεχεύατο ὕλην] ἔρεισμα τῆς σχεδίας. V. ξύλα, λίθους, ψάμμον, πρὸς τὸ μὴ εὐρίπιστον εἶναι τοῖς πνεύμασιν ἐλαφρὰν οὔσαν. 20 B.E.P.Q.T.

260. ὑπέρας] τοὺς ἐκ τοῦ ἄκρου τῆς ὀθόνης ἐξημμένους κάλους.

μετάθεσιν ἐπηκενίς καὶ κατὰ ἕκτασιν ἐπηκενίς. ἔστι δὲ ἐπηκενίς ἢ καθ’ ἣν οἱ σκαλμοὶ πῆγνυται, ἢ ὅπερ κοινῶς περίτονον λέγεται παρὰ τὸ διόλου τείνεσθαι. παρὰ δὲ τοῖς παλαιαῖς φέρεται καὶ ὅτι ἐπηκενίδες μακρὰ ξύλα τῆς σχεδίας, ἢ τὰ παραθέματα.

3. παρατεταμένα correxi ex Etym. M. περιτεταγμένα P. et fortasse H. ἐπιτεταγμένα ceteri.

4. ἐπηκενίδεσσι] Scribebatur ἐπηκενίδεσσι.

ἐπητανίδεσσι] ἐπιτανίδες P. quod in ἐπεκτανίδες mutabat Buttm., in ἐπητανίδες Lobeck. Pathol. Elem. vol. 1. p. 508. (cui ego ἐπητανίδεσσι prætuli) collata Hesychii glossa ἐπητανίδες ἐπητόγμματα, quod scribendum videri, quamquam contra seriem literarum, ἐπητανίδες

ἐπιτόγμματα. Idem grammaticus paullo post ἐπηκενίδες τὰ δευτεῖ τῆς σχεδίας ξύλα, αἱ εἰς μῆκος καθηλούμεναι σανίδες· οἱ δὲ τὰ παραθέματα ἢ πλάγια.

6. κερατάριον B.E.Q. Quod κερατάριον scribendum, ut est in T. et schol. ad 315. De quo voc. vid. Duncangii Glossarium. κεράτιον P.

8. τὸ ἄρμενον] τὰ ἄρμενα V.

9. Hæc potius referenda ad v. 252. BUTTM.

12. ἰκρίοφιν] Addi poterat v. 75. ubi post ἰκρίοφιν infertur πρύμνης. Sed eodem modo μ, 230. post ἴκρια additur πρύμνης. BUTTM.

14. πλέγμασι] πλάσμασι Q. οἰσύνησι] οἰσύνεσσι H.

15. τοῦ om. Q.

οἰσύνου] οἰσύνων V. οἰσύν Barnes

18. καὶ φυλακῆν om. E.Q.

ἢ τὰς τροχιλίας. V. ὑπέρας τὰς τροχιλίας, ἢ σχοινία οἷς μετα-
 γεται τὸ κέρας. Ἄλλως. τὰ ἄνω εἰς ἄκρον ἐκατέρωθεν τοῦ κέρατος
 δύο σχοινία δι' ὧν μεταάγεται τὸ κέρας ὑπέρας καλεῖ. κάλους δὲ τὰ
 ἐν μέσῳ τοῦ κέρατος ἀνάγοντα καὶ κατάγοντα τὸ ἄρμενον. B.E.H.
 P.Q.T. πόδας δὲ, τὰ κάτω ἐκατέρωθεν δύο σχοινία πρὸς πρῶραν καὶ 5
 πρύμναν ἀναδεσμοῦντα τὸ ἄρμενον. B.E.Q.T.

κάλους] οἷς ἀνιέται τὸ ἰστίον. Q.

ὑπέρας, τὰ ὑπεράνω σχοινία. P.

κάλας, σχοινία δι' ὧν ἀνάγεται καὶ κατάγεται ἡ κεραία. V.

ὑπέρας] οἷς μεταάγεται τὸ κέρας. P. πόδας] οἷς μεταάγεται τὸ 10
 ἰστίον. P.Q. κάλους] οἷς συσπᾶται καὶ ἀνιέται τὸ ἰστίον. P.

πόδας λέγει τοὺς σχοίνους τοὺς κάτωθεν συνέχοντας τὴν ὀθόνην, ἢ
 τοὺς μεταγωγούς τοῦ κέρατος. ἕτεροι δὲ φασὶ σχοινία οἷς συνέχε-
 ται ἀπὸ πρῶρας καὶ πρύμνης ὁ ἰστός· ἢ τὰ ἐκατέρωθεν δεδεμένα
 τοῖς ἄρμένοις σχοινία. P.Q.V. 15

266. μέγαν] διὰ τὸ τριπλάσιον τοῦ οἴνου δεῖν εἶναι. P.T.

267. κωρύκῳ] οἴνοι κώρυκός τις ὦν παρὰ τὸ χωρεῖν, καὶ κώρυκος.
 σημαίνει δὲ τὸν θύλακον. B.E. κώρυκος κυρίως λέγεται ὁ θύλακος,
 οἴνοι (P. δηλαδὴ) ὁ ἄσκός, οἶον κώρυκός τις ὦν. καταχρηστικῶς δὲ
 λέγεται καὶ πᾶν εἶδος σακκίου. P.Q. 20

268. οὔρον] οὔρος ὁ ἄνεμος παρὰ τὸ ὀρούειν καὶ ὀρμῆς αἴτιον εἶναι. T.

λιαρὸν τε] ἢ χλιαρὸν, ἢ ὀμαλόν, ἀπὸ τοῦ λεῖον τὸ ὀμαλόν. B.

272. Πληιάδας τ' ἐσορῶντι] ὅτι οὐδὲ τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν
 ἄστρον ἀπέριως Ὀμηρὸς εἶχε φανερόν ἐστιν ἐξ ὧν πεποιήκε "Πληιά-
 δας θ' Ἰάδας τε τό τε σθένος Ὀρίωνος" (Π. σ, 486.), καὶ τὴν 25
 Ἄρκτον τὴν αἰεὶ στρεφομένην περὶ ἀειφανῆ πόλον τὸν βόρειον καὶ διὰ
 τὸ μέτεωρον μὴ ἀπτομένην τοῦ ὀρίζοντος, ὅτι ἐν ἴσῳ χρόνῳ ὃ τε
 σμικρότατος κύκλος, ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ Ἄρκτος, καὶ ὁ μέγιστος, ἐν ᾧ ὁ
 Ὀρίων, στρέφεται ἐν τῇ τοῦ κόσμου περιφορᾷ. καὶ τὸν βραδέως
 δυόμενον Βωώτην, ὅτι πολυχρόνιον ποιεῖται τὴν καταδυσιν οὕτω πεπτω- 30
 κότα τῇ θέσει ὥστε ὀρθὸν καταφέρεισθαι καὶ συγκαταδύεσθαι τέτ-
 ταρσι ζῴοις τῶν πάντων εἰς ὅλην τὴν νύκτα μεριζομένων ἐξ ζωδίων. E.

1. τροχιλίας] τροχιλίας V.
 τροχιλίας scripsit pro τροχαλίας
 (τροχαλίας T. τροχαλαίας P.) τοὺς
 τροχιλοὺς dixit Eustath. p. 1534, 8.

18. ὁ θύλακος] Hinc in marg. E.

legitur a manu prima hoc quoque:
 γρ. θυλάκῳ. V. ad a, 361. BUTTM.
 28. καὶ ὁ μέγιστος Buttm. pro ἡ
 μεγίστη.

ἔσορῶντι] γρ. καὶ, εἰσορόωντα. διχῶς αἱ Ἀριστάρχου. Η.
 Πληϊάδας] Πληϊάδες Πληϊόντης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Ἀτλαντος θυ-
 γατέρες. Ρ.

Ἄλλως. Πληϊάδας ἑπτὰ ἀστέρας συνεχεῖς κατ' οὐρανὸν τοῦ Ταύρου
 κειμένους, ὧν οἱ ἕξ μόνον φαίνονται. Ε.Ρ.Υ. 5

καὶ ὄψι δύνοντα Βωώτην] σημειοῦνται τινες ὅτι ὁ αὐτὸς καὶ
 Ἀρκτοῦρος λέγεται. Ε.Ρ.Θ.Τ.

Ἄλλως. ὄψι δύνοντα] μετὰ πολὺν χρόνον τῶν συνανατειλάντων
 δύνοντα. κατὰ γὰρ τὸν Ἄρατον “τέτρασι γὰρ μοίραις ἄμυδις κα-
 τιόντα Βωώτην ὠκεανὸς δέχεται.” συγκαταφέρεται δὲ τέτρασι ζω- 10
 δίοις, σκορπίῳ, ἀφ' οὗ ἄρχεται δύεσθαι, τοξότη, αἰγοκέρωτι, καὶ
 ἰδρυχοφῶ, ἐφ' οὗ λήγει. Ε.Η.Ρ.Θ.Υ.

ὄψι δύνοντα] τότε γὰρ μάλιστα τοῦ ἔργου ἀπολύονται οἱ βόες.
 Β.Υ.

ὄψι δὲ δύνοντα τὸν Ὠρίωνα εἶπεν ὡς πρὸς τὰς Πλειάδας, μετὰ 15
 γὰρ τὸ δῦσαι ταύτας καιροῦ παραρρύντος ἐπιδύεται καὶ οὗτος. Β

Βωώτην δὲ αὐτὸν ἐκάλεσε διὰ τὸ πλησίον φέρεσθαι τῶν Ἀρκτων
 τῶν ἐοικυῶν βουσί φευγούσαις διὰ φόβον τὸν βουκόλον, ὡς αἱ αὐταὶ
 τὸν Ὠρίωνα φεύγειν δοκοῦσι διὰ τὴν ἀπόστασιν. Β.

Βωώτην ἀστέρα λέγει, οὗ φαινομένου περὶ τὴν ἑσπέραν οἱ βόες 20
 ἐλευθεροῦνται τῆς ζεύγλης καὶ πρὸς μονὰς ἀπολύονται. Ρ.Θ.

ὁ Βωώτης καὶ Ἀρκτοφύλαξ καλεῖται. καὶ δοκεῖ εἶναι ὁ Ἰκάριος.
 Βωώτης δὲ λέγεται ὅτι κατὰ τὴν ἐπιτολὴν αὐτοῦ βοηλατοῦσι καὶ
 ἀροτριῶσιν. ἢ ἐπεὶ ὁ Ἰκάριος ἐπὶ ἀμαξῶν παρεκόμεζε τὸν οἶνον.
 Ε.Η.Ρ.Θ.Υ. 25

ὁ ἀρκτικὸς κύκλος περιέχει τὰς Ἀρκτους καὶ τὸν Δράκοντα, περὶ
 ὧν φέρεται ἡ ἱστορία ἠδε. τὸν Δία ἐν Κρήτῃ τεχθέντα δύο νύμφαι
 ἐκεῖσε ἀνέτρεφον, καὶ ἡ μὲν Ἑλικὴ ἀνομάζετο, ἡ δὲ Κυνόσουρα.

1. Nempe duæ lectiones com-
 mixtæ erant, ἐσορῶντα et ὄρῶντα,
 vel ἐσορῶντι. et ὄρῶντι. PORSON.

2. Πληϊόντης] πληϊόντης Ρ.

θυγατέρες Butt. θυγατρός Ρ.

4. οὐρανὸν] οἶνον (i. e. οὐρανὸν) MS.
 Barnes. Ex H. annotatum πληϊά-
 δας λέγει τοὺς κατ' οὐρανὸν ὄντας πλανή-
 τας.

9. Ἄρατον] 581.

10. συγκαταφέρεται—λήγει] Hæc
 E. repetit infra ad v. 275.

ζωδίοις] ζώεις Ε.Θ.

11. δύεσθαι addidi ex Eustathio
 p. 1535, 32.

12. ἐφ' οὗ] Male ἀφ' οὗ ap. Eu-
 stath.

18. αἱ addidit Butt.

24. παρεκόμεζε] ἐκόμιζε H. In illo
 consentit Eustath. p. 1535, 39.

Κρόνου δέ ποτε ἐπελθόντος ὁ Ζεὺς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα παραλογισάμενος τὰς νύμφας μετέβαλεν εἰς ἄρκτους, αὐτὸς δὲ εἰς δράκοντα μετεβλήθη. εἶτα τῆς βασιλείας ἀντιλαβόμενος τῇ ἄρκτῳ ἀνεστήριξε φημί τὰς νύμφας καὶ ἑαυτόν. ἄξων δὲ λέγεται ἐπεὶ περὶ αὐτὸν ἄγεται ὁ οὐρανός. **Q.**

273. Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν] ἄμαξα καλεῖται ἡ Ἄρκτος ἐπεὶ ἐκ τεσσάρων ἀστέρων σύγκειται τρόπον ἐχόντων πλινθίου, καὶ ἄλλων τριῶν δίκην ἐχόντων ῥυμοῦ. **E.P.Q.** ἐξ ἀμφοτέρων δὲ ὥσπερ ἐκ τροχῶν καὶ ῥυμοῦ ἀμάξης σχῆμα ἀποτελεῖται. **E.P.Q.T.**

ὅτι καὶ ἐν Ἰλιάδι (α, 487.) τὰ αὐτὰ περὶ τῆς Ἄρκτου καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων φησίν. **P.**

275. οἷη δ' ἄμμορός ἐστι] μόνη δὲ, φησίν, ἡ ἄμαξα τῶν λοιπῶν ἀστέρων ἐστὶν ἄμοιρος τῶν λοετρῶν τοῦ ὠκεανοῦ. λοετρῶν λέγει τούτων, ἐπειδὴ γὰρ, ὡς οἶμαι, ὁ περὶ τὸν ὠκεανὸν τόπος οὐκ ἀναδιδῶσιν ἀτμοὺς παχείς, ὡς ἐπισκοτίζεσθαι τοὺς ἐπανατέλλοντας φωστῆρας ἐκεῖσε τούτοις, ἀλλὰ μένειν αὐτοὺς εἰλικρινεῖς καὶ φαιδρούς, λέγει πως τούτους λούεσθαι καὶ καθαίρεσθαι ἐν τοῖς τοῦ ὠκεανοῦ λουτροῖς, τῇ τούτου καθαρότητι. ταύτην οὖν μοι λέγειν δοκεῖ ἔννοιαν λουτροῦ. **P.Q.** λοετρῶν] τοῦ λουτροῦ. **H.**

277. πρὸς τὸ περὶ τῆς πλάνης, ὅτι ὡς ἀπὸ τῶν περὶ τὸ Ἄτλαντικὸν πέλαγος φέρεται ἐπ' ἀνατολάς. **H.** νοητέον ὅτι εἰκὸς ἦς τότε πλημμυρῆσαι τὸν ὠκεανόν. **H.**

χειρὸς] γρ. νηός. **H.M.**

280. ὅθι τ' ἄγχιστον] τὸ ὅθι χρονικῶς οἱ Ἀριστάρχου, ἀντὶ τοῦ ὅτι, ἢ ἧ, ὅτι ἐγγὺς γέγονεν. Ἄλλως. ὅθι τ' ἄγχιστον ἀντὶ τοῦ ὅτι, ὡς "τότε με σχεδὴς ἀποβῆναι ἀνώγει" (357.). ἄγχιστον δὲ φησι καθὸ τούτους ὑφίσταται τῆς γῆς ἐσχάτους οἰκοῦντας. καὶ ἡ

3. ἀνεστήριξε φημί] Hæc corrupta. κατηστέρισε, φασὶ Butt. m.

7. σύγκειται] συνάγεται **E.Q.**

15. φωστῆρας] ἀστέρας **P.**

17. πως] περὶ **P.**

18. καθαρότητι] καθαρευιότητι **P.**

24. οἱ Ἀριστάρχου] οἱ Ἀριστάρχειοι Butt. m.

ἀντὶ τοῦ ὅτι.—] Pro ὅτε mirum in **P.** quoque ter continuo hic legi ἦτι. Sed mendum manifestum vel e

versu allegato, in quo diversa aberratione τότε scriptum pro ὅτε, sive potius ὡς τὸ ὅτε.— Ex eadem autem allegatione colligas Aristarchum vocem ὅθι hic, ut alias alteram ὅτε, cepisse sensu Latini *quasdamquidem*. BUTTM.

26. Verba ἄγχιστον φασὶ δὲ καθὸ (nam sic scriptum)—πόντῳ habet etiam **T.**, omisso ἐσχάτους.

Ναυσικάα φησὶν “οἰκόμεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστω ἐνὶ πόντῳ ἔσχατοι” (ζ, 204.). P.Q.

281. εἶσατο δ' ὡς ὅτε ρινόν] εἰ μὲν ρινόν ἀναγνωστέον, ἔσται, ἐφάνη ὡς ἀσπίς, ὃ ἔστι βύρσα· εἰ δὲ ἐρινόν, ἔσται συκέα. οἱ δὲ λέγουσιν Ἰλλυριοὺς ρινόν λέγειν τὴν ἀχλύν. ἐφάνη οὖν ὡς ἀχλὺς ἢ 5 γῆ. V. ρινόν λέγει τὴν ἀχλύν. P. ἐφάνη ὡς ἀχλὺς ἢ γῆ. P.Q.

εἶσατο δ' ὡς ὅτε ρινόν] ἀντὶ τοῦ βύρσαν, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι (κ, 155.) “ὑπὸ δ' ἔστρωτο ρινόν βοὸς ἀγραύλοιο· αὐτὰρ ἐπὶ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.” ἢ ἐρινόν τὴν ἐρινεὸν εἶρηκεν. Ἄλλως. ὡσανεὶ δέρμα βοὸς ἐφηπλωμένον τοῖς ὕδασι οὕτως εἶδε τὰ ὄρη. τινὲς 10 δὲ κακῶς ρινόν φασιν ἀντὶ τοῦ τὴν ἀσπίδα. οἱ δὲ ἐρινόν τὸν καρπὸν τῆς ἀργίας συκῆς. ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος ἐρινόν αὐτὴν τὴν συκὴν κατὰ μεταβολὴν γένους, ὡς ὁ δίφρος τὸ δίφρον. ἔνιοι δὲ ρινόν κατὰ Οἰνωτροὺς τὸ νέφος. οὐ μέντοι Ἡραδιανὸς Ἀριστάρχῳ συγκατατίθεται. Ἄλλως. ἐρινόν οὐδετέρως ὁ καρπός, τὸ δὲ ἀρσενικῶς λεγόμενον 15 ἐρινός τὸ δένδρον σημαίνει, ὥσπερ ἢ κέδρος θηλυκῶς τὸ φυτὸν τὸ δὲ κέδρον οὐδετέρως τὸν καρπόν. Ἀρίσταρχος δὲ ἐρινόν αὐτὴν τὴν συκὴν κατὰ μεταβολὴν γένους. τὸν γὰρ καρπὸν μὴ νοεῖσθαι, ἐπεὶ βραχὺς ἔστι πᾶν. P.Q.T.

ὥστε ρινόν] ἴν' ἢ, ὡς δέρμα ὑπέλαβε τὰ ὄρη τῶν Φαιάκων. Ἀρί- 20 σταρχος ἀποδίδωσι σύκινον δένδρον. καὶ ἔστι μεταβολὴ γένους, ὡς δίφρος δίφρον, κύκλος κύκλον, ἐρινός ἐρινόν. E.

πολλάκις ἀπὸ διαφόρων πτώσεων συνέμπτωσις γινομένη πλακᾶ

4. ἐρινόν] ἐρινεὸν V. Correctum ex scholio proximo.

5. ἐρινὸν λέγειν Barnes. pro ρινόν λέγειν, collato Hesych. qui ἔρινος per νέφος explicat. Sed ρινόν etiam in scholio proximo et ap. Eustath. p. 1536, 15.

7. ὡς ὅτε] ὥστε P. ter in lemmate repetito; sed semel in contextu scholii, et in textu poetæ, ὡς ὅτε. BUTTM.

ἀντὶ τοῦ] τὴν T. τοῦ om. Q.

ὡς] ὡς τὸ T., omisso καὶ ἐν Ἰλιάδι.

8. ἀγραύλοιο—εἶρηκεν. Ἄλλως om. T.

10. ἐφηπλωμένον] ἐφη πλώϊμον Q. ἐφηπλώθη T. In B. hoc scholion,

ρινόν τὰς βύρσας, ὡς τὸ, ὑπὸ δ' ἔ. β. βοὸς, ὡσανεὶ δ. β. ἔφη πλωμένο—τινὲς δὲ ρινόν φασὶ τὴν ἀσπίδα κακῶς.

εἶδεν T. οἶδε P.Q.

ὄρη—ἀσπίδα] ὄρηα. τινὲς δὲ ρινόν φασὶ τὴν ἀσπίδα κακῶς T.

11. ἐρινόν T. ἐρινεὸν P.Q.

13. γένους] τοῦ γένους T.

ἐνιοι—Ἄλλως om. T.

14. Οἰνωτροὺς] Supra lin. 5. et ap. Eustath. p. 1536, 27. Ἰλλυριοὺς.

15. ἐρινόν—ὥσπερ] οὐδετέρως δὲ λέγεται ὁ καρπός, ἀρσενικῶς δὲ τὸ δένδρον ἐρινός, ὥσπερ T.

17. δὲ om. P.Q.

18. γένους] τοῦ γένους T.

τούς πολλούς, ὡς ἐνὸς ὄντος τοῦ σημαινομένου, ὥσπερ ἔχει τὸ εἴσατο. σημαίνει γὰρ καὶ τὸ ὑπέλαβε καὶ τὸ ἐπορεύθη καὶ τὸ ἴσος καὶ ὅμοιος ἐγένετο. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ εἶδω, τὸ δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ τοῦ ἴω τὸ πορεύομαι, τὸ δὲ ὁμοιώθη ἀπὸ τοῦ εἶσκω. τὸ μὲν οὖν ὑπέλαβεν “εἶσατο δ’ ὡς ὅτε ρινόν,” ἀντὶ τοῦ ὡς δέρμα ὑπέλαβε τὰ 5 ὄρη τῶν Φαιάκων. καὶ “εἶσομαι αἶ κε τύχωμι” (Od. χ, 7.), ἀντὶ τοῦ νόησω, ὑπολάβω, ἀπὸ τοῦ εἶδω. εἶσατο ἀντὶ τοῦ ὁμοιώθη, ἀπὸ τοῦ εἶσκω, ὡς τὸ “εἶσατο φθογγήν” (Il. β, 791.), καὶ τὸ “εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας” (Il. ν, 45.) εἶσατο ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη ἀπὸ τοῦ ἴω, ὡς τὸ “εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ’ ἀριστερά” (Il. μ, 119.) E.P.Q.T. 10 καὶ τὸ “οἷη τ’ Ἀρτεμις εἶσι κατ’ οὖρεος ἰσχέαιρα” (Od. ζ, 102.). E.Q.

282. τὸν δ’ ἐξ Αἰθιοπῶν] ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς Αἰθιοπῶν ἀνιῶν τὸν ἀπὸ δυσμῶν ἀντίον προσιόντα ὄρᾳ Ὀδυσσεά. P.Q. Ἄλλως. ποίων; τῶν ἀνατολικῶν. ἐκεῖθεν γὰρ τὸν ἀπὸ δυσμῶν ἐρχόμενον εὐχερῶς ὄρᾳ. P.Q.T. ἐξ Αἰθιοπῶν ἀνιῶν καὶ γενόμενος ἐν Σολύμοις. P.T. 15

283. ἐκ Σολύμων] τῆς Κιλικίας εἰσί. ὅθεν καὶ οἱ Σόλυμοι ἀνομάσθησαν ἀπὸ Σόλυμου τοῦ Διὸς καὶ Καλχηδονίας, ὡς Ἀντίμαχος δηλοῖ. P.T. Σόλυμα ὄρη τῆς Πισιδίας. T.V.

285. κινήσας δὲ] ὅτι μὴ ἀντιμηχανώμενον τῇ αὐτοῦ βουλήσει ἐώρα τὸν Ὀδυσσεά. P. κάρην] κεφαλῆν. V. 20

286. μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως] εἰς τὸ νοστήσαι δηλονότι, ἐπεὶ συνέθεντό μοι τοῦτον ἐκτοπίσαι. B. μετεμελήθησαν, μετέγνωσαν. πρῶην γὰρ οἱ θεοὶ ἠμέλουν αὐτοῦ. P.Q.

289. πείραρ] τὸ πέρασ ἢ τὸ τέλος ἢ τὸ λιπαρὸν καὶ ἀκμάζον. E.P.V. 25

290. φημὶ ἄδην ἐλάαν κακότητος] δασέως τὸ ἄδην ἀντὶ τοῦ λίαν ἀθρόως. τὸ δὲ ἐλάαν κακότητος δηλοῖ τὸ κόρον σχεῖν τῆς κακίας. ὁ δὲ νοῦς, οἶμαι αὐτὸν ἐμφορηθήσεσθαι δυστυχίας ἐτέρας. B.P.Q.

292. τρίαυκαν ἐλῶν] εὐτρεπίσας πρὸς τὸ κινήσαι. φόρημα γὰρ αὐτῷ ἐστὶν ἀχώριστον ἢ τρίαυκα. H.P.Q.V. 30

P. 272, 123. πτάσεων συνέπτωσις] κλίσεων σύμπτωσις T. recte.

P. 273, 2. καὶ τὸ ἴσος—ἐπορεύθη om. E.Q.T.

4. 10. ἴω T. ἴω E.Q.

4. τὸ πορεύομαι om. T.

13. Ἄλλως—τῶν ἀ.] ἐξ αἰθιοπῶν δὲ τῶν ἀ. T. qui hæc scholio proximo adjungit. Ἄλλως et ποίων om. Q.

16. ἀνομάσθησαν] δὲ addit T., omissis τῆς K.—οἱ Σόλυμοι.

17. Καλχηδονίας] Καλδῆης ap. Steph. Byz. s. v. Πισιδία.

18. δηλοῖ T. λέγει P.

29. εὐτρεπίσας] εὐπρεπῶς V.

30. ἐστὶν om. P.Q.V.

ἀχώριστον] ἀχώριστον H. Q. Conf. Eustath. p. 1537, 22.

293. σὺν δὲ νεφέεσσι] εἰκαίως. οὐ νεφεληγερέτης ἐστὶν ὁ Ποσειδῶν. ἀλλ' οὖν γε πρὸς ἀνθρώπους πάντως οἱ θεοὶ πάντων ἐξουσίαν ἔχουσιν. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἐν τοῖς ἐξῆς κατὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν εἰς Δία ἀναφέρει τὴν αἰτίαν. Q.

294. ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ] σκότος ἐγένετο ὡς νύξ· οὐκ εἶπε δὲ 5 ὀρώρει Ὀλυμπόθεν. H.T. τοῦτό ἐστιν ἐπιφώνημα. ἴδιον δὲ τοῦ ἐπιφωνήματος τὸ ἔχσθαι μὲν τῶν ἀνωτέρω προσεχῶς ῥηθέντων κατὰ τι, ἀφίστασθαι δὲ τούτων τῶ κατὰ τι καὶ δοκεῖν ἀλλότριον εἶναι, ὡς καὶ ἐνταῦθα. σκότος μὲν γὰρ ἐγένετο ἀπὸ τῆς συναγωγῆς νεφελῶν καὶ τοῦ ταραγμοῦ τοῦ πόντου καὶ τῶν ἀελλῶν, οὐ μὴν καθόλου· ἡ δὲ νύξ 10 σκότος ἐστὶ καθόλου. καὶ ἔχεται μὲν ἡ νύξ τοῦ μερικῆς σκότους, ἐπεὶ καὶ αὐτὴ σκότος· ἀφίσταται δὲ τούτου, εἰ οὖν οὐ συγκρίνεται πρὸς τοῦτο οὐ σκότος οὔσα καθόλου. αὕτη ἡ φύσις τοῦ ἐπιφωνήματος. B.

οὐχὶ ἐν τῶ καθόλου, ἀλλὰ τότε γενόμενος. H.P.Q.T. τὸ δ' αἰ- 15 θρηγενέτης, Ῥιανὸς καὶ Ἀριστοφάνης αἰθρηγενεῆς λέγουσιν. H.P.Q.

295. σὺν δ' εὐρὸς τε νότος τε] τὴν τάξιν αὐτῶν ὁ ποιητὴς ὡς ἔχει διέθηκε. τούτων γὰρ ὁ μὲν ἀπὸ ἀνατολῆς ὀρμαῖται, ὁ δὲ ἀπὸ μεσημβρίας, ὁ δὲ ζέφυρος ἀπὸ δύσεως, ὁ δὲ ἀπὸ ἄρκτου. καὶ ὁ μὲν ἀπηλιώτης ἕγρος ὦν μεταβάλλει εἰς νότον [ἕγρος ὦν] θερμὸν ὄντα, ὁ 20 δὲ νότος λεπτυνόμενος εἰς ζέφυρον, ὁ δὲ ζέφυρος ἔτι μᾶλλον λεπτυνόμενος εἰς βορέαν ἀποκαθαίρεται. διὸ “ἐπὶ κραιπνὸν βορέην, τὰ δὲ κύματα ἄξε” (385). κατὰ τὴν ἀντίθεσιν δὲ αὐτῶν φυσικῶς ἐξηγήσατο “ἄλλοτε μὲν τε νότος ἐπέεικε φέρεσθαι, ἄλλοτε δ' εὐρὸς ζεφύρω εἴξασκε διώκειν” (331.) ἠπίστατο δὲ ὁ ποιητὴς ὅτι ὁ βόρειος 25 πόλος ὑπὲρ γῆν ἐστὶ μετέωρος, ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἐν τῶ κλίματι τούτῳ κατοικοῦντας, ὁ δὲ νότος ἐκ τοῦ ἐναντίου βαθύς. ὅθεν ἐπὶ μὲν τοῦ βορείου φησὶ “καὶ βορέης αἰθρηγενέτης μέγα πῆμα κυλίνδων,” τὴν ἄνωθεν ἐμπίπτουσαν φορὰν τοῦ ἀνέμου σημαίνων, τὸ δὲ ὠθεῖ τὴν ἀπὸ τοῦ κοιλοτέρου πρὸς τὸ ἄναπτες βίαν. E. 30

8. τῶ addidit Buttm.

12. εἰ ὄν οὐ] Nescio quomodo his medendum sit, in quibus tres voculae ὄν οὐ—οὐ sensum turbant, qui esse videtur hic: ἀφίσταται δὲ τούτου (ἡ νύξ τοῦ σκότους), εἰ συγκρίνεται πρὸς τοῦτο, σκότος οὔσα καθόλου. BUTTM.

15. In Q. mendose primo loco αἰθρηγενέτης, altero αἰθρηγενέτης. Et

αἰθρηγενέτης ibi etiam in lemmate v.

296. BUTTM.

16. Ῥιανὸς Porson. pro Ἡριανός.

22. In Homeri textu est πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν.

24. In Hom. textu νότος βορέη προβάλεσκε φ.

28. αἰθρηγενέτης] αἰθρηγενέτης E.

30. ὠθεῖ pro ἐβθη ex Od. γ, 295. ubi vid. schol. Porphyrii ad v. 296.

ζέφυρός τε δυσαῆς] ζέφυρος ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων. ἀλλαχοῦ φησι “ζεφύριοι λιγὺ πνεύοντας ἀήτας” (Od. δ, 567.). δυσαῆς δὲ ἦτοι δύσπνοος, ἢ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἢ διπλοῦς κατὰ τὸ πνεῖν. καὶ γὰρ ἀναλύχει τοὺς ἀνθρώπους. P.Q.

296. καὶ βορέης αἰθρηγενέτης] αἰθρίαν καὶ εὐδίαν ποιῶν, ἢ αἶθρον 5 ποιῶν, τουτέστι πάγον. P.Q.V.

299. δειλός] δυστυχῆς, κατὰ συγκοπὴν τοῦ δειλαίος. E.

τί νύ μοι] τί μείζον ἔσται τούτων, οἶον ἐπὶ τί προκόψει τὰ κακά; τίνα μοι τούτων δύναται γενέσθαι μείζονα κακά; τινὲς δὲ διὰ τοῦ χ μήχιστα, ἢ ἦ, τίς μοι γένηται μηχανή; οἱ δὲ τὸ τί νυ πῶς ἀντί 10 τοῦ, πῶς μοι τούτων δύναται μείζω γενέσθαι; ὡς κάκεῖ “τί νύ βίομαι” (Il. χ, 431.). P.Q. τινὲς μήχιστα, ἢ ἦ ἀνύσματα. H.

302. ἀναπλήσειν] γράφεται ἀναπλήσαι. T.V.

304. Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον] κατὰ τὴν κοινὴν δόξαν εἰς Δία ἀναφέρει τὴν αἰτίαν τοῦ χειμῶνος. P.Q.T. 15

ἐπισπέρχουσι] ἐπισπεύδουσιν, ἐπείγονται. B.

305. σῶς] τέλειος, ἀναμφίβολος. B.Q. ὀλόκληρος, οὐκέτι ὄρων ἐλπίδα σωτηρίας. E.

310. περὶ Πηλείωνι] ὅτι ὑπερεμάχησαν τοῦ σώματος Ἀχιλλέως Ὀδυσσεὺς καὶ Αἴας. καὶ ὁ μὲν ἐβάστασεν, ὁ δ' Αἴας ὑπερήσπισεν, 20 ὡς καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ. B.P.Q.

διὰ τί Ἀχιλλέως ἀποθανόντος μάλιστα τοῦ νεκροῦ προὔστησαν Ὀδυσσεὺς καὶ Αἴας; φαίνονται οὗτοι φίλτατοι γεγονότες Ἀχιλλεῖ. διὰ τοῦτο ὑβρίζων Ἀγαμέμνων τὸν Ἀχιλλέα καὶ τούτους ὑβρίζει

1. δυσμῶν] δυσμικῶν Q. In B. est scholion ζέφυρος ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων. et in E. δύσπνοος, ἀπὸ δυσμοῦ πνέων.

3. δύσπνοος—ἀνθρώπους habet V.

διπλοῦς κατὰ τὸ πνεῖν] Hoc ad aliam lectionem, *δυσαῆς*, pertinere conjicit Eustath. p. 1538, 25.

8. In Mediol. magna confusio Hoc enim lemma corruptum in *εἰ νύ μοι* contextui adhæsit sic: *εἰ νύ μοι τὸ μείζον*: quo facto novum lemma superinductum: *τί—γένηται*. BUTTM.

τί μείζον Buttm. pro *τὸ μείζον*.

10. τὸ τί νυ πῶς] Ex Harl. Porsonus hæc tantum excerpit τινὲς

—*μηχανή*; οἱ δὲ, *τί νυ πῶς*, omisso *τί*, festinantius credo aut per correctionem. Sed veriorum emendationem ipse verborum contextus ministrat hanc: οἱ δὲ τὸ, *τί*, *νῦν* πῶς: h. e. *τί* hic valere πῶς. BUTT.

11. βίομαι] Sic in V. pro βέλομαι; ceteri corruptius, Q. *τί νυ βῶσθαι* P. *τί νύ μοι βῶσθαι*. BUTTM.

13. γράφεται] γράφε V.

14. κοινήν] ἰδίαν Q.

19. ἔτι] Sic in P. cum signo relato ad verba quæ pro lemmate posui. Nam in Mediol. minus bene *ἔτε*, cum lemmate *ἔτε μοι*—*δοῦρα*. BUTTM.

λέγων “ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας ἢ Ὀδυσῆος” (Π. α, 138.). καὶ εἰς τὴν Χρύσην ἐκ τούτων μάλιστα ἡγεμόνα προαιρεῖται ἐκπέμπειν, εἷς δέ τις ἀνὴρ βουλευφόρος ἔστω, “ἢ Αἴας, ἢ Ἴδομενεὺς, ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς, ἢ σὺ Πηλεΐδῃ” (ib. 144.). καὶ εἰς τὴν πρεσβείαν τούτους ἀποστέλλει, ὅτε Αἴας φησὶν Ἀχιλλεῖ “μέμαμεν δέ τοι ἕξο- 5 χον ἄλλων κῦδιστοὶ τ’ ἔμεναι καὶ φίλτατοὶ” (ι, 637. β. 641.). Ε.

ἴσως διὰ τὴν Θέτιν Ἀχιλλέως μέμνηται. P.V.

311. τῷ κ’ ἔλαχον κτερέων] οὕτως ἂν ἡξιώθην ἐνταφίων. Ε.

312. λευγαλέφ θανάτῳ] ὅτι λευγαλέον θάνατον οἱ γλωσσογράφοι ἀποδεδώκασι τὸν ἐν ὕγρῳ, ἕκ τε τούτων καὶ ἐκ τῶν ἰπ’ Ἀχιλλέως ἐν 10 τῇ πρὸς τὸν ποταμὸν μάχῃ λεγομένων. ἄμεινον δὲ ὀλέθριον, παρὰ τὸν λοιγόν. Q. ἀδόξῳ, ἢ ἀδυνάτῳ, ἢ τῷ δι’ ὕδατος. V.

ἀλῶναι] Ἰξίῳν, ἀλέσθαι. Η.

313. μέγα κῦμα κατ’ ἄκρης] ὡς φαμὲν κατάκρας πόλιν ἐλεῖν. B.P.Q. Ἄλλως. κατὰ παράλειψιν τῆς κεφαλῆς, ὡς τὸ “νῦν ἄλετο 15 πᾶσα κατ’ ἄκρης” (Π. ν, 772.). ἐκατέροις δὲ δύναται προσδίδοσθαι. P.Q. κατὰ παράλειψιν τοῦ, κεφαλῆς· ἢ ἀντὶ τοῦ ὅλως συνέστρεψεν ἢ νηός. Ε. κατὰ κεφαλῆς. ἢ ἀντὶ τοῦ ὅλου. καὶ γὰρ κατ’ ἄκρας πόλιν ἐλεῖν φαμὲν. V. κατάκρης] κατὰ κεφαλῆν. Ρ.

314. ἐπεσσύμενον] Ἀρίσταρχος ἐπισσύμενον διὰ τοῦ ι. H.P. 20

315. αὐτὸς πέσε] Ῥιανός, αὐτὸν βάλε. τὸ κῦμα δηλονότι· ὃ καὶ ἄμεινον. ἀντιστρόφως δὲ ἡρμήνευσεν. οὐ γὰρ πρότερον ἔπεσεν, εἶτα ἀφῆκε τὸ πηδάλιον. B.H.P.Q.

317. δεινὴ μισογομένῳ] τινὲς οὕτως, σὺν τῇ δίνῃ τῶν ὑδάτων ἐλ- 25 θούσα ἢ τῆς συμμίξεως τῶν ἀνέμων θύελλα. B.P.Q.T. δεινῇ] 25 γράφεται, δίνῃ. B.H.

2. Χρύσην] χρύσαν Ε.

13. ἀλέσθαι] ὀλέσθαι Buttm.

16. ἐκατέροις Ρ. ἐκατέρως Q.

προσδίδοσθαι hic et p. 254, 27. corrigi pro προδίδοσθαι. Vide etiam p. 201, 26. 230, 13.

17. παράλειψιν] παράληψιν Ε.

19. κατὰ κεφαλῆν (κατακεφαλῆν Ρ.)] Ex hoc potissimum accusativo apparet fuisse qui hanc formulam ita dividerent κατὰ κράς vel κρής (v. schol. Π. α, 531.) BUTTM.

20. ἐπισσύμενον] Nimirum ob accentum, qui in partic. perf. penul-

timam, in aoristo autem (ἐσσύμενον, σύμενος) tertiam a fine occupat. Nunc ἐσσύμενος referendum est ad illa ἐηλάμενος, ἀκηχέμενος, de quibus vid. Gramm. m. ampl. §. 98. obs. 19. cui addere hoc verbum neglexi. BUTTM. διὰ τοῦ ι om. Ρ.

21. Ῥιανός] In B.Q. ubi hæc adhærent scholio 313. hic insertum δέ post αὐτόν, et mox verba καὶ ἄμεινον omissa. BUTTM. Addidi δ.

24. ὑδάτων—συμμίξεως] βουμάτων—μίξεως T.

318. σπεῖρον τὸ ἰστίον, ἐπίκριον δὲ τὸ κερατάριον. B.P.T.

319. ὑπόβρυχα] εἶτε ἐπίρρημα εἶτε ἀπὸ τοῦ βρύξ προπαροξυνθή-
σεται. τὸ δ' ἐδυνάσθη ἀπὸ τοῦ δυνάζω, ὡς πελάζω. B.E.P.Q.

ὑπόβρυχα] ὑποβρύχιον. βούλεται δὲ λέγειν τὸν καταδεδυκότα
εἰς τὸ ὕδωρ. B.E.P.Q.V. 5

324. ἀλλ' οὐδ' ὧς σχεδίης] μεγάλη τῆς συνέσεως ὑπερβολὴ τὸ
ἐν τοιοῦτῳ καιρῷ μνημονεῦσαι καὶ τῶν δεινῶν κρείσσω γενέσθαι καὶ
ἐπὶ τὴν μόνην ἐλπίδα τῆς σωτηρίας καταφυγεῖν. P.Q.

328. ὡς δ' ὅτ' ὄπωρινὸς βορέης] ὥσπερ ὁ βορέας φέρει τὰς ἀκάν-
θας, φέρονται δὲ συνεχόμενοι ἀλλήλαις, οὕτω καὶ τὴν σχεδίαν ἔφε- 10
ρον ὁ ἄνεμος συγκεκολλημένην. B.P. σφοδρότατοι δὲ οἱ ἐτήσιοι.
ἢ δὲ ἀκάνθα ὑπεξηραμμένη ὑπὸ τοῦ θέρου ἐλαφροτάτη γίνεται. B.P.
ὅτι ἅμα, ἔτι δὲ καὶ πρὸς τὸ εὐκόλον τῆς κινήσεως ἢ εἰκόν. H.P.

ὄπώρα τὸ θέρος, ἐν ᾧ πεκαίνονται αἱ ὄπῳραι, καὶ ὄπωρινὸς βορέας
ὁ θερινός. B. ὄπωρινός ὁ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὄπῳρας, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ 15
θέρει, πνέων. V.

329. 330. καὶ τὸ ἀμπεδίον καὶ τὸ ἀμπέλαγος διὰ τοῦ μ
γραπτέον. P.

333. Κάδμου θυγάτηρ] διὰ τί αὕτη μόνη οἰκτεῖρει τὸν Ὀδυσσεά;
λύεται δὲ ἐκ τῆς λέξεως. φησὶ γὰρ αὐτὴν ἄνθρωπον εἶναι πρότε- 20
ρον. ὡς ὁμοιοπαθῆς οὖν ἄνθρωπος εἰκότως οἰκτεῖρει τὸν Ὀδυσσεά.
οὐκ ἐναντιοῦται οὖν Ποσειδῶνι. κάκεινος γὰρ οἶδεν ὅτι δεῖ σωθῆναι
αὐτόν. Q. ἐλεεῖ αὐτόν ὡς ἄνθρωπος γενομένη Ἰνώ. ἢ ὅτι ἦν φιλο-
γύνης ὁ Ὀδυσσεύς, ἢ δὲ διὰ τὸν Ἀθάμαντα ἐδυστύχησεν. V.

334. Λευκοθέη] Λευκοθέα ἐκλήθη ἢ Ἰνώ ἀπὸ τοῦ θεῦσαι, ὃ ἐστὶ 25
δραμεῖν, διὰ τοῦ Λευκοῦ λεγομένου πεδίου τῆς Μεγαρίδος. E.V.
τὴν αἰτίαν τῆς διωνυμίας ἀπέδωκεν, Ἰνὸ μὲν ὅτε ἄνθρωπος ἦν, ὅτε δὲ
ἀπεθεώθη, Λευκοθέα. B.E.P.Q.T.

τὰ δὲ περὶ τὴν Λευκοθέαν οὕτως ἔχει. Ἀθάμαντι συνόκει ἢ Ἰνὸ,
καὶ παῖδες αὐτῇ γίνονται Λέαρχος καὶ Μελικέρτης. μανεῖς δὲ Ἀθά- 30
μας διὰ τὴν μῆνιν Ἥρας, ὅτι ἔθρεψε τὸν Διόνυσον ἢ Ἰνὸ, τὸν μὲν Λέαρ-
χον ἀναιρεῖ, ἔμελλε δὲ καὶ τὸν ἕτερον. ἀναλαβοῦσα δὲ αὐτόν ἢ Ἰνὸ

1. κερατάριον] Vid. schol. ad 254.
12. ὑπεξηραμμένη] ὑπεξηραμένη P.
22. οὖν] δὲ V. ubi verba οὐκ ἐναν-
τιοῦται—σωθῆναι αὐτόν leguntur in-

fra post ἐδυστύχησεν.

29. ἢ Ἰνώ] Nomen hic et l. 32.
om. P.T.

31. μὲν om. B.P.Q.

φεύγει καὶ ἑαυτὴν εἰς τὴν θάλασσαν ῥίπτει. διὰ δὲ τὴν Διονύσου τροφήν σὺν τῷ παιδὶ ἰσοθέου τιμῆς ἔλαχε, καὶ τὰ ὀνόματα μετέβαλεν ἢ μὲν Λευκοθέα κληθεῖσα διὰ τὸ φυγὴν πεποιῆσθαι διὰ τοῦ Λευκοῦ πεδίου τῆς Μεγαρίδος, ὃ δὲ Παλαίμων διὰ τὸ συλλαμβάνεσθαι τοῖς παλαίοις κατὰ θάλασσαν. B.P.Q.T. 5

[βροτὸς αὐδήσσσα] ἤτοι διαβόητος διὰ τὰ συμβάντα, ἢ ἐπεὶ οἱ ἄνθρωποι φωνήεντες πρὸς τὰ ἄλλα ζῷα. οὐδήσσσα ἢ ἐπίγειός ποτε. V.

ὃ μὲν Ἀριστοφάνης τὰς ἀνθρωποειδεῖς θεὰς αὐδήσσας φησὶν οἰονεῖ φωνὴν μετεिल्φύας, ὃ δὲ Ἀριστοτέλης οὐδήσσαν λέγει οἰονεῖ ἐπίγειον. οὕτως καὶ Χαμαιλέων. H.P.Q. 10

φωτὴ ἀνθρωπίνῃ χρωμένη, ἀλλ' οὐχὶ θεία. διὰ σημείων γὰρ καὶ οἰωνῶν καὶ ἱερείων καὶ θυσιῶν καὶ δι' ὀνείρων, οὐκ αὐδῆς, φθέγγονται οἱ θεοί. καὶ ἐφετμαὶ αὐται. “οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνησθαι ἐφετμῶν” (Od. δ, 353.), τῶν θεοπροπιῶν λέγει. E.

ζητεῖ Ἀριστοτέλης, διὰ τί τὴν Καλυψὶν καὶ τὴν Κίρκην καὶ τὴν 15

7. αὐδήσσσα] Sic omnes ante Barnes. qui, nullum codicem (quod alias facit) laudans reposuit οὐδήσσσα. Vera autem est emendatio (vid. not. sq.) nisi quod, ut observat Ern., scribendum ἢ οὐδήσσσα. BUTTM. Restitui οὐδήσσσα.

9. οὐδήσσαν] Libri αὐδήσσαν, de quo Buttm. “Mirum in mendosa hac scriptura conspirare codices H.P.Q. hic et mox in alio scholio p. 279, 4.; item Etymol. M. p. 169, 11. Veram autem scripturam, in his scholiis nimirum, esse οὐδήσσαν tum re ipsa patet; nam explicatio ἐπίγειος, ἐπὶ γῆς vocem spectat ab οὐδας formatam; tum testimonio Eustathii et schol. H. ad κ, 136.” Ineptam autem illam correctionem οὐδήσσσα merito notavit Lehrs. Arist. p. 50.

13. αὐται Buttm. pro αὐταί.

14. λέγει] Cf. ad ζ, 125. BUTT.

15. Turbatum esse aliquid in hoc scholio vel ex eo apparet quod non satis clara inde emergit Aristotelis et ratio et argumentatio; quæ ut conjectando elici possit faciant fortasse varietates codicis E.

Nos observamus Inonem quidem revera eo epitheto, qualecunque illud est, hic non appellari. Immo cum dicitur eam olim fuisse βροτὸν αὐδήσσαν, manifestum est, nunc, ubi dea est, hoc epitheton non amplius cadere in illam. Deinde non tacebo parum sollertes fuisse interdum in grammaticis his minutis antiquiores; qui hic quidem naturam formationis in εἰς εντος non perspexerunt, quæ nunquam usurpatur nisi de iis quæ referta sunt aliqua re aut naturam ejus induerunt: ut vel per linguæ rationem fieri plane non possit ut οὐδήσσσα, αὐλήσσσα dicatur ea quæ sit in terra, in aula. Manifestum est itaque hunc quidem de Inone locum referendum esse ad eum usum qui est ζ, 125. ubi hominum epitheton est αὐδῆεις, h. e. μέρον: cf. II. τ, 407. de equo loquente. Tamen illa etiam de Circa et Calypso explicatio, dici eas ita, quod hæc quidem deæ solæ humana et natura et voce utantur, non satisfacit; neque dubito quin in his quidem epitheton hoc spectet vo-

Ἰνώ αὐδήσσας λέγει μόναις. πᾶσαι γὰρ καὶ αἱ ἄλλαι φωνὴν εἶχον· καὶ λῦσαι μὲν οὐ βεβούληται, μεταγράφει δὲ ποτὲ μὲν εἰς τὸ αὐλή-εσσα, ἐξ οὗ δηλοῦσθαί φησιν ὅτι μονώδεις ἦσαν ἐπὶ δὲ τῆς Ἰνουσ οὐδήεσσα. τοῦτο γὰρ πάσαις ὑπῆρχεν αὐταῖς καὶ μόναις. πᾶσαι γὰρ αὐταὶ ἐπὶ γῆς ᾤκουν. μήποτε δὲ τὸ αὐδήεσσα οὐ τὸ φωνῆ μόνῃ 5 χρῆσθαι δηλοῖ, ὡς το “αὐδήεντα δ’ ἔθηκε” (Π. τ, 407.), σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἔνδοξον καὶ ἐπίφημον. καὶ ἐκάστη δὲ τούτων ἔνδοξος, ὡσπερ ἡ Ἰνώ. ὅτε γὰρ ἐν ἀνθρώποις ἦν, ἔνδοξος καὶ ἐπίφημος ἐν πᾶσιν ἐτύγχανεν. E.P.Q.T.

335. ἐξέμμορε] δύναται πρὸς ἀμφοτέρας χωρεῖν ἡ λέξις. H. 10

336. ἡ ρ’ Ὀδυσῆ’ ἐλέησε] δαιμονίως τῷ ἐπεισοδίῳ. ἅμα γὰρ ἀρχαίαν ἱστορίαν ἐνδεδεικται ἐξω τῆς ὑποθέσεως, καὶ τόπῳ ἀρμόζον πρόσωπον παρέλαβεν. ἔθος τε Ὀμήρῳ ἐν τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις θεῶν βοήθειαν εἰσάγειν. H.Q.

337. αἰθυίῃ δ’ εἰκυῖα ποτῆ ἀνεδύσατο λίμνης] οὐκ ἐφέρετο ἐν 15 τοῖς πλείοσι. Ἀρίσταρχος δὲ περὶ μὲν τῆς ἀθετήσεως διατάζει, γράφει δὲ διὰ τοῦ ὑ πεδύσατο. ἐν δὲ τισιν ἀνεδύσατο. ζοικε δὲ ὁ στίχος ἐκ τῶν ὕστερον (352.) εἰρημένων ὑπό τινος παρεμβεβληθῆσαι “αὐτῆ δ’ ἄψ ἐς πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα αἰθυίῃ εἰκυῖα.” H.P.Q. τινὲς εἰς τὸ εἰκυῖα στίζουσιν, ἢ ἡ, πετομένη ἀνήλθεν ἐκ τῆς λίμνης. 20

cem canoram, qua utraque καλὴν ἀοιδίαι (ε, 61. κ, 227.). BUTTM.

P. 278, 15. ζητεῖ Ἀ.] Ἄλλως. προσ- κείσθω δὲ καὶ τὸ, ἡ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα. ζητεῖ γὰρ ὁ ἄ. T. in quo hoc scholion adjunctum est ei quod v. 337. apponetur. Ἄλλως etiam in E.Q. præfixum.

P. 279, 1. καὶ αἱ om. T.

2. βεβούληται] βούλεται E.Q.

3. μονώδεις] In P. μονῶδεις: sed illud sine dubio verum, quanquam hæc vox de eo qui est solitarius, aliunde mihi nota non est. BUTT. Usitatum est μονῆρις.

4. αὐδήεσσα] Libri αὐδήεσσα. τοῦτο] ἐκεῖνο E.

5. ἐπὶ γῆς] ἐπ’ αὐλάς E. δὲ E.T. ὅν Q. δ’ ὅν P. οὐ τὸ] οὐ τῆ T.

φωνῆ μόνῃ χρῆσθαι T. φωνῆ μόνῃ κερῆσθαι P.Q. ἀνθρωπινῆ φωνῆ μόνον

χρῆσθαι E.

8. καὶ ἐπίφημος ἐν πᾶσιν ἐτύγχανεν] ἐν πᾶσι καὶ ἐπίφημος ἡ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα T.

11. τῷ ἐπεισοδίῳ Buttm. correxit pro τὸ ἐπισοδίῳ. Idem post δαιμονίως addidit κέρχεται, quo non opus esse ostendi ad δ, 720.

14. βοήθειαν εἰσάγειν H. βοηθείας τυγχάνειν Q.

17. διὰ τοῦ ὑ] Cum solum ὑ memoret scholiastes, et mox ἐν δὲ τισι tantum dicat, non ἐν τοῖς λοιποῖς, dixeris fuisse tertiam etiam scripturam ἐπεδύσατο. Et sane dea neque ἀναδύεσθαι, cui pugnat illud ποτῆ, neque ὑποδύεσθαι poterat. An igitur ἐπιδύεσθαι mergorum motum illum significabat quo advolantes aquam attingunt et innatant ei? BUTTM.

19. κυμαίνοντα] καθίοντα H.P.

P.T. Ἄλλως. οὐ τῷ σώματι, ἀλλὰ τῷ τάχει τῇ αἰθυσίᾳ εἰκυῖα, οὐ μεταβαλοῦσα τὸ σῶμα πρὸς τὸ ὄρνεον, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀνάδυσιν ἢ εἰκῶν. P.Q.T. οὐ μεταμεμόρφωται ἄρα εἰς αἰθυσίαν, ἀλλὰ δίκην αἰθυσίας ἀνῆλθεν. οὐ γὰρ ἂν διελέγετο τῷ Ὀδυσσεῖ οὐδὲ ἐδίδου αὐτῷ τὸ κρήδεμνον. B.P.Q.T. πρὸς τὸν ἀνάδυσμόν ἐστιν ἢ εἰκῶν καὶ τὸ 5 παραδειγμα, οὐ κατὰ σῶμα. οὕτω καὶ ὁ Ἑρμῆς “σεύατ’ ἔπειτ’ ἐπὶ κῦμα λάρω ὄρνιθι ἐοικώς” (51.). οὕτω καὶ ἐπὶ Ἡρας καὶ Ἀθηνᾶς, “αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ’ ὁμοῖαι” (Π. ε, 778.), οὐ περιστεραὶ γενόμεναι, ἀλλ’ ὁμοῖαι τοῖς ἴθμασι τῶν περιστερῶν εἰς τὸ στρατόπεδον ἔρχονται. ἴθματα δὲ οὐκ ἐστὶν ἴχνια, ἀλλ’ ὀρμήματα 10 καὶ πτήσεις ἀπὸ τοῦ ἵεναι καὶ ἀπὸ τοῦ ἴθι ἰθμός· καὶ γὰρ καὶ τὴν εἴσοδον εἰσιθμῆν (ζ, 264.) καλεῖ. τὸ δὲ ποτῆν, ἢ ἢ κατὰ τὴν πτήσιν καὶ τὴν ὀρμῆν. ἀπαλλασσομένη μέντοι εἴκασται τῇ αἰθυσίᾳ, ὡς καὶ Ἀθηνᾶ, “ὄρνις δ’ ὡς ἀνόπαια διέπτατο,” καὶ “φήνη εἰδομένη.” αἰθυσία δὲ εἶδος ὄρνεου θαλασσίου. Ε.

15

αἰθυσίᾳ δ’ εἰκυῖα ποτῆν ἀνεδύσατο λίμνης] σὺν τῷ ν γραπτέον, ἢ ἢ πτήσιν καὶ τὴν ὀρμῆν. ἀπαλλασσομένη δὲ — — θαλασσίου. V. ποτῆν ἢ ποτῆ, τὴν πτήσιν, τῇ πτήσει. V.

γράφεται καὶ ποτῆν, πτήσιν. ἄμεινον δὲ χωρὶς τοῦ ν ἐν δοτικῇ. H.P.Q. δύναται δὲ καὶ τοῦτο ὑπὸ τὴν συγκοπὴν εἶναι καὶ ἀπὸ 20 τοῦ πετῶ γεγενῆσθαι ὡς νέμω νομή, στρέφω στροφή, σκέπω σκοπή P.Q.

ἀνεδύσατο λίμνης] πῶς τὸ τεταραγμένον πέλαγος λίμνην φησί; ὅτι πρὸς τιμὴν τῆς θεοῦ πρὸς τὸ παρὸν ἐγαληνίασε. P.Q.

341. μενεαίνων] προθυμούμενος· σημαίνει γὰρ ἐκάτερον ἢ λέξις. 25 τὸ δὲ ἄδ’ ἔρξαι ἀντὶ τοῦ οὕτως ἔρδε. H.

342. ἔρξαι] πράξον. ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικῶν. V. ἀπινύσσειν] μωραίνειν, ἀπὸ τοῦ πινυτός ὁ φρόνιμος. πινύσσω βῆμα, καὶ μετὰ τοῦ στερητικῶν α, ἀπινύσσω τὸ μωραίνω. B.E.

344. ἐπιμαίεο] ἐφίεσο τοῦ νόστου τῆς γῆς τῶν Φαιάκων. H.T. 30

346. τῇ δὲ, τῷδε κρήδεμνον] τὸ μὲν ἵνα ἀξιόπιστος ὁ λόγος γένη-

1. Ἄλλως om. T., qui post σώματι addit δέ.

τῇ αἰθυσίᾳ εἰκυῖα om. P.Q.

οὐ μ. T. ἀλλ’ οὐ μ. P.Q.

12. εἰσιθμῆν Buttm. pro ἰθμῆν.

17. καὶ τὴν correctum ex schol. præcedente pro ὡς τὴν.

21. σκοπή] σκέπη P.

26. ἀντὶ τοῦ] τοῦ om. H.

28. πινύσσω Buttm. pro πινέω.

ται ἐπὶ τοσοῦτον διανηχομένου τοῦ Ὀδυσσέως. τὸ δὲ πρὸς ἀσφάλειαν αὐτῷ ἔμελλεν, ὥσπερ σύμβολον τῆς θείας βοηθείας. P.Q.T.

στέρνοι] στέρνοισι, διχῶς αἱ Ἀριστάρχειαι. H.P. τὸ δὲ τανύσαι ἀπαρέμφατον διὰ τὸ βαλέειν. P.

347. κακὸν] γρ. δέος. H.

5

349. ἄψ ἀπολυσάμενος] μακρὸν ἀπὸ τῆς γῆς. P.

βαλέειν] πάλιν τοῖς ἀπαρεμφάτοις ἀντὶ προστακτικῶν χρῆται. λέγει δὲ ὅτι ῥίπτων τὸ ἱμάτιον ἀποστραφήσεται. H.P.Q.

350. πολλὸν ἀπ' ἠπειροῦ] ἵνα μὴ τὸ κύμα ἐκβράσῃ αὐτὸ εἰς τὴν γῆν. B.P.Q.T.

10

352. ἄψ] γρ. καὶ, αἶψα. H.M.P.

354. αὐτὰρ ὁ μερμήριζε] οἱ μὲν δειλοὶ καὶ τὰ εὐθέςτατα προσίενται ὑπὸ φιλοψυχίας, ὁ δὲ χαίρειν ἑάσας τὰς ὑποθήκας τῆς θεᾶς τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ προσέχει, πείρα μαθὼν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν συμπτωμάτων καὶ τὰ φιλανθρωπώτατα ὑποπτεύειν. P.Q.T.

15

356. αὐτε] γρ. καὶ ἄλλον. M.

357. ὅτε με] ἐπειδή. Gl. M. γρ. ὅτε με. χωρίζει Ἀριστοφάνης διὰ τὸ ὅτε. H.P.

358. ἀλλὰ μάλ' οὐπω πείσομ'] οὐκ εἰς ἅπαντα καταφρονεῖ τῆς ὑποθήκης, ἀλλ' εἰς δευτέραν ἐλπίδα αὐτῷ χρήσασθαι τῷ κρηδέμῳ. 20 P.Q.

364. ἀναστρεπτόν τὴν πάρα. δηλοῖ γὰρ τὸ πάρεστιν, ἐπεὶ οὐδέν μοι πάρεστιν ἄμεινον προνοήσασθαι. H.M.T.

367. κατηρεφές] ὑψηλὸς ὥστε σκεπᾶσαι αὐτόν. B.P.T.

3. τανύσαι.] τάνσαι. H.P.

8. δὲ ὅτι Butt. pro διότι.

ἀποστραφήσεται] ἀποστραφῆ P. ἀπογραφή H. ἀπογράφων Q.

9. ἵνα—γῆν] Hæc verba scholio superiori μακρὸν ἀπὸ τῆς γῆς adjungit P.

15. τὰ φιλανθρωπώτατα] τὴν φιλανθρωπώτητα Q.

17. γρ. ὅτε με] Voculæ ὅ super-scriptum in P. διό.

Ἀριστοφάνης] Nempe Aristophanes cepit pro ὅτε, non pro ὅτι. PORSON. Immo, ut ex allatis apparet, pro neutro ὅτε, quod sit

pro διό τε h. e. δι' ὅτε, h. e. διό. BUTTM.

19. Lemma ὃδ' ἔρξω (v. 360.) præfixum in P.

22. ἀναστρεπτόν — τὸ πάρεστιν] Hæc verba sunt etiam in P.

οὐδέν μοι] μοι ab scholiasta additum esse potest. Non improbabilis tamen Cobeti conjectura est veterem versus scripturam fuisse νῆξοι', ἐπεὶ οὐ μὲν μοι τι πάρα προνοήσαι ἄμεινον, syllabis πει et ου per synizesin in unam coalescentibus, ut alibi non raro. ἐπει—πάρεστιν om. T.

ὄρα δὴ πῶς ἑαυτῷ ἐπαγωνίζεται ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ ὁ ποιητής. ἄνω γὰρ εἰπόν “ἔλασεν μέγα κῦμα κατάκρης” ἤγουν ὀλοκλήρως, νῦν κατηρεφές τὸ κῦμα εἶπεν, οἰονεὶ τὸ καταστεγάζον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν.

P.Q.

368. ὡς δ' ἄνεμος ζαῆς ἦϊον] μεγάλως. H. ὄξυτόνως τὸ ζαῆς. 5
B.H.P.T.

ἦια δὲ τὰ ἄχυρα παρὰ τὸ πανταχόθεν ἰέναι διὰ τὴν ἀσθένειαν.
B.P.T. ἀχύρων, παρὰ τὸ ἰέναι ταχέως τὸ ἄχυρον. δηλοῖ δὲ καὶ τὰ βρώματα καὶ ἐφόδια. V.

ἦϊον θημῶνα] πάντα κοινῶς τὰ σιτία τινῶν ἦια Ὅμηρος καλεῖ. 10
οὕτως γοῦν καὶ τὰς ἐλάφους εἶρηκεν “αἶτε καθ' ἕλην θῶων πορδα-
λίων τε λύκων τ' ἦια πέλονται” (Il. ν, 103.). καὶ τὰ ἄχυρα δὲ σιτία
ζῶων τινῶν εἶη. P.Q. παρὰ τὸ ἰέναι καὶ φέρεσθαι ταχέως. B.

369. καρφαλέων—μακρὰ] ἐκότερον τῷ ἐπιθέτῳ ἐπέτεινε. P.

371. κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων] οἶδε μὲν ὁ ποιητής τὸν κέλητα, οὐκ 15
εἰσάγει δὲ τοὺς ἥρωας αὐτῷ χρωμένους, εἰ μὴ ἐξ ἀνάγκης ἐν τῇ Δο-
λωνείᾳ τὸν Διομήδην. P.Q.T. κέλητα ἵππον λέγει τὸν ἄζυγον τὸν
κατὰ μόνας ἐλανύμενον. T. μονοκάβαλλον. Gl. P. ὡς κέλης, ὃ
ἔστιν ὁ ἄζευκτος ἵππος. V.

377. ἀλώω] πλανῶ σύ. Gl. M. διαίρεσις ἔστι τοῦ ἀλώ, διὸ βα-20
ρυτόνως ἀναγνωστέον. P.T.

378. διοτρεφέεσσι] γράφεται, Φαιήκεσσι. B.

379. ἀλλ' οὐδ' ὧς σε ἔολπα] πάλιν ἄλλων δεινῶν προσδοκίαν ὑπο-
βάλλει ἀνακινῶν ἀγῶνα τῷ ἀκροατῇ. B.P.Q.

ὀνόσσεσθαι] διχῶς νοεῖται, ἢ ὀνόσσεσθαι καὶ μέμψασθαί σε τῆς 25
κακότητος ἦτοι τῆς ταλαιπωρίας, ἢς ἔπαθες, ἢ ὀνόσσεσθαι καὶ ἀπό-
νασθαί σε, ἦτοι ὠφεληθῆναι σε τῆς κακότητος τῆς σῆς ἕνεκά, ἦτοι
τῆς κακουργίας, ὅτι ἐφόνευσας τὸν ἐμὸν υἱόν. B. ἐκφυγεῖν ἢ ἐξευ-
τελίζειν τὴν κάκωσιν. E.

381. Αἰγᾶς] τόπος, ἐξ οὗ καὶ Αἰγαῖον πέλαγος. B. Αἰγαί πρό-30

1. δι] Præstat dé.
2. ἦγουν ὀλοκλήρως om. R.
11. πορδαλίων] παρδαλίων P.
14. Scholion ad ἐκέδασε rela-
tum in P.
17. ἄζυγον] ἄζυγα Eustath. p.
1539, 20.

22. Φαιήκεσσι] Aut est var. lect.
pro ἀνθρώποισι, aut, quod verosimi-
lius, glossa ad ἀνθρ. διοτρ. Cf. not.
ad α, 361. BUTTM. Nisi ortum
ex varia lect. ἦπως, Φαιήκεσσι anno-
tata ad v. 386.

23. π. ὑ. ἀνακινῶν] ὑ. π. κινῶν P.

λις Ἀχαΐας. οἱ δὲ νῆσον πρὸ τῆς Εὐβοίας ἱερὰν Ποσειδῶνος. E.V. Αἰγὴ, νῆσος πέραν Εὐβοίας ἱερὰ Ποσειδῶνος, ἧτις νῦν ἐπεκλύσθη. οἱ δὲ, πλησίον Σαμοθράκης. P.

383. ἀνέμων κατέδησε κελεύθους] κατέπαυσε τὰς πνοάς. E. τῶν ἄλλων ἀνέμων δηλονότι. B.P.Q.T. 5

385. πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν] κατέαξε τὰ τῶν ἄλλων κύματα. ἐπιφέρει γὰρ, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς. V.

καὶ πῶς κύματι πηγῷ ἐπλάζετο; δῆλον οὖν ὅτι τὰ τῶν ἄλλων ἀνέμων κύματα ἔπαυσε, μόνον δὲ βορρᾶν ἀφῆκε πνεῖν. B.P.Q.T. τοῦτο δοκεῖ μάχεσθαι τῷ ἐπιφερομένῳ “ ἔνθα δύο νύκτας, δύο δ' ἤματα κύ- 10 ματι πηγῷ πλάζετο.” λυοίτο δ' ἂν ἐκ τῆς λέξεως τὰ γὰρ πρότερα, φησὶ, κύματα κατέαξε τὰ ἐκ τῶν ἄλλων ἀνέμων, μόνον δὲ τὸν βορέαν εἶασε πνεῖν. τινὲς δὲ μεταγράφουσιν “ πρὸ δὲ κύματ' ἔαγεν.” E.T.

386. τὸ ἕως ἀντὶ τοῦ ἴνα, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ “ εἰὼς χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί” (Od. ζ, 80.). τινὲς δὲ γράφουσιν, ὅπως 15 Φαιήκεσσιν. B.H.P.Q.

388. κύματι πηγῷ] οἱ μὲν γλωσσογράφοι μέλανι καὶ ἰσχυρῷ, ψυχρῷ, ἀδιαλύτῳ. τινὲς δὲ γαληναίῳ. κρείσσον δὲ εὐταγεῖ, εὐτραφεῖ καὶ εὐμεγέθει. E.P.Q.V.

389. προτιόσσειτ' ὄλεθρον] προεμαντεύετο, προέβλεπε. B. 20 ἐπιστροφὴν ἐποίει καὶ ἔβλεπε. E. ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ φανερῶς εἴωρα τὴν ἑαυτοῦ ἀπώλειαν. P.Q.V.

πλάζετο] ὁ μὲν Ἀρίσταρχος τὸ πλάζετο, Αἰολικῶς ἐκτείνων τὸ α, ἐπὶ τοῦ ἐπλήσσετο λαμβάνει, ἔνιοι δὲ ἐπὶ τοῦ ἐπλανᾶτο. P.Q.

391. ἠδὲ γαλήνη ἔπλετο] γαλήνη ἀνέμων, οὐ κύματος. ἐπάγει οὖν 25 “ μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.” πολλάκις δὲ μετὰ τὴν τῶν ἀνέμων λῆξιν τὸ ἐνδόσιμον τοῦ πνεύματος ἔτι ἐπεγεῖρει κύματα. B.E.H. P.Q.T. ἢ γαλήνη οὖν οὐ τῶν κυμάτων ἦν, ἀλλὰ τῶν ἀνέμων. πολ-

1. et 2. ἱερὰν et ἱερὰ scripsi pro ἱερὸν, quo servato Buttmannus νῆσον et νῆσος in νῆσιον mutari volebat, quod non convenit loco alteri ubi sequitur ἧτις. τόσον ἱερὸν τῷ Ποσειδῶνι dixit Eustath. p. 1544, 31.

5. πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν] Cf. schol. ad 295. BUTTM.

8. πηγῷ] κωφῷ P.

9. τοῦτο om. T.

13. τινὲς—ἔαγεν] Hæc sunt etiam in P.

πρὸ] πρὸς E. P.

κύματ'] κύματος E.

14. τὸ ἕως—χυτλώσαιτο est in T.

15. ὅπως] Immo ὅπως.

17. οἱ μὲν γλωσσογράφοι om. E. P. Q.

18. ψυχρῷ, ἀδιαλύτῳ om. P. V.

27. ἐπεγεῖρει] ἐγεῖρει H.

λάκεις δὲ παυσαμένων τῶν ἀνέμων μένει τὸ πέλαγος κύματι κωφῷ κυλινδούμενον. Q.T.

ἤδὲ γαλήνη] Ἀρίσταρχος ἢ δέ, ἄρθρον δεχόμενος τὸ ἦ. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ καί. H.

393. ὑπὸ κύματος] ἐν τῇ Ἀριστοφάνους καὶ Ῥιανῷ, ἐπὶ κύμα-5 τος. H.

394. ὡς δ' ὅταν ἀσπασίως] κάλλιστα παραδείγματα παρὰ γονέων χρηστῶς ἐκτίθεται ὁ ποιητὴς παιδεύων, πῶς ἔχειν πρὸς γονέας δίκαιον καὶ “ζῶειν μὰν ἔτι φασι Μενότιον, ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι, τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα” (Π. π, 10 14.). P.Q.

οὐ μόνον πρὸς τὴν χαρὰν καὶ τὸ ἀνέλπιστον ἢ παραβολή, ἀλλὰ καὶ τὸ χρόνιον τῶν πρόσθεν δεινῶν. P.T.

396. ἔχραε] ἐπέσκηψε, μετὰ βλάβης ἐπῆλθεν, ἢ ἐπεβάρησε καὶ ἐπέθετο. H.P.V. 15

397. ἀσπασίον δ' ἄρα τόν γε] ἀσπασίως θέλοντα ἐκεῖνον. B.

398. ἀσπαστὸν εἰσίατο γαῖα] παρὰ Καλυψοῖ μὲν διατρίβων Ἰθάκην ποθεῖ, ἐν θαλάττῃ δ' ὣν οὐχ ὅπως πάλιν, ἀλλ' αὐτὴν μόνην τὴν ξηρὰν οὐσίαν. P.Q.

400. γέγωνε βοήσας] ὅστις γεγωνῶς ἐβόησε. τὸ δὲ ἐγεγώνει ἀντὶ 20 τοῦ εἰς ἀκοὰς ἐγένετο βοήσας τις. B. ὥστε ἐξακουστὸν γενέσθαι βοήσαντὰ τινά. E.V. ἐγνώσθη, ἠκούσθη. P.

401. ὅτι πᾶσι καλῶς ἐδόκει ἔχειν τὰ πεπονημένα Ὀδυσσεῖ, ἕτερα ὑπεκκαύματα καὶ φιλοτιμίας ἀρχὴν κενῆς ἐξεῦρεν ὁ ποιητὴς ἐπαγωνιζόμενος ἑαυτῷ. H.P. 25

402. ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα] τὴν πρὸς τὰς πέτρας ἀντίκρουσιν τοῦ κύματος διὰ τοῦ ῥήματος παρεστήσατο. οὐ γὰρ ἐκχεῖται ἐπ' αἰγιαλὸν, ἀλλ' ἔστιν ἀγχιβαθῆς ἢ ἐκβολή, ὥστε προσπελάζον τὸ κῦμα τοιοῦτόν τινα ἀποτελεῖν ἤχον διὰ τῶν πετρῶν. P.Q.T. ποιὸν ἤχον ἀπετέλει. τῶν δὲ πεποιημένων ἢ λέξις. τραχὺ γὰρ τὸ ρ, τὸ θ, 30 τὸ χ. τὸ δὲ ἄχνη ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ἔχω, ἀέχνη καὶ ἄχνη. E.

5. Ῥιανῷ Porsonus pro ἀρσιανῷ.

14. 15. ἐπέσκηψε—ἐπέθετο H. με-
τὰ βλάβης ἐπέσκηψε, ἐπῆλθεν, ἢ ἐπε-
βάρησεν P.V.

18. αὐτὴν μόνην] αὐτὸ μόνον P.

25. ἑαυτῷ H. ἑαυτῶν P. Conf.
p. 282, 1.

ποτι ξερὸν ἠπειροῖο] πρὸς τὸ ξηρὸν τῆς γῆς. λέγει δὲ τὸ πετρώδες τῆς ἀκτῆς. V. ξερὸν] συστολή τοῦ η εἰς ε. E.

403. ἀλὸς ἄχνη] τῷ λεπτομερεστάτῳ τοῦ ἀφροῦ τῆς ἀλὸς πάντα ἐκεκάλυπτο, ἢ τῇ ἀκαθαροσίᾳ. P.V.

404. νηῶν ὄχοι] οἱ συνέχοντες τὰς ναῦς. ἢ ἐφ' ὧν ὄχοῦνται καὶ 5 ἀναπαύονται αἱ νῆες. V. διὰ τὸ ὀχεῖσθαι ἐν αὐτοῖς τὰς ναῦς. ἢ οἱ ἔχοντες καὶ φυλάσσοντες τὰς ναῦς. E.P.

ἐπιωγαὶ δὲ τόποι σκέπην ἀνέμων ἔχοντες, παρὰ τὴν ἰωὴν καὶ τὸ ἄγνυσθαι, ἔθλα κλῶνται τὰ κύματα ἢ ὁ ἄνεμος διὰ τὸ μὴ εὐρίσκειν διόδον. E.P.T. οἱ ἀνέμου σκέπην ἔχοντες τόποι, ἢ αἱ ἐξοχαὶ καὶ οἱ 10 πλατεῖς αἰγιαλοί. V. καταδύσεις. διηνηόχασι δὲ τῶν λιμένων, ὅτι τόποι εἰσὶν ἀλίμενες μὲν, δυνάμενοι δὲ διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἀνέμων σκέπην δέξασθαι νῆας. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἰωῆ ἢ κραυγῆ καὶ ἢ πνοῆ καὶ τοῦ ἄγω τὸ κλῶ, ἐν ᾗ κλῶνται τὰ κύματα. E.

τίμη διηνηόχασιν αἱ ἐπιωγαὶ τῶν λιμένων; φημί οὖν ὅτι ἰωὴν τὴν 15 πνοὴν λέγει, ὡς που εἶρηκεν “ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτιο ἰωῆς” (Π. λ, 308.) ποιήσας ἐκ τοῦ ἄειν, ὃ σημαίνει τὸ πνεῖν. ὅθεν ἐπειδὴ καὶ ἀντὶ τοῦ φωνεῖν καταχρηστικῶς εἶπεν “αἶε δ' ἐταίρους” (Π. λ, 461.), ἰωὴν καὶ τὴν φωνὴν κέκληκε “τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωῆ” (Π. κ, 139.), καὶ τὸ ἤυσε παρὰ τὸ ἄειν. καὶ μεταφορικῶς “λευσσω 20 δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηλοῖο ἰωῆν” (Π. π, 127.). κυρίως οὖν τῆς πνοῆς ἰωῆς οὔσης, ἐκ ταύτης καὶ τοῦ ἄγνυσθαι τοῦ σημαίνοντος τὸ κλῶσθαι εἶρηται “βορέω ἐπιωγῆ” (Od. ξ, 533.), ὅπου ἄγνυται ἢ πνοῆ τοῦ βορέου. ἐπιωγαὶ οὖν ῥηθήσονται τόποι ἀλίμενες μὲν, δυνάμενοι δὲ διὰ τὴν ἐκ τῶν ἀνέμων σκέπην δέξασθαι νῆας. P.Q.T.] 25

405. ἀλλ' ἀκταὶ προβλήτες] πέτραι αἱ ἐν αἰγιαλῷ πεπηγμέναι ἐν ὕψει. E. Ἄλλως. προβεβλημένοι καὶ ἐξέχουσαι τῆς θαλάσσης, λεπίδωται πέτραι δέξυβελεῖς, τὰ λεγόμενα βράχη. E. ἐξοχαί. H. οἱ προνευκότες εἰς θάλασσαν πετρώδεις τόποι. H.P.T. αἱ προβεβλημένοι τῆς θαλάσσης πέτραι. ἀκταί, ἐξοχαί. V. 30

σπιλάδες δὲ αἱ διεσχισμένοι καὶ κεκοιλωμένοι πέτραι ὑπὸ τῆς συν-

8. τὴν ἰωὴν P. τὸ ἰὼ E.

9. κλῶνται] κλῶται P.T., omisso τὰ κύματα ἢ.

15. τίμη] τί T.

16. πολυπλάγκτιο] πολυπλάτσιο P.

17. ἄειν P.T. αἶειν Q.

21. κυρίως—ἰωῆς οὔσης] πόθεν—ἰωῆς Q.

23. ἐπιωγῆ] Legitur ἐπ' ἰωγῆ.

26. ἐν ὕψει] Spectat hoc ad πάγουσ. BUTTM.

31. καὶ κεκοιλωμένοι om. E.P.Q.T.

εχούσ πληξέωσ τῶν κυμάτων. E.P.Q.T.V. ἐπεὶ σπηλυγοειδεῖσ τινεσ οὔσαι. P. οἱ δὲ, ὕφαλοι πέτρασ. E.

πάγοι] αἱ εἰσ ὕφοσ διήκουσαι πέτρασ, ἢ πετρώδεισ ἐξοχαί. Q.T. οἱ ὄξεισ τόποι, αἱ πετρώδεισ ἐξοχαί. ἢ ὄξειαι πέτρασ, ἢ εἰσ ὕφοσ ἀνέχουσαι πέτρασ. ἀνατεταμένοι τόποι. V. 5

409. ὑποστικτέον εἰσ τὸ Ζεύσ, καὶ ἐπέρασα· ἢ γὰρ ἀνταπόδοσισ εἰσ τὸ “ἐκβασισ οὔ πη φαίνεται.” H.

ἐτέλεσσα] γρ. ἐπέρασα. H.P.

410. πρὸ πολλοῦ τὸ δεινὸν σκοπεῖ, οὐχ ἅμα τῷ πλησιάσαι. P. αὐτόσ ἐστιν ἑαυτοῦ συναισθανόμενοσ “Ὀμηροσ εἰσ ὅσον ἀγωνιάσ 10 προήγαγε τὸν λόγον. P.

412. ῥόθιον] τὸ μετὰ πολλοῦ ῥοῖζου φερόμενοσ καὶ ὀρμητικόν. ἐκ τοῦ γινομένου ἤχου τὸ σημαινόμενοσ. B.E.P.V.

413. ἀγχιβαθῆσ] ἢ ἐγγὺσ τῆσ γῆσ βάθοσ ἔχουσα. P.V.

415. ἀφ’ ἐτέρασ ἀρχῆσ ἀναγνωστέον. μάλα γὰρ αὐτοῦ τὴν εὐλά- 15 βειαν κομματικῶσ λεγόμενοσ παρίσθησι. P.

λίθακι ποτὶ πέτρῃ] ἐφερμηνευτικόν πρὸσ τῇ τραχείᾳ πέτρᾳ. H.P. πέτρα λιθῶθει, ὃ ἐστι τὸ αὐτό. B. τῇ μικροῦσ λίθοσ ἔχουση ἐξέχοντασ, τουτέστι τῇ τραχείᾳ πέτρᾳ ὑποπεπτωκυῖᾳ τῇ θαλάσση. E.

417. εἰ δὲ κ’ ἔτι προτέρω] ἀντὶ τοῦ, εἴ που ἔμπροσθεν. καὶ περισ- 20 σὸσ ὁ κέ. P.T. προσωτέρω καὶ ἐκβολῇ τῆσ σω προτέρω. B.

418. ἠϊόνασ τε παραπλήγασ] τοὺσ αἰγυαλοῦσ. H. ὀξύτονωσ τὸ παραπλήξ. παραπλήγασ δὲ τὰσ μὴ ῥαδίωσ ἢ οὐ σφοδρῶσ πλησσομένασ ὑπὸ τῶν κυμάτων, διὰ τὸ μὴ ἀντικρὺσ διαίρειν τῷ κύματι. ἢ τὰσ μὴ κατὰ τὸ ἐναντίον, ἀλλ’ ἐκ πλαγίου πλησσομένασ. E.P.Q.T. 25 τὰσ ἐκ πλαγίου καὶ οὐχὶ ἀντικρὺ ἢ ὀμαλοῦσ τόπουσ. τινὲσ δὲ τοὺσ ἀπὸ κυμάτων παραπλησσομένουσ λιμένασ, ἐπιθετικῶσ. V.

1. σπηλυγοειδεῖσ Struvius pro λογοειδεῖσ.

3. ἢ π. ἐξοχαί om. T.

8. γρ. ἐπέρασα (ἐπέρασσα P.)] Est haud dubie glossema, quod ipsum in textu habet M., ἐπέρασσα scriptum, sed superscripto ἐτέλεσσα.

17. ἐφερμηνευτικόν] ἐφερμηνεύεται P.

22. ὀξύτονωσ τὸ π. (haec verba etiam ex H. enotata, omisso τό.) et παραπλήγασ δὲ om. E.P.Q.

23. ἢ οὐ σφοδρῶσ om. T.

24. ὑπὸ τῶν κυμάτων om. T., sed habet in alio scholio, παραπλησσομένασ τῇ γῇ, οὐκ ἐξ ἐναντίου πλησσομένασ ὑπὸ τῶν κυμάτων, quod emendatus scriptum vide infra ad v. 440.

ἀντικρὺσ διαίρειν (sic) T. ἀντιδαίρειν E.P.Q.

26. ἢ ὀμαλοῦσ—κυμάτων ex cod. addidit Barnes.

421. ἢ ἔτι μοι] διὰ γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ ἐπήρειαν πάντα δεινὰ προσδοκᾷ. P.Q.T.

422. ἐξ ἀλός, οἶά τε πολλά] Ἀρίσταρχος γράφει, εἰν ἀλί, οἶά τε πολλά. H.

κλυτὸς Ἀμφιτρίτη] ὡς τὸ “κλυτὸς Ἴπποδάμεια,” ἀντὶ τοῦ κλυ-5 τή. E. ἀπὸ τῆς δαίμονος ἢ θάλασσα. E.V.

Ἀμφιτρίτη] ἢ μεγάλη θάλασσα. ἢ δὲ διπλῆ πρὸς τὸ σχῆμα· καὶ ὅτι ἐν θαλάττῃ ὧν λέγει ἐξ ἀλός. H.P.Q.

Ἀμφιτρίτη λέγεται ἢ θάλασσα. ἀδελφὰ γάρ εἰσι τὰ στοιχεῖα ὁ Ποσειδῶν, ὁ Ζεὺς, καὶ ὁ Πλούτων. τῶ μὲν Διὶ ἔλαχεν ἢ τρίτη 10 μοῖρα, ἤγουν τὰ οὐράνια, τῶ δὲ Ποσειδῶνι ὡσαύτως ἢ θάλασσα, τῶ δὲ Πλούτωνι ὡσαύτως ἢ τρίτη, ἤγουν τὰ καταχθόνια. ἢ γῆ δὲ ἐστὶ καὶ τῶν τριῶν. E.

κλυτὸς Ἀμφιτρίτη] πῶς οὖν ἀλλαχοῦ φησι “κῆτος ἂ μυρία βόσκει ἀγάστωνος Ἀμφιτρίτη;” (Od. μ, 97.) ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ 15 ὕδατος, τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ στοιχείου. P.Q.T.

423. δῶδυσται] τὸ θέμα δῶν ὡς τανύω, ὠδυσται καὶ Ἀττικῶς δῶδυσται. B.P.T.

426. ῥινούς] ῥινὸς τὸ δέρμα, ὡς ἀλλαχοῦ ὁ ποιητὴς “ὑπὸ δ' ἔστρωτὸ ῥινὸς βοδὸς ἀγραύλοιο.” (Π. κ, 155.) M. ἔτυμολογεῖται ἀπὸ 20 τοῦ ῥέω ῥινόν. B.

δρύφθη] συνετρίβη, ἐρράγη. H. ἀπεδρύφθη, ἀπεξύσθη. ἀπὸ τοῦ δέρας δρύπτω. B. ἐμφαντικῶς διέτεμε τὰς λέξεις. H.P.

439. ὧς] τινὲς περιέσπασαν τὸ ὧς, ἵνα σημαίῃ τὸ ὅμως, ἔνιοι δὲ ὦξυναν. B.P.T. 25

παλιρρόθιον] παλινόρμητον, εἰς τοῦπίσω φερόμενον, ἐκ τοῦ ἀντικρὺ ῥέοντος. V. παλινορμήτως ὑποστρέψαν τὸ κύμα πάλιν ἀπήνεγκεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ εἰς τὸ πέλαγος. B.P.T.

431. ἐπεσσύμενον] ὁ Ἰξίων, ἀπεσσύμενον, καὶ μᾶλλον τὸ παλιρ- 30 ρόθιον. H.P.

3. εἰν ἀλί, οἶά τε Buttm. εἰν ἀλί ἄτε H. Aristarchus cur scripturam vulgatam mutaverit ex iis colligi potest quæ infra de præpositione ἐξ dixit scholiasta.

8. ἐξ ἀλός correxi pro ἔξοδος, quod

est in H. In Q. ἔξοδος, in P. ἐξῆδ. 20. βοδὸς ἀ.] ἢ ἀ. M. Recte scriptum ap. schol. supra ad v. 281.

23. ἐμφαντικῶς H. ἐμφατικῶς P.

24. ἔνιοι δὲ ὦξυναν om. B.T.

432. ὡς δ' ὅτε πουλύποδος] ὥσπερ οἱ πολύποδες ἀποσπώμενοι τῶν πετρῶν ἀντιλαμβάνεσθαι εἰώθασι ταῖς κοτυληδόσι καρτερῶς, οὕτως ἀντείχεται ταῖς χερσὶ καὶ προσεπεφύκει ὁ Ὀδυσσεύς, ὥστε καὶ ἀποξέσαι αὐτοῦ μέρος τι τοῦ δέρματος, καὶ προσείχεται τῇ πέτρῃ. Εἰ οὐκ ἔξωθεν ἢ εἰκῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐνύδρων. δύσριγον δὲ ὄν τὸ ζῆλον ἀντέχεται τῆς πέτρας θερμαῖνον αὐτὴν καὶ ἀντιβαλπόμενον ὑπ' αὐτῆς. Η.Ρ.Θ.Τ. καθὼς δὲ ἐκ θαλάσσης πολύποδος ἐλκομένου πυκτοὶ καὶ συνεχεῖς λίθοι πρὸς τὰς κοτύλας συνέχονται. Τ.

τοῦ ὀκτάποδος. εἶδος δὲ ἰχθύος ὁ ὀκτάπους. V.

433. πρὸς κοτυληδονόφιν] ὡς χαλκόφιν. λάιγγες τὰ μικρὰ λιθά- 10 ρια, ἢ μικρὰ ψηφίδια. Ρ.Θ. πρὸς ταῖς κοτυληδόσι. κοτυληδόνες δὲ εἰσιν αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάται. ἐναντίως δὲ παραβέβληνται. V.

434. ὡς τοῦ πρὸς πέτρησι] σημειοῦνται τινες ὅτι οὐ κατὰ πᾶν ὁμοίωται τὰ τῆς παραβολῆς. ἐκεῖ μὲν γὰρ τὸ σῶμα λίθακας ἀποσπᾷ, ὧδε δὲ πρὸς ταῖς πέτρας ἐναπομένει μέρος τοῦ δέρματος. Θ. 15

436. ὑπὲρ μόρον] δύο εἰσὶ μέρη λόγου. Ρ.

437. εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε] σύνεσιν, ἐπίνοισιν. Η. γρ. εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε. Η.Ρ.

438. κύματος ἔξανδύς] ὁ ἀναδύνων ἐκ τοῦ κύματος, τῶν κυμάτων ἐκείνων ἅτινα ἀποπτύονται καὶ ἐξερεύγονται εἰς τὴν ἤπειρον. Β. 20

τό τ'] ὅπερ. ΓΙ. Ρ. ὅπερ ἐρεύγεται καὶ προσρήγγεται μετὰ ἤχου. Ρ.

439. νῆχε παρέξ] ὀξύτονον τὸ παρέξ, μεθ' ὃ βροχὴν διασταλτέον. δηλοῖ τὸ παρενήχεται. Ρ. οὔτε πλησίον πάνυ, ὅπερ δηλοῖ ἢ παρά, οὔτε πόρρω, ὅπερ δηλοῖ τὸ ἐξ. Ε. 25

ἄμφω εἰς τὴν καρτερίαν Ὀδυσσέως. ὡς νηχόμενος γὰρ τῆς παρατηρήσεως οὐκ ἡμέλει. Ρ.Θ.

440. ἠΐονας τε παραπλήγας] παραπληγισζομένας τῇ πληγῇ, οὐκ

5. ἐνύδρων] ἐνύδρων Q.T.

6. θερμαῖνον] θερμαῖνον H.
ἀντιβαλπόμενον T. quod legit Eustath. p. 1541, 9. ἀντιθερμαινόμενον ceteri.

12. παραβέβληνται Buttm. pro παραβέβληνται, collato scholio proximo.

19. ἀναδύνων Buttm. pro ἄδων.

20. ἐξερεύγονται Buttm. pro ἐξέ-

χονται.

28. Hoc scholion in T. adscriptum versui 418. ubi eadem verba poetæ.

παραπληγισζομένας] παραπληγισζομένας T.

τῇ πληγῇ H. τῇ γῇ T. ταῖς πληγαῖς B.E.T.

οὐκ H.T. οὐδ' P., om. B.E.

ἐξ ἐναντίου, πλαγίως δὲ πλησσομένας ὑπὸ τῶν κυμάτων. B.E.H. P.T.

441. ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο] Σώσωνά φασι τοῦτον λέγεσθαι τὸν ποταμόν. P.Q.

443. λεῖος πετράων] ἢ ὅτι πέτρας οὐκ εἶχεν, ἢ ὅτι εἶχε μὲν, λείας δὲ ὅμως αὐτάς εἶχεν. B.P.Q.T.

444. ἢ ἀνταπόδοσις εἰς τὸ “ἔγνω δὲ προρέοντα,” ἵνα περιττεύῃ ὁ σύνδεσμος. P.

καὶ εὔξατο ὃν κατὰ θυμόν] οἰκείον γὰρ τῷ νηχομένῳ μὴ φθέγγεσθαι, ἀλλὰ τῷ λογισμῷ τὴν εὐχὴν ἐκφέρειν. B.P.Q. εἶτά φησιν ὁ ποιητὴς ἠῆξατο. P.

445. πολύλλιστον] πολυλιτάνευτον, ἀπὸ τοῦ λιτή ἢ παράκλησις. B.E. οὕτω πολύλλιστον κατ' αἰτιατικὴν ἀντὶ τοῦ πολυλίστω. P.T. εὔχεται τῷ ποταμῷ ὡς ἂν ἐκάστου ἔχοντος δαίμονα. ὁ δὲ καὶ ἐν ταῖς κρήναις οἶδεν θεάς, ἃς Νύμφας καλεῖ “Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διός” (Od. ρ, 240.), καὶ ἄλλαι “Νύμφαι ὄρεστιᾶδες, κοῦραι Διός” (Il. ζ, 240.). οὕτω πεκληρῶσθαι θείων δυνάμεων Ὅμηρος ἠγεῖται πάντα. T.

447. αἰδοῖός μὲν τ' ἐστὶ] οἶμαι διὰ τὸν ἰκέσιον Δία, ὅς ἐστι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. E. ὁ μὲν παρέλκει. ὁ δὲ νοῦς, ἀνδρῶν ὅστις ἴκηται ἀλώμενος, αἰδοῖός ἐστι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι. B.P.Q. καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς, φησὶν, ὁ ἰκέτης αἰδέσιμος καὶ προσδεκτός ἐστι. B. P.Q.

449. σὸν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἰκάνω] μιᾷ δεήσει καὶ τὴν φύσιν τοῦ ρεύματος καὶ τὸ σῶμα συνέπλεξεν. P.Q.T. 25

451. παῦσεν ἐὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κύμα] μιᾷ δεήσει τὸ ἴδιον κύμα καὶ τὸν ἴδιον ῥοῦν ἐπέσχεν. Q.T.

453. ἐς ποταμοῦ προχοάς] ἀντὶ ἀνωθυμίας τὸ ὄνομα. οὐ γὰρ εἶπεν εἰς τὰς ἑαυτοῦ προχοάς. ἢ διπλῆ οὖν παράκειται πρὸς τὸ τῆς ἐρμηνείας ἴδιον. B.E.P.Q. 30

ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψε] τὰ γὰρ νεῦρα ἀπὸ πολλοῦ κρύους ἀκίνητοῦσιν. ἵνα γοῦν μὴ κρατηθῶσιν αὐτῷ ταῦτα ἔκαμψεν. E.

1. πλαγίως δὲ solus habet H. κυμάτων] τῶν πλαγιῶν addit P.
22. ἐστὶ] Huic scholio in P. statim subjungitur; γραπτέον οὐκ ἐσσί: quod assumpta præcedente voce

expleo: ἐσσί, γραπτέον, οὐκ ἐσσί. BUTTM.

24. δεήσει] θελήσει Butt. m.

26. μιᾷ δεήσει om. T.

28. ἀντὶ—προχοάς habet T.

οὐ γὰρ ἐπὶ πλεόν ἐν ὑγρῷ διατρίψαντες ἀπορβοῦνται τὰ νεῦρα, καὶ δέονται μαλαξέως τινος εἰς τὸ καταπεσεῖν. P.Q.T.

454. ἀλὶ γὰρ δεδμητο] τῇ θαλάσῃ καταπεποιημένος ἦν. V.

455. ὠδεε] εἰ μὲν ἄνευ τοῦ ι, ὤζεν, εἰ δὲ σὺν τῷ ι, ῶθήκει. H.P. ἔνιοι ῶθησεν ὄγκῳ. V. 5

κῆκιε] ἀπὸ τοῦ κίω τὸ παραγίνομαι. ἀνηκοντίζετο πολλὴ καὶ ἐβρώμει, ἀφ' οὗ καὶ καπνός. B.

457. ὀλιγηπελέων] ὀλίγον ἔχων τοῦ πέλειν. B.E.P.T. ὁ δὲ λόγος, ὡς ὀλιγοδραπέων. P.T. ἤγουν ὀλιγοψυχῶν. B.E.

458. ἄμπνυτο] ἔμπνυτο, διὰ τοῦ ε. H. 10

459. καὶ τότε δὴ κρήδεμνον] ἐν πρώτοις μέμνηται τῶν ἐντολῶν τῆς εὐεργέτιδος. P.Q.T.

Ζηρόδοτος, ἀπὸ ἔο. ἡ κοινὴ, ἀπὸ ἔθεν. H.P.

460. ἀλιμυρήντα] τὸν τῇ ἀλὶ ὁμοῦ ρέοντα, ἤγουν ἀναμεμυγμένον τῇ θαλάσῃ. ἡ τὸν εἰς ἄλα μυρόμενον. E. ἐπιθετικῶς τὸν εἰς τὴν 15 θάλασσαν ἐρευγόμενον, τουτέστιν εἰς θάλασσαν ρέοντα. P.Q.

461. κατάρροον διὰ τοῦ ἐτέρου ρ. H.P.

463. ὑπεκλίνθη] ἐφίλησε, ἠσπάσατο. H. τῇ σχοίνῳ ὑπέκλινεν ἑαυτὸν. H.T.

σχοίνῳ ὑπεκλίνθη] τῇ λεγομένῃ βρούλῳ ὑπέπεσε. E. 20

465. τί νύ μοι μήκιστα γένηται] τί πλεόν μοι τούτων γενήσεται; B.T. τὸ τέλειον, τί μοι τούτων γενήσεται; P.

466. δυσκηδέα νύκτα] δυσφρόντιστον, κακὰς φροντίδας ἐμποιοῦσαν. B.P.Q.T. ἀμφοτέρα δὲ ἄπορα, τὸ κοιμηθῆναι, διὰ τὸ κρύος, καὶ τὸ πόρρω ἀπιέναι, διὰ τὰ θηρία. B.P.Q. 25

φυλάξω] Ἀρίσταρχος, φυλάσσω, ἐν παρατάσει, καὶ προσυπακοῦει τὸ ἑμαυτὸν. τὸ ἐξῆς, μή με δαμάσῃ. H.P.

5. ῶθησεν correxi pro ὠδης ἐν. Videtur autem sub voce ἔνιοι varia lectio latere. BARNES. Eust. p. 1541, 64. τὸ δὲ ῶδης χρεία, ἀπὸ τοῦ ἐξώγκωτο.

10. ἔμπνυτο] Est lectio Aristarchea, ut liquet e schol. ad Π. χ. 475. PORSON.

13. ἔο—ἔθεν] Hæc manifeste corrupta: nam ἔθεν metrum non fert. Recte Duentzer. Zenod. p. 58. ὠ—ἔο. quemadmodum Zenodotum alibi

(Π. υ, 261. ω, 293.) ὠ pro ἔο probasse constat, licet alienum ab dialecto HomERICA. Conf. ad η, 217.

17. κατάρροον] κατάρροον P., id est κατ' ἀρ ρόν.

20. βρούλῳ] βρούλλον vel βρούλαν, τὸ, frequens in scriptis recentiorum Græcorum, etiam βρούλλον vel βρούλαν scriptum: vid. Ducang. Conf. schol. in annot. nostra ad ν, 103.

24. τὸ κ. Butt. pro τοῦ κ.

467. στίβη τε] ἡ ἑωθινὴ ψύχρα. B.T. ἡ πάχνη, ἀπὸ τοῦ στίβάζεσθαι. B. τὸ ἐξ αἰθρίας κρύος γενόμενον μάλιστα παρὰ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας ἅμα ἡμέρα, ὅπερ ἔτιοι λέγουσι μάλακην. E. ἡ ἑωθινὴ ψύχρα, ἡ πάχνη. τῶν ἅπαξ δὲ εἰρημένων ἡ λέξις. P.Q. ἡ πάχνη κατὰ ἀντίφρασιν, ἢ τὸ ἑωθινὸν ψυχρός. V. 5

θῆλυς ἐέρση] ἡ τρόφιμος δρόσος. τρόφιμον γὰρ τὸ θῆλυ. οὐκ εἶπε δὲ θήλεια, ἀλλὰ θῆλυς ἀρσενικῶς, ὡς ποιητικώτερον. εἰ γὰρ καὶ ἀρσενικῶς λέγεται ὁ θῆλυς, ἀλλ' ἔχει τὸ σηματινόμενον θῆλυ. B.Q. ἡ πάχνη ἢ θάλλουσα ἐκ τοῦ πυκνοῦσθαι. εἰ γὰρ μὴ πυκνωθῆ ἢ ἀναθυμιάσις ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ ἐκ τοῦ κρύους, πάχος ἄλλως οὐ 10 πῆγνυται. E. θῆλυς] θάλλουσα. ἐέρση] δρόσος. V.

468. κεκαφητότα θυμόν] ἐκπεπνευκότα· κάπος γὰρ τὸ πνεῦμα. E.

469. αὔρη δ' ἐκ] γρ. αὔρη γάρ. H.P.

ψυχρὴ πνέει] ἐντεῦθεν παρίσταται ὅτι καὶ ἀνέμων φύσιν ἀκριβῶς κατενόησεν Ὁμηρος, ὃν ἡ γένεσις ἐκ τῶν ὑγρῶν ἐστι. τοῦ μὲν γὰρ 15 ὕδατος ἢ μεταβολὴ εἰς ἀέρα γίνεται, ὁ δ' ἀνεμὸς ἐστὶν αἰὲρ ῥέων. E.

470. ἐς κλιτὴν ἀναβᾶς] τὴν ὑψηλὴν πρόσβασιν τοῦ ὄρους, τὴν ἀκρόρειαν, ἢ τὴν ἀπόκλισιν. E.P.Q.V.

471. θάμνοισ] ἐκ τοῦ θαμινοῦ τὸ συχνὸν γίνεται θάμνος. B.

474. δοάσσατο] οὕτως ἔδοξεν αὐτῷ κέρδιον, οὕτω πως ὡς κατιῶν 20 ὁ λόγος δηλώσει, “βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην.” B. τὸ καθ' ἑαυτό. P.

475. βῆ ῥ' ἴμεν] γράφεται, βῆ δ' ἴμεν. E.

476. περιφαινομένῃ] πάντοθεν κατοπτενομένῃ. T. περιορωμένῃ, περὶ ὃν τόπον οὐκ ἐστὶν ὕλη, ἀλλὰ μόνον θάμνος, τὸ δὲ περὶ αὐτὸν ψιλόν. V. 25

477. ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας] ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, γεγαῶτας. H.Q. τὸ δὲ σχῆμα ἀντίπτωσις, ἢ ἢ, τὸν μὲν φυλῆς, τὸν δ' ἐλαίης. ἢ στικτέον μετὰ τὸ πεφυῶτας, ἵνα ἐν τοῖς ἐξῆς λείπη τὸ ἦν ῥῆμα, ὁ μὲν φυλῆς ἦν, ὁ δὲ ἐλαίης. P.Q.

1. ψύχρα] Substantivum ἢ ψύχρα confirmatum vide ad ξ, 476. not. Et conf. substantivum ἢ ἔχθρα. BUTTM.

3. Pro μάλακην reposui μάλακην momente J. G. Schneidero. BUTTM. ἡ ἑωθινὴ ψύχρα P. τὸ ἑωθινὸν ψυχρός Q.

6. ἡ τρόφιμος—δὲ θήλεια] Haec

habet etiam P. et omissio δρόσος T.

10. ἄλλως Butt. pro ἄλλος.

17. κλιτὴν] In marg. Harl. citatur κλίτην. PORSON.

πρόσβασιν V. πρόβασιν ceteri.

τὴν α.—ἀπόκλισιν om. V.

26. ἐξ ὁμόθεν] ἐξομόθεν P. in textu et in scholio.

In T. annotatum γρ. γεγαίτας.

πλεονάζει ἢ ἔξ πρόθεσις. P.

φυλῆς] φυλία εἶδος ἐλαιίας, μυρρίνης ὁμοία φύλλα ἐχούσης. οἱ δὲ τὸ ἀγριέλαιον λέγουσιν. B.P.Q.T.

478. τοὺς μὲν ἄρ' οὐτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων] ἔξ οὗ ἔλαβε τὸν στίχον ὁ Ἡσίοδος. E. 5

τοὺς μὲν] ἀντὶ τοῦ δὴ ἢ συνέσταλται Ἰακῶς. P.

ἀμφίβολον ὑγρὸν μένος, ἢ ὑγρὸν ἀέντων, ἀντὶ τοῦ ὑγρῶς ρεόντων. τῆς ἀμφιβόλου διαστολῆ ἡμᾶς ἀπαλλάττει. P.Q.

481. τὸ ἔφυν συσταλέον. P.

ἐπαμοιβαδῖς] ἐπαλλακτικῶς. P. ἐπιπεπλεγμένοι ἐναλλάξ. V. 10

483. φύλλων γὰρ ἔην χύσις] εἰάν ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγνῶμεν τοῖς ἐξῆς συναπτοντες, ἔσται καθολικὸς ὁ λόγος, ὅτι τσαῦτα ἦν τὰ φύλλα ὥστε καὶ δύο καὶ τρεῖς καλύψασθαι. εἰάν δὲ ὡς διὰ μέσου κείμενον διορθῶμεν, ἔσται τσαῦτα φύλλα ἐπιβεβλημένους ὅσον δύο ἢ τρεῖς καλύψαι, πλεῖον τῶν δεόντων δηλονότι. P.Q. ἤλιθα πολλῇ] 15 ἀπὸ τοῦ ἄλις καὶ τοῦ θα ἐπιτατικοῦ μορίου. E.

484. ἔρυσθαι] προπαροξυτόνως, ἵνα σημαίῃ παρατατικόν. P.

485. εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι] ἢ ὄρα. ἦτοι χαλεπῶς ὑπὸ ῥίγους διαθεθεῖ. B.E.Q.T.

488. δαλὸν] κεκαυμένον ξύλον. H.T. σποδιῆ] σποδιῶ, κοιλία. H. 20

489. ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς] ἄκρως τῇ ἐπεξεργασίᾳ. οὐ γὰρ ἐν τῇ πόλει χρεῖα ταύτης τῆς προνοίας. Q.

490. σπέρμα πυρὸς] πᾶσα οὐσία μείωσιν πάσχει. τὸ δὲ πῦρ ἐν ὄσῳ κἂν τὸ τυχὸν ἔχη, πάλιν αὔξεται. ὁ εἶδὸς πρῶτος ὁ ποιητῆς εἶπε σπέρμα πυρὸς. καὶ τὸ σπέρμα γὰρ ἔξ ἐλαχίστου αὔξεται. 25 ἔστι δὲ ὁ τρόπος μεταφορά. πρὸς τοῦτο καὶ ὁ Αἰσχύλος ἀντεμνηχρήσατο εἰπὼν πηγῆν πυρὸς ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ ἐν οἷς φησι “ναρ-

2. μυρρίνης] μυρίνης P.Q.T.

2. 3. Cf. Apollon. Lex. s. v. φυλῆς.

8. ἀπαλλάττει] Majus defectus signum hic posuit, nimirum pro διαστολή ipse habens διαστολῆς. Nunc ad τῆς ἀμφιβόλου intelligenendum est λέξως. BUTTM. Fort. τοῦ.

9. Hoc vult: syllabam ὑν brevem esse pronuntiandam, ut sola caesura metrum fulciat. Recte. Nam ἔφυν pro tertia plurali aequemendosum foret atque ἔθην, ἔβην

pro ἔθεν, ἔβαν. Pronuntiandum igitur ἔφυν ἐπαμοιβαδῖς, plane ut βέλος ἐχευεκέες. BUTTM.

10. ἐπαλλακτικῶς Buttm. pro ἀπαλλακτικῶς.

14. διορθῶμεν] Vid. ad p. 258, 15. ἔσον] Exspectes ὥστε ut supra: sed ἔσον sumpsit ex v. 484.

15. δεόντων Friedlaender. de Nican. p. 79. pro ὄντων.

26. ἔστι—μεταφορά om. T.

27. Προμηθεῖ] 109.

θηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς πηγὴν κλοπαίαν." B.E.H.P.Q.T. μεταφορικῶς τὸν σπινθῆρα τοῦ φωτὸς εἴρηκεν. P.Q.

490. αὔοι.] ἐξάπτοι. P.V. ὁ Ἰξίων, αὔη. H.P.

Z.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

5

Ἄθηνᾶ ἐπιστάσα ὄναρ Ναυσικάᾳ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ, κελεύει αὐτῇ τὴν ἐσθῆτα ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἀγαγούσῃ πλύνειν, πλησίον γὰρ αὐτῇ εἶναι τὸν γάμον. ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. ἔπειτα παίξει μετὰ τῶν θεραπειῶν. ἀκούσας δὲ αὐτῶν Ὀδυσσεὺς ἐξυπνίζεται, καὶ δεηθεὶς Ναυσικάας, ἐσθῆτα καὶ τροφήν παρ' αὐτῆς λαβὼν ἔπεται αὐτῇ 10 εἰς τὴν πόλιν. E.H.P.Q.

ΑΛΛΩΣ.

Ναυσικάᾳ ἡ Ἀλκινόου θυγάτηρ ὑπὸ ὄνειρου τραπέισα ἐπὶ τὸν ποταμὸν κάτεισι πλυνούσα τὴν ἐσθῆτα. μετὰ δὲ τὸ πλύναι παιδιά τις ὅποια εἰκὸς διὰ σφαιράς ταῖς κόραις γίνεται. Ὀδυσσεὺς δὲ 15 ρύβου γενομένου διυπνίσθη, καὶ ἐσθῆτος τυχῶν, μέχρι τοῦ τῆς Ἄθηνᾶς ἱεροῦ, ὃ πρὸ τῆς πόλεως ἦν, συνώδευε τῇ κόρῃ. E.Q.V.

1. κάθευδε] Ζηνοδότος, καθεῦδε. H.P.

2. ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος] βεβλαμμένος. ἤτοι συλληπτικῶς ὑπὸ μὲν γὰρ τοῦ καμάτου βέβλαπτο, ὑπὸ δὲ τοῦ ὕπνου οὐκέτι· ὁ 20 γὰρ ὕπνος οὐ βλάπτει· ἡ κατ' ἀντίφρασιν τὴν ἀγρυπνίαν ὕπνον ἔφη. ἡ ἐπὶ τῷ καμάτῳ στικτέον, εἶτα ἀρημένος ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ἤγουν βλαβεῖς καὶ παρεθεῖς ἢ κατεχόμενος. E.P.Q.V. ἡ τὸ ἀρημένος ἀντὶ τοῦ ἤρημένος καὶ νενικημένος ἀρημένος ἤρημένος, κεκρα-

6—11. Habet hoc argumentum Eustathius p. 1548.

7. ἀγαγούσῃ] ἀγούσῃ H.

14. πλυνούσα Struvius pro πλύνουσα.

18. καθεῦδε] καθεῦδεν H.P. Scribendum cum Duentzero Zenodot. p. 61. καθεῦδε (vel κάθευδε)] Ζηνοδότος, ἐκάθευδε. Nam Zenodotus hujusmodi in locis augmentum, ubi per metrum fieri posset, addere

potius solebat quam, quæ Aristarchi ratio est, omittere. De verbo κάθευδε vel ἐκάθευδε idem notatur ad γ, 402.

20. ὁ γὰρ—βλάπτει om. E.Q.V.

22.—24. Eustath. p. 1548, 42. τινὲς δὲ στίξαντες τελείαν ἐν τῷ ὕπνῳ φασὶν ὡς ἐκάθευδεν ὑπνῶν, καίτοι καμάτῳ παρεθεῖς. ἕτεροι δὲ δασύναυτες τὸ ἀρημένος νοῦσιν ἀντὶ τοῦ ὕπνῳ καὶ καμάτῳ κεκρατημένος.

τημένος. E.P.Q. νῦν καιρίως ἐφίσταται ὅτι ἐπιβουλεύων ἀήκεν ὁ Ποσειδῶν. P.

3. βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων] ἡ νῦν λεγομένη Κέρκυρα. E.

δῆμόν τε πόλιν τε] δῆμον τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, πόλιν αὐτὴν τὴν οἰκοδομίαν. B.E.H.T. 5

4. ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ἰπερείῃ] οἱ μὲν τὴν ἐν Σικελίᾳ Καμάριναν εἶναι φασιν, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ τὴν ἡμῖν γινωσκομένην. ἄλλοι δὲ ὅτι νῆσος ἦν πρότερον πλησίον τῆς τῶν Κυκλάδων χώρας. ἔστι δὲ καὶ κρήνη ἐν Θεσσαλίᾳ. B.E.P.Q.V.

εὐρυχόρῳ] ἐν ᾗ ἐστὶν εὐρὺ χορεύειν. E. 10

5. ὑπερηγορέωντων] ὑπερεχόντων τῇ ἡγορέῃ, ὃ ἐστὶ τῇ ἀνδρείᾳ, καὶ διὰ τοῦτο ὑπερηφάνων. V. τῶν λῆαν ἀνδρείων. T.

6. οἱ σφεας] ὄξυτονητέον τὸ οἱ ἄρθρον. ἐγκλιτικὸν γὰρ ἐστὶ νῦν ἢ σφέας. P. σινέσκοντο] ἐβλαπτον, ἀπὸ τοῦ σίνω τὸ βλάπτω. B.

7. ἀναστήσας] ἀνακομίσας, ἀποικίαν στειλάμενος. H. 15

8. εἶσεν δ' ἐν Σχερίῃ] ἴδρυσεν ἐν τῇ τῶν Φαιήκων πόλει. H. ἔξω τοῦ ν αἰ' Ἀριστάρχειοι, οὐχ ὡς τινες, ἐν Σχερίῃ. H.P. αὐτὴ δὲ ἡ Σχερίη ἐστὶν ἔξω τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης. Ἀρίσταρχος, εἶσεν δὲ Σχερίῃ. E.Q. ὅτι Σχερία ὠνομάσθη ἡ τῶν Φαιάκων γῆ καὶ οὐ Κέρκυρα, καὶ ὅτι ἔξω τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης. E.P.Q. 20

ἀνδρῶν ἀλφηστάων] τῶν εὐρετικῶν καὶ προνοητικῶν ἀνδρῶν. H. νοῦ γὰρ καὶ ἐπιστήμης δεκτικοὶ καὶ διὰ τοῦτο ἐπινοητικοί. E.

9. ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε] ἦτοι περιέτεινε, περιέβαλεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἐλαυνομένου σιδήρου. ἡ ἀπὸ τοῦ ἐλάσαι, ὃ ἐστὶ πῆξαι καὶ σκάψαι. P.Q.V. 25

5. οἰκοδομίαν H. οἰκοδομήν B.E.T.

6. Καμάριναν] καμαρίναν B.E.Q. καμαρίναν P.V. In H.T. ταύτην τινες τὴν Καμαρίναν (ὑπερείαν τινες τὴν καμαρίναν T.) εἶναι φασιν.

7. ὑπὲρ] ὑπὸ P.Q.

8. ἐστὶ—Θεσσαλίᾳ om. P.

11. ἀνδρεία] ἀνδρία V.

13. τῶ] τὴν P.

16. δὲ Σχερίῃ] δ' ἐν σχεδίῃ E.Q.

“Apparet hanc Ambrosii scripturam non uno modo esse corruptam, Aristarchumque scripsisse ΔΕ pro vulgato ΔΕΝ. Et εἶσε δὲ Σχερίῃ est etiam in schol. ad 1, 345.” BUTTM.

17. αἰ ego addidi. αἰ' Ἀριστάρχειος est p. 281, 4. 303, 21.

19. Istud ὅτι, quod semper refertur aut ad signa grammatica versibus olim appicta, diplena maxime, aut ad intellectam vocem σημειῶνται vel σημειώτων, male utrobique omissum in E.Q. quo pacto scholium pervertitur. Præterea hoc, Scheriam non esse in orbe noto, etiam l. 17. in male concepto scholio legitur. BUTTM.

ἀνομάσθη] ὀνόματι P.

20. ἔξω] ἔστιν ἔξω Q.

23. περιέτεινε] περιετέλιχε Q.

τάχιστα ἐδήλωσε πόλεως κατασκευὴν ἐν ἐνὶ διστίχῳ. καὶ τοῦ-
ναντίον “ἀνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει, τέκνα δέ τ’
ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας” (Π. ι, 589. v. 593.)· ἐν δυσὶ
γὰρ στίχοις πόλιν διασκαπτομένην ἐδήλωσε. P.Q.

10. θεῶν] ‘Ριανός, θεοῖς. H.

5

12. θεῶν ἄπο μῆδεα εἰδώς] ἢ ἀπὸ ἀντὶ τῆς παρά· διὸ ὀξύνεται.
ἤδη δέ τι τῶν χρησίμων ὑποβάλλει ὅτι φιλοξένου ἀνδρὸς ἐπιτεύξεται
ὁ Ὀδυσσεύς. B.P.Q.

13. ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ δή. H.

15. ἀναστρεπτέον τὸν ἐνι· ἔστι γὰρ, ἐν φ̄. P.

10

18. πὰρ δὲ δὺ ἀμφίπολοι] ἀντὶ τῆς παρά. H. παρέκειντο δὲ
καὶ δύο ἀμφίπολοι, ἧτοι ἐκοιμῶντο. B.

Χαρίτων ἄπο] ὁμοίως ἀντὶ τῆς παρά. P.

προκατασκευάζει ὁ ποιητὴς τὸ “καλαὶ δέ τε πᾶσαι” (108.), ὅπερ
οὐ δουλοπρεπῶν σωμάτων ἔστιν οἰκείον. P.

15

19. σταθμοῖν] σταθμοὶ λέγονται τὰ ἐκατέρωθεν τῶν θυρῶν ὄρθια
ξύλα τὰ ἀνέχοντα τὰς φλιάς. Q.

20. ἢ δ’ ἀνέμου ὡς πνοιῇ] νητέον παρεισδύσαν πάλιν τὴν θεὸν
παρὰ κληῖδος ἰμάντα (δ, 800.). P.Q.

22. ναυσικλειτοῖο Δύμαντος] προπερισπωμένου τοῦ ναυσικλει-
τοῖο. τινὲς δὲ, τῇ Ναυσικλειτοῖ, ὡς Καλυψοῖ. ἔνιοι δὲ, ναυσὶ κλειτοῖο,
ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου. ἀμείνων δὲ ἢ πρώτη, ναυσικλειτοῖο, ἐν τοῖς
κατὰ ναυτικὴν ἔργοις ἐνδόξου. P.Q.

23. ὀμηλικίη] ὀμηλιξ. καὶ ἐν Ἰλιάδι (γ, 170.) “ὀμηλικίην ἐρα-
τεινήν.” H.

25

κεχάριστο] προσηγῆς ἦν, ἐφιλεῖτο. H.

26. ἀκηδέα] μηδεμιάς φροντίδος ἠξιωμένα, ἢ ἀτημέλητα, ἀφρόν-
τιστα. V.

σιγαλόεντα] ἀπαλά, ποικίλα. τὰ μὲν γὰρ σκληρὰ ἀντικίπτει καὶ
ἀντιτυπεῖ, τὰ δὲ ἀπαλά ὥσπερ σιγαῖ καὶ ἡσυχάζει. P.Q.V. τὰ 30
φύσει λαμπρὰ, τὰ σιγῆν ἐμποιοῦντα, ἢ τρυφερὰ, μὴ ἐμποιοῦντα
δοῦπον. E.

1—4. Cf. Eustath. p. 1549, 32.

1. τάχιστα] δ’ addit Q.

διστίχῳ] στίχῳ Q.

20. Conf. schol. a, 30. BUTTM.

29. ποικίλα om. P.Q.

ἀντικίπτει καὶ om. P.Q.

32. δοῦπον anonymus apud Buttm.

pro δ’ ἔβην.

28. τοῖσι] ἐκείνοις παρασχεῖν, ἤτοι τῷ γαμβρῷ. τὸ πληθυντικὸν ἀντὶ ἐνικοῦ Ἀττικῶς. Β. ὡς τοιούτου ὄντος τοῦ ἔθους, τὰς νύμφας τοῖς τοῦ νυμφίου παρέχειν ἐσθήτας. Q.T. ταῦτα δὲ τὰ τῆς ἀνδρικήs ἐσθήτος προοικονομεῖ, ἵνα ἐξ αὐτῶν λάβῃ τι ὁ Ὀδυσσεύς. P.T.

οἱ κέ σ' ἄγωνται] κυριωνυμεῖται τὸ ἄγω. κεῖται γὰρ ἀντὶ τοῦ ἄγωνται εἰς γυναῖκα. καὶ τίθεται τὸ ῥῆμα μόνον, ὡς τὸ ἦγγο καὶ τὸ ἦγάγετο. νοεῖται δὲ τὸ πρόσωπον ἔξωθεν ἀντὶ τοῦ ἦγγο ἀνδρα, ἢ ἦγάγετο γυναῖκα. Β.

29. ἐκ γὰρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπων ἀναβαίνει] Καλλίστρατος δὲ, χάρις, ἀντὶ τοῦ χαρά. μεταποιῆσαι δὲ φησι τὸν Ἀριστοφάνην, 10 φάτις. H.P. ἀναβαίνει] ἀναβιβάζει, αὔξει. P.

31. ἀλλ' ἴομεν] ἀναγκαία ἢ ἐπειξίς ἵνα θάττον ἢ θεραπεία τοῦ Ὀδυσσεῶς γένηται. P.Q.T.

32. καί τοι ἐγὼ συνέριθος] καὶ τοῦτο προσαγωγόν, ἵνα σπεύσῃ συγγενέσθαι τῇ φίλῃ κατὰ σχολήν. P.Q.T.

συνέριθος] κυρίως ἢ συνεργῶσα εἰς τὰ ἔρια. ἐκ τούτου γοῦν καὶ ὁ ἀπλῶς βοηθός. E. συνεργός, παρὰ τὴν ἀγαθὴν ἔριν. V. 15

33. ἐντύναι] διὰ τὸ μέτρον συνέσταλται τὸ ν καὶ η. P. ἀντὶ ἵποτακτικοῦ τοῦ ἐντύναι, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ “ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείβεται ἔρκος ὀδόντων” (Il. ι, 409.), καὶ “ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεεύεται ἢ περοπεύειν” (Od. ξ, 400.). P. 20

ἐντύναι] κατασκευάσεως, πλύνειας, κοσμήσεως, κομίσεως. E.Q. κοσμήσεως, πλύνειας, εὐτρεπίσεως. V.

35. ὅθι τοι γένος] οὐ τοπικόν ἐστι νῦν, ἀλλὰ θέλει λέγειν, ἐν οἷς καὶ αὐτὴ ὀνομάξῃ τοῖς ἀρίστοις, τουτέστιν ὅτι εἷ εὐγενής. γράφε- 25 ται καὶ, ἢ τοι γένος. V. ὅπου ἐν τοῖς ἀρίστοις ἐστὶ καὶ σοὶ αὐτῇ τὸ γένος. H.P.T.

3. τοῖς τοῦ νυμφίου T. τοῖς νυμφίοις Q. Apud Eustath. p. 1549, 54. τὰς νύμφας τοῖς τοῦ νυμφίου ἐσθήτας ἐν τῷ τοῦ γάμου καιρῷ χαρίζεσθαι.

9. ἀνθρώπων] Ultimæ syllabæ οἰς superscriptum in P.

Καλλίστρατος—φάτις] Hæc aut vitata aut commenticia videntur Nauckio Aristoph. p. 39.

12. ἐπειξίς] συμβουλή T.

19. ἐπεὶ addidit Buttm.

20. καὶ “ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς Buttm. pro ἐνθα καὶ ἄλλοι πτωχοί.

26. ἢ τοι] ἐπὶ τῷ codex Barnes.

καὶ σοὶ αὐτῇ Buttm. pro καὶ ὃ σοι (καὶ ὅθι P.) αὐτῇ. “In textu H. ἐπὶ τοι γένος ἐσσι καὶ αὐτῇ. Atque ἐσσι a prima manu fuit etiam in P.; ad eandemque scripturam refertur scholium vulgatum quoque: qua ratione τοὶ foret conjunctio.” BUTTMANN.

37. ἢ κεν ἄγῃσι] ἀντὶ τοῦ ἄγοι. ὑποτακτικὸν ἀντὶ εὐκτικοῦ. Ρ. ἄγοι, φέροι, βαστάζοι. V.

38. ζῶστρα] τὰ πρὸς τὴν ζώνην ἐπιθήδεια, πάντα ἅ ἐστι ζώσα-
σθαι, οἷον χιτῶνας καὶ τὰ τοιαῦτα. πέπλους δὲ τὰ γυναικεῖα ἐνδύ-
ματα καὶ ἐμπερονήματα. ἅπαξ δὲ ἐνταῦθα ἡ ζῶστρα λέγεται. P.Q.T. 5
ζῶστρά τε] γρ. ζώνας. P.

ρήγεα] τὰ βαπτὰ περιστρώματα. Q. βαπτὰ. ρέξαι δὲ τὸ
βάβαι. P.

40. ἄπο πλυνοὶ εἰσι πόλῃος] βαρυτονητέον τὴν ἄπο· σημαίνει
γὰρ τὸ ἄπωθεν. P. 10

πλυνοί] οἱ λίθοι ἐν οἷς πλύνουσιν. ἐκ μέρους δὲ πάντα τὸν τόπον
φησί. B. αἱ πληγαί, οἱ τόποι ἐν οἷς πλύνουσι τὰ ἱμάτια. E.
γούρνοι. Gl. H.

42. Οὐλύμπόνδ', ὅθι φασί] εἰ μὲν πρὸς τὸν οὐρανὸν τὸ ὅθι φασί,
νῦν οὐκ ἔχει καλῶς· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τούτου διστάζει ὁ ποιητὴς λέγων, 15
ὅθι φασίν· εἰ δὲ πρὸς τὸ καλούμενον οὕτως ὄρος, καλόν. E.Q. διὰ δὲ
τοῦ φασί τὴν ἐκ προγόνων παραδοσιν ἐμφαίνει καὶ οὐκ ἤδη πλάσμα
τοῦ ποιητοῦ τὸ τοῦ Ὀλύμπου. E.P.Q.

44. οὔτε χιῶν ἐπιπύλαται] ἀχιόνιστον μὲν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἀνω-
τέρω μερῶν λέγει, ἀγάνυφον δὲ ἀπὸ τῶν κατωτέρω, τὸν μετὰ τὰ νέφη 20
τόπον, ὡς ὅταν τὸ δόρυ ποτὲ μὲν ἀπὸ τοῦ δένδρου μελίαν τὸ ὄλον,
χάλκεον δὲ ἀπὸ μέρους λέγη. B.H.P.Q.T.

ἐπιπύλαται] προσπελάζει, ἀπὸ τοῦ πελῶ, προσθέσει τοῦ ν καὶ
τροπῇ τοῦ ε εἰς ι πιλῶ, καὶ ἐξ αὐτοῦ πύλημι. E.

αἶθρη] Ῥιανός, αἶθήρ. H.P. 25

45. ἀνέφελος] νεφελῶν χωρίς. ἡ γὰρ κορυφή ἡ τοῦ Ὀλύμπου
ἐπουράνιος καλεῖται. ὁ δὲ οὐρανὸς ὑφ' Ὀμήρου ἀπὸ τῶν νεφελῶν
ἕως τοῦ κατηστερισμένου τόπου συνωνύμως αὐτῷ τῷ κατηστερισμένῳ
καλεῖται. E.P.Q.V.

46. τῷ ἐνι] Ῥιανός, τῇ ἐνι, πρὸς τὴν αἶθλην. H.P. 30

3—5. Cf. Eustath. p. 1550, 18.

5. ἢ delendum, aut in τὰ mutan-
dum.

7. ρέξαι] Conf. ad γ, 349. BUTT.

13. γούρνοι] Ex Gloss. Græco-
barbaris annotavit Ducangius.

19. ἀνωτέρω] ἀνωτάτων P.T.

20. κατωτέρω] Buttm. pro κατω-

τάτων. κατωτάτων T.

21. τὸ ὄλον] ἀπὸ τοῦ ὄλον (?) H.

22. λέγη] correxi pro λέγει.

23. πελῶ] Struvius pro πέλω.

25—29. Cf. Eust. p. 1550, 52.

25. αἶθήρ] Hoc ferri posse, si
μᾶλα explices "sane," monet
Lehrs. Aristarch. p. 174.

47. πάντα] γρ. κούρη. H.P.
48. ἡὼς ἦλθεν εὐθρονος] θρόνου νῦν τὸν ἀρμάτειον λέγει τῆς ἡούς.
οὐ γάρ ἐστιν ἐδραία ἢ θεὸς αὕτη ἢ νῦν εἰρημένη. E.P.V.
49. ἀπεθαύμασ' ὄνειρον] διὰ τὸ ἐναργές. P.T.
50. διὰ δώμαθ' ἀντὶ τοῦ διὰ δωμαίων. H. 5
52. ἢ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ] παρὰ τῇ ἐσχάρᾳ. ἐσχάρα δὲ ὁ τύπος
ἐφ' ᾧ τὸ πῦρ καίεται. V.
- πάλιν σύνθεσις αὐτῶ προδιατυπῶν τὴν συναγωγὴν τῶν προσώπων.
P.Q.
53. ἡλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα] καίτοι τρυφερωτάτης οὐσης 10
τῆς πολιτείας οὐκ ἀμελεῖ τῶν ἔργων. τὰ δὲ ἀλιπόρφυρα οἰκείως τῇ
βασίλειδι, ὡς καὶ ἡ Ἑλένη ἰοδνεφές ἔριον ἐργάζεται. Q.T. ἡλάκατα
τὰ ἔρια, ἡλακάτη δὲ τὸ ξύλον ἐν ᾧ τυλίσσονται τὰ ἔρια. B. ἡλά-
κατα νῦν τὰ ἔρια. H.V.
- στρωφῶσ' στρέφει. H. 15
- ἀλιπόρφυρα] τὰ θαλασσοβαφῆ. ἀντὶ τοῦ παρακαίουςαν ἐπ'
Ὀλύμπῳ ἐριπόρφυρα. H.
54. μετὰ κλειτούς βασιλῆας] ὅπισθεν τῶν κλειτῶν βασιλῆων.
νῦν γὰρ τοὺς ἐνδοξοὺς καλοῦσιν. ἢ τὸ μετὰ ἀντὶ τοῦ εἰς. E. ἐρχο-
μένῳ πρὸς τοὺς κλειτοὺς βασιλῆας. Q.T. οἱ καλούμενοι διὰ τὸ δια- 20
πρέπει εἰς τὰς ἀγοράς. ἐπιφέρει γὰρ “ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες
ἀγαυοί.” καὶ περὶ τοῦ Τηλεμάχου “ἀλλὰ ἔκηλος Τηλέμαχος τέ-
μένη νέμεται καὶ δαίτας εἴσας δαίνονται, ἅς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ'
ἀλεγύνειν πάντες γὰρ καλέουσι” (Od. λ, 185.) πανταχοῦ γὰρ κα-
λεῖται. T. 25
55. εἰς βουλῆν] τὸ βουλευτήριον λέγει νῦν. B. βουλή σημαίνει
τρία, τὴν σύνεσιν, τὴν πρόφασιν, τὴν γνώμην. P.
- βέλτιον τοῖς ἄνω συνάπτεσθαι τὸ, ἐς βουλήν. P.
- ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον] οὐχ ὅτι νῦν τοιοῦτόν τι ἦν ὥστε χρεῖαν
εἶναι τοῦ βασιλέως, ἀλλ' οἷόν που ἔδει ἀπαντᾶν ὅπου αὐτὸν ἐκάλε 30
τὰ πράγματα διὰ τὴν ἀρχήν. P.Q.
57. πάππα] πάτερ. ψελλιζομένη ἐστὶ τις φωνή, προσφώνησις
φιλοφρονητικῆ νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον. E.P. κατὰ τιμὴν ταῦτά

2. τὸν ἀρμάτειον λέγει] τὸ ἄρμα
φησὶ E.
ἡούς E. ἡούς ἐσας ceteri.

3. ἐστὶν et αὕτη ἢ νῦν εἰρημένη om. E.
26. βουλευτήριον congeki pro βου-
λευτήριον.

τινες προσαγορευτικά. οὐδέποτε δὲ περί τινος αὐτά φησι, ἀλλὰ πρὸς τινα. τέττα φίλου, ἄττα τροφῆως, ἠθεῖε ἀδελφοῦ, πάππα πατρός. E.

ἐφοπλίσειας] Ῥιανός, ἐφοπλίσειαν, οἱ δμῶες δηλονότι. H.P.

ἐφοπλίσειας] παρασκευάσειας. ἐρωτηματικῶς ἔχει ὁ λόγος. P. 5

58. ἴνα κλυτὰ εἶμαι ἄγωμαι] οὐ τὰ τότε, ἀλλὰ τὰ φύσει. ὡς ἐπὶ τοῦ “ φαινήν ἄμφι σελήνην” (II. θ, 551. v. 555.), οὐ τὴν τότε, ἀλλὰ τὴν φύσει· καὶ ἐπὶ τοῦ “ πλήθει δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ρέεθρα” (II. φ, 218.). E.

59. τὰ μοι ῥερυπωμένα κεῖται] μόνος ἐστὶν οὗτος παρακείμενος 10 παρὰ τῷ ποιητῇ ἀπὸ τοῦ ρ δεδιπλασιασμένος. ἔστι δὲ καὶ παρ’ Ἀνακρέοντι τὸ “ ῥεραπισμένῳ νότῳ.” P.Q.

60. καὶ δέ σοι αὐτῷ] ἢ μὲν Ἀθηναῖ ἔλεγε περὶ τοὺς γάμους ἀπαρκαλύπτως “ τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν οἱ κέ σ’ ἄγωνται,” αὐτὴ δὲ τὴν χρεῖαν ἐνήλλαξε τῶν φορησάντων ἐπ’ αὐτὸν καὶ τοὺς ἀδελφούς. 15 ἀλλ’ ἔχει ὑπόνοιαν τῆς ἀληθείας ὁ λόγος διὰ τὴν ἀκμὴν τῆς γαμούσης. P.Q.T.

έόντα] σοὶ έόντα, αντίπτωσις. H.

64. ἐθέλουσι] ὀφείλουσι. P.

65. ἐς χορὸν] ἀβροδίατοι γὰρ ὄντες οἱ Φαίακες καθ’ ἡμέραν ἐχό- 20 ρεον. H.P.T.

χορὸν] τὸ συνέδριον, τὸ ἄθροισμα, τὰ διδασκαλεῖα. V.

μέμηλεν] διὰ φροντίδος εἰσὶν, ἀπὸ τοῦ μέλω τὸ φροντίζω. B.

68. οὔτε τοι] γρ. καὶ, ὅτε τευ. H.P.

70. εὐκκυκλον] εὐτροχον· κύκλοι γὰρ οἱ τροχοί. H.

25

ὑπερτερὴ ἀραρυῖαν] τῷ πλινθίῳ τῷ ἐπιτιθεμένῳ τῇ ἀμάξῃ πρὸς τὸ πλείονα βάρη φέρειν. B.P.V. τῷ πλινθίῳ τῷ ἐπιτιθεμένῳ ἄνωθεν εἰς τὸ δέχεσθαι τὰ ἐπιτιθέμενα. E.Q. ἠψηλοτάτῳ, ὃ καὶ πλινθίον καλεῖ-

6. Conf. schol. ad v. 74.

12. τὸ scripsi pro ε.

ῥεραπισμένῳ] ῥεραπισμένῳ Q. Chæroboscus p. 555, 24. σημειούμεθα— καὶ τὸ “ ῥεραπισμένῳ νότῳ (vñ codex Paris.)” παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι.

16. ἔχει] ἔσχεν P.

18. αντίπτωσις] In P. syllabæ τα in textu appictum τi; et ab alia manu, αντίπτωσις.

24. ἕτέ τευ] Corruptum hoc uti-

que ex ὅτε τευ, quod pro varia lectione erat ad ὅτε τi: nam sic in altero quoque hemistichio olim lectum fuisse suspicor e schol. vulg. quod in ed. ant. sic habet: ΟΥΤΕ ΤΟΙ. ὅτε τινός. BUTTM.

28. ἐπιτιθέμενα Buttm. pro ἐπιτιθέμενα.

πλωθῶν codex Barnes. πλιθρον V.

ται. V. ἡ τῷ ὑπεράνω τῆς ἀμάξης τετραγώνῳ ξύλῳ δεχομένῳ τὸ ἐντιθέμενον φορτίον. B.E.Q.V.

71. δμῶεσσιν] θεραπευσίσιν. V.

72. ἡμιονεῖν] γρ. ἡμόνοιον. H.

74. ἐσθῆτα φαεινήν] οὐ τὴν τότε οὔσαν φαεινήν· βεβύκωται γάρ· 5 ἀλλὰ τὴν φύσει καθαρὰν. E.H.P.V. τὴν φύσει φαεινήν. οἶόν ἐστι καὶ τὸ “φαεινήν ἀμφὶ σελήνην.” τινὲς δὲ τὴν λεπτήν, ὡς καὶ “μάστιγα φαεινήν” (II. κ, 500.). P.Q.T.

Ἄριστοφάνης “φέρον” γράφει καὶ “κατέθηκαν,” οἱ δμῶες. H.P.

76. μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει] παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ κεῖσθαι καὶ φυ- 10 λάττεσθαι τὰ βαλλόμενα. οὕτω γὰρ οἱ Ἄττικοὶ καλοῦσι τὸ σκεῦος, εἰς δ' βάλλουσι τὰ ἐδέσματα. E. ἅπαξ ἐνταῦθα ἡ κίστη. λέγεται δὲ ἡ ἐδεσματοθήκη οὐκ ἄποθεν τοῦ ἐγκεῖσθαι τι ἐν αὐτῇ. P.Q.V.

79. ληκίθῳ] ἀγγεῖῳ ἐλαιοδόχῳ, τῇ λεγομένῃ λίτρα. P.

ἕγρον ἔλαιον] τὸ ἕγροποιόν, ὡς τὸ “χλωρὸν δέος.” ἡ διὰ τὸ μὴ 15 ἀποκρυσταλλοῦσθαι τοῦτό φησιν, ἡ διὰ τὸ μὴ εἶν ξηρανθῆναι, ἃ καὶ ἀμφοτέρα θεωροῦνται ἐπὶ τοῦ ὕδατος. E. οὐ τὸ φύσει ἕγρον, ἀλλὰ τὸ ἕγροποιόν, τὸ μὴ εἶν σκληρύνεσθαι, ἡ τὸ χαλαστικὸν τῶν σωμάτων. P.

80. εἴως χυτλώσασαιτο] νῦν ἀντὶ τοῦ ὄπως. V. ὄπως, ἴνα. τὸ δὲ 20 χυτλώσασθαι ἐπὶ τοῦ μετὰ λουτροῦ ἀλείψασθαι τίθησιν, οὐχ ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ ἀλείψασθαι. τὸ δὲ μετὰ ἐλαίου ὕδωρ χύτλον ἐκάλου. B.Q.T. μετὰ τὸ λουθῆναι ἀλειφθεῖη. τοῦτο γὰρ τὸ χυτλοῦν. E. λουσαμένη ἀλείψασθαι. χύτλος γὰρ τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον. V.

82. μάστιξεν—ἡμόνοιον] βραδυτέρα γὰρ ἡ τούτων βαδίσαις. P.T. 25

83. αἱ δ' ἄμοτον τανύοντο] ἐκ τοῦ παρακολουθούντος ἔτρεχον, ὡς ἐκεῖ “οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγόν” (Od. γ, 486.). B.P. ἄμοτον δὲ γίνεται ἐκ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ μότος τὸ μοτάριον.

4. ἡμόνοιον Porsonus. ἡμιονό· H. Cramerus “ἡμιονεῖν potius credo scriptum in H.”

5. βεβύκωται] ἐββύκωτο E.V.

6. ἀλλὰ—καθαρὰν om. P.

9. φέρον] In textu P. verbo φέρον superscriptum etiam εν. In H. φέρον a m. pr. et κατέθηκαν a correctore. Videtur Aristophani vox κούρη fuisse pro dativo. Sed oporteret potius κούρης. BUTTM. κούραι

legiisse videtur Nauckio Ar. p. 39.

12. λέγεται—] Excerptis hæc Eustathius p. 1552, 19.

13. αὐτῇ] τοῦτέστιν, εἴκεν ἡ λέξις ἐτυμολογεῖσθαι παρὰ τὸ κεῖσθαι, ut monet Eustath.

16. ἀποκρυσταλλοῦσθαι] Scribatur simplici λ.

ἐὼν Butt. pro εἶ.

26. ἐκ τοῦ παρακολουθούντος] Vid. ad μ, 172.

ἄμοτον γὰρ τὸ ὑγιὲς τὸ μὴ δεχόμενον μότον. ὅθεν καὶ ἄμοτον τανύ-
οντο ἀντὶ τοῦ ὑγιᾶς ἔτρεχον. Β. ἀπλήρωτον ἔτρεχον, συνεχῶς ἐφέ-
ροντο. Ε. ἀπλήρωτον, ἀκόρεστον. Ρ.

86. ἐνθ' ἦτοι] σημειωτέον πανταχοῦ τὸ ἦτοι ἀντὶ τοῦ μέν, τὸ δὲ
ἀτάρ ἀντὶ τοῦ δῆ. Η. τὸ ἦτοι ἀντὶ τοῦ μέν. Q. 5

πλυνοὶ ἦσαν—καλὸν ὑπεκπρορέει] σημειωτέον τὸ ἀσύντακτον τῶν
χρόνων. Q. σημειωτέον τὴν ἐναλλαγὴν τῶν χρόνων, οὗ μὲν ἦσαν,
οὗ δὲ ῥέει. πρὸς δ' ἡ διπλῆ. Ρ.

ἐπητανοί] πολλοί, συνεχεῖς, ὀλοχρόνιοι. Ε.

87. καλὸν ὑπεκπρορέει] ἡ ὑπὸ δηλοῖ τὸ εἰς βάθος. Β.Ε. ὑπὸ 10
τοῦ ποταμοῦ εἰς τὸ ἔμπροσθεν πρὸς τοὺς πυέλους ῥεῖ. Β.Ε.Η.Ρ.

ῥυπόωντα] γρ. ῥυπόοντα. Ρ.

88. ἡ ἀνταπόδοσις, ἐνθ' αἰγ' ἡμίονους μὲν, τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέ-
σου. Ρ.

ὑπεκπροέλυσαν] ἡ μὲν ὑπὸ τὴν ἀπόξενξιν δηλοῖ, ἡ δὲ πρὸ τὴν εἰς 15
τοῦμπροσθεν ἔλασιν τῶν ἡμίονων. Β.Η.Ρ.Υ.

ἀπήνης] γρ. ἀμάξης. Η.

89. παρὰ Ἀρίσταρχος ἀναστρέφει, τοῖς κυριώτεροις συντάσσω
τὰς προθέσεις. Ρ.

90. ἄγρωστιν] εἶδος βοτάνης, ὅπερ ἐστὶ πῶα χορτώδης. Υ. 20
διουρητικὴ δὲ ἐστίν. Ρ.

91. ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ] εἰς τὸ ὕδωρ ἔφερον τὰ ἱμάτια. Β.Ε.Ρ.

92. βόθροισι] τοῖς πλυνοῖς, ταῖς δεξαμεναῖς. Β. Q.

θοῶς] βέλτιον τοῖς ἡγουμένοις συναπτεόν. Ρ.

93. κάθηράν τε ῥύπα πάντα] κάθηραν ὡς ἡγειραν. τὸ δὲ ῥύπα οἱ 25
μὲν αἰτιατικὴν ἐν μεταπλασμῷ φασιν, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ῥύπον. βα-
ρύνεται δὲ ὡς τὰ λύχνα καὶ τὰ δίφρα. Β.Ρ. Q.

4. σημειωτέον—] Hoc scholium
his verbis itidem est in P. sed sine
lemmate, et e regione fere ver-
sum 91. 92. ut videri possit spec-
tare aoristum ἔλωτο junctum im-
perfectis. Sed mire permista sunt
in hoc codice et hac ipsa pagina
scholia. BUTTM.

7. οὐ μὲν—οὐ δὲ—δ] οὐ μὲν—οὐδὲ
—δ P.

10. ὑπὸ] τὸ δὲ ὑπεκπρορέει ὑπὸ Η.

11. τοῦς] Immo τὰς.

15. ὑπὸ Η.Ρ.Υ. ὑπέκ Β.

πρὸ Ρ. πρὸς ceteri.

17. γρ. ἀμάξης] Est glossema.

18. ἀναστρέφει] Regulam exhi-
bet cur anastrophēn admittat hic
in voce πᾶρα Aristarchus, nimirum
quoniam τὸ κυριώτερον (hic ποταμὸν)
præcedat. BUTTM.

22. ἔφερον] συνέφερον Ρ.

26. ῥύπον] ῥυπόων. τὰ Η.Ρ. ῥυπόοντα
Β. Q.

94. 95. ὅπου κατὰ τὴν χέρσον λαίγγγας ἀπέπλυνεν ἡ θάλασσα. P.

95. λαίγγγας] τὰ μικρὰ λιθάρια ἢ τὰς μικρὰς ψήφους. V.

λαίγγγας φησι τὰ μικρὰ λιθίδια, ἀπὸ τοῦ λάας ὁ μέγας λίθος. B.

ἀποπλύνεσκε] τὸ ἀποπλύνεσκεν οὐ πρόσρηξίν τινα κύματος, ἀλλὰ πραιῖαν ἐπίκλυσιν ἐκεδείξατο. P.Q.

5

γρ. ἀποπλύνεσκε, ἤγουν ἀπέκτυε. Vind.

ἀποπλύνεσκε] γράφεται, ἀποπλύνεσκε. B. ἀποπλύνεσκε] ἀπέριπτεν. V.

98. ὅτι καὶ τὰ τοιαῦτα τηρεῖ. τὸ μὲν γὰρ ἐν ἡλίφ ξηρᾶναι τεροσῆναι λέγει, τὸ δὲ ἐν ἀνέμῳ ψῦξαι “ τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτῶνων ” (Π. λ, 621.). P.

100. ται δ' ἄρ] πᾶσαι διὰ τοῦ δ. H.P.

101. τῆσι δὲ Ναυσικία] μεταβαλὼν τὸ “ σφαίρη ται δ' ἄρ' ἔπαιζον ” εἶπε “ τῆσι δὲ Ναυσικία λευκῶλενος ἤρχετο μολπῆς, ” πᾶσαν παιδιὰν μολπὴν λέγων. οἱ δὲ νεώτεροι τὴν αἰδῆν. ὅτι δὲ οὐκ ἴδεν ἡ Ναυσικία, ἀλλ' ἐσφαίριζε, δηλοῖ τὸ “ σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασιλεία. ” B.E.H.P.Q.

μολπῆς] τῆς παιδιᾶς. ὡς ἐπὶ τοῦ “ κυῶν μέλπηθρα γενέσθαι ” καὶ “ δηῖφ μέλπεσθαι Ἄρηι ” (Π. η, 241.). P.

102. κατὰ πάντα ἀπαράλλακτος ἡ εἰκόν. P.

20

κατ' οὔρεος] γρ. οὔρεα, ὅπερ ἄμεινον. H.P.

103. ἡ κατὰ Τητύγετον] ἀπὸ Ταῦγέτης τῆς Ἀτλαντος, ἧς καὶ Διὸς Λακεδαίμων. Ἐρύμανθος δὲ ὄρος Ἀρκαδίας, οὗ πολλοὶ σύες καὶ ἔλαφοι γενέσθαι παραδέδονται. B.P.Q.

οἱ γὰρ τόποι οὗτοι πλεονάζουσι κάπροις καὶ ἐλάφοις. οὐκ εἶπε δὲ λέουσι, ἐπεὶ οὐ γενῶνται ἐνταῦθα τὰ ζῶα ταῦτα, ὡς Ἀριστοτέλης

9. ἐν ἡλίφ ξ. correxi pro ἐπὴν ὡς ξ. Quanquam nescio qui factum sit, ut dicatur poeta uti hic verbo ξηρᾶναι: nisi forte τεροσῆναι et ξηρᾶναι nota erat synonymia. Schol. V. τεροσῆμεναι: ξηρανθῆναι. BUTTM. Adidi τεροσῆναι post ξηρᾶναι cum Lobeck. Rhemat. p. 109. Conf. schol. Π. λ, 621.

13. ται δ' ἄρ] ται τ' ἄρ' H.P. Ceterum ratio grammatica solum ται δ' tuetur, ut δέ sit notum illud in apodosi. Contra τέ locum non habet, quoniam neque copulat hic,

neque ται hic est relativum, sed demonstrativum, cui pleonasticum τε adherere non solet. BUTTM.

18. 19. Cum hoc scholio comparetur p. 174, 3. et Apollon. Lex. v. μέλπεσθαι.

18. γενέσθαι] Π. ν, 233. ubi est γένουτο, et p. 255. σ, 179. ubi est κυσίν. BUTTM.

21. ὅπερ ἄμεινον om. P.

22. ἀπὸ] γράφεται ἀπὸ excusum in Maii editione.

26. Ἀριστοτέλης] H. A. 6, 31. 8, 2β. Ælian. N. A. 3, 27. Quæ

μαρτυρεῖ. [Ἐν μὲν τῷ “λίην φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν” (Π. β, 800.) ἐπίτασις ἐστὶ κατὰ τὸ ἐπενηγεμένον τοῖς φύλλοις τοῦ πλήθους τῶν ψαμάθων, ἐν δὲ τῷ περὶ Κικόων ῥηθέντι “ἦλθον ἔπειθ’ ὄσα φύλλα καὶ ἄνθη γίνεται ὄρη” (Od. ι, 51.) δόξειεν ἂν ἐλάττωσις εἶναι ἐκ τοῦ ἐπαγομένου. ἐλάττω γὰρ τὰ ἄνθη τῶν φύλλων καὶ 5 τῆς ψάμμου. ἀλλὰ τὰ μὲν φύλλα παρίστησι τὸ πλῆθος, τὰ δὲ ἄνθη τῇ καθοπλίσει καὶ τῇ ἄλλῃ ἀμφίεσει τῶν Θρακῶν μάλιστα, ὧν εἰσιν οἱ Κίκονες, ταῖς χροιαῖς ποικίλλοντες τὴν ἀμφίεσιν.] P.Q.

Τῆρυγετον περιμήκετον] ὄρος τῆς Λακωνικῆς ὑψηλὸν μέγιστον. E.Q.

104. Ἐρύμανθον] ὄρος Ἀρκαδίας καὶ ποταμὸς, ἔθνα δ’ Ἐρυμάνθιος κάπρος. ἐν τούτοις δὲ λέων οὐ γίνεται, ἀλλὰ πολλοὶ σῦες καὶ ἔλαφοι. E.V. 10

106. ἀγρόνομοι] παροξυτόνως αἱ ἐν ἀγρῷ νέμονται· οὐ γὰρ νεμόμεναι· τινὲς δὲ ἀγρόνομοι λέγουσι. H.P.Q. αἱ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν νεμό- 15 μεναι, ἢ ἄγραν νέμονται. E.V.

Μεγακλειδῆς “ἀγρόμεναι παίζουσιν ἀνὰ δρία παιπαλέοντα.” H.P. γέγηθε δέ τε φρένα Λητῷ] ἡ Λητὴ ἀλληγορεῖται εἰς τὴν νύκτα. καὶ λοιπὸν λέγεται μήτηρ τῆς Ἀρτέμιδος, ἢ τῆς σελήνης, καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἡγουν τοῦ ἡλίου. E. 20

108. ρεῖά τε] οὕτως διὰ τοῦ τε αἰ Ἀριστάρχειοι καὶ σχεδὸν πᾶσαι. H.P.

116. ἀμφιπόλου μὲν ἄμαρτε, βαθείη δ’ ἔμβαλε δίνη] τῶν διαβεβοημένων ἐστὶν ὁ τόπος ἐπὶ συντομίᾳ. οὐδὲν γὰρ ἔχει περιττόν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπίθετα χρειώδη. τὸ μὲν γὰρ βαθείη ὑπὲρ τοῦ βοῆσαι 25 τὰς παρθένους, ὡς ἂν οὐ παρὰ τὴν ὄχθην τῆς σφαίρας ἐμπεσοῦσης, ὄθεν ῥάδιον ἦν ἐξελεῖσθαι, ἀλλ’ εἰς μέσον τὸ βάθος. τὸ δὲ “μακρὸν αὔσαν” πιθανὸν εἰς τὸ ἀνεγερθῆναι τὸν Ὀδυσσεά. H.P.Q.

δίνη] τῇ τῶν ὑδάτων συστραφῆ. Q.V.

117. ὁ δ’ ἔγρετο διὸς Ὀδυσσεύς] ἐπιτηδείως ἀνίστησιν Ὀδυσσεά, 30

autem abhinc in hoc scholio leguntur in P.Q. quomodo huc venerint divinare nequeo. Spectant ad ι, 51. ubi eadem fere repetita invenies et iterum quidem e Q. BUTTM.

12. ἀλλὰ—ἐλαφοι om. V.

15. λέγουσι] νέμονται P. et altero superscripto H.

25. τὸ—βαθείη Buttm. τὸ—βάθει H.T. τῷ—βάθει Q.

26. οὐ Buttm. ὄν P.Q.

28. αὔσαν] αὔσαι H.

ὅποτε οὔτε λυπήσειν ἔμελλεν ἐπιτηδείως ἐχούσαις ἐπιφορᾷ, οὔτε ἐνοχλήσειν διακόψας τὴν παιδιάν, λέλυται γὰρ ἡ παιδιὰ τυχηρῶς.
P.Q.

120. ἢ ῥ' οἴγ'] ὡς διαπορητικὸν περισπᾶται. P.

121. θεοιδής] θεοειδής, θεοῖς ὅμοιος. ἢ θεοαδής, ὁ θεοῖς ἀρέσκων, 5 ἢ θεοῦ ἔχων αὐδήν. V. θεοδεής, ἢ δεισιδαίμων. ἢ θεοαδής παρὰ τὸ ἀδεῖν. P. θεοσεβής. Gl. P.

122. οὐκ εἶπε, θήλεια. P.

αὐτμή] νῦν ἢ φωνή. V.

αὐτή] ἢ αὐτμή. νῦν φωνή. P.

10

123. νυμφάων, αἱ ἔχουσι] ἐπεὶ γὰρ ἐν ἐρημίᾳ ἐστίν, ἦκεν ἐπὶ ταύτην τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ὄντως νύμφαι εἰσίν. εἶτα μεταβαίνει, “ἢ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδόν,” εἰ μὴ νύμφαι εἰσίν. E.H.P.

124. πείσεια ποιήεντα] τοὺς διύγρους τόπους, ἢ μᾶλλον τὰ δάση ἀπὸ τοῦ τὴν πίσσαν ποιούντος ξύλου, ἦτοι τῆς πεύκης. B. λειμῶνας 15 ἢ ὑγρῶδεις τόπους ἐξ ὧν ἔστι πιεῖν, ἢ παρὰ τὸ πίσαι, ὃ ἐστὶ ποτίσαι· ἢ χωρία πόαν ἔχοντα. E.Q.

πίσεια] καὶ πείσεια, ὅτι ἐξηγήσαντο πείσεια πόαν ἔχοντα χωρία. H.

125. ἢ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδόν] εἰ μὴ νύμφαι εἰσίν. διαπορητικὸς ὁ ἦ, οὐ βεβαιωτικός. P.Q. ὁ ἢ περισπᾶται, τὸ δὲ εἰμί 20 ἐγκλίνεται σημαῖνον τὸ ὑπάρχω. P.

αὐδηέντων] ἐνάρθρω φωνῇ χρωμένων, ἢ φιλανθρώπων καὶ εἰς ὅμιλον ἐρχομένων εὐχερῶς. B.E.P.Q. οἱ γὰρ κακοὶ καὶ βάρβαροι οὐδ' εἰς ὅμιλον ἐρχονται. B.E.Q. ἐμφώνων, ἐνάρθρω φωνῇ χρωμένων. V.

ὥσπερ ὅταν λέγῃ κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων, ἀντιδιαστέλλων πρὸς τοὺς 25 θεοὺς, λέγει ὅτι ἐκεῖνοι ἀθάνατοι, οὕτω καὶ ὅταν λέγῃ “ἢ νύ που ἀνθρώπων σχεδόν εἰμὶ αὐδηέντων,” ἀντιδιαστέλλει πρὸς τοὺς θεοὺς, ὅτι οἱ θεοὶ αὐδῆ τῇ αὐτῇ οὐ χρώνται. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς Λευκοθέας, “ἢ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα” (ε, 334.), καὶ θνητῇ αὐδῇ χρωμένη, καθὰ καὶ οἱ βροτοί. καὶ τὸ “αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεα λευκώλενος” Ἡρῆ” 30

6. θεοδεής] θεοδαής P. Manifestum est scripsisse hunc grammaticum θεοδεής; et sic unicus hic est locus qui sincerum exhibet hujus vocis etymon, quod demonstravi in Lexil. I. p. 171. BUTTM. In H. θεοδαής, δεισιδαίμων, ἢ θεοαδής.

11. ἐρημίᾳ] ἐρημίαις H.

19. εἰ μὴ νύμφαι εἰσίν] Sunt ultima verba scholii ad 123. Nam in P. continuatur illud usque ad βεβαιωτικός. BUTTM.

20. ὁ ἢ Buttm. pro εἴη.

24. ὅμιλον] ὀμίλιαν P.

(Π. τ, 407.), οὐκ ἔστι φωνὴν ἔχοντα, ἀλλ' ἀνθρωπίνως φθεγγόμενον, τουτέστι τῇ αὐτῇ ὅπῃ χράμενον, οἷα δὴ καὶ οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι. καὶ τὸ “Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα” σημαίνει ἀνθρωπιστὶ φθεγγόμενη, οὐχ ὡς θεός. διὰ σημείων γὰρ καὶ ὀνείρων καὶ ἱερείων καὶ οἰωνῶν καὶ θυσιῶν, οὐκ αὐδῆς, φθέγγονται οἱ θεοί. τὸ δὲ “οἱ δ' αἰεὶ 5 βούλοντο θεοὶ μεμνήσθαι ἐφετμέων” (Od. δ, 353.), τῶν θεοπροπιῶν λέγει. ἢ δὲ Κίρκη καλὸν ἀοιδιάει, ὡς ἄνθρωπος δηλονότι. Q.

127. ὑπεδύσατο] ὑπεξῆλθεν. V. ἀντὶ τοῦ ἀνέδου, ὡς τὸ “αἰθυίη δ' εἰκνῖα ποτῆ ἀνεδύσατο λίμνης” (ε, 337.). P.

128. ὕλης πτόρθον] τὸ ἐξῆς, πτόρθον, ὃ ἔστι κλάδον, φύλλον. B. 10 ὅπως σκεπάσειεν ὁ πτόρθος τὰ ἐν τῷ σώματι αἰδοῖα τοῦ ἀνδρός. B.T.

130. βῆ δ' ἴμεν ὥστε λέων] πρὸς τὴν ὑπομονὴν ἢ εἰκὼν, ὅτι πᾶσα ἀνάγκη ἐγένετο τῷ Ὀδυσσεῖ ἐξελθεῖν, ὡς καὶ τῷ λέοντι. P.Q.T.

131. εἶσ' ὕομενος] ἐκ πλήρους τὸ εἶσι αἱ Ἀριστάρχου. H.P. ὕομενος καὶ ἀήμενος] βρεχόμενος καὶ ὑπὸ ἀνέμου καταπνεόμενος. 15 B.E.

ὄσσε δαίεται] πρὶ τὸς ὀφθαλμοὺς ὁμοίους ἔχει. B.

132. Ῥιανός, αὐτὰρ βουσί. P.

133. ἀγροτέρας ἐλάφους] τὰς τοῖς ἀγροῖς βοσκομένας ἢ τὰς ἀγροτέρας πολυχρόνιον γὰρ τὸ ζῶν. P.Q.T. 20

134. πυκινὸν δόμον] τὸν ἠσφαλισμένον ὑπὸ φυλάκων. P.Q.T. ὡς καὶ ῥινόσι πυκινὴν ἀσπίδα (Π. ν, 804.). P.

137. σμερδαλέος] πᾶσα μὲν γὰρ νεότης δι' ἀπειρίαν ἔμφοβος, ἐξαιρέτως δὲ ἢ θήλεια. μᾶλλον δὲ εἰκὸς ἦν τὰς ἐν τρυφῇ τεθραμμένας διὰ τὸ ἄηθες καταπλαγῆναι. P.Q.T. 25

λευγαλέος, κακῶς. Ζηνόδοτος δὲ, ἀργαλέος, κακῶς. H.P.

138. χωρὶς τοῦ ἰῶτα τὸ ἄλλη. P.

ἐπ' ἠϊόνας προῦχούσας] προβεβλημένας, προεχομένας, ἧτοι πρὸς τὰ ὑψηλότερα μέρη τῶν ὀρῶν. B.

141. στῆ δ' ἄντα σχομένη] ἐξ ἐναντίας ἐπισχεθεῖσα· οἱ δὲ λεί- 30

4. διὰ σημείων —] Conf. schol. ε, 334.

10. ὅπως T. ἴτι B.

14. ἐκ πλήρους τὸ εἶσι (εἶσιν H. εἰσίν P.) Hoc dicit, εἶσι in exemplaribus Aristarchi sine elisione scribi. Sic in schol. Π. ν, 407. ad κανόνεσ' ἀραρυῖαν annotatum ἐκ πλήρους

αἱ Ἀριστάρχου κανόνεσσι. De qua consuetudine vid. Lehrs. Quaest. Epic. p. 49.

19. τὰς—βοσκομένας om. Q.T.

ἢ τὰς] τινὲς T. ἢ om. Q.

23. μὲν om. T.

25. ἄηθες Butt. ex Eustathio. ἄηθος P.Q.T.

πειν φασὶ τὰς χεῖρας, ἢ τὸ κρήδεμνον. τινὲς δὲ περικαλυψαμένη. Η. ἀμφίβολος ἢ στιγμὴ καὶ ἢ διάνοια. ἢ γὰρ ἔσται ἐπισχοῦσα ἑαυτῆν τῆς φυγῆς· καθ' ἣν διάνοιαν χωριστέον ἑκάτερον· οἱ δὲ λείπειν φασὶ τὰς χεῖρας, ἢ ἢ παραβαλλομένη τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸ κρήδεμνον. οἱ δὲ φασὶ τὸ κρήδεμνον λείπειν, τουτέστι περικαλυψαμένη ὑπ' αἰδοῦς. 5 P.Q. ἄντα σχομένη] νῦν ἐξ ἐναντίας ἀνασχομένη καὶ μείνασα. V.

142. τὸ ἐξῆς, ἢ γούνων λαβὼν λίσσοιτο. P.T.

143. αὐτως] οὕτως ὡς ἔχει σχήματος. P.

144. περιττὸς ὁ στίχος. οὐ γὰρ περὶ τῆς διανοίας αὐτῆς διατάζει, ἀλλὰ πῶς παρακαλέσει, πλησίον σταίῃ, ἢ ἀφεσθηκῶς αὐτῆς. 10 καὶ Ἀθηνακλῆς δὲ ὑπώπτεισε τὸν στίχον. H.P.

148. αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον] πανούργον, κέρδος αὐτῷ φέρον. καὶ ἄλλως μὲν ὁ ποιητῆς . . . ἐπισφαλεῖς αἱ τοιαῦται προσρήσεις, ἀλλ' ὅμως Ὀμήρῳ τετόλμηται. προστίθησι δὲ τῷ ἀκρατῆ κανόνα τῶν εἰρησομένων λόγων. εἰσόμεθα δὲ εἰ κεκράτηκε τῆς ἐπαγ- 15 γελίας. H.P.Q.

149. γουνοῦμαί σε, ἀνασσα] τὸ μὲν ἄπτεσθαι τῶν γονάτων παρητήσατο. ὅπερ δὲ οὐκ ἔπραξε τῷ ἔργῳ, τοῦτο τῷ λόγῳ προβάλλεται φανεράν καθιστὰς τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἄψασθαι παρητήσατο. καὶ τὸ μὲν ἄντικρυς ὡς θεῶν διαλέγεσθαι κολακείας ὑποψίαν ἐμποιήσειν 20 ἔμελλεν, ἐπιδιστάζων δὲ ἀξιοπιστότερον τὸν λόγον καθίστησιν, ὡς ἂν καθελκόμενος ὑπὸ τῆς δόξης. καλῶς δὲ καὶ τῇ τάξει· ἐπὶ πρώτην γὰρ ἦκε τὴν τῆς θεότητος ὑπόνοιαν, ὡς ἐπὶ τοῦτο μᾶλλον ῥέπων. H.Q.

τὸν ἢ ὁ Ἀσκαλωνίτης περισπᾷ ἐρωτηματικὸν νομίζων· ὃ καὶ χα- 25 ριέστερον. οἱ δὲ ἐνέκλιναν ὡς εἰ ἔλεγεν, εἶτε θεὸς εἶτε ἄνθρωπος. P.

152. εἶδός τε μέγέθός τε] ἐκ τριῶν πεποιήται τὸν ἔπαινον, κάλλους, μεγέθους, εὐεξίας σώματος. φηὶ γὰρ ἐστὶν ἢ ἐκ πάντων μελῶν ἀναλογία· “φὴν γε μὲν οὐ κακός ἐστι μηρούς τε κνήμας τε” (Od. θ, 134.). P.Q.

30

3. οἱ δὲ] Sic Heliodorus ap. Apollon. Lex. v. v. στῆ.

13. ὁ ποιητῆς . . .] Lacuna est in H.P. et fortasse in Q; de quo tacet Maius.

προσρήσεις Buttm. pro προρήσεις.

20. ἐμποιήσειν H. ποιήσειν Q.

21. ἐπιδιστάζων Buttm. pro ἐπι-

διστάζειν.

22. καλῶς δὲ καὶ τῇ τάξει] Vid. ad δ, 720.

26. ἐνέκλιναν] Observandus hic usus de vocula consopito acuto. Vid. Lexil. I. 17. not. 21. et 58. §. 7. BUTTM.

29. γε μὲν] γεγομένου P.Q.

155. αἰὲν εὐφροσύνησι] γρ. ἐν εὐφροσύνησι, κακῶς. οὐδέποτε γὰρ Ὅμηρος ἀδιαιρέτως τὴν εὐφροσύνην φησὶ τὸ ὀνοματικόν. τὰ γὰρ ἐπιρρήματα διαφόρως. P.Q.

157. τοιόνδε θάλος] ἐμφαντικῶς ἄγαν καὶ αὐτὸς θαυμάζων. πάντα γὰρ συμπεριέλαβε διὰ τῆς δείξεως. P.Q. 5

χορὸν εἰσοιχνεύσαν] εἰσερχομένην εἰς χορὸν ἦτοι εἰς συνάθροισιν καὶ ὁμόνοιαν λαοῦ. B.

159. ὅς κέ σ' ἐδνοισι βρίσας] ἄμεινον ἐγκλίβειν τὴν σε. H. θωπευτικῶς ἄγαν περιμαχητὴν αὐτὴν δείκνυσι. τὸ δ' ἐξῆς, ὅς κέ σε οἶκον ἀγάγηται ἔδνοισι βρίσας τοὺς ἄλλους μνηστῆρας. P.Q. 10

ἔδνοισι] τοῖς πρὸ γάμου δώροις, μῆστροις. V.

βρίσας] πολλὰ βαρύνας. B.

160. οὐ γὰρ πω τοιοῦτον ἴδον] ἄλλη εὐπορία ἐπαίων. νῦν γὰρ μερικὸς ὁ λόγος πρὸς τὸ ὀρθὸν καὶ εὐφυὲς μόνον τοῦ σώματος. χρώματα δὲ καὶ ἡμεῖς τῇ εἰκόνι, κλῶνας καὶ στελέχη καλοῦντες τοὺς 15 εὐφυεῖς. H.P.Q.

163. φοίνικος νέον ἔρνος] ἀειθαλὲς φυτὸν αὐξανόμενον. E. λέγει δὲ τὸν ἀναδοθέντα φοίνικα τῇ Λητοῖ, οὗ καὶ ἐφαλαμένη ἀπεκύησε. E.V.

νεωστὶ ἀνερχόμενον. ὅμοιον τῷ “ὄδ' ἀνέδραμε ἔρνεϊ Ἴσος” (Π. σ, 20 56.). τὸ δὲ ἀνερχόμενον τὴν τε ἦδη ὑπάρχουσαν ἀκμὴν καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐσομένης αὐξήσεως ὑποβάλλει. οὐ τὸν ἐπὶ τῇ Λητοῖ ἀναδοθέντα φοίνικα φησιν. B.P.Q. τοιοῦτο δὲ παρέλαβε δένδρον, ὅπερ αὐτὸ ἐξ αὐτοῦ φυσικὴν ἔχει τὴν ὀρθότητα. B.P.

οὗ φημι λέγειν αὐτὸν ἔρνος νέον, ἀλλὰ τὸ νέον τῷ ἀνερχόμενον δεῖ 25 συναπτειν, ἢ ἦ, νέον ἀνερχόμενον, τουτέστι νεωστὶ ἀνερχόμενον, ὡς τὸ “νέον ἠβῶωντα” (Π. ι, 446.) ἔστι γὰρ ὅμοιον τῷ “ὄδ' ἀνέδραμεν

1, οὐδέποτε —] Si probe memoriter calluit suum Homerum hic Grammaticus habuit in suo codice ι, 6. ἢ δτ' εὐφροσύνη μὲν ἔχη ut revera est in H.P. (in Vind. δτε) pro δταν: tum v, 8. ubi pro γέλωτα καὶ εὐφροσύνην Eustathius præbuit γέλω τε καὶ εὐφρ. vix nunc dubites quin alii habuerint γέλω καὶ εὐφρ. Restat κ, 465. ubi non facile credam scripsisse illos: οὐδέ πωθ' ὑμῖν θυμὸς εὐ-

φροσύνη sic sine verbo, pro ἐν εὐφρ. BUTTM.

4. ἐμφαντικῶς] ἐμφατικῶς P.

7. ὁμόνοιαν] ὁμιλίαν Buttm.

14. μερικὸς H. μερικῶς P.Q.

18. φοίνικα om. E.

20. νεωστὶ] νέως P.

21. ἀκμὴν om. B.

23. φησιν Buttm. pro φασιν, quod om. B.

ἔρνεϊ ἴσος." πρόσκειται δὲ τῷ νέον τὸ ἀνερχόμενον, ἴσον τῷ ἀνατρέχοντι. τὸ γὰρ ταχέως ἰὸν τρέχει. εἶτα ἐπήγαγεν "ἐπεὶ οὐκ οὕτω τοῖον ἀνήλυθε," χωρὶς τοῦ νέον. P.Q.

164. ἦλθον γὰρ καὶ κείσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λαός] πιθανῶς δὲ ἐμφαίνει ἑαυτὸν εἶναι τινὰ τῶν ἐπιφανῶν, ἵνα μὴ δοκῆ φορτηγός τις ἢ κωπηλάτης εἶναι. E.P.Q.V. λέγει δ' ἂν πολὺν λαὸν οὐ τὸν ἴδιον στόλον, ἀλλὰ τὸν Ἑλληνικὸν, ὅτ' ἀφηγούμενος εἰς Δῆλον ἦλθε Μελέλαος σὺν Ὀδυσσεῖ ἐπὶ τὰς Ἀνίου θυγατέρας, αἱ καὶ Οἰνότροποι ἐκαλοῦντο. ἡ δὲ ἱστορία καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ ἐν ταῖς κατευχαῖς. E. P.Q.

10

ἔσπετο] γράφεται, ἔπλετο. E.

165. ἢ δὴ μέλλεν] ὅτι οὐκ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸ μέλλεν Ἀττικῶν γὰρ ἔστι τῶν μεταγενεστέρων. P.

167. μετὰ τὸ δὴν διασταλτέον. ἐπὶ πολὺ γὰρ φησι τεθαυμακένας τὸ φυτόν. οὕτως ὁμοίως ὥσπερ σὲ θαυμάζω. P.

15

ἐκ δόρυ γαίης] σημειῶσαι ὅτι καὶ τὸ δένδρον δόρυ καλεῖ. E.

168. ὡς σε, γύναι, ἄγαμαι] σημειοῦνται τινες ὅτι τὸ μὲν ἄγαμαι ἀντὶ τοῦ θαυμάζω, τὸ δὲ τέθηκα ἀντὶ τοῦ ἐκπέπληγμα. P.Q.V.

170. χθιζὸς εἰκοστῶ] ἐπ' ἄλλο εἶδος μεταβαίνει εἰς ἔλεον κινῶν τὴν παρθένον. καὶ τὸ εἰκὸς τῶ τεχνικῶ. τὸ μὲν γὰρ τὰς δύο ἡμέρας τοῦ ναυαγίου εἰπεῖν ἤττον περιπαθές, συλλαβὸν δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν ἀριθμὸν ἐν αἷς ἐτέλεσε τὴν συμφορὰν ἐδεινοποίησεν. H.P.Q.

172. κάββαλε δαίμων] τὸ μὲν ἦγαγεν ἀκίνδυνον σημαίνει καταγωγὴν, τὸ δὲ κάββαλε τὴν ἀπὸ πνευμάτων δεινῶν ἐξερριμμένην δείκνυσι. H.P.Q.

25

173. ὄφρ' ἔτι που καὶ τῆδε πάθω] διὰ τοῦτου ἐμφαίνει ὡς καὶ πρόσθεν πεπονθώς. ἅμα δὲ καὶ τὸ ἔθοξ τῶν δυστυχοῦντων διαφυλάττει. P.Q. ὑπὸ γὰρ τῶν κατασχόντων κακῶν ἀπίστως πρὸς τὸ μέλλον ἔχει, καὶ τὴν ἀκούουσαν ἐπάγεται πρὸς τὸν ἔλεον. P.

1. τὸ ἀνερχόμενον] Q. qui supra omiserat verba τούτοστι νεωστὶ ἀνερχόμενον, hic inserit: ἢ τὸ νεωστὶ ἀνερχ.

6. λέγει correxi pro λέγει.

8. Ἀνίου] αἰείου H. De Anio et Enotropis dixit Meinek. Anal. Alex. p. 16. 17.

20. τεχνικῶ] τε χρονικῶ Q. Verba non integra.

23. κάββαλε] κάμβαλε hic et infra H. Sic in textu etiam P., in schol. κάβαλλε.

ἦγαγεν] Ex hoc verbo Porsonus collegit a quibusdam ἦγαγε pro κάββαλε lectum fuisse. Frustra, ut monet Buttm.

24. ἐξερριμμένη] ἐξερριμμένων H.

25. δείκνυσι] κίησιν δείκνυσι Q.

οὐ γὰρ ὄτω παύσασθαι] εἰς τὸ μετέπειτα πρὸ τοῦ ἀφικέσθαι με εἰς Ἰθάκην. Ε.

174. τελέουσι πάροιθεν] τελέσουσιν εἰς τὸ μετέπειτα. Β.Ρ.Τ.

175. ἐλέαιρε] ὁ μὲν ἔλεος τοῖς δυστυχουῖσι κοινὸς παρὰ πάντων ἀνθρώπων· ὁ δὲ αἰσθόμενος ἑαυτῷ μόνῳ τὴν χάριν ὀφειλομένην τῆς 5 ἐπικουρίας ἐτοιμότερον πρὸς τὸν ἔλεον ῥέπει. Η.Ρ.Θ.

176. ἰκόμην] ἰκέτευσα, ἀφικόμην. V.

178. δὸς δὲ ῥάκος] ὄλον τὸν λόγον τοῦ Ὀδυσσεὺς ἀκόλουθον τῆ ὑποσχέσει πεποιήκεν Ὅμηρος, μειλίχιον, ὅτι θεραπεύσας εἰς οἶκτον ἐκίνησε, κερδαλέον δὲ, ὅτι μικρὰ μὲν ἤτει, μεγάλα δὲ ἐδήλου. καλῶς 10 δὲ καὶ περὶ τῶν τροφῶν ἀπεσιώπησεν. Ρ.Θ. αὖξαι διὰ τοῦτο τὸν ἔλεον. Η.Θ.

179. εἴτι που εἴλυμα σπείρων] περικάλυμμα, ἀπὸ τοῦ εἰλύω τὸ καλύπτω. καὶ ἔστιν ὁ λόγος τοιοῦτος, εἴ ποῦ σοι εὐτελεὲς ῥάκιον τὴν ἄλλην ἐσθῆτα φρουρεῖν προβέβλητο, τοῦτο δὸς μοι ἵνα ἀμπίσχω- 15 μαι. Ε. εἴαν που δέμα τι τῶν ἱματίων τῶν καλῶν τούτων ἔσχες. Β. εἴλυμα] ἐνείλυμα. Θ.

180. σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν] εἰκότως τῇ εὐχῇ κέρηται. οἱ γὰρ παραυτίκα χάριν ἀποδοῦναι μὴ δυνάμενοι ἐπὶ ταύτην τὴν ἀμοιβὴν καταφεύγουσι. καὶ διὰ μὲν τοῦ “ὅσα φρεσὶ σῆσι μενοιῶς” αὐτῇ 20 καταλείπει τὴν αἴρεσιν, διὰ δὲ τῶν ἐξῆς, ἃ αὐτὸς αἰρεῖται γενέσθαι αὐτῇ παρὰ θεῶν. Ε.Ρ.

σοὶ δὲ θεοὶ] ἤτοι στικτέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου, ἵν' ἢ ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἕκαστον τῶν ἐξῆς ἐν κεφαλαίῳ, ἢ μέχρι τοῦ “καὶ οἶ- 25 κον” στικτέον, τὰ δὲ ἄλλα ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς. Ρ.

181. ἄνδρα τε καὶ οἶκον] συνετῶς Ὀδυσσεὺς ταῦτα συνεύχεται ἃ μόνον διὰ φροντίδος οἶεται εἶναι αὐτῇ. Ε.Υ.

ὁμοφροσύνη] γησίου φιλίαν. Θ.Υ.

183. ἢ ὄθ' ὁμοφρονέοντε] ἄκρως ἐξέθετο δι' ὧν εὐδαιμονεῖ οἶκος. Ρ.Θ. 30

βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ νοήμασι· σαφέστερον γὰρ οὕτως. Η.Ρ.

184. πόλλ' ἄλγεα] ταῦτα ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς. Ρ.

185. χάρματα δ' εὐμενέτησι] συγγενέσι, φίλοις, εὐμενῶς διακει-

6. ῥέπει] ῥέπειν Η.

τεῖται Ρ.

21. ἃ αὐτὸς αἰρεῖται] ἃς αὐτὸς αἰ-

31. βραχὺ] βραχέως Ρ.

μένοις καὶ εὐνοοῦσιν ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή. τὸ δὲ “ἐκλυον αὐτοὶ” ἀφ’
 ἑτέρας ἀρχῆς. E.Q.

μάλιστα δέ τε κλύον αὐτοί] ἦτοι αἰσθάνονται καὶ αὐτοὶ τῆς ὀφε-
 λείας τῆς πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀπολαύουσιν. E.P.Q. αἰσθάνονται
 καὶ αὐτοὶ τῆς ὀφελείας, ἦτοι ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ. B. 5

187. ξειῖν, ἐπεὶ οὔτε κακῶ] ἄλλος τρόπος διαλέξεως. πρὸς μὲν
 γὰρ τὸν πατέρα ἠπλόιζεν, ἐνθάδε δὲ ἐπιστρέφει ἑαυτὴν “ξειῖν, ἐπεὶ
 οὔτε κακῶ.” οὐδὲν ἀποδίδωσι τῶ ἐπεὶ ὁ ποιητής. P.Q.

ἀπὸ κοινῶ τὸ, τλήθι, τοῦ γὰρ Ζεύς. P.

189. ἐσθλοῖς ἢ δὲ κακοῖσιν] δύναται καὶ, οἷς ἀναμίγνυσι τοῖς ἀγα-¹⁰
 θοῖς τὰ κακὰ, πρὸς ἀξίαν ἐκάστω νέμει τὰ κακὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ. P.V.
 δύναται οὕτως νοεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ, μίγνυσι τοῖς ἀγαθοῖς κακὰ, καὶ
 πρὸς ἀξίαν ἐκάστω νέμει τὰ ἀγαθὰ καὶ κακὰ. ἢ ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τῶ
 θεῶ ἐστι διανεμῆναι τοῖς ἀνθρώποις τὰ τε κακὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ, καὶ οὐ
 πάντως κατ’ ἀρετὴν ἢ μοχθηρίαν ἀφικνεῖται ἐκάστοις ἕκαστα. E.Q. 15

193. ταλαπερίριον] τὸν ταλαίπωρον, ἦτοι τὸν τηλόθεν πεπερακότα.
 P.Q. τηλόθεν πεπερακότα, ἢ πειραθέντα καὶ παθόντα πολλὰ. B.

195. Φαίηκες μὲν τῆνδε πόλιν καὶ γαῖαν] ἀποροῦσι πῶς, εἰ ἐν
 Κερκύρα οἰκοῦσι Φαίηκες, λέγει (204.) “οἰκέομεν δ’ ἀπάνευθε πο-
 λυκλύστω ἐνὶ πόντῳ ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται²⁰
 ἄλλος.” ἐσχάτους εἶπε τῆς Ἑλλάδος. πάντα γὰρ ὡς πρὸς τὴν Ἑλ-
 λάδα γράφει. E.T.

197. τοῦ δ’ ἐκ Φαιήκων] ἐκ τοῦδε ἀνήρτηται τὰ πράγματα τῶν
 Φαίάκων, ὃ ἐστὶν εἰς τοῦτον. B.E.P.

Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε] οἱ Φαίακες κατὰ περίφρασιν,²⁵
 ὡς “κρατερὸν μένος Ἀλκινόοιο.” P.

200. ἢ μή που] περισπαστέον τὸ ἦ, τὸ δὲ μή ὀξυνωγητέον. H.P.
 δυσμενέων φάσθ’] Τυρανίων συστέλλει ἀπὸ τοῦ φημί, ὁμοίως τῶ
 “καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε.” (II. 4, 645. v. 649.). τινὲς δὲ ὁμοίως

3. καὶ αὐτοί] καθ’ ἑαυτοὺς P.

4. αἰσθάνονται—ὀφελείας est et-
 iam in T.

7. ἠπλόιζεν, ἐνθάδε δὲ ἐ. Buttm.
 pro ἀπλοῖζεν ἐνθάδε ἐ.

9. ἀπὸ κοινῶ] Vide ad γ, 104.

10. ἀναμίγνυσι V. ἀν μίγνυσι P.

11. ἐκάστω] ἐκάστων V.

13. ἐκάστω Buttm. pro ἐκάστων.

15. πάντως Buttm. pro πάντα.

18. ἀποροῦσι—γράφει] Hæc habet
 etiam T. infra post scholion v. 204.
 (p. 311, 32.) et præscripto ἄλλως.
 εἰ—Φαίηκες] οἰ—φαίακες T.

27. περισπαστέον—ὀξυνωγητέον] πε-
 ρισπᾶται—ὀξύνεται P.

29. ἀπόφασθε Buttm. pro ἀποφᾶ-
 σθε.

τῷ νικᾶσθε, ὡς καὶ ἐπεκράτησεν. Η.Ω. φάσθε] ἵπολαμβάνετε. Q.V.

201. οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερός] ὁ ζῶν, ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀλίβαντες οἱ νεκροί. Η. ζῶν ἐρρωμένως καὶ ἰκμάδος μετέχων. τὴν μὲν γὰρ ζῶν ὑγρότης καὶ θερμασία συνέχει, τὸν δὲ θάνατον ψυχρότης 5 καὶ ξηρασία. ὅθεν καὶ ἀλίβαντες οἱ νεκροὶ λιβάδος μὴ μετέχοντες. P.Q.V.

οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἄρτι ζῶν, οὐδὲ γεννηθήσεται, ὃς μέλλει 10 τολμῆσαι ἀγαγεῖν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν πόλεμον. ἀντὶ τοῦ οὐ μὴ ζήσῃ δς τολμήσει ταῦτα. Β.

διερός] οὕτως τὸν ζῶντα Ἀρίσταρχος. ὁ δὲ Καλλίστρατος γράφει 10 διερός, ὁ ἐπίκουρος, παρὰ τὴν δύην, ἥτοι κακοπαθητικός. Ε.Η.Ρ.Ω.Τ. βλαπτικός, πειρατικός, πειρατής. Gl. P.

203. φίλοι ἀθανάτοισιν] λείπει τὸ ἔσμέν. Ρ.

204. πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ ἔσχατοι] καὶ μὴν ἐν Κερκύρῃ οἰκοῦ-15 σιν. ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἡ σύγκρισις, ὡς ὅταν μέγιστον ὄρος εἴπῃ, οὐ μείζον Κανκάσου οὐδὲ Τμώλου λέγει καὶ Ἀλπεων, ἀλλὰ τῶν Ἑλληνικῶν. καὶ τὸν Ἀχελῷον οὐ τοῦ Νείλου προκρίνει καὶ τῶν μακρὰν, ἀλλὰ τῶν ἐγγύς. ἔσχατοι οὖν Φαίακες τῶν Ἑλλήνων. καὶ Αἰσχύλος λέγει "ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός," οὐ τῆς οἰ-20 κουμένης, ἀλλὰ τῆς Αἰγυπτίας. ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀπειραΐη γρηῦς (Od. η, 8.) ἀπὸ τῆς ἀντικειμένης Ἠπείρου. θαυμαστόν γὰρ εἰ δούλην τινὰ ἔξω στηλῶν Ἡρακλειῶν ἐμπορευσάμενός τις ἐπώλησε. καὶ τί θεῖ 25 πολλὰ λέγειν, Ὀδυσσεύς αὐτοῦ ὁμολογοῦντος ὡς περὶ τὴν Θεσπρωτίαν εἰσὶν οἱ Φαίακες "ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα 25 ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίοι δῆμῳ" (ρ, 526.), καὶ πάλιν "ὡς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φεῖδων" (ξ, 315.). τοῦτο δηλοῦν ἔστιν ὅτι γείτων ἐστὶ Φαιάκων ὁ Φεῖδων ὁ τὰ παρ' αὐτοῖς πρᾶσσόμενα γινώσκων. ἡ Δωδώνη τε οὐ πρόσω, εἰς ἣν ἀπὸ Φαιάκων γενέ- 30 σθαι αὐτὸν μαντευσόμενον. Ε.Ρ.Ω.Τ.

ὅτι σαφῶς ἐναυθα ἐκτετοπισμένην που καὶ ἐσχάτην τὴν τῶν Φαιάκων χώραν ὑφίσταται, οὐ τὴν Κέρκυραν. Ρ.Τ.

11. εἴτω] εἴτω δὲ Τ., in quo praecedunt haec verba, ἀνηρὸς (corr. ἀνὴρ ἕτερος) θνητὸς ζῶν οὐδὲ γενήσεται. τὸν ζῶντα] De hac interpretatione dixit Lehrs. Arist. p. 57. τὸν ζῶντα. καλλίστρατος δὲ γράφει (excidit διερός)

ἔστιν ἐπίκουρος παρὰ τὴν δύην:— Τ.

12. τὴν δύην] τὸ δύειν Ε.Η.Ω.

20. Αἰσχύλος] Prom. 852.

29. ἡ—μαντευσόμενον om.Ρ.

32. ὑφίσταται Τ. ἀφίσταται Ρ.

ὡ Lehrs. l. c. p. 254. pro εἰς.

207. τὸν νῦν] Καλλίστρατος, τῷ μιν. H.

πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες] παρὰ Διὸς εἰσιν, ἀντὶ τοῦ πρόσφυ-
γες Διὸς εἰσι καὶ οἰκτειρόμενοι παρ' αὐτοῦ πάντες ξεινοὶ τε πτωχοί
τε. E.H.P.Q.

208. δόσις ὀλίγη τε φίλη τε] ὀλίγη μὲν τῷ διδόντι, φίλη δὲ τῷ⁵
λαμβάνοντι. ἢ γὰρ ἔνδεια καὶ τὸ ὀλίγον φίλον ἡγεῖται. B.E.P.
Q.V.

215. δῶκαν δὲ χρυσέη] οὐκ ἄρα οὐδὲ Νέστορος θυγάτηρ Τηλέμα-
χον ἔλουσεν, οὐδὲ Ἑλένη Ὀδυσσεά. νῦν οὖν εἰπούσης τῆς Ναυσι-
κάας, λούσατε ἐν ποταμῷ, οὐχ ὡς παρακούσασαι, ἀλλ' ὡς τούτου¹⁰
ὄντος τοῦ λούσαι, τὸ παρασχεῖν τὰ λουτρά, παρατιθέασιν ἔλαιον
αὐτῷ. P.Q.T.

218. στῆθ' οὕτω] δεικτικῶς, οὕτως ὡς ἔχετε· ὡς κὰν τῷ “Ἡφαι-
στε, πρόμολ' ὄδε” (Il. σ, 392.). P.M.T.

220. ἦ γὰρ δὴρὸν] πολὺς γὰρ καιρὸς ἐστὶν ὅτε οὐκ ἠλεησά-¹⁵
μην. B.

221. ἄτην δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι] ταῦτα μάχονται τῷ ὑπὸ
παρθένων ποιεῖν λούμενον. λύοιτο δ' ἂν τῇ λέξει, προσέθηκε γὰρ
“μετελθών,” ὅλον ξένος ὦν. τάχα δ' οὐδ' ὄλωσ παρθένοι λούουσι. λέ-
γεται γὰρ “τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαι λούσαν,” ἀλλ' οὐχὶ κούραι. καὶ²⁰
περὶ τῆς Ἡθης γὰρ ἀμφισβητεῖται εἰ παρθένος ἦν. καὶ ἡ Ἑλένη
λούοιτ' ἂν Ὀδυσσεά. Q.T.

ἡ περιττεύει τὸ ἂν, ἢ τὸ λοέσσομαι ἀντὶ τοῦ λοεσσαίμην τέτα-
κται. P.

222. μετελθών] ἀντὶ τοῦ ἐπελθών. V.

224. χροά νίξετο] πρὸς τὴν φράσιν, τὸν χροά τὴν ἄλμην ἀπενί-²⁵

1. μιν Porsonus pro mén.

2. παρὰ Διὸς—πτωχοὶ τε P. ἀντὶ
τοῦ πρόσφυγες Διὸς εἰσιν οἰκτειρόμενοι
παρ' αὐτοῦ καὶ ὑπὸ Διὸς πάντες ὑποπτεύ-
ωτες ξένοι καὶ πτωχοὶ ceteri, nisi quod
παρὰ Διὸς ex H. enotavit Porsonus.

17. ὑπὸ παρθένων ποιεῖν λούμενον]
De hac quæstione conf. schol. γ,
464.

19. ξένος ὦν] Majus pro ξένος ὦν
reponendum, certe inserendum pu-
tabat κούραις. Sed ξένος ὦν est in-
terpretatio verbi μετελθών. Vox ὅλον
in Mediol. non legitur. BUTTM.

20. τὸν δ' ἐπεὶ —] Aut Il. α, 587.
sed ibi cadaver Hectoris lavatur;
aut Od. ρ, 88. sed ibi est τῶς δ'
ἐπεὶ. BUTTM.

23. τὸ ἂν Buttm. pro τὸ ἄτην.

25. ἐπελθών Buttm. pro ἀπελθών.
“Post v. 223. in textu cod. P. de-
sunt omnia usque ad v. 316. quod
et indicatum ab ea manu quæ scho-
lia scripsit his verbis: ἐνθάδε λέει.
στίχοι 17γ.” BUTTM.

26. πρὸς] Pendet ab omisso ση-
μειοῦνται. Vid. not. ad ζ, 2. BUTT.

ζετο, οὐχι ἀπὸ τοῦ χροὸς τὴν ἄλμην. Q. νίξετο τὴν ἄλμην ἀπὸ τοῦ χροὸς, ἢ τὸν χροῶ ἀπὸ τῆς ἄλμης. B.

ἢ περισσεύει θάτερον, ἢ τὸ χροῶ ἐντείνει τὴν ἄλμην. ὅμοιον δέ ἐστι τῷ Ἰλιακῷ (φ, 122.) “οἷ σ’ ὠτειλὴν αἶμ’ ἀπολιχμήσονται.” P. νίφατο] ἀπεκλύετο. V.

226. ἀλὸς χροόν] τὸ λεπτότατον τῆς θαλάσσης, ἢ τὴν ἀκαθαρσίαν. E.V.

227. λίπ’ ἄλειψεν] λιπαρῷ ἢ λιπαντικῷ ἐλαίῳ ἠλείφατο. V.

228. ἀμφὶ δὲ εἴματα] ἀδηλον ποῦ ἐστὶν ἀναπόδοσις, πότερον εἰς τὸ “τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκε,” καὶ ὑποστικτέον εἰς τὸ ἀδμῆς, ἢ ἀπο-10 δότεον “ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσατο,” τοῦ δὲ πλεονάζοντος. Q.

231. οὔλας ἤκε] τὸ οὔλος πολλαχῶς λέγεται. οὔλος ὁ προσηγῆς. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ὀλόκληρον, καὶ τὴν τῶν τριχῶν διαστροφὴν. αἰνίττεται δὲ καὶ τὸν ὀλέθριον, ὡς ἐν Ἰλιάδι (β, 5.) φησὶν “ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή, πέμψαι ἐπ’ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα οὔ-15 λον ὄνειρον,” ἦγγον τὸν ἐπ’ ὀλέθρῳ πεμπόμενον. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὑγιῆ, ὥσπερ λέγεται οὔλα τραύματα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὑγίαινε, ὡς ἐν ἐκείνῳ “οὐλέ τε καὶ μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν” (Od. ω, 402.). E. ἤκε νῦν ἀντὶ τοῦ ἐποίησε. H.

233. δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη] ἐδίδαξεν. ἐργάνη γὰρ θεός. Q. 20

234. τέχνην παντοίην] πάντα τὰ μέρη τῆς τέχνης ἢ τῆς χρυσοχοϊκῆς τέχνης. πᾶσαν τὴν κατὰ μέρος ἀκρίβειαν. H.Q.T.

235. ὡς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν] παραβολὴ πρὸς τὴν ἐξαλλαγήν, καὶ τὸ καλὸν ὄντα ὀφθῆναι καλλίῳ ὥσπερ ὁ ἄργυρος καλὸς ὢν καλλίων ἐστὶ χρυσοῦ περιχυθέντος. καλῶς δὲ οὐκ ἔξωθεν παρέλαβε τὴν 25 ὁμοιότητα, ἀλλ’ ἐπεὶ Ἀθηναῖ ἐστὶν ἡ τοῦτο ποιήσασα, τοῖς ἐκείνης δημιουργοῖς πρὸς τὴν εἰκόνα συγκέχρηται. ἢ, ἢ ἐκεῖνος χρυσοῦ ἀργύρῳ, οὕτω καὶ ἡ Ἀθηναῖ χάριν τῷ Ὀδυσσεῖ. ἦν μὲν γὰρ καλὸς καὶ πρόσθεν, οὐκ ἐφαίνετο δὲ διὰ τὴν κάκωσιν τῆς θαλάσσης, νῦν δὲ ἀπέλαβε τὴν οἰκείαν χάριν. τοῦ μὲν γὰρ εἶναι καλὸν ἢ φύσις αἰτία, 30 τοῦ δὲ δοκεῖν ἢ χάρις. H.Q.

239. κλυτέ μοι] κλυτέ μεν, οὕτως. H.

1. τοῦ χροὸς Buttm. pro τοῦ πρός.
3. ἢ περισσεύει Buttm. pro ἀπηρέσκει.
26. ἐκεῖνης Buttm. ἐκεῖνοισ H. ἐκεῖνου Q.

27. ἢ, ἢ Buttm. ἢ H. ἢ Q.
χρυσὸν ἀργύρῳ H. χρυσαργύρῳ Q.
28. ἦν μὲν—χάρις] Hæc etiam in T.
29. καὶ om. H.Q.

240. οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν] ἀλλ' ἔστι τις δηλονότι θεῶν, ὃς διέσωσεν ἐνθάδε τὸν Ὀδυσσεά. Q.T.

241. οὕτως ἐν μέλλοντι χρόνῳ, ἐπιμίξεται. H.

242. ἀεικέλιος δέατ' εἶναι] τὸ γὰρ παρὰ τὸ καθήκον ἀεικέλιον λέγεται. τὸ δὲ ἐδέατο ἀντὶ τοῦ ἐδόκει. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ δέω δεῖω, καὶ ἐξ αὐτοῦ δεύσω δέδαμαι ἐδεδάμην ἐδέδατο, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε κατ' Ἴωνας καὶ τοῦ δ, δέατο. E.

δέατο] ἔδοξε. H. ἐδόκει, ἐφαίνετο. T.V.

244. αἱ γὰρ ἐμοὶ τοιοῦσδε πόσις] εἶθε ὁ τοιοῦτος ὑπάρξειέ μοι ἀπὸ καλούμενος καὶ ἐνθάδε οἰκῶν καὶ ἀρέσκοι αὐτῷ μένειν ὄδε. τοῦτο δὲ ἰοῦ λέγει ἡ Ναυσικαία, ἐπειδὴ οὐκ ἐμνήστευον οἱ Φαίαικες ἐξ ἑτέρας γῆς. B.

δοκοῦσιν οἱ λόγοι ἀπρεπεῖς παρθένῳ εἶναι καὶ ἀκόλαστοι. λύνουσι δὲ ἐκ τοῦ προσώπου ὑπείκονται γὰρ τρυφῶντες οἱ Φαίαικες καὶ παντάπασιν ἀβροδίατοι. Ἐφορος μέντοι τοῦμπαλιν ἐπαινεῖ τὸν λόγον ὡς ἰσ ἐξ εὐφροῦς πρὸς ἀρετὴν ψυχῆς. E.T. Ἐφορος ἐπαινεῖ τὸν λόγον ὡς ἐξ εὐφροῦς πρὸς ἀρετὴν ψυχῆς. ἐγὼ δὲ τοῦτο πρὸς τὸ ἀβροδίατον τῶν Φαίακων δίδωμι. Q.T.

Καὶ ἄλλως. εἶθε τις ἐκ τῶν Φαίακων ὅμοιος τῷ Ὀδυσσεῖ ἀπὸ μου εἶη κεκλημένος, ἢ αὐτῷ τῷ Ὀδυσσεῖ ἄδοι ἐνταῦθα μίμνεσιν, ἢ ἢ ὁ καὶ ἀντὶ τοῦ ἦ, ὡς ἐν τῷ “ἦτοι ὁ μὲν πρῶτῃσι καὶ ὑστατῆσι βόεσσιν αἰὲν ὁμοστιχάει” (Il. ο, 634). H.Q.T.

αἱ γὰρ ἐμοὶ—ἐνθάδε ναιετάων] ἄμφω μὲν ἀβτεῖ Ἀρίσταρχος, διστάζει δὲ περὶ τοῦ πρώτου, ἐπεὶ καὶ Ἀλκμάν αὐτὸν μετέβαλε παρθένους λεγούσας εἰσάγων “Ζεῦ πάτερ, αἱ γὰρ ἐμὸς πόσις εἶη.”²⁵ H.Q.

249. ἦσθε] ἀπὸ τοῦ ἔσθω, οὗ ὁ παρατατικὸς ἦσθον. B. ἦσθε] ἦσθιε. κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ ἔσθίω γίνεται. E.

256. πατὴρ ἐμοῦ] ὅτι ἐν πᾶσι φέρεται, ἐμοῦ, ἀλλ' οὐκ, ἐμεῦ. ὅμως ἐπὶ τινῶν ὁ Ζηνοδότος ἐπὶ τὸ χεῖρον μετατίθησι. H.Q. ³⁰

ἐνθα σέ φημι] ὅπου φημί σε εἰδησέμεν καὶ γνωσθῆναι τοῖς ἀ-

13. οἱ λ. ἀ.] ἀ. οἱ λ. T.
εἶναι om. E.

19. εἶθε] αἶθε H.
ἐκ τῶν—Ὀδυσσεῖ om. T.

20. ἄδοι—ὁμοστιχάει om. T.

24. μετέβαλε] Probabilius μετέ-

λαβε, transtulit ad sua, quod con-
jecit Lehrs. Aristarch. p. 355. et
ad Herodian. p. 125. cui ipse quo-
que in verbis ὁ μέντοι Ἴβυκος, διέστειλε
τὸ μένος ἐν τῷ πρώτῳ σχεδὸν τὸν Ὀμη-
ρικὸν μεταβαλὼν restituit μεταλαβόν.

θρώποις ἐκείνοις ὅσοι εἰσὶν ἄριστοι ἀπὸ πάντων τῶν Φαιάκων. ἡ οὖτως, ὅπου φημί σε γνωρίσειν τοὺς Φαίακας ἐκείνους ὅσοι ἀπὸ πάντων Φαιάκων εἰσὶν ἄριστοι. B.

258. ἀλλὰ μάλ' ὄδ' ἔρδειν] ὅτι ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ τοῦ ἔρδει. τὸ δὲ οὐκ ἀπινύσσειν, οὐκ ἀπίνυτος εἶναι, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι (ο, 10.) 5 “κῆρ ἀπινύσσω” τὸ κῆρ ἀπίνυτος ἦν. Q.T. πινυτὸς γὰρ ὁ φρόνιμος, ἀπίνυτος δὲ ὁ ἀσύνητος. E.

259. ἐκ παραλλήλου τρεῖς συνδέσμους τέθεικε. τὸ δὲ ἴωμεν ἀντὶ τοῦ ἴωμεν. H. δι' ἀγρῶν πορευσόμεθα. T.

261. ἔρχεσθαι] ἀπαρέμφατον ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ τέθεικεν. H. 10 ἔνιοι ἔρχεσθαι. V.

262. τὸ ἐξῆς οὕτως, αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήομεν, ξεῖνε σὺ δ' ὄδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, (289.). τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου. H.Q.T. καὶ ἄλλως. αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβάζομεν, δῆεις ἀγλαὸν ἄλσος (291.). οὕτω τὸ ἐξῆς. H.Q. 15

ἐπιβείομεν] ἐπιβῶμεν, εἰσέλθωμεν. V.

264. λεπτή δ' εἰσὶθμῃ] στενή, φησὶν, ἐστὶν ἡ διόδος τοῦ λιμένος· τὸ γὰρ πλῆθος τῶν νηῶν ἐπέχει τὸ πλάτος τῆς διόδου. B.E.Q.T. ἡ ἀπὸ τοῦ εἰσιέναι κατὰ πλεονασμὸν τὸν ἰσθμὸν λέγει. B.H.Q. ἕκαστος γὰρ τῶν Φαιάκων κέκτηται ναῦν εἰς ἣν ἐναυλίζεται. B.H.Q.T. 20 τὸ δὲ εἰσὶθμῃ βαρύνεται ὡς στάθμῃ. Ἀριστοφάνης δὲ σὺν τῷ σ γράφει ἰσθμῃ παρὰ τὸν ἰσθμὸν. B.H.Q.

τὸ δὲ ἀμφιέλισσαι, ἀμφοτέρωθεν στρεφόμεναι ἰπὸ κοπῶν. B.E.Q.

265. εἰρύαται] εἰλυσμένα εἰσὶν, ἢ φυλάττουσιν, ἔνθα ἴστανται αἱ νῆες. E. 25

4. ἦτι om. Q.

6. ἀπίνυτος T. πινυτὸς Q.

11. ἔνιοι ἔρχεσθαι] In editionibus antiquis hoc scholium non compareret: neque dubium quin ut alia quaedam hujus generis ex recentiori sit interpolatione; nimirum ad emendandam corruptelam ἔρχεσθον, quæ in edd. ant. textus obtinebat. Vid. Barnes. BUTTM.

12. 13. τὸ ἐξῆς οὕτως et τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου addidi ex T.

13. ἔπος] οὕτως τὸ ἐξῆς addunt H.Q.

17. In T. est καλὸς δὲ λιμὴν: ὅστε

δύο λιμένας ἔχειν. τὸ δὲ “νῆες δ' ὀδὸν” τὴν διόδον φησὶ τοῦ λιμένος εἰρύαται, φυλάττουσι τὴν ὀδὸν καὶ ἐλυκισμένοι εἰσὶν ἢ φράττουσι τὴν εἰσόδον. (Hoc ex schol. ad v. 265.)

19. ἕκαστος γὰρ—] Hæc spectant ad v. 265. γὰρ om. B.H.Q.

20. τὸ δὲ εἰσὶθμῃ—ισθμὸν] In V. est εἰσὶθμῃ, εἰσόδος, ἀπὸ τοῦ εἰσιέναι κατὰ μεταπλασμὸν τὸν ἰσθμὸν λέγει. ubi πλεονασμὸν corrigendum ex scholio B.H.Q. Pleonasmum dicit litteræ ἔνθα: v. Eustath. p. 1562, 30.

τὸ δὲ ἐπίστιον, ἐποίκιον, σκηγή, νεώριον, ἢ σκάφος, παρὰ τὸ ἰστίον. λέγει δὲ ὅτι ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν νεῶν τῶν νεωοληκήμενων στενή ἐστίν εἴσοδος. E.T.V.

Ἰακὴ ἢ συναλοισφὴ τῶ δὲ τόνῳ ὡς ἐπίκριον. ἦτοι ἐποίκιον, σκηγή, νεώριον, ἢ σκάφος, παρὰ τὸ ἰστίον. λέγει δὲ ὅτι οὐδεὶς ξένος ἐστίν, 5 ἀλλ' ἅπαντες πολῖται καὶ ἐφέστιον πῦρ ἔχοντες. διὰ δὲ ψιλῶ ἀντιστοίχου ἐξηγήκεται, ὡς τὸ δέχεσθαι δέκεσθαι καὶ οὐχὶ οὐκί. τοῦτο δὲ κατὰ διάλεκτον. Q.

266. ἔνθα δὲ τέ σφ' ἀγορή] περὶ τὸ ἱερόν τοῦ Ποσειδῶνός ἐστίν ἀγορὰ ἔνθα δημηγοροῦσι. B.Q. 10

καλὸν Ποσιδήϊον] ἀφιερωμένον τῶ Ποσειδῶνι τέμενος. E.V.

267. ῥυτοῖσι λάεσσιν] μεγάλοις, τοῖς μὴ δυναμένοις ἐπ' ὤμων φέρεσθαι, ἀλλὰ ἐλκομένοις διὰ τὸ μέγεθος. E. ἐλκομένοις διὰ τὸ μέγεθος. κατωρχέεσσι δὲ, καλῶς θεμελιωθεῖσι. B.Q.T. λείους, εὐξέστοις. Q. τοῖς εἰλκυσμένοις, ἐκ δὲ τούτου μεγάλοις. V. 15

268. μελαινάων ἀλέγουσι] διὰ φροντίδος ἔχουσι καὶ ἐπιμελείας ἀξιοῦσι. V. ἀποτιθέασι, συλλέγουσι. δηλοῖ γὰρ τὸ α τὸ ὁμοῦ, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀκόλουθος, ὃ ἐστίν ὁμοκέλευθος, καὶ ἄβρομοι ἄβρομοι, καὶ ἀνίαχοι ἀμαίαχοι. οὕτω δὲ καὶ ἄλοχος καὶ ἄκοιτις. E.

269. πείσματα καὶ σπεῖρα] πείσματα τὰ ἀπόγεια σχοινία, παρὰ 20 τὸ πείθεσθαι αὐτοῖς τὴν ναῦν. σπεῖρα δὲ οἱ μεγάλοι κάλιοι, παρὰ τὸ συσπειραῖσθαι καὶ κείσθαι. ἢ σπεῖραι δι' ὧν ἔλκονται αἱ νῆες· ἢ τὰ σχοινία δι' ὧν δεσμεύονται οἱ τροχίλοι. T. τὸ δὲ “ἀποξύνουσι” ἦτοι τὸν φλοιὸν περιζέουσιν. E.H.

273. φῆμιν ἀδευκέα] ἀπὸ τοῦ γλεῦκος ἀγλευκέα καὶ ἀδευκέα. ἢ 25 τὴν ἀπροσδόκητον, ἀπὸ τοῦ δεύκω τὸ βλέπω. ἢ τὴν πικράν, ἢ τὴν

1. νεώριον ἢ σκάφος est etiam in H.

2. νεωολκ— Buttm. νεωλκ— V. ἐωλκ— E. εἰλκ— T.

11. ἀφιερωμένον] καθιερωμένον V.

18. ἔ ἐστίν Buttm. pro ἔστι δὲ καί.

19. ἀνίαχοι ἀμαίαχοι] ἀνίαχοι ἀμαίαχοι ed. Mediol. Sed manifesta est corruptela. Eodem enim hæc pertinent quo præcedens ἄβρομοι, nimirum ad II. v, 41. scribendumque καὶ ἀνίαχοι ἀμαίαχοι. Nam in textu etiam scribebatur olim ibi

ἀνίαχοι pro αἰτίαχοι. BUTTM.

20. Hujus scholii particulæ leguntur in E. (πέσματα καὶ σπεῖρα: τὰ σχοινία τὰ ὑπόγεια παρὰ τὸ π. α. τ. ναῦν) et in Q. (καὶ σπεῖρα: δι' ὧν ἔλκονται αἱ νῆες). Paullo plura, ut videtur, in H. In fine, ubi οἱ τροχιλεῖς in T., οἱ τροχαλαί in H., ego οἱ τροχίλοι scripsi ex Eustathio p. 1563, 4. ubi est, σπεῖρα, ἦρον ὑφάσματα ἐξ ὧν τὰ ἰστία, ἢ σπεῖρας δι' ὧν αἱ νῆες ἔλκονται, ἢ δι' ὧν οἱ τροχίλοι δεσμοῦνται.

26. ἀπὸ τοῦ—ὄν om. Q.

ἀφανῆ. Β. ἀπὸ τοῦ δεῦκος. ἀδευκέα οὖν τὴν πικρὰν καὶ δεῦκος μὴ ἔχουσαν. Η.Θ. ἀπροσδόκητον. παρὰ τὸ δοκεῖν. καὶ ἀδευκής, ἀδευκέα τινὰ οὔσαν τὴν πολὺπικρον. Ε.

275. καὶ νύ τις ᾧδ' εἴησιν] ἀβετοῦνται στίχοι ἰδ' ἕως "ἀνδράσι μίσσηται" ὡς ἀνοίκειοι τῷ ὑποκειμένῳ προσώπῳ. εἴρηται οὖν τοῦτο 5 διὰ τῶν πρὸ αὐτῶν β' στίχων, τῶν "ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα." Η.Θ.

278. ἦ] βεβαιωτικῶς ἀναγνωστέον. Η.

279. ἐπεὶ οὔτινες ἐγγύθεν εἰσίν] ἐπειδὴ οὐκ εἰσὶ πλησιώτερον ἄλλοι, εἰρωνικῶς. Β.

280. ἦ] οὗτος δέξινεται, ὁ δὲ ἐξῆς (283.) περισπᾶται. Η. 10

πολιάρητος θεός] πολλῶν εὐχῶν ἀκούων, ἢ πολλῶν εὐχῶν ἀξιούμενος. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ πολὺ καὶ τοῦ ἀρά ἢ εὐχή. Β.

282. βέλτερον, εἰ καὶ αὐτῇ] ἄμεινον εἰ ἀπελθοῦσα εὔρεν ἄνδρα ἀλασχόθεν. εἰ γὰρ Φαίακα, φησὶ, λήψεται, ἀτιμάσει τοὺς ἄλλους μνηστῆρας, οἵτινες αὐτὴν μνηστεύονται. ἢ κατ' εἰρωνείαν, βέλτερον 15 εἰ αὐτὴ εὔρεν ἑαυτῇ ἄνδρα. ἀτιμάζει γὰρ τοὺς Φαίακας, οἱ αὐτὴν μνηστεύονται. Β.Ε.Θ.Τ.

286. νεμεσῶ] περισπωμένως τὸ νεμεσῶ. Η.

287. ἦ τ' ἀέκητι] ψιλωτέον τὸ ἦτ', ἴν' ἦ οὔτως, καὶ ἄλλην νεμεσῶ ἦτις ἂν ταῦτά γε ῥέξοι καὶ ἀέκητι γονέων ἀνδράσι μίσσηται. Ἄρι- 20 σταρχος. Θ.

φίλων] βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ φίλων. Η.

289. Ἄρισταρχος, σὺ δ' ᾧκ' ἐμέθεν. Η.

290. ἐμεῖο] ἄμεινον γράφειν ἐμοῖο, ἀπὸ τοῦ ἐμός. τὸ γὰρ ἐμεῖο ἀπὸ τοῦ ἐμεῦ ἀσυνάρθρου γέγονεν. Ζηνοδοτος ἐμεῖο, καὶ ἐπεκράτη- 25 σεν. Η.Θ.

291. δῆομεν] εὔρωμεν. MS. Barnes.

19. ἦτ'] Hæc non intelligo: nisi fuit forte olim ἦ δ', Aristarchus autem scribebat ἦδ'—. BUTT. Aristarchi nomen ex scholio ad v. 289. huc illatam videtur. Similiter in nomine Callistrati erratum p. 319, 8. 10.

24. ἐμεῖο] Hoc lemma ego præfixi. Referebatur hæc annotatio ad ἐμέθεν v. 289.: unde Porsonus conjiciebat Zenodotum ἐμέο legisse pro ἐμέθεν, etsi hæc ipsa verba ἐμέθεν

ξυνίει ἔπος rursus leguntur θ., 241. nulla annotata scripturæ diversitate. Planissime autem ratio nostra confirmatur annotationibus scholiastæ ad II. ξ, 118. et ω, 486. ubi idem notatur error Zenodoti πατὴρ ἐμεῖο et πατὴρ σεῖο pro πατὴρ ἐμοῖο et πατὴρ σοῖο scribentis.

τοῦ ἐμός correxi pro τοῦ ἐμοῦ, quod est in H., vel τοῦ ἐμεῦ, quod habet Q.

δῆομεν] γρ. δῆεις, ἀντὶ τοῦ εὐρης. H.Q. αἱ χαριέστεραι, δῆεις. H. ἄγχι θαλάσσης] γρ. κελεύθου. H.

292. ἀμφὶ δὲ λειμών] λείπει ἐστίν, ἢ θάλλει. H.

293. ἐνθάδε πατὴρ ἐμοῦ τέμενος] τέμενος λέγεται ἢ ἀποτετμημένη γῆ κατὰ τιμὴν, δενδροφόρου γῆς ἢ ἀμπελοφόρου ἢ σιτοφόρου. 5 τὸ δὲ τεβαλυῖα ἢ θάλλουσα καὶ πλήθουσα φυτοῖς. E.V.

ἀλωὴ λέγεται ὁ εἰς φυτεῖαν ἐπιτῆδειος τόπος, δενδροφόρος γῆ. Q.V.

294. ὅσον τε γέγωνε βοήσας] λείπει τὸ τις, ὅσον τις βοήσας ἠκούσθη. H.Q. 10

297. ἡμέας] ἀπόλυτος ἢ ἡμέας. H.

δάματ' ἀφ᾽ ἔχθαι] Ἀριστοφάνης, δάματα ἔχθαι. H.

298. ἴμεν] ἀντὶ τοῦ ἴθι. H.

ἠδ' ἐρέεσθαι] γρ. ἠδ' ἔρχεσθαι. H.

ἐρέεσθαι] ἐρωτᾶν ἀντὶ τοῦ, ἐρώτησον. V. 15

302. οἶος δόμος Ἀλκινόοιο] εἰ μὲν πρὸς γενικὴν ἀφορᾶς, μὴ στίξῃς εἰς τὸ Ἀλκινόοιο· εἰ δὲ πρὸς κλητικὴν, στίξον, ἵνα ᾖ πρὸς Ὀδυσσεῖα ὁ λόγος λέγων, ἀλλὰ ᾧ ἤρω. B.

303. κεκύθωσι] ἔστι τὸ ὑγιὲς ἀπὸ τοῦ κεύθω, εἴτα συστολὴ παρηκολούθησεν, ὡς ἐν τῷ “μὴ δὴ μοι φύξιν γε Δόλων ἐμβάλλεο 20 θυμῷ” (Π. κ, 447.). κεκύθωσιν ὅμοιον τῷ λελάχωσιν. προειπὼν δὲ δάματα ἐπήνεγκε δόμος, πρὸς δ' ἢ διπλῆ. Q.

305. ἢ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχάρῃ] οὐ σημαίνει τὸ παρὰ τὴν ἐσχάραν, ἀλλ' ὡς τοῦ θρόνου ὑψηλοτέρου ὄντος τοῦτό φησι. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ “πάντας μὲν φιλέεσκεν ὀδῶ ἐπι οἰκία ναίων” (Π. ζ, 15.). οὐ γὰρ 25 τὸ παρὰ τὴν ὀδὸν οἰκῶν σημαίνει, ἀλλὰ δηλοῖ ἐν τούτοις τὸ ὑψηλὸν ἀπὸ τῆς γῆς· ἐπεὶ τοῖον ἐστὶν ἢ οἰκία ὑψηλότερα τῆς γῆς, καὶ ὁ ἐν αὐτῇ οἰκῶν ἐπάνω οἰκεῖ τῆς γῆς. E.

1. εἶρης] Porsonus reponi jubet εὐρήσεις; et in suo scholio Barnes. præeunte Eustathio, reposuit εὐρήσασμεν, grammaticum corrigens uterque, non librarium. BUTTM.

2. δῆεις] Sic citatur in scholio ad v. 262.

6. τεβαλυῖα] θαλεῖα E.

9. τις, ὅσον τις H. τι, ἦτις Q.

18. ἦρος] In hoc itaque scholio ne dubitatum quidem est de scriptura ἦρος, quam alii genitivum alii vocativum esse putabant. BUTTM.

20. φύξιν] Hanc solam vocem spectat grammaticus ut quæ sit pro φεύξιν. BUTTM.

25. οὐ γὰρ Buttm. pro οὐδέ.

ἐκ τούτου δηλοῖ τὸν καιρὸν, ὅτι χειμῶν ἦν. Β. ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἐσχάρη. ὡς χειμῶνος ὄντος. Η.

ἐν πυρὸς αὐγῇ] ἐν τῷ φωτιζομένῳ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τόπῳ. Β. Q. T. V.

308. ποτικέκλιται αὐγῇ] περικέκλιται καὶ περιέχεται τῇ αὐγῇ. Q. περιέχεται τῇ αὐγῇ, ἀντὶ τοῦ πεφώτισται. V.

310. μητρὸς περὶ γούνασι] ἦται ὡς γυνὴ γυναῖκα προκρίνει, ἣ ἐπεὶ φρονιμωτάτη ἢ Ἀρήτη παραδίδοται. καὶ ἄλλως δὲ φιλοικτίρμον τὸ θῆλυ. Καλλίστρατος. E. H. Q. V. ὡς φιλοικτίρμονα τὴν θῆλειαν κελεύει παρακαλέσαι. T.

318. Καλλίστρατος, αἱ δ' εὖ μὲν τρεχέτην. τὸ δὲ, πλίσσοντο, 10
βάδην διέτρεχον. ὥστε τὸ ὅλον εἶναι, εὖ μὲν ἐτρόχαζον, εὖ δὲ βάδην
ἤσσαν. B. H. P. Q. T. Ἄλλως. πλίσσειν ἐστὶ τὸ μεταφέρειν σκέ-
λος παρὰ σκέλος. οἱ Δωριεῖς δὲ τὰ βήματα πλίκας καλεῦσιν. Ἰπ-
ποκράτης δὲ πλῆγμα τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν διάστημα. ὅθεν καὶ δια-
πεπλίχθαι φασὶ τὸ περιπλέκειν τοὺς ποδας. ἐπειδὴ τοίνυν διστα- 15
μένων τῶν μηρῶν τὸ βῆμα γίνεται, οὐκ ἀφῶς οἱ Δωριεῖς τὰ βήματα
πλίκας λέγουσι. B. H. P. Q. T. πλῆξ τὸ βῆμα. πλίσσοντο οὖν ἀντὶ
τοῦ ἐβημάτιζον. ἐπαινεῖ τοίνυν καὶ τὸν δρόμον καὶ τὴν τῶν ποδῶν
κίνησιν. P. Q. T. πλίσσοντο, διέβαινον. πλῆχος γὰρ τὸ ὑπὸ τὰ
αἰδοῖα δέρμα, ὃ δεῖται διαβαινόντων. πλίσσεσθαι γὰρ τὸ βάδην δια- 20
βαίνειν, καὶ πλῆγμα τὸ διάστημα τῶν ποδῶν. V. et codex Barnes.

ἔστι μὲν τὸ πλίσσειν τῶν ἀπαξ εἰρημένων παρ' Ὀμήρῳ, σημαίνει
δὲ τὸ τρώχων τὸ τρέχειν· οἱ γὰρ τροχοὶ καὶ τοὺς δρόμους σημαί-
νουσι· τὸ δὲ πλίσσειν ποδεσσι τὸ βηματίζειν δηλοῖ, ἀπὸ τοῦ πλῆσ-
σειν τὴν γῆν· οἱ μέντοι Ἴωνες τὸ ἐκτρέχειν τὰ σκέλη· σκέλος γὰρ 25
παρὰ σκέλος θέντα πλίσσειν λέγουσι. Δωριεῖς δὲ καὶ τὰ βήματα

3. φωτιζομένῳ] καταπεφωτισμένῳ V.

4. αὐγῇ] Nam sic aliis in libris scriptum fuit pro αὐτῇ. Eustath. p. 1564, 25. ποτικέκλιται αὐγῇ ἢ αὐτῇ.

6. προκρίνει] κινεῖ E.

7. ἢ Ἀρήτη om. H.

8. Καλλίστρατος om. V. et videtur ortum ex scholio proximo, quod ab hoc nomine incipit.

10. Καλλίστρατος—τρεχέτην om. B. Q.

τρεχέτην] τρεχέτην H. P.

τὸ δὲ πλίσσοντο] πλῆξ τὸ βῆμα. τὸ δ' ἐπλίσσοντο B. Q.

13. πλίκας] In scholio proximo πλῆχος. De utraque forma dixit Lobeck. Paralip. p. 103.

14. πλῆγμα] κλάδα P. κλάδος H. In πλῆγμα consentit Eustath. p.

1564, 51.

20. πλίσσεσθαι—ποδῶν om. V.

23. τὸ τρώχων (τροχῶν Butt.) om. Q.

24. πλῆσσειν Butt. pro πλίσσειν.

25. σκέλος γὰρ H. σκέλη γὰρ P. Q.

πλίχας καλοῦσιν. ἐπαινῆ οὖν τὸν δρόμον καὶ τῶν σκελῶν τὰς διαβάσεις καὶ τοὺς βηματισμοὺς, ὡς ἔχοντας τὸ εὐτακτὸν ἐν τῇ πορείᾳ.
H.P.Q.

319. μάλα] ἀντὶ τοῦ ἐπιστημόνως. Q. νῦν ἐπιστημόνως. V.

320. νόφ δ' ἐπέβαλλεν] τεχνικῶς ἤλαυνεν. V.

5

321. δύσετό τ' ἥλιος] νῦν πρὸς δυσμὰς ἀπέκλινεν. ἡμέρας γὰρ ἔτι οὔσης εἰσέρχεται Ὀδυσσεὺς, παρὸ καὶ ἀχλὺν αὐτῷ κατασχέει.
P.V. καὶ πῶς ἀχλὺν ἐπιχέει τῷ Ὀδυσσεὶ Ἀθηναῖα ἄπαξ ἐσπέρας οὔσης; τὸ δύσετο οὖν, πρὸς δυσμὰς ἀπέκλινεν. P.Q.T.

327. καινῶς ἠρμήνευσε τὸ δός με φιληθῆναι καὶ ἐλεηθῆναι ὑπὸ Φαιάκων, “δός μ' ἐς Φαίακας φίλον ἐλθεῖν ἢδ' ἐλεεινόν.” τὸ γὰρ δός ἐν ταῖς εὐχαῖς κεῖται. “δός μὴ Ὀδυσσεῖα πτολιπόρβιον οἴκαδ' ἰκέσθαι” (Od. ι, 530.) καὶ μεταλαβὼν εἰς τὸ ὄπαζειν “Νέστορι μὲν πρῶτιστα καὶ υἰάσι κῦδος ὄπαζε· αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσας ἀμοιβήν, δός δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρῆξαντα νέ- 15 εσθαι” (Od. γ, 57.). “ἀλλὰ ἄνασσ' ἴληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν” (γ, 380.) ἀντὶ τοῦ φιληθῆναι καὶ ἐλεηθῆναι. T.

ἐλεεινόν] ἐλέους τυχεῖν. V.

329. αἶδετο] γρ. ἄζετο. P.

330. πατροκασίγνητον] τὸν θεῖον αὐτῆς, ἦτοι τὸν Ποσειδῶνα. 20 οὔτος γὰρ ἀδελφός ἐστι τοῦ ταύτης πατρὸς τοῦ Διός. B.

Ἀρίσταρχος περισπᾶ τὸ ζαφελῶς, καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν. ἔδει δὲ βαρυτόνως. P.

H.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

25

Ἀθηναῖ ἐπὶ τὴν πόλιν παραγενομένην Ὀδυσσεὶ ὑπαντᾶ, καὶ ἀξιώσαντι δείκνυσι τὸν Ἀλκινόου οἶκον, εἰς δὲ εἰσελθὼν Ὀδυσσεὺς προσπίπτει τοῖς τῆς Ἀρήτης γύνασι, καὶ δεῖται αὐτῆς πέμψαι αὐτὸν εἰς τὴν πατρίδα. ἀναστήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἀλκίνοος παρακαθίζει αὐτῷ καὶ δεῖπνον παρέχει. ἡ δὲ Ἀρήτη θεασαμένη τὴν ἐσθῆτα πυνθάνεται 30

1. πλίχας P. πλίσσαις H.Q. πλίχαις Butt. ut supra.

6. νῦν] ἦγον P.

22. περισπᾶ] περισπᾶται P. Herodianus ap. Joann. Alex. τον. παραγγ. p. 39, 18. παρὰ τὸ ζάφελος προπαροξυνόμενον ὀφείλει καὶ τὸ ζαφελῶς ἐπίρρημα βαρύνεσθαι, ὡς ἀπὸ τοῦ

ζάθεος ζαθέως· οὐ γὰρ ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ζαφελῆς. δείκνυσι δὲ Ἡρωδιανὸς ὡς ὅτι κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ ἀμελῶς καὶ ἐντελῶς περισπᾶσθη τὸ ζαφελῶς.

26. ἀξιώσαντι δείκνυσι H. ἀξίως ἀντιδείκνυσι ceteri.

27. εἰσελθὼν] ἐλθὼν H.

πόθεν ἔσχεν. ὁ δὲ διηγεῖται αὐτοῖς τὸν ἀπὸ Καλυψοῦς πλοῦν καὶ τὸ γεγενημένον καυάγιον καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἄφιξιν, καὶ ὅτι δεηθεὶς Ναυσικάας ἔλαβε τὴν ἐσθῆτα. E.H.P.Q. MS. Barnes.

ΑΛΛΩΣ.

Ναυσικάα εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ Ὀδυσσεὺς 5 ἰκετεύει Ἀρήτην τὴν Ἀλκινόου γυναῖκα τοῦ βασιλέως. καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον πυνθανομένης ὁπόθεν τὴν ἐσθῆτα ἔσχεν, ἐγνώρισε γὰρ αὐτήν, τὰ συμβάντα αὐτῷ κατὰ τὸν πλοῦν ἀπὸ τῆς Ὠλυγίας μέχρι τῆς τῶν Φαιάκων γῆς διηγεῖται. H.P.Q.V.

4. στήσεν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, μένος ἡμίονοιν. P.

10

5. ἀθανάτοις] ἀστράσιν. P.

ὁ ῥ' ἐπ' ἀπήνης ἡμίονους ἔλυον] τοὺς ἐπ' ἀπήνης ἡμίονους. P.

7. δαΐε δέ οἱ πῦρ] ἦτοι ἦπτε πυρὰν διὰ τὸ εἶναι χειμῶνα. B.

8. γρηῦς] αἰδέσιμον γὰρ τὸ γῆρας καὶ σωφροσύνης παρασκευ- αστικόν. P.T.

15

Ἀπειραΐη] ἀποθεν παροῦσα, ἢ Ἡπειρωτικῆ. P.T.V. ἔστι δὲ ἀντικρὺ Κερκύρας ἢ Ἡπειρος. V. Ἡπειρωτικῆ. ἢ γὰρ τῶν Φαιάκων νῆσός ἐστιν. P. ἢ Ἡπειρωτικῆ. ἢ γὰρ Ἡπειρος τῶν Φαιάκων νῆσός ἐστι. λέγεται δὲ καὶ Ἡπειρος ἢ ὅλη οἰκουμένη, ἣτις τέμνεται εἰς τρία, εἰς Ἀσίαν, εἰς Λιβύην καὶ εἰς Εὐρώπην. ἐκάστη δὲ τούτων γῆ καλεῖται 20 Ἡπειρος. B. ὅτι συνέσταιλεν Ἰακῶς. καὶ ἐξῆς, τὴν ποτ' Ἀπειρή- θεν. P.

θαλαμηπόλος] ἦτοι ἢ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφομένη, ἢ ἢ τοῦ οἴκου προνοοῦσα. V.

2. γεγενημένον] γενόμενον E.H.Q. 5—9. Habet hoc argumentum Eustathius p. 1565.

5. εἰ addidi ex Eustathio.

6. τὴν om. Eustathius.

γ. τοῦ β.] τοῦ β. γ. Eustathius.

7. πυνθανομένης Eustathius. πυν- θανόμενος Q. πιθομένης H.P.V. αὐτήν] αὐτὴ H.

16. ἢ addidit Buttm.

Ἡπειρωτικῆ] ἢ πειρατικῆ P.

18. Φαιάκων νῆσός ἐστι] Vide quam egregie recentior Græculus

antiquioris observationem perverte- rit. Dixerat ille Ἡπειρωτικὴν vocari peregrinam illam anum, quoniam ἢ τῶν Φαιάκων (int. vel. si mavis, ins. γῆ) νῆσος sit: hic τὴν Ἡπειρον insulam facit. Quin in ipso P. qui sincerius scholium habet, inter li- neas tamen, sed ab alia manu, su- pra ἀπειρήθεν scriptum est: ἀπὸ τῆς Ἀπείρου νήσου. Sed super ἀπειραΐη iterum alia, ni fallor, manu, πολύ- πειρος. Cf. autem supra schol. ad ζ, 204. BUTTM.

11. Ἀπείρηθεν] πόρρωθεν, ἀπὸ τῆς ἡπείρου. V.

11. θεοῦ δ' ὡς δῆμος ἄκουεν] καὶ τοῦτο οἰκονομικῶς. ἀπὸ τῆς γὰρ ἔχουσι πρὸς τὰς πομπὰς, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς ἐρεῖ. διὰ δὲ τὴν φιλοξενίαν τοῦ Ἀλκινόου ἀναγκαίως ὑπακούουσι. τὴν πειθαρχίαν οὖν αὐτῶν ἀναγκαίως προσυνίστησιν. P.Q. 5

13. ἀβετεῖ Ζηνοδοτος. ἤδη γὰρ εἶπε “δαῖε δέ οἱ πῦρ.” καὶ διὰ τὴν διαφορὰν τοῦ εἶσω πρὸς τὸ ἔσδον. H.P.

δόρπον ἐκόσμει] παρεσκευάζε. P. ἐσπερινὴν τροφήν. δεῖ γὰρ νοεῖν ὅτι ἐσπέρας εἰσηλθεν ἡ Ναυσικάα. H.P.T.

14. αὐτὰρ Ἀθήνη] ἦτοι ἡ οἰκεία φρόνησις ὑπέθετο αὐτῷ κατὰ 10 τὴν νύκτα ἰένα. καὶ ὁ ἀῆρ δὲ καὶ ἡ ἀῆρ τὸ αὐτό. ἡ ἀῆρ γὰρ ἡ ἀορασία, ὁ ἀῆρ εἰ μὴ ἔχει τὸ φωτίζον. E.

15. πολλὴν ἥερα χεῦε] ὅτι τῷ Ὀδυσσεῖ περιέβηκε σκότος, οὐ τοῖς Φαίαισιν, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς Ζηνοδοτος. P.Q.T.

16. μή τις Φαιήκων μεγαθύμων] ὑπερόπτας εἰσήγαγε τοὺς Φαίαι- 15 κας οἰκονομικῶς, ἵνα πρὸ καιροῦ μήτε ὄνομα μήτε πατρίδα μήτε τύχην αὐτοῦ μάθωσιν, ἀλλ' ὡς ἤθελεν αὐτοῖς οἰκονομήσῃ τὴν ἀπόκρισιν. πῶς οὖν πέμπουσι τοὺς ξένους; ὅτι ἐκ τῶν ἐναντίων φιλανθρώπους πεποιήκε τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν. οὐδὲν οὖν εἰς τὰ τοιαῦτα ἔμελλε βλάψειν τὸν Ὀδυσσεά ἢ τῶν ὑποτεταγμένων αὐθαδέια. εἰ δὲ 20 καὶ περὶ τῆς εἰς τὴν Ἰθάκην ἐκβάσεως προοικονομεῖ τι ὁ ποιητὴς διὰ τοῦ τοιοῦτου ἤθους τῶν πολιτῶν, εἰσόμεθα ἐπὶ τοῦ οἰκείου τόπου γενόμενοι. H.P.Q.

18. ἐραννῆν] διὰ τὸ ἀπραγμον καὶ τὴν ραστώνην τῶν βιούντων αὐτόθι. ἡ τὴν τῷ Ὀδυσσεῖ ἐραννῆν δι' ἄμφω, ὅτι τε ἐκ ναυαγίου 25 περισέσωστο, καὶ ὅτι ἐντεῦθεν προσεδόκα εἰς τὴν πατρίδα ἀφιζεσθαι. H.P.Q.T.

19. θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη] κόρη τις, ἣν θεὰν ὀνομάζει διὰ τὸ δεῖξαι αὐτῷ τὴν ὁδόν. P.

22. οὐκ ἄν μοι] Ἀριστοφάνης, ἡ ρά μοι. H.P. 30

2. ἀπὸ P. ὠμῶς Q.

5. Scripsi προσυνίστησιν, ut schol. 1, 187. h. e. exhibet, commonstrat ἀπίεα. προσυνίστησιν P.Q. BUTTM.

6. καὶ addidit Buttm.

8. ἐσπερινὴν τροφήν et γὰρ om. P.

13. ὅτι et ὡς ἐν—Ζηνοδοτος om. T.

14. ἐν τοῖς ἐξῆς] Vide ad v. 41.

18. πέμπουσι] πέμπουσι H.

30. Ἀριστοφάνης] Sic H. et ut opinor P. Buttmannus Ἀριστοφάνης edidit, calami, ut videtur, lapsu ad versum proximum aberrans. Scriptura ipsa ἡ ρά μοι corrupta est. Videtur ἡ ρά μοι scripsisse, quod conjecit Nitzsch. vol. 2. p. 136.

24. ταλαπείριος] Ἀρίσταρχος μὲν ἀντὶ τοῦ ταλαίπωρος, τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ξένος καὶ πόρρωθεν πεπερακῶς, ἢ μακρόθεν ἀφιγμένος. P.V.

25. τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης] ὅτι τὴν πολὺ ἀφεστῶσαν γῆν, οὐ τὴν Πελοπόννησον, ὡς οἴονται οἱ νεώτεροι. E.M.P.T. 5

26. καὶ γαῖαν ἔχουσιν] γράφεται καὶ ἔργα νέμονται, ἀντὶ τοῦ κατοικοῦσι. E. καὶ τὰ γεώργια μερίζονται. T.

καὶ ἔργα νέμονται] γρ. καὶ γαῖαν ἔχουσιν. H.

29. δείξω] προσαγωγὸν πάνυ. οὐ γὰρ τὴν ἰδίαν χρεῖαν καταλιποῦσα ἵπουργήσειν φησὶν, ἀλλὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ δεῖξιν τὸ ζητούμενον. P.Q.T.

30. ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον] οὕτως ὡς ἔχεις, ἢ ὡς σοι δεικνύω. P.

31. ποτίσσει] ἐνόρα, ἢ προσαγόρευε, ἢ περιβλέπων. V.

μηδὲ πρὸς τινα ἀνθρώπων ἐνατένιζε. P.

32. οὐ γὰρ ξείνους—ἀνέχονται] οὐ ξενίζουσι τοὺς ἀνθρώπους. V. 15 μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται] ἀντὶ τοῦ, ἀνθρώπους ἀνέχοντας ὑποδέχονται. P.Q.

ζητοῦσί τινες πῶς ἐν τοῖς ἐξῆς φιλοξενωτάτους λέγει τοὺς ἀνθρώπους. καὶ φαμέν ἢ τὸν μὲν ναυτικὸν ὄχλον εἶναι τῷ ὄντι ἀηδῆ, τοὺς δὲ βασιλεῖς φιλοξένους· ἢ ἵνα φυλάξηται τις πυθέσθαι καὶ πρὸς 20 ἕτερον καταχθῆναι. E.V.

4. ὅτι] ἐπὶ T.

5. οἴονται post οἱ νεώτεροι T.

6. ἔργα addidit Buttm.

9. δείξω T. Præfixum erat ἡγεμονεύω ex v. 30. "In cod. Vindob. 5. post versum 30 spatium vacuum pro uno versu relictum est: in P. autem 30. 31. appositis α et γ numerantur, nec tamen, ut alias fieri solet, medius aliquis versus cum numero β in margine comparat. Sed cum eorum scholiorum quæ manu antiquiore scripta sunt pars interdum a bibliopego sit abscissa, id hic etiam factum puto. Nam ante verba scholii ad 31. μηδὲ πρὸς in ora comparat sigla στ^χ. h. e. στίχος, manu, ni fallor, illa antiquiori:

quod mihi videtur reliquum ex nota: λείπει στίχος. Quicquid est, apparet fuisse opinionem de defectu versus quem nullum exemplum præberet. Verum vide ne hæc mera fuerit suspicio nata ex illo μηδέ, quod videretur similem antea prohibitionem requirere, cum tamen recte illud jungatur illis ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον, verbis ἐγὼ δ' ἴδων ἡγεμονεύω parenthetice interjectis." BUTTM.

13. ποτίσσει] Sic, non ποτίσσει. Et sic in schol. ad v, 320. BUTTMANN.

16. ἀντὶ τοῦ Buttm. ἀτιτικῶς libri, confusis siglis de quibus v. Bast. ad Greg. Cor. p. 793.

20. καὶ πρὸς Buttm. pro ἢ πρὸς.

33. ἀγαπαζόμενοι] τὸ παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ. τὸ δὲ φιλέουσι, μετὰ στοργῆς ξενίζουσι. B.P.T.

ἠδέως πάνυ, ὡς αὐτὴ παρὰ τὸ ἔθος τῆς πολιτείας φιλασθρώπως διακειμένη πρὸς τὸν ξένον. P.

35. λαῖτμα] οἱ μὲν ὄρμημα, οἱ δὲ τὸ κύτος, οἱ δὲ τὸ διάστημα 5 τοῦ πελάγους, ἐξ οὗ τὸ μέγα καὶ πλατύ. λέγει δὲ τὸ κύμα. V.

προοικονομεῖ τὴν ἐπάνοδον. P.

36. ἡὲ νόημα] ἐντεῦθεν τὸ παροιμιῶδες “διέπτατο δ’ ὥστε νόημα.” B.E.T.

τὸ γὰρ ἐνθύμημα καὶ τὰ πόρρω φαντάζεται. E.

10

39. ναυσικλυτοί] ὡς ἀγακλυτοί ἐν συνθέσει καὶ κατ’ ἄξειαν τάσιν. ἡ γὰρ ναυσὶ δοτικὴ παρὰ τῷ ποιητῇ, ὅταν κατ’ ἰδίαν λέγηται, διὰ τοῦ η γράφεται “ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσί.” “νηυσὶ βοῆσι τοί γε πεποιθότες” (Od. η, 34.) διὰ τοῦ α, ὅτε ἐν συνθέσει, Ναυσικία, 15 Ναυσίθοος. H.P.Q.T.

40. διὰ σφέας] ἀντὶ τοῦ, δι’ αὐτῶν. V. ἔθος τῷ ποιητῇ τὴν διὰ ταῖς αἰτιατικαῖς συντάσσειν. δύναται δὲ τὸ ἐξῆς εἶναι, διερχόμενον. P.

ὀρθοτονητέον τὴν ἀντωνυμίαν διὰ τὴν πρόθεσιν. P.

41. ἡ ῥά οἱ ἀχλὺν] Ζηνοδότος, ἡ σφισιν ἀχλὺν, γράφει, οὐκ εὔ. 20 ἐν γὰρ τοῖς ἐξῆς (143.) φησιν “καὶ τότε δὴ ῥ’ αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.” H.P.

47. ὅτι δύο ὄντων “τοῖσι” εἶπε. καὶ περισσὸς ὁ δέ. P.

49. βασιλῆας] βασιλεῖς τοὺς κατὰ μέρος ἄρχοντάς φησιν. B. P.Q.T.

25

50. δαίτην δαινυμένους] ἰδίωμα τῶν Ἀττικῶν, ὡς τὸ λόγον λέγει, γραφὴν γράφει. E. περίφρασις ὁ τρόπος, ὡς τὸ ποδάνιπτρα ποδῶν. P.

51. θαρσαλέος] ὁ πεπαρρησιασμένος καὶ εὐτολμος, οὐχ ὁ θρασύς·

11—15. Hoc scholion est etiam in T. ad v. Ναυσίθοον relatum v. 56. et minus integrum, ναυσικλυτοί, ἀγακλυτοί, ἐν συνθέσει κατ’ ἄξειαν τάσιν. ἡ γὰρ—π. ὅτε κατ’ ἰδίαν—παρὰ νηυσὶ βοῆσι ἐν συνθέσει, διὰ τοῦ α, Ναυσικία, Ναυσικία.

11. In interiori margine P. ὡς ἀγακλυτοὶ τὸνδ’ ἄρα βαρύνεσθαι: quod

non intelligo; maxime ob insertum illud τὸνδ’ ἄρα quod est initium versus 39. BUTTM.

ἐν συνθέσει καὶ κατ’ ἄξειαν τάσιν] Conf. schol. ad α, 30.

13. γράφεται] γράφουσιν H.

14. φησιν om. T.

21. αὐτοῖο] αὐτοῖς H.P.

29. ὁ π. καὶ εἰτολμος om. P.Q.

ἐκεῖνος γὰρ ἀναιδῆς. καὶ ἔστιν οἰκεῖον τῇ Ἀθηναῖ τὸ τῆς γνώμης. καὶ ἐξ ἀνδρείας καὶ λογισμοῦ ὀρθοῦ τὸ θαρρεῖν περιγίνεται. τοῦτο γὰρ δοκεῖ παραιτεῖσθαι τὴν παρρησίαν Ὀδυσσεώς, ὅτι ξένος ἐτύγχανεν. ὑποβάλλει οὖν ὅτι καὶ τὸν τοιοῦτον θαρρεῖν δεῖ, εἰ μέλλει σωτηρίας τεύξεσθαι. P.Q.T. 5

52. εἰ καὶ ποθεν] γράφεται, εἰ καὶ μάλα. Q.

εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἔλθοι] γρ. εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι. H.P.

53. δέσποιναν μὲν πρῶτα κινήσεται] καὶ πῶς ἡ Ναυσικία φησὶ “τὸν παραμειψάμενος μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας βάλλει” (ζ, 310.); κινήσεται οὖν, ἰκετεύσεις. ἢ ἐκεῖ τὸ παραμειψάμενος ἀντὶ τοῦ 10 παρελθὼν, ἕσασ ἀπαράκλητον. B.P.Q.T. κινήσεται νῦν ἀντὶ τοῦ ἰκετεύσεις. οὐ γὰρ καταλήψεσθαι σημαίνει. V.

54. Ἀρήτη] καθὼ ἀρητῶς καὶ εὐκταίως ἐγεννήθη. P.V.

ἐπώνυμον] φερόνυμον. V. ἐπώνυμόν ἐστι τὸ ἀπὸ γενέσεως μὲν αὐτομάτως τεθῆν, ὕστερον δὲ κατὰ τύχην δοκοῦν θεθεῖσθαι, ὡς τὸ 15 Δημοσθένης, οἷον τὸ τοῦ δήμου σθένος. B.P.Q.T.

Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστίν' ἐκ δὲ τοκῆων] τοῦτο μάχεται τοῖς ἐξῆς τὴν μὲν γὰρ λέγει Ῥηξήνορος, τὸν δὲ Ναυσιθύου. λυόιτο δ' ἂν ἐκ τῆς λέξεως. τὸ γὰρ τοκῆων δηλοῖ καὶ τὸ προγόνων. καὶ γὰρ τοὺς πατέρας ἐπὶ τῶν προγόνων τάττουσιν. E.P.Q. 20

δοκεῖ ὅτι καὶ ἀδελφή ἐστὶ τοῦ Ἀλκινόου ἢ Ἀρήτη. οἱ δὲ τοκῆων ἐνόησαν τῶν προγόνων, ἢ ὧσι συγγενεῖς καὶ μὴ ἀδελφοί. οὗτοι δὲ εἰσι θεῖος καὶ ἀνεψιά. B.

Ἡσίοδος δὲ ἀδελφὴν Ἀλκινόου τὴν Ἀρήτην ὑπέλαβεν. B.P.Q.T. Vind. 25

ταῦτα πάντα χρήσιμα μανθάνειν τὸν ἰκέτην, ἵνα καὶ ἐκ πατέρων τὴν προσφώνησιν ποιήσῃται, “Ἀρήτη, θύγατερ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο” (146.). P.Q.

56. Ναυσίθυον] πρόρωθεν ἀναλαμβάνει τὴν διαδοχὴν τοῦ γένους, ἐν συντόμῳ δὲ καὶ σαφῶς ἐκτίθεται ὅπερ ἐστὶ δυσχερέστατον οὐχ 30

1. ἀναιδῆς. καὶ ἔστιν οἰκεῖον] ἀναιδῆς ἐστίν. οἰκεῖον γὰρ T.

2. καὶ ante ἐξ om. T.

τοῦτο—τεύξεσθαι om. T.

6. εἰ καί] εἰ κέ Q.

7. τηλόθεν] τηλόθεν ἄλλοθεν H. correctus et P., duabus scripturis

confusis. Nam qui καὶ μάλα legunt, τηλόθεν scripserunt, qui καὶ ποθεν, servarunt ἄλλοθεν.

15. ὡς τὸ] καὶ ὁ T.

16. τὸ om. T.

24. δὲ om. P. In Vind. est ση. ὅτι Ἡσίοδος ἀδελφὴν etc.

ὅπως ἐν μέτροις, ἀλλὰ καὶ ἐν πεζῷ λόγῳ. P.Q. Ποσειδάωνος καὶ Περιβοίας τῆς Εὐρυμέδοντος Ναυσίθοος, οὗ Ῥηξήνωρ καὶ Ἀλκίνοος, Ῥηξήνωρος Ἀρήτη. P.

59. ὑπερθύμιοισι γιγάντεσσι] ὡς ἔθνος τινὸς τῶν γιγάντων μέμνηται γενναίου καὶ ὑπερηφάνου. τὰ δὲ παρὰ τοῖς νεωτέροις οὐκ οἶδεν, 5 οὐθ' ὡς ἦσαν ἐκτράπελοί τινες καὶ ὀφίοποδες, οἷους αὐτοὺς ἀναζωγραφοῦσιν, οὔτε ὡς Φλέγραν φήσαν, οὔτε ὅτι θεοῖς ἐμαχέσαντο. P.Q.

60. ἀλλ' ὁ μὲν ἄλεσε λαὸν] ὅτε ἐμάχετο μετὰ τοῦ Διὸς ἦτοι μετὰ βασιλέως τινός. P.

64. τὸν μὲν ἄκουρον εἶντα] τοῦτο ἐναντίον τῶν ἐπιφερομένων 10 “μίαν οἶην παιδα λιπόντα Ἀρήτην.” λύοιτο δ' ἂν ἐκ τῆς λέξεως. τὸ γὰρ ἄκουρον οὐκ ἐκδεκτέον ἄπαιδα, ἀλλὰ οὐκ ἔχοντα κούρον, ὃ ἐστὶν ἄρρενα παιδα. B.E.P.Q.

ἄκουρον] ἄμοιρον ἄρρενος παιδός, ἢ μὴ γενήσαντα παιδα ἄρρενα. V. 15

65. νυμφίον] νεωστὶ γεγαμηκότα. V. νυμφίον ἰδίως τὸν ἦδη παιδοποιήσαντα. P.

τὸ δὲ νυμφίον ἀντὶ τοῦ νέου, οὐ πολὺν χρόνον ἀπὸ τοῦ γάμου βιώσαντα. ἄπαξ δὲ εἴρηται ἡ λέξις. B.E.P.Q.T.

βραχὺν δὲ διασταλτέον μετὰ τὸ νυμφίον. βέλτιον γὰρ τὸ “ἐν 20 μεγάρῳ” τοῖς ἐξῆς προσνέμειν, ἵνα δηλωθῇ ὅτι παρθένον αὐτὴν ἀπέλειπεν. P.T.

68. ἐπ' ἀνδράσιν] γρ. ὑπ' ἀνδράσιν. P.

72. δειδέχεται μύθοισιν] ἐκδέχονται ἐπαίνοις. P.

στείχῃσιν ἀν' ἄστν] πορεύονται. Gl. H. 25

τελεία εἰς τὸ ἐσθλοῦ. H.

74. οἷσιν τ' εὖ φρονέσσι] καὶ οἷς ἂν εὐφρονηῇ ἢ Ἀρήτη τὰ κείκη καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν διαλύει. V.

ἧσιν τ' εὖ φρονέσσι] θαυμαστικόν οἷς εὖ φρονεῖ, οὐδὲ γυναικῶν, 30 ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν νείκεα λύει. γράφεται δὲ καὶ “ἧσί τ' εὖ φρονέσι.” E.

18. ἀντὶ τοῦ νέου] Hoc glossema in P. etiam vocabulo ἄκουρον v. 64. est superscriptum errore librarii.

19. ἄπαξ—ἡ λέξις om. P.T.

25. στείχῃσιν ἀν' ἄστν] Sic H. in

textu ex emendatione.

πορεύονται] Fortasse interpretatur στείχῃσιν. PORSON.

30. εὖ φρονεῖ Buttm. pro δὲ φρονεῖ.

οἷσιν τ' εὖ φρονέησι] τοσαύτη συνέσει φησὶ κεκρῆσθαι τὴν Ἀρή-
την ὁ ποιητὴς ὥστε καὶ στάσεις ἀνδρῶν δύνασθαι αὐτὴν διαλύειν.
τὸ δὲ καὶ ἀνδράσιν ὡς ἐν ἐπιτάσει παρέλαβε. τὸ γὰρ γυναικῶν νεί-
κεα λύειν ἀρμόζει γυναιξίν. B.P.Q.T.

αἱ χαριέστεραι, ἧσίν τ' εὖ φρονέησι. πρεπῶδες γὰρ αὐτῇ τὰς πρὸς 5
τοὺς ἀνδρας ἔριδας διαλύειν ταῖς γυναιξίν. ὑπερβιβαστέον δὲ τὸν
καί· καὶ ἧσιν εὖ φρονέησι τὰ πρὸς τοὺς ἀνδρας νείκεα διαλύει.
B.H.P.Q.T.

75. εἰ ἐκεῖνη προσφιλῶς διάκειται, ἐν σοὶ ἐλπίς ἔστω ἰδεῖν τὴν
οἰκίαν σου. P. 10

ὡς γελοῖως, ᾧ βέλτιστε. οὐ γὰρ τῷ δικαίῳ, ἀλλὰ τοῖς φίλοις
φησὶν αὐτὴν βοηθεῖν. P.T.

79. Σχερίην] Σχερία ἢ χώρα τῶν Φαιήκων. H. τὴν Φαιακίαν.
τὰ λεγόμενα νῦν Κέρκυρα αὕτη ἐστὶν ἢ Φαιακία. B.

80. Μαραθῶνα] τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα ἀνετράφη ἢ Ἀθηνᾶ. E. 15
ἔστι δὲ Μαραθῶν ὕστερον τῆς Λεοντίδος φυλῆς. διγενῆς δὲ ἢ λέξις·
καὶ ὁ Μαραθῶν γὰρ λέγεται καὶ ἡ Μαραθῶν· ἔνθα καὶ τὸν λεγόμενον
Μαραθῶνιον ταῦρον Θησεὺς κατεπάλασεν. M.

Ἀθήνην] ὅτι ἐνικῶς τὰς Ἀθήνας. H.

ὑποπτεύεται ὁ τόπος, ὡς καὶ Χαῖρις φησιν ἐν Διορθωτικοῖς. H.P. 20

5. αἱ χ. ἧσι] αἱ χ. δὲ εἰσὶν T.
γάρ] γὰρ ἐστὶν T.

7. καί· καὶ ἧσιν εὖ T. καί, ἧσί τ'
εὖ ceteri. Eustath. p. 1568, 27.
φέρεται δὲ καὶ τρίτη γραφή (præter
οἷσιν vel ἧσιν τ' εὖ φρονέησι) αὕτη,
ἧσιν εὐφροσύνησιν (scr. ἐϋφρ.), ἧσιν
ἰδίαις φρονήσεσι, λύει δικαστικῶς τὰ
νείκεα.

11. 12. Operæ pretium esse vi-
detur observare, hoc scholium,
quod Lucianeum illum potius scho-
liasten sapit, manu tamen eadem
qua longe plurima et optima codi-
cis P. scholia scriptum esse. BUTT.
In T. est ἄλλως, ὡς γελοῖως τοῦτο· ὡ
γὰρ—φασὶ αὐτὴν διαλύειν.

13. τὰ λεγόμενα] ἢ λεγομένη dicere
debebat.

15. τόπος τῆς Ἀττικῆς] Est gl.
in P.

16. ὕστερον τῆς Λεοντίδος φυλῆς]
Huic tribui adscribitur ab Ste-
phano Byz. aliisque. Scholiasta
quum ὕστερον dicit, olim alius tri-
bus fuisse indicat, quam Æanti-
dem fuisse aliorum scriptorum et
inscriptionum auctoritate constat.
Totum scholion exscripsit Eusta-
thius p. 1568, 44.

διγενῆς δὲ ἢ λέξις] Vide quæ L.
Dindorfius collegit in Thesaurο
vol. 5. p. 577.

17. τὸν (τὸ M.) λεγόμενον Μα-
ραθῶνιον ταῦρον] De hoc v. Plutarch.
V. Thesei c. 14.

20. ὑποπτεύεται T. qui sola hæc
verba ἰ. δ. τ. habet post p. 328, 2.
ὑποπτεύεται H.P.

Χαῖρις Boeckhius apud Buttm.
χάρις P. χάρις H.
φησιν] φασι P.

81. δῦνε δ' Ἐρεχθῆος] ἀπὸ μέρους τὰς Ἀθήνας. τούτέστιν εἰς τὸ ἑαυτῆς τέμενος· ἐν τούτῳ γὰρ ἐτράφη ὁ Ἐρεχθεύς. E.H.P.T.V. τὸ δέ, πυκινὸν δόμον, καλῶς κατεσκευασμένον καὶ ὑπὸ τεχνικῆς συνέσεως. E. τὴν ἀκρόπολιν. H.P.T.

83. ὄρμαιν' ἰσταμένῳ] ἠπόρει γὰρ τί βούλεται ἢ τοιαύτη κατασκευή. καὶ γὰρ ἀπὸ οἰκίας καὶ ἐσθῆτος καὶ θεραπόντων ἐστὶ τεκμήρασθαι τὸ ἔθος τῶν δεσποτῶν. E.P.Q.T.

85. δῶμα καθ' ὑπερεφές] περισσὴ ἢ κατά. P.

86. χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι] ῥάδιον μὲν ἦν χρυσοῦν πᾶσαν φάσαι τὴν δημιουργίαν τῆς οἰκίσεως, ἀλλὰ τὸ πιθακὸν πρὸς ἕκαστον μέρος 10 τῆς κατασκευῆς ἐπιλέγεται, χαλκοῦς μὲν τοὺς τοίχους πρὸς ἀσφάλειαν, τὸν δὲ θριγκὸν κυάνεον, τούτέστι τὴν στεφάνην· πρέπον γὰρ τὸ μετέωρον ἀεροειδὲς φαίνεσθαι· τὰς δὲ θύρας χρυσαῖς, ἵνα τὸ πρῶτον τῇ ὄψει προσπίπτον ἐκ τῆς πολυτελεστάτης ὕλης ᾗ. οἱ δὲ σταθμοὶ πρὸς τὴν ἐξαλλαγὴν ἀργύρεοι. χάλκεος δὲ οὐδὲς, διὰ τὸ πατεῖσθαι. 15 τὸ δὲ ὑπέρθυρον ἀργύρεον, ὡς καὶ οἱ σταθμοί, ἵ' ἐκ τῆς ὁμοίας ὕλης ἢ τῶν θυρῶν περιγραφὴ τυγχάνη. καὶ φύλακας τοῖς τοιοῦτοις οἰκοῖς ἐπέστησε κίνας αὐπνοῦς ἐκ πολυτελοῦς ὕλης, καὶ ταύτης οὐχ ὁμοίας, ἀλλὰ διαφόρου, ἵ' ὁ μὲν φιλόπλουτος τὴν ὕλην θαυμάζει, ὁ δὲ φιλόκαλος τὴν τέχνην, ὁ δὲ σπουδαιότερος τὴν χρεῖαν. οὐδὲν οὖν μειρα- 20 κιδες πάσχει ὁ Ὀδυσσεὺς καταπληττόμενος τὰ οὕτω παράδοξα. E.P.Q.T.

ἐλληδάτ'] Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἐλληλασμένοι ἦσαν καὶ παρατεταμένοι. B.E.

ἐρηρέδατ'] γράφεται, ἐλληλέδατο. E.

ἐλληλέδατο] παρατεταμένοι ἦσαν, εἰ δὲ, ἐρηρέδατο, ἤρμοσμένοι ἦσαν ἢ ἐμπεπηγμένοι. M. 25

1. ἀπὸ μ. τὰς Ἀ. om. E.P.V. τούτέστιν εἰς addidi ex T.
2. ἐν τούτῳ γὰρ H. ἐν γὰρ τούτῳ E.P.V. ἐν αὐτῷ γὰρ T. ἐτράφη] ἀνεώγραφεν enotatum ex H., id est ἀνετράφη.
4. τὴν ἀκρόπολιν] Gl. in H.P. male relatum ad Marabòna v. 80.
7. δεσποτῶν] δεσποτῶν T.
11. κατασκευῆς] παρασκευῆς E.Q.
12. θριγκὸν] θριγγὸν E.Q.

14. ἦ T. εἴη ceteri.
20. χρεῖαν] χροῖαν P.
26. In V. ἐλληλέδατο' παρατεταμένοι. εἰ δὲ εἰρηρέδατο, ἤρμοσμένοι ἦσαν. De H. Porsonus "ἐλληλέδατ' [in textu]: et interpr. ἐλληλαμένοι ἦσαν. Etiam in marg. ἐλληλέδατο et eadem interpretatio." "In textu P. est ἐλληλέατ' et superscr. ἐλληλαμένοι, παρατεταμένοι, et in marg. sine lemmate, sed ab eadem, quæ textum

87. ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ] ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ μυχοῦ, ἦτοι ὅλου τοῦ οἴκου. ὅλος γὰρ ὁ οἶκος χαλκός. Β. ἀπὸ φλιάς μέχρι τῆς ἔσω γωνίας. Ε.

θριγκὸς κυάνοιο] ἀπὸ γενικῆς εἰς εὐθειᾶν μετῆκται, θριξ, τριχὸς, θριγκός, τῶν στοιχείων ἀπολαβόντων τὴν οἰκίαν μετάθεσιν μετὰ 5 πλεονασμοῦ τοῦ γ. δηλοῖ δὲ τὴν στεφάνην καὶ πᾶν τὸ ὑπὲρ τῶν τοίχων καὶ τοῦ στέγους ὡσπερ ἐξέχον τάξει τριχώσεως καὶ κόμης. ἢ παρὰ τὸ θρέξαι, ὁ περιτρέχων κύκλω. Β.Ρ.Θ.Τ. ἀπὸ γενικῆς εἰς εὐθειᾶν μετῆκται. δηλοῖ δὲ τὴν στεφάνην καὶ πᾶν τὸ ὑπὲρ τῶν τοίχων καὶ τοῦ στέγους ὑπερέξεχον, τάξει τριχώσεως καὶ κόμης. καὶ 10 ἔστιν ἡ εὐθεῖα ἢ θριξ, καὶ κλίνεται τῆς τριχός. οἱ δὲ Ἱωνες ὡς τὸν χιτῶνα κιθῶνα λέγουσι καὶ τὴν χύτραν κύθραν καὶ τὸ ἐνθεῦθεν ἐνθεῦθεν, τρέπουσι καὶ ἐπὶ τῆς τριχός τὸ χ εἰς κ, τὸ δὲ τ εἰς θ. ἢ δὲ γενικὴ ἐν πολλοῖς μετάγεται εἰς εὐθειᾶν, ὡς Τρώς Τρωός, καὶ ἡ εὐθεῖα Τρωός Τρωοῦ. καὶ σάρξ σαρκός καὶ ἄσαρκος, καὶ δμῶς 15 δμῶός. οὕτως καὶ ἐπὶ τῆς τριχός μεταβληθέντων τῶν γραμμῶν μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθειᾶν ὁ θρικός, προσθέσει τοῦ ν ὁ θρινικός. διὰ δὲ τὸ εὐρεθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ κ τρέπεται τὸ ν εἰς γ. κυάνοιο δὲ ὁ ἔχων τὴν βαφήν ἀπὸ τοῦ κυάνου εἶδος βάμματος ὄντος κύανος, κυάνεος, κυανοῦν, ὡς χρύσεος, χρύσειος, χρυσοῦν ὅστις κύανος ἐστὶ 20 μέλας ἢ διὰ τοῦ ἐφ' ὕψους τοῦ τοίχου εἶναι πρὸς τὸν ἀέρα. καὶ γὰρ ὁ ἀήρ μέλας ἐστίν. Ε. ἄλλως. περίφραγμα, περίβολος τῆς οἰκίας καὶ τὸ ἐπικόσμημα τοῦ τοίχου. παρὰ τὸ θρέξαι, ὁ περιτρέχων κύκλω. κυάνεον δὲ τὸν σίδηρον λέγει. Ε.

88. πυκινὸν δόμον ἐντός ἔεργον] τὸν στερεὸν δόμον ἐνδὸν ἑαυτῶν 25 περιέκλειον. Ρ.Θ.

89. σταθμοὶ] αἱ παραστάδες. V.

90. ὑπερθύριον] τὸ ἐπικείμενον ταῖς θύραις, εἰς δ' οἱ ἄνω στρόφιγ- γες ἐναρμόζονται. Ρ.

κορώνη] τὸ ἐπίσπαστρον τῆς θύρας, ἦτοι τὸ κρίγκιον. Q.V. κο-30

scripsit manu, πεπηγμένοι." BUTTMANN. ἐηλάδατ M. in textu.

P. 328, 26. ἐηλέδατο—ἐηρέδατο]

ἐηλάδαται—ἐηρέδατ M.

P. 329, 7. κόμης pro κόσμου cor- rexi ex scholio proximo.

8. ἢ παρὰ—κύκλω om. B.P.Q.

ἀπὸ γενικῆς—] Comparanda an-

notatio Eustathii p. 1570, 13.

20. χρύσεος, χρύσειος, χρυσοῦν] Im- mo χρυσὸς χρύσεος χρυσοῦς.

25. στερεόν] στερεόν Ρ.

28. ὁ Buttm. pro ὄν.

30. ἐπίσπαστρον V. ἐπίσπαστρον Q.

τὸ κρίγκιον est etiam in H.

ρώνη τὸ κρικίον. P. κορώνη ἐπὶ τοῦ ζῆφου καὶ ἐπὶ τοῦ τόξου καὶ ἐπὶ τῆς θύρας καὶ ἐπὶ τῆς πρύμνης τοῦ πλοίου, διὰ τὸ ἐπικαμπῆς σχῆμα εἶρηται δὲ ταῦτα ἀπὸ τοῦ ζῆφου τῆς κορώνης. εὐλύγιστον γὰρ ἔχει ὅσον εὐκαμπῆ τὸν τράχηλον. καὶ παρὰ μέρος σώματος ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥωμαίων διαλέκτου. H.P.T. 5

91. χρύσειοι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρειοι κίνες ἦσαν] ἦτοι κυρίως, ἢ ἦλους λέγει, παρὸ καὶ κυνάδας φαμέν, ἢ τοὺς διπλοῦς ἦλους. τινὲς δὲ φασι τοὺς δοθέντας ὑπὸ Ἡρας Ποσειδῶνι ὑπὲρ τοῦ συλλαβεῖν αὐτῷ πρὸς τὴν τοῦ Διὸς ἐπίθεσιν οὕτως περιελθεῖν εἰς Ἀλκίνοον. V.

ἐκάτερθε] ἐκατέρωθεν τῶν θυρῶν. H.P.Q. 10

92. ἰδυίησι πραπίδεσσι] ταῖς ἐπιστημονικωτάταις βουλαῖς καὶ συνέσεσι. P.

93. φυλασσομένοι] ὥστε δοκεῖν φυλάσσειν. E.

94. καὶ ἀγήρω] διὰ τὸ δοκεῖν εἶναι νεωστὶ κατεσκευασμένους. B.

95. ἐλληδατ'] ἐμπεπηγότες ἦσαν. P. ἐρηρέδατο] ἐνηρμοσμένοι 15 ἦσαν. P.V. ἐνηρμοσμένοι ἦσαν ἐρεισθέντες ὡς ἐμπεπηγότες εἰς τὸν τοῖχον. H.

97. ἐύνητοι] εὖ νεησμένοι ἐπέκειντο. H.

100. κακῶς οἱ "βουνῶν" γράφοντες. "Ὀμηρος γὰρ βωμοὺς τὰς βάσεις φησί. P. 20

102. δαινυμένους] εὐωχουμένους. V.

103. πενήκοντα δ' ἔσαν δμῶαι κατὰ δῶμα γυναῖκες, αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν, αἱ δ' ἴστούς ὑφάουσι] τὸ σχῆμα τῆς διαλύσεως ὁμοιότροπον, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πτώσεων τούτους ἠγάπησα, τὸν μὲν ὅτι εὐφυνῆς ἐστί, τὸν δὲ ὅτι φιλόπικρος. 25 τούτων κήδομαι, τοῦ μὲν ὅτι εὐφυνῆς ἐστί, τοῦ δὲ ὅτι ἀγαθός. καὶ ἐπὶ δοτικῆς, τούτοις ἔδωρησάμην, τῷ μὲν, τῷ δέ. οὕτως οἶν καὶ ἐπὶ τῆς ὀρθῆς, "Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν ὁ δέ" (II. π, 317.), καὶ γυναῖκες αἱ μὲν αἱ δέ. εἰ δὲ τῷ προσκόπτοιο, στιζέτω ἐπὶ τοῦ γυναῖκες, ἵνα λείπῃ τὸ ἦσαν, τὸ δὲ ἐξῆς ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς. P.Q. 30

1. ἐπὶ τοῦ ζῆφου om. P.

4. παρὰ μέρος T. περιμέρου H.P.

5. οὕτω—διαλέκτου] Nihil præter φιλόξενος ἱστορεῖ T.

6—9. Cf. Eustath. p. 1570, 44.

21. δαινυμένους—εὐωχουμένους] Fort. —οισι—οις, ut varia lectio sit δαινυμένοισι pro δαιτυμένοισι. BUTTM.

23. τὸ σχῆμα —] In T. τὸ σχῆμα ὁμοιότροπον, αἱ μὲν, αἱ δέ, ὅτι τὸ μὲν ὅτι εὐφυνῆς ἐστί, τὸ δὲ ὅτι φιλόπικρος. καὶ ἐπὶ γενικῆς, τοῦ μὲν κήδομαι ὅτι εὐφυνῆς, τοῦ δὲ ὅτι ἀγαθός. καὶ ἐπὶ δοτικῆς, τῷ μὲν, τῷ δέ. καὶ ἐπὶ εὐθείας, ὁ μὲν, ὁ δέ.

29. στιζέτω Friedlaender. de Nican. p. 95. pro σχηματιζέτω.

104. ἀλετρεύουσαι] ἀλήθουσαι ἐπὶ τῆς μύλης, ἦτοι τοῦ μηροῦ. μύλη γὰρ λέγεται καὶ ὁ μηρὸς καὶ πᾶν τὸ συστρεφόμενον. B. κλώθουσαι, ἐπὶ τοῦ μηροῦ στρέφουσαι καρπὸν μήλων, ἦτοι ἔρια. B.

ἀλοῦσιν, ἐν τοῖς μύλοις ἀλήθουσι. P. ἀντὶ τοῦ ἠλέτρευον. ἀναστρεπτέον δὲ τὴν ἐπί. H.P.

μύλοις ἔπι] ἐν τοῖς μύλοις, ἐπὶ τοῖς μύλοις. μήλωπα καρπὸν] τοὺς πυρούς· μηλοειδῆς γὰρ ἔστι τὴν χροιάν. οἱ δὲ ὅτι τὸ ἔριον ἐπὶ τοῦ μηροῦ ἔτρεφον. μύλη γὰρ τὸ ἄκρον τοῦ μηροῦ. V.

μύλης ἐπὶ μήλωπα καρπὸν] μύλας τινὲς τὰ γόνατα ἀκούουσι, μήλωπα δὲ καρπὸν τὸ ἔριον. καρπὸς δὲ ἔστι τῶν προβάτων, ἵνα ὁ λόγος ἦ ἐπὶ τῶν τὰς κρόκας τριβουσῶν ἐπὶ τῆς ἐπιγουνίδος. ἀλλὰ τὸ τρίβειν ἐν τοῖς γόνασιν οὐχ Ὀμηρικόν. καθόλου γὰρ οὐ ποιεῖ γυναῖκας γυμνουμένας ἕως μηρῶν. ἀλλ' οὐδὲ μύλην ποτὲ εἶρκεν Ὀμηρος τὸ γόνυ, ἀλλ' ἐν τῷ τοὺς πυρούς ἀλοῦμεν “ἦ ῥα μύλην στήσασα” (Od. v, 111.). μήλωπα δὲ καρπὸν τὸν σῖτον τὸν μηλοειδῆ τὴν χροιάν, ὡς καὶ τὴν Δήμητραν αὐτὴν οὕτως ὀνομάζει, “ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ” (Il. ε, 500.). πρεπῶδες δὲ πενήκοντα οὐσῶν τὰς μὲν περὶ τὰς τροφὰς ἀσχολεῖσθαι, τὰς δὲ ταλασιουργεῖν, ὡς καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσείῳ οἰκία παρέδωκεν. ἄλλως τε καὶ τὴν κρόκην τῇ χειρὶ ἔνηθον αἱ παλαιαὶ γυναῖκες, ὡς που καὶ Εὐπολὶς φησι “τῇ χειρὶ νῆθε μαλθακω-20 τάτην κρόκην.” H.P.Q.T.

Ἄλλως ἐκ τοῦ Πορφυρίου. οὐκ ἔστι τὸ “αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μήλωπα καρπὸν” τὸ ἐκ τῶν μύλων ἔριον, ὡς τινες οἰοῦνται, ἀλλὰ μήλωπα καρπὸν ἔφη τὸν μύλον ἐμπερῆ κατὰ τὴν χροιάν. τοιοῦτος γὰρ ὁ πυρὸς, ὡς ἐν ἄλλοις “μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς” (Od. β, 25 355.). ἔστι δὲ ἡ ἀκτὴ οὐ τὸ κατσαγμένον, ὡς τινες, ἀλλὰ τὸ ἐξέ-

4. ἀντὶ τοῦ om. P.

ἠλέτρευον] ἠλίτρευον H.P.

6. μύλοις — μύλη] Sic editiones veteres. In recentioribus verba ultima οἱ δὲ — μηροῦ rejecta sunt post superiora ἐπὶ ταῖς μύλους; eorumque loco post τὴν χροιάν adjectum: ἄλλοι, μύλης ἐπὶ: prius autem lemma mutatum in μύλης ἐπὶ: pro ἔτρεφον denique scriptum ἔστρεφον. BUTT.

11. ἐπιγουνίδος] γουνίδος T.

τὸ addidi ex T.

τρίβειν] προστρίβειν P.

13. μηρῶν] μηροῦ Q.T.

μύλην] αὐτὸ T.

15. μήλωπα] μύλωπα P.T. et mox μυλοειδῆ P.

δὲ] ὄν T.

16. ὅτε] ἔτι Q.

19. παρέδωκεν] παραδέδωκεν T.

20. τῇ χειρὶ νῆθε] νῆσαι T., omisso τῇ χ. νῆσαι etiam Eustath. p. 1571, 35.

μαλθακωτάτην] μαλθακωτάτη Q.

21. κρόκην] Πορφύριος in fine hujus scholii addit Q.

22. Ἄλλως ἐκ τοῦ Π. om. E.Q.

25. μυληφάτου] μυλοφάτου H.

χον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν κατὰ τοὺς αἰγιαλοὺς ἐξοχῶν, ἃς ἀκτὰς λέγει, “ἀκτῆ ἐπὶ προύχουσῃ.” τὸ ἄκρον οὖν καὶ ἐξέχον τοῦ ἀλφίτου. ὡσαύτως ἐξηγητέον καὶ τὸ “ὃς θηγτός τ’ εἶη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτῆν” (Π. ν, 322.), ἥτοι τὸν ἐξοχον πυρὸν, ὡς τὸ “οἶος ἄωτος.” E.H.P.Q. τὸ δὲ, “ἀκτῆ ἐπὶ προύχουσῃ” (Od. ω, 82.) ἔφη καὶ ἄλλως, “προβλήτι σκοπέλω” (Π. β, 396.). E.Q.

Ἄλλως. μήλοπα, τοὺς πυρούς· μηλοειδῆς γὰρ ὁ καρπὸς τῆν χροϊάν. ἢ ἥτοι “αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν,” ὅταν πεπανθῇ· οἱ δὲ ὅτι τὸ ἔριον ἐπὶ τοῦ μηροῦ ἔστρεφον· μύλη γὰρ καὶ τὸ ἄκρον τοῦ μηροῦ. καὶ Ἡσίοδος γὰρ φησι τὸ “ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν,” ἐπὶ τῆς ἠλακάτης τῆς στρεφομένης δίκην μύλης. μήλοπα γὰρ τὸν τῶν προβάτων καρπὸν, ἥτοι τὸν μαλλόν. μυλῶν δὲ καὶ μύλη λέγεται, οὐ μέντοι καὶ μύλος. E. κλώθουσιν, ἀλήθουσιν. μηλοειδῆ, ἐπεὶ καὶ Δημήτρα ξανθή. ἢ τὸν σῖτον τὸν πυρὸν. E.

πολλῆς φροντίδος ἄξιον. Πορφύριος τὸν σῖτον φησιν, ὡς χροϊάν μήλου ἔχοντα. P.

105. ἠλάκατα] διαφορὰ ἠλακάτης καὶ ἠλακάτων παρ’ αὐτῶ ᾗδε. ἢ μὲν γὰρ ἠλακάτη δηλοῖ τὸ ξύλον εἰς ὃ περιειλοῦσι τὸ ἔριον, ἠλάκατα δὲ αὐτὰ τὰ ἔρια περιειλούμενα τῇ ἠλακάτῃ. τὴν μὲν οὖν ἠλακάτην διὰ τούτων δεδήλωκεν, “ἠλακάτη τετάνυστο ἰδνεφῆς εἶρος ἔχουσα” (Od. δ, 135.). τετανύσθαι δὲ αὐτὴν εἶπε διὰ τὸ εἶναι ἐπιμήκη καὶ λείαν. τὰ δὲ ἔρια αὐτὰ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης, “ἠλάκατα στρωφῶσ’ ἀλιπόρφυρα” (Od. ζ, 53.). H.P.Q.

106. μακεδνῆς] μακεδνὴ γίνεται ἀπὸ τοῦ μήκος καὶ τοῦ δίνῃ. καὶ²⁵ μακεδνὴ ἢ ἐκ τοῦ μήκους δινουμένη, ἥτοι συστρεφομένη. B.

οἶά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο] οἱ μὲν ὅτι ἠλιотροπιῦ τάξιν ἐπεῖχον καθήμεναι θεατροειδῶς, οἱ δὲ ὅτι πεκύκνωται τὸ δένδρον τοῖς φύλλοις. φύλλα δὲ ἥτοι διὰ τὸ πλῆθος, ἢ διὰ τὸ εὐκίνητον τῶν χειρῶν ἐν τῷ στρέφειν τὴν κρόκην, ὡς καὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου ἀντε-³⁰στραμμένα ἀλλήλοις, καὶ εὐκίνητα ῥαδίως καὶ ὑπὸ τυχούσης αὔρας, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεί “ὥσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μα-

1. ἐξοχῶν addidi ex H.
8. ἢ ἥτοι] Delendum ἢ, nisi plura exciderunt.

12. μαλλόν] μαλλόν E.

21. εἶρος] ἥρος H.

28. ἐπεῖχον] συναῖχον H.

31. ῥαδίως] Reliquam scholii partem om. P.

32. ἐν Αἰγεί Brunckius. ἐναργῶς V., om. M.

ἐν φύλλοισιν M. ut correxerat Barnesius. εὐφύλλοισιν V.

κράς, κὰν ἄλλο μὴδὲν, ἀλλὰ τοῦκείνης κἀρα κινεῖ τις αὔρα κἀνακουφίζει πτερόν. M.P.V. τὸ εὐκίνητον αὐτῶν κατὰ τὴν ἐργασίαν δηλοῖ ἐν τῷ στρέφειν τὴν κρόκην, ὡς καὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου ἀντεστραμμένα ἀλλήλοις καὶ εὐκίνητα ῥαδίως καὶ ὑπὸ τυχεύσεως αὔρας, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεί. ἡ εἰκὼν οὖν πρὸς τὸ συνεχὲς τῆς ἐργασίας. οἱ δὲ, ὅτι πολλαὶ, καὶ πεπύκωνται τὰ δένδρα τοῖς φύλλοις. ἔστι δὲ καὶ εὐκράδαντα τὰ τῶν αἰγείρων φύλλα, ὡς καὶ ἐν ἕψει ὄντα. B.E.Q. et partim P.

107. καιροσέων δ' ὀθονέων] Ἀρίσταρχος, καιροσέων. καῖρος δὲ ὁ μίτος, οὗ παράγωγον τὸ καιρόεις, θηλυκὸν καιρόεσσα. ἡ γενικὴ τῶν 10 πληθυντικῶν, τῶν καιροεσσῶν, καὶ κατὰ συγκοπὴν καιροσσῶν, κατὰ δὲ διάλυσιν “ καιροσσέων δ' ὀθονέων.” Καὶ ἄλλως. ὅτι καὶ ἐπὶ ἐρίων ὀθόνα λέγονται. καῖρος ἢ διαπλοκὴ τοῦ διάσματος, ἐν ἧ ὁι στήμονες καβίνται. ἔθεν καὶ αἱ καιρωτίδες καιρωστρίδες παρὰ Καλλιμάχῳ. ἄλλο δὲ ἔστι μίτος, δι' οὗ τοὺς στήμονας ἐναλλάττουσι 15 χάριν τοῦ τὴν κρόκην πλέκεσθαι. B.H.M.P.T.

ἰστέον ὅτι οὐ μόνον τὴν λινὴν ἐσθῆτα ὀθόνην ἐκάλου, ἀλλὰ καὶ τὰ διὰ τῶν ἐρίων ὑφάσματα. P.

καιροσέων δ' ὀθονέων] καῖρος λέγεται ὁ μίτος, οὗ παράγωγον τὸ

1. τοῦκείνης] τῆς κείνης M.
κινεῖ τις αὔρα κἀνακουφίζει] Libri κινήσεως αὔραις ἀνακουφίζει. Correxī ad Sophoclis Fragm. 24.

5. ἐν Αἰγεί] ἐν ἄργει B.E.Q.

7. ὡς καὶ ἐν ἕψει] ὡς ἐν ἕψει P.

9. καιροσέων] Sic P. in scholio plane ut in lemmate: neque aliter in textu, nisi quod ibi ex emend. ita repositum videtur, cum antea fuerit καιροσων. In antiquioribus autem Odysseæ exemplis videtur fuisse καιροσέων: vid. Ern. ad h. l. et Toll. ad Apollon. in v. In B. [et T.] scholium hoc, sine mentione Aristarchi, statim incipit καῖρος ὁ μίτος. [καῖρος δὲ ὁ μίτος T.] Contra e Q. seorsim affertur: Ἀρίσταρχος, καὶ βοσέων. quod merum esse mendum puto. BUTTM.

καῖρος] In P. est καιρός, neque aliter in Etym. Gud. in v. Sed καῖρος hic et in seqq. constanter

Mediol. Et sic ap. Eustath. et ap. Hesych. BUTTM.

11. κατὰ δὲ διάλυσιν] καὶ κατὰ διαίρεσιν H. διαίρεσει δὲ ἐξ αὐτῆς T.

12. καιροσέων scripsi pro καιροσέων.

δ' ὀθονέων om. B.P. Post ὀθονέων T. pergit καὶ ἐπὶ ἐρίων δὲ ὀθόνας λέγονται. ἄλλως. καιροσέων. καιρός ἢ διαπλοκὴ—. In H. ὀθονέων. καὶ ἄλλως. καιροσέων ἢ διαπλοκὴ—.

καὶ ἄλλως] Cod. B. sine verbis καὶ ἄλλως ita: ὀθόνη λέγεται καὶ ἐπὶ ἐρίων. ἐρίων] ἱερέων P.

13. καῖρος] καιροσέων H.P.

ἐν ἧ] ἐν ἔ B.

14. ἔθεν καὶ αἱ κ.] καὶ αἱ κ. ἔθεν (ἔθα M.) M.T.

καιρωστρίδες M. καιρωστρίδες T. καιρωστρίδες B. καιρωτίδες H. καιρωτίδες P. καιρωστρίδες ἢ καιρωστίδες Eustath. p. 1571, 57.

Καλλιμάχῳ] Fragm. 356.

καιροίς. ἀπὸ μέρους δὲ τοῦ μιτώματος τοὺς ὅλους εὐμφεῖς λέγει. καιροσέων γὰρ τῶν εὖ κεκαιρωμένων καὶ εὐμφῶν. E.H.Q. τῶν καλῶς μεμιτωμένων. καὶ τὰ δι' ἐρίων ὑφάσματα ὀνόμας ἐκάλουν. E.

καιροσέων] εὐμφῶν, εὖ κεκαιρωμένων. καιρώμα δὲ ἐστὶ τὸ διαπλεκόμενον ἐν τῷ στήμονι παρὰ τὸν μίτον ὑπὲρ τοῦ μὴ συγγεῖσθαι τοὺς στήμονας. ὅθεν ἀπὸ μέρους, τοῦ μιτώματος, τοὺς ὅλους εὐμφεῖς λέγει. E.P.Q.V.

τὸ δὲ, ἀπολείβεται ἕγρον ἔλαιον, ἦτοι οὕτως ἦσαν πυκκαὶ ὡς μηδὲ ἔλαιον δι' αὐτῶν ἐλθεῖν, ἢ ἔξωθεν ὡς ἔλαιον ἔστιλβον διὰ τὴν λευκότητα, ἢ τρυφραὶ ἦσαν ὡς δοκεῖν ἔλαιον ἀπορρεῖν ἢ ἀποστίλβειν οὕτως τὸν μίτον, ὡς δοκεῖν ἔλαιον ἐκχεῖν. E.Q.V. et ex parte P.

λείπει ὡς. P.

108. τόσον] ἀντὶ τοῦ τοσοῦτον. P. γράφεται ὅσον. E.P.

109. νῦν τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ τοσοῦτον. V.

110. τεχνήσσαι] τεχνίτιδες. Gl. M.V.

112. ὄρχατος] δενδροφόρος γῆ. B. ἢ ἐπὶ στίχον καὶ ἐν τάξει τῶν ἀμπέλων φυτεία ὄρχατος λέγεται, ἢ κῆπος. V.

113. τετράγυος] τετράπλευρος, ἢ τεσσάρων γυῶν τὸ μέγεθος. γῆ γὰρ μέτρον γῆς. ὁ δὲ γῆς δύο στάδια ἔχει. B.E.M. τετράγυος] ἀξιόπιστως ὡς ἐπ' ἀληθείαι καὶ τὰ μέτρα τῆς γῆς προστίθησιν. ὁ γῆς δὲ δύο στάδια ἔχει. P.T. τεσσάρων μέτρων, πλέθρα ὀργυῶν. Gl. P.

1. μιτώματος] μιθέντος H. μινώεντος Q.
εὐμφεῖς] εὐμφεῖς libri. Correxī ex scholio proximo.

2. εὐμφῶν Buttm. pro εὐφυῶν.

4. διαπλεκόμενον] ἐσπλεκόμενον P.

5. Pars hujus scholii, ἄλλως. καιρωμά ἐστὶ τὸ διαπλ.—τοὺς στήμονας est in E.Q., post quae sequitur scholion supra ex aliis libris appositum, hoc modo, ἢ διαπλοκῆ τοῦ διάσματος, ἐν ἧ ὁι στήμονες καθιένται καὶ αἱ καιροσίδες. καὶ ἐστὶ καιρός ὁ μίτος, ὃ παράγωγον τὸ καιροίς (Q. καιρόν), θηλυκὸν καιροσσσα. ἢ γενικῆ τῶν πληθυντικῶν, καιροσσῶν, καὶ ἐν συγκρητῇ καιροσσῶν, καὶ ἐν διαιρέσει καιροσέων.

9. διὰ τὴν λευκότητα] μετὰ λευκί-

τητος P.

11. ἐκχεῖν Struvius pro ἔχειν. ἀπεβάλλειν V.

13. Addidi τοῦ.

15. τεχνήσσαι] Vera quam Bekkerus restituit scriptura τεχνήσσαι est, de qua vid. Lobeck. Pathol. Elem. vol. 1. p. 343.

τεχνίτιδες M. τεχνίτιδες V.

19. τετράγυος—γῆς] τετράγυος—γῆς P.

20. τῆς γῆς T. et qui sola verba τὰ μέτρα τῆς γῆς supra versum habet H. ταῖς γαῖς P.

21. In T. ὁ γῆς δύο στάδια ἔχει. ἀμφοτέρωθεν, ἐξ ἑκατέρου μέρους, πλάτος καὶ μήκος. ἢ οὕτως, ἀξιόπιστος, ὡς ἐπ' ἀληθείαι καὶ τὰ μέτρα τῆς γῆς προστίθησι.

τετράγωνος] τεσσάρων γυῶν. γύη δὲ μέτρον γῆς γεωργικόν. V.
 ἐρειρέδατ'] γρ. ἐλήλαται. H.
 ἀμφοτέρωθεν] ἐξ ἑκατέρου μέρους εἰς πλάτος καὶ μῆκος. B.E.P.
 νῦν πανταχόθεν. V.

115. ὄγχοι λέγονται καὶ τὰ κυδώνια καὶ τὰ ἄπια τὰ ἡμέρα τε 5
 καὶ τὰ ἄγρια. ἀπὸ τοῦ ὄγχειν δὲ γίνεται καὶ τὰ ἀμφότερα. B.E.Q.
 οὐ κυκλικῶς τὰ ἐπίθετα προσέρριπται, ἀλλ' ἑκάστου δένδρου τὸ

P. 334. 21. μέτρον] μετρῶν P.
 ὄργυιῶν] ὄργυιῶν P. Correxī ex H.
 qui sola verba τεσσάρων ὄργυιῶν ha-
 bet. Recte Eustath. p. 1572, 18.
 τετράγωνος δὲ ὃ ἑκάστη τῶν τεσσάρων
 πλευρῶν γύην εἶχεν, ἵνα ᾗ τετράπλευρος,
 φασί, τετράγωνος, ἰσόπλευρος.

P. 335, 4. πανταχόθεν] πάντοθεν
 Eustathius.

5. ἄπια] Legebatur ἀπίδια. Cor-
 rexi ex Eustathio p. 1572, 32. ubi
 ἡ ἄγρια ἄπιος.

7. οὐ κυκλικῶς—ἀλλ' om. T.

Locutio οὐ κυκλικῶς integra est
 sane hic ut supra ad δ, 248. Di-
 citur de re, quæ sit, vel de verbo,
 quod usurpatur *more non trala-*
licio, ductum exinde quod ἐν ταῖς
 κύκλοις homines tralaticia et trivia-
 lia loqui solent. Eodem pertinet,
 arbitror, ad π, 191. et ρ, 25. com-
 memorata ἡ κυκλικῆ, *tralaticius tex-*
tus, vulgata lectio, ἡ κοινή. De
 Cyclo vere dixit Heynius Exc. ad
 Æn. 2, 297. nunquam tale corpus
 plurium poetarum aliter confectum
 fuisse quam ut grammaticus ali-
 quis eorum recensum seu indicem
 fecerit: quare Boeckhio de edi-
 tione quæ cum ceteris poetis cycli-
 cis circumlata sit, accedere non
 possum. HEINRICH. Hunc vo-
 cis κυκλικῶς sensum, quem hic potis-
 simum locus tantum non porrigere
 videtur, ipse Boeckhii et ego per-
 videbamus; sed propter obscurita-
 tem quæ remanet in priori loco ad
 δ, 248. equidem proferre volebam
 quæ postea forsitan retractanda es-
 sent. Nam quid est illic ὀνομαστι-
 κῶς ἀκούμενον? An idem quod alias

ὄνομα κύριον? [Recte intelligit Butt-
 mannus, etsi non vidit ὀνομαστικῶς
 vitiose pro ὀνοματικῶς scriptum es-
 se.] Hoc certe scholiastæ verba,
 quæ tamen in his ἄς—ἀχρεῖος emen-
 dationis adhuc indigere videntur,
 non satis clare loquuntur. Et si
 ita est, nimium sane mirum, sensum
 vocis alicujus appellativum, et
 eum quidem præter quem alium
 non novimus, tanquam tralaticium
 et vulgarem opponi nomini homi-
 nis alicujus proprio. Tamen quod
 eleganter hic a viro amicissimo ex-
 positum est, premere eo minus sus-
 tinebam, quo magis etiamnum illi
 vocis κυκλικῶς expositioni faveo. Si-
 mul autem cupio ut ad sustentan-
 dam eam ex his ὀνομαστικῶς κ. τ. ε.
 exquisitiorem aliquam vocis δέκτης
 sensum exsulpat aliquis. Quin
 ipse jam ex collatione cum hac
 voce, illius alterius quoque, κυκλικῆ,
 eandem quam Heinrichus nunc ex-
 plicationem, per conjecturam pro-
 ponere volueram: sed in re in-
 certa Boeckhii opinio tanquam ver-
 risimilior se mihi commendabat,
 quoniam vox eo sensu, ut in Θη-
 βας ἡ κυκλικῆ, pervulgata est, illius
 autem usus quo ἡ κοινή, ἡ δημόδης
 dicta sit ἡ κυκλικῆ vestigium nul-
 lum: nisi forte, quod ratione et
 auctoritate non careat, ipsa illa
 κυκλικὰ ἔπη ab hominum κύκλοις dic-
 ta statuas, et ad idem sic utraque
 sententia redeat. Quicquid est, ab-
 jicere ego Boeckhii conjecturam
 nunc quoque minime possum, qui
 sciam tam obscuram esse illam de
 Cyclo materiam, ut meris conjec-

ιδίωμα διὰ τοῦ ἐπιθέτου προστετήρηται. κάλλος μὲν γὰρ πρόσεστι ταῖς μηλέαις ἐπικειμένον τοῦ καρποῦ, τῶν δὲ συκῶν γλυκὺς ὁ καρπός, ἐλαίας δὲ ἀειθαλῆς ἡ φύσις. ἐκόσμησε δὲ τὴν ἐπαγγελίαν καὶ ἡ ὁμοιοκαταληξία τῶν λέξεων. B.E.P.T.

* Ἄλλως. μηλέαι. τὸ μηλέαι ὡς ἰτέαι καὶ συκέαι, ὃ κατὰ κρᾶ-5
σιν γέγονε καὶ συκαῖ, ὡς γαλαῖ. P.

117. τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυται] οὐ μόνον εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν κεκτημένων, ἀλλὰ καὶ εἰς ὄψιν τῶν ἐντυγχανόντων. B.P.Q.T. τὸ δὲ ἐξῆς, οὐδ' ἀπολείπει ἐπετήσιος, ὃ ἐστὶ δι' ὅλου τοῦ ἔτους. B.P.Q. ἐπετήσιος] ἐκάστου ἔτους. ἡ ἐφ' ὅλῳ τῷ ἔτει τοῦ ἐνιαυτοῦ. V. 10

118. ἔκφρασις λειμῶνος. P.

119. ζεφυρίῃ] λείπει, αὔρα. P.

122. ἀλωῇ ἐρρίζωται] ἀλωῇ νῦν ἡ ἀμπελόφυτος γῆ. ἐρρίζωται δὲ, κεφύτευται. B.

123. θειλόπεδον λέγεται ὁ τόπος ἐν ᾧ τίθενται αἱ σταφυλαὶ καὶ 15
ἡλιάζονται. H.P.

θειλόπεδον] ἔνθα θεῖλος γίνεται βοτρώων καὶ ἡλιούονται καὶ ψύχονται, ἢ ὁ ψυκτῆρ. V.

τὸν τόπον τὸν ψυκτῆρα τῶν σταφυλῶν, ἀπὸ τοῦ εἶλον τὸ θερμαί-
νω. E. 20

ἀπὸ τοῦ θέσθαι καὶ τοῦ εἶλη ἡ θερμασία καὶ τοῦ πέδον. ἡ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ, εἰλόπεδόν τι ὄν, τὸ πεδίον τὸ ἔχον ἔλην, ἥτοι λαμπηδόνα. E.

εἰλόπεδον τὸ πέδον τὸ ἔχον ἔλην ἡλίου. τὸ δὲ ἀδιάλειπτον τῆς σταφυλῆς θέλων σημᾶναι φησὶν ὡς τὸ μὲν αὐτῆς πατεῖται, ἄλλο 25

turis non solum quod affirmes, sed etiam quod *neges*, nitatur. BUTT. Verba scholiastæ recte interpretatus est Heinrichius, qui similis usus exempla addere poterat ex schol. Π. ζ, 325. *νείκεσσιν ἢ διπλῆ, ὅτι κυκλικῶς κατακέχρηται.* (ut in schol. Π. μ, 267. *κοῦνον δ' ἐστὶ τὸ νείκεον*). et 1, 222. *κυκλικώτερον δὲ κατακέχρηται τῷ στίχῳ.* In superiore vero scholio ad δ, 248. et librorum scripturæ et ipsa scholiastæ verba ostendunt veram scripturam esse non αὐ κυκλικῶς, quod in uno libro

legitur Mediolanensi, sed ὁ κυκλικῶς, quum necessario illic grammaticus aliquis, quicumque ille fuerit, designandus sit, qui aliam quam Aristarchus interpretationem proposuerit.

3. ἀειθαλῆς ἡ φύσις] τὸ ἀειθάλλειν Q.

4. ὁμοιοκαταληξία T. ὁμοιοκατάληξις ceteri.

10. Verba τοῦ ἐνιαυτοῦ deletem prorsus, nisi scirem ἔτος etiam dici de qualibet anni parte, ut *τέσσαρα ἔτη ἐνιαυτοῦ*. BARNES.

ψύχεται, ἄλλο τρυγᾶται, ἄλλο περκάζει, ἄλλο ὀμφακίζει, ἵνα δι' ὄλου ἔτους αὐτῶν ἀπολαύσιν. B.Q.T.

θειλόπεδον ἐκ τριῶν σύγκεται, ἀπὸ τοῦ θεῖναι καὶ τοῦ ἔλη καὶ πέδον. σημαίνει δὲ τὸν ψυκτῆρα τῶν σταφυλῶν. τινὲς δὲ πλεονασμὸν τοῦ θ φασίν, ἐν ᾗ εἰλόπεδον, τὸ πέδον τὸ ἔχον ἔλην ἡλίου, ἦγον 5 θερμασίαν. P.Q.T.

λευρῶ] λείφ, ὀμαλῶ, ἢ πλατεῖ. V.

124. τέρεται] ἀντὶ τοῦ πέφρυκται. B.V.

125. τραπέουσι] πατοῦσιν ἢ εἰς πίθους βάλλουσι, παρὰ τὸ ἐξ ὀπώρας εἰς οἶνον τρέπειν. E.Q. 10

πάροιθε δὲ] τὸ πλῆθος ἔμπροσθέν ἐστι τούτων ἐν ἑτέρῳ τόπῳ. διὸ πάλιν ἐπιφέρει, ἕτεροι δ' ὑποπερκάζουσι, οὐχὶ ὄλαι. E.V. τὸ δὲ ὀμφαξ ἀπὸ τοῦ ὀμόφαξ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀμφαξ, ὁ ὀμός εἰς τὸ φαγεῖν. E. αἱ ὀμφακες τὸ ἄνθος καὶ τὴν κύπριν μεταβάλλουσι εἰς σταφυλῆν. εἰ δὲ στιζόμεν εἰς τὸ εἰσι, τὸ δὲ "ἄνθος ἀφιεῖσαι" 15 τοῖς ἐξῆς συνκρίνομεν, ἔσται ὁ νοῦς οὕτως· τινὲς αὐτῶν περκάζουσι, τὸ ἄνθος καὶ τὸ θερμὸν τῆς αὐξήσεως λήγουσαι καὶ πεπαινόμεναι. P.Q.

ἄνθος ἀφιεῖσαι] ἀπὸ ἄνθους εἰς ὀμφακας μεταβάλλουσαι. E.V.

126. ὑποπερκάζουσι] τῇ παραστάσει ἀκμάζουσι. οἶον ἐκ τοῦ ὀμφακος μεταβάλλουσι εἰς τὸ μέλαν τῆς σταφυλῆς χρῶμα πεπαι- 20 νόμεναι. V. ὀριμάζουσι, μελανίζουσι. τὸ ἀδιάλειπτον δὲ τῆς σταφυλῆς διὰ τούτων πάντων θέλει σημαῖναι. E.

τὸ ἕτεροι δοκεῖ παρὰ τὴν Ὀμηρικὴν χρῆσιν ἐναυθα κεῖσθαι. εἰπὼν γὰρ "ἕτερον μὲν θειλόπεδον, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγῶσιν," εἶτα ἐκ τρίτου "ἀλλας δὲ τραπέουσι," ἐπήνεγκεν "ἕτεροι δ' ὑποπερκά- 25 ζουσι." Ἀττικοὶ μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τρίτῳ καὶ τετάρτῳ τάττουσι τὸ ἕτερος, ἀλλ' οὐχ ὁ ποιητής. εἶωθε γὰρ τὸ ἕτερος ἐπὶ δύο τάττειν, ὡς που καὶ ἐν τῇ Πατροκλείᾳ φησὶ, "τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦσχε Μεγέσθιος αἰολοθῶρηξ, τῆς δ' ἑτέρης Εὐδωρος, τῆς δὲ τρίτης Πεί-

1. ψύχεται] ψύχεται P.

5. ἦγον θερμασίαν addidi ex T. In P.Q. sequitur τῆς ἕτερον μὲν θειλόπεδον. τὰ ἀδιάλειπτον θέλει σημαῖναι καὶ φησὶ ὡς et reliqua usque ad ἀπολαύσιν ut in scholio præcedente. Sic etiam T., nisi quod τῆς ἔ. μ. θ. omittit et τὸ δὲ ἀδιάλ. habet, post σημαῖναι autem pergit, καὶ φησὶ καὶ τὸ μὲν αὐτῆς κατεῖται et reliqua us-

que ad αὐτῶν ἀπολάβωσιν. Post quæ sequitur scholion inferius (lin. 24.) τὸ ἕτεροι δοκεῖ etc.

8. πέφρυκται Barnes pro κεφύτευται.

11. τὸ—ἐν] ἦτοι ἐν E.

12. ὄλαι] ὄλας V.

25. ἐπήνεγκεν] ἐπήγαγεν P.

29. αἰολοθῶρηξ om. P.T.

σανδρος" (Π. κ, 173. 179. 193.) ῥητέον δὲ ὅτι καθάπερ παραπεφύλακται τῷ ποιητῇ ἡ ἀκρίβεια. τῶν γὰρ σταφυλῶν τὰς μὲν πεπείρους ἐπίσταται, τὰς δὲ ὄμφακας. εἶτα περὶ τῶν πεπείρων φησὶν ὡς αἱ μὲν ψύχονται, αἱ δὲ τρυγῶνται, αἱ δὲ ἄλλαι πατοῦνται. τελέσας δὲ τὸν περὶ τούτων λόγον καὶ ἐπὶ τὰς ὄμφακας μεταβαίνει ὅτι αἱ μὲν αὐτῶν ὄμφακίζουσιν, ἕτεροι δὲ μελαίνονται ἐξ ὄμφακος. P.Q.T.

πρὸς τὸ ἕτερον, ὅτι ἐπὶ δύο. ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου, ἄλλας. P.

127. κοσμηταὶ πρασιαὶ] ἐν τάξει διατεθειμέναι, κατασκευασταὶ λαχαναί. ἡ αἱ τῶν φυτῶν τετράγωνοι σχέσεις, ὡς νῦν κῆπον ἢ στίχον ἀμπέλων. B.E. εὔ διατεθειμέναι πρασιαί, λαχανοφόροι γαί.¹⁰ B.P.T. αἱ λαχαναίαι, ἡ αἱ τῶν φυτειῶν τετράγωνοι σχέσεις ὡς τὰ πλιθία. V.

130. ἡ δ' ἐτέρωθεν] ἡ δὲ ἕτερα πρὸς τὸ οἶκμα τὸ ὑψηλὸν ὑπὸ τὴν ὁδὸν τῆς αὐλῆς ὄρμη. M.

132. τοῖα ῥ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα] δαιμονίως κατέ-¹⁵φυγεν ἐπὶ τὴν θείαν ἐξουσίαν ὅτι ταῦτα παρῆν Ἀλκινόῳ θεῶν δωρησαμένον. P.Q.T.

τοῖ ἄρ'] τόσα ἔσαν, ὡς "σπάρτα λέλυνται" (Π. β, 135.) κοινῶς, τὸ δὲ Ἀττικὸν τοῖα. H.

134. ἐφ' θήσατο θυμῷ] δαιμονίως οὐ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀλλὰ τῇ²⁰διανοίᾳ συνελογίζετο, ἐκ τούτων τεκμαιρόμενος τὴν τῶν χρωμένων προαίρεσιν. P.Q.

137. σπένδοντας] ἐκ τοῦ πραττομένου τὴν ὄραν τῆς εἰσόδου δεδήλακεν. ἡ δὲ αὐτὴ ὄρα καὶ ἐπὶ τοῦ Πριάμου ἀρμόδιος γὰρ ὁ καιρὸς πρὸς ἔντευξιν. ἰλαρωτέρους γὰρ ἡμᾶς ὁ οἶνος ποιεῖ. H.P.Q.T. ²⁵

138. φ' πυμάτῳ] ἐπεὶ ὄνειροπομπὸς καὶ ὑπνοδόγης. P.T. ἡ δὲ διπλῆ πρὸς τὸ ἔθος, καὶ ὅτι κοίτου ἀρσενικῶς φησι. P.

φ' πυμάτῳ] ἐπεὶ ὄνειροπομπὸς ἢ ὑπνου παρεκτικὸς. διὸ καὶ "εἶλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει" (ε, 47.). V.

4. ψύχονται scripsi pro ψύγονται. Conf. schol. ad 123.

10. γαί] γαῖαι B.T.

14. τὴν ἰδὸν] τὴν ἰδὸν M.

15. Hic versus in text. P. primitus omissus ab alia manu ad marginem additus est, atque eodem calamo litteris nunc fere evanidis superscriptum τοιαῦτα ἐν τοῖς

δόμοσι τοῦ Ἀλκινόοιο. BUTTM.

18. τὸ δὲ Ἀττικὸν τοῖα] Hæc non intelligo. Videtur tale quid dici debuisse, τὸ δὲ ἐν Ἀλκινόου Ἀττικῶς ἔσται καὶ τὸ ἐν Αἰδου καὶ τὸ ἐν Κίρκης καὶ ἕσα τοιαῦτα, ut legitur apud Eustath. p. 1574. 37.

23. ἐκ τοῦ] ἐκ τούτου P.Q.

27. κοίτου Buttm. pro καὶ τούτου.

ὅτε μνησαίατο κοίτου] διὰ τὸ μνείαν ἔχειν λόγου τὸν κοιμώμενον.
ἢ ὅτι ὄνειροπομπὸς ἢ ὕπνου παρεκτικὸς ὁ θεός. E.

139. διὰ δῶμα] διὰ τοῦ δώματος. P.

140. ἦν οἱ περιέχευεν] ὅτι τῷ Ὀδυσσεῖ περιέχεεν, οὐ τοῖς Φαίαιξιν,
ὡς Ζηνοδοτος. τὸ δὲ περιέχευε διχῶς, περιέχευε καὶ περιχεῦεν. H.P. 5
'Αθήνη] ἢ φρόνησις αὐτοῦ. P.

143. πάλιν χύτο] ἀντὶ τοῦ ἀφηρέθη ἀπ' αὐτοῦ ὁ ἀήρ. B.

144. οἱ δ' ἄνεφ ἐγένοντο] εἰκότως ἐθαύμαζον ὅτι προσιόντα οὐκ
εἶδον. P.Q.T.

ἄνεω] ἤσυχοι, ὥσπερ μὴ ὄντες. P.

10

146. Ἀρήτη θύγατερ] κατὰ τὰς ὑποθήκας ἰκετεύει τὴν Ἀρήτην.
καὶ τὸ πρὸς Ἀλκίνοιν δὲ καθήκον ἀποπληροῖ πρῶτον αὐτὸν ὀνομάζων,
σὺν τε πόσιν. P.T.

θύγατερ Ῥηξήνορος] τοῦ διὰ τῆς ἠγορέης ῤήσσοντος τὰς τάξεις
τῶν πολεμίων. ἦν γὰρ αὐτῆς πατήρ. P.Q.

15

148. ὄλβια δοῖεν] ἐν τῷ ὄλβια δοῖεν ἢ στιγμή. λοιπὸν λέγει
ποῖα ὄλβια, “ζωέμεναι καὶ πωσὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος τὸν ὄλβον.”
ἦτοι συναπτέον, ἢ ἢ ὄλβίως ζῆν. B.P.Q.T. ὄλβια δοῖεν ζωέμεναι]
ἐν εὐδαιμονίᾳ παράσχοιεν ζῆσαι. V. ὄλβίως. Gl. P. ἀντὶ τοῦ εὐδαι-
μονίαν. Gl. P.

20

149. ἐπιτρέψειαν] παραδοῖεν. M.V.

οὕτως, ἐπιτρέψειεν, αἱ Ἀριστάρχου. H.P.

151. ὀτρύνετε] ἐπειξάτε, παρορμήσατε. V.

152. ἀπο πῆματα] ἀναστρεπτέον τὴν ἀπό. δηλοῖ γὰρ τὸ ἀπο-
θεν. P.

25

153. ἔζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ] ἀντὶ τοῦ παρ' ἐσχάρῃ. P.T. τὸ δὲ παρ
πυρὶ οὐ μόνον τὸν λόγον ἐντέχνως ὠμίλησεν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ σχή-
ματος τῆς καθέδρας οἶκτον ἐκίνησεν. ἅμα δὲ καὶ τὴν ἀσασαν φέτο

4. οὐ] ἐν H.

5. Ζηνοδοτος] Vid. ad v. 41., ubi
Zenodotus ἢ σφισιν ἀχλὺν—κατέχευε
scripserat pro ἢ βᾶ οἱ etc.

περιέχευε καὶ περιχεῦεν post διχῶς
addit H., om. P. Annotatio in-
epta, nisi scholiasta scripsit διχῶς,
κατέχευε (quod legitur v. 42.) καὶ
περίχευεν.

6. ἢ φρόνησις αὐτοῦ] ἢ φρόνησις ἢ

προβουλευσαμένη τὸν τοιούτων καιρὸν di-
xit Eustath. p. 1575, 7.

19. ἀντὶ τοῦ εὐδαιμονίαν] Hoc gl.
ab alia manu habet P.

21. ἐπιτρέψειαν] Sic H. in textu,
ἐπιτρέψειεν M.P., sed superscripto in
P. a diversis manibus παραδοῖεν, ἐπι-
τρέψειαν.

22. οὕτως Porsonus pro ὅτως.

ἐπιτρέψειεν] ἐπιτρέψειεν H.

προσηγορίας ἀρχὴν καὶ φιλίας ὑποθήκην αὐτῷ γενήσεσθαι. πρὸς δὲ τοὺς ζητοῦντας πῶς φησιν ὡς χειμῶνος ὄντος Ἀρήτην ἀλεαίνεσθαι παρὰ τῷ πυρί. εὐκρατος γὰρ ὁ ἀήρ καὶ οἱ καρποὶ διαμένουσι καὶ γειτιῶσιν Ἠλυσίῳ πεδίῳ μὲν ὄντι, ὅθεν καὶ τὸν Ῥαδάμανθυν διεκόσμησαν, τὸ δὲ ἀεὶ καθιερωμένον τῇ Ἑστία πῦρ. Τ. 5

154. παρ πυρί] ἐπὶ τὸ διακονικὸν πῦρ. Ρ.

155. ὄψε δὲ δὴ μετέειπε] καὶ πανταχοῦ τῇ σοφίᾳ προεδρίας ὁ ποιητὴς δέδωκε τῶν ἀρετῶν, διαφερόντως δὲ ἐπὶ τῆς Ὀδυσσεύς ἰκετείας, τοὺς μὲν ἄλλους Φαίακας ἐκπεπληγμένους καὶ σιωπῶντας εἰσάγων, ὁ δὲ τοῖς ἔτεσι προγενέστερος καὶ τὴν γνώμην φρονιμωτέρας¹⁰ εἶχεν. Τ. Ἐχένηος] γρ. Ἀλιθέρης. Ρ. ὁ ποιητὴς πλάττει τοῦτο τὸ ὄνομα ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔχειν τὴν νῆα ἐκάλεσε τοῦτον Ἐχένηον. Ε.

156. ὃς δὴ Φαιήκων] ἐπειδὴ μέλλει ἐπιτιμῆσαι τῷ βασιλεῖ, προσυνίστησι τὸ πρόσωπον ὅτι ὑπὸ γῆρας καὶ ἐμπειρίας ἐθάρρησεν ἐπιτιμῆσαι. Η.Τ. 15

159. οὐ μὲν τοι τόδε κάλλιον] ἀντὶ τοῦ οὐ καλόν. Ρ.Ω. γρ. καί, τό γε κάλλιον. Η.Ρ.

161. ἰσχανόωνται] ἐπέχονται τοῦ εἰπεῖν τι πρὸς τὸν ξένον. Ρ.Ω.Τ.

164. ὅθην ἐπικρῆσαι] πρὸς τῷ ὄντι ἕτερον ἐπιχέαι, ὡς τὸ “ κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν” (ε, 93.). Ρ.Ω.Τ. 20

Διί] ἰκέσιος γὰρ ὁ θεός. Ρ.

166. ταμίη] ἢ ταμίη ἢ οὔσα ἀπὸ τῶν ἐόντων ἔνδον δούλων ἢ ἢ ταμίη ἀπὸ τῶν ἐόντων βρωμάτων ἔνδον δότω τῷ ξένῳ φαγεῖν. Β.

167. αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε] δηλονότι περιμείνας σύμληψον τῇ ἑαυτοῦ βουλήσει τὴν παρὰ τῶν Φαίακων κρίσιν εὐρεῖν. Ρ.Ω.Τ. 25

169. ὄρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν] αἰτιῶνται δὲ τινες τὸν Ἀλκίνοον ὡς φιλόξενον ὄντα ἐπὶ τῷ αὐτοῦ ὄρας ἐρρίφθαι ἐπὶ κόκει τὸν Ὀδυσσεῆα. πρὸς οὗς λεκτέον ὅτι οὐκ ἐκ τυραννίδος εἶχε τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' εἰς οὗς ἐπέλασεν. ὁπότε οὖν ἐβούλευσε τὸ κοινόν, εἰκότως αὐτὸν . . . ἀνίστησιν. Τ. 30

170. υἱὸν ἀναστήσας] τῶν μὲν ἄλλων οὐδένα ἀποκλίνει, τὸν δὲ υἱὸν τὸν μάλιστα ἀγαπώμενον. τὰ γὰρ ὑψηρικὰ τῶν ἐπιταγμάτων μάλιστα τοῖς στεργομένοις ἐπιτάττειν εἰώθαμεν διὰ τὸ πρόδηλον

16. γρ. καί] γρ. δὲ καὶ Η.

18. ἐπέχονται τοῦ εἰπεῖν] κατέχονται εἰπεῖν Q.

19. πρὸς] ἐπὶ Τ.

29. ἐπέλασεν] ἀπέλασεν Τ.

33. διὰ addidit Prellerus.

εἶναι τὴν εἰς αὐτοὺς εὐνοίαν. πρὸς δὲ τὸ πιθανώτερον ὑπὲρ τοῦ μὴ
λυπῆσαι τὸν παῖδα οὕτως εἰσῆκται. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐν Ἰλιάδι “πὰρ
δὲ Διὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη” (ω, 100.) T.

ἀγαπήνορα] τινὲς τὸν ἀγαπῶντα ἀνδρείαν, τινὲς δὲ τὸν ἀπὸ τῆς
ἀνδρείας ἀγαπώμενον· ἢ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ἠγαπημένον· ἢ φιλόανθρωπον 5
προσηγορικῶς ἀπὸ τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς ἀνδρας· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγαπᾶσθαι
διὰ τὴν ἡγορήην, ἧτοι τὴν ἀνδρείαν. H.P.Q.V.

174. ἐτάνουσσε τράπεζαν] ὡς πτυκτῆς οὔσης τῆς τραπέζης. P.
ἀθετεῖται τὸ ἔπος ὡς ἀσύμφωνον τῇ τοῦ Ὀμήρου συνηθείᾳ. οὐ γὰρ
ποιεῖ τὰς τραπέζας ἀφαιρουμένας παρόντων τῶν δαιτυμόνων, ἀλλὰ 10
μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν. H.P.Q.T.

176. εἶδατα πολλὰ] οὐ τῆς σκενασίας, ἀλλὰ τῆς οὐσίας. T.
παρέοντων] ἐν τοῖς παροῦσι. P.

183. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ πᾶσι. P.

τὸ δὲ ἐπαρξάμενος, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀρξάμενος. P.B.Q.T. τὴν 15
καταρχὴν τῆς πόσεως ποιησάμενος. V.

188. δαισάμενοι κατακείετε] εὐωχησάμενοι καθενδῆσατε. ἐκ τοῦ
κῶ, κείω. P. κοιμήθητε. Gl. P.

189. ἐπὶ πλέονας καλέσαντες] ἀντὶ τῆς πρὸς. P.

192. μνησόμεθ'] γρ. φρασσόμεθα. M.

20

195. μεσσηγύς γε] ἤγουν ἀναμεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς τούτων πό-
λεως. P.

196. πρὶν γε τὸν] ἀντὶ τοῦ, πρὶν αὐτόν. ὡς περὶ ἐτέρου λέγει. P.

197. ἄσσα οἱ αἶσα] γενικὸν ἐστὶ τὸ αἶσα, εἶτα εἰδικὸν τὸ κλῶ-
θες, ὡς “ἀλλ' ἄγε δὴ τίνα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὄνειροπόλον” 25
(Π. α, 62.). τὸ μὲν γὰρ γενικὸν, τὰ δὲ εἰδικά. B.P.Q.T.

τὸ δὲ κατὰ πρὸς τὸ νῆσαντο· τὸ δὲ Κλῶθες μετακλισμὸς ἐστὶ
τοῦ Κλωθοί, ἀπ' εὐθείας τῆς Κλωθῶ, ὡς Σακφῶ, Κλωθοί ὡς Σακφοί.
B.H.P.Q.T. αἱ κατακλώθουσαι. Gl. P.

ἄσσα οἱ αἶσα κατακλῶθές τε βαρεῖαι] ὡς γενικόν τι Ὀμηρος λαμ- 30
βάνει τὸ αἶσα ὡς εἰδικὸν δὲ τὸ “κατακλῶθές τε βαρεῖαι,” ὡς ἐν
Ἰλιάδι τὸ “ἄγε δὴ τίνα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὄνειροπόλον,”

4. ἀπὸ Struvius pro ἐπὶ.

28. ὡς Σακφῶ—Σακφοί om. T.

7. ἧτοι τὴν ἀνδρείαν addidi ex H.

Κλωθοί] κλωθοί H. αἱ Κλωθοί ap.

27. τὸ δὲ κατὰ—τὸ δὲ Κλῶθες Eustath. p. 1575, 42.
om. P.

ὡς ἰδιωτικόν. ἡ μέντοι τοῦ κατακλῶθες πρόθεσις ἀποδίδεται πρὸς τὸ νήσαντο. E.

αἱ κατακλῶθουσαι καὶ καταμοιροῦσαι ἐκάστω τὸ εἵμαρμένον βαρεῖαι. V. Ἄλλως. κατακλῶθες] ἐπικλώσεις τῶν Μοιρῶν. MS. Barnes. 5

Μοῖραι ἐπεισάγουσι τῷ ἀνθρώπῳ, ἡ Λάχεσις, ἡ Κλωθῶ, ἡ Ἀταρπύ. P.

199. εἰ δέ τις ἀθανάτων γε] εἰ δὲ θεὸς ἐν ἀνθρωπόμορφος ἔκει, ξένον τι οἱ θεοὶ βουλεύονται. οὐδέποτε γὰρ οἱ θεοὶ ἀλλοιόμορφοι ἡμῖν ἐφαίνοντο, ἀλλ' ἀναφανδόν. οὐ μόνον δὲ, φησὶν, ἐν θυσίαις ἀναφανδόν¹⁰ ἡμῖν φαίνονται, ἀλλὰ καὶ ἰδίᾳ. B.P.Q.T.

γράφουσι, κατ' οὐρανόν, ἢ ἡ, τῶν κατὰ τὸν οὐρανόν. H.P. ἐν ταῖς Ἀριστάρχου, κατ' οὐρανόν. M.P.

200. ἐχρῆν δύο εἶναι τὰς ὀξείας ἐν τῷ, ἄλλο τι. P.

201. φαίνονται ἐναργεῖς] διὰ τὸ ὁμοιοῦσθαι τοῖς θεοῖς ἢ κατὰ¹⁵ ἀρετὴν ἢ κατὰ γένος. E.

ἐναργές] φανερόν. V.

203. τὸ καθήμενοι τοῖς ἐξῆς βέλτιον συνάπτειν. P.

204. ξύμβληται] ἐντύχη. προπαροξύτονον. P.

205. ἐπεὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμέν] συγγενεῖς γὰρ ἐσμὲν θεῶν, ὡς οἱ²⁰ Κύκλωπες τῶν Γιγάντων. ὅμοροι γὰρ οὗτοι, ἢ ἄμφω ἀδικοί. B.T.

206. ὥσπερ Κύκλωπες] ἢ κατὰ γένος, ἢ κατὰ ἀδικίαν, οὕτω καὶ ἡμεῖς κατὰ δικαιοσύνην. B.E.Q. ἀγχιστεύομεν γὰρ αὐτοῖς κατὰ γένος, ὥσπερ οἱ Κύκλωπες καὶ οἱ Γίγαντες ἀλλήλοις ἀγχιστεύουσιν. B.E.Q. T. ἢ ὥσπερ Κύκλωπες καὶ Γίγαντες ἐγγύς κατὰ γένος, ἢ κατὰ τόπον,²⁵ ἢ κατὰ ἀδικίαν, οὕτω καὶ ἡμεῖς πλησίον θεοῖς κατὰ δικαιοσύνην. B. E.P.Q.V.

γιγάντων] ὅμοροι γὰρ οὗτοι. ἢ ὅτι ἄμφω ἀδικοὶ ὑπάρχουσιν ὅμοιοι, οὕτω καὶ ἡμεῖς θεοῖς πλησίον κατὰ δικαιολογίαν. Q.

208. ἄλλο τι μελέτω φρεσίν] οὐκ ἀργῶς ἢ προανάκρουσις. ἐπι-³⁰ τείνει δὲ τοὺς παρόντας ποθῆσαι μαθεῖν τὰ περὶ αὐτόν. P.Q.

4. ἐπικλώσεις τῶν M.] Sic Apollon. in Lex. Hom.

6. Ἀταρπύ] Immo Ἄτροπος.

10. ἀναφανδόν] ἀναμφαδόν P.

δὲ om. P., in quo hoc scholion v. 204. adscriptum.

12. ἐν—οὐρανόν] Hæc P. ab alia manu inter lineas.

13. ταῖς ἀριστάρχου M. τοῖς ἀριστάρχου P.

21. ἢ T. οἱ B.

28. ὅμοροι Butt. pro ἴμοιοι.

210. στικτέον εἰς τὸ “βροτοῖσι.” τὸ “οὔστινας” ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς. ὑποστικτέον δὲ εἰς τὸ “ἀνθρώπων.” P.

211. ὀχέοντας οἰζύν] ἀνέχοντας καὶ βαστάζοντας. ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων ἢ μεταφορά. φέροντας τὴν ἐν τῷ βίῳ κακότητα. T. ἐπιφέροντας ταλαιπωρίαν. E. ὑποφέροντας. ἢ ἔχοντας καὶ βαστά-5 ζοντας. V. ἐπιφέροντας ἢ ἔχοντας. P.

213. καὶ μᾶλλον ἐγὼ] γρ. καὶ πλείον ἐγώ. P.

214. ὅσσα γε δὴ ζύμπαντα] τοῦτο ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς ἐν θαυμασμῷ ἀνεφώνησε. B.T.

215. δορκῆσαι] ἐν τισι γράφεται δεπνήσαι. οὔπω δὲ ἄρα τοῦ ἰο-
ἀρίστου. P.

216. οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον] οὐδὲν τῆς γαστρὸς ἐπάνω βέβηκεν εἰς ἀναίθειαν. B.E.P.Q.T. κύντερον γὰρ τὸ ἀναιδέστερον, ἀπὸ τοῦ κυνὸς ὄντος ἀναιδούς. B. οὐ γάρ τι μισητότερον ἔπλετο καὶ ἐγένετο τῇ γαστρὶ ἄλλο, ὡς ἡ ταύτης τῶν βρωμάτων 15 ἀκάθεκτος ἔφεσις. P.Q. κατατρέχουσί τινες τούτων ἰκανῶς ὡς ἀγενέστατα περὶ τῆς γαστρὸς διαλεγόμενου καὶ δεῖκνον ἀπαιτοῦντος, καὶ ταῦτα παρὰ ἀνθρώποις οὐς οὐδέπω εἶδεν οὐδὲ ἡρωικὸν τὸ παράγ-
γελμα γαστρὶ εἴκειν. πρὸς οὗς ρητέον ὅτι ἀποτρίβεται τὴν ὑπόνοιαν τοῦ δοκεῖν εἶναι . . . εἰς ταπεινοὺς λόγους καταβαίνειν λόγους. διὸ 20 καὶ . . . μένειν τὰ περὶ τῆς γαστρὸς. T.

στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι] ἀντίπτωσις. P.

217. ἐκέλευσεν] διὰ τούτου ἐνδείκνυται ὅτι ἀνάγκη, ὡς ἐπὶ ἀπα-
ραιτήτου δεσπότη. T.

ἔο μνήσασθαι] αὐτῆς φροντίσαι. P.

25

1. στικτέον—ὑποστικτέον] Hæc ratio nunc obtinet. Apparet itaque ex hoc præcepto, exturbatam esse ea aliam, et quidem multo sanio-rem, hanc: φύνη· ἀλλὰ θ. βροτοῖσι, οὔστινας κ. τ. ἐ., τοῖσιν κεν—ἰσασαί-
μην. BUTTM. Interpunctionem vulgatam præfert Friedlaender. de Nican. p. 65.

2. Verba ὑποστικτέον εἰς τὸ ἀνθρώ-
πων sunt etiam in H.
ἀνθρώπων] ἀνθρώπων P.

9. ἀνεφώνησεν] ἀνεφώνησεν· ὡς κ’
ἐμὲ τὸν δόστηρον ἐμῆς ἐπιθήσατε πάτρης

—δῶμα (v. 223.) T.

10. ἐν τισι γράφεται δεπνήσαι] Hoc etiam in H. annotatum.

δεπνήσαι—ἀρίστου Cobetus. δεπ-
νήσαι δ’ οὔπω δὲ ἄρα οὐκ ἀρίστου P.

13. ἐπάνω βέβηκεν Struvius pro
ἐπαναβέβηκεν.

18. οὐς—εἶδεν correxi pro οὐς—
ἶδεν—.

20. Alterutrum λόγους delend-
dum.

23. τούτου ἐνδείκνυται] τοῦτο ἐκέ-
λευσεν Prellerus.

Ζηνόδοτος ἔο γράφει ἀντὶ τοῦ ἑαυτῆς. H.P.

δασυντέον τὴν ἔο· πρωτότυπος γάρ ἐστι γενικῆς πτώσεως. P.

221. ληθάσθαι] λανθάσθαι ἢ γαστήρ. τὸ ληθάσθαι ὡς τὸ “μελῶσαι δὲ πόντος ὑπ’ αὐτῆς” (II. η, 64). P.

ἐνπλήσασθαι] αὐτῆ μέντοι ποιητικωτέρα. ἢ δὲ Ἀριστάρχου ἐμπλησθῆναι. H.P.

222. ὀτρύνεσθαι] ὅτι ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ, ὅπερ ἀγνω-
ῶν Ζηνόδοτος γράφει ὀτρύνεσθε. H.P.

ὀτρύνεσθε] ἐπέειγεσθε. M.V.

223. ὡς κ’ ἐμέ] ἄμεινον ὀρθοτερεῖν τὴν ἐμέ. H.P.

10

224. βέλτιον τοῖς ἄνω συνάπτειν τὸ “πολλὰ παθόντα,” ἀφ’ ἐτέρας
δὲ ἀρχῆς προφέρεσθαι τὸ “ἰδόντα με.” B.P.

καὶ λίποι αἰῶν] καταλείψει με ἢ ζωῆ. P.

225. κτῆσιν ἐμῆν] ὅτι φιλοχρήματος ἐκ τῶν τοιούτων Ὀδυσσεὺς
φαίνεται, κτῆσιν ἐμῆν δμῶάς τε. Q. ἄμεινον ἀν’ ἔσχε, πατρίδ’ ἐμῆν¹⁵
ἄλοχόν τε. κομιδῆ γὰρ σμικρολόγος φαίνεται προτάσσειν τῶν φιλ-
τάτων τὴν κτῆσιν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ Σμικρίνης ἐν Ἐπιτρέπουσιν.
ὁ δὲ Πῖός φησιν ὅτι διὰ τοῦ “κτῆσιν ἐμῆν δμῶάς τε” συνίστησιν
ἑαυτὸν ἐνδεικνύμενος τὴν οἴκου εὐδαιμονίαν. οὐ μέντοι καὶ περὶ τῆς
γυναικὸς νῦν λέγει· τὸ γὰρ ἔχειν γυναῖκα καὶ τοῖς ἀπερριμμένοις ἀκο-²⁰
λουθεῖ. P.Q. ἐκ τούτου ἐνδείκνυται ὅτι καὶ αὐτὸς ἐστὶ τῶν ἐχόντων
κτῆματα, οὐχ ὅσος δὲ ὀράται, ὥσπερ καὶ Ναυσικάα ἔλεγεν “πολὺς
δέ μοι ἔσπετο λαός” (Od. ζ, 164). ἔδειξεν οὖν ἐποίησε ὅτι οὐ πα-
ρημελημένος ἦν, ἀλλ’ ἐστὶν αὐτῷ καὶ πατὴρ καὶ οἶκος καὶ κτῆ-
ματα. T.

25

διχῶς, δμῶάς καὶ δμῶας. H.P.

226. οἱ μὲν ἔστιξαν ἐπὶ τὸ ἐπήγεον, οἱ δὲ συνῆψαν, ἧδ’ ἐκέλευον
πεμπέμεναι. P.

1. ἔο] ἐῶ Duentzer. Zenod. p.
58. Conf. ad ε, 459. et ad II. β,
239. τ, 384.

5. Ἀριστάρχου] ἄρι H.

7. ὀτρύνεσθαι] ὀτρύνεσθ’ in textu
H.P., sed H. in marg. γρ. ὀτρύνεσθαι.
ἔτι ἀπ. H. ἔτι om. P. Sola ver-
ba ἀπ. ἀντὶ προστακτικοῦ habet B.

8. γράφει ὀτρύνεσθε H. γράφει ὀτρύ-
νεσθαι P.

10. ἄμεινον — ἐμέ] Hoc scholion
in P. adscriptum ad ἐκ δέ με v. 220.

17. Σμικρίνης ἐν Ἐπιτρέπουσιν Mei-
nek. ad Menandr. p. 64. pro σμικ-
ρήσιν ἐπιτρέπουσιν.

18. ὁ δὲ Πῖος φησιν Maius. ὁ δ’
ἐπεὶ ἔσφισιν P. ὁ δὲ ἐπειὶς φησιν Q.
συνίστησιν] Eschibet, commendat.
Sic ad v. 241. 333. λ, 619. BUTT-
MANN.

232. ἀπεκόσμεον] ἄκοσμον ἐποίησεν τὴν τραπέζαν αἶροντες τὰ ἐν αὐτῇ. P.Q. τὰ ὄπλα νῦν τραπέζας λέγει. P.

ἀφαιροῦνται τὰ σκεύη τὰ ἔχοντα ἔσωθεν τὴν δαῖτα. E.

ἔντεα δαιτός] τὰ σκεύη τὰ ἔχοντά τι ἔσωθεν τῶν εἰς εὐνοχίαν, οἶον κρατῆρες, πίνακες, κύπελλα. B.P.T. τὰ ὄπλα τῆς εὐνοχίας, οἶον 5 τραπέζας καὶ τὰ τοιαῦτα. V.

234. ἔγνω γὰρ] εἴματα γὰρ ἰδοῦσα φάρος τε χιτῶνά τε ἔγνω. P.T.

235. τὰ ῥά] ἀντὶ τοῦ δή. P. ἂ δὴ. V.

τεύξε] Ἰακῶς τὸ τεύξε. P.

10

238. ὅτι πρὸς τὸ τελευταῖον ἀποκρίνεται μόνον, τίς τοι τάδε εἴματ' ἔδωκεν. P. δοκεῖ τισὶ μικροπρεπὲς καὶ ταπεινὸν τὸ τὴν Ἀρήτην παρὰ τοῦ ξένου πρῶτον περὶ τῆς ἐσθῆτος πυθάνεσθαι. ῥητέον δὲ ὅτι πολλῶν ἔνεκα ἐντεῦθεν ἤρξατο. πρῶτον μὲν ἐπιγινῶναι τὴν γυναῖκα τὰ ἱμάτια εἰκὸς ἦν πρώτην· καὶ γὰρ ὑφαίνειν καὶ θεραπεύειν καὶ διαχει- 15 ρίζειν τὰ τοιαῦτα τῆς γυναικείας φύσεως ἔργον. T.

239. οὐ δὴ φῆς] τὸ φῆς ὅτε σὺν τῷ ι γράφεται, ἐνεστῶτός ἐστι καὶ ὀξύνεται, ὅτε δὲ ἄπει τοῦ ι, παρατατικός ἐστὶν Ἰακῶς ἐκ τοῦ ἔφης γεγονὸς καὶ περισπᾶται. P.Q. ἔνοι γράφουσιν, οὐ δὴ φῆς, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ἔφης. H.P. εἴπας. V.

20

241. ἀργαλέον βασίλεια] τὸ μὲν ἐρώτημα βραχὺ, πόθεν ἔλαβε τὴν ἐσθῆτα· ὁ δὲ οὐκ εὐθὺς δηλοῖ ὅτι παρὰ τῆς Ναυσικίας· οὕτω γὰρ τὴν τε Ἀρήτην συνταράξεν ἔμελλε, τὴν τε κόρην εἰς αἰσχρὰς ὑποψίας ἐμβαλεῖν, ἐαυτὸν τε εἰς κίνδυνον τὸν ἔοχατον καταστήσειν· ἀλλὰ κεφαλαιωδῶς ἀποδύρεται τὰς ἐαυτοῦ συμφοράς, καὶ τὴν παρὰ 25 Καλυψοῖ διαγωγὴν, καὶ τὸν ἔρωτα τῆς θεοῦ, δι' ὃν συστήσειν ἐαυτὸν ἔμελλον. ὡς ὁ καταφρονήσας τῶν θεῶν οὐκ ἂν εἰς τὰ ἀνθρώπινα παραιομεῖν ὑπέμεινε. καὶ τὸ πέρασ οὕτω διέθηκεν αὐτοῦς ὥστε καὶ ἐπιτιμῆσαι τὸν Ἀλκίνοον, ὅτι μὴ καὶ ἤγαγεν αὐτὸν φανερῶς ἅμα ταῖς θεραπαίνας ἢ θυγάτηρ. E.Q.

30

διηλεκέως] δι' ὅλον ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἕως τέλους. E. ὀλακλήρως. P. νῦν ταχέως· ἢ τὸ σύμπαν. V.

243. τοῦτο δέ τοι ἐρέω] πρὸς τὸ αὐτό. P.

2. τραπέζας scripsi pro τραπέζης.

1. τὰ ἐν αὐτῇ om. P.

7. εἴματα γὰρ T. εἴματ' P.

16. φύσεως ἔργον] Scholion non integrum. Omissit librarius reliqua τοῦ λυτικῆς argumenta.

τὸ μεταλλάξ ἀντὶ τοῦ πολυπραγμονεῖς καὶ ἀνερευθῆς, ὥσπερ οἱ τὴν γῆν μεταλλεύοντες καὶ τὰ ταύτης ὑπεξάγοντες ψήγματα. P.Q.

διὰ τοῦτο εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοὺς ἄγει καὶ τῶν προσυμβεβηκότων αὐτῷ. P.T.

244. Ὀγγυγίη τις νῆσος] ἐπαικεῖται Ὀδυσσεὺς ὅτι πυθομένης τῆς Ἰθάκης πῶς καὶ πόθεν ἔχει τὰ ἱμάτια, πρὶν περὶ τοῦ ὅπως ἀποκρίνεσθαι δεξιῶς τὴν μὲν παιδα πονηρίας ἀπαλλάξειεν, ἑαυτὸν δὲ συστήσειε τοῖς Φαίαισιν, ἀφ' ὧν δόξει σεμνότερος εἶναι καὶ τιμιώτερος. εἰ μὲν γὰρ μόνον τὸν ἀποκρίσεως τύπον διήλθεν, ἴσως ἂν τὴν τε κόρην αἰσχρᾶς αἰτίας ἔνοχον κατέστησε καὶ τὸν ἑαυτοῦ τρόπον διέβαλεν· ἐπειδὴ δὲ ἄνωθεν ἀρξάμενος τὸν τε πλοῦν καὶ τῶν χειμῶνα καὶ τὰς ἀτυχίας τὰς ἐν θαλάσῃ διηγεῖται καὶ τὴν κατὰ τὸν ποταμὸν ἔκβασιν καὶ τὸ τελευταῖον ἰκετεῖαν, ἣ χρησάμενος ἀπάντων τῶν προσηκόντων φησὶ παρ' αὐτῆς τυχεῖν, εὐλογον μὲν τὴν πρόφασιν τοῦ λαβεῖν τὰ ἱμάτια κατεσκεύασε, καλῶς τε τῆς παρθένου τὴν ὑποψίαν ἀπέλαβεν, εὖ δὲ τῆς μητρὸς αὐτῆς τὴν ἀπορίαν ἔπαυσεν, ἀκέραιον δὲ διαβολῆς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν κατέστησε. T.

245. δολόεσσα Καλυψώ] καὶ μὴν οὐκ ἦν φαρμακίς, ἀλλ' ὅτι αὐτὸν ἦγεν ἐξαπατῶσα καὶ ἀφήρει τὸν νόστον. T.

248. ἐφέστιον] ἐπὶ τὴν οἰκίαν αὐτῆς ἐπιξενωθῆσόμενον. V. ἐγκά-20 τοικον. P.

249. οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα θοῆν] τὸ μὲν ναυαγήσαι, ἀνθρωπίνης τύχης, τὸ δὲ περισωθῆναι ἀπὸ τῆς τῶν θεῶν εὐεργεσίας καὶ εὐνοίας σημείων. τῷ ἀποτελέσματι οὖν θαρρῶν τὸ ἐκ τῆς τύχης συμβεβηκὸς εἰς τοὺς θεοὺς ἀναφέρει, εἰς ἔλεον ἐπισπώμενος τοὺς Φαίακας. P.Q.T. 25 ἀργῆτι κεραυνῷ] ταχέως διακονουμένῳ διὰ λεπτότητα. ἔστι δὲ κατ' ἀντίφρασιν. E.

250. ἐλάσας] γρ. καὶ ἔλσας. H. ἀντὶ τοῦ συστρέφας. H.T. ἔλσας] γρ. ἐλάσας. διεσκέδασε. P. ἀντὶ τοῦ συστρέφας. P.

ἐλάσας] συναλάσας. ἐκέασε] διέσχισε. V. ἐκέασσε, διχῶς. P. 30

251. ἀπέφθιθεν] ὡς κόσμηθεν. ἀβετοῦνται δὲ στίχοι η'. ὕστερον γὰρ ταῦτα λέγεται. εἰ δὲ προεῖρητο, οὐκ ἂν ἐπαλιλλόγει. H.P.

3. διὰ—αὐτῷ] Hæc in fine scho-
lii proximi habet T.
καὶ τῶν π. P. καὶ προσυμβεβηκό-
των T.

30. διχῶς] Id est ἐκέασσε et ἐκέ-
δασσε.

31. ἀπέφθιθεν] Conf. schol. ad ε,
110.

στίχοι η'] Versus dicit 251-258.
quibus obeli appicti sunt in M.

32. προεῖρητο] Porponus. προηρέτω
H. προηρήτο P.

252. τρόπιον] τὸ κατώτατον μέρος τῆς γῆς, περὶ ὃ σχίζεται τὸ κύμα. ἢ τὸ μέσον τῆς νεῶς ξύλον. P.Q.V. τρόπιος λέγεται Λατινικῶς δελφίν. Η.

δελφίνον ἐναγκαλισάμενος, περιλαβών. GI. P.

ἀμφιελίσσης] τῆς ἀμφοτέρωθεν συστρεφομένης ὑπὸ τῶν κω-5 πῶν. P.

253. δεκάτη δέ με νυκτί] γρ. δεκάτη δ' ἐν νυκτί. Η.

255. τὸ "ἢ με λαβοῦσα" βέλτιον ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκειν, αὕτη μ' ἐλοῦσα. P.

256. ἐνδυκέως] ἐπιμελῶς, ἀπὸ τοῦ κῆδος ἢ φροντίς. καὶ ᾤφειλεν 10 εἶναι ἐνκηδέως ἀλλ' ἐν μεταθέσει τῶν γραμμάτων καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς υ γίνεται ἐνδυκέως. Β.

257. θῆσειν ἀθάνατον] καὶ διὰ τί μὴ βεβούληται; ἔοικε διὰ τὸ, οὔποτε ἔπειθε. δῆλον οὖν οὐ τὸ μὴ θέλειν γενέσθαι ἀθάνατος, ἀλλὰ τὸ μὴ πιστεῦσαι αὐτῇ τοιαῦτα λεγούσῃ. ἢ μὲν γὰρ ἔφασκε ποιή- 15 σειν, ὁ δὲ οὐκ ἐπίστευεν. ἀλλ' οὐχὶ πιστεύων παρηγεῖτο. ἦδει γὰρ ὡς σοφὸς ὅτι ἀθανάσιον οὐχ αἰ τοιαῦτα δαίμονες χαρίζονται ἄν, ἀλλὰ τοῦ Διὸς ἄν εἴη καὶ τῶν ἔργων ἃ πέφυκεν ἀπαθανατίζειν. Ἀντισθένης δὲ φησιν ὅτι τοὺς ἐρῶντας ἦδη ψευδομένους τὰς ὑποσχέσεις. τοῦτο γὰρ ποιεῖν οὐκ ἠδύνατο δίχα Διός. P.Q.T. τὰ γὰρ οὕτως 20 ἐνδείκνυται ὅτι πάντων τοῦ πραγμάτων προτέθεικε τὸν νόστον, ἵνα μᾶλλον ὑπακούσῃ Ἀλκίνοος. T.

258. οὔτι τε] γρ. οὔποτε. P.

263. Ζητὸς ὑπ' ἀγγελίης] ὑπονοῶν Ὀδυσσεὺς φαίνεται τὴν ὑποστολήν τοῦ Ἑρμοῦ ὡς ἐξαίφνης γὰρ καὶ οὐ προσδοκῆσαντος ἐγένετο 25 ἢ ἐκπομπὴ εἰς αὐτόν. T. ἄγνωῶν τὴν ἐπιδημίαν τοῦ Ἑρμοῦ τοῦτο φησί. Β. ἀγγελίης, νῦν κελεύσεως. P.V.

ἢ καὶ νόος] διστακτικῶς λέγει. διὸ ὑφ' ἐν ἀναγνωστῶν τὸν στίχον. οὐδὲ γὰρ ἦδει εἰ ὁ Ζεὺς ἔπεμψε τὸν Ἑρμῆν. P.Q.T.

264. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ, ἔδωκε, τὴν λύσιν τῶν ἐξῆς. P. 30

269. γαίης Φαιήκων] γρ. γαίης ὑμετέρης. P.

2. ἢ τὸ μέσον—ξύλον om. Q.

3. δελφίν] δελφῶ Η.

4. δελφῶν] Immo δελφῶνα.

18. Ἀντισθένης] Cf. schol. ε, 211.

19. ἦδη T. (qui ἦδει in scholio v. 263.) εἰδῶς P.Q.

20. ἠδύνατο T. ἀθάνατο P.Q.

τὰ γὰρ] Scribendum καὶ γὰρ, nisi aliquid excidit.

28. διστακτικῶς] διστακτικῶν T. In Q. est διαστατικῶς ἀναγνωστῶν τὸν στίχον οὐ γὰρ ἦδει εἰ ὁ Ζεὺς ἔπεμψε αὐτῶν Ἑρμῆν.

270. τὸ δυσμόρφ ἀνεφάνησεν. ὄντως γὰρ ἔτι ἔμελλε δυστοχήσειν. P.T.

279. ἀτερπέϊ χώρῳ] ἀντὶ τοῦ ἀτρπέϊ. T. ὄθεν οὐκ ἦν τραπῆραι καὶ ἐκφυγεῖν, ἢ ἐκτροπᾶς μὴ ἔχοντι καὶ ὁδοῦς. B.Q.T. ἐκτροπᾶς—
ὁδοῦς, ὡς τερπικέραυτος. P. χαλεπῶ. Gl. P. 5

283. θυμηγερέων] ἑμαυτὸν ἐπεγείρων καὶ τὴν ψυχὴν συλλέγων καὶ ἑμαυτὸν ἀνακτώμενος. B.P.T. λειποψυχῶν, ἢ συλλαμβάσκων καὶ συνάγων καὶ ἀνακτώμενος τὴν ψυχὴν. E.Q.V.

ἀμβροσίη νύξ] ἐν ἧ ὄν περιπατοῦσι βροτοί. P.Q.

284. δισηπέτος ποταμοῖο] τοῦ ἀπὸ Διὸς ἦτοι ἀέρος ἀρδευομένου. E. τοῦ ἔπο τῶν τοῦ Διὸς ὄμβρων πλήρους. P. 10

285. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ἐκβάς. H.P.

ἐκβάς ἐν θάμνοισι] τρία εἶδη τῶν φυτῶν, βοτάναι, θάμνοι καὶ δένδρα. αἱ μὲν ἐπὶ εἰσόδου τῆς γῆς ἀπομένουσαι βοτάναι λέγονται, αἱ δὲ μέσαι θάμνοι, τὰ δὲ εἰς ὕψος δένδρα. ὄλον ἄγρωστις καὶ ἡ λοιπὴ 15
πῶα, βοτάνη, βᾶτοι δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὑγροῖς γινόμενα θάμνοι. δένδρα δὲ, ὄλον συκῆ, ἐλαία καὶ τὰ ὅμοια. E.H.P.Q.

286. ἠφυσάμην] κυρίως οὐ περιεβαλόμην, ἀλλ' ἐπήνητλησα. καὶ ἐπέβαλον ἀθρόα· νῦν δὲ ἐπεχεάμην. Q.V. ἐπεσπασάμην, περιεβαλόμην. P. 20

289. δύστέτ' ἠέλιος] εἰς δύσιν ἐκλίνετο. Ἀρίσταρχος γράφει δεΐλετο, ὃ ἔστιν εἰς δείλην ἐκλίνετο. πρὸ δυσμῶν γὰρ, φησὶ, συνέτυχε τῇ Ναυσικάᾳ ὁ Ὀδυσσεύς. H.P.

δεΐλετό τ' ἠέλιος] ὃ ἔστιν εἰς δείλην ἐκλίνετο· πρὸ δυσμῶν γὰρ συνέτυχε τῇ Ναυσικάᾳ ὁ Ὀδυσσεύς, τοῦ ἡλίου μὴ φθάσαντος εἰς τὸν 25
δυτικὸν ὀρίζοντα, ἀλλ' ἐπέχοντος ἐφ' ἱκανόν. ἄτε γὰρ ἔδου ὁ ἥλιος, τότε εἰς τὸ ἄλσος ἔφθασαν τῆς Ἀθηναῖς αὐτοί, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς

1. τὸ δ. Buttm. pro τῷ δ.

δυσμόρφ T. δυσμόρφ φησὶν P.
ἔμελλεν T. ἔμελλον P.

9. περιπατοῦσι] φέρονται Q.

12. μετὰ τὸ ἐκβάς om. P.

13. δένδρα] δένδρη H. δένδροι P.

15. δένδρα] δένδροι P.

16. δένδρα] δένδρα P.

18. οὐ om. Q.

καὶ—ἐπεχεάμην om. Q.

21. Ἀρίσταρχος] Aristarchi scripturam memorat etiam Eustath. p.

1580, 17.

22. δεΐλετο in lemmate scripsi pro δόσετο.

εἰς δείλην —] Vides ipsa Aristarchi verba, quibus suam ille correctionem commendabat, poni hic relata ad lectionem vulgatam. Unde apparet in lemmate reponendum esse δεΐλετο; cui mox in hoc ipso scholio scriptura δόσετο ex alio loco tanquam ibi convenientior opponitur. BUTTM.

“δύσετό τ' ἥλιος καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἴκοντο” (ζ, 321.), καὶ τὰ λοιπά. E.

δείλον] πρὸς δείλην. V.

290. ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ] τὸ γὰρ λέγειν ὅτι ἐκ τῆς βοῆς τῆς ἐπὶ τὴν σφαῖραν ἀνέστην οὐ χάριεν. τί γὰρ ἀναγκαῖον ἦν κατα-5 γορεύειν τῆς παιδὸς ὅτι ἔπαιξεν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἐπιφερόμενον; P.Q. πάντα μὲν εὐκαιρα, δεξιότατον δὲ εἰς ἀπόλυσιν τῆς ὑπονοίας τὸ μὴ μόνης περιτυχεῖν, ἀλλὰ μετὰ ἀμφιπόλων. T.

292. ἡμβροτεν] ἀπέτυχεν. ἐξ οὗ καὶ ἀμφίβροτος ἡ ἀσπίς ἡ ἀμφοτέρωθεν τὸν βροτὸν περιέκουσα. E. 10

293. ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο] κοσμίως ἄγαν. ὡς γὰρ πατὴρ περὶ νέας διαλέγεται ἀποδεχόμενος τὸ σπουδαῖον τοῦ τρόπου. οὕτω, φησὶ, Ναυσικάα πρὸς με διετέθη καλῶς, ὡς οὐκ ἂν ἐλπίσειας κωτέρον τινα πρᾶξαι ἐπὶ τιμῇ ἄλλῃ καθ' ἡμᾶς πάσχοντι. H.P.Q. “Ἄλλως. οὕτως Ὀμηρικὸν τὸ τῆς ἐρμηνείας. ἀντὶ γὰρ τοῦ ἔλποιο. H. 15
ρεξέμεν] πρᾶξαι. V.

298. ἀπαμείβετο] ἀνταπεκρίνετο, ὃ ἔστιν ἐξ ἀμοιβῆς προσεφθέγγετο. P.

299. τέλεον καὶ μεγαλοπρεπὲς τὸ ἦθος τοῦ Ἀλκινόου τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ μέμψασθαι μικροψύχως τὴν θυγατέρα ἐν τῇ δόσει τῶν 20 ἱματίων, ὡς μᾶλλον αἰτιασθαι ὡς ἐξέλιπεν εὐεργετοῦσα . . τὸ μὴ μετὰ θεραπευαίνιδος ἀγαγεῖν κατὰ τὴν πόλιν. T.

301. ἐς ἡμέτερον] τουτέστιν εἰς τὸν ἡμέτερον οἶκον. Ἀττικὸς δὲ ὁ σχηματισμός. V. οὕτως, ἡμετέρου. Ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα ὡς, ἐς διδασκάλου. H.P. 25

303. μὴ νείκεε κούρη] μὴ τὴν ἄψογον γῆν θυγατέρα τὴν Ναυσικάαν, ὃ Ἀρήτη, φιλονεικήσης ἐμοῦ ἔνεκεν. αὕτη μὲν γὰρ ἐκέλευσε συνακολουθῆσαί μοι δουλίδα, ἐγὼ δὲ αὐτὴν οὐκ ἠθέλησα. H.P.Q. καὶ ἐνταῦθα τεχνικῶς ἄγαν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπολογεῖται ὑπὲρ τῆς κόρης· πλέον γὰρ προενόησε τοῦ τῆς παιδὸς εὐσχήμονος ἢ τοῦ ἰδίου 30

3. δείλον—] Hoc in recentt. scholiorum edd. omissum in antiquioribus legitur inter glossas ad ἀνῆκεν et τῆς. Natum autem suspirator hoc etiam ex Aristarchi lectione ita explicata: δείλετο· πρὸς δείλην ἦν. BUTTM.

11. ἔλποιο] Sic Q. Sed in P. ἔλωτο, neque aliter in textu: ubi tamen superscriptum ἐλπίσειας et ad marg. γρ. ἔλποιο. BUTTM.

ὡς γὰρ] καὶ γὰρ P.

24. ἡμετέρου] Conf. ad β, 55.

27. ὃ Ἀρήτη om. Q.

Ξυμφέρντος, ἐξ οὗ φιλανθρωποτέραν αὐτὴν ἐμελλεν ἀποδείξει. “ἡ μὲν γὰρ μ’ ἐκέλευσεν, ἀλλ’ ἐγὼ οὐ πιθόμην.” ἀλλ’ ὁ μὲν τὴν μὲν παρθένον ἀκαταυτίατον ἐφύλαξεν, ἑαυτὸν δὲ ὠφέλησε ψευσάμενος. παραδεκτέον ψεῦδος ὅτε ἑαυτὸν τις σώζει μὴ βλάπτων τὸν φίλον. T.

veíkee] γρ. veíkeo. P.

305. δείσας, αἰσχυρόμενός τε] ψεύδεται μὲν, ἀλλ’ ἀναγκαίως ἰπὲρ τοῦ μὴ βλάψαι τινά. ἰδὼν δὲ τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὸ φιλανθρωπότερον ῥέπουσαν ἀμφοτέρα πράττει. τὴν μὲν γὰρ πρόνοιαν τῆς παρθένου ἐξιδιοποιεῖται, τὴν δὲ φιλανθρωπίαν ἐκείνης οὐκ ἀφαιρεῖται. E.P.Q.

δαιμονίως δὲ καὶ ἑαυτὸν τῷ ἁμαρτήματι συμπεριέλαβεν. P.T.

307. δύσζηλοι γὰρ] κακοῦργον γὰρ ὁ ζῆλος καὶ ἐπίφογον τίθει. T.

309. ξεῖν’, οὗ μοι τοιοῦτον] συνῆκεν ὁ Ἀλκίνοος καὶ περὶ ἑαυτοῦ ἀπολογεῖται. T.

φίλον κῆρ] γρ. νόημα. H.P.

310. ἀμείνω δ’ αἴσιμα πάντα] τὰ αἴσιμα πάντα ἀμείνονα εἰσί. δεῖ γὰρ μήτε ἀνάληγτον εἶναι, ὥστε μηδὲ ἐφ’ ἐνὶ κινεῖσθαι, μήτε ματαίως κεχολῶσθαι. ἐφ’ ἐκάστου γὰρ ἄμεινον τὸ σύμμετρον καὶ καθήκον. E.P.Q. γνωμικόν, τὰ καθήκοντα καλά εἰσιν. E.P.Q. τὰ καθήκοντα πάντα καλά ἐστίν. V.

311. αἶ γὰρ Ζεῦ πάτερ] τοὺς ἐξ Ἀρίσταρχος διαστάζει Ὀμήρου εἶναι. εἰ δὲ καὶ Ὀμηρικοί, εἰκότως αὐτοὺς περιαιρεθῆναι φησι. πῶς γὰρ ἄγνωστων τὸν ἄνδρα μνηστέυεται αὐτῷ τὴν θυγατέρα καὶ οὐ προτρεπόμενος, ἀλλὰ λιπαρῶν; P.

αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ] ἄτοπος, φασὶν, ἢ εὐχή· μὴ γὰρ ἐπιστάμενος ὅστις ἐστὶ μηδὲ πειραθεὶς εὐχεται σύμβιον αὐτὸν λαβεῖν καὶ γαμβρὸν ποιήσασθαι. ἦν μὲν παλαιὸν ἔθος τὸ προκρίνειν τοὺς ἀρίστους τῶν ξένων καὶ δι’ ἀρετὴν ἐκδιδόναι τὰς θυγατέρας, ὡς καὶ ἐπὶ Βελλεροφόντου, Τυδέως, Πολυκείους. οὐ γὰρ εἰς τὸν πλοῦτον ἀφεί- 30

5. veíkee sine accentu P.

7. βλάψαι] θλίψαι E.

11. δὲ καὶ T. in quo hoc scholion proximo adjunctum est. δὲ om. P.

20. γνωμικόν om. P.

23. εἰ δὲ καὶ Ὀμηρικοί] Id est, etiamsi nihil continent quod a

consuetudine sermonis et antiquitatis Homericæ abhorreat. Sic recte interpretatur Lehrs. Aristarch. p. 354.

28. παλαιὸν ἔθος τὸ προκρίνειν restitui ex scholio ad v. 313. παλαιὸν κρίνειν T.

ρων οἱ πολλοὶ, ἀλλ' εἰς τὴν ἀρετὴν τὴν ἀπὸ τῆς ὄψεως· “ βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας” (Od. ω, 253.) ὁρᾷ δὲ δὴ καὶ ἐκ τῆς ὄψεως τὸν Ὀδυσσεά καὶ ἐκ τῶν λόγων τεκμαίρεται τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνδρός. ἴσως δὲ καὶ πείραν αὐτοῦ λαμβάνων τοῦτο εἶρηκεν, ὡς εἰ μὲν θέλοι παραμένειν παρ' αὐτοῖς καὶ πολιτεύεσθαι, ἐλέγχοντο ἂν ἀλαζονευσάμενος 5 περὶ τῆς Καλυψοῦς καὶ δι' ὧν ἐπιθυμῆν ἔφησε τῆς πατρίδος καὶ τῶν οἰκείων· οὐ γὰρ εἰκὸς εἶναι τὴν μὲν ἀθανασίαν ὑπεριδεῖν, θητῆς δὲ γυναικὸς ὑπομῆναι γάμον. εἰ δὲ μηδὲν προσέχοι τῷ γάμῳ, τεκμήριον εἶναι τῆς ἐπεικειίας αὐτοῦ καὶ τῆς πίστεως ὧν ἔφη περὶ τῆς Καλυψοῦς, ὥστε προθυμότερον περιγενέσθαι τὴν παρασκευὴν πρὸς 10 τὸν νόστον, ὡς ἀνδρὸς τιμῆς καὶ πολλῆς χάριτος ἀξίου. T.

312. τοῖος ἐὼν] ἀντὶ τοῦ μένων οἶος εἶ τὴν γνώμην, καὶ μηδὲν τῆς προαιρέσεως τῆς νῦν παρουσίας παρατρέπων. P.Q.T.

313. παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν] ταῦτα λέγει πειρώμενον τοῦ Ὀδυσσεως, εἰ ταῖς ἀληθείαις παρατεῖται θεοῦ γάμον. εἰ γὰρ προπετῶς 15 ὑπόσχηται γαμήσειν, πάντως ἐλεγχθήσεται κάκεῖνο ψευδόμενος. V. ταῦτά φησι πειρώμενος εἰ ταῖς ἀληθείαις ἀπέπειπατο τὸν τῆς Καλυψοῦς γάμον. ἢ τοῦτο μὲν κακότηδες καὶ οὐ βασιλικόν, οὐδὲ κατὰ τὸ Ἀλκινόου ἦθος. ἀπλοϊκὸς γὰρ μάλιστα εἰσάγεται, ὅπερ συμβαίνει περὶ τοὺς ἐκ γενετῆς εὐτυχοῦντας. ἐκεῖνο δὲ ῥητέον ὅτι πα- 20 λαιὸν ἔθος τὸ προκρίνειν τοὺς ἀρίστους τῶν ξένων, καὶ δι' ἀρετὴν αὐτοῖς ἐκδιδόναι τὰς θυγατέρας, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Βελλεροφόντου, Τυδέως, Πολυνείκους. οὐ γὰρ εἰς τὸν πλοῦτον ἀφεῶρων οἱ παλαιοὶ, ἀλλ' εἰς τὴν ἀρετὴν τὴν ἀπὸ τῆς ὄψεως. “ βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας” (Od. ω, 253.)· “ γενεῆ δὲ Διὸς μέγαλοι ἐίκτην” (Od. δ, 27.)· “ οἷ 25 τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν” (Od. ν, 223.)· “ ἐπεὶ οὐ κε κακοὶ τοι οὔσδε τέκοιεν” (Od. δ, 64.). P.Q. ἐχέμεν—καλέεσθαι] ἀντὶ εὐκτικῆς τοῦ ἔχου καὶ καλοῦ. P.T. καλέεσθαι] γρ. καλεῖσθαι. P.

315. αἱ κ' ἐθέλων] γρ. εἰ. P.

10. ὥστε addidit Prellerus.

11. ἀνδρὸς Prellerus. ἀνδρείων T.

12. ἀντὶ τοῦ (τοῦ om. P.) μένων οἶος P.T. et αἰθι μένων οἶος H. in quibus hoc scholion adscriptum versui 314. ad αἰθι μένων. Solum οἶος (post lemma τοῖος ἐὼν) Q.

13. νῦν H.P. ναυσικάας Q.

15. παρατεῖται — πάντως] παρατήσατο — παντελῶς Eustathius p. 1581, 27.

18. καὶ οὐ] καὶ οὐδὲ P.

24. τὴν ἀπὸ] ἢ ἀπὸ P.Q. Correxī ex scholio codicis T.

25. γενεῆ] γενεῶν P.

27. εὐκτικῆς om. T.

316. μὴ τοῦτο] τὸ ἐκόντα σὲ ἐρέξαι. P.

317. πομπὴν δ' ἐς τὸδ' ἐγὼ] ἕως τότε ἐγὼ τεκμαίρομαι καὶ πῶ τὴν σὴν προπομπὴν, ἕως ἂν σὺ εὔειδως θελήσῃς ἀπελθεῖν εἰκαδὲ.

P.Q.

τεκμαίρομαι] σημειῶ, ἵπονοῶ. P. τελειῶ. V.

5

'Αριστοφάνης περισπᾶ τὸ εἰδῆς. P.

318. ἐς τῆμος δὲ] μέχρι τοῦτο. P. ἔν ἐστι τὸ τῆμόσδε. τὸ δὲ ἐς τότε καὶ ἐς τῆμόσδε ταυτὸν δηλοῦσιν, ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ὄραν, ὡς εἴ τις λέγοι, ἄνω ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν κλίνην. βέλτιον δὲ τοῖς ἄνω συνάπτειν. τὸ τῆμος δὲ οἶον εἰς τοῦτον τὸν χρόνον. P.T.

10

σὺ μὲν δεδμημένος ἵπνῳ] τίνας ἔνεκεν ἵπνώττοντα Ὀδυσσεᾶ ἄγουσι Φαίακες; φαμὲν οὖν ὡς εἰδότες τὸ ἀβροδίατον ἑαυτῶν καὶ τὸ περὶ τοὺς πολέμους ἀσθενές· φησὶ γοῦν “οὐ γὰρ Φαιάκεσσι μέλει βίος οὐδὲ φαρέτρῃ” (ζ, 270.) οὐδένα θέλουσιν ἀκριβῶς μαθεῖν ποίοις οἰκοῦσι τόποις, ἐπανάστασιν πολεμίων δεδοικότες. τοῦτου χά-¹⁵ οιν καὶ μισόξενοι, καὶ τοὺς ἀφικομένους ἀποστέλλουσι τάχιστα καὶ κοιμωμένους, ἵνα μὴ τὴν ὁδὸν μάθωσι. διὸ καὶ κοιμώμενον ἀποτί-
θενται τὸν Ὀδυσσεᾶ, διὰ τὸ μὴ ἰδεῖν εἰς ποῖον λιμένα ἀκαπλέουσι.

E.Q.T.

ἵπνῳ λέξαι] οἱ ναῦται ἵπνώττοντός σου ἐκδέξονται καιρόν.²⁰

B.

319. ἐλώσωι γαλήνην] ὡς ἐν γαλήνῃ πλέοντες ἢ γαλήνην ἔχοντες. δῆλον γὰρ ὅτι τοιοῦτον παρέξουσι πλοῦν, ὡς δοκεῖ ἐν γαλήνῃ πλεῖν. παρρητικόν γὰρ τοὺς γαλήνην τὴν θάλασσαν ἀκούοντας. T. ἐλαύ-
νωσιν ἡσύχως. Q. εὐφύμως τὴν θάλασσαν λέγει, ἢ τὴν γαληνῆ-¹⁵
σαν οὕτω φησί. B.E.

2. ἐς τὸδ' ἐστὶτ' P. in textu a m. prima.

ἕως τότε] ἕως τότε σὲ P.

3. νοῶ] ἐνοῶ P.

6. 'Αριστοφάνης περισπᾶ] Alii igitur eide.

7. ἐν ἐστι—τὸν χρόνον] Sic T. nisi quod τῆμοσδε et τῆμος δὲ habet. In P. est τὸ ἐς τότε καὶ τὸ ἐς τῆμος δὲ ταυτὸν ἀντὶ κατ' αὐτὴν τὴν ὄραν, ὡς εἴ τις λέγοι, ἄνω ἀνάβηθι, ἐπίθετες τὴν κλίνην, reliquis omissis. Ex H. enotatum

ἔνεστι (corr. ἐν ἐστι) τὸ τῆμος δὲ τις ἐλώσωιν. τὸ ἐς τότε καὶ ἐς τῆμος δὲ.

11. ἵπνώττοντα] ἵπνῳ T.

Ὀδυσσεᾶ ἄγουσι Φαίακες om. T.

12. φαμὲν] φασὶν T.

ὡς om. T.

13. Post ἀσθενές T. pergit ἐν ταῖς ἐσχάταις γὰρ τόποις κατακοῦντες πλέμῃ αὐκ ἐντυγχάνουσιν. οἱ δὲ τὴν ἐρεσίαν κωχῶνται μόνην. Reliqua omnia omittit.

18. λιμένα Struvius pro καὶ ἄμα.

ἐλάσουσι γαληναίως, συνεχῶς. P. τινές δέ, ἐλάωσι. εὐφήμεως τὴν θάλασσαν φησι. P.

321. ἐκαστέρω] παρρωτέρω, ἀπὸ τοῦ ἐκάς, ὃ σημαίνει τὸ πόρρω. B.E.

ἐκτετόπισται τὰ τῆς πλάνης. τῆς γὰρ Σχερίας πόρρω φησὶ τὴν 5 Εὐβοίαν. ἴδιον τοῦτο τῶν ἀπειρῶν τῆς Ἑλλάδος. P.

323. ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν] δῆλον καὶ τούτου ῥῆϊστην βιοτὴν εἶναι ἐνταῦθα. οὔτε γὰρ ὑετός οὔτε χειμῶν οὔτε νιφετός, ἀλλὰ τὴν Ζεφυρίαν αὐραν ἐπιπιεῖν φασιν . . . αὐτὸν ὄντα τὸν Ῥαδάμανθυν δίκαιον καὶ νομοθέτην. πῶς οὖν ἐν τῇ Νεκυίᾳ τὰ περὶ Τιτυὸν ἐν 10 τῇ Φωκίδι φησὶ γενέσθαι; καὶ “Λητὼ γὰρ ἤλκησε Πυθῶδ’ ἐρχομένην” (Od. λ, 580.). ἴσως ἐν Εὐβοίᾳ μὲν ᾤκει, ἐν Φωκίδι δὲ ἐτελεύτησεν. T.

324. Τιτυὸν γαιήϊον υἱόν] τὸν τῆς γῆς υἱόν. κτητικὸς ὁ τύπος. V.

15

Ἐλάρα τῇ Ὀρχομενοῦ, τινές δὲ Μινύου, συνελθὼν ὁ Ζεὺς διὰ τὴν τῆς Ἥρας ζηλοτυπίαν ἐκρυβεν αὐτὴν κατὰ γῆς. ἡ δὲ ἀνῆκε παῖδα Τιτυὸν, ὃς ἀθέμιστος ἦν. ἠράσθη γὰρ τῆς Λητοῦς, καὶ ἐτοξεύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. ἤκε δὲ ὁ Ῥαδάμανθος ἐπὶ θέαν τοῦ Τιτυοῦ, ὡς δὴ σωφρονίσων αὐτὸν ὡς ἀδελφὸν αὐτοῦ. φαίνονται γοῦν οἱ Φαίαικες πλη- 20 σίον τῶν μακάρων νήσων κατοικοῦντες. ὅτι δὲ κατῴκει τὸ Ἥλύσιον

1. τινες—φησι, ab alia m. habet P.

5. φησι Buttm. pro φασί.

8. ἐνταῦθα Preller. καὶ ἐνταῦθα T.

9. Post φασιν in T. spatium tam amplum relictum ut dimidia fere scholii pars excidisse videri possit.

16. Μινύου] Sic, teste Maio, in E: in Q. autem Μινίου. P. sine mentione Orchomeni sic: Ἐλάρα τῇ Μινύου μίγνται Ζεὺς. V. in ed. ant. E. τῇ Ὀρχομενοῦ τινές Μίνος συνελθόν, unde dubius est Barnesius Μίνως faciat an Μινίου. Ego suspicor fuisse τῇ Ὀρχομενοῦ τοῦ Μινίου. BUTTM.

συνελθόν—Τιτυὸν] μίγνται Ζεὺς. δεδιώς δὲ τὴν Ἥρας ζηλοτυπίαν ὑπὸ τὴν γῆν αὐτὴν κρύπτει, ὅθεν ἀναδίδεται Τιτυός P.

14. γαιήϊον υἱὸν τὸν τῆς γῆς est in E.Q.

17. ἀνῆκε—Λητοῦς] ἀνῆκε παῖδα ἐξοχότατον, ὃς ὠνομάσθη Τιτυός ὃς ἠράσθη Λ. V.

19. ἤκε—αὐτὸν] Ῥαδάμανθος δὲ ἤκεν ἐποψόμενος αὐτὸν, ἢ διὸς ὃν ἐσωφρόνισεν ἑαυτὸν H.

τοῦ Τιτυοῦ—αὐτὸν] τοῦ Τιτυοῦ. ἢ Διὸς ὃν ἐσωφρόνισεν αὐτόν V. Pro Διὸς Barnes. em. δίκαιος conferre jubens Apollod. 1, 4, 1. Strab. 9. Paus. Lacon. et Apollon. schol. Cf. et mox schol. alterum. Ῥαδ. δὲ ἤκεν ἐποψόμενος Τιτυὸν ἢ διὸς (sic codex, non δίκαιος, quod posuit Creuzer. Melet. 1. p. 55.) ὃν σωφρόνισεν αὐτόν P. BUTTM.

20. γοῦν] οὖν P.V.

21. ὅτι δὲ—] Hæc usque ad finem scholii om. V.

πεδίον ὁ Ῥαδάμανθους ἤδη εἶπεν ὁ Πρωτεύς ἐν τῷ πρὸς Μενέλαον λόγῳ (δ, 563.) “ ἀλλά σ’ ἐς Ἡλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθους.” E.H.P.Q.V.

ὁ Τιτυὸς ἦν υἱὸς τῆς γῆς, ὃς ἠράσθη τῆς Λητοῦς, καὶ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἐτοξεύθη. τοῦτον οὖν ὁ Ῥαδάμανθος ὁ δικαιοτάτος παρ’ Ἔλ-5 λησι κριτῆς ἐτιμώρησε πρότερον. P.Q.

325. καὶ μὲν οἱ] γρ. καὶ μὲν οἱ. H. οἱ προειρημένοι ἐταῖροι, ἀναφορικῶς. ἔνθα δὲ, εἰς τὴν Εὐβοίαν δηλονότι. H.

ἐνθ’ ἤλθον] ἐκεῖ εἰς Εὐβοίαν ἀπῆλθον. P.

τέλεσσαν] τὸν μετ’ αὐτοῦ πλοῦν. P.

326. ἀπήγαγον] γρ. ἀπήνυσαν. H.P. ἤγουν ἐγκατάκισαν. P.

327. ἄριστα] κάλλιστα. V.

328. ἀναρριπτεῖν ἅλα πηδῶ] ἀναρριπτεῖν περισπωμένως. ἤγουν ἀνακινεῖν καὶ ἀνακρούειν τὸ ὕδωρ τῷ πηδαλίῳ ἢ ταῖς κόπαις. B.H.P. πηδαλίῳ ἢ κόπῃ. E.

ἀναρρίπτειν] κωπηλατεῖν. ἀναρρίπτεται γὰρ τὸ ὕδωρ ὑπὸ τῶν κωπηλατούντων. πηδῶ] νῦν οὐ πηδαλίῳ, οὐ γὰρ ἔχουσιν πηδάλια, ἀλλὰ κόπαις, παρὰ τὸ παίειν τὴν θάλασσαν· πῆδος γὰρ εἶδος ξύλου ἢ τῷ πλατεῖ τῆς κόπης. V.

330. εὐξάμενος δ’ ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν] γράφεται, 20 ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν. E.

331. αἰθ’ ὄσα] γρ. καὶ, αἰθ’ ὡς. P.

333. δαιμονίως ἐν ταῖς ἀποκρίσεσι τοῦ γάμου οὐδ’ ἀκοῦσαι προσεποιήσατο, ἀλλὰ μόνου τοῦ νόστου. P.

συνίστησιν ἑαυτὸν ὡς περὶ ἐνδοξότατον πρόσωπον τὴν σκουιδῆν 25 καταθησομένου τοῦ Ἀλκινόου. P.

335. κέκλετο δ’ Ἀρήτη] ὁ μὲν βασιλικῶς ὑπέσχηται περὶ τῆς ἀποστολῆς, ἢ δὲ γυναικειῶς παρασκευάζει τὴν κοίτην. P.Q.

2. ἀλλά σ’ ἐς liquido Pal. quoque, non ut ait Creuzer ἀλλ’ ἐς. BUTTM.

5. εἰ] καὶ ὁ P.

13. ἀναρριπτεῖν π. ἤγουν et καὶ om. B.P. τὸ ὕδωρ om. B. et habet ἐν τῷ π.

14. ἢ ταῖς κόπαις om. B.

18. παίειν Buttm. pro πλεῖν.

πηδός] Ita recte edit. ante Barnesium. Sed cum ap. Eust. ad nostrum locum legatur, Ἐν δὲ σχο-

λίῳ παλαιῶς εἴρηται καὶ ὅτι εἶδος ξύλου τὸ πηδόν, corrigendum putabat ille in hoc scholio πηδόν. Male. Eustathius corrigendus. Nam πῆδος εἶδος δένδρου. Vid. Heyn. ad II. ε, 838, et Schneid. in v. BUTTM.

21. ἰδὼν εἰς (ἐς E.) οὐρανὸν εὐρύν] Sic M. in textu, superscripto vulgato ἔπος τ’ ἔφατ’ ἐκ τ’ ἰδόμεζε.

ἐν μεγάροισι] γρ. ἀμφιπόλοισι. P.

ἀμφιπόλοισι] γρ. ἐν μεγάροισι. H.

336. βραχὺ διασταλτέον καθ' ἕκαστον, θέμεναι, βαλέειν, τάπη-
τας, οὔλας. H.

339. δάος] φῶς, ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μερίζω, διακριτικὸν γὰρ ὄψεως. 5
E. δᾶδα φέγγουσαν, ταχύτητα. Gl. H.P.

340. ἐγκονέουσαι] σπεύδουσαι, ἐνεργοῦσαι καὶ κόνεως πληρούμε-
ναι τῇ σπουδῇ τοῦ δρόμου. P.

342. ὄρσο κέων] ἀντὶ τοῦ ὄρσοο ἦτοι διεγέρθητι κοιμηθησόμε-
νος. B. 10

345. ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ] ἐν τῷ ἀποσκέπτῳ. P.Q. εἴηχος
γὰρ ἢ στοὰ, τοῦ πνεύματος κινουμένου εὐθέως καὶ ἦχον εὐθέως πέμ-
ποντος. H.Q.

347. λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν] διαφέρουσι λέχος καὶ εὐνή. φασὶ
λέχος μὲν εἶναι τὴν κλίνην, εὐνήν δὲ τὰ ἐπὶ τὴν κλίνην μαλάγματα, 15
ὡς αὐτὸς ἐν ἄλλοις “ἀλλ' ἄγετ' ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ'
εὐνήν, δέμνια καὶ χλαίνας” (Od. ψ, 178.). πόρσυνε δὲ ἀντὶ τοῦ ἠΰτρε-
πιζεν. T.

πόρσυνε] γρ. πόρσαινε ἐν ταῖς Ἀριστάρχου. P.

Θ.

20

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐκκλησία γίνεται τῶν Φαιάκων περὶ τοῦ ξένου καὶ ναῦς καθέλκε-
ται πρὸς ἐκπομπὴν τοῦ Ὀδυσσέως. καὶ ἐστιῶνται παρὰ τῷ Ἀλκινόῳ
τῶν Φαιάκων οἱ ἄριστοι. καὶ μετὰ ταῦτα δίσκῳ ἀγωνίζονται Φαίαικες
καὶ Ὀδυσσεύς. καὶ ὁ Δημόδοκος ᾄδει πρῶτα μὲν τὰ περὶ τὴν μοι- 25
χείαν Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης, ἔπειτα δὲ τὰ περὶ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ
δουρείου ἵππου. καὶ τοῦ Ὀδυσσέως κλαίοντος ὁ Ἀλκίνοος πυθάνεται
διὰ τί κλαίει καὶ τίς καὶ πόθεν εἶη. H.V.

6. φέγγουσαν om. P.

12. κινουμένου] ἐναίλων κινουμένου
H. εἴηχον κινουμένου Q.

19. ταῖς Ἀριστάρχου] τοῖς ἄριστα
P. reliquis literis abscissis. γρ. πόρ-
σαινε est etiam in M.

22. γίνεται τῶν Φ.] τῶν φ. γίνεται

H. qui tria hæc Argumenta hoc
ordine exhibit, 3. 2. 1.

22—28. Habet hoc argumen-
tum Eustathius p. 1583.

ΑΛΛΩΣ.

Ἡμέρα τρίτη καὶ εἰκοστὴ, καθ' ἣν ἐκκλησία γίνεται τῶν Φαίακων περὶ τοῦ ξένου· καὶ νεὸς εὐτρεπισμός· καὶ Ὀδυσσεὺς δισκοβολία· καὶ Δημοδόκου τοῦ κιθαροῦδ' τρίτη διήγησις. ὁ δὲ βασιλεὺς πυνθάνεται τίς καὶ πόθεν εἶη ὁ ξένος. Η.Ρ.Θ. 5

ΑΛΛΩΣ.

Ἡμέρας ἐπιγενομένης ὁ Ἀλκίνοος εἰς ἐκκλησίαν συναγαγὼν τοὺς Φαίακας ἐδήλωσεν αὐτοῖς περὶ τοῦ παρόντος ξένου. ἔπειτα δὲ ἀγῶνα συντελεῖ αὐτοῖς ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς. ἐν ᾧ προτρεψαμένου τοῦ Ὀδυσσεὺς Λαοδάμαντος τοῦ Ἀλκινόου παιδός, τοῦ δὲ παραιτησαμένου διὰ τὰς 10 ἐχούσας αὐτὸν συμφορὰς, Εὐρύαλος θρασύτερος ἐπιπλήσσει αὐτόν. καὶ μετ' αὐτοῦ εὐκλειαν πολυτελεῖ καταργείας ὁ Ἀλκίνοος ἐκέλευσε Δημοδόκον τὸν κιθαροῦδ' παρεῖναι· ὑφ' οὗ ἄδεται ἄλλα πολλὰ καὶ ὡς Ἀφροδίτη καὶ Ἄρης ἐφωράθησαν ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμούς τινας κατ' αὐτῶν τεχνησαμένου· ἔπειτα καὶ Ἰλίου ἄλωσιν καὶ περὶ τὸν 15 δούριον ἵππον. ὧν καὶ ἀκροασάμενος Ὀδυσσεὺς ἐδάκρυσεν. ἔθα πυνθάνεται αὐτοῦ ὁ Ἀλκίνοος τὴν αἰτίαν τῶν δακρύων καὶ προτρέπεται τὰ περὶ αὐτὸν διηγῆσασθαι. καὶ τέλος ἐνταῦθα ἔσχεν ἡ ῥαψωδία. Ε.Η.

1. Ἡὼς ἡ ἡμέρα σημαίνει πολλά. ὅτε μὲν τὸ κατάστημα τῆς 20 ἡμέρας, ὡς ἔχει ἐνταῦθα· ὅτε δὲ ἡ σωματικὴ θεός, ὡς ἔχει ἐπὶ τοῦ “Ἡὼς δ' ἐκ λεχέων” (Π. λ, 1.) ὅτε δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατολῆς ἕως μεσημβρίας τοῦ ἡλίου διάστημα, ὡς ἐν τῷ “ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμαρ” (Π. θ, 66.) ὅτε δὲ τὸ νυκτὸς καὶ ἡμέρας διάστημα, ὡς ἐν τῷ “ἠὼς δέ μοι ἐστὶν ἦδε δωδεκάτῃ ὅτ' ἐς Ἰλιον 25 εἰλήλουθα” (Π. φ, 80.). Η.Θ.

2. ὄρνυτ' ἄρ'] νοητέον κατὰ τὸ σιωπώμενον καὶ τοὺς Ἀλκινόου υἱοὺς ἐγγεργῆσαι. Θ.

4. τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ'] τὸ τοῖσιν ἀντὶ γενικῆς. Ἄλλως. πληθυντικῷ ἐχρήσατο ἀντὶ ἐνικοῦ τῶδε. Η. 30

10. Λαοδάμαντος] λαοδόκου Η.

12. μετ' αὐτοῦ] μετὰ ταῦτα Η.

13. ἄλλα] Scribendum videtur ἄλλα τε.

16. ἀκροασάμενος] ἀκροώμενος Ε.

20. πολλά] Conf. p. 241, 3.

21. ἡ σωματικὴ θεός Η. τὴν σωματικὴν θεῶν Q.

22. Verba τοῖσιν ἀντὶ γενικῆς sunt etiam in B.

5. ἡ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο] ὡς ἂν περὶ τὰ ναυτικά ἐσπουδακότας, εἰκότως καὶ τὸν τόπον τῆς ἐκκλησίας πλησίον τῶν νεωρίων κατεστήσατο. T.

6. κάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι] φαίνεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἔθος ὃν ὥστε πρὸ τῶν θυρῶν λίθους τινὰς εἶναι κατεσκευασμένους 5 καθεδρῶν τάξιν ἐπέχοντας, ἐφ' ὧν ἀξιοῦντες ἐκαθέζοντο οἱ ἡγούμενοι. καὶ ἐπὶ τῶν Νέστορος οἰκιῶν τοῦτό φησιν ὅτι “ἦσαν προπάραιθε θυράων λευκοὶ ἀποστίλβοντες, οἷς ἐπι μὲν πρὶν Νηλεὺς ἴζεσκεν, ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς, Νέστωρ δ' αὖ τὸτ' ἔφιξε Γερήμεος” (γ, 407.). E.Q.

7. μετόχετο] τὸ μετόχετο κεῖται διηλεκῶς ὅταν εἰς τίνα πορεύηται τις. B.

11. δεῦτ' ἄγε] ἰδίως ἐξηγήνοχε. τὸ γὰρ δεῦτε πληθυντικῶς φήσας τὸ ἄγε ἐνικῶς εἶπε. καὶ τὸ ἰδίως, “δεῦτ' ἄγετ' Ἀργείων Ἑλένη” (Π. η, 350.). E. ἀμφοτέρα κελευσματικά εἰσιν ἐπιρρήματα. H. 15 ἀμφοτέρα παρακελευστικῶς παρ' Ὀμήρῳ κεῖται. V.

12. ὄφρα ξείνοιο πύθησθε] εἰκότως διὰ πάντων αὐτοὺς ἐπεγεῖρει, φήσασα αὐτὸν ξένον πλανήτην διαπρεπῆ τὴν ἄψιν, ἵνα οἱ μὲν φιλόξενοι πρὸς τὸν ξένον, οἱ δὲ φιλόκαλοι πρὸς τὸ κάλλος, οἱ δὲ φιλόστορες πρὸς τὴν ἀκρόασιν τοῦ πολυπλανοῦς κινήθωσιν. E.Q.T. 20

ξείνοιο] ἐλλείπει ἢ περὶ, ἵνα ἢ περὶ τοῦ ξένου. οὐ γὰρ αὐτὸς διαλέγεται ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας, ἀλλὰ κρεῖττον ἡγήσατο σιωπᾶν. T.

16. ἔπληντο] ἐπληρώθησαν. V.

ἀγοραί τε καὶ ἔδραι] ἀντὶ ἐνικοῦ τοῦ ἀγορά· προεῖπε γοῦν εἰς ἀγορὴν ἵεσθαι. καὶ “ἐνθάδε τέ σφ' ἀγορὴ, καλὸν Ποσειδῆιον ἀμφίς” 25 (Od. ζ, 266.). H.

17. θηήσαντο ἰδόντες] σαφῶς νῦν τὸ ἐθήσαντο ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασαν· ἐπιφέρει γοῦν, ἰδόντες. Q. κινοῦνται γὰρ ὄχλοι πρὸς τὰς ὄψεις. H.

19. θεσπεσίην] τὰ γὰρ πλεῖστα οἱ πολλοὶ πρὸς τὰς ὄψεις καὶ τὰ 30 ἀξιώματα ἔχονται, ἐν τῇ ἰδέᾳ δυστυχοῦντας δ' ἀναξίως πάσχοντας. T.

1. ἐσπουδακότας] Fort. ἐσπουδακότων.

11. πορεύηται] πορεύεται B.

20. πολυπλανοῦς Struvius pro φιλοπλανοῦς. Apud Eustath. p. 1583, 60. τοῦ πολυπλανήτου ξένου.

25. ἀμφίς] ἄμφω H.

31. ἐν τῇ—πάσχοντας] Videtur scribendum τοὺς δὲ ἐν τῇ ἰδέᾳ δυστυχοῦντας ὡς ἂν ἀξίως πάσχοντας κρῖνους, vel simile. PRELLER.

21. ὡς κεν Φαιήκεσσι] αὐτὸς μὲν οὖν ἐλεθῆναι εὔχεται, ἡ δὲ Ἀθηναῖα καὶ τὰ σπουδαιότερα παρασκευάζει αὐτῷ, ἵνα μὴ μόνον ἔλεον ἀξιοθῆ καὶ ἀποσταλθῆ, ἀλλὰ διὰ τὴν τιμὴν ὡς ἂν σπουδαῖος καὶ δῶρα τύχῃ. T.

22. ἐκτελέσειεν ἀέθλους] πληθυντικῶς εἶπε τὸν τοῦ δίσκου ἄθλον. 5 Κράτης δὲ τοὺς κατὰ Ἰθάκην ἤκουσε πόνους. Q.V.

23. πολλοὺς] ἀθετεῖ Ζηῆδοτος. οὐ γὰρ πολλοὺς ἐτέλεσεν ἐν Φαιακίᾳ, ἀλλ' ἐδίσκουσε μόνον. H.Q.

24. αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν] ἡ φήμη ἐκ φρονήσεως καὶ οἰκονομίας τοῦ Ὀδυσσεύς. ἔστι δὲ καὶ τοῦ Ὀμήρου, ἵνα γνωρισθῆ καὶ τῷ¹⁰ κοινῷ λαῷ ὁ Ὀδυσσεύς, μήπως καθ' ὄδον κομιζόμενος παρ' αὐτῶν ἐμπαιχθῆ τι. διὸ καὶ εἰς τὰς δοκιμὰς αὐτὸν ἐξάγει, ὅπως πλείονος τιμηθῆ παρὰ τῶν Φαιάκων. E.

29. πρὸς ἠοίων] ἡ πρὸς ἀντὶ τῆς ἀπό, ἢ ἡ ἀπὸ τῶν πρὸς δυσμᾶς ἢ τῶν πρὸς ἀνατολάς. B. οὐ προσέθηκεν ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν,¹⁵ ὅτι ἀπλούστερον οἱ ἀρχαῖοι διήρουν τὸν κόσμον, εἰς τε ἀνατολὴν καὶ δύσιν. T.

ἡ ἐπὶ πρὸς ἠοίων ἢ ἐσπερίων] ἡ τῶν πρὸς δυσμᾶς ἢ τῶν πρὸς ἀνατολάς. οὕτως δὲ οἱ παλαιοὶ ἐμέριζον εἰς δύσιν καὶ ἀνατολὴν τὰ κοσμικά. “οὐ γὰρ τ' ἴδμεν ὅπη ζόφος οὐδ' ὅπη ἠώς” (Od. κ, 20 190.) “εἴτ' ἐπὶ δεξιᾷ ἴωσι πρὸς ἠῶ, εἴτ' ἐπ' ἀριστερᾷ τοίγε ποτὶ ζόφον” (Il. μ, 239.). Q.

30. ὀτρύνει] ἐσπουδασμένως αἰτεῖ. H.

ἔμπηδον εἶναι] τὴν πρὸς πάντας ἐχομένην πομπὴν ταύτην καὶ ἐπὶ τούτου τηρεῖν βεβαίαν. V. 25

31. ὡς τὸ πάρος περ ἐπατρυνώμεθα] ἤγουν ἐσπουδασμένως ποιήσωμεν. δεξιὸν δὲ τὸ ἀνανεοῦσθαι τὴν τῶν Φαιάκων φιλοξενίαν, ἵνα μὴδὲ τοιοῦτον πέμπειν ὀκνῶσι. τοῦτο γὰρ ἐν τῷ “πάρος περ” ἐδήλωσεν. H.Q. ὡς ἐξ ἀρχῆς ἡμῖν ἔθος. Gl. H. χρησίμως ταῦτα προτρέπει γὰρ τοὺς πολίτας ἐκπεμφθῆναι πρὸς τὴν ἐκπεμψιν³⁰ τοῦ ξένου. T.

7. ἀθετεῖ] ὡς ἐλεγίου (?) ἐπειράθην αὐτοῦ τὴν ἐξήγησιν. καὶ ἄλλως. ἀθετεῖ H.

9. οἰκονομίας] Hoc vocabulum nescio quomodo huc venerit, ad sequens τοῦ Ὀμήρου pertinens. BUTTM.

14. τῆς] τοῦ B.

18.—22. Excerptit Eustath. p. 1584, 30.

26. ἤγουν H. ἕως Q. Hoc est ἤως.

27. δεξιὸν δὲ τὸ ἀ. H. δεξιῶς δὲ ἀ. Q.

32. οὐδὲ γὰρ οὐδέ] πλεονάζει ἢ μία οὐ δὲ κατὰ Ἀττικούς. “οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος” (Π. ζ, 130.). “οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτός” (Π. ε, 22.). Q.

οὐδὲ γὰρ] οὐδὲ ἄλλον τινὰ φησι τῶν παρ’ αὐτὸν ἠκόντων ξένων πολὺν ἀναμεῖναι χρόνον, λυπούμενον ἐν τῇ μελλήσει καὶ βραδυτῆτι 5 τῶν πεμπόντων, ὥστε τὸ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἔθος εὐλογον εἶναι βεβαιοῦν νῦν καὶ φυλάξαι. T.

34. ἐρύσσομεν] ὁμηλικῶς καὶ ἑαυτὸν παραλαμβάνει, ἵνα ἐκ τούτων χαρίζεσθαι δοκῇ τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοῦ χαριζόμενος. T.

35. πρωτοπλόον] τὴν πρῶτον πλεύσασαν, ἐπὶ θηλυκοῦ. ἐπὶ δὲ 10 ἀρσενικοῦ προπαροξύνεται. καὶ πρωτοτόκος ὁμοίως ἐπὶ θηλυκοῦ βαρύνεται, ἐπὶ δὲ ἀρσενικοῦ προπαροξύνεται, ὁ πρωτότοκος υἱός. B. τινὲς, τὴν πρῶτην πλεύσαν, ὃ ἔστι ναυαρχίδα. Q.

36. κρινάσθων κατὰ δῆμον] ἐπιλεχθήτωσαν κατὰ γειτονίαν. P.

38. βοῆν ἀλεγύνετε δαῖτα] ἀντὶ τοῦ βοῶς, ὡς “λύσεν ἀγορῆν 15 αἰψηρῆν” (Od. β, 257.). τὸ δὲ ἀλεγύνετε ἀντὶ τοῦ εὐτρεπίζετε, οὕτως διὰ τοῦ ε ἐν παρατατικῷ. H.Q. ἐκ τοῦ περὶ αὐτῶν εἰς τὸν πρὸς αὐτοὺς λόγον μετῴλην. H.

39. ἡμέτερον δῶ] εἰς τὸν ἡμέτερον οἶκον. V.

41. σκηπτούχοι βασιλῆες] τὴν μὲν δαπάνην ἐκ τοῦ ἰδίου ποιεῖ-20 ται, τὴν δὲ ἐκ τῆς ὑποδοχῆς φιλανθρωπίαν κοινήν πάντων καθίστησι. Q.

43. καλέσασθε δὲ θεῖον αἰδόν] ἵνα ἠδέως ἢ σπουδῆ γένηται. τὸ δὲ ὄλον δαιμονίως φρονόμησεν ὁ ποιητῆς, ἵνα ἄδοντος αὐτοῦ κλαίων Ὀδυσσεὺς ὑπόνοιαν τῷ Ἀλκινόῳ παράσχη καὶ ἀφορμὴν πυνθέσθαι τίς 25 ἔστιν ἅμα δὲ καὶ ἡμεῖς τὰ περὶ τὴν πόρθησιν τῆς Ἰλίου μάθωμεν ἄδοντος αὐτοῦ. Q.

44. Δημόδοκον] οἰκεῖον τὸ ὄνομα διὰ τὴν παρὰ τῷ δήμῳ ὑποδο- χήν. Q.

45. ὅπη θυμὸς] ὅσα βούλεται αὐτὸς, ἢ ὅσα ἢ ἐπιθυμία τῶν 30 ἀκουόντων. E.V.

4. αὐτὸν] αὐτῷ T.

6. ὥστε addidit Prellerus et ἔθος εὐλογον scripsit pro εἶλογον ἔθος.

8. ὁμηλικῶς—παραλαμβάνει] Sic H., omissa scholii parte reliqua. ὁμηλικῶς καὶ αὐτὸ παραλαμβάνεται πρῶ-

τόπλον καὶ νῆα T.

17. διὰ τοῦ ε ἐν παρατατικῷ] διὰ τοῦ εἶων παρατατικῷ Q. Videntur fu- isse qui ἀλεγύνετε aoristum prae- ferrent.

21. κωὴν H. κωνῶς Q.

47. μετώχεται] ἢ μετὰ ἀντὶ τῆς ἐπί. ὄχεται ἐπὶ τὸν θεῖον αἰδόν. Q.

48. κρινθέντε] τὸ κρινθέντε πρὸς τοὺς δύο. H.

49. ἐπὶ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο] γρ. ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο. M.

52. ἐν δ' ἰστόν] διὰ τί ἰστόν εἰρεσίᾳ χρώμενοι; κόσμου χάριν ἢ ἴσως καὶ ἀνέμου. E.

53. ἤρτιναντο] ἤτοιμασαν τὰς κόπας ἐν τοῖς τροπωτῆρσι. τροπὸς γὰρ ὁ ἱμάς ὁ συνδέων τὴν κόπην τῷ σκαλμῷ. B.H.Q.

54. κατὰ δ' ἰστία λευκὰ τάνυσσαν] ἤπλωσαν αὐτὰ κατὰ τοῦ πλοίου, ἵν' ἔτοιμα ᾧσιν εἰς τὸ ἐλκυσθῆναι. B.Q. 10

55. νοτίφ] ἐν τῷ νημέφ λιμένι, ἐνθα ἰσχυρὸς οὐκ ἔπνεεν ἀνεμος. H. ἰγρῷ, τῷ διύγρῳ. V.

Ἀριστοφάνης, νοδίφ. H.

56. πλήντο] ἐπληρώθησαν. αἴθουσαι δὲ αἱ πρὸς ἥλιον τετραμμέ-
ναι στοαί. V. 15

57. ἔρκεα οἱ περίβολοι, δόμοι ἀνδρῶν, οἱ ἀνδρῶνες. H.

59. τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος] μέμφονται τινες ὡς ὀλγὰ παρασκευάσαντος Ἀλκίνοου τοῖς Φαίαξι, πολλῶν ὄντων τῶν μελλόντων εὐωχεῖσθαι. καὶ Κράτης δὲ τὸ αὐτὸ πέπονθεν αὐτοῖς πάντας οἰόμενος τοὺς Φαίακας εὐωχεῖσθαι παρὰ τῷ Ἀλκινόφ. οὐ γὰρ ἦν τὸ πλῆθος 20 ἠβροισμένον, ἀλλὰ δώδεκα μὲν βασιλεῖς, αὐτὸς δὲ τρισκαίδέκατος, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ οἱ ἐρέται τῆς νῆος πεντήκοντα δύο. H.Q.

60. ἀργιδόντας ἕας] τοὺς χοίρους τοὺς ἔχοντας ὀδόντας λευκοὺς. H.

61. τοὺς δέρον] συλληπτικῶς. σῦες γὰρ οὐκ ἐκδέρονται. Q. 25

62. ἐρήρον] μεγαλωφελῆ, ἀγαθὸν, ἰσχυρόν. V.

63. τὸν πέρι Μοῖρ' ἐφίλησε] οὐκουν, ᾧ Ὀμηρε, θαυμασιῶς αὐτὸν

7. ἤρτιναντο] ἤρτινντο H. in textu et in scholio.

ἤτοιμασαν] ἐτοιμάζοντο H.

8. κόπην] τρέκην Q.

9. τάνυσσαν] Sic pro vulgato πέτασσαν etiam H.M. in textu.

13. νοδίφ] Aristophanem non ἐν νοδίφ, se ἐννοδίφ vel εἰνοδίφ scripsisse videri diximus ad δ, 785. ubi eadem scripturæ diversitas. "Hæc sedes glossæ Hesychianæ Ἐνοδίφ,

ἀγκυροβολίφ. Nimirum pro ἐν νοτίφ Aristophanes legebat ἐνοδίφ: quod male alii divellebant." BUTTMANN.

26. Inter 62. et 63. in P. exscripto jam textu intersertus est hic versus scilicet, Δημόδοκον λεγόμενον ἔοντα θεῖον αἰδῶν, quem habet pars etiam codd. Vind. BUTTMANN.

ἡ Μοῖρα ἐφίλησεν, εἰ τῶν ὀφθαλμῶν μὲν ἐστέρησεν, αἰοδὴν δὲ ἀντὶ τοῦτου ἐχαρίσατο, ὥσπερ δῆτα καὶ σὲ ὕστερον. E. ἐπειδὴ οὐκ ἐνδέχεται ἄνθρωπον ὄντα τὰ πάντα εὐτυχεῖν. H. ὡς οὐ δυνατὸν ἀνθρώπῳ τελείαν εὐδαιμονίαν ἔχειν· δοιοὶ γὰρ πίθοι (Π. ω, 527). ἀλλὰ ταῦτα, φασίν, ὁ Ἀχιλλεὺς παραμυθίαν εἶρηκε τῷ Πριάμῳ· ἐνταῦθα 5 δὲ ἐκ τοῦ ποιητοῦ προσώπου λέγεται. πῶς οὖν ἀγαπήσασα T. πῶς οὖν ἐφίλησεν; ἦτοι ἐπεὶ οἱ τυφλοὶ μουσικώτεροι μὴ περὶ πολλὰ ἀσχολούμενοι. ἢ ἐπεὶ πάντως ἀνθρώπινον δυστυχεῖν, ἢ οἰκονομικῶς, ἵνα μὴ ἐπιγῶ τὸν Ὀδυσσεά. τινὲς δὲ φασιν εἰς ἑαυτὸν ταῦτα λέγειν τὸν ποιητήν. E.V. 10

66. μέσῳ δαιτυμόνων] πιθανῶς, ἵνα πάντες ἐκ τοῦ ἴσου ἀκροῶνται. τὸ δὲ “ἐκ πασσαλόφιν” δηλοῖ κατὰ τοῦ πασσάλου. Q.

67. καὶ δ' ἐκ πασσαλόφι] καὶ ἐκ τοῦ πασσάλου δὲ ἐκρέμασε τὴν φόρμιγγα τὴν λίγειαν, ἦτοι τὴν ἀποτελοῦσαν ὄξυ μέλος. Q.

Ἀριστοφάνης, δῆσε φόρμιγγι. H. 15

68. ἐπέφραδε] ἵνα γῶ ἔνθα κεῖται τὰς χεῖρας ἐπέθηκε. V. ἦτοι ἐσήμανεν, ἵνα ἀνέλθαι ταῖς χερσίν· ἢ τὰς χεῖρας ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κιθάραν, ἵνα εἰδῆ ἔνθα κεῖται. E.V. ἦτοι ἐδήλωσεν ὁ Ποντόνοος τῷ μελωδῷ τὴν κιθάραν λαβεῖν ταῖς χερσὶ καὶ κρούσασθαι. καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλέσθαι. ταῖς χερσὶν ἐσήμανεν, ἵνα ἀνέλθαι, δηλονότι 20 τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπιτεθεικῶς τῇ φόρμιγγι, ἵνα γῶ τοῦ κεῖται. Q.

73. ἀνήκεν] γράφεται, ἐνήκεν. E. ἀνήγειρεν ἐπὶ τὴν φῶδὴν ἐμπνεύσασα. E.V.

74. οἴμης] τραγῳδίας, ἢ φῶδης. P. διηγήσεως· ὄθεν καὶ προοίμιον. P.Q.V. ἀπὸ τῆς οἴμης ἐκείνης. ἄκρως τὴν ἑαυτοῦ ποίησιν ὑψωσεν 25 ὁ ποιητής. H. διὰ οἴμης, ἀπὸ προοιμίου καὶ διηγήσεως ἐκείνης. E.

75. νεῖκος Ὀδυσσῆος] φασὶ τῷ Ἀγαμέμνονι χρωμένῳ περὶ τοῦ

8. ἀνθρώπινον] ἄνθρωπον ὄντα δεῖ κατὰ τι. V.

10. λέγειν] αἰνίττεσθαι. V.

13. καὶ ἐκ τοῦ πασσάλου δὲ] Subest varia lectio καὶ δ' ἐκ. BUTTM.

15. δῆσε φόρμιγγι] Scripsisse videtur Aristophanes δῆσεν φόρμιγγα. Præmitti autem debebant huic scholio verba, Ὅπως αἱ Ἀριστάρχου,

ad receptam relata: sed ea seorsim leguntur ad repetitum hunc versum infra 105. BUTTM.

18. εἰβῆ Butt. pro ἰβῆ.

22. τὴν φῶδην] τῶν αἰδῶν Q.

24. φῶδης est etiam in V.

28. φασὶ om. Q.

χρωμένῳ] χρεομένῳ V.

περὶ] παρὰ Q.

κατὰ τὸν πόλεμον τέλους ἀνελεῖν τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα τότε πορθήσῃν τὸ Ἴλιον ὅταν οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων στασιάζωσι. καὶ δὴ παρὰ πότον διαλεχθέντων Ὀδυσσέως καὶ Ἀχιλλέως, τοῦ μὲν Ἀχιλλέως ἀνδρείαν ἐπαινοῦντος τοῦ δὲ Ὀδυσσέως σύνεσιν, μετὰ τῆν Ἔκτορος ἀναίρεσιν, ὃ μὲν βιάζεσθαι παρήγει· διὸ καὶ ἀνηρέθη ὃ δὲ δόλω μετελθεῖν. καὶ Ἀγαμέμνονα ὡς τελουμένου τοῦ λογίου χαρῆται. ἐσήμαε δὲ τὴν αὐτοῦ διαφορὰν πρὸς Ἀχιλλέα. H.Q.V.

διὰ λόγων ἐφιλονείκησαν, ὃ μὲν Ὀδυσσεὺς σύνεσιν ἐπαινῶν, ὃ δὲ Ἀχιλλεὺς ἀνδρείαν, μετὰ τὴν Ἔκτορος ἀναίρεσιν, ὅτε ὃ μὲν βιάζεσθαι παρήγει, ὃ δὲ δόλω μετελθεῖν. E. ¹⁰

76. ὡς ποτ' ἐδηρίσαντο] διὰ λόγων ἐφιλονείκησαν. τὸ δὲ, θαλερῆ, τῆ θαλλούσῃ ἢ θάλλειν ποιούσῃ. Q.V.

77. ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων χαίρε νόφ] ἀπρεπὲς εἶναι δοκεῖ τὸ χαίρειν ἐπὶ ταῖς διαφοραῖς τῶν φίλων. λύουσι δὲ ἐκ τῆς λέξεως, οἱ μὲν, ὅτι μάχονται οἱ ἄνθρωποι οὐ μόνον ἀφιλέχθρας, ἀλλὰ καὶ φιλο-¹⁵νεικοῦντες ὑπὲρ καλοῦ καὶ ἀρετῆς. οἱ δὲ ὅτι ἐπιφέρει χρησμὸν δεδύσθαι τῶν Ἀγαμέμνων, κατὰ τὴν τῶν ἀριστέων διαφορὰν αἰρήσει τὴν Ἴλιον, τὴν Ἀχιλλέως μῆνιν αἰνιττόμενον. τὸν δὲ Ἀγαμέμνονα οἰηθέντα τῶν ἀριστέων τούτων εἶναι τὴν διαφορὰν ἣν ὁ χρησμὸς εἶρηκε, χαίρειν ἀγνοοῦντα ὅτι τῶν κακῶν ἐτι συνέβαινε ἀρχὴν εἶναι.²⁰ H.Q. ἔχαιρε τῶν ἀριστέων φιλονεικούντων, τοῦ μὲν τὰ ψυχικὰ ἐπαινοῦντος, τοῦ δὲ τὰ σωματικά. ἔχαιρε δὲ ὁ Ἀγαμέμνων ἐπὶ τῆ τούτων φιλονεικίᾳ οὐχ ὡς χαίρεκακος, ἀλλὰ διὰ τὸ ἔχειν ἀπὸ χρησμοῦ, τότε ἐγγίξει τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν ὅτε ἴδῃ τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ἀρίστους φιλονεικοῦντας. καὶ ὃ μὲν Ἀχιλλεὺς ἔλεγε δι' ²⁵ἀνδρείαν ἀλῶναι τὸ Ἴλιον, ὃ δὲ Ὀδυσσεὺς διὰ μηχανῆς καὶ φρονησεως. B.E. ὁ Ἀγαμέμνων ἔχαιρεν ἐν τῶ νῶ ἡσύχως βλέπων τὴν

1. τέλους—στασιάζωσι] τέλους, ἣτοι μαντευομένη ὃ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλων εἶπεν. ὅτι τότε τὸ Ἴλιον πορθήσεται, ὅτε οἱ ἄριστοι στασιάζωσι τῶν Ἑλλήνων H.Q. Conf. Eustath. p. 1586, 23.

3. παρὰ πότον—πρὸς Ἀχιλλέα] παρὰ πότον—τοῦ μὲν Ὀδυσσέως σύνεσιν ἐπαινοῦντος, τοῦ δὲ Ἀχιλλέως ἀνδρείαν, ὃ μὲν Ἀχιλλεὺς βιάζεσθαι παρήγει καὶ ἀνηρέθη, ὃ δὲ Ὀδυσσεὺς δόλω μετήλθε τὸν Ἀγαμέμνονα H.Q. Sed

H. in marg. τοῦ μὲν ἀχ. ἀνδρ. ἐπαιν. τοῦ δὲ δδ. σύνεσιν μετὰ τὴν ἔκτορος ἀναίρεσιν.

5. ὃ μὲν] ὅτε ὃ μὲν V.

6. λογίου pro λόγου Buttm.

9. βιάζεσθαι ex scholio superiore restitutum pro φαίνεσθαι.

15. ἀφιλέχθρας addidi ex H.

16. οἱ δὲ ὅτι ἐπιφέρει H. οἱ δὲ ἐπιφέρεισι Q.

17. τὴν τῶν H. τὴν om. Q.

φιλονεικίαν τοῦ Ὀδυσσέως καὶ τοῦ Ἀχιλλέως διὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν. τότε γὰρ πέφρωτο κρατηθῆναι τὴν Τροίαν ὅτε φιλονεικήσουσιν οἱ ἄριστοι. Q.

80. Πυθοῖ] Πυθὼ πόλις Φωκίδος. ἡ αὐτὴ καὶ Δελφοί. E.H.Q. ἀπὸ κοινοῦ τὸ “ὄβ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.” H. Πυθὼ τόπος ἐν Δελ-5 φοῖς, ἐνθα ἦν μαντεῖον Ἀπόλλωνος. ὠνομάσθη δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ τὸν δράκοντα ἐκέϊσε παρ' αὐτοῦ ἀποκτανθῆναι καὶ σαπῆναι ἐκεῖ. Πύθω γὰρ τὸ σήπω. λέγεται δὲ καὶ Πυθὼ καὶ Πυθῶν. ἀπεβίβασε δὲ ὁ Ἀπόλλων τῷ Ἀγαμέμνονι μὴ κρατηθῆναι τὴν Τροίαν πρὶν οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων μάχην ποιήσουσιν. ὅπερ καὶ γέγονεν. εἴτα συνεκρο-10 τήθη ὁ πόλεμος. E.

81. 82. ἐν ἐνιαῖς τῶν ἐκδόσεων οὐκ ἐφέροντο· διὸ ἀβetoῦνται. H.

85. κακ κεφαλῆς] ἡ κατὰ ἀντὶ τῆς περὶ. H.

87. τὸ ἦτοι ἀντὶ τοῦ μέν. B.

Δῖος] γράφεται θεῖος. E.

15

88. ὁμορξάμενος] ἀποσπογγισάμενος. H.

ἀπὸ φᾶρος] οὐκ ἀναστρεπτόν τὴν ἀπό. H.

92. αἰ' Ὀδυσσεύς] ὁ Ἀριστοφάνης “αἰψ' Ὀδυσσεύς” γράφει. H.

κατὰ κρᾶτα] ὑποκάτω τῶν ὀφρύων. H.

98. ἦδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν εἴσης] οὕτως Ἀρίσταρχος 20 οἱ δὲ ἄλλοι “ἦδη μὲν θυμὸν κεκορήμεθα δαιτὸς εἴσης.” H.

εἴσης] ὁμοίας, τῆς ἰσομοίρου. H.

δαιτὸς εἴσης] ἡ τῆς ποιούσης τὸν δαινύμενον ἐπίσης κεκορήσθαι, ἡ τῆς ἰσομοίρου, τῆς ἐπίσης πᾶσι δεδομένης. E.

100. νῦν δ' ἐξέλθωμεν] διὰ τί οἱ Φαίακες εὐωχηθέντες ἠγωνίζοντο 25 γυμνικὸν ἀγῶνα, δρόμον καὶ δίαυλον καὶ οὐ τὴν ἄλλην ἄθλησιν; παντελῶς γὰρ ἀπόνων ἀνθρώπων ταῦτα. ἴσως δὲ, ἀρμόττον τοῖς ἦθεσι δέον ποιεῖν, ἐπειδὴ μίμησις ἢ ποιήσις, οὕτω πεποιήκεν. ὅτι δὲ τοιοῦτοι δῆλον. ἔφασαν γὰρ “αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε” (248.). E.Q.

30

8. ἀπεβίβασε] Scribendum videtur ἀπεβίβασε: quamquam hoc etiam verbum de oraculo aliunde mihi non notum. BUTTM.

18. αἰψ'] Conf. ad 1, 485.

20. θυμὸν—δαιτὸς] Sic etiam M. in textu, annotato in margine ἦδη

μὲν θυμὸν ἀρίων (i. e. Ἀρίσταρχος).

22. ὁμοίας] ὁμοίως H.

26. καὶ οὐ τὴν Buttm. pro καὶ τὴν παντελῶς—ποιεῖν] τούτο γὰρ τῶν παλαιῶς ἀπόνων ἐστίν· ἴσως δὲ δέον τὸ ἀρμόττον τοῖς ἦθεσι καὶ ποιεῖν Q.

102. ὅσον περιγυγνόμεθ' ἄλλων πύξ τε παλαιμοσύνη τε] καὶ τῶς φησιν “οὐ γὰρ πυγμαῖχοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαιστοί” (246.); ἐν ὅσφ τοῖνον ἄπειροί εἰσιν Ὀδυσσέως οἴονται νικᾶν ἅπαντας ἐν τούτοις, ὅτε δὲ τῇ κείρα δεῖξας ἑαυτὸν Ὀδυσσεὺς ἐκαυχῆσατο περὶ τῶν ἄλλων ἄθλων μόνον παραιτησάμενος τὸν δρόμον, ἀντιμεταλαβὼν τὰς ἐγκώμια Ἀλκίονος φησὶν “ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν καὶ ηἱσὶ ἄριστοι, αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη, εἵματά τ' ἔξημοιβά” (247—249).

H.Q.

105. οὕτως αἰ Ἀριστάρχου. H.

108. θαυμαζέοντες] θαυμάζοντες. ὡς τὸ χειμάζω χειμαίνω, ὁνομάζω ὀνομαίνω, οὕτως θαυμάζω θαυμαίνω καὶ θαυμανέω. B.E.H. θεασόμενοι, θαυμάσαι μέλλοντες. P.

111. Ἀκρόνεως] ὄνομα κύριον. Gl. H. Ἀκρόνεως λέγεται ὁ τὸ ἄκρον τῆς νεὸς ἔχων. ὠκύαλος ὁ ὠκὺς κατὰ τὴν ἄλα. H.

114. τινὲς ψιλοῦσι τὸ ἀμφιάλος· δύναται μέντοι καὶ δασύκ-¹⁵ σθαι. H.

119. τὸ Ἄλιος προπαροξύνεται, ὡς τὸ ἄλιος, ξένιος, κρόνιος. H.

Ἄλιος προπαροξύνει ἢ συνήθης ἀνάγνωσις Ἡρωδιανοῦ. M.

121. ἀπὸ νύσσης] ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας. B.Q.

122. κοινόντες πεδίοιο] λείπει ἢ διὰ. ἐν τῷ πεδίῳ κόνιν ἐγείροντες.²⁰ ὡς τὸ “Ἀργεὸς ἦεν Ἀχαικοῦ” (Od. γ, 251.), ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀργεῖ. Q.

124. ὅσον τ' ἐν νεῖῳ οὔρον πέλει ἡμίονοιιν] τουτέστιν, ὅσον ἀφ-
ρίζονται τῶν βοῶν ἀροτριάσει ἡμίονοι, ὡς προφερέστεραι οὔσαι ἀρ-
τρον ἐλαύνειν, καθὰ καὶ ἐν Ἰλιάδι λέλεκται. B. ὅσον δὲ βοῶν ὑπέρ-
τεροι ἡμίονοι. E.²⁵

οὔρον λέγει τὸ μέσον τῶν ἡμίονων, ἦγγουν τὸν ζυγόν. ὁ γὰρ ζυγὸς

1. παλαιμοσύνη] Hanc Aristarchi scripturam esse ex scholiis integrioribus annotavit Eustathius p. 1587, 39. τὸ δὲ περιγυγνόμεθα μακρὰν αἰεὶ ἔχει τὴν ἀρχαίαν τοῦ γινόμεθα, ὡς καὶ τὸ γινώσκω. τὴν δὲ παλαιμοσύνην ὡς περὶ ἐν Ἰλιάδι, ὅτῳ κἀνταῦθα δίχα τοῦ σ γράφειν φασὶ τὸν Ἀριστάρχου.

9. οὕτως] Videtur ad κρέμασεν spectare, pro quo Aristophanes δῆσεν scripserat. Vid. ad λ, 67.

11. θαυμαίνω H. θαυμάω B.E.

12. θεασόμενοι Buttm. pro θεασάμενοι.

18. Ἡρωδιανοῦ Cobetus. ἠροδότην M.

22. ἡμίονοιιν scripsi pro ἡμιονοῖν, de quo Buttm. “Nescio unde mendosus hic accentus textum etiam Homeri hic et supra η, 2. in quam plurimis editionibus et antiquissimis et, Schæferi excerpta, recentissimis invaserit. Verus accentus utrobique in textu P.” BUTTM.

μέτρον ἔχει, καὶ οὐ προβέβηκε τὸ ἐν μέρος τοῦ ἐτέρου, ἵνα μὴ πρὸς
κακὸν γένηται τοῖς ζφίοις. τινὲς δὲ οὕτως λέγουσιν, ὥσπερ τοὺς βόας
συγκρίνοντες τοῖς ἡμίονοις, λέγοντες ὡς ἡμίονοι προτρέχουσιν ἐν τῷ
κάμνῳ, ἐὰν δύο ἡμίονοι ἀνὰ μέρος ζευχθεῖεν καὶ δύο βόες ἀνὰ μέρος,
ἀλλ' οὐκ εἰς ἓνα ζυγόν. ὅσον οὖν προβαίνουσιν οἱ ἡμίονοι, τοσοῦτον 5
καὶ αὐτὸς τῶν ἄλλων Φαιάκων. Ε. οὔρον, ὄρημα. σημεῖον φανε-
ρὸν ἦν τὸ μέτρον τῶν ἡμίονων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Ρ.Θ. καὶ ἐν Ἰλιάδι
(κ, 351.) “ὅσον τ' ἐπίουρα πέλονται ἡμίονων, αἱ γὰρ τε βοῶν προ-
φερέστεραί εἰσι ἐλέκμεναι νεοῖο.” ὅσον φησὶν ἐν τῇ ἡροτριασμένη
γῆ ἐστὶ διάστημα τῆς τῶν ἀροτριῶντων ἡμίονων κινήσεως καλιστρό- 10
φου, τοσοῦτον ὑπερενίκα ἀεθλεύων τῷ δρόμῳ τῶν ἄλλων ὁ καλούμενος
Κλυτόνης, φέρων τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ κλυτὸν καὶ ἐνδοξον εἶναι κατὰ τὰς
νῆας. σύνθετον γὰρ τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ κλυτὸς ὁ ἐνδοξος καὶ τοῦ ναῦς.
σύνθετα δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ καὶ τὰ τῶν πρότερον ὁμοιότροπα ὀνόματα
τῶν ἀπαριθμηθέντων ἀνωτέρω τοῖς ῥηθεῖσιν Ὀμηρείοις ἔπεσιν. Θ. 15

127. ἀπεκαίνυτο] ἐνίκα, καταχρηστικῶς. Ε.Θ.

133. τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴ τιν' ἀέθλων οἶδε] ἄπειρον ᾤετο τὸν
Ὀδυσσεῖα ἄθλων, ὡς δῆλον καὶ τῶν Εὐρύαλου. τοιαύτην γὰρ ἐχόντων
τὴν ὑπόληψιν περὶ αὐτοῦ πάντων τῶν Φαιάκων καὶ Εὐρύαλος εὐθάρ-
σησεν εἰπεῖν “οὐ γὰρ σ' οὐδὲ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ εἴσκω ἄθλων” 20
(159.). Θ. ἠθικῶς ἄρα οἱ γὰρ ἐν τινι κατορθοῦντες καὶ πρὸς τοὺς
ξένους ἐπιδεικτιῶντες κάκεινους πειρᾶν προτρέπειν παρέχονται, οἴομε-
νοι προὔχειν αὐτῶν διὰ τοῦ παρὰ τοῖς ξένοις εὐδοκιμεῖν. Τ.

134. φύην γε μὲν] καὶ ταῦτα ἐκ συμβαίνοντος· κατειρωνεύονται
γὰρ οἱ ἐν τινι ἐπιτηδεύματι προὔχειν οἴομενοι. μᾶλλον δὲ καὶ χρη- 25
στὸν ἦθος ὑποβάλλει, ἵνα, ἐὰν ἀποτύχη, συγγνώμης δικαίας τύχη διὰ
τὸ κεκακῶσθαι τὸ σῶμα. Τ.

137. συνέρρηκται] συντεταπείνεται, ἢ ἐνέρρηκται, ἐγκέκρουσται·
συντέθραυσται, συμπέπτωκεν, ἠλάττωται. Η.Τ.

142. οὔτε Ἀρίσταρχος οὔτε Ἀριστοφάνης οὔτε Ζηνώδοτος ἐπί- 30
στανται τοῦτον τὸν στίχον. Η. οὗτος ὁ στίχος ἐν ταῖς Ἀρισταρ-
χείαις οὐ φέρεται. Η.

3. τοῖς ἡμίονοις Butt. pro τοῖς
ἡμίονοις.

4. ζευχθεῖεν] Immo ζευχθῶσι.

6. φανερόν] φοβερόν Ρ.

18. Addidi ὡς.

25. γὰρ addidit Prellerus.

29. συμπέπτωκεν, ἠλάττωται om. Τ.

30. ἐπίστανται] Id est agnoscunt.

PORSON.

144. στῆ] γρ. βῆ. M.

145. δεῦρ' ἄγε] ἀμφότερα κελευστικά ἀντὶ τοῦ ἴθι. H.V.

147. ἦσιν] ἰπάρχη. καὶ τὸ σιν ἐπέκτασις. B.E. τὸ δὲ ἦσιν γέγονεν οὕτως, ὃ ἦς ἦ καὶ κατ' ἐπέκτασιν ἦσιν. H.Q.

οὐκ ἔστι μείζον κλέος ἀνέρος ὅσος ἐστί. Q. οὐκ ἔστι μείζων κλέος ἀνδρὸς ἕως ἀν ζῆ πλὴν ἢ διὰ τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν ἀρίστη πράξις. T.

150. σοὶ δ' ὀδῶς] χρησίμως, ἵνα καὶ αὐτὸς προθυμότερος γένηται τὸ δὲ ἐπαρτέες ἀντὶ τοῦ ἐτοιμοί, κατηρτισμένοι. T.

151. ἐπαρτέες] ἀπηρτισμένοι, εὐτρεπισμένοι, εὐτρεπεῖς, ἔτοιμοι, 10 ἐπηρτισμένοι. B.E.

153. τί με ταῦτα κελεύετε] ὡς δὴ μείνας παρ' αὐτοῖς ἡμέρας δύο καὶ τὰς προσηγορίας αὐτῶν ἐπίσταται. ἀπὸ ἐνικῶν δὲ εἰς πληθυντικὸν μετέβη πάλιν τὸ ποικίλον τῆς ποιητικῆς ἐνδεικνύμενος. ὁ δὲ νοῦς, τί κελεύετε με ταῦτα; E. 15

154. καὶ μᾶλλον] περιττὸς ὁ καί. H.

158. νεῖκεσέ τ' ἄνην] γρ. φώνησέν τε. M.

161. γρ. θαμά. H.

162. οἶτε πρηκτῆρες ἔασι] ἔμπειροι τῶν φορτίων, ἢ τοῦ μισθοῦ ἀπαιτηταί. E. 20

163. φόρτου τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος] τῶν πρὸς ὁδοιπορίαν. Gl. H. ἔμπειρος τῶν φορτίων, ὡς λέγομεν νῦν ὁ ναύκληρος. H. ὁ μεμνημένος πόσου ἐστὶν ἕκαστον ἄξιον, δὴ γραμματέα καλοῦσιν εἰκός. οὐ γὰρ αὐτὸν δεσπότην τῶν φορτίων φησὶν, ἀλλ' ὥσπερ τινὰ τῶν φορτίων φροντίζοντα καὶ τῶν πλεόντων. τοῦτο δὲ τινες σημειοῦν- 25 ται πρὸς τὸ ἀγνοεῖν γράμματα τοὺς ἥρωας. τῇ γὰρ μνήμη φασὶ τὰ ἐγκείμενα κατέχειν διὰ τὸ ἀπείρως ἔχειν γραμμάτων. ὅθεν καὶ τοὺς Φοίνικας ἐμπόρους ὑπὸ τῆς χρείας αὐτῆς ἐπὶ τὴν τῶν γραμμάτων εὔρεσιν ἔλθειν. ἢ δὲ χρήσις παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἔχει, τὸν γραμματέα καὶ τὸν ἐπιμελητὴν μνήμονα καλεῖσθαι. Ἀριστοφάνης δὲ 30

2. κελευστικά H. κελυτικά V. ἀντὶ τοῦ ἴθι om. V.

3. ἰπάρχη scripsi pro ἰπάρχη.

18. θαμά] Sic scriptum in M. Similiter etiam alibi librarii θ' ἄμα ἐν θαμά confuderunt, ut δ, 686.

23. ὁ μ.] Legebatur ἄρα ὁ μ. quod

ἄρα fortasse ortum ex ἀρχέ, quod legitur v. 162.

24. εἰκός] Corruptum. Fortasse οἱ νῦν.

29. παλαιοῖς] πολλοῖς E. in scholio breviori.

ἀντὶ τοῦ ἐπίσκοπος ἐπίστροφος σημειοῦται. E.Q. ἐπιμελόμενος τῶν φορτίων, ἢ μνημονεύων ἕκαστον πόσου ἦν ἄξιον. E.P.V.

φόρτου τε μνήμων] προεστὼς καὶ ἐπιμέλειαν φόρτου ποιούμενος καὶ τοῦτο ἐσπουδακῶς, ὃν ἡμεῖς ἐπίκλουν καλοῦμεν. τὸ δὲ “θαμίζων” πυκνῶς πλέων τὸ δὲ “πρηκτῆρες” πρᾶττοντες· τὸ δὲ “κερδέων” 5 τῶν ἐκ τῆς πράσεως· τὸ δὲ “ἀρπαλέων,” πρὸς ᾧ ἀρπακτικὸν ἂν τις ἀσμένως λάβοιτο δόλον. ἐμπορευτικῶ τινὶ καὶ καπήλῳ ἔοικας ἀνδρὶ μᾶλλον ἢ ἀγωνιστῇ. T.

ἐπίσκοπος ἦσιν] προναύκληρος ὑπάρχοι. Eι. ἔφορος ἢ φύλαξ. V. ἦσιν] γρ. εἶσι καὶ εἰσέρχη. H. 10

οδαίων] φορτίων ἐφοδίων, ἢ τῶν πρὸς οδοιπόρον ἐπιτηδείων. E.Q. ἦϊων. MS. Barnes. γρ. ἐταίρων. P.

164. κερδέων θ' ἀρπαλέων] τῶν ἠδέων ἦτοι ἀδίκων, ἃ ἂν τις ἀρπάξῃ δι' ἠδονῆν. H. ὠφελειῶν ὧν ἂν τις ἀρπάσειε δι' ἠδονῆν. E.P.V. ἢ τῶν ἀδίκων. E. 15

166. ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες] ἔθος ἐστὶν Ὀμηρικὸν ἐκ τῶν λόγων χαρακτηρίζεσθαι καὶ τὸν τρόπον τοῦ ἐντυγχάνοντος. καὶ ἐν ἄλλοις περὶ τοῦ Τηλεμάχου “αἵματος εἶς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις” (δ, 611.)· οἰόμενος τὸν εὐγενῆ καὶ πεπαιδευμένον ἀναγκαίως ὀμιλεῖν, πρεπόντως δὲ πάντα λέγειν. Ὀδυσσεὺς δὲ, οὐ γὰρ διεβη- 20 βαιώσατο τὸ ἀτάσθαλον αὐτὸν εἶναι, ἀλλ' εοικέναι φησὶ τούτῳ διὰ τὸ ἀντειπεῖν καὶ εἰρηκέναι. Q.T.

167. οὕτως οὐ πάντεσσι θεοῖ] ἄκρως ἐντρέπει ἀξιόπιστον ποιούμενος τὸν ὀνειδισμόν. αὐτῷ τούτῳ λυπεῖ τῷ φάσκειν ἀσύμφωνον ἔχειν τῇ μορφῇ τὸν τρόπον. Q. 25

168. ἀγορητὴν] διάλεκτον, δημηγορίαν. V.

169. ἀκιδνότερος] ἀσθενής, ἀπρεπής. οἰοῖ γὰρ παρὰ τὸ μὴ κίειν δι' ἀσθένειαν. ἢ παρὰ τὸ αἰκίζω ἀκιδνόν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, τὸ οἰοῖ γῆκισμένον καὶ εὐτελές. ἢ παρὰ τὸ κινῶ ἀκιδνόν τὸ μὴ κινούμε-

1. σημειοῦται] ὃ σημείωσαι requirit in cujus textu εἶσιν correctum in ἦσιν, supra scriptum εἰσέρχη (sic.)”

ἐπιμελόμενος] ἐπολιόμενος P. Apollon. Lex. ἐπίστροφος· ἐπιστρεπτικός, ὅλον ἐπιμελής (ἐπιμελητής, ὅλον ἐπιστρεπτικός Nauck. Aristoph. p. 50.)

8. μᾶλλον addidit Prellerus.

10. γρ. εἶσι καὶ εἰσέρχη] Hoc dicit, γρ. εἶσιν, ὃ ἐστὶν ἔρχεται. “In P.

BUTTM.

14. ὃν P. ὃς E. ἃ V.

20. πρεπόντως δὲ πάντα λέγειν Buttm. pro πρᾶμος δὲ πάντα λέγει. πρεπόντως —εἰρηκέναι om. T.

27. γὰρ om. Q.

κίειν H. μίαν Q.

νον. Η.Θ. δύσμορος, παρὰ τὸ αἰκίζω τὸ αἰσχύνω. Ε. παρὰ τὴν αἰκίζω ἀκιδνός γίνεται, ἀφ' οὗ καὶ συγκριτικὸν ἀκιδνότερος ἐστὶ ἀσθενέστερος ἢ προπετέστερος, ἢ ἀμψότερον. V.

170. ἀλλὰ θεὸς μορφὴν] δαιμονίως ἀφαιρεῖται τὸ φρόνημα τῶν ἐπὶ εὐμορφίᾳ μελαγοφρονούντων. τῆς γὰρ μορφῆς στέφανόν φησὶ εἶναι τὸν λόγον. εἰσόμεθα δὲ καὶ τὴν ἐξῆς ἐργασίαν, ἠδόμενοι αὐτὰ ὀρώσι διὰ τὴν ἐκ τῶν λόγων πειθῶ. ὥστε ὅπερ ἐδόκει ἴδιον εἶναι τοῦ κάλλους, τοὺς ὀρώντας εὐφραίνειν, τοῦτο τοῖς λόγῳ κεκοσμημένοι: Ὅμηρος ἀποδίδωσιν. Η.Θ.Τ.

ἄλλω μὲν καλῶς ἀγορεύειν καὶ ὁμιλεῖν, τῷ δὲ μορφὴν ἔχοντι μὴ¹⁰ καλὴν στέφει λόγοις, ἦτοι σεμνύνει. Q.

171. τερπόμενοι λεύσσοισιν] ὅτι ὁ δυνάμενος λέγειν καλῶς καὶ μεγάλως καὶ ἰσχυρῶς ἐν τῷ δήμῳ, οὗτος ἐπιφανέστερός ἐστιν. T.

λεύσσοισιν] λεύσσαντες, ὅ ἐστι βλέποντες. V.

172. μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν] σύμφωνον τῷ προκειμένῳ, τερ-¹⁵ πόμενοι λεύσσοισιν. ὁ δὲ λέγει οὖν ἰκανὸν ἐν πᾶσιν ἐμπρέπει. Q.

173. θεὸν ὡς εἰσορώσιν] τῇ ὑπερβολῇ δαιμονίως· οὐ γὰρ μόνον ὡς καλὸν ὀρώσιν, ἀλλ' ὡς θεόν. T.

174. ἄλλος δ' αὐτ' εἶδος] ὁ κατὰ τὴν μορφὴν εὐτελής. οὐκοῦν ὁ μὲν αἰσχρὸς τὴν ὄψιν, λόγῳ δὲ κεκοσμημένος ὡς θεὸς διαπορεύεται²⁰ διὰ τῆς πόλεως, ὁ δὲ καλὸς τὴν μορφὴν κἂν ὅμοιος ᾗ θεῷ, χάριν δὲ καὶ σύνεσιν ἐν τῷ λέγειν μὴ ἔχῃ, οὐδενὸς ἀξίος φαίνεται. T.

175. ἀλλ' οὐ οἱ χάρις] ὅ ἐστιν, οὐδέν σοι ὄφελος τοῦ τοιοῦτον κάλλους, ἐπεὶ εἰς ὀνειδισμόν χωρεῖ. οἶόν ἐστι καὶ τὸ ἐν Ἰλιάδι (γ, 39.) “δύσπαρι εἶδος ἄριστε.” ἢ δὲ διάνοια οὐδ' ἂν θεὸς βουλό-²⁵ μενος κατασκευάσαι. B.E.Q.

περιστρέφεται] παρακολουθεῖ, πάρεστιν. V.

176. οὐδέ κεν ἄλλως] εἰ θεὸς θελήσαι καλὸν ποιῆσαι τοιοῦτον οἶος εἶ σύ. V.

177. οὐδὲ θεὸς τεύξειε] οὐδ' ἂν θεὸς ἐπιβαλλόμενος κατασκευάσαι³⁰ καλὸν καλλίονα κατασκευάσειε. οὐκ ἐβουλήθη δὲ παντάπασιν λυπῆσαι τὸ μειράκιον, ἀλλὰ τὸ κάλλος ἐπαινῶν οὐκ ἐπαινεῖ τὸν νοῦν. T.

7. ὀρώσι H. ὀρώσαι Q.

πειθῶ] πειθῶ H.

8. εὐφραίνειν T. ἀφραίνειν H.Q.

λόγῳ om. T.

14. λεύσσαντες] An in aliis fuit · usu dativi vid. ad δ, 720.

τέρπονται λεύσσαντες? BUTTM.

16. ὁ δὲ — ἰκανόν] Hæc non in-
tegra.

17. τῇ ὑπερβολῇ δαιμονίως] De hoc

νόον ὃ ἀποφώλιός ἐσσι] εἰ θεὸς θελήσει καλὸν ποιῆσαι, οὐκ ἂν ἄλλως κατασκευάσειεν, ἀλλὰ σοὶ ὅμοιον. τὸ δὲ ὄλον τοιοῦτόν φησιν ὠραῖος μὲν εἶ λίαν καὶ ὅσον πρὸς εἶδος ἄξιός ἐπὶ μέσου ἴστασθαι καὶ ὀραῖσθαι· ὅσον δὲ πρὸς νοῦν καὶ τὰς ἐκ νοῦ χάριτας, ἦτοι τοὺς λόγους, ἀπὸ τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ μέσου ἀφίστασο. ἀποφώλιος καὶ 5 ἀποφώλιος, ἀνάξιός τοῦ ἐν μέσῳ καθῆσθαι ὁμάδῳ ἀνδρῶν. ἐκ γὰρ τοῦ φάος καὶ τοῦ ὄλον καὶ τοῦ οἶος ὁ μόνος καὶ τῆς ἀπὸ προθέσεως τῆς σημαίνουσας τὸ α στερητικὸν ἢ λέξις συνετέθη. καὶ ἔστι κυρίως ἀποφώλιος ὁ μὴ ἄξιός συναριθμεῖσθαι ἀνδρῶν ὀλότητι ἐν φωτὶ, ἦγουν ἐν καιρῷ ἔργων ἢ λόγων δεομένη. φωλεοὺς λέγουσι τὰ παιδευτήρια. 10 ὁ γοῦν μὴ φοιτῶν εἰς τὰ παιδευτήρια λέγεται ἀποφώλιος. E.

178. ὦρινάς μοι θυμὸν] ἠρέθισας καὶ ἐτάραξας. καὶ σφοδρότερον κεχηρημένος τῷ λόγῳ ὑποπαρατεῖται. T. ὃ ἐστίν, ἐτάραξάς μου τὴν ψυχὴν. B.

182. νῦν ὃ ἔχομαι κακότητι] εἰκότως ὑποπαρατεῖται προβαλ- 15 λόμενος τὴν κακοπάθειαν τοῦ σώματος. οὕτως γὰρ ἂν αὐτῷ συνέβαινε κατορθώσαντι μὲν θαυμάζεσθαι, ἀποτυγχάνοντι δὲ συγγνώμης τυχεῖν. Q.T.

183. πείρων οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ περῶ πλεονασμῷ του ι. οἶδε γὰρ καὶ τὸ “πείρε κέλευθον” (Od. β, 434.). Q. 20

184. προδιορθώσει κέχηρται, ἵνα μὴ δοκῆ νεανιεύεσθαι ἐπιπηδῶν τοῖς ἄθλοις. H.T.

185. θυμοδακῆς] τὴν ψυχὴν δεδηκώς. T.

186. ἦ ραί] τὸ ἦ ὅτι μὲν ταῦτὸ σημαίνει τῷ ἔφῃ δυσιλλάβῳ καὶ τῷ φῇ διγραμμιάτῳ ῥήματι παρ’ Ὀμήρῳ δῆλον. καὶ δοκεῖ γεγενῆ- 25 σθαι τὸ ἦ ἀπὸ τοῦ φῇ κατ’ ἀφαίρεσιν τοῦ φ. τίς δὲ ἡ διαφορά τοῦ ἦ πρὸς τὸ φῇ ζητοῦσιν. διαφέρειν δὲ φαίνεται ὅτι τὸ μὲν ἦ ἐπὶ προειρημένοις λόγοις λέγεται, ὡς ἐνταῦθα, καὶ ἐν τούτοις “ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ’ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων” (Il. α, 528.) “ἦ καὶ ἐπ’ ἀργυ-

1. Addidi ἂν.

3. ὅσον Buttm. pro ἴσως.

10. φωλεοὺς —] Ex H. enotatum φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια.

13. κεχηρημένος Preller. κέχηρται T.

15. ὑποπαρατεῖται T. παρατεῖται Q. προσβαλλόμενος post σώματος T.

17. συγγνώμης τυχεῖν T. συγγνώμην αἰτεῖν Q.

21. π.— ἄθλοις] προσδιορθώσει δὲ

χρῆται, ἵνα μὴ δοκῆ τοῖς ἄλλοις ἐπιπηδῶν T., in quo hoc scholion proximo adjunctum post δεδηκώς.

24. τὸ ἦ —] Legitur hoc scholium etiam in cod. Veneto B. ad Il. ε, 533. ac de extremis ejus quædam affert Brunck. in Lex. Soph. v. ἦ, e Porphyrii scholiis MS. ad eundem locum. BUTTM.

ρέη κόπη σκέθε χεῖρα βαρεῖαν" (Il. α, 219.). προειπόντος γὰρ τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἀχιλλέως ταῦτα ὁ ποιητὴς λέγει, καὶ δι' ἀμφοτέρων ὄλων τῶν ποιήσεων οὕτως αὐτῷ μόνον ὑποτάττεται. τὸ δὲ φῆ καὶ ἔφη καὶ προτάσσεται τῶν ῥηθισομένων λόγων καὶ τούτοις ὑποτάσσεται. καὶ μία μὲν αὕτη διαφορὰ τοῦ φῆ καὶ ἔφη πρὸς τὸ ἦ· δευτέρα δὲ αὕτη. τὸ μὲν γὰρ ἦ καθ' ἓνα σχηματισμὸν ἐκφέρεται καὶ σημαίνει ῥῆμα, τὸ εἶπεν, ὀριστικὸν ἐνικὸν ἀορίστου χρόνου δηλωτικὸν ὑπάρχον τρίτου προσώπου, τὸ δὲ φῆ κλίσειν εἰς ἅπαντας τοὺς χρόνους καὶ τοὺς ἀριθμούς καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ γένη λαμβάνεται, καὶ τρέπεται καθάπερ τῶν ἄλλων ῥημάτων τὰ παραπλήσια. παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικαῖς ἔστι τι μονοσύλλαβον ῥῆμα καὶ μονογράμματον, ἢ σημαίνει δὲ δύο. τὸ μὲν τι ταῦτὸ τῷ παρ' Ὀμήρῳ χρωῖνται γὰρ αὐτῷ παραπλησίως ἀντὶ τοῦ ἔφη κατὰ τοῦ τρίτου προσώπου· τὸ δὲ τι ταῦτὸν τῷ ὑπῆρχον, ὃ ποιεῖ ἦν, ὅπερ ἐπιπολάζει νῦν. τῶν δὲ Ἀττικῶν οἱ μὲν ἀρχαῖοι μονογράμματον αὐτὸ προεφέροντο, οἱ δὲ νεώτεροι σὺν τῷ ν καθάπερ τῶν πρεσβυτέρων τινές. χρῆται δὲ τούτῳ ὁ ποιητὴς ποτὲ μὲν εἰς δύο συλλαβὰς διαιρῶν αὐτὸ καὶ δύο γράμματα βραχέα, οἷον ἐπὶ τοῦ Νέστορος, "εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ἰκάει" (Il. δ, 321.). καὶ "τοῖος ἔ' ἐν πολέμῳ, ἔργον δὲ μοι οὐ φίλον ἔσκεν, οὐδ' οἰκωφελίη" (Od. ε, 222.). ποτὲ δὲ τὸ πρότερον ἐκτείνων γράμμα εἰς τὸ συγγενὲς τὸ η, οἷον "ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν κέας ἀμφιελίσσης" (Od. μ, 368.). ἐν γὰρ τούτοις ταυτὸν τι λέγει τῷ ἦμην. τὸ δὲ μονοσύλλαβον οὐχ εὐρίσκομεν παρ' αὐτῷ κατὰ τῆς δυνάμεως ταύτης, ἀλλὰ κατὰ τῆς ἐτέρας μόνης. τῶν δὲ Ἀττικῶν ἔστι παρὰ Κρατίνῳ ἐν Πυτίνῃ "γυνὴ δ' ἐκείνου πρότερον ἦ, νῦν δ' οὐκέτι." καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ "ἦ γὰρ φίλη γὰρ τῶνδε τοῦ προφερέτερου." καὶ ἐν Οἰδίποδι Τυράνῳ "ἦ δοῦλος οὐκ ὠνητός, ἀλλ'

3. ὑποτάττεται Buttm. pro ὑποτάττει, quod qui servare volet, αὐτῷ in αὐτὸ mutabit. In Ven. est οὕτως αὐτὸ καὶ μόνον ὑποτάττεται τὸ ἦ.

8. κλίσει] Scribendum videtur ἄκλιτον. In Ven. est κλίνεται et mox καὶ εἰς ἅπαντας ἀριθμούς.

τοὺς χρόνους] τοὺς et reliquos usque ad γένη articulos om. Ven.

13. τὸ δὲ τέ—ὑπῆρχον om. Ven.

15. προεφέροντο] προσεφέροντο E.

17. ποτὲ Ven. ὅτε E.

20. ποτὲ δὲ Buttm. τούτῳ E. τῶν Ven.

21. κιῶν κέας ἀμφιελίσσης] κιῶν κέας ἀμφιελίσσας E.

24. δυνάμεως Ven. καταδόσεις E.

25. πρότερον ἦ] πρότερον ἦν E. et Ven. Correx. Buttm.

26. ἦ γὰρ Ven. ἦν γὰρ E.

γὰρ] Plene ἐγὼ E. Ven.

27. Τυράνῳ (v. 1123.)] κολωνῷ E. τῷ ἐπὶ κολωνῷ Ven.

ἦ δοῦλος] ἦν δοῦλος E. Ven.

οἰκοι τραφεῖς.” καὶ παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ “οὐ μὴν γὰρ ἐγὼ ἔτι ἐν δυνάμει ἢ που ῥαδίως.” Ε.

καὶ αὐτῷ φάρει] οὐκ ἀποδυσάμενος οὐδὲ ζωσάμενος ἦκεν ἐπὶ τὸ δισκεῦσαι, ἵνα μὴ πυκτεύσας ἢ καλαίσας ἐχθρὸν ποιήσῃ τὸν ἡττηθέντα. σεμνὸν δὲ καὶ τὸ μὴ ἀποθέσθαι τὴν οὐλὴν μηδὲ ἀπογυμνωθῆναι, 5 καὶ τὸ ἐνεργῆσαι δὲ ἅμα αὐτῷ εἰπεῖν ἐκπληξιν διὰ τοῦ τάχους παρίστησιν. Τ. καὶ σὺν αὐτῷ τῷ φάρει ἀναίξας ἔλαβε τὸν δίσκον. διὰ τὸ τοὺς ἄλλους ἀπεκδέσθαι ὃ ἐφόρου ἐπάνω ἱμάτιόν φησι, καὶ αὐτῷ φάρει, δεικνύων τὸ ἀνδρεῖον αὐτοῦ. Β. σὺν τῷ ἱματίῳ, ὡς εἶχεν. V.

τὰ μὲν ἄλλα ἀθλήματα ἄλλοι ἐτύγχανον ἡγωνισμένοι. καλῶς δὲ 10 ὁ ποιητὴς τὸ τοῦ δίσκου τελευταῖον ἀπέλιπεν, ἵνα ἐπὶ τούτου τὴν ἐπιστήμην δεῖξῃται, ἐφ’ οὗ οὐδὲ ἐν πρόσωπον ὀρισμένην ἔχει τὴν ἐχθραν ὥσπερ πάλῃ καὶ πυγμῆ. εἰκὸς γὰρ ἦν ἐξ ἐκείνων τῶν ἀγωνισμάτων ἢ πληῖσαι ἢ πληγῆναι. Η.Θ.

187. πάχετον] κατὰ συγκοπὴν τοῦ παχύτερον καὶ μετάθεσιν τοῦ 15 τ καὶ ρ. Ε.

188. ἢ οἶφ Φαίηκες] παρὸ οἱ Φαίακες. διασαφητικὸς ὁ ἦ. Β.Θ.

189. περιστρέψας] ὅτι ὁ δίσκος ἐκ μέσου σχοῖνον εἶχεν. Ε. V.

190. βόμβησεν δὲ λίθος] ὁ δίσκος λίθος ἦν. καὶ Ἐρατοσθένης ἐν Ὀλυμπιονίκαις ἱστορεῖ, τὸν μὲν σόλον λέγων σιδηροῦν ἢ ξύλινον ἢ 20 χαλκοῦν τετρημένον κατὰ τὸ μέσον καὶ ἔχοντα καλῶδιον ἐξημμένον, οὗ ἔχόμενοι βάλλουσι οἱ ἀγωνιζόμενοι. οὕτω καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ κέχρηται. διὸ φησιν “αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον, ὃν πρὶν μὲν ρίπτασκε” (Π. ψ, 826.). ὅθεν κατωμαδίον αὐτὸν λέγεσθαι “ὅσσα δὲ

1. οἰκοι τραφεῖς] οἰκοτραφῆς Ven. Πλάτωνι] Rep. 1. p. 328 C. ubi εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ ἔτι ἐν δυνάμει ἦν (vel ἦ) τοῦ ῥαδίως πορεύεσθαι εἰς τὸ ἄστυ.

2. ἦ] ἦν E. Ven.

11. τὸ τοῦ Η. τούτου Q.

13. ὥσπερ Buttm. pro καὶ ὥσπερ.

15. τοῦ τ καὶ ρ] μικρότερον E. Correctum ex Etym. M. p. 656, 53.

17. παρὸ Q. ἦπερ ἐν ϕ B.

19. ὁ δίσκος—] Hujus scholii reliquiae supersunt in T. τὸ μὲν σιδηροῦν ἢ χαλκοῦν τετρημένον κατὰ τὸ μέσον καὶ ἔχον καλῶδιον, οὗ ἔχόμενοι βάλλουσι, εἶον ἐπὶ Πατρόκλῳ· τὸν δὲ δίσκον λίθινον ἀπὸ τοῦ ἁμοῦ τῆς ῥίψεως· διὸ καὶ

κατωμαδὸν καὶ περιστρέψας ἦκεν. τὸν δὲ ἄνω δίσκον ἔνθεν λείπεν (ἐν τῇ Ἰλιάδι Prellerus) εἶπε τὸ σόλον αὐτόχθονα (corrigere αὐτοχθώνων) τὸν χωρὶς κακοπαθείας κεχωρευμένον:—

λίθος] Eustath. p. 1591, 24. ὁ δίσκος—καὶ που καὶ λίθινος, ἐνταῦθα δὲ λίθος τετρημένος.

20. Ὀλυμπιονίκαις Buttm. pro Ὀλυμπιακαῖς collatis Athen. 4. p. 154 A. et Diog. L. 8, 49. et 51.

λέγων Η. λέγει Β. Q.

σιδηροῦν Η. Τ. σιδηρον ceteri.

24. Post ρίπτασκε nonnulla excidisse apparet differentiam disci declarantia eo sensu ut manibus re-

δίσκου οὔρα καταμαδίῳ πέλονται" (Π. ψ, 431.). διὰ τοῦτο καὶ νῦν ἔφη "τόν ῥα περιστρέψας." B.H.Q.T. τὸ δὲ ἐξῆς, ἤχρησεν ὁ λίθος πρὸς τῇ γῆ, ὡς τοὺς Φαίακας καταπτῆξαι. δύναται δὲ καὶ ἔνευσαι πρὸς τὴν γῆν, ὅπερ οἱ ἐν καταπλήξει ποιῶσιν. B.H.Q.V.

191. *δολιγῆρητμοι*] μακραις κόπαις χρώμενοι. ἢ ὄν ἢ κοπηλα-
σία νεανικὴ καὶ μέχρι ποταμοῦ διατείνουσα. E.Q.

192. *σήματα*] σημεία. τινὲς δὲ, βήματα. V. πολλοὶ γὰρ προ-
εδίσκευσαν. *σήματα* δὲ τὰ πηγνύμενα τοῖς δίσκοις. T.

195. *διακρίνειε*] διαχωρίσειε. V.

196. *ἀμφαφῶν*] ψηλαφῶν. H.

οὔτι μεμυγμένον ἐστὶν ὀμίλῳ] οὐκ ἐν τῷ πλήθει τῶν σημείων,
ἀλλὰ δι' αὐτὸ ἢ τοῦ προὔχειν πολὺ. T.

197. *σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον*] θάρσει ἐπὶ τῷ ἄθλῳ. ἢ δὲ
σύνταξις Ἀττικῆ. Q.

198. *τόν γ' ἴξεται*] τότε γ' ἴξεται Ἀρίσταρχος. M.

200. *χαίρων οὐνεχ' ἑταῖρον*] ὅστις ἦν ἢ Ἀθηναῖοι ὁμοιωθεῖσά τινα τῶν
φίλων Ὀδυσσεώς, ὡς πολλάκις φαίνεται ἤκουσα εἰς βοήθειαν. B.

201. *κουφότερον*] ἀλαζονικότερον, θρασύτερον, κομπηρότερον, ἐπρη-
μένον, παρρησιαστικότερον, θαρρῶν τῷ φίλῳ καὶ τῇ νίκῃ. B.E.Q.
εὐθυμότερον. V. *ταπεινότερον ἢ πραότερον* ἀποθήμενος γὰρ τῷ ἐπὶ 20
τῷ ὄνειδι βάρει διὰ τῆς πράξεως ἐναργέστερος ἐγένετο· ἢ ἀλαζον-
κότερος, θαρρῶν τῷ φίλῳ καὶ τῇ νίκῃ. T.

202. *τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε*] τὸν τόπον καταλάβετε. ἢ ἀπὸ τοῦ,
τοῦδε τοῦ δίσκου πρῶτον ἐφικέσθω τις. E. τὸν τόπον ἢ τὸν λίθον. V.
τὸν ἄθλον, ἢ τὸν τόπον. T. *τούτου πεῖραν ἐπιλάβετε*. P.

[204. *τῶν δ' ἄλλων ὅτινα* : τὸ ὅτινα ποιητικὸν ὄν κεῖται μὲν ἀπὸ
τοῦ ὄντινα, γίγεται δὲ ἀπὸ τοῦ τινά πλεονασμῷ τοῦ ο, καθ' ὁμοιότητα
τοῦ ὄτου καὶ ὄτω καὶ ὄτοισιν ἀπὸ τοῦ οἴστισι καὶ ὄτέοισι, καὶ ὅτι-

tortus ac projectus fuisse dicatur. Eratosthenis accuratissimum crimen, neque ab Ammonio neque a ceteris grammaticis adoptatum, ex parte Apio recepit apud Apollon. Lex. Hom. σόλας· Ἀπίων, δίσκος σιδεροῦς, ἐπὶ δὲ δίσκος λίθινος. BERNHARD. Eratosthen. p. 251.

6. *ποταμοῦ*] ποταμῶν Butt.

8. *πηγνύμενα*] πηγνύματα T.

12. ἢ τοῦ προὔχειν πολὺ] ἴτοι προὔ-
χω πολὺ Prellerus.

15. *τόδε*—Ἀρίσταρχος] τὸ δὲ—ἄριον
M. eadem corruptela qua ad v. 98.

16. Vid. schol. Π. ρ, 204.

23. *ἀπὸ τοῦ, τοῦδε*—ἐφικέσθω Butt-
mann. pro ἀπὸ τούτου δὲ—ἀφικέσθω.

26. Seclusi scholion haud dubie ex Eustathio p. 1592, 19. transcriptum, ut alia in codice B.

νας ἀντὶ τοῦ οὔστινας, καὶ ὅτις ἀντὶ τοῦ ὄστις. ὡς “ὅτις σφέας εἰσαφίκηται” (Od. μ, 40.), καὶ “ἦδ’ ὅτις οὐκ ἀλέγει” (Od. π, 307.). B.]

206. οὔτι μεγαίρω] οὐδὲν φθονῶ πάντων μου πειραθῆναι Φαιήκων νῦν δὲ παρρησίᾳ χρῆται ὁ βουλόμενος μὴ εὐτελῆς φανῆναι τις καὶ 5 εὐκαταφρόνητος· τοῦτο γὰρ αὐτῷ μόνον ἐφόδιον πρὸς σωτηρίαν, τὸ δόξαι φρόνιμον εἶναι τοῖς σπουδαίοις ἐπιτηδεύμασιν. T.

207. πλήν γ’ αὐτοῦ Λαοδάμαντος] εἰκότως τούτου ὑπεξῆλθε, διὰ τὸ τῆς φιλοξενίας ὄνομα. T.

209. οὔτιδανός] οὐκ ἀσθενής, ἀλλὰ τοιοῦτον ὅμοιος τῷ οὔδενι. T. 10

211. ἔο τ’ αὐτοῦ πάντα κολούει] τὰ ἑαυτοῦ πάντα συμκρύνει. E. πάντα τὰ ἑαυτῷ συμφέροντα ἀφανίζει καὶ ἐλαττοῖ. P.Q.V. κολοβοῖ καὶ ἀποκόπτει. Q. κατασεῖει, κωλύει, ἐμποδίζει. V.

212. οὐδ’ ἀθερίζω] ἤτοι ἀποπέμπομαι. ἀπὸ τῶν ἀνθερίκων τῶν ἀσταχύων εἴρηται. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι τοῦ γεννηθέντος σίτου ἐν τῷ 15 ἀστάχυι ἐκτὸς ἐκφύονται καὶ προΐασι πορρωτέρω, οὕτω πως καὶ ὁ πόρρω τινὸς ἀφιστάμενος ἀθερίζεσθαι τοῦ τοιοῦτου λέγεται. E.Q. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀποσκυβαλίζω· οἱ γὰρ λικμῶντες συνεκβάλλουσι τοὺς ἀθέρας. T. ἀποδοκιμάζω, ἀποβάλλω. P.V. γρ. οὐδ’ εὐθερίζω. H.

213. ἀλλ’ ἐθέλω ἴδμεν] τὸ ἴδμεν ἐπὶ ἀπαρεμφάτου σπανίως. B. 20

214. πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι] οὐ κακός εἰμι ἐν τοῖς ἄλλοις ἐκείνοις, ὅσοι ἄεθλοί εἰσιν ἐν τοῖς ἀνθρώποις. ἢ οὕτως, πανταχοῦ γὰρ τῶν ἄλλων οὐ κακός εἰμι ὅσοι ἄλλοι ὑπάρχουσιν ἐν ἀνθρώποις. B. εἰς πάντα γὰρ ἄθλα οὐ κακός εἰμι. ποῖα δὲ ἄθλα; ὅσα εἰσιν ἐν τοῖς ἀνδράσιν. σημειωτέον δὲ ὅτι τῷ ἄθλα οὐδετέρῳ ἀρσενικὸν ἐπήγαγε 25 τὸ ὅσοι, πάλιν τὸ ποικίλον τῆς ποιητικῆς δεικνύων. H.Q.

215. εὐ μὲν τόξον οἶδα εὐξοον ἀμφαφάσθαι] μεταχειρίζεσθαι. Q. προοικονομεῖ τὴν μνηστηροκτονίαν. Q.T.

219. οἷος δὴ με Φιλοκτῆτης] ἀξιοπίστως ἐνὶ παραχωρήσας βεβαίαν αὐτῷ τὴν κατὰ τῶν πολλῶν ὑπεροχὴν ἐποίησατο. H.T. 30

220. δῆμψ ἐνὶ Τρώων] ἤδη τι τῶν ἐξῆς ὑποβάλλει, τίνων ἐστὶ καὶ

6. σωτηρίαν, τὸ] τὸ σρίαν T.

10. τοιοῦτον delendum.

13. κατασεῖει ex cod. addidit Barnes.

19. οὐδ’ ἐθερίζω non minus absurdum quam quod est in P. οὐδ’ ἀθερίζω.

24. ὅσα] ὅσα H.Q.

εἰσιν om. Q.

25. ἐπήγαγε] ἐπήγαγε Q.

30. ἐποίησατο] εἰς αὐτὸν addit T.

31. ὑποβάλλει T. ἐπέβαλε E. Q.

ἐστὶ—μετεσχηκός] ἐστὶ, ὁποίας στρατείας ἐξεσχηκός T.

όποιας στρατείας μετεσχῆκώς. εικότως οὖν ἔμελλεν ἐπισπᾶσθαι πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γνώμην τοὺς παρόντας. φαίνεται δὲ διὰ τούτων ὁ ποιητὴς εἰδῶς τὴν ἐκ τῆς Λήμνου ἀνακομιδὴν τοῦ Φιλοκτῆτου. E. Q.T.

τοξαζοίμεθα] εὐστόχως τοξεύοιμεν. Q.V.

222. σῖτον ἔδοντες] εἶπε τοῦτο διὰ τινὰ γένη, οἵτινες οὐκ ἦσθιον σῖτον. διὸ καὶ ἀκριδοφάγοι τινὲς καὶ ἰχθυοφάγοι ἐκαλοῦντο, ὡς καὶ τὸ Σκυθικὸν καὶ Μασσαγετικὸν κρεοφάγοι καλοῦνται. τινὲς γὰρ τῶν ἀκριδοφάγων ἰδόντες ἄρτον κόπρον εἶναι ἐνόμιζον. B.

223. ἐριζέμεν οὐκ ἐβελήσω] ἀντὶ τοῦ, οὐ δυνήσομαι, ὡς τὸ “οὐδ’ ἔθελε προρέειν” (II. φ, 366.). Q.T.

224. οὐθ’ Ἑρακλῆϊ] ποιητικῶς ἐξέτεινε τὸ ι τοῦ Ἑρακλῆϊ, ὅτι εἰς μέρος λόγου λήγει καὶ κοινὴ ἐστίν. Q.

συλληπτικῶς οὐ γὰρ Ἑρακλῆς ἤρισε περὶ τοξικὴν τινα, ὁ δὲ Εὐρυτος Ἀπόλλωνι ἤρισεν. διὸ καὶ ταχέως ἀπέθανε πρὸ τοῦ δέοντος 15 καιροῦ. E.P. συλληπτικῶς — — τινί. ἢ ἐπεὶ ἔτρωσε θεοὺς, ὡς φησὶν ὁ αὐτός “τλῆ δ’ Ἥρη, ὅτε μιν κρατερός παῖς Ἀμφιτρίωνος δεξιτέρων κατὰ μαζὸν οἶστον τριγλώχινι βεβλήκει” (II. ε, 392.). ὁ δὲ Εὐρυτος Ἀπόλλωνι ἤρισεν, ὡς ἐν Ἰλιάδι φησὶν “οὐτ’ Εὐρύτην, ᾧ περὶ τόξον ἐκηβόλος οὐδ’ ἀπόνητο.” 20 Q.

Οἰχαλιῆϊ] ἢ Οἰχαλία πόλις Θεσσαλίας. Q.V.

226. τᾷ ῥα καὶ αἰψ’ ἔθανεν] διὸ ταχέως ἀπέθανε πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ οὐ γὰρ ἴκετο γήραος οὐδὸν (Od. ο, 246.). ἢ μᾶλλον ὅτι ἤρισεν αἰψά ἀπέθανεν. Q.

229. δουρὶ δ’ ἀκοντίζω] κακῶς, φησὶν, ἑαυτὸν ἐπαυεῖ. οἱ μὲν γὰρ 25 ἐπαινοῦντες ἑαυτοὺς οὐδὲ θεῶν ἂν παραχωρήσειαν. οὗτος δὲ τί φησὶν; “οἶος δὴ με Φιλοκτῆτης,” καὶ πάλιν “ἀνδράσι δὲ προτέροισιν” ὁ Δημόδοκος δὲ ἦδεν T.

1. ἐπισπᾶσθαι—γνώμην T. ἐπίστασθαι—γνώσιν E.Q.

3. ἐκ τῆς Λ. ἀνακομιδὴν] ἐκ λ. μετὰ τὴν κομιδὴν T.

6—9. Similis annotatio Eustathii p. 1593, 10.

13. κοινὴ ἐστὶ] H. e. quoniam pars orationis eo terminatur, et syllaba communis est. Cur autem communem syllabam, hic dicat scholiastes, non apparet: nisi ob id ipsum quod vox terminatur ea:

nam ob sequentem vocalem non nisi vocalis longa, aut anceps producta, syllabam communem efficit docente Hephæstione. BUTTM.

15. διδ—καιροῦ om. P.

19. Εὐρύτην — ἀπόνητο] Egregia confusio. Versus est Apolloni, 1, 88. Εὐρύτου, ᾧ πόρε τόξον ἐκηβόλος, οὐδ’ ἀπόνητο Δωτίωνος· αὐτῷ γὰρ ἐκὼν ἐρίθηρ δοτῆρι. BUTTM.

25. φησὶν] Excidit cum ceteris nomen τοῦ ἐνστατικοῦ. PRELLER.

230. δέδοικα ποσιν μὴ τίς με] ἐν οἷς πτοεῖται αὐτὸς ἠττηθῆναί φησιν ἑαυτὸν εὐδοκιμεῖν, ἐν οἷς δὲ αὐτοὶ πτοοῦνται ὡς ἀδόκιμοι, αὐτὸν φησι μὴ ὑπερέχειν. E.

πάλιν ὑπεσταλμένος τῷ λόγῳ, ἐπειδὴ ἐν τοῖς προκειμένοις ἐδόκει μεγαλαυχεῖσθαι. T. 5

232. κύμασιν ἐν πολλοῖς] εἰπὼν κύμασιν ἠνίξαστο τὴν ναυαγίαν. προσθεῖς δὲ τὸ “ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα,” τὴν τῆς θεοχολωσίας ἐκάλυψε βλάβην. E.Q.T.

236. ξεῖν, ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα] τὸ ἐξῆς οὕτως, ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις, ἄγε δὴ νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος· ἴν' ἢ ὁ ἀλλά 10 ἀντὶ τοῦ δή. B.Q.

ἀχάριστα] ἄνευ χάριτος, ὃ ἐστὶ σκαιῶς καὶ ἀηδῶς. οὐ γὰρ ἐπὶ λοιδορίᾳ τῶν παρόντων, ἀλλ' ἐπὶ τῇ αὐτοῦ συστάσει τὸν λόγον ἐποιεῖτο, ὅπερ καὶ ὁ Ἀλκίνοος ποιήσει. B.E.Q.

240. ἐπισταίῃ] εἰδείῃ. V. 15

241. ἀλλ' ἄγε νῦν ἐμέθεν] ἀλλὰ νῦν ἐμοῦ, φησὶν ὁ Ἀλκίνοος, ἄκουσον, ὅπως καὶ ἄλλῳ τῶν ἡρώων ἐμὸν ἔπος εἶπης, ὅτε δαινίῃ καὶ εὐωχῆ, παρὰ τὰ σῖτα καὶ τὰς τροφάς, ἐν τῇ σῆ' ἀλόχῳ καὶ τοῖς παισὶ καὶ τοῖς γονεῦσι, μεμνημένος τότε ὅτε ταῦτα ποιεῖς εἰς τὴν σὴν ἀπελθὼν πατρίδα καὶ τῆς ἡμῶν ἀρετῆς, οἶα καὶ ἡμῖν ὁ Ζεὺς 20 ἔργα παρεσκεύασεν ἔχειν χρηστά. E.Q.

ὄφρα καὶ ἄλλῳ] γρ. καὶ ἄλλοις. P.

245. ἐξ ἔτι πατρῶν] διὰ τί μὴ πάτρων; αἱ γὰρ συγκοπαὶ ἀναβιβάζουσι τοὺς τόνους, ὁμόπατρος, ὄπατρος. ἀλλὰ λέγομεν ὅτι χαρακτηριστικῆρι συνεξέδραμε τῷ χηνῶν, μηνῶν, πάτρεις πατρῶν. E.Q. 25

246. οὐ γὰρ πυγμαῖχοι] ἐλεγχθεῖς ἀρνεῖται λοιπὸν ἴσως εἰς τὸ μὴ παροξύναι τὸν Ὀδυσσεά. P.Q.V. ποικίλως δὲ συνέταξε. καὶ γὰρ τὸ εἰμέν ἐν τῷ ἄριστοι ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνεται. Q.

1—3. Mirus casus hæc videtur pervertisse. Et ultima quidem sic sine dubio sananda αὐτὸν φησιν ὑπερέχειν: priora sic fortasse:—αὐτὸς, ἠττηθῆναί φησιν ἑαυτὸν τοῦ εὐδοκιμεῖν. BUTTM.

6. ἠνίξαστο Prellerus. ἠνίξαστο E. Q.T.

7. θεοχολωσίας] θεοῦ χολωσίας T.

13. συστάσει] V. ad η, 241. BUT.

15. ἐπισταίῃ] Ita horum scholiorum edd. et MSS. hic et ad II. ξ, 92. ubi vid. Heyn. Commendabat Barnesius metri causa: et fieri potest ut eadem de causa olim suborta sit hæc scriptura. BUTTM.

16. Ἀλκίνοος Buttm. pro Ὀδυσσεύς.

17. εἶπης addidit Buttm.

26. λοιπὸν om. V.

28. ἄριστοι Buttm. pro τρίτη.

οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν] ἐφύσαμεν. οὐκ ἦδη τὴν δύναμιν Ἀλκί-
νοος ἐσεμνύετο περὶ τῶν ἰδίων πολιτῶν, ὅποτε δὲ ἔγνω ἐλάττωνας
πεφηνῆναι τοὺς Φαίακας τοῦ Ὀδυσσεώς, προσέθηκε τὸ “ἀμύμονες,”
οὐχ ὑπερέχοντες ἔσμεν. T.

248. αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη] τοῦτο παρακολουθεῖ τὴν ἐν τρυφῇ⁵
διάγουσαν. ἐλεγχόμενοι γὰρ ὡς ἐπὶ μέγα ἀγαθὸν καταφεύγουσιν
ἐπὶ τὴν τρυφήν, τῶν ἄλλων ἐπιθεόμενοι. αἰνίττεται δὲ τὸν τῶν Φαί-
ακῶν εἰρηρικὸν βίον. T.

αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη] τὸν εἰρηρικὸν βίον δηλοῖ διὰ τούτων τῶν
Φαίακων. Q.

249. εἴματα δ' ἐξημοιβᾶ] παρεξηλλαγμένα, ἐξ ἀμοιβῆς φοροῦ-
μενα, ἐν παρ' ἐν ἀλλάσσοντες. B.E.Q. ἕτερα ἐξ ἑτέρων μεταβαλ-
λόμενα ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὃ ἔστι περιουσίας δεῖγμα καὶ εὐπα-
θείας. T. ἄλλοτε ἄλλο ἀμειβόμενα καὶ ἀλασσομένα. V.

250. βητάρμοκες] παρὰ τὸ ἐν ἀρμονίᾳ βαίνειν, ἦτοι ὀρχησταί. B. 15
ὀρχησταί, ἀπὸ τοῦ βαίνειν ἀρμωδῶς. V.

251. καίσατε] ἐντελῶς διὰ τὸ μέτρον, Ἀττικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ
καίξατε. Q. Ζηνώδοτος, καίσατον, εἶπεν, οὐ κακῶς. H.Q.

καίξατε] γρ. καίσατε. E.

καίσατε] πλήξατε, Ἀττικῶς χορεύσατε. V.

253. ὀρχηστῷ] ὀρχήσει. V.

254. φόρμιγγα λίγειαν] λίγειαν λέγει τὴν φόρμιγγα, ὅτι καὶ μία
τῶν Μουσῶν Λίγεια καλεῖται. B.

257. γλαφυρὴν] κοίλην, διὰ τὸ γεγλύφθαι. V.

258. αἰσυμνήται δὲ κριτοὶ] προπερισπωμένως οἱ ἀγωνοθέται, οἱ¹⁵
βραβευταί. H. προστάται τοῦ ἀγῶνος, οἱ τὸ καθῆκον νέμοντες τοῖς
ἀγῶσιν. T. οἱ πρὸς ἡμῶν λεγόμενοι βραβευταὶ καὶ ἀγωνοθέται ἦτοι
ἐπίσκοποι τοῦ ἀγῶνος. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ αἴσιον, ἦτοι τὸ καθῆκον,
νέμειν τοῖς ἀγωνιζομένοις. Ἄλλως. αἰσυμνήται οἱ ἀρχὴν τινα ἔχον-
τες. βασιλεῖς μὲν ἦσαν τῶν Φαίακων ἰβ', προστάται δὲ ἀγῶνων οἱ³⁰
λεγόμενοι αἰσυμνήται θ. κριτοὶ δὲ ἐπίλεκτοι. καὶ αἰσυμνήται δὲ λέ-

7. ἐπὶ addidit Prellerus.

17. ἐντελῶς scripsi pro ἐτέλεως.

20. πλήξατε] Barnesius reposuit
καίξατε. In P. voci καίσατε super-
scriptum πλήξατε. BUTTM.

23. Μουσῶν] Certe una Sirenum :

vid. schol. μ, 39. BUTTM.

27. οἱ πρὸς ἡμῶν —] Similia V. et
P. et in hujus quidem verbis hoc
etiam : οἱ τὸν αἴσιον ἀπονέμοντες τόπων,
κατὰ τὸ ἔτυμον αἰσιονεμῆται. BUTT.

γονται οἱ πρῶτοι κριταὶ καὶ ἀγωνοθέται, οἵτινες τὸ αἴσιον ἦτοι τὸ κατὰ μοῖραν καὶ καθήκον τοῖς ἀγωνιζομένοις ἀπένεμον. Β.Ε.Θ.

ἐνέα πάντες ἀνέσταν] οἱ μὲν τὸ πάντες κατὰ παρολκὴν φασι κεῖσθαι, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ τὸ “δέκα πάντα τάλαντα” (Π. τ, 247.), καὶ τὸ “οἱ δ' ἐνέα πάντες ἀνέσταν” (Π. η, 161.). οἱ δὲ οὕτως, 5 αἰσυμνήται δὲ πάντες οἱ ἐγερθέντες ἐνέα ἦσαν. Ἄλλως. αἰσυμνήται δὲ ἐνέα πάντες. οἱ κρείττονες γὰρ τῶν ὅλων οὔτοι ἐτύγχανον. Ε.

259. δῆμιον] οἱ ἐκ τοῦ δήμου παντὸς ἐπίλεκτοι, οὐχὶ οἱ βασιλεῖς. ἐκεῖνοι μὲν 1β ἦσαν, οἱ δὲ αἰσυμνήται θ. Τ.

πρήσσεσκον] ἔπραττον. V.

10

260. λείηναν δὲ χορὸν] τοῦτο τόφω οὐ διαστέλλεται ὡς τὸ φόρος καὶ φορός καὶ τρήχος καὶ τροχός. Η. τὸ χωρίον ἐν ᾧ ἐμελλον ὀρχεῖσθαι χορὸν ἐκάλεσεν, ὡς καὶ εὐρύχορον Λακεδαιμόνα (Od. ν, 414.). ἢ ὀμωνίμως ἐν ᾧ ἐμελλεν ὁ χορὸς ἐφίστασθαι, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἰχθὺν τὸν τόπον ὅπου πιπράσκειται ὁ ἰχθύς, καὶ μύρα καὶ κρόμμυα. Μέναν-15 δρος “ἀνάμεινόν με πρὸς τοῦλαιον.” Β.Ε. τόπον οἶμαι διὰ τὸ σχῆμα· σφαιρικὸν γάρ. Ε.

λείηναν δὲ] οὐ ταῖς ἑαυτῶν χερσίν, ἀλλὰ προέτευξαν τοῖς ἄλλοις. χορὸν δὲ τὸν λεῖον τόπον, ἐν ᾧ ἐμελλον ὀρχεῖσθαι. Τ.

εὔρυνα ἀγῶνα] τὸ ἄθροισμα ἀνέτειλαν πρὸς τὸ τοῦ τόπου διά-20 στημα. πρὸς φῶδην δὲ καὶ λύραν τὴν ὀρχησιν ἐποιοῦντο, οὐ μὴν πρὸς αὐλόν. ἦν δὲ τις ῥυθμοῦ ὀμίλησις ἐναρμονίου ὑπὸ τῆς λέξεως. ἄτοπον γὰρ μιμεῖσθαι μοιχείαν. Τ.

εὔρυνον] γρ. εὔρυνα. Ρ. ἐπλάτυνον. ΓΙ. Ρ.

264. πέπληγον] οὕτως εἶπε τὴν ἐπικρότησιν ἐκ τῶν ποδῶν ὑπὸ τῶν 25 ὀρχουμένων. Τ.

265. μαρμαρυγὰς] ἐλλάμψεις. ἐν γὰρ τῇ παραλλάξει τῶν ποδῶν κατὰ τὴν ὀρχησιν ἢ κατ' ἄλλην τινὰ τούτων κινήσιν ὥσπερ στιλπνότης ἐξ αὐτῶν ἀποπέμπεται. Β.Θ. Ἄλλως. τὰς συντόνους τῶν ποδῶν κινήσεις. ἐν γὰρ ταῖς ὀξείαις τῶν ποδῶν κινήσεσιν ἀποστίλψις ἢ 30 λαμπηδὼν τις γίνεται. Β.Ρ.Θ.Υ. τὰς ἀποστίλψεις. δηλοῖ δὲ τὰς

10. ἔπραττον] ἰτηρέτου addidit Barnes.

12. καὶ τρήχος addidi.

16. ἀνάμεινόν με] ἀναμενῶ σε ap. Eustath. p. 1595 extr.

19. λεῖον Prellerus. ἄλλον T.

20. πρὸς τὸ Prellerus. πρὸς δὲ τὸ T.

22. ἐναρμονίου Prellerus. εἰ μόνου T. Conf. Eustath. p. 1596, 19.

24. εὔρυνον] Corrupte pro εὔρυνον, quod est in textu cod. Vindob. quinti.

ὀξείας κινήσεις. Ἴσως δὲ ἀπὸ τῆς λευκότητος τῶν ποδῶν τρυφεροῦς γὰρ ὑφίσταται τοὺς Φαίακας. Τ.

266. ἀνεβάλλετο] ἀνεκρούετο, προοιμιάζετο. Q.V.

267. ἀμφ' Ἄρεως φιλότῃτος] περὶ κοινωρίας Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης μακρόθεν παιδεύει αὐτοὺς μὴ ἀσελγαίνειν, ὡς καὶ θεῶν διὰ ταῦτα ἀσχημονούντων. P.V.

οὐκ ἀτόπως ἐπὶ ἠδυπαθῶν ἄδει ταῦτα ὁ κιθαροδός, δι' ὧν ἦδονται σωφρονίζων αὐτοὺς. δέσμιον γὰρ εἰσάγει τὸν μοιχὸν, καὶ τοὺς θεοὺς λέγοντας “οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα.” ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τί φησιν; “ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον” (492.), ὡς δέον τὸν Δημόδοκον αὐτοῖς μὴ μοιχείαν γενομένην ἐν θεοῖς ἄδειν, ἀλλὰ πράξεις εἰς ὠφέλειαν καὶ ἔπαινον φερούσας. ἡ μὲν οὖν κατηγορία προδηλος διότι περὶ θεῶν οὐκ ἔδει τοιαῦτα δεδηλωκέναί. ἀλλ' οὐχ Ὀμήρου τὸ ἔγκλημα. ἄνωθεν γὰρ τοῖς ἀρχαιοτάτοις παραδεδόται καὶ κατασκευάσμασι καὶ τελεταῖς ταῖς παλαιοτάταις καὶ Ἑλληνικαῖς καὶ βαρβαρικοῖς. ὅτι δὲ Ὀμηρος οὐχ ἦδεται τούτοις δῆλον ἐξ ὧν περιέθηκε τῇ Ἀθηναῖ “ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξοι” (Od. α, 47.). ὅπως δὲ Ὀμηρος οὐδὲ οἶδεν Ἡφαιστον Ἀφροδίτῃ συνοικεῖν, Χάρτι δὲ αὐτὸν συμβιοῦντα, Δημόδοκος δὲ τῇ ἰδίᾳ μυθοποιῶν. H. Q.T. 20

εὐστεφάνου δ' Ἀφροδίτης] καλὴν στεφάνην ἐχούσης. στεφάνῃ δὲ κόσμος γυναικεῖος. V. διὰ τὸ στεφανοῦσθαι ἐν κάλλει, ἦτοι τὸ πρῶτεϊον ἔχειν τῶν καλλίστων θεῶν. E.

γυναικα τοῦ Ἡφαιστοῦ τὴν Ἀφροδίτην φασὶ καθ' ὃν λόγον καὶ τῶν Χαρίτων μίαν. ὡς γὰρ χάριν φαιμέν ἔχειν τὰ τεχνικὰ ἔργα, οὐδὲ τως καὶ ἀφροδίτην τινὰ αὐτοῖς ἐπιτρέχειν λέγομεν εἰ μὴ πρὸς παράστασιν τοῦ πολὺ τὸ πυρῶδες εἶναι ἐν ταῖς πρὸς τὰς μίξεις ὀρμαῖς πέπλασται τοῦτο· δεδεκέναί δὲ τὸν Ἄρην μοιχεύοντα αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, ἐπειδὴ τῇ τοῦ πυρὸς δυνάμει ὁ σίδηρος καὶ ὁ χαλκὸς δαμάζε-
ται. τὸ δὲ τῆς μοιχείας πλάσμα παρίστησιν ὅτι οὐ πάνυ μὲν πέφυκε κατάλληλον τὸ μάχιμον καὶ βίαιον τῷ ἴλαρῳ καὶ μειλιχίῳ οὐδὲ κατὰ τὸν φυσικὸν αὐτῷ νόμον ἐπιπλέκεται, ἀντιποιοῦμενον δὲ πως τῆς μί-

9. Ὀδυσσεὺς aut σπουδαῖος Ὀδυσσεὺς Struvius. Legebatur σπουδαῖος.

12. οὖν] γὰρ T.

15. Ἑλληνικαῖς] ἐν ἑλληνικαῖς H.T.

18. συνοικεῖν] σύνοικον Buttm.

19. μυθοποιῶν] Fort. χρῆται addendum.

26. ἐπιτρέχειν Struvius. ἐπι... χεῖν E.

28. δεδεκέναί Buttm. pro δεδωκέναί.

ξεως αὐτοῦ καλὸν καὶ γενναῖον γέννημα τὴν ἐξ ἀμφοῖν Ἀρμονίαν ἀποτελεῖ. Ε.

ἡ Ἀφροδίτη εἰς πολλὰ λαμβάνεται, μετὰ πάντων γοῦν καὶ ἐπὶ κάλλους. συμμίγνται δὲ τῷ Ἡφαίστῳ τῷ πυρὶ καὶ τῷ Ἄρει τῷ σιδήρῳ· τὰ γὰρ ἐξ αὐτῶν γινόμενα ἔργα διὰ τῆς Ἀφροδίτης ἦτοι τοῦ 5 κάλλους ὠραῖσται. κατεργάζεται δὲ ὁ Ἄρης ἦτοι ὁ σίδηρος ὑπὸ τοῦ πυρός. ὁ δὲ Ποσειδῶν ἦτοι τὸ ὕδωρ στομοῖ αὐτὸν, δηλονότι τὸν σίδηρον, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ πυρός κατασκευὴν καὶ πεπυρακτωμένον ὑπὸ τοῦ Ἡφαίστου κατασβέννυσι, τὸ φλογῶδες καταπαῦον. Ε.

τὰ Σικελικὰ δόγματα καὶ τὴν Ἐμπεδόκλειον γνώμην ζοικεν ἀπὸ 10 τούτων βεβαιοῦν. Ἄρην μὲν ὀνομάζει τὸ νεῖκος, τὴν δ' Ἀφροδίτην φιλίαν. τούτους οὖν διεστηκότας ἐν ἀρχῇ παρεισήγαγεν Ὀμηρος ἐκ τῆς πάλαι φιλονεικίας εἰς ὁμόνοιαν μίαν κίρναμένους. ὅθεν εὐλόγως ἐξ ἀμφοῖν Ἀρμονία γεγένηται, τοῦ παντὸς ἀσαλεύτως καὶ κατ' ἐμμέλειαν ἀρμολθέντος. γελᾶν δ' ἐπὶ τούτοις εἰκὸς ἦν καὶ συνῆδεσθαι 15 τοὺς θεοὺς, ἅτε δὴ τῶν ἰδίων χαρίτων οὐκ ἐπιφοραῖς δισταμένων, ἀλλ' ὁμονοοῦσαν εἰρήνην ἀγόντων. Ε.

268. ὡς τὰ πρῶτα] ἡ σύνταξις, ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο ἄνακτος, ἄφαρ δὲ οἱ ἄγγελος ἦλθεν, ἢ ἢ κατ' ἐπανάληψιν. Η.Θ. 20

269. λάθρη] ὁρᾷς γὰρ ὅτι οὐκ ἀποδέχεται τὰς ταιαύτας τῶν πράξεων οὐδὲ τοιούτοις ἦδετο λόγοις, ὥστε καὶ δαπάνην αἰτιᾶται χρημάτων καὶ αἰσχύνῃ ἐπικαλεῖ. Τ.

πολλὰ δ' ἔδωκε] ὁ Ἄρης μοιχάγρια δέδωκε πολλά. Β.

270. ἄγγελος ἦλθεν] παιδεύει ὡς διδάσκων ὅτι κἂν τοὺς πολλοὺς 25

1. Ἀρμονίαν] Cadmi uxorem. BUTTM.

6. κατεργάζεται] κατεργασται Buttm.

10. τὰ Σικελικὰ—] Hæc ex Heracliti Alleg. c. 69.

καὶ τὴν Heraclitus. κατὰ τὴν Ε.

11. ὀνομάζει] Rectius apud Heraclitum ὀνομάσας.

14. Ἀρμονία γεγένηται Heraclitus. ἀρμονίαι γεγένηται Ε.

16. ἐπιφοραῖς] Sanius hoc utique vulgato ἐπὶ φθοραῖς. Nam ἐπιφοραῖς idem est quod πολέμω, et respondet εἰρήνη. Sed nullam hic medi-

cinam invenit sermo male affectus in his χαρίτων—ἀγόντων, de quo queritur Heynius (in Epist. præmissa ed. Schow.) BUTTM. Latet fortasse in corruptis codicum vocabulis, τῶν αἰθίων ἀρχῶν οὐκέτι ἐπὶ φθοραῖς δισταμένων. MEHLER. ad Heraclit. p. 136.

19. ἄνακτος] Porsonus ex H. "scholiastes videtur legisse, Ἡφαίστοιο ἄνακτος" (pro Ἡ. δόμοισιν). Idem refert, schol. H. semel habere, τὰ πρῶτ' ἐμίγησαν: nimirum vel hic vel ad 271. BUTTM.

λανθάνη τις ἀμαρτῶν, τὸν γοῦν πάντ' ἐφορῶντα Ἕλιον οὐ λαθάνει. T.

271. ἥλιος, ὃ σφ' ἐνόησε] παιδευτικὸν τῷ ὄντι, ὅτι καὶ τοὺς ἄλλους λανθάνη ἀμαρτάνων, τὸν πάντα ἐφορῶντα, θεὸν οὐκ ἂν λάθοι. καίτοι εὐθύς ἅμα τῇ πρώτῃ συνόδῳ καταφόρους γενέσθαι λέγει αὐτοὺς “ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν.” H.Q. ἅπαξ δὲ εἴρηται ἥλιος ἡ ἥλιος γὰρ αἰεὶ φησιν Ἰακῶς, τὸ η εἰς ηε. H. ἐνταῦθα τρισυλλάβως λέγει τὸν θεόν. P.V.

272. θυμαλγέα μῦθον] ταῦτα πλάττει ὁ ποιητὴς διὰ τοὺς οὕτω φιληθοῦντας ἀκούειν Φαίακας. εὐρῶν γὰρ τρυφῶντα πρόσωπα ἐν τῇ¹⁰ τῶν Φαίακων γελᾷ καὶ αὐτὸς ἐνταῦθα εἰς ἀστεϊσμὸν ἔλθῃν. B. λόγον ἀληθικὸν ψυχῆς, οἶον εἰς κακὸν ἄγων τὴν ψυχῆν. T.

273. κακὰ φρεσὶ βυσοδομεύων] ἐν τῷ βάθει τῶν φρενῶν αὐτῶν κρύπτων. E. κατὰ βάθος τῆς διανοίας βουλευόμενος. βυσσοὺς λέγεται ὁ βυθὸς καὶ δέμω τὸ κατασκευάζω. P.¹⁵

274. ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ] τῷ ὀρύγματι ἐν ᾧ ὁ ἄκμων τίθεται. P.V. ἐν τῷ κορμῷ τὸν βαρὺν σίδηρον. B. εἰς τὸ χαλκοτυπεῖον. οὐκ οἶδε δὲ ὁ ποιητὴς τὸν Ἡφαιστον ἐργαζόμενον ἢ ἐν Λιπάρα τῆς Σικελίας τῶν Αἰολίδων γήσων, ἢ ἐν Λήμνῳ, ἀλλ' ἐν Ὀλύμπῳ. καὶ γὰρ καὶ τὴν ἀσπιδοποιεῖαν ἐκεῖ λέγει γεγενησθαι. Q.²⁰

278. ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐρμῖσιν χεεὶ δέσματα] τοῖς κλινοποδίοις. ἐρμῖς ὁ τῆς κλίνης πούς. χεεὶ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπέχεεν, ἐπέβαλε. τὸ δὲ δέσματα ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ, ὡς τὸ ὄνειρον τὰ ὄνειράτα, κατ' ἐπέκτασιν. B.Q. ἐρμῖσι] τοῖς ποσὶ τῆς κλίνης. ἔρμα γὰρ ὥσπερ εἰσὶ τῆς κλίνης παρὰ τὸ ἐνεῖρεσθαι. V. κραβατοποδίοις. P.²⁵

279. πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε] πολλὰ δὲ καὶ ἄνωθεν ἐκ τῆς ὀροφῆς ἐξήρτηντο, ἵνα δίκην παγίδος ἐμπέσοι αὐτοῖς. B.E.Q. τὸ δὲ ἀλληγορικὸν ὅτι ἀπανταχοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τὸ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πυρὸς θερμὸν διασκίδναται. E.Q.

280. ἡὺτ' ἀράχνια—ἴδοιτο] λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος. E. δαι-³⁰

1. λαθάνει] λαθάνω. T. Quod ἂν λαθάνω esse debbat.

3. τῷ ὄντι, ἔτι] τῷ, ἔτι ὅστις Buttm. καὶ] ἂν H.Q.

4. λάθοι] λάθῃ H.

5. εὐθύς—λέγει om. Q. αὐτοῖς scripsi pro αὐν.

7. εἰς ηε] εἰς εἰ H. Videtur deesse

τρέπον vel ἐκτείνων.

18. Λιπάρα Buttm. pro λιπάρι.

26. ἄνωθεν] τοῦ μελάθρου, ὃ ἐστὶν addit B.

27. ἐξήρτηντο] ἀπεκρέμαντο B.

30. ἀράχνια] Aliud scholium ad h. v. vidit Orion Thebanus, qui in

v. ἀράχνια scribit: ἢ παρὰ τὴν ἀραι-

μονίως λύει τὸ δοκοῦν ἀπίθανον, πῶς οὐχ ἑώρων θεοὶ ὄντες τοὺς δεσμούς, ἐλάνθανον δέ. **H.Q.**

μελαθρόφιν] ὑπεράνω τοῦ μελάβρου. μέλαθρον δὲ κυρίως τὸ μέσον τῆς στέγης ξύλον τὸ ἕπατον καλούμενον ἀπὸ τοῦ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ πυρός. θέλει οὖν λέγειν, παντὶ τῷ οἴκῳ περιέβαλε τοὺς δεσμούς. **T.**

283. εἶσατ' ἴμεν] προσεποιήσατο, ᾤρησεν ἀπιέναι. **Q.** ἔδοξε πορευθῆναι ὡς εἰς Λῆμνον. **T.**

284. ἐς Λῆμνον] ἔδει γὰρ τὴν Λῆμνον ὑδατοῦν οὔσαν ὑπὸ τοῦ Ἑφαισίου ποθεῖσθαι, ἅτε τῶν κατασκευαζομένων αὐτῷ διὰ πυρός 10 καὶ ὕδατος ὀφειλόντων κατασκευάζεσθαι. **Q.**

πολὺ φιλάτῃ ἐστὶν ἀπασέων] ἐκεῖσε γὰρ ἀνιένται γηγενεῦς πυρὸς αὐτόματοι φλόγες. **E.**

ἔσκειν ἀπασέων] γράφεται, ἔκλετο πασέων. **H.P.Q.**

285. οὐδ' ἀλαοσκοπῆν] οὐ τυφλὸς ἦν, κατὰ τὴν κοινὴν παροι- 15 μίαν, ὁ τυφλὸς ἐσκόπησεν. τὸ δὲ “ χρυσῆμιος Ἄρης” ὁ καλὰς ἡνίας ἔχων, διὸ καὶ δασέως προενεκτέον ἰππικὸν γὰρ καὶ ἐν Ἰλιάδι τὸν θεὸν εἰσάγει. ἀλλὰ καὶ ἡ Ἄρτεμις χρυσῆμιος (II. ζ, 205), ὡς καὶ αὐτὴ ἐφ' ἄρματος ὄχουμένη. **T.** τύφλωσιν. οὐδὲ εἶχε μάταιον σκοπὸν, ὃ ἐστίν, οὐκ ἔλαθεν αὐτόν. **E.** οὐ τυφλὴν εἶχε κατασκοπῆν, ἀλλ' 20 ἄξειαν δηλοῦσι. **Q.** ματαίαν κατάσκειψιν. **P.**

χρυσῆμιος Ἄρης] ἡ γὰρ τοῦ θυμοῦ ἀποσχὴ κρείττων καὶ χρυσοῦ. **E.** δασύνεται τὸ χρυσῆμιος. **H.**

288. ἰσχανόνων] πάνυ ἐπισχόμενος τῆς ἐπιθυμίας. **T.**

εὔστεφάνου Κυθρείης] γρ. Ἄφροδίτης. **P.** 25

Κυθρείης] ἐπεὶ Κυθήροις προσηνέχθη. Κύθηρα δὲ νῆσος τῆς Λακωνικῆς. **V.** Κυθέρεια ἐτυμολογεῖται ἢ ἀπὸ τοῦ κύειν, ὃ δὴ συμβαίνει παρὰ τὴν συνουσίαν, τῆς ἐν τῷ θέρεσθαι κούσης, ἢ ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὸν ἔρωτα. ἢ Κυθέρεια λέγεται ἀπὸ Κυθρείας χώρας. **B.E.** Κυθέρεια λέγεται οὐχ ὅτι “ προσέκυρσε Κυθήροις” ἀλλὰ Κυ- 30

τητα. ἀραιὸν δὲ τὸ λεπτόν. οὕτως εἶρον ἐν Ἑπομήμασιν εἰς τὴν Ὀδύσειαν. **BUTTM.**

4. ἕπατον Prellerus. ὑπὸ τὸν **T.**

10. αὐτῷ Butt. pro αὐτῇ.

12. γηγενεῦς] Corrupte ἐγγηγενεῦς apud Heraclit. Alleg. c. 26. p. 57. cuius hæc verba sunt.

14. ἔσκειν] Sic etiam **M.** in textu. πασέων] πασάν **H.**

24. ἰσχανόνων] ὁ ἐχόμενος καὶ ἐπιθυμῶν explicat Eustath. p. 1598, 50.

30. προσέκυρσε **H.** προσέκρουσε **Q.**

Sunt verba Hesiodi Theog. 199.

Κυθήροις] κυθέρειος **H.Q.**

θέρεια, τουτέστιν ἢ κευθόμενον ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν πάσης ἐρωτικῆς φιλίας ἐξηρηγμένον ἱμάντα, οἷον τὸν ἔρωτα, ὃν πᾶσι τοῖς νέοις ἐφήσι. διὰ γὰρ τοῦ κεστοῦ ταῦτα παρέπεται, “ἐνθ’ ἐνὶ μὲν φιλότης, ἐν δ’ ἱμερος, ἐν δ’ ὀαριστὺς, ἣτ’ ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων” (Il. ξ, 216.). καὶ διὰ τί τὰ ἐρωτικά ἐν ἱμάντι φησὶ κατεστέχθαι; Σάν-
ρος μὲν οὖν φησιν, ἐπεὶ πλεθρῶν ἄξια δρῶσιν οἱ ἐρωῦντες. Ἀπίων δὲ, ἐπεὶ δεσμοῖς εὐκασίαι καὶ βρόχοις οἱ ἔρωτες καὶ τὰ τῶν ἐρωτῶν πάθη. Ἀρίσταρχος δὲ, ὅτι ἄχρι τοῦ δέρματος διικνεῖται τὰ ἐρωτικά πάθη τήκοντα τοὺς ἐρωῦντας καὶ ἀποξύνοντα διὰ τῆς στύψεως τὰ μέλη.
H. Q. 16

290. ἐρχομένη] ἐλθοῦσα. Gl. P. ἀντὶ τοῦ ἀορίστου. τὸ γὰρ ἐρχομένη ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ. P.

291. φῦ χειρὶ] ἀντὶ τοῦ προσεπέλασεν αὐτῇ, καὶ προσήγγισε τῇ χειρὶ. ἀπὸ τοῦ φύω. Ms. Barnes.

292. δεῦρο, γύναι] γρ. φίλη. P. 15

τραπέομεν] ἀντὶ τοῦ τερφθῶμεν. H.

εὐνηθέντες] κοιμηθέντες. V.

294. μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους] Θρακῶν γένος οἱ Σίντιες τῶν ἐποικησάντων ποτὲ τὴν Λῆμνον. “ἀγριοφώνους” δὲ βαρβάρους. τὸ γὰρ ἄγριον ἐπὶ βαρβαρικῆς τίθησι προαιρέσεως. T. παρὰ τὸ σί-
κεσθαι καὶ βλάπτειν, πειρατὰς ὄντας. ἢ ὅτι δοκοῦσιν αὐτοὶ πρῶτον ἐπινενοηκέναι τὰ πρὸς πόλεμον ὄπλα. E.

*Ἄλλως. Σίντιες ἐκαλοῦντο οἱ Λῆμνιοι, ὡς Ἑλλάδικος ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ Χίου κτίσεως τὸν τρόπον τοιοῦτον. ἐκ τῆς Τενέδου φῦγοντι εἰς τὸν Μέλανα, κόλπον, καὶ πρῶτον μὲν εἰς Λῆμνον ἀφίκοντο. ἦσαν δὲ αὐτοῖσι κατοικοῦντες Θρακῆς τινες οὐ πολλοὶ ἄνθρωποι, ἐγεγόνεισαν δὲ μιξέλληνες. τούτους ἐκάλουσαν οἱ περίοικοι Σίντιας, ὅτι ἦσαν αὐ-

5—9. Scholion Porphyrii: vid. schol. ad Il. ξ, 216.

15. φίλη] Non varia lectio, sed mendi correctio, ut sæpe in P. BUTTM.

16. τερφθῶμεν] Sic etiam Hesychius. Et Apollon. Lex. τραπέομεν: τερφθῶμεν. εἴρηται δὲ κατὰ μετὰθεσιν ἀντὶ τοῦ τραπέομεν.

22. ἐπινενοηκέναι pro νενοηκέναι Butt. ex schol. Il. α, 594.

24. περὶ Χίου κτίσεως] Nomen

libri Sturzius in fragm. Hellan. noverat e Tzetza ad Lycophr. 227. ubi itidem de Lemni antiquitatibus; recteque eo rettulit fragmentum e schol. Apollon. 1, 608. ubi eadem nominis Sintium etymologia ex Hellanico affertur. Cetera hic primum, ni fallor, accedunt. BUTT.
25. κόλπον] πότον Q. Cogitavit homo de eo quod nobis Mare Nigrum. Sed vid. Herod. 6, 41. 7. 58. Strabonem etc. BUTTM.

τῶν δημιουργοὶ τινες πολεμιστήρια ὄπλα ἐργαζόμενοι. τούτοις συνώ-
κισαν ἑαυτοὺς ἀναμιξ ὡς ἦλθον αὐτόθι, καὶ κατέλιπον ναῦς πέντε.

Ε.Θ. Ἑλλάνικος οὖν φησι μιξέλληνας εἶναι καὶ πολεμικῶν ὄπλων
τεχνίτας. καὶ Ἀνακρέων δὲ ὡς πολεμικῶν μέμνηται. “τί μοι”
φησὶ “τῶν ἀγκυλοτόξων, ᾧ φίλε, Κιμμερίων Σιντιέων τε μέλει;” 5
Η.Θ.

295. τῇ δ' ἀσπαστὸν] οἰκείως ἐν τῇ τοῦ Ἄρεως ἐπιθυμία καὶ τὸ
κατὰ τὴν Ἀφροδίτην ὡς ἀγαπώσης μὲν τὸν Ἄρην, μισούσης δὲ τὸν
Ἥφαιστον. Τ.

297. τεχνήντες] τέχνη, τεχνητόν καὶ τεχνηέντως η, τεχνίτης δὲ 10
καὶ τετεχνητευμένος ι. Η.

πολύφρονος Ἥφαιστοιο] ποικίλου, πανούργου. Ἥφαιστος ἀπὸ
τοῦ ἦφθαι ὠνόμασται. Ε.

299. φευκτὰ] φεύξιμα. V. φυκτὰ] λυτά. Ρ.

πέλοντο] Ῥιανὸς πέλοιτο γράφει. Η. 15

300. ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθε] ἐκ τοῦ σύνεγγυς. διδάσκει δὲ καὶ
ἐκ τούτου τὸ χρήσιμον, πῶς δεῖ καὶ τὰς τοιαύτας τῶν πράξεων μετα-
χειρίζεσθαι. μὴ μεμνημένης τῆς φθορᾶς, ἀλλ' ὑπονοουμένης ὁ λόγος
εἶχε διακωλύειν ἅπα . . . τετολμημένης αὐτῆς κατα . . . ἔδει τῆς
φθορᾶς . . . Τ. ἐκ τοῦ σύνεγγυς. μετ' ὀλίγον. V. 20

περίκλυτος ἀμφιγυιήεις] ἀμφιγυιήεις ὁ Ἥφαιστος λέγεται ὅτι
καὶ ἀμφοτέρους εἶχε τοὺς πόδας χωλοὺς. οἱ δὲ ἀλληγορία τοῦτον
λαμβάνοντες λέγουσιν Ἥφαιστον τὸ πῦρ. ἐπεὶ δὲ τοῦτο λέγεται
χωλεύειν περὶ τὴν οἰκείαν ἐνέργειαν, ὅτε ἡ ὕλη ἢ καιομένη ἐπιλείψειν,
χωλεύειν τὸ πῦρ λέγεται. Ε. 25

307. ἔργ' ἀγέλαστα] οὐκ εὐτελεῖ, ὅν ἂν διὰ τὴν εὐτέλειαν κατα-
φρονήσειέ τις. Β.Η.Θ.

4. πολεμικῶν Η. πολεμικῶν ὄπλων
τεχνίτας Q.

τί μοι—] Anacreontis fragmen-
tum constat ex altera hexametri
parte et pentametro integro. τῶν
fortasse non poetæ sed librarii est.

5. ἀγκυλοτόξων — μέλει] ἀγκύλων
τόξων φιλοκίμωος καὶ σκυθῶν μέλει Q.
ἀγκύλων τόξων φιλοκίμωρον καὶ σκυθῶν
μέλλει Η. In his ἀγκυλοτόξων, Κιμ-
μερίων ἐτ Σιντιῶν nomina latere vidit

Cramerus, perfecit emendationem
Bergkii.

15. πέλοντο] Sic H.M. in textu,
sed uterque superscripto αι.

πέλοιτο] Porsonus pro πέλοι.

18. μεμνημένης Preller. μεμνημέ-
νης T.

19. ἅπα . . τετολμημένης] ἅπατα
τὰ τολμήματα Prellerus.

26. ὄν] ᾧ B.Q. Addidi ἂν.

γελαστὰ] γέλωτος ἄξια. V. γελαστὰ οὕτως ὀξύτως Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρωδιανός. H.

ἴδησθε] ἴδωμαι ἦν, τὸ πληθυντικὸν ἰδόμεθα, ἴδησθε, ἴδονται. H.

308. ὡς ἐμὲ χωλὸν] διὰ τὸ μὴ δύνασθαι προβαίνειν δίχα πρὸς ξυλῶδους βακτηρίας, ἐπὶ τούτῳ ὠνόμασται χωλός. E.

310. ἀρτίπος] γρ. ἄλκιμος. P.

311. ἠπεδανός] ὡς περ βαιὸν ἠβαιόν, μὴ τὸ ἐπικλῖνω ἡμία. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πεδον πεδανός καὶ ἠπεδανός. B.

312. ἀλλὰ τοκῆ δύω] Ἡσίοδος ἐκ μόνης τῆς Ἥρας γενέσθαι τὸ Ἥφαιστον. κάκεινο δ' ἰκανὸν "τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν Ἥφαιστος" (II. ξ, 166), εἰ μὴ ἄρα ἐπὶ Ἀφροδίτης λέγει τοκῆ δύω. T.

γείνασθαι] τὸ γενέσθαι, διὰ τοῦ α. H.

315. οὐ μὲν σφεας ἐτ' ἔολπα] οὐκ ἐλπίζω αὐτούς, καίπερ πάντες φιλοῦντας ἀλλήλους, καθευθεῖν οὕτως οὐδ' ἐπ' ὀλίγον χρόνον. B.P.Q.

316. καὶ μάλα περ φιλέοντε] τὸ ὅλον, καίπερ καθ' ὑπερβολὴν φιλοῦντες, οὐ δυνήσονται ὁμιλῆσαι ἀλλήλοις διὰ τοὺς δεσμούς, ἢ οὐκέτι ἐθειλήσουσι φόβῳ τῶν δεσμῶν πάλιν συνελθεῖν. E.P.Q.V.

318. πατὴρ ἀποδώσει ἔεδνα] πατὴρ Ἀφροδίτης τῆς ἐμῆς γυναικὸς ἀποδώσει τὰς προίκας. Q. τί γὰρ δέονται χρημάτων οἱ θεοὶ, ἵνα καὶ οὗτος τὰ ἔεδνα ἀπαιτῆ. τὸ ὅλον οὖν κατὰ τοὺς ἀνθρώπους λόγους ἔγκειται. T.

319. ἐγγυάλιξα] ἔδωκα. λέγεται ἀπὸ τῶν γυίων, τουτέστιν ἀπὸ τῶν χειρῶν ἐν αὐταῖς γὰρ δίδομεν καὶ λαμβάνομεν. T.

320. οὐκ ἐχέθυμος] οὐκ ἔχουσα θυμὸν ὃν δεῖ, ἢ οὐ κρατοῦσα τῆ ἐπιθυμίαν, οἷον ἄκρατος καὶ ἀκόλαστος. T. καλὴ μὲν ἐστίν, ἀλλ' οὐ κρατοῦσα ὀρέξεως καὶ ἐπιθυμίας. B. οὐ σώφρων ἦτοι οὐ κρατοῦσα τῆς ἐπιθυμίας, οὐ λογισμὸν ἔχουσα. E.P.Q.

322. ἦλθ' ἐριούνης] ἐριούνιον λέγει τὸν Ἑρμῆν ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τί λέγω. αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ τοῦ λόγου ἔφορος. ἢ μεγαλωφελῆς, ἐκ τοῦ ἐρι ἐπιτατικῆ καὶ τοῦ ὄνησις ἢ ὀφέλεια. E.Q.

323. ἐκάεργος] ὁ μακρόθεν ἐργαζόμενος αἰνίττεται δὲ τὸν ἥλιον, ὃς τὰς ἀκτῖνας αὐτοῦ πόρρωθεν ἴησιν. H.

1. γελαστὰ οὕτως Alii enim ἐργ' ἀγέλαστα scripserunt: vid. Eustath. p. 1599, 3. et Apollon. Lex. s. v. ἀγέλαστα.

9. Ἡσίοδος] Theog. 927.

15. ὅλον] μᾶλλον E.P.Q.

16. ὁμιλῆσαι V. ἀφελῆσαι ceteri. 29. ἢ Buttm. pro καί.

325. *εάων*] *ἐὸν τὸ ἀγαθὸν δασύνεται, ἀφ' οὗ καὶ θεός· ἐὸν τὸ ἴδιον φιλοῦται, ἀφ' οὗ καὶ τεόν.* B.

326. *ἄσβεστος δ' ἄρ'*] *ἀκατάπαυστος, μεταφορικῶς ἀπὸ ἀψύχων εἰς ἔμψυχα· ἀπὸ γὰρ τοῦ πυρὸς εἰς γέλωτα μετενήκεται.* E.Q.V.

327. *τέχνας εἰσορώσει*] *τοὺς δόλους.* “*πολύφρονος*” δὲ οὐκ ἀπὸ 5 *τῆς φρονήσεως, ἀλλ' οἷον πολυφρόντιδος, τουτέστι πεφροντισμένου κατὰ τὴν τέχνην.* T.

Ἥφαιστοιο] *ἐκ τοῦ ἄπτω ἄψαιστος καὶ ἠψαιστος καὶ τροπῇ τοῦ ψ εἰς φ' Ἥφαιστος.* B.

329. *οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα*] *οὐχὶ τῇ ἀρετῇ θεραπεύουσι τὰ κακὰ 10 ἔργα.* P. *οὐκ ἐν ἀρετῇ τὰ κακὰ ἔργα, ἢ οὐκ ἀρετὴν ἔχει ἢ κακοεργία.* B. *οὐκ ἐνάρετα ποιοῦσι τὸν αὐτὰ ἔχοντα, οὐκ ἀρετὴν καὶ εὐδαιμονίαν ἐμποιοῦσίν τινα. ἰδοὺ γὰρ ὁ βραδὺς Ἥφαιστος ἐνίκησε καὶ κατέλαβε τὸν ταχὺν Ἄρην καὶ μὴ ἐνάρετον.* E. *Ἄλλως. οὐκ ἀρετὴν καὶ εὐσθένειαν ἔχει τὰ κακὰ ἔργα. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα συζυ- 15 γίας δευτέρας τῶν περισπωμένων, ὡς ἀπατᾶς· ἀρετᾶω ἀρετῶ, τὸ δεύτερον ἀρετάεις ἀρετᾶς, τὸ τρίτον ἀρετάει ἀρετᾶ. σημαίνει δὲ τὸ δοξάζει καὶ αὖξει. οἶδε δὲ αὐτὸ καὶ πληθυντικῶς “ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ἰπ' αὐτοῦ.” (Od. τ, 114.). ἀπὸ ἐτέρας δὲ ἀρχῆς ἢ ἐξῆς γνώμη.* E.Q. *οὐκ εἰς ἀρετὴν οὐδὲ εἰς εὐδαιμονίαν ἐπισπᾶται τὰ μοχθηρὰ 20 τῶν ἔργων, ἢ ὅτι οὐκ ἀρετᾶται τὰ κακὰ, οἷον οὐκ ἀρετῆς μεταλαμβάνει· οὔτε γὰρ ἐπαινεῖται οὔτε δηλονότι εὐτυχοῦς τινὸς τυγχάνει τέλους.* T. *καὶ τίς οὐκ ἐπίσταται ὅτι ἢ κακία οὐκ ἔστιν ἀρετῆ; τὸ λεγόμενον οὖν τοιοῦτόν ἐστιν· εἰ δὴ οἱ ἀρετῇ λεγόμενοι κρείττω τῶν ἄλλων καλοῦσι τὰ οὐκ ἀρετὰ, οἷον οὐ κρατεῖ οὖν καὶ τὰ κακὰ ἔργα. 25 σύμφωνον καὶ τὸ ἐπιφερόμενον “κιχάνει τοι βραδὺς ὤκν.” Q.*

τοῦ Ἥφαιστου χωλοῦ ὄντος καὶ πέδας μηχανησαμένου κατὰ τοῦ Ἄρεος καὶ τῆς Ἀφροδίτης καὶ ταύταις κατασχόντος αὐτοὺς θαυμάσειέ τις, φησὶν ὁ Ὀμηρος, καὶ εἴποι ὡς οὐκ εἰσὶν ἀρετὰ καὶ ἰσχυρο-

1. 2. Inepta comminiscitur hic scholiasta: quem refellunt aliorum grammaticorum observationes collectæ ab Lehrsio Quæst. Epic. p. 67.

15. ἔχει P. in quo hæc tantum leguntur οὐκ ἀρετὴν—κακὰ ἔργα. ἔχουσι E.Q. εὐθνήειαν ἄγει V. in scholio brevi hinc excerpto, in quo etiam ἀρετῶσι per εἰθνηοῖσι explicatur.

22. οὔτε δηλονότι—τέλους Preller. οὔτε ὄηλον οὔτε τεχνηστοῦ τινὸς τυγχάνει τοῦ τέλους T.

28. θαυμάσειε] Deest ἄν.

29. ἀρετᾶ] Hinc manifesta altera lectio ἀρετά pro ἀρετᾶ: quæ in scholio præcedenti propter corruptionem verborum dubia erat. BUTTM.

ποιούντα τοὺς ἀσθενεῖς τὰ κακὰ ἔργα. ὠκὴν γὰρ δηλαδὴ τὸν ἀγαθὸν βραδὺς ὁ Ἥφαιστος καταλαμβάνει ἤτοι ζωγραφεῖ. E. Q. τελεία στιγμή εἰς τὸ ἔργα. ὁ δὲ τοῦς, κατασχύνει τὰ κακὰ ἔργα, ἢ ἢ γνωμικόν. διὰ δὲ τοῦ “κιχάνει τοι βραδὺς ὠκὴν” ἢ παρὰ πολλαῖς παροιμίαι ἐστὶν “καὶ χολῶν δρόμος” ὁ δὲ τοῦς καταλαμβάσει ὅς βραδὺς τὸν ὠκὴν, γνωμικῶς. Q. ἠθοποιία ἐστὶ καὶ παροιμία, “καὶ χολῶν δρόμος.” E.

332. μοιχάγρια] τὰ ὑπὲρ ἀγρεύσεως, ὅ ἐστι συλλήψεως, μοιχῶν ἐκτιννύμενα. ὁμοίως ζωάγρια, βοάγρια, ἀνδράγρια. B. ὡς τὰ ζωάγρια. τὰ ὑπὲρ τῆς μοιχείας διδόμενα δῶρα, ἢ τὰ ὑπὲρ τῆς ἀγρεύσεως καὶ συλλήψεως τῶν μοιχῶν διδόμενα. E. Q. μοιχάγρια ἢ μοιχαλώσια, τὰ ὑπὲρ ἀγρεύσεως καὶ συλλήψεως τῶν μοιχῶν διδόμενα, ἐκτιννύμενα. P.

332. ὀφέλλει] πρὸς αὔξησιν. εἰ ἐπὶ τοῦ Ἥφαιστου, οὐ πρότερον ἀπολύσω αὐτὸν πρὶν ἀποδοῦναι ἡμῖν ὡς πλεῖστα, εἰ δ' ἐπὶ τοῦ Ἄρεος, 15 ὁ Ἄρης ἐπὶ τῇ μοιχείᾳ ἀλοὺς ταύτην ὄφληκε τὴν δίκην. ἐπιτιμῆ δὲ αὐτοῖς ὁ Ζωῖλος, ἄτοπον εἶναι λέγων γελᾶν μὲν ἀκολάστως τοὺς θεοὺς ἐπὶ τοῖς τοιούτοις, τὸν δ' Ἑρμῆν εὐχεσθαι ἐναντίον τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν ὀρώντων δεδέσθαι σὺν τῇ Ἀφροδίτῃ. οὐκ εἰσὶ δὲ οἱ ποιητικοὶ θεοὶ φιλόσοφοι, ἀλλὰ παίζονται· ἀλλὰ καὶ τὸ κάλλος 20 ἠθέλησε δηλώσαι τῆς Ἀφροδίτης ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι ἐπαινοῦντες οἱ δημογέροντες (Π. γ, 146 sq.). T.

333—342. ἐν ἐνίοις ἀντιγράφοις οἱ δέκα στίχοι οὐ φέρονται διὰ τὸ ἀπρέπειαν ἐμφαίνειν. νεωτερικὸν γὰρ τὸ φρόνημα. H.

338. διάκτωρ] διάγων τὰς ἀγγελίας. V.

340. ἀπείρονες ἐντὸς ἔχοιεν] τὸ ἀπείρονες οὐ πρὸς ἐπίτασιν ἤρκει γὰρ τὸ τρὶς τόσσοι· ἀλλ' οἱ πανταχόθεν εἰλημμένοι, καὶ μήτε πέρασ 25

1. ἀγαθὸν] Ἄρη Butt. m.

9. ἐκτιννύμενα] ἐκτιννύμενα Eustath. p. 1599, 43. ex quo hæc transcripta videntur.

11. ἢ μοιχαλώσια Butt. m. pro ἐμοὶ χαλεπά.

15. πρὶν Prellerus pro πλῆν.

17. αὐτοῖς] Id est, his versibus.

23. οὐ φέρονται] Ex scholio codicis T. ad v. 332. vides Zoilum iis, qui hos versus rejicerent, auctorem exstitisse, quanquam ante Zoilum Plato Rep. 3. p. 390 C. eandem

ἀπρέπειαν notaverat. De Zoilo Amphipolitano rhetore, qui novem libros edidit κατὰ τῆς τοῦ Ὀμήρου ποιήσεως, explicatissime egit Lehrsius de Stud. Arist. p. 206 sqq. Cui de nostro loco satis, opinor, argute responderet epicrisi illa, ὅτε εἰσὶ δὲ οἱ ποιητικοὶ θεοὶ φιλόσοφοι, ἀλλὰ παίζονται κ. τ. λ., quæ habent antiquum colorem. At gravioribus argumentis iisdem inter recentiores versibus instat Nitzschius ad Odys. 8, 262 sqq. PRELLER.

ἔχοντες μήτε ἀρχήν. Ε.Θ. οἱ ἀπείρονες δεσμοὶ οὐ σημαίνουσι πλῆθος, ἀλλὰ τοὺς ἰσχυροὺς, οἳ εἰσιν ἔγκυκλοι καὶ κρικωτοί. πρὸς γὰρ τὴν ἐρώτησιν ἢ ἀπόκρισις ἔσται κατὰ λόγον τοῦ σημαυνομένου οὕτως ἀποδοθέντος. εἴρετο μὲν γὰρ αὐτὸν εἰ θέλει δεσμοῖς κρατεροῖσι πιεσθεῖς εὔδειν παρὰ τῇ Ἀφροδίτῃ. ὁ δὲ ἀποκρίνεται, εἴη μοι 5 πολλάκις τοσοῦτοις δεσμοῖς δεθέντα εὔδειν, ἴσον τῷ πολλαπλασίοις; καὶ ἐν τούτοις ἀπείροσιν, ἐν ταυτῷ λέγων τῷ ἰσχυροῖς. τοῦτο γὰρ αὐτὸς ἐπίθετο λέγων, “ἦ ρά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεῖς εὔδειν παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,” τὸ γοῦν ἰσχυρὸν δηλοῖ διὰ τῆς “ἀπείρονες” φωνῆς ἀναφέρων ἐπὶ τοὺς κρικωτοὺς καὶ ταύτῃ δυσλύ- 10 τους. ὡς γὰρ ἀλλαγῆ εἶπε πέδας ἀρρήκτους ἀλύτους (275.), οὕτως ἐνταῦθα τοὺς ἀπείρους δεσμοὺς τοὺς ἀλύτους διὰ τὸ ἐν κύκλῳ περιέχειν. εἰ γὰρ ἀπείρονες ἀκούοιμεν ὡς ἄπειροι πλῆθει, ἄλογος ἔσται ἢ ἀπόφασις τρὶς τόσσους εἶπεῖν καὶ ἀπείρους. τὸ γὰρ τρὶς τόσον πολλαπλασίον ἔστι, τὸ δὲ καθ’ ὅποσον οὖν πολλαπλασίον οὐκ ἄπειρον, ὥστε 15 δεσμοὶ τε ἅμα εἶεν ἂν καὶ τὸ πλῆθος ἄπειροι. ὁ γὰρ δεσμὸς συνεχὴν καὶ θέσιν ὑπαγορεύων τοῦ κατὰ πλῆθος ἀπείρου συγκεχωρίσται. ὅλως τε ἢ ἐρώτησις οὐ περὶ πλῆθους, ἀλλὰ περὶ δυνάμεως ἦν. εἰ γὰρ βουληθεὶς δεσμοῖσι κρατεροῖσι πιεσθεῖς εὔδειν ἐρωτᾷ, οὐχὶ πολλοῖς. ἄλογον δὲ πρὸς τὸ πολλοῖς ὕπερ οὐκ ἐπίθετο ἀποκρίνεσθαι, πρὸς δὲ 20 τὸ κρατεροῖς μηδὲν φάσαι. λέγοι ἂν τρὶς μὲν τόσσους τοὺς πολλαπλασίους, ἀπείρονας δὲ κραταιούς. ὥστε τὸ ἄπειρον καὶ ἐπὶ σχήματος οὐ πεπερασμένον καθ’ Ὀμηρον τίθεται καὶ ἔστι τοῦ κυκλοτεροῦς ἴδιον καὶ σφαιροειδοῦς. Η.Θ.

341. ὀρώντες] ὀρώντες, βλέποντες. V.

25

344. οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλωσ ἔχε] δια τί οὐκ ἐγέλα ὁ Ποσειδῶν; ἐπεὶ παρεκάλει οὐκ ἐγέλα· ὁ γὰρ παρακαλῶν οὐ γελᾷ. Ἄλλως. δια τί Ποσειδῶν οὐκ ἐγέλα; ἐπειδὴ ἀδελφὸς ἦν τοῦ Ἄρεος, οὐκ ἐνεδέχτο γελᾶν ἐπὶ τῇ δεσμήσει τοῦ ἀδελφοῦ. Εἰ.

ἔχε] γρ, ἔλε, νῦν κατέλαβεν. M.

30

λίστετο] ὡς πρεσβύτερος καὶ αἰδοῦς ἀξίος αὐτοῦ παρακαλεῖ. Q. ἐν τῷ τότε καιρῷ ἀπαύστως. ζητεῖ δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος διὰ τί τῶν

2. ἔγκυκλοι H. ἔγκυλοι Q.

5. πιεσθεῖς] πιασθεῖς H.

6. ἴσον τῷ] ἴσον τὸ Q.

7. λέγων τῷ Butt. pro λέγων τό.

11. αἴτως Butt. pro τοῦτο.

14. τόσον Butt. pro τόσσους.

23. εὐ addidit Butt.

30. ἔλε Cobetus pro εἶλεν.

ἄλλων θεῶν οὐδεὶς ἀπῆν, οὔτε Δεῖμος οὔτε Φόβος, ἀλλ' οὐδὲ Ζεὺς οὐδὲ Ἥρα. ῥητέον δὲ ὅτι Ἥρα μὲν καὶ Διώνη σὺν ταῖς ἄλλαις θεαῖς. T.

347. εἰς τὸ λῦσον ἢ στιγμῇ. H.

351. δειλαί τοι δειλῶν γε] ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀγαθαὶ τῶν φαύλων αἰς κατεργησεις γίνεσθαι ἐγγυητικῶς. τουτέστιν, ἢ τοῦ κακοῦ ἀνθρώπου ἐγγύα οὐκ ἀγαθὴ ἔστι, καὶ μὴ ἐγγυῶ κακόν. E. ὅτι δειλαί καὶ δυστυχεῖς αἱ ἐγγύαι καὶ δειλῶν τὸ ἐγγυᾶσθαι. ἢ αἱ πρὸς τοὺς δειλαίους καὶ ἀσθενεῖς γινόμεναι ἐγγύαι οὐδὲν δύνανται, τῶν ἀδικουμένων ἐπεξελθεῖν μὴ δυναμένων δι' ἀσθένειαν. ἢ οὕτως αἱ ὑπὲρ τῶν κακῶν καὶ δειλῶν ἐγγύαι καὶ αὐταὶ κακαὶ εἰσι, τὴν πίστιν ὑπὲρ τῶν τοιούτων μηδενὸς τηρεῖν δυναμένου. παρὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ τοῦ σοφοῦ ἀπόφθεγμα, "ἐγγυή, πάρα δ' ἄτα." E.P.Q.V. Ἄλλως. τὰ τῶν κακῶν πράγματα οὐ μόνον αὐτὰ κακὰ, ἀλλὰ καὶ ἐγγύαι αὐτῶν κακαί. τὸ γὰρ, καὶ ἐγγύαι, τὴν ἀναφορὰν ἔχει πρὸς τὰ πράγματα.¹⁵ Ἄλλως. ὀφείλουσιν αἱ ἐγγύαι τῶν ἀσθενῶν διὰ εὐσθεῶν γενέσθαι, ἵνα κατέχειν δύναντο τὸν ἐγγυώμενον τοῦ ἐγγυηθέντος μὴ ἀποτίσαστος. E. Ἄλλως. αἱ τῶν δειλῶν ἐγγύαι ἤτοι τῶν κακῶν καὶ ἀτόπων δειλαὶ ἐγγυᾶσθαι. λεγόμεναι γὰρ οὐ πιστεύονται. E.Q. οὐ μόνον τὰ τῶν δειλῶν πράγματα κακὰ, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐγγύαι κακαί, ὡς ^ὁ 20 Πορφύριος. M. τὸ δὲ δειλαί τοι σημαίνει ἐκ πλήρους τὰ τῶν κακῶν πράγματα οὐ μόνον αὐτὰ κακὰ, ἀλλὰ καὶ ἐγγύαι αὐτῶν κακαί· τὸ γὰρ "ἐγγύαι" τὴν ἀναφορὰν ἔχει πρὸς τὰ πράγματα. T.

δειλαὶ ἐγγύαι εἰσὶ καὶ δειλῶν τὸ ἐγγυᾶσθαι. καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς ἐπίγραμμα "ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα." σκληρὸν δὲ τοῦτο καὶ οὐκ ἀνθρώ-²⁵ πινον τὸ πᾶσαν ἐγγύην ἀναιρεῖν, κἄν πατέρα τις ἐγγυήσασθαι βούληται. ὁ δὲ Ὅμηρος ἄλλη διανοία κέχρηται, ὅτι τῶν δειλῶν καὶ εὐτελῶν εὐτελεῖς ὀφείλουσιν εἶναι καὶ αἱ ἐγγύαι. ἀντὶ τοῦ μείζων εἶ, ὡς Πόσειδον, ἢ κατὰ τὸ ἀπαιτεῖσθαι παρ' ἐμοῦ· ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἐξῆς, πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι καὶ καταλάβοιμι; B.H. ³⁰

διὰ τούτου ἀπαγορεύει τὴν ἐγγύην παντελῶς. B.

352. πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι] εὐρίσκοιμι, καταλαμβάνοιμι. "ὄχεις

1. ἀπῆν Pellerus. ἦν T. 12. παρὰ τοῦτο—πάρα δ' ἄτα om. P.
8. δειλῶν ex scholio inferiore co- 30. Post καταλάβοιμι addit H.
dicis B. correctum pro δειλῶν. ἕως γὰρ Διὸς τὸ Ποσειδῶν οἱ πω . . .
9. ἀδικουμένων] ἀδικημάτων P.Q.V. CRAMER. Non intelligo.
Quod ἠδικημένων esse potest.

τόνγε σύεσσι" (ν, 407.). V. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, πῶς ἂν εὐθύνομι, γράφει. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ δῆσαι. καὶ σὺ θρασὺς ὄρᾳς, φησὶν ὁ λόγος, ἀρνεῖται δὲ, οὐ δύναμαί σε δῆσαι. ὁ γὰρ ἐγγνώμενος ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς γίνεται. εἰ γὰρ ὁ Ἄρης ἀποδράσας, φησὶν, οἴχεται φυγῶν, πῶς ἂν σὲ ἀντ' ἐκείνου δῆσαιμι ὄντα μου πολλοῦ γενναιότερον; ἦτοι διὰ τὴν 5 αὐτοῦ ἀσθένειαν, ἢ διὰ τὴν αἰδῶ τὴν πρὸς ἐκείνον. H.M.Q.T.V.

πῶς ἂν ἐγὼ σε, φέριστε, μετ' ἀθανάτοισι δέοιμι] ἐπιζητῶ εἰς τοὺς θεούς. ἢ δεσμήσαιμι καθὰ τὸν Ἄρην. E.

355. χρεῖως] χρεῖως, τὸ χρέως, τῷ χρεῖ. Ἀττικῶς δέ ἐστι τοῦτο. πλεονασμὸς δέ ἐστι τοῦ ι ἐν τῷ χρεῖως. Ἀρίσταρχος δὲ 10 δεσμὸν γράφει. Q.

361. Θρήκηρδε] φιλοπόλεμοι μὲν οἱ Θρᾶκες καὶ ἀφωρισμένοι τῷ Ἄρει. B.

362. ἢ δ' ἄρα Κύπρον] οὗτος ὁ στίχος ἐπλάγησε τὸν Ἡσιόδου εἰπεῖν Κυπρογένειαν τὴν Ἀφροδίτην. Cod. Vind. 56. 15

363. ἐς Πάφον] παρὰ Παφίους οὐκ ἔστιν Ἀφροδίτης ἄγαλμα, τέμενος δὲ μόνον καὶ βωμός. ἐμπείρως οὖν Ὀμηρος εἶπεν ἐς Πάφον ἐπάγει, ἔθθα δὲ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις. E.T. πόλις Κύπρου. ἀπὸ γενικοῦ εἰς τὸ εἰδικόν. ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ, ἔθθα γάρ οἱ. H.

1. πῶς ἂν εὐθύνομι] Sic Q. et V. it. Etym. M., 256, 24. Barnesius scribit πῶς ἂν σ' εὐθύνομι, quod et ratio sane et metrum poscit. BUTTM.

2. γράφει om. H.M.

ὄρᾳς et ἀρνεῖται δὲ om. Q. Barnes. ex his omittit verba καὶ σὺ θρασὺς eorumque loco substituit καὶ δεσμεῦσαι, Etymologo, ut ait, auctore. Nimirum in Etym. verba hujus scholiastæ inde ab εὐρίσκομι usque ad ἐπὶ τοῦ δῆσαι leguntur, additis verbo δῆσαι his: καὶ δεσμεῦσαι. Cf. not. sq. BUTTM. Fragmentum hujus scholii est in T. sic scriptum, ἀρνεῖται δὲ ἔτι οὐ δύναμαί σε δῆσαι, ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἐγγνώμενος ἐν τοῖς αὐτοῖς κακοῖς, ἐν οἷς ὁ ἀποδράσας. ἔτι ὁ Ἄρης οἴχεται, φησὶ, λυθεὶς φεύγει, πῶς ἂν σε ἀντ' ἐκείνου δῆσαιμι ὄντα πολλῷ αὐτοῦ γενναιότερον; ἦτοι διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀσθέ-

νειαν ἢ διὰ τὴν αἰδῶ τὴν πρὸς ἐκείνον.

7. φέριστε—δέοιμι] Memorabilis varietas, cujus vestigia in præcedenti quoque scholio deprehendere videor in his, καὶ σὺ θρασὺς, quæ novum potius scholium ordiuntur. BUTTM.

11. δεσμὸν] Porsonus de H. ad vers. 353. "Schol. χρεῖως et χρεῖως. Ἀρίσταρχος δὲ δασμὸν γρ. sc. pro δεσμὸν." Ut incertum sit, ex his quidem relationibus, volueritne Aristarchus primo loco δασμὸν tributum, nullam, pro δεσμὸν: in altero loco δεσμὸν ὑπαλύξας: quod per metrum quidem non pejus esset vulgato χρεῖως ὑπαλύξας. Quanquam Aristarchus si hoc posterius mutatum isset, δεσμούς ni fallor potius posuisset. BUTTM.

14. Ἡσιόδου] Theog. 199.

16. ἔστιν] ἔστι γάρ T.

364. ἔνθα δέ μιν Χάριτες] παρθένοι καὶ οὐδέπω γεγάμηται· οὐ γὰρ δὴ ὁ Ἥφαιστος δύο εἶχε γυναῖκας (Π. σ, 382). ἀλλ' οὐδὲ γὰρ ὁ Ὑπνος ἤλασε τὴν Πασιθέαν· ἤρμιστο γὰρ παρὰ τῆς Ἥρας (Π. ξ, 267). καὶ δύο γενέσεις Χαρίτων, αἱ μὲν Εὐρυνόμης καὶ Διὸς, αἱ δὲ Ἥρας καὶ Διὸς ἔτι παρθένοι· δεῖ δὲ Ἀφροδίτῃ παρθένων. Τ. 5

365. ἐπενήνοθεν αἰὲν ἔοντας] γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐνῶ ῥήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ μιγνύω καὶ συνάγω. ὁ παρατακτικὸς ἦρσεν, καὶ μετὰ τῆς ἐπί καὶ ἐν ἐπενήνοθεν, ἀντὶ τοῦ ἐσώρευον. Ε. ἐπανθεῖ, ἐπιχρίει. Η. ἐπικινεῖται, ἔπαστιν, ἐπανθεῖ. Β. ἐπῆν, ἐπέκειτο. V.

369. δολιχῆρετμοι] δολιχὰς ὁδοὺς διασύνοντες καὶ μὴ κάμνοντες, ἢ¹⁰ δολιχῇ ἐρεσίᾳ κάμνοντες. Τ.

370. Ἄλιον προπαροξύτονον τῷ τόνῳ, μονῶξ ὀξύτόνος. Η.

372. τὸ ἐξῆς, “οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοισι, τὴν ἕτερος ῥίπτασκεν. Η.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν] παλαιὸν τὸ ἔθος καὶ παρὰ Λακεδαιμο-¹⁵ νίοις δέ. εἰς τὰ σφαιρομάχια τεθέαμαι, φησὶν ὁ Πῖος. εἰκὸς δὲ καὶ τὴν Ναυσικαῶν διὰ τοῦτο καὶ τῆς σφαίρας τῇ παιδιᾷ τέρπεσθαι. Ε.Ω.

375. ἰδνωθεὶς ὀπίσω] ἀνακλιθεὶς ἑαυτὸν ὀπίσω ἀνέβαλλε τὴν σφαῖραν εἰς ὕψος. ἐλάμβανεν αὐτὴν ὁ ἕτερος ταῖς χερσὶ πρότερον²⁰ ἐπὶ τὴν γῆν πεσεῖν καὶ πρὸ τῶν πολλῶν. Τ.

3. ἤλασε] παρ' αὐτῆς ἔλαβε Prel-
lerus.

9. ἐσώρευον] Ne puta hunc scho-
liasten hic legisse ἐπενήνοθεν. Sed
cum in collectionibus ad ordinem
alphabeti factis, glossæ ἐπενήνοθεν et
ἐπενήνοθε contiguæ essent, ut adhuc
sunt apud Apollonium et Etymolo-
gum, alteram pro altera hic ex-
cerptavit nictitans compiler. BUTT.

13. προπαροξύτονον] Conf. ad v.
119.

17. εἰς τὰ σφαιρομάχια] Vocabu-
lum ἢ σφαιρομαχία de pilæ lusu
apud Pollucem 9, 107. et apud scri-
ptores Latinos (vid. Gesn. Thes.)
exstat. Neutrum plurale præbet
Eust. ad h. l. in his verbis, καὶ ἐνεχω-
ρίσθη φασὶ Λακεδαιμονίοις ἀγῶν τὰ σφαι-
ρομάχια. Patet autem nunc hoc il-

lum ex hoc nostro scholio hau-
sisse. In quo mendosam esse vo-
culam εἰς vel inde patet quod nul-
lum ea præbet cum præcedentibus
nexum, qualis esse tamen debet si
σφαιρομάχια hæc ad Lacedæmonios
spectant: neque huc trahi potest
dictio θεωρεῖν εἰς—, quæ significat
spectandi causa proficisci. Quare
cum idem hic Pius supra etiam ad
δ, 356., de rebus in itineribus sibi
visis loquatur, suspicor, τὰ σφαι-
ρομάχια esse locum, ædificium huic
lusu destinatum; id autem tan-
quam pristini illius Lacedæmonio-
rum moris etiam tum superstes si-
bique Spartæ visum monumentum
a Pio hic memorari; scribendum
que esse εἰς τὰ σφ. BUTTM.

377. ἀνθὺν] ἀνακινεῖν εὐθέτως. Q. ἔγκειται τὸ ἄνω καὶ τὸ ἰθύνειν, οἷον ἀνορμῶντες· ἤλλοντο γάρ. V.

379. ταρφέ ἀμειβομένω] πυκνῶς πλέκοντες εἰς ἀλλήλους ἐναλλασσόμενοι. V.

ἐπελήκειον] ἐπεκρότου, ἐπεισόφου. T.

5

380. κόμπος] γρ. δοῦπος. P.

383. ἀπειλήσας] ἐπηγγείλω. “οὐδ’ ἠπέιλησεν ἄνακτι” (II. ψ, 863.). H.

βητάρμονες] ὄρχησται, οἱ διὰ τῶν ποδῶν ὄρχούμενοι, ἀπὸ τοῦ ἤρμους μένος βαίνειν. V.

10

θαυμάζοντος τοῦ Ὀδυσσεῶς τοὺς ὄρχηστὰς καὶ μαρτυροῦντος, “ἢ μὲν ἀπειλήσας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους, ἢ δ’ ἄρ’ ἐτοῖμα τέτυκτο,” ἐπάγει ὁ ποιητής, “γῆθησεν δ’ ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,” ἐνδεικνύμενος τὸν ἀγωνιῶντα καὶ φροντίζοντα μὴ πάλιν διαπέση καὶ ἀλαζῶν εἶναι δόξῃ, ὥστε καὶ προάγεσθαι ἐπὶ τὸ ἐπαυκεῖν τὸν μαρ-¹⁵ τυρήσαντα ἀλήθειαν αὐτῷ· “ὁ ξεῖνος μάλα μοι δοκεῖ πεπνυμένος εἶναι.” καὶ ἐπὶ τούτῳ δῶρα δίδουσι προτρέπεται τοὺς παρόντας. λοιπὸν δὲ ὄντων ἐτι ἀπράκτων ὧν ἀπηγγείλατο, τὸ τῆς φῶδης καὶ τὸ τῆς ἐσθῆτος καὶ τὸ τῶν λουτρῶν τῶν θερμῶν· εἶρητο γὰρ “αἰεὶ δ’ ἡμῖν δαῖς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε, εἴματά τ’ ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ²⁰ καὶ εὐναί” (248.)· ἢ μὲν ἐπίδειξις τῆς ἐσθῆτος οὐ μόνον δι’ ὧν ἐνεδύοντο μαρτυρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν δωρήσασθαι παρεκελεύετο. δώδεκα γὰρ, φησὶ, κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες, τρισκαίδεκατος δ’ ἐγὼ αὐτός· τῶν οἱ φᾶρος ἕκαστος εὐπλυνῆς ἠδὲ χιτῶνα, καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε. τῶν δὲ λουτρῶν ἢ ἐπίδειξις καὶ τῆς δαιτὸς ἐν οἷς²⁵ φησιν “ἀμφὶ δὲ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἴηνατε, θέρμετε δ’ ὕδωρ, ὄφρα λουεσσάμενός τε ἰδῶν τ’ εὖ κείμενα πάντα δῶρα δαιτί τε τέρπηται καὶ αἰοιδῆς ὕμνον ἀκούων” (426—9.). ὅθεν καὶ τούτοις πάλιν μαρτυρεῖ ὁ Ὀδυσσεύς· “ἀσπασίως μὲν ἰδὼν θερμὰ λοετρά” (450.)· καὶ περὶ τοῦ φῶδου λέγων ὡς “καλὸν ἀκούεμεν ἐστὶν αἰοιδῶν” (1, 3.). περὶ δὲ τῆς³⁰ δαιτὸς “οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι” (1, 5.).

E.H.Q.

384. ἐτοῖμα] οὕτως ὁ τόνος, οὐ προπαροξυτόνως. H.

1. ἔγκειται] παρὰ V.

τὸν εἶματ’ ἐξαμοιβὰ.

3. πλέκοντες] διαπλέκοντες Barnes.

33. προπαροξυτόνως correxi pro

17. λοιπῶν H. λοιπῶν E.Q.

παροξυτόνως.

20. εἴματά τ’ ἐξημοιβὰ] Scribaba-

385. γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο] κεχαρισμένην τοῖς ἀκούουσι τὴν μαρτυρίαν προφέρων εἰς χαρὰν ἐκίνησε τὸν Ἀλκίνοον. δηλον δὲ ἐκ τῆς διαθέσεως ἧς ἔχει ἐπενεχθέντων αὐτῶν· δῶρα γὰρ δίωσι καὶ τοὺς ἄλλους συμβάλλειν προτρέπεται. Q.

390. δῶδεκα γὰρ κατὰ δῆμον] δηλον δὲ ἐκ τούτων ὅτι ἀριστοκρατία τίς ἐστίν, ἐξέχει δὲ ἐν αὐτοῖς ὁ Ἀλκίνοος δῶδεκα ὄντων, ὡς ὁ ἐξῆς στίχος δηλοῖ. E.Q. ἐκ τούτου δηλον ὅτι ἀριστοκρατία ἦν, ὅποια καὶ ἡ εἰς Ἴλιον ἐγένετο στρατεία· ἕκαστος μὲν γὰρ τῶν ἰδίων ἤρχεν, εἷς δὲ ὁ τὴν πάντων ἀρχὴν κεκτημένος. T.

393. ἐνείκατε] καὶ αὐτὸν συμπαλαμβάνει· ἐπιφέρει γὰρ “αἶψα 10 δὲ πάντα φέρωμεν,” καὶ ἡ Ἀρήτη “ἐν δ' αὐτῇ φᾶρος θῆκεν” (441). τὸ δὲ τάλαντον χρυσοῦς εἶχε τρεῖς, ὡς καὶ Φιλήμων ὁ κωμικὸς “δύ εἰ λάβοι τάλαντα, χρυσοῦς ἐξ ἔχων ἀποισεται.” T.

394. ἀολλέα] ὁμοῦ συναχθέντα, ἀθρόα. V.

396. Εὐρύαλος δὲ ἐ αὐτὸν] ὁ τὸν Ὀδυσσεά ὀνειδίσας ὡς τινα πλω- 15 τῆρα καὶ μὴ ὡς στρατιώτην τιμήσας. Q.

Ἀρίσταρχος τὴν ἐ ἐγκλίνει καὶ Ἡρωδιανός. H.

403. ᾧ ἐπὶ κόπη ἀργυρῆ] ἀναστροφή τῆς λέξεως, ἐν ᾧτινι ἄρι 20 ἦτοι φασιγάνῃ καὶ σπάθῃ ἀργυρῆ κόπη ἦν. H.Q.

404. κουλεός] ἡ ξιφοθήκη. V.

20

κουλεὸν] γρ. κουλεός. H.

408. βέβακται] πεφλυάρηται. ἔνθεν καὶ βάβαξ, παρὰ τὸ βάζειν, ὁ κεκράκτης. E.V. εἶρηται παρὰ τὸ βάζειν. ἀμνηστείαν δὲ ἀξιοῖ τῶν πρότερον εἰρημένων γενέσθαι. T.

[409. φέροισεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι· ὅμοιον τούτῳ εἶπε καὶ ὁ ἅγιος 25 Γρηγόριος ὁ θεολόγος ἐν τῷ κατὰ Ἰουλιανοῦ πρώτῳ στηλιτευτικῷ. ἔχει δ' οὕτως· τοῦτο μὲν δὴ τὸ ἐμὸν θαῦμα. καὶ εἰ μὲν ψευδὲς, αὔραι φέροισεν, εἰ δ' ἀληθὲς, πάλιν Βαλαάμ προκηρύττει καὶ δαίμονες ὁμολογοῦσι τὸν Ἰησοῦν ἄκοντες καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων, ἵνα μᾶλλον πιστωθῇ ἡ ἀλήθεια. E.] 30

413. καὶ σὺ φίλος] καὶ σὺ, φησὶν ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀττικῶς. μὴ ἔτι γένοιτο τοῦ ξίφους ὃ μοι δέδωκας ποθὴ ἐπὶ τὸ ἐμπροσθεν ἦτοι ἐπιθυμία. Q.

13. ἐξ ἔχων addidi ex Etym. M. p. 744, 38. ubi ἔχων ἐξ. quod correxit Petitus.

19. σπάθῃ H. σπαθηρᾷ Q.

22. βάβαξ] βᾶξ V.

23. ὁ κεκράκτης Butt. ἐκεκράκτης E. ὁ κράκτης V.

25—29. Scholion manus recentissimæ in E.

415. ἀρεσσάμενος] φιλοφρονησάμενος. Q.

424. φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ] τὸ κιβώτιον, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ χέ-
εσθαι τὰ ἐμβαλλόμενα. Q.

425. ἐν δ' αὐτῇ] λείπει τὸ, ἵνα βάλλωμεν τὰ δῶρα τῶν Φαιάκων.
καὶ αὐτὴ δὲ πρόσφερε τὸ φάρος καὶ τὸν χιτῶνα. τὸ γὰρ ποτήριον 5
φιλοτιμίας ἔνεκα δίδωμι. B.Q.

426. ἀμφὶ δέ οἱ] ἔνεκα δὲ αὐτοῦ. B.

ἰήνατε] εὐφράνατε, θερμάνατε. B.

430. ἄλεισον] τὸ ἔκπωμα τὸ τετορνευμένον. H.

434. τρίποδα] γρ. καὶ λέβητα. εἶχε δὲ ὁ λέβης τρίποδα. H. 10

443. θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον] ἐπίβαλε. δεσμοῖς γὰρ ἠσφαλί-
ζοντο τὸ παλαιὸν νεωτέρων γὰρ Λακώνων ἢ κλείς. τὸ δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ
ποιῆσαι τὸν Ὀδυσσεά ἐξασφαλιζόμενον ἀπρεπές. δοκεῖ γὰρ μὴ πι-
στεύειν τοῖς συμπλέουσι. διὸ τῇ γυναικὶ τὰ περὶ τὴν ἀσφάλειαν
τῆς χηλοῦ ἀπέδωκεν. B.Q. ἔκτεινον, οἶον ἐπὶ . . . “ καθ' ὁδὸν δη-
15 λήσεται” (444). καθ' ὁδὸν τουτέστι τὸν πλοῦν, δηλήσεται δὲ ἀντὶ
τοῦ κακοποιήσει. T.

444. ὀπίτ' ἂν αὔτε εὐδήσθα] τοῦτο συντελεῖ εἰς τὴν ἀπολογία
τοῦ Ὀδυσσεῶς ἕκνον. εἶκε γὰρ κατ' ἰδίωμα ἀκολουθοῦν ταῖς ναυσὶ
τῶν Φαιάκων κατακεκοιμηθῆσαι καταπλέων εἰς τὴν πατρίδα. Q. 20

448. δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη] ἐδίδαξεν, ἐπεὶ πρότερον οἱ ἑταί-
ροι ἔλυσαν τὸν ἄσκον. E. ἴσως ἐδίδαξεν αὐτὸν διὰ τὸ λύσαι τοὺς
ἑταίρους τὸν ἄσκον τοῦ Αἰόλου. H. πιθανῶς πᾶν ἐπὶ τὸν παρ'
Αἰόλου τῶν ἀνέμων ἄσκον, ὃν οἱ ἑταῖροι ἔλυσαν. παρὰ τῆς πολυτρο-
πωτάτης ἔμαθεν ἰδέαν δεσμοῦ. οὐδέπω γὰρ ἔγνωστο ὁ δακτύλιος. T. 25

449. αὐτόδιον] ἐξ αὐτῆς ἐκείνης τῆς ὁδοῦ, οὐκ ἀλλαχοῦ που παρα-
χωρηθέντα· ἢ αὐτοδίως, πρὶν ἀλλαχοῦ πορευθῆναι μετὰ τὸ δῆσαι τὸ
κιβώτιον. E. παραχρήμα, ἐξ αὐτῆς ὁδοῦ· ἢ αὐτοδίως, πρὶν ἀλλαχοῦ
χωρισθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τῆς κιβωτοῦ. B.Q. ἐπ' αὐτῆς τῆς
ὁδοῦ, πρὶν ἀλλαχοῦ που ἀπελθεῖν. T. 30

450. ἀσάμινθον] ἀσάμινθος λέγεται διὰ τὸ μινύθειν καὶ οἶον

10. γρ. καὶ λέβητα] Glossema BUTTM.

11. ἠσφαλίζοντο Buttm. pro ἠφα-
νίζοντο.

13. δοκεῖ γὰρ] Immo δοκεῖ γὰρ ἄν.

14. διὸ τῇ Buttm. pro διότι.

15. ἀπέδωκεν] Sc. ὁ ποιητής.
BUTTM.

ἀφανίζῃν τὴν ἄσπην ἦτοι τὸν ῥύπον. τὸ δὲ ρά παραπληρωματικὸς σύνδεσμος. H.P.Q.

451. ἐπεὶ οὗτοι κομιζόμενοι] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἄλλως κομιζόμενος ἦτι κομιδῆς καὶ ἐπιμελείας ἤξιωμένος, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἐπιφερομένου “τόφρα δὲ μοι κομιδὴ τε θεῶ ὡς ἔμπεδος εἶη.” B.H.Q. 5

453. θεῶ ᾧς] ὡς θεῶ εἶπε διὰ τὴν εὐεξίαν τοῦ σώματος, καθόσον μὲν καὶ ἡ Καλυψὼ ὑπισχνεῖτο θῆσειν ἀθάνατον. B.

455. ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ καί. εἰς τὸ χιτῶνα ὑποστικτέον. H.

456. οἰνοποτῆρας] τοὺς εὐνοχομένους, τοὺς φέροντας ταῖς χερσὶ ποτήρια οἴνου πλήρη. Q. 10

458. στῆ ρά παρὰ σταθμῶν] ἐπίτηδες ἵνα ὑπομνήσῃ αὐτὸν τῆς ἐνέργειάς. Q.

459. ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρῳσα] γρ. ἐπεὶ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν. P.

462. ζῳάγρια] τὰ ὑπὸ τῆς . . . ἀγρεύματα· τὸν γὰρ ὑφ’ αὐτῆς σεσσωμένον ὄρῳσα καὶ πολλῆς ἤξιωμένον τμηῆς χαίρει καὶ τὴν ἐκείνου 15 σωτηρίαν ἐξιδιοποιεῖται. οὐκ οὐκ ἀκάλαστον ὑπολαμβάνειν χρὴ τὴν κόρη. προσαγόρευσιν γὰρ ἡ κόρη περιέχει καὶ παράκλησιν μνήμης πρώτη γὰρ ὀφείλεισθαι χαίρειν. T.

465. τὸ νῦν ἀντὶ τοῦ δή. οὕτω δή. H.

466. ὡς εὐχομαι θεῶ, οὕτως καὶ σε εὐξομαι. H. 20

468. σὺ γὰρ μ’ ἐβιόσσω, κούρη] εἰς τὸν βίον εἰσῆγαγες, ἔσωσάς με βίῳ, ἀνεζωπύρησας. T.

ἐβιόσσω] τὸ ζῆν περιεποιήσας, ἔσωσας. V. ἐβιόσσω] γρ. βιώσω. H.

476. ἀμφοτέρωθεν τῆς ῥάχους ἦν πολὺ λίπος. H. 25

477. κῆρυξ, τῆ δὴ, τοῦτο πόρε κρέας] τὸ τῆ ῥήμα προστακτικὸν ἐστὶ παρὰ ποιηταῖς εἰρημένον χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικῶ. καὶ ἔστιν ἀπὸ θέματος τοῦ τῶ, ὡς λῶ λῆς λῆ, ζῶ ζῆς ζῆ, αὕτω τῶ τῆς τῆ. τούτου ὁ παρατατικὸς ἔτων ὡς ἔζων, τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον ἔτης ἔτη, ὡς ἔζης ἔζη. ἐκ τούτου τοῦ τρίτου κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε 30 τῆ γίνεται τὸ προστακτικὸν ὡς ἐχρύσου χράσου. τὸ δὲ φάγησι κατ’ ἐπέκτασιν. τὸ δὲ ἐξῆς, δέξαι τοῦτο καὶ πόρε κρέας Δημοδόκφ. B.Q.

480. τιμῆς ἔμμοροι] μερίδος τιμητικῆς μετέχουσιν. τὸ δὲ

1. τὴν ἄσπην H. τὴν ἄσπην P.Q.

13. γρ. addidit Buttm.

26. τὸ τῆ Buttm. pro τοῦτο.

28. τοῦ τῶ] Vid. schol. ι, 347. BUTTM.

“προσπιύξομαι” ἀντὶ τοῦ δεξιόσσομαι, ὡς καὶ ὁ βασιλεὺς τὸν νικηφόρον “νώτοισιν ὄρῳ Αἴαντα” (II. η, 321). T.

485. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος] δαιμονίως τῇ τάξει ἐχρήσατο. οὐ γὰρ ἅμα τῇ δόσει τῶν κρεῶν εὐθὺς ἐπιτάττει τὰ περὶ τὸν ἵππον ἄδειν, ἀλλὰ προθεραπεῦσαι μὲν τῇ τιμῇ. τὸ δὲ πρόσταγμα εἰς καιρὸν 5 ὑπέθετο ὅτε ἔμελλεν ἐκεῖνος αἰεῖδειν. Q.

487. ἐνταῦθα τελεία ἢ στιγμή. H.

488. ἢ σέ γε μοῦσ'] ἢ Τερψιχόρη, ἢ αἱ Μοῦσαι. E.

489. λίην γὰρ κατὰ κόσμον] τοῦτο ἤδη τοὺς παρόντας εἰς πόθον ἄγει. πόθεν οὗτος οἶδεν ὅτι κατὰ κόσμον ἄδεται τὰ πράγματα Δημόδοκῳ; 10 τὸ δὲ ἐξῆς γυμνότερον, ὥστε που ἢ αὐτὸς παρών. H. ἤδη τοὺς παρόντας εἰς ἐπίτασιν ἄγει. . . ζητοῦσι πόθεν οὗτος, ὅτι καλῶς τὸν νόστον τῶν Ἀχαιῶν. . . παρὰ Μούσης δὲ φησι μανθάνειν, ἐπεὶ οἱ Φαίακες ἀνεπίμκτοι. τὸν ἵππον ἄδειν κελεύει, ἵνα γνωρισθῇ, διὸ καὶ ἐπίτηδες ἀκούει. οὐ προανακρίνουσιν αὐτὸν, ἵνα ἢ φιλοξενία μείζων φανῇ καὶ 15 μὴ εἰς τὴν δόξαν αὐτὸν νομίσωσι τιμᾶν. καὶ ἄλλως δὲ οὐκ εἴωθεσαν πρὸ τοῦ ξενίζειν ἐπερωτᾶν. T.

491. ἢ αὐτὸς] γρ. καί, ἢ αὐτός, ἀντὶ τοῦ καθά. H.

ἢ ἄλλου] παρά. GI. H.

ἄλλου ἀκούσας] τὸ γὰρ μὴ παρὸν ὡς ἐν Τροίᾳ Δημόδοκος πάντως 20 οὐκ ἄλλου ἀκούσας ἦσε φημὲν ὅτι αὐτοδίδακτος ἦν ὑπὸ θεοῦ ἐμπνεόμενος, ὡς καὶ αὐτὸς φησιν, “ὄν πέρι μοῦσ' ἐφίλησεν” (63.). Q.

492. ἀλλ' ἄγε δῆ] πιθανὸν τὸ ἐπίταγμα, ἵνα παρ' ἄλλου μαθόντες 25 τὰς ἐν Ἰλίῳ πράξεις ὑπομένοντες ἀκούωμεν, ἐπειδὴ πᾶς ἔπαινος φθόνον παρὰ τῶν ἀκούοντων ἐπάγεται, ἢ δὲ ἐπαινουμένῳ προσώπῳ 25 ἀκρόασις μείζω τὴν ἐκπληξιν. Q.

ἵππου κόσμον] τὴν κατασκευὴν, ἢ τὴν οἰκονομίαν, ἢ τὴν ὑπόθεσιν.

B.Q.

493. Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ] οἱ τῶν Ἑλλήνων τέκτορες. P.
Ἐπειὸς] ὁ τῶν Ἑλλήνων τέκτων. V.

30

σὺν Ἀθήνῃ] τοῦτό τινες τοῖς ἐξῆς συνάπτουσιν. E.

494. δόλον] Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης, δόλω, φασίν. H.

δοῖος Ὀδυσσεύς] διὰ τούτου καὶ πτολίπορθος ὁ Ὀδυσσεύς. τὸ μὲν

19. ὢ Butt. pro ἢ.

μένω προσώπῳ idem quod ἐναντίον τοῦ

20. τὸ γὰρ —] Hæc non integra.

ἐκ. προσ. valere debent quidem; an

24. πᾶς ἔπαινος] Propria laus,

possint non dicam. BUTTM.

puta. In seqq. autem hæc ἐπαινου-

γὰρ κατασκευάσµα, ὁ ἵππος, Ἐπειοῦ καὶ Ἀθηναῶς ἦν, τὰ δὲ ἔργε-
ρήµατα Ὀδυσσεῶς· οὗτος γὰρ ὁ προτρεψάµενος ἐµβῆναι τοὺς Ἀχαι-
οὺς. T.

ὄν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν] νῦν μὲν εὐθέως πόλιν ἄκραν. ἀνόητοι δὲ οἱ Τρῶες
εἰσαγαγόντες καὶ τότε ζητοῦντες μὴ ἄρα ἐνέδρα ἐντός. ἡ Ἀθηναῖς δὲ
βλάβασα αὐτῶν τὰς φρένας καὶ ἡ εἰμαρμένη. ἀνόητοι δὲ καὶ οἱ παρα-
κινδυνεύοντες καὶ εἰσελθόντες. ἔστι δὲ εἰπεῖν ὅτι ὁ καιρὸς ἐβιάζετο·
οἱ γὰρ ἀριστεῖς ἤδη ἐτεθήκεσαν καὶ χρόνος ἦν ἤδη πολὺς, καὶ τοῖς
πολεμίοις ἐπήεσαν σύμμαχοι καὶ ἐτετεύχιστο ὑπὸ θεῶν ἡ πόλις, καὶ
φθοροεῖτο τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὅποτε καὶ μετὰ νίκην ἀναστρέψαντες¹⁰
κακοῖς περιέπεσον. διὸ ἐπιβουλήν ἐποίησεν, ὡσπερ καὶ οἱ ἰατροὶ . . .
κινδυνευομένους ἐπιχειροῦσι ταῖς θεραπείαις. T.

497. αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν] γρ. αὐτίκα καὶ πᾶσιν. H.

αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μιθήσομαι] οὐχ ὑποθήσομαι, ἀλλ' εὐθέως μαρ-
τυρῶ. καλὸν δὲ μισθὸν ἀποδώσειν ἐπαγγέλλεται πᾶσι φανεράν αὐτοῦ¹⁵
τὴν δόξαν ποιήσειν. T.

499. ὁ δ' ὄρμηθεῖς] ἐκ θεοῦ ἐμπνευσθεῖς· ὁ γὰρ δύναμιν καὶ ὄρμη-
ἐκ θεοῦ λαβὼν, ἡ ἀπὸ θεοῦ τὴν ὄρμην ποιησάµενος· ἔθος γὰρ ἦν αὐ-
τοῖς ἀπὸ θεοῦ προοιµιάζεσθαι. T.

θεοῦ ἤρχετο] ἀπὸ τῆς Μούσης ἐμπνευσθεῖς· ἡ ἀπὸ θεοῦ ἀρξάμε-²⁰
νος. P. ἀπὸ θεοῦ τὴν ἀρχὴν τῆς τραγῳδίας ποιούμενος· ἡ ἀπὸ τῆς
Μούσης ἐμπνευσθεῖς. H. Q.

506. ἄγχ' αὐτοῦ] πλησίον αὐτοῦ. H. γρ. ἤμενοι ἀμφ' αὐτόν. P.

τρίχα] βαρυτόνωος τὸ τρίχα. H.

σφίν] ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς. V. 25

507. διατμήξαι] Ἀρίσταρχος διαπλήξαι, ὡς ἀλλαχοῦ, "τὰς μὲν
ἔπειτα διαπλήσσοιτες Ἀχαιοί" (II. ψ, 120.). H.

κοῖλον δόρυ] ἀπὸ τοῦ λέγεσθαι τὰ ξύλα δούρατα ὠνόμασε τὸν ξύλι-
νον ἵππον ἐκεῖνον δόρυ κοῖλον. τὸ δὲ νηλεῖ χαλκῷ ἐτυμολογεῖται ἐκ
τοῦ νη στερητικῷ καὶ τοῦ ἐλέους, ἦτοι τὸ ἐλέους ἐστερημένον. Q. ³⁰

508. ἐρύσαντες] ἐλκύσαντες. V.

ἐπ' ἄκρας] ἐπὶ κρημῶν, ἢ ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως. B.

11. ἐπιβουλήν Prellerus. περὶ βου-
λῆς T.

21. ποιούμενος· ἢ addidit Butt.

25. σφίν] Sic in ed. ant. Fuit
itaque fortasse σφίν ἐήδανε. BUTT.

31. ἐλκύσαντες] Nominativum ob-
serva, qui est etiam in duobus Vin-
dob. et habet quo se commendat.
BUTTM.

509. θεῶν θελκτῆριον] ἰλαστήριον, εἰς τέρψιν θεῶν εἶναι. τέρπει γὰρ τοὺς θεοὺς τὰ ἀναθήματα. B.Q.

510. τῇ περ δὴ καὶ ἔμελλεν] ἤτινι βουλῇ καὶ μετέπειτα ἔμελλε τελειωθῆσθαι τὸ εἶναι αὐτὸν θελκτῆριον εἶναι. εἶπε γὰρ, τρίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βουλή. Q.

515. ἄλλον τρόπον ἐξετραγῶδει ὡς τὴν πόλιν πορθοῦντα καὶ διαφθείραντα. H.

ἰκπόμεν ἐκχύμενοι] ἐνάργειαν ἐποίησε διὰ ταύτην τὴν λέξιν· καταλείποντες γὰρ τὸν κοῖλον λόχον καὶ ἐκχυθέντες κατὰ τὴν πόλιν ἐπόρθουν αὐτήν. καὶ ἄλλος μὲν ἀλλαχοῦ τὴν ὄρμην ἐποίησατο ὡς ἐπὶ 10 νυκτός, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς σὺν τῷ Μενελάῳ ἐπὶ τὸν Δηϊφόβον. καὶ ἐνίκησαν γνώμη Ἀθηναῖς δεινότατον πόλεμον πολεμήσαντες. T.

516. πόλιν κεραϊζέμεν] τὴν πόλιν πορθοῦντα καὶ διαφθείροντα. Q. αἰπήν] ἀπὸ μὲν τοῦ αἰπός ἢ αἰπή καὶ ἢ ὑψηλὴ γίνεται, ἀπὸ δὲ τοῦ αἰπύς ἢ αἰπειᾶ. B.

517. προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο] ἄλκιμος γὰρ οὗτος γέγονε μετὰ θάνατον Ἐκτορος. E.Q. καὶ ἐκ τούτου οἱ μεταγενέστεροι τὴν Ἑλένην καὶ Δηϊφόβον γήμασθαι λέγουσι. E.P.Q.V. ἐντεῦθεν διὰ ζηλοτυπίαν ἐλθεῖν τεθηκότος Ἀλεξάνδρου. ἀλλὰ στρατηγὸς μετὰ τοῦ Ἐκτορος θάνατον γέγονεν ὁ Δηϊφόβος ἀλκιμώτατος ἂν τῶν Πριαμι-20 δῶν. τούτου δὲ ἀναιρεθέντος εὐχειράτωι οἱ λοιποί. εἶπετο δὲ τῇ Ἑλένη οὐχ ὡς ἀνὴρ, ἀλλ' ὡς στρατηγὸς καταπαρίζουσιν φυλάττων. ἦνδαι δὲ τὴν Δηϊφόβου οἰκίαν ὁ Ὀδυσσεὺς ὅτε αὐτομολῶν εἰσῆλθε. τούτων δὲ εἰρημένων ὑπὲρ Ὀδυσσεύς ἐξῆς ὁ λόγος πιθανῶς γράφει τὸ . . . διηγούμενον τῶν καθ' . . . εἰ γὰρ μὴ ἀξιόπιστος ὁ λέγων τοῖς 25 Φαίαισιν ταῦτα, ἀλαζῶν ἂν ἔδοξεν εἶναι ἀπιθάνως διηγούμενος. T.

18. ἐντεῦθεν—] Ab initio quæ de- sunt sic fere expleri possunt, ἐντεῦθεν οἱ νεώτεροι τὸν Μενελάον φασὶ διὰ ζηλοτυπίαν κ.τ.λ., vide quæ de hac formula, satis illa scholiastis frequenti, commentatus sum in Ephem. Litter. Hal. 1837 Januar. p. 127 sqq. Solebant sic Aristarchi notations de seriorum poetarum ab Homero dissensionibus indicari. Qui poetæ, nominatim Lesches in Iliade parva (v. Exc. Proculi ap. Muellerum de cyclo Gr. ep. p. 46).

Helenam post mortem Paridis nupsisse Deiphobo finxerunt, cum scholiastes noster Homerum recte observet nihil indicasse nisi Deiphobum ὡς στρατηγὸν Helenam in ædibus suis habuisse, ut cujus ædes tunc velut pryτανεum Trojæ fuissent. Sic explicat locum Od. δ, 276 καὶ τοὶ Δηϊφόβος θεοεικέλος ἔσπετ' ἰούση, quo spectant illa, εἶπετο δὲ τῇ Ἑλένη οὐχ ὡς ἀνὴρ, ἀλλ' ὡς στρατηγός. PRELLER.

519. αἰνότατον πόλεμον] ἔφη δὲ αἰνότατον πόλεμον ταμιάσαστα ἔπειτα νικῆσαι διὰ τὴν μεγάλυμον Ἀθηναῖν, ἦται διὰ τὴν οἰκείαν φρόνησιν καὶ παουρυγίαν. Q. τὸ ἔργον οὐκ ἠθέλησε κοινὸν τῶν Ἑλλήνων γενέσθαι, ἀλλὰ μόνου Ὀδυσσεύς, ὥσπερ καὶ τὸν ἔπικον Ἐπειὸς ἐποίησε σὺν Ἀθηναῖ, Ὀδυσσεὺς δ' ἤγαγεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν τοῦ δό-5 λον. T.

520. διὰ μεγάλυμον Ἀθήνην] διὰ τὴν οἰκείαν φρόνησιν καὶ παουρυγίαν. P.

523. πόσιν ἀμφιπεσοῦσα] περιπεσοῦσα τὸν ἄνδρα περιπτυξαμένη περιχυθεῖσα αὐτῷ. Q. αὐξήσει ἐπὶ τῆς παραβολῆς δι' ἐκάστου τῶν ἐπαγομένων, ὥστε μηδεμίαν ὑπερβολὴν τοῦ οἴκου καταλείπεσθαι· πρῶτον μὲν οὖν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ οἰκτρόν· καὶ γὰρ ἄλλως γυνὴ κλαίουσα πένθιμον ἔχει τὴν διάθεσιν. εἶτα ἐπήγαγε “ φίλον πόσιν,” ἐν ᾧ αὐξήσις ἐστὶ διὰ τοῦ ἐπιθέτου· καταθύμιον γὰρ τινα καὶ ἀρεστὸν θρηνεῖ. εἶτα καὶ “ ἀμφιπεσοῦσα” οὐ γὰρ ἀκούσασα 15 τὴν ἀγγελίαν, ἀλλὰ παρατυχοῦσα τὸν φόνον καὶ ὄρωσα ἐν ὄφει τὸ πρᾶγμα. T.

524. πρόσθε] γρ. προπάρριθε. H.

ὄστε ἔης προπάρριθε] οὐκοῦν οὐ κατ' οἶκον ὑπ' αὐτοῦ χρεῶν καταλαμβανόμενον, ἀλλὰ βίᾳ τὴν ζωὴν ἀφαιρούμενον, καὶ ταῦτα ἐπὶ καλ-20 λίστη προφάσει· οὐ γὰρ ἐν πολέμῳ μισθοφόρῳ διὰ κέρδος τῆς γῆς ἔξεισιν, ἀλλ' ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνιζόμενος. T.

525. Καλλίστρατος, ἄστει καὶ ὄρεσσιν, ὡς τὸ “ ἀμυνόμεναι ὄρεσσιν” (Il. ε, 486.). H.

526. ἀσπαίροντα ἰδοῦσα] γρ. καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα. P. 25

529. εἴρερον] τὴν ἐξ αἰχμαλωσίας δουλείαν νῦν ἐκάλεσεν. ἔχει δέ τινα τοῖς κακοῖς παραμυθίαν τὸ καὶ ἀποδύρεσθαι. φησὶ γοῦν “ αἰψήρως δὲ γόος” (Od. δ, 103.). ἐπὶ ταύτῃ δὲ οὐδὲ ἔξουσία δέδοται δακρύων, ἵν' ἐπικουφίσῃ τὴν συμφορὰν, ἀλλ' εἰς δουλείαν ἄγεται τυπτομένη. πάντα οὖν εἰς αὐτὸν συνήγαγεν ἐπὶ τὴν ὄψιν, τὴν πρό-30 φασιν τοῦ θανάτου καλλίστην οὔσαν καὶ ἔνδοξον, τὴν ἀνάγκην τῆς αἰχμαλωσίας, τὸ μὴ ἀποκλαῦσαι τὴν συμφορὰν ἐξεῖναι. T. αἰχμαλωσίαν, δουλείαν τὴν περὶ τὰ ἔργα. καὶ ἀναπέπλασται κατ' ἀρχὴν παρὰ τὸ ἐραῖν. Q. αἰχμαλωσίαν—παρὰ τὸ ἐραῖν μετὰ ἐλευθερίας

εἶρειν καὶ λέγειν τοὺς δούλους. V. αἰχμαλωσίαν—παρὰ τὸ ἔρᾶν μετὰ ἐπιθυμίας. ἢ κοῦσπον. P.

τὴν ἐξ αἰχμαλωσίας δουλείαν νῦν ἐκάλεσεν, ἀπὸ τοῦ ἔριον. ἢ παρὰ τὸ ἔρᾶν — τοὺς δούλους. ἅπαξ δὲ εἴρηται ἢ λέξις. E. [εἶρερος κατὰ τοὺς παλαιούς αἰχμαλωσία, δουλεία, παρὰ τὸ ἔρᾶν εἶρειν. οἱ 5 γὰρ ἐν δουλείᾳ καὶ τοῦ λέγειν στέρονται μὴ παρρησιαζόμενοι. B.]

τοῖς κακοῖς παραμυθίαν ἔχει τὸ ἀποδακρῦσαι. φησὶ γοῦν “αἰτηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο” (Od. δ, 103.). ταύτη δὲ οὐδὲ ἐξουσία δακρύων δίδεται, ἵνα ἐπικουφίσῃ τὴν συμφορὰν. Q.

531. ψιλῶς τὸ εἶβεν. H.

532. ἐνθ' ἄλλους μὲν] διὰ τί τοὺς ἄλλους ἐλάμβανε δακρύων; ὅτι οὐκ ἐφεξῆς αὐτοῖς συνέβαινε καθεζεσθαι. ἔπειτα ἀπεστραμμένους πρὸς τὴν φθὴν καὶ τὸν Δημόδοκον ἀποβλέποντες εἰκότως ἠγγύουν τὸ γινόμενον. ὁ γοῦν Ἀλκίνοος διὰ τὸ πλησίον καθεζεσθαι στένοντος ἤκουσεν. T.

537. σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν] ὡς οὕτως αὐτὰ εἶπας κατασιγάξει, τῶν δακρύων αἰτιώμενος τῷ ξείνῳ πρῶτον μὲν ἀνθρώπου ἔπασχε τὴν τύχην ὀδυρόμενος ἐξ οἶων εἰς οἶα μετελήλυθε, μετὰ ταῦτα δὲ κλαίει, ἵνα ἀφορμὴν ἐρωτήσεως T.

539. ἐξ οὗ δορπέομεν] ἀντὶ τοῦ ἐξ οὗ δεδορπήκαμεν. B.

541. μάλα] γρ. μέγα. H.

542. ὁ μὲν σχεθέτω] σχεθέτω, φησὶν, ὁ τραγῳδεὺς, ἦτοι κωλυθήτω τῆς τραγῳδίας, ἵνα μὴ τὸν ξεῖνον Ὀδυσσεά καὶ τοὺς ξεινοδόκους, ἦτοι τοὺς ὑποδεχομένους ἡμᾶς τοὺς ξένους ἐπέλθῃ θλιβεροῖς ἄσμασιν. ἔνεκα γὰρ τοῦ ξένου ταῦτα κекίνηται, ἢ τε εὐνοχία καὶ ἡ λύρα. H. Q.

τερπόμεθα πάντες] δημοτικῶς ἄγαν καὶ τοὺς ἄλλους ξεινοδόχους καλεῖ. E. T.

546. ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνος] ὁ ξένος καὶ ἰκέτης ἀντὶ ἀδελφοῦ τυγχάνει ἐκεῖνῳ τῷ ἀνδρὶ δεῖ κατ' ὀλίγον ἀγχιστεύει ταῖς διανοίαις. B. Q.

547. ὀλίγον περ ἐπιψαύει] ὀλίγον, φησὶν, ἐπιψαύει καὶ πλησιάζει

2. κοῦσπος Græcis recentioribus significat τὴν ποδοκάκρυ. Vid. Ducangium. BUTTM.

4. Seclusi verba εἶρερος — παρρησιαζόμενοι, quæ ex Eustath. p. 1608 extr. illata esse arguit usitatum

illud Eustathio κατὰ τοὺς παλαιούς.

22. τραγῳδεῖς] Usitatum est τραγῳδός. Nam τραγῳδεῖν dicitur, non τραγῳδεύειν.

25. κекίνηται] κекρίεται Q.

ταῖς πραπίδεσσι καὶ ταῖς φρεσίν, διὰ τὸ σχεδὸν ἐκ τούτων ταῖς ἀη-
μονίαις καὶ θλίψεσι πόρρω εἶναι. Q. ἀπτεται ταῖς φρεσίν, ἀπὸ τοῦ
φρόνιμός ἐστιν. H.P.Q.V.

ἐπιψαύη πραπίδεσσι] ἐπιτυγχάνη, καταφρονῆ τῷ κατὰ μικρὰ
φρονήσεως ἔχοντι. πιθανῶς δὲ τὴν ἐκείνου χρεῖαν κατέμψε τῇ ἐρω-
τήσει, ἵνα μάθῃ ποῦ δεῖ πέμπειν αὐτόν. T.

554. τυχῆς] γρ. γονῆς. H.

555. εἰπέ δέ μοι γαῖαν] εἰπέ μοι τὴν σὴν πόλιν, ἵνα πρὸς τὸν
ἡμέτερον νῦν δουλεύσωσι καὶ τὰ πλοῖα. ἴσασι γὰρ τὰ ἐνθυμήματα
τῶν ἰδίων ἀνδρῶν. B.Q.

556. τιτυσκόμεναι] καταστοχαζόμεναι. Q.V.

557. οὐ γὰρ Φαίηκεςσι] ταῦτα ὁ Ἀλκίνοος περὶ τῶν αὐτοῦ πῆθ
καυχᾶται λέγων ὅτι αἱ ἐμαὶ νῆες κυβερνήτου οὐ δέονται οὔτε μὴ
πηδαλίω, ἄτε οὔσαι εὐκατασκευαστοὶ καὶ περὶ τὸν πλοῦν εὐστροφῆ
καὶ ταῖς δυσχερείαις τῶν κυμάτων ὄλωσ ἀπήμονες, νοήματα γνοῦσαι
καὶ φρένας ἀνδρῶν, ἦτοι καλῶς τοῖς πλωτῆρσι καὶ ἐτοιμῶς ὑπέκου-
σαι, γινώσκουσαι τε πόλεις πάντων ἀνδρῶν καὶ ἀγροὺς πίονας, ὡς
αἰεὶ διαπλέουσαι καὶ ἐν τούτοις παραγενόμεναι. Q. τούτο φαερὸν
ὅτι ἐκτετόπισται ἢ πλάνη· διὸ μὴ χρῆζειν τὰς ναῦς τῶν κυβερνητῶν,
ἀλλ' αὐτὰς τὸν πλοῦν ἐπίστασθαι. T.

563. ἐπι δέος] τὸ γὰρ, ἐπι δέος, ἀπὸ κοινοῦ. B.Q.

564. ἀλλὰ τδ' ὡς ποτε πατρός] ἀβετοῦνται· οἰκειότερον γὰρ ἐν
τοῖς ἐξῆς, ὅταν ἴδωσι τὴν ναῦν ἀπολελιθωμένην ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος
ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος, ὥσπερ ὁ Κύκλωψ ὑπὸ τοῦ . . . ἀναμιμήσκει-
ται, καὶ ἡ Κίρκη “ἦ σύγ’ Ὀδυσσεύς ἐσσι” (Od. κ, 330.) καὶ ἐ-
ταῦθα δὲ παλιλλογοῦνται. εἰ δὲ ἔμαθε Ὀδυσσεὺς τὸν χρησμὸν, οὐκ ἂν
αὐτοῖς ἐμήνυσε τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ, οὐδὲ Ἀλκίνοος ἔπεμψεν αὐτὸν ὑπερ-
βολῇ φιλοξενίας. ἀλλὰ καὶ εὐχὴ γέγονε τοῦ Κύκλωπος “ὄμῃ κακῶς
ἔλθοι νῆος ἐπ’ ἀλλοτρίης” (Od. ι, 535.). ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἴσως ἔχαIRON
τῇ πηρώσει τοῦ Κύκλωπος, δι’ αὐτῶν ἀναγκασθέντες μετοικῆσαι. T.

2. ἀπτεται] ἀπτικῶς H.

14. ἄτε Butt. pro οὔτε.

15. γνοῦσαι καὶ φρένας Butt. pro
οὔσαι καὶ φρένες.

20. ἀλλ' αὐτὰς Prellerus. ἀλλὰ
ταύτας T.

21. ἀπὸ κοινοῦ] Vid. ad γ, 104.
De v. 564—574. conf. schol. ad

v. 172. 173. BUTTM.

24. ἀναμιμήσκειται] H. a. post-
quam fata per Ulysssem expleta
erant Od. ι, 506. seqq. PRELLER.

26. παλιλλογοῦνται] Sc. Phaeaces,
v. Od. ν, 565 seqq. PRELLER.

27. αὐδὲ Prellerus. ἰ δὲ T.

28. αὐτὸν addidit Prellerus.

565. Ποσειδάων' ἀγάσασθαι ἡμῖν] ὀργισθῆναι μέλλει, ἀντὶ τοῦ φθονῆσαι. B. ἀγάσασθαι] ἄγαν ὀργισθῆναι. V.

567. φῆ ποτε] ὅτι ὁ Ποσειδῶν εἶπέ ποτε ὅτι φθερῶ τὴν εὐεργέα τῶν Φαιήκων νῆα ὀργιζόμενος διὰ τὸ πλεῖν τούτων τὰς νῆας ἀπήμονας, φθόνῳ πάντως βαλλομένης. H. Q.

ἄλογον δοκεῖ, πῶς ἀκούσας ὁ Ὀδυσσεὺς τὴν Ποσειδῶνος γνώμην ἔτι διηγῆσασθαι μέλλει ὅτι ἐν προσκρούσει γέγονε τῷ θεῷ. διὸ δεῖ ὑποπεύειν τοὺς στίχους τούτους. φαμὲν οὖν ὅτι ὑποσχόμενος ἤδη Ἄλκινους τὴν πομπήν, οἱ δὲ ἀγαθοὶ τὰς ὑποσχέσεις οὐκ ἀναπαλαιούσιν "οὐδ' ἀτελεῦτητον ὃ τι κεν κεφαλῇ καταλεύσω" (Π. α, 527.) 10 ἔτι δὲ καὶ ἡ φιλοξενία ἐποίει καταφρονεῖσθαι τὴν πρόρρησιν μηδὲ πάνυ πιστευομένην παρὰ τοῦ Ἄλκινούου. διὸ φησι "τὰ δὲ κεν θεὸς ἡ τελέσειεν ἢ κ' ἀτέλεστ' εἶη." νῦν δὲ ἐν τῇ διηγῆσει Ὀδυσσεὺς οὐ μόνον τὴν ἔχθραν τοῦ θεοῦ λέγει, ἀλλὰ καὶ τὴν μαντείαν τὴν παρὰ τοῦ Κύκλωπος, "ὄνέ ποτ' ἔλθῃ ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους" (ι, 534.) 15 H. Q.

569. ραισέμεναι] γρ. ράισασθαι. H.

ραίσεσθαι] γρ. ραισέμεναι. P.

570. ὧς ἀγόρευ' ταῦτα, φησὶν, ἅπερ εἶπεν ὁ Ποσειδῶν ἡ τελέσειε καὶ πράξει ἢ καταλείψει ἀτέλεστα, καθὼς αὐτῷ δόξῃ. Q. 20

τὰ δὲ κεν θεὸς ἡ τελέσειεν] τὰ πρὸ πολλοῦ γὰρ παραδεδομένα μαντεύματα ἤδη ἔωλα ἐδόκει καὶ οὐ πάντως φέτο ὑπὸ τούτου συντεθήσεσθαι. πολλοὺς δὲ ἀποστολῆς τετυχηκότας, ἅμα δὲ τοῦ ναυαγίου σεσωσμένους ὄρων, ἐνόμιζεν ὡς ἄρα καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ Ποσειδῶνος πέπαυται. T. 25

571. ἢ κ' ἀτέλεστ' εἶη] νῦν τὸ εἶη ἀντὶ τοῦ ἐάσει. V.

ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν διήγησιν ἠδονῆς ὁ Ἄλκινους τῆς προρρήσεως ἐπελάβετο. ἀλλὰ πῶς Ὀδυσσεὺς ταῦτα ἀκούσας τὴν Ποσειδῶνος μηνύει ὀργὴν ἢ ἠθέλησε τάλῃθ' εἰπεῖν; E. V.

2. ἀγάσασθαι] Sic in antiquis editionibus. Confer μέλλει in schol. B. Etiam in cod. Vind. 56. ἀγάσασθαι superscripto a. BUTTM. Conf. schol. ad ν, 173.

3. φθερῶ Buttm. pro φθείρω.

5. βαλλομένης] βαλλόμενος H.

7. ἔτι διηγῆσασθαι μέλλει om. Q.

δεῖ H. καὶ Q. Expectes nomen grammatici cum verbo φησί. Eu-

stath. p. 1610, 37. σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι ἐνταῦθα μὲν τὸ κατὰ τὸν χρηστικὸν χωρίον ὀβελίσκος ἔχει· μετὰ ἀστέρον, δι' ἃν δηλοῦται ὡς ἐνταυτοῖς μὲν οὐ καλῶς κείνται τὰ ἔπη, ἀλλὰ τοῦ δὲ ἀριστα ἔχει. δοκεῖ γὰρ οὐ πιθανῶς πλασθῆναι τὸ πεμφθῆναι οἰκάδε ξεῖνον ὑπὸ Φαιάκων ἔχθιστον τῷ Ποσειδῶνι, οὐ τὸν φόβον ἐπέσειεν ὁ χρηστικὸς τοῖς Φαίαισιν etc.

8. τοὺς στίχους] v. 564—571.

